



ANKARA
HACI BAYRAM VELİ ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

**KARŞI DERGİSİ ETRAFINDA GELİŞEN EDEBÎ
FAALİYETLER (57-112.SAYILAR)**

Berrin ERGÜN AKKÖSE

**Tez Danışmanı
Dr. Öğr. Üyesi Elif PALIÇKO**

**YÜKSEK LİSANS TEZİ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI
YENİ TÜRK EDEBİYATI BİLİM DALI**

ARALIK 2023



**KARŞI DERGİSİ ETRAFINDA GELİŞEN EDEBÎ FAALİYETLER
(57-112.SAYILAR)**

Berrin ERGÜN AKKÖSE

**YÜKSEK LİSANS TEZİ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI
YENİ TÜRK EDEBİYATI BİLİM DALI**

**ANKARA HACI BAYRAM VELİ ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ**

ARALIK 2023

ETİK BEYAN

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Tez Yazım Kurallarına uygun olarak hazırladığım bu tez çalışmasında; tez içinde sunduğum verileri, bilgileri ve dokümanları akademik ve etik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi, tüm bilgi, belge, değerlendirme ve sonuçları bilimsel etik ve ahlak kurallarına uygun olarak sunduğumu, tez çalışmasında yararlandığım eserlerin tümüne uygun atıfta bulunarak kaynak gösterdiğimi, kullanılan verilerde herhangi bir değişiklik yapmadığımı, bu tezde sunduğum çalışmanın özgün olduğunu, bildirir, aksi bir durumda aleyhime doğabilecek tüm hak kayıplarını kabullendiğimi beyan ederim.

Berrin ERGÜN AKKÖSE

04/12/2023

TEZ ONAY SAYFASI

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı Yeni Türk Edebiyatı Programı Berrin ERGÜN AKKÖSE öğrencisi tarafından hazırlanan Karşı Dergisi Etrafında Gelişen Edebî Faaliyetler(57-112. Sayılar) Başlıklı tez çalışması 04/12/2023 tarih ve 14.00 saatinde yapılan tez savunma sınavında aşağıdaki jüri tarafından OY BİRLİĞİ ile YÜKSEK LİSANS TEZİ olarak **KABUL** edilmiştir.

	Kabul	Ret
Başkan (Unvan/Ad-Soyad/Kurum): Prof. Dr. Fatih SAKALLI	☒	☐
Üye (Unvan/Ad-Soyad/Kurum): Dr. Öğr. Üyesi Elif PALIÇKO	☒	☐
Üye (Unvan/Ad-Soyad/Kurum): Dr. Öğr. Üyesi Kübra DURSUN ÖNEN	☒	☐

KARŞI DERGİSİ ETRAFINDA GELİŞEN EDEBÎ FAALİYETLER (57-112.SAYILAR)
(Yüksek Lisans Tezi)

Berrin ERGÜN AKKÖSE

ANKARA HACI BAYRAM VELİ ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

Aralık 2023

ÖZET

1985 yılının Kasım ayında Burhan Günel, Mehmet Yaşar Bilen, İbrahim Oluklu ve Ahmet Özer tarafından kurulan *Karşı Edebiyat, Sanat, Düşün Dergisi*, 112 sayısı ve yayımlandığı on iki yıl boyunca Türk edebiyatına birçok açıdan katkıda bulunmuş, edebiyatımızın ve Türkiye’de yaşananların nabzını tutmuştur. Bu çalışmada, *Karşı* dergisinin daha önce üzerinde çalışılmamış 57.-112.sayılarının kronolojik dizini çıkarılarak içerisinde yer alan edebî türlerin ve düşünce yazılarının sayısı belirlenip tasnif edilmiş, derginin Türk edebiyatına katkıları tespit edilmiştir. *Karşı* dergisinin 57.-112.sayılarının incelenmesi üzerine yaptığımız bu tez çalışması üç bölümden oluşmuştur. Tez çalışmasının birinci bölümündeki giriş başlığı altında çalışmanın konusu üzerinde durulmuş, önemi, kapsamı, yöntemi belirlenip Türk edebiyatında geçmişten günümüze dergicilik faaliyetleri incelenmiştir. İkinci bölümde *Karşı* dergisinin özellikleri üzerinde durulup derginin tarihçesi, iç ve dış özellikleri ele alınmış, üçüncü bölümde ise dergi içerisinde bulunan edebî türlerin incelemesi detaylı olarak yapılmıştır. Çalışmanın sonuç kısmıyla *Karşı* dergisinin Türk edebiyatındaki yeri değerlendirilmiş, sonuç bölümünün ardından da *Karşı* dergisinin kronolojik dizini ile yazar soyadına göre dizini verilip çalışma sonlandırılmıştır.

Bilim Kodu : 30201
Anahtar Kelimeler : Karşı dergisi, edebî türler, dergicilik, sistematik dizin
Sayfa Adedi : 631
Tez Danışmanı : Dr. Öğr. Üyesi Elif PALIÇKO

DEVELOPING LITERARY ACTIVITIES AROUND THE KARŞI JOURNAL
(ISSUES 57-112.)
(M.Sc. Thesis)

Berrin ERGÜN AKKÖSE

ANKARA HACI BAYRAM VELİ UNIVERSITY
THE INSTITUTE OF GRADUATE STUDIES

December 2023

ABSTRACT

Karşı Literature, Art, Think Journal was established in November in 1985 by Burhan Günel, Mehmet Yaşar Bilen, İbrahim Oluklu and Ahmet Özer had contributed in many aspects to Turkish Literature with 112 issue during twelve years, had taken pulse our literature and experiences in Turkey. In this study, chronological index of 57.-112. issues of Karşı Journal not being worked on before, had been classified by determining literary genres in and issues of thinkpiece, and contributions of the journal had been determined to Turkish Literature. This thesis, which we have made on the examination of the 57th-112th issues of the journal of Karşı, consists of three parts. Under the introductory heading in the first part of the thesis, the topic of the study was focused on, its importance, scope, and management were determined and journal publishing activities in Turkish literature from the past to the present were examined. In the second part, the characteristics of the Journal of the Karşı were focused on and the history and internal and external characteristics of the journal were discussed. In the third chapter, the examination of the literary genres found in the journal was carried out in detail. With the conclusion part of the study, the peace of journal of the Karşı in Turkish literature was evaluated ,and after the conclusion part,the chronological index according to the surname of the authors were given and the study was terminated.

Science Code : 30201
Key Words : Karşı Journal, literary genres, journalism, systematic index
Page Number : 631
Supervisor : Dr. Öğr. Üyesi Elif PALIÇKO

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
ÖZET.....	iv
ABSTRACT.....	v
İÇİNDEKİLER	vi
TABLoların LİSTESİ.....	viii
RESİMLERİN LİSTESİ	ix
KISALTMALAR	x
1. GİRİŞ	1
2. KARŞI DERĞİSİNİN ÖZELLİKLERİ	7
2.1. Tarihçesi	7
2.2. Dış Özellikleri	8
2.3. İç Özellikleri.....	14
3. KARŞI DERĞİSİNİN EDEBÎ TÜRLERİNİN İNCELENMESİ	17
3.1. Anı	17
3.2. Biyografi.....	25
3.3. Değerlendirme	29
3.4. Deneme.....	59
3.5. Eleştiri	80
3.6. Gezi Yazısı	111
3.7. Günlük	112
3.8. İnceleme	121
3.9. Kitap Tanıtımı	138
3.10. Makale	150
3.11. Mektup.....	159
3.12. Nutuk	164

	Sayfa
3.13. Öykü	166
3.14. Polemik/Tartışma	275
3.15. Röportaj	293
3.16. Sohbet.....	313
3.17. Şiir	323
3.18. Duyuru.....	499
3.19. Haber Yazısı	508
3.20. Kınama	512
3.21. Reklâm.....	512
4. SONUÇ	515
KAYNAKLAR	525
EKLER.....	527
EK-1.	527
EK-2.	575
EK-3.	623
EK-4.	624
EK-5.	625
EK-6.	626
EK-7.	627
EK-8.	628
EK-9.	629
ÖZGEÇMİŞ	631

TABLolarIN LİSTESİ

Tablo	Sayfa
Tablo 1.1. Tez Çalışmasının Kapsamı ve Sınırlılıkları	5



RESİMLERİN LİSTESİ

Resim	Sayfa
Resim 2.1	9
Resim 2.2	9
Resim 2.3	10
Resim 2.4	11
Resim 2.5	11
Resim 2.6	12
Resim 2.7	12
Resim 2.8	13

KISALTMALAR

Bu çalışmada kullanılmış kısaltmalar, açıklamaları ile birlikte aşağıda sunulmuştur.

Kısaltmalar	Açıklamalar

ORSEV	Ordu Sanatevi

s.	Sayfa

vb.	Ve Benzeri

1. GİRİŞ

Edebiyat dünyasının güncel durumlarını yansıtan, yazar ve şairlerle okur kitlesi arasında bir köprü görevi üstlenen dergiler, yeni sanatçılar yetiştirmek ve mevcut sanatçıların yeni eserlerini edebiyatseverlerle buluşturmak bakımından eşsiz bir öneme sahiptir. Dergiler aracılığıyla okurlar, çeşitli edebi türlere aynı anda ulaşma ve edebî zevk tatma imkânı bulmaktadır. Yine dergiler vasıtasıyla edebiyat dünyasına yeni adım atan genç yazar ve şairler kendilerine sunulan imkânla eserlerini okuyuculara iletebilmektedirler. Tecrübeli yazar ve şairler ise takipçileri olan okurlarına güncel yazı ve şiirlerini dergilerle ulaştırabilmektedirler.

Basın yayın organları, okuyucuya çeşitli bilgiler vermesi, haberler iletmesi, sanatsal zevk aldırması bakımından hayatın olmazsa olmaz bir parçasıdır. Basın yayın faaliyetlerinin gelişmesi ve halka ulaşması için en büyük faktör matbaalardır. “Matbaa, bir noktada insanlığın ortak hafızasını oluşturan kitap ve benzeri dokümanın yaygınlaşmasını sağlar.” (Duman, Pekman, 2018: 24)

Osmanlı Devleti’nde ilk matbaanın 1729’da İbrahim Müteferrika tarafından kurulmasının ardından tercüme kitapların sayısı artmış, gazete, dergi gibi süreli yayınlar çoğalmış ve binlerce eser Türk okuyucusuna sunulmuştur. Bu durum, şüphesiz, Osmanlı Devleti’ndeki en önemli gelişmelerden biri olmuştur. Osmanlı’da çıkarıldığı bilinen ilk dergi, bilimsel nitelikte olan *Vaka-i Tıbbiye*’dir. Bu dönemde yayımlanan bir başka bilim dergisi ise *Mecmua-i Fünun*’dur. “Yine aynı dönemde *Takvim-i Ticaret*, *Ayine-i Vatan*, *Tuhfetü’l Tıb*, *Cüzdan* adlı dergiler çıkarılmıştır. Bu dönemde dergilerin sayısında büyük bir artış olmuştur. Ancak bu dergilerin çoğu yalnızca bir sayı yayımlanmışlardır.” (Yapar Gönenç, 2020: 64) Yine aynı dönemde yayımlanan ilk resimli Türk dergisi *Mirat*, ilk müzik dergisi *Musiki-i Osmani*, ilk çocuk dergisi *Mümeyyiz*, ilk mizah dergisi *Diyojen* ise kendi alanlarında ilk olmalarıyla dikkat çeken dergilerdir. Dönemin diğer dergileri ise *Dağarcık*, *Kırk Anbar*, *Muharrir*, *Mitat-İber*, *Keşkül*, *Yadigâr*, *Derme- Çatma* ve *Mecmua-i Ulum*’dur.

“İlk dergilerden sonra belirli bir konuya yönelmiş ve sektörel dergiler de çıkmaya başlamıştır. 1860 senesi sonralarına doğru ardı ardına askeri, tıp, kadın, çocuk, eğitim, mizahi, ekonomi ve fikir gibi alanlara yönelik dergiler görülmüştür. 1870’li yıllar dergideki sayı örneklerinin fazlalaştığı yıllardır. Bu

yıllarla birlikte dergilerde-ki çeşitlilik artmış ve dergilerin yayım içeriği zenginleşmeye başlamıştır.” (Demir, 2016: 99)

1891’de yayımlanan *Servet-i Fünûn* dergisi, çıkarıldığı döneme ve edebiyatımıza damgasını vurmuştur. *Servet-i Fünûn*’la aynı dönemlerde yayımlanan diğer dergiler arasında ise *Malûmat*, *Mecmua-i Ebûzziya* bulunmaktadır.

II. Meşrutiyet Dönemi, basın yayın hareketliliğinin tüm hızıyla devam ettiği dönemlerden bir diğeridir. “Tespitlere göre 1908-1918 yılları arasında –değişebilir rakamlarla- yaklaşık 187(% 47) süreli yayın, Anadolu’da yayın hayatına atılır. Özellikle II. Meşrutiyet’in ilk üç yılında sayıları yüzü aşan süreli yayın ortaya çıkar.” (Duman, Pekman, 2018: 24) 1909’da yayımlanan *Fecr-i Ati* dergisi, *Servet-i Fünûn*’dan sonra çıkan en büyük edebî dergi olmuştur. İslâmcılık, Türkçülük, Batıcılık gibi fikir akımlarıyla Osmanlı’nın parçalanmasının önüne geçmeye çalışanlar da birçok dergi çıkarmıştır. *Sebilü’r Reşad*, *Beyanü’l Hak*, *Ceride-i Sufiye*, *Ceride-i İlmiye*, *Cihan-ı İslam*, *El- Medaris*, *İctihad*, *Bilgi Mecmuası*, *Türk Yurdu*, *Genç Kalemler*, *Türk Derneği*, *Türk Sözü*, *Yeni Mecmua*, *Halka Doğru*, *Felsefe* gibi dergiler, bunlardan bazılarıdır. II. Meşrutiyet Dönemi’nde kadınlara yönelik çıkan dergiler de dikkati çekmektedir. İlk kadın dergisi olan *Terakki-i Muhadderat*, *Demet*, *Mehasin*, *Kadın*, *Kadınlar Dünyası*, öne çıkan kadın dergilerindendir. II. Meşrutiyet’in basın-yayın ortamında çıkan dergilerden bazıları da çocuklara yöneliktir. *Arkadaş*, *Talebe*, *Talebe Defteri*, *Çocuk Yurdu*, *Çocuk Bahçesi*, *Çocuk Dostu*, *Çocuk Dünyası* ve *Çocuk Duygusu* bu dergilerdendir. *Kalem*, *Şakacı*, *Davul*, *Hoca Nasreddin*, *Kartal*, *Ezop*, *Cem*, *Tokmak*, *Eşref Musavver* *Eşref* gibi yayınlar da dönemin mizah anlayışını öne çıkaran yayınlardandır.

Kurtuluş Savaşı Dönemi’nde de dergicilik faaliyetleri devam etmiştir. *Aydede*, *Dergâh*, *Büyük Mecmua*, *Kurtuluş*, *Ümid*, *Aydınlık*, *Spor Âlemi* ve *Küçük Mecmua* dönemin önde gelen dergilerindendir. “Kurtuluş Savaşı’ndan sonra 1922 yılında Yusuf Ziya Ortaç ve Orhan Seyfi Orhon tarafından yayınlanmaya başlanan siyasi mizah dergisi *Akbaba* büyük ilgi görmüştür.” (Turan, 2005:29)

Cumhuriyet Dönemi’ne gelindiğinde yeni kurulan Türkiye Cumhuriyeti’nde 1 Kasım 1928’den itibaren Latin Alfabesine geçilmesiyle birlikte basılan eser sayısı daha da artmıştır. “Alfabe değişiminden birkaç yıl sonra, gerek İstanbul’da gerekse Anadolu’nun farklı yörelerinde yeni süreli yayınlar çıkarılır, matbaalar kurulur ve

kitap yayıncılığı gelişir.” (Duman, Pekman, 2018: 24) “Cumhuriyet öncesindeki dergiler genel olarak şöhret ve parasal çıkarlar amacıyla çıkarılmış sadece yazı içerikli olmuştur. İlk kez 1924 yılıyla birlikte çıkan *Resimli Ay* halka dönük, resimli bir dergi niteliğindedir.” (Turan, 2005:30) Bu dönemde çıkan en dikkat çekici dergiler, *Meşale*, *Kültür Haftası*, *Serbest Fırka*, *Kadro*, *7 Gün*, *Varlık*, *Yeni Adam*, *Fikir Hareketleri*, *Ülkü*, *Çığır*, *Millet*, *Çınaraltı*, *Hareket* ve *Büyük Doğu*’dur. İlerleyen yıllarda ülkede görülen sosyal ve siyasal durumlar da dergicilik faaliyetlerinin ilerlemesinde etkili olmuştur. “Yeniden çok partili siyasî hayata geçişin başarıldığı 1946 sonrasının basın hayatını birdenbire canlandırdığı ve bu durumdan yerel dergiciliğin de nasibini aldığı bilinmektedir. Süreli yayın sayısındaki çoğalma, 1960’a kadar normal seyrinde devam eder.” (Polat, 2002: 10)

1946-1960 yılları arasında yayımlanan dergilerden *Mavi*, *Marko Paşa*, *Yaprak*, *Hayat*, *Resimli Hayat*, *Akis*, *Devir*, *Kim* ve *Forum*, dönemin belli başlı dergilerindendir. 1960 sonrasına baktığımızda ise *Türk Edebiyatı*, *Ataç*, *Papirüs*, *Yön*, *Sosyal Adalet*, *Türk Solu*, *Ant*, *Aydınlık Sosyalist*, *Devrim*, *Emek* dergileri karşımıza çıkmaktadır. 1980 sonrasında çıkan bazı dergiler ise şunlardır: *Arayış*, *Bakış*, *Hafta Sonu*, *Merhaba*, *Ses*, *Hayat*, *Gergedan*, *Çarşaf*, *TV’de 7 Gün*, *Haftanın Sesi*, *Argos*, *Kadın*, *Kadınca* vb.

1985 yılının Kasım ayında kurulan *Karşı* dergisi, geçmişten günümüze değin gelen yukarıda saydığımız ve daha sayamadığımız birçok dergi gibi Türk basın hayatında uzun soluklu olma hedefiyle yola çıkıp yayımlandığı on iki yıl boyunca ülkemizin önemli dergileri arasında yer almıştır.

Bu çalışma, Anadolu’nun kalbi olan Ankara’da ulusal nitelikte yayımlanan bir dergi olan *Karşı* dergisinin ayrıntılı bir incelemeyle Türk edebiyatına katkısını ortaya koymak, içerisindeki edebî tür ve metinlerin zenginliğini göstermek, içerikleri yazar ve tür analizleriyle vermek amacıyla hazırlanmıştır. *Karşı* dergisinin, çalışmamıza konu olan 57-112. sayıları boyunca derginin sürekliliğini sağlayan isimleri tanıtmak ve yayımlandığı yıllar boyunca siyasal, toplumsal ve edebî olarak bozulmayan duruşunu göstermek, bu çalışmanın ana hatlarını oluşturmaktadır.

Kuruluşu Kasım 1985 tarihinde olan *Karşı* dergisi, 1997 yılının Ekim ayı son olmak üzere bazı kesinti ve sayı birleştirmeleriyle on iki yıl boyunca Türk edebiyatına “Edebiyat, Sanat ve Düşün” dergisi olarak büyük bir katkıda

bulunmuştur. Dergi, çalışmamıza konu olan 57. ve 112. sayılar arasında şu düzende yayımlanmıştır:

Karşı dergisi, Ocak 1992’de yayımlanan 57. sayıdan Temmuz-Ağustos 1993’te yayımlanan 75-76.(birleştirilmiş) sayıya kadar her ay kesintisiz olarak her sayı bir dergiyi temsil edecek biçimde, 75-76. sayıdan sonra 77- 81. sayılar arası yeniden her sayı bir dergiyi temsil edecek şekilde, 82-83, 84-85, 86-87, 88-89, 90-91, 92-93, 94-95, 96-97, 98-99. sayılar birleştirilmiş hâlde ve iki ayı temsil ederek 100- 112. sayılar arası ise yeniden tek sayı hâlinde ve her sayı tek ayı temsil edecek biçimde çıkarılmıştır.

Derginin yazar kadrosuna baktığımızda ise farklı meslek gruplarından ve yazarlardan isimlere rastlıyoruz. Burhan Günel, Talip Apaydın, Oktay Akbal, Muzaffer İzgü, Asım Bezirci, Ahmet Telli, Aziz Nesin, Zeynep Aliye, Leyla Erbil, Berna Kutlar, Mehmet Kıyat, İbrahim Oluklu, Nusret Kemal Otyam, Yusuf Alper, Tamer K. Bilgin, M. Sadık Aslankara, Hasan İzzettin Dinamo, Ahmet Özer, Sıtkı Salih Gör, Muhsin Şener, Güler Meriçkan Güleç, Arife Kalender Önel, Muzaffer Uyguner, Öner Yağcı, İlhan Büyükcebeci, Gülağ Öz, Türkân Yeşilyurt, Nurten Çelebioğlu, Nahit Erüz, Cahit Yahşi, Avni Cinozoğlu, Adil Olta, F. Kadri Gül, Sevda Yüksel, Aydoğan Yavaşlı, Halil Gökhan, Muazzez Menemencioğlu, Mustafa Durak, Bülent Habora, Zeynep Ece gibi birçok yazar, şair, eleştirmen, gazeteci, akademisyen ve araştırmacı, *Karşı* dergisinin yazarlarından bazılarıdır. *Karşı* dergisi, nice isme; eserlerini okuyucuya sunma, kendini tanıtmaya, fikirlerini yansıtmaya imkânı sunmuştur.

Karşı dergisinin, on iki yıl boyunca kesintisiz olarak çıkması, dönemin sosyal ve siyasal olaylarına kayıtsız kalmaması, genç yeteneklere kendilerini gösterme imkânı vermesi, edebiyatın birçok türüne ev sahipliği yapması, insanî değerleri ön plânda tutması, edebî konularda taviz vermemesi ve bilimsel metinlere yer vermesi bakımından türünün birçok örneğinden ayrıldığını göstermektedir. Bu çalışmada *Karşı* dergisinin tüm bu farklılıklarının yansıtılabilmesi hedeflenmektedir.

Karşı dergisi; edebiyatımıza, Türk kültür ve sanat ortamına, yazınsal türlere ve dergi okur severlerine katkı sağlamış bir dergi, bir değerdir. Ayrıca, içerdiği edebî türler ve çeşitli yazılar aracılığıyla *Karşı* dergisi, yayımlandığı 1986-1997 tarihleri arasındaki Türk edebiyatına edebî, sosyal ve kültürel anlamda ışık tutmaktadır.

1997 yılının Ekim ayında 112. sayısı ile son kez çıkan *Karşı* dergisinin; şiir, öykü, anı, eleştiri, gezi, makale, mektup, söyleşi, röportaj, deneme, biyografi, eser tanıtımları, günlük gibi birçok türde eserle edebiyatımıza katkı sağladığını ve bu derginin incelenmemiş olan 57-112. sayılarının incelenmesiyle edebiyat tarihimizdeki yerinin daha da belirginleşeceğini söyleyebiliriz.

Tezimizin kapsamını “*Karşı Dergisinin Edebî Faaliyetleri*” oluşturacaktır. Konumuzun sınırlılığı ise derginin 57-112. sayılarıdır. Tezimizin içinde yer almayacak kısımlar ise 1-56 arası sayılardır. Bu sayılar daha önce Evindar Karahanoğlu tarafından “*Karşı Edebiyat Dergisi Etrafında Gelişen Edebî Faaliyetler (1-56. Sayılar)*” başlığıyla yüksek lisans tezi olarak çalışıldığı için çalışmamıza konu olmayacaktır. Bu tezde Evindar Karahanoğlu, *Karşı* dergisinin şekil ve muhteva özelliklerini verdikten sonra edebî türlerini ele almaktadır. Bahsi geçen tezden farklı olarak çalışmamıza *Karşı* dergisinin tarihçesini, edebiyat dışında kalan türlerinin incelemesini, kronolojik dizinini ve yazar soyadına göre dizinini de eklemiş bulunmaktayız.

Kuruluş Tarihi	Kasım 1985
Yayımlanma Sayısı	112
İncelenen Sayılar	57-112. sayılar arası

Tablo 1.1. Tez Çalışmasının Kapsamı ve Sınırlılıkları

Toplamda 112 sayısı bulunan *Karşı* dergisinin çalışmamıza konu olan 57-112. sayıları temin edildikten sonra derginin çalışmamıza söz konusu sayılarının indeksi ayrıntılı olarak çıkarılmış ve sayı, yıl, tür, yazar bakımından sayısal veriler elde edilmiştir. Derginin edebî türleri, içerik analizi yöntemi ile incelenmiştir.

Karşı dergisi hakkında elimizdeki en önemli kaynak, derginin 100. Özel sayısında yazılanlar ile yayın yönetmeni ve sahibi, yazar Burhan Günel’in özellikle son sayıların ilk sayfasında okuyucuya hitaben yazdığı bilgilendirme yazılarıdır. Bu yazılar, dergi hakkında önemli bilgiler elde etmemizi ve saptamalarda bulunmamızı sağlamıştır.

İkinci elden veri toplama tekniği ile YÖK Dokümantasyon Merkezinden, önceki yıllarda yazılan dergi inceleme tezlerinden fikir edinilmiş, çeşitli makaleler ve

akademik kitapların da ışığında tezimize son hâli verilmiştir. Tezin oluşturulması esnasında genel kaynakça sonda verilip dergi içi alıntılar ise başlıklarda detaylar mevcut olduğundan yalnızca sayfa numaraları belirtilerek gösterilmiştir.



2. KARŞI DERGİSİNİN ÖZELLİKLERİ

2.1. Tarihçesi

Karşı dergisi, 1985 yılının Kasım ayında, bir subay olan Burhan Günel¹, eleştirmen Mehmet Yaşar Bilen, Ahmet Özer ve İbrahim Oluklu tarafından Ankara’da kurulmuştur. Burhan Günel, derginin 100. sayısına özel kaleme aldığı “Yüzüncü Sayı Nedeniyle Karşı’ya İlişkin Birkaç Söz” başlıklı yazısında *Karşı*’nın kuruluş serüvenini şu sözlerle anlatmaktadır:

“1985 yılının sonlarıydı. Eleştirmen Mehmet Yaşar Bilen’e bir dergi çıkarmamız gerektiğinden söz ettim. Uzun uzun düşündük, tartıştık. Zorlukları kestirebiliyorduk. (Sonradan yaşadığım zorlukların yanında, öngördüklerimizin devede kulak bile sayılamayacağını çok geç anladım tabii!) Bilen, baştaki kararsızlığına karşın sonunda benim gibi düşünmeye başladı. Örgütlenme, yazışma işini üstlendi. Önce Ahmet Özer ve İbrahim Oluklu ile görüştü. Yazışmalara başladı. Devrek’teydi o yıllarda. Yazışma yoluyla Türkiye’nin hemen her köşesindeki dostlarıyla, yeni yazarlarla, özellikle genç ozan adaylarıyla iletişim kurmuştu.(...) Yazışmalarını ve görüşmelerini dergi çıkarma hazırlıklarımız doğrultusunda geliştirdi, genişletti. Çevresindeki sanatçıların ona olan güveni, derginin çıkarılması için “onay”’a dönüşmüştü. Önce *Yaba Öykü* adındaki dergiyi yetkinleştirmeyi tasarlamıştık ama derginin sahibi Aydın Doğan’ın kuşkucu tavrı nedeniyle bundan vazgeçtik; *Doku* adında bir dergi çıkarmaya karar verdik. Yakın dostum Mehmet Kıyat’ın “Doku Sanat Galerileri”ni düşünememiştik. Katkısını ve desteğini istemek üzere kendisine gittiğimde incelikte bunu anımsattı, ileride aynı adla yayıncılık yapabileceğini söyledi. Bunun üzerine, çıkmak üzere olan dergiye “*Karşı*” adını koymak zorunda kaldım. “*Karşı*”, benim edebiyattaki tavrımı özetleyen bir sözcüktü. Kurucu arkadaşlar olarak derginin izleyeceği yolu ve savunacağı ilkeleri saptarken de “karşı” bir tavır kendiliğinden oluşmuştu. Bunun rahatlığıyla ve yitirilecek süre olmadığı için derginin adını, arkadaşlarıma sormadan değiştirdim.”(Günel, 1996: 75-76)

Çeşitli davetler, yazışmalar ve istişarelerden sonra kurulan *Karşı* dergisinin 1993 yılının Ocak ayına rastlayan 69. sayısına kadar sahibi Metin Turan iken 69. sayıdan itibaren “*Karşı* Basın, Yayın, Turizm, Ticaret ve San. Ltd. Şti. adına sahibi” ifadesiyle Burhan Günel olmuştur. Derginin kurulduğu ilk iki yıl maddi bir zarara uğramadan yapılan bir basım söz konusu iken sonraki yıllarda maddi sorunlar baş göstermeye başlamıştır. Bu konuda Burhan Günel şunları söylemiştir: “İlk iki yılı, topladığımız sürdürüm bedelleriyle zararsız olarak götürdük. Ama daha sonra derginin satışından elde ettiğimiz gelir (sürdürüm geliri de içinde olmak üzere)

¹ Öykücülüğü ve romancılığı ile tanınan yazar Burhan Günel’in hayatı ve edebî kişiliği, Fatih Sakallı tarafından “Şiiri Düzyazıyla Kuşatan Yazar”, Ayfer Yılmaz tarafından da “Acının ve Umudun Yazarı Burhan Günel’in Öykücülüğü” adlı çalışmalarla detaylı olarak ele alınmıştır.

giderleri karşılayamaz oldu. Bu durumda iş başa düştü ve bugüne kadar dergiyi kendi gücümle çıkarmaya çalıştım.” (Günel, 1996: 76)

Karşı, çıkarıldığı son yıl olan 1997 yılına kadar bazen her ay düzenli olarak bazen de iki ayda bir, iki sayının birleşimi halinde çıkarılmıştır. Derginin çıkmasındaki aksaklıklar için ise Burhan Günel şunları ifade etmektedir: “Elbette ki tek kişinin omuzlarındaki bir dergi zaman zaman gecikti, dolayısıyla aksadı. Ama sonuç olarak hâlâ direniyoruz(...)”(Günel, 1996: 76)

Karşı, 1997 yılında sadece ocak-şubat, eylül ve ekim aylarında üç sayı çıkmış ve 112. sayısı yayın hayatına veda etmiştir. 112. sayının son sayı olarak çıkacağı daha önce planlanmış bir durum olmamıştır. Bu durum, derginin ilk sayfasında okuyucuya hitaben “Yayın Yönetmeni” imzasıyla yazılan yazıdan anlaşılmaktadır:

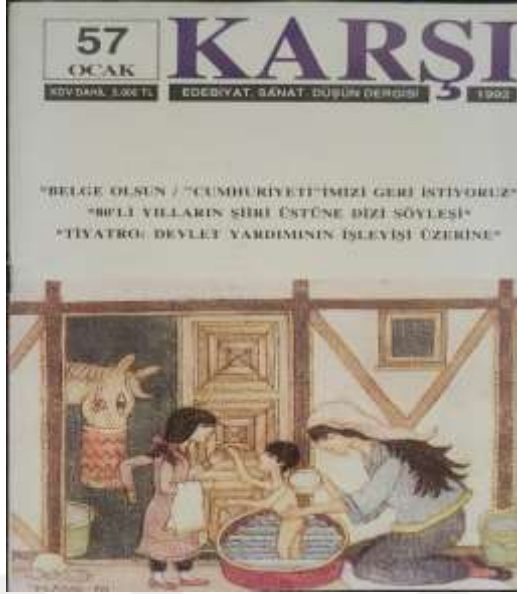
“On ikinci yılını sürdürmekte olan *Karşı*’nın yayımını, durup soluklanmak, dinlenmek, güç toplamak, sonra da uzun yola daha sağlıklı olarak devam edebilmek amacıyla yavaşlatmış bulunuyoruz. Böyle durumlarda “yayına ara vermek” ten söz edilir genel olarak. Ama biz yayınımıza ara vermiyoruz; onun yerine ‘yavaşlatmayı’ yeğliyoruz.”(Günel, 1996: 1)

Karşı’nın yayın hayatına devam etmesi hedeflense de 112. sayı, *Karşı Edebiyat, Sanat, Düşün Dergisi*’nin son sayısı olmuştur. Böylece *Karşı* dergisi 1997 yılının Ekim ayında 12. yılında, uzun soluklu yayın hayatına ve okurlarına beklenmedik bir biçimde veda etmiştir.

2.2. Dış Özellikleri

Kuruluşu Kasım 1985 tarihi olan *Karşı* dergisi, Ocak 1986’da ilk sayısının çıkmasıyla yayım hayatına başlamıştır. Aylık olarak yayımlanan *Karşı* dergisinin çalışmamıza konu olan 57-112. sayıları 16x23 cm boyutlarında standart kalıpla çıkarılmıştır. 80, 81, 82-83. sayılar dışındaki tüm sayılar teksir kâğıdına basılmış, belirtilen üç sayı ise beyaz kâğıda basılarak yayımlanmıştır.

Karşı dergisinin 86-87. sayılarından 102. sayısına kadar kapaklar normal kâğıtla çıkarılmış, bu sayılar dışındaki tüm sayılarda ise kapaklarda kuşe kâğıt tercih edilmiştir. Derginin 57. sayısından 70. sayısına kadar dış kapağın sol üst kısmında dergi numarası, hemen altında çıkarıldığı ay, onun altında ise derginin fiyatı bulunmaktadır. Bu kısmın sağında derginin ismi KARŞI olarak büyük puntoyla yazılmış, altında ise “Edebiyat, Sanat, Düşün Dergisi” ifadesi yer almıştır. Bu ifadenin sağında ise derginin çıkarıldığı yıl yazılmıştır.



Resim 2.1

70. sayıya kadar genel itibariyle derginin kapak resimleri veya fotoğrafları en alt bölümde verilmiş, 57, 58, 59, 61 ve 64. sayılarda kapak resimlerinin hemen üzerinde o sayıya ait yazıların önemli görülenlerinin başlıkları, tanıtım amacıyla yazılmıştır.



Resim 2.2

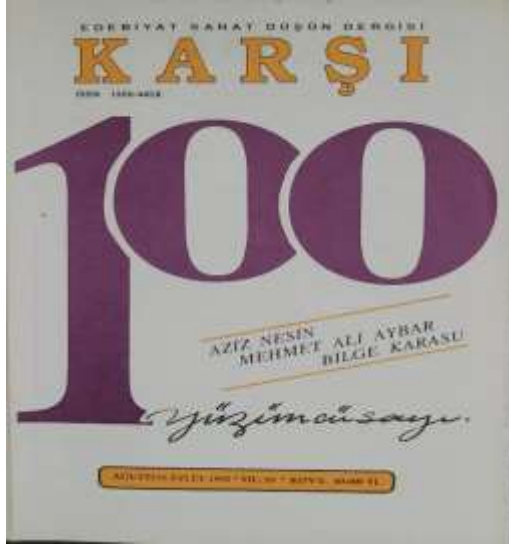
70. sayıdan 112. sayıya kadar kapak tasarımı, önceki sayılardan epeyce farklılaşmıştır. Kapağın en üst bölümünde “Edebiyat, Sanat, Düşün Dergisi” ifadesi

yer almış, hemen altına büyük puntıyla KARŞI yazılmıştır. Dergi isminin altına kapak resmi yerleştirilmiş, en alta ise bir kutucuk içerisinde derginin çıktığı ay, yıl, çıkarıldığı yıl sayısı, fiyatı yazılmıştır. 72, 73, 74, 77, 78, 79, 80, 81, 82-83, 84-85, 86-87, 88-89, 90-91, 92-93, 94-95, 96-97, 98-99, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111 ve 112. sayılarda kapak resminin hemen altında o sayıda yazan şair veya yazarların isimleri yer almıştır.

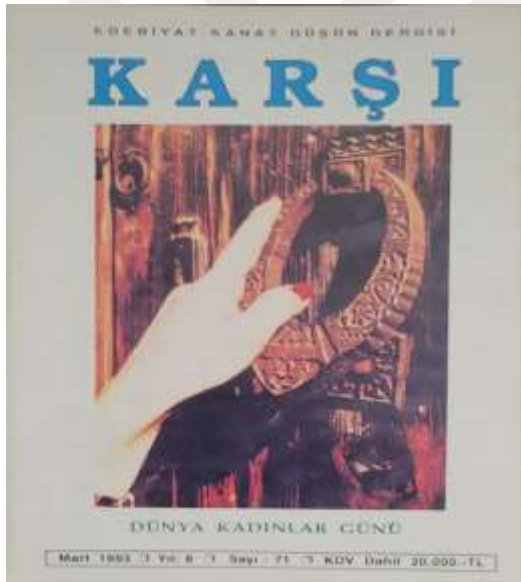


Resim 2.3

72. sayıdan itibaren dergi sayı numarası kapağın sağ alt kısmına alınıp büyükçe yazılmıştır. *Karşı* dergisinin kapaklarında yer alan görseller, çoğunlukla resimlerden oluşmakta, bazı sayıların kapağında da fotoğraflara yer verildiği görülmektedir. 75-76. sayı Sivas Dosyası olması sebebiyle siyah renk üzerine kırmızı yazılarla yazılmış sade bir kapak tasarımıyla, 100. sayı dergi için önemli bir eşik olarak görüldüğünden 100 sayısının vurgulandığı bir kapak tasarımıyla, 101. sayı kasım ayında çıkmasından ötürü Atatürk fotoğrafıyla 108. sayı ise Oktay Akbal özel sayısı olduğundan Oktay Akbal'ın fotoğrafıyla basılmıştır.



Resim 2.4



Resim 2.5

Derginin yeni yıl geçişleri de kapaklarda belirtilmiştir. Örneğin 1993'ün Şubat ayına rastlayan 70. sayısında “SEKİZİNCİ YIL”, 1994'ün Ocak ayındaki 81. sayısında “DOKUZUNCU YIL”, 1996'nın Ocak ayına denk gelen 102. sayısında ise “ON BİRİNCİ YIL” ibareleri kapaklarda özellikle gösterilmiştir.



Resim 2.6

Derginin iç kapak kısmındaki yazılar 57- 60. sayılar arasında sade ve çerçevesiz olarak çıkmış, 61. sayıdan 112. sayıya kadar ise çerçeveli olarak daha derli toplu hâlde okuyucuya sunulmuştur.

KARŞI	
AYLIK DERGİ	
Ocak 1997	
Sayı 37	
İÇİNDEKİLER	
Konuk: Mari Akay	
1. Prof. Dr. Tufan Bayrak / Batı Dünyası	27. Mayur ve Parki
2. Suman Güler / "Eğitimsel" ve "Sosyal" Sorunlar	28. Çay, Çiğdem ve "Çocuklar"
3. Çay, Çiğdem ve "Çocuklar"	29. Saniye Saniye
4. Saniye Saniye	30. Zeynep Ekin / Mari Akay'ın Etkisi
5. Zeynep Ekin / Mari Akay'ın Etkisi	31. Lale ve Lale / Çay ve Çiğdem
6. Lale ve Lale / Çay ve Çiğdem	32. Tülay / M. Akay'ın Etkisi
7. Tülay / M. Akay'ın Etkisi	33. Saniye Saniye / Batı Dünyası
8. Saniye Saniye / Batı Dünyası	34. Saniye Saniye / Batı Dünyası
9. Saniye Saniye / Batı Dünyası	35. Saniye Saniye / Batı Dünyası
10. Saniye Saniye / Batı Dünyası	36. Saniye Saniye / Batı Dünyası
11. Saniye Saniye / Batı Dünyası	37. Saniye Saniye / Batı Dünyası
12. Saniye Saniye / Batı Dünyası	38. Saniye Saniye / Batı Dünyası
13. Saniye Saniye / Batı Dünyası	39. Saniye Saniye / Batı Dünyası
14. Saniye Saniye / Batı Dünyası	40. Saniye Saniye / Batı Dünyası
15. Saniye Saniye / Batı Dünyası	41. Saniye Saniye / Batı Dünyası
16. Saniye Saniye / Batı Dünyası	42. Saniye Saniye / Batı Dünyası
17. Saniye Saniye / Batı Dünyası	43. Saniye Saniye / Batı Dünyası
18. Saniye Saniye / Batı Dünyası	44. Saniye Saniye / Batı Dünyası
19. Saniye Saniye / Batı Dünyası	45. Saniye Saniye / Batı Dünyası
20. Saniye Saniye / Batı Dünyası	46. Saniye Saniye / Batı Dünyası
21. Saniye Saniye / Batı Dünyası	47. Saniye Saniye / Batı Dünyası
22. Saniye Saniye / Batı Dünyası	48. Saniye Saniye / Batı Dünyası
23. Saniye Saniye / Batı Dünyası	49. Saniye Saniye / Batı Dünyası
24. Saniye Saniye / Batı Dünyası	50. Saniye Saniye / Batı Dünyası
25. Saniye Saniye / Batı Dünyası	51. Saniye Saniye / Batı Dünyası
26. Saniye Saniye / Batı Dünyası	52. Saniye Saniye / Batı Dünyası

Resim 2.7



Derginin 57. sayısından sonra iç kapakta sanat yönetmeni ve teknik sorumlu isimleri kaldırılmıştır. Yerine, Marmara Bölge Temsilcisi İlhan Büyükcebeci, Telefon: (1) 384 42 60 ifadesi, Yönetim Yeri Meşrutiyet Cad. 10/44 Kızılay-Ankara Tel:(9-4) 425 39 20 ifadeleri yer almıştır. Baskı merkezi, 69. sayıdan itibaren Karşı

Ltd. Şti olarak değişmiştir. Derginin fiyatı 57. sayıda KDV dâhil 5.000 TL iken 112. sayıya gelindiğinde KDV dâhil 150.000 TL olmuştur. Abone fiyatı ise yurt içi 40.000 TL'den 2.000.000 TL'ye ulaşmıştır. Yurt dışı ise 40 DM'den 100 DM'ye yükselmiştir.

69. sayıdan itibaren dergi iç kapağında Kuruluşu: Kasım 1985, Kurucular: Burhan Günel, Mehmet Yaşar Bilen, Ahmet Özer, İbrahim Oluklu, Yayın Yönetmeni ve Karşı Basın, Yayın, Turizm Ticaret ve San. Ltd. Şti adına Sahibi Burhan Günel, Yazı İşleri Müdürü Metin Turan ifadelerine yer verilmiştir. 58. sayıdan itibaren ise İçindekiler bölümünde eser ve yazar isimleri yer değiştirmiştir.

Derginin arka kapağında çoğunlukla şiire yer verilmiştir. 94-95, 96-97, 98-99, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110 ve 112. sayıların arka kapağında ise eser reklamlarının olduğu görülmüştür. Arka kapağın iç kısmında ise bazen yazı, bazen şiir yer almıştır.

Karşı dergisinin iç sayfalarına baktığımızda ise 57'den 61. sayıya kadar sade bir tasarım görülürken 61. sayıdan sonra daha çizgisel bir tasarım oluşturulmuştur. 70.sayı ve sonrasında eski tasarıma yaklaşılmış, 94-95. sayıda bambaşka bir mizanpaj okuyucularla buluşmuştur. Bu sayıdan 102. sayıya kadar aynı tasarım kullanılırken 102. sayıdan 112. sayıya kadar sayfaların alt ve üst kısımlarının kutucuklar içerisine alındığı bir tasarım tercih edilmiştir.

Derginin içerisinde yayımlanan edebî türlerin hepsi aynı punto ve şekilde yayımlanmamıştır. Bazen devam eden yazılar arasına şiirler serpiştirildiği görülmüştür, bazen de şiirler müstakil sayfalarda kendilerine yer bulmuştur. *Karşı* dergisi 57-112. sayılar arasında genel olarak 50 sayfa hâlinde çıkarılmış, birleştirilmiş sayılar ise farklı sayfa sayılarıyla ortalama 62-82 sayfa aralığında oluşmuştur.

2.3. İç Özellikleri

Karşı dergisi, 57-112. sayılarını yayımlarken çeşitli farklılıklardan ve değişimlerden geçmiştir. Yapılan değişimlerin bir kısmı derginin dış özellikleri, bir kısmı da iç özellikleri üzerinedir. Dergide görsel anlamda gerçekleşen tüm değişikliklerin derginin daha çok okunması, daha fazla okuyucuya hitap etmesi ve beklenenden fazla bir satış elde etmesi için olduğunu söyleyebiliriz.

Karşı'nın 61, 68, 69, 70, 75-76, 77, 79, 90, 81, 82-83, 84-85, 86-87, 92-93, 96-97, 98-99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111 ve 112. sayılarının ilk sayfalarında “Yayın Yönetmeni” imzasıyla okuyucuya bilgi verme amaçlı yazılar yer almaktadır. Bu sayılar dışında kalan sayılarda ise ilk sayfalarda edebî metinlerin bulunduğu görülmektedir.

Derginin bazı sayıları, denk geldikleri tarihler vesilesiyle “özel sayı” olarak çıkarılmıştır. 74. sayı “Haziran Ölülerimizi Anıyoruz”, 75-76. sayı “ Sivas Katliamı Dosyası Özel Sayı”, 101. sayı “Edebiyatçılar Derneği Dördüncü Genel Kurulu Özel Bölüm”, 108.sayı “Oktay Akbal Özel sayısı” olarak okuyuculara sunulmuştur. *Karşı*'nın 75-76. sayıya kadar aylık olarak ve her ayın bir dergiyi temsil edecek şekilde çıktığını, 75-76. sayıdan başka 82-83, 84-85, 86-87, 88-89, 90-91, 92-93, 94-95, 96-97, 98-99, 100, 101, 102, 105, 106, 107, 108 ve 110. sayıların ise iki ayı temsilen çıktığını görmekteyiz. 1997 yılının Ocak-Şubat ayını temsil eden 110. sayısından sonra 111. sayı eylül ayında, 112. sayı ekim ayında çıkarılıp 112. sayıyla *Karşı* dergisinin yayım hayatı sona ermiştir.

Karşı dergisi, yayımlandığı zaman diliminde edebiyatta ve Türkiye’de olan bitenlere kayıtsız kalmamıştır. Derginin yayımlanma tarihine denk gelen sanatçıların ölümleri üzerine o sanatçılar, eserleriyle ve kendileri hakkında yazılan yazılarla dergide anılmışlardır. Atatürk’ü anma, Kadınlar Günü’nü kutlama, Sivas olaylarına detaylıca yer verme gibi durumlarla da toplumsal meseleler ön planda tutulmuş, edebiyatın sosyal-siyasi ve gündelik hayatla olan bağı da bu dergi ile vurgulanmıştır.

Derginin, birçok edebî türü okuyucuya sunmakla birlikte şiiri ön planda tuttuğu ve dergide en çok yayımlanan türün şiir olduğu görülmektedir. Şiir dışında dergide günlük, anı, sohbet, röportaj, makale, öykü, polemik/tartışma, eleştiri, kitap tanıtımları, değerlendirme, mektup, inceleme, biyografi gibi türler de bulunmaktadır. *Karşı* dergisi, tüm bu türlere bünyesinde yer vererek “Edebiyat, Sanat, Düşün Dergisi” olma iddiasını desteklemektedir.

Dergide hatırı sayılır ölçüde çeviri şiir ve yazı olduğunu söyleyebiliriz. Bu metinlerle dünya edebiyatının, Türk okuyucularına bir kez daha sunulması hedeflenmiştir. Edebî türler içinde dikkati çeken bir diğer durum ise “röportaj” türüne “söyleşi” başlığının verilmesidir. Bir veya birden çok kişiyle yapılan karşılıklı görüşmeleri çalışmamızda “röportaj” başlığı altında, söyleşi olarak da bilinen sohbet

türünün metinlerini ise ayrı bir başlıkta inceledik. Daha önce de belirttiğimiz gibi dergide önemli bir yere sahip olan şiir türünün 108. sayıda hiç yer almaması da dikkat çekici bir durumdur. Bu durumun oluşmasında 108. sayının Oktay Akbal Özel Sayısı olması ve düz yazıların ön planda tutulması sebep olarak gösterilebilir.

Karşı'nın "İçindekiler" bölümünde yer almayan ancak dergi sayfalarının belli başlı noktalarına konumlandırılan çeşitli kitapların reklamları, yarışma duyuruları, ödül alan kişilerin listeleri, vefat duyuruları, hastalar için yardım kampanyaları, çeşitli konularda duyurular, dergide sıklıkla yer alır. Bazen de dergide yapılan yazım hataları için okuyucudan özür dilenip bir sonraki sayıda hatalar düzeltilmiştir. Örneğin 98-99. sayıda yayımlanan "Yüreğim Yüreğim Doyumsuzluk" ve "77'yi Unutma" başlıklı şiirler, anlamı değiştirecek ölçüde dizgi yanlışları yapıldığı gerekçesiyle şairlerinden özür dilenerek 100. sayıda yeniden yayımlanmıştır. Tüm bu özellikler, derginin öne çıkan yönleri olmuştur.

3. KARŞI DERGİSİNİN EDEBÎ TÜRLERİNİN İNCELENMESİ

3.1. Anı

Kavukçu, Cemil, “İllaki”, Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s. 32-33(Anı)

Yazar, Mahir Abi olarak belirttiği bakkal ile olan anısından bahseder. Onun dükkânının önünden geçip pazara giderken Mahir Abi gazeteye baktığı için yazarı görmez. Yazar, dönüşte elinde pazar poşetleri ile geçerken görünmek istemez ama Mahir Abi ıslık çalarak onu çağırır. Bir şampanya açar ve yazarın bu şişeyi pazardan arttırdığı parayla alabilecek durumda olduğunu bilir. “Afiyet olsun.” (s.33) dileğini iletir.

Hakkı, Ruşen, “Yokluğunda Dinamo’yu Yaşamak”, Karşı, Sayı 64, Ağustos 1992, s. 4-6(Anı)

Ruşen Hakkı, Hasan İzzettin Dinamo’yu anmak amacıyla kaleme aldığı yazısına şairin iki dizesiyle başlar. Önceden sözleştikleri arkadaşlarıyla 20 Haziran Cumartesi günü Dinamo’nun mezarı başında onu anarlar. Şair için yazılan şiirleri okuyanlar olur. Dinamo’nun anılması, Gerçek Sanat Yayınevi’nde daha kalabalık bir grupta devam eder. Geç saatlere kadar şiirlerle ve anılarla Dinamo’yu yâd ederler. Ardından, Sarıyer’e gidip etkinliği orada da sürdürürler. Yazısının son bölümünde Körfez ilçesindeki kültür ortamının artmasını sağlayan Hüseyin Avni Şirin’den bahseden Ruşen Hakkı, TÜPRAŞ’taki gitarlı şiir akşamından da söz ederek yazısına son verir.

Anadol, Zihni, “Çakır Doktor Mu Çopur Doktor Mu?” Karşı, Sayı 67, Kasım 1992, s.32-34 (Anı)

Anadol, anılarını anlatmadan önce anı kavramının önemine ve bazı anıların insanlar tarafından özellikle anlatılmak istendiğine değinir. Ardından, Burhan Günel’le tanışmasını anlatır. May Yayınevi’nde değerli gördüğü yazarlarla olan ortamından ve Mehmet Ali Yalçın adına düzenlenen yarışmada üst üste iki yıl ödülün Burhan Günel’e verilmesinden dolayı bu durumun bazı kişilerce hazmedilemediğinden bahseder. Kendisinin May Yayınevi’nde düzeltmen olduğunu, dolayısıyla Günel’in romanını ilk kendisinin okuduğunu belirtir. Romanda doktora bazen çakır bazen çopur sıfatının verildiğini, nasıl yazacağına bu yüzden karar veremediğini, Günel’i de bulup soramadığını, tepki gösterebilme ihtimaline rağmen

çopur yerine çakır yazdığını ifade eder. Dinamo'nun yaş günü kutlamasında karşılaştıklarında ise durumu Günel'e anlatır, o da çok iyi yaptığını söyleyerek Anadol'un içini ferahlatır. Yıllar sonra Günel'le tekrar Devrek Kültür ve Baston Festivali'nde karşılaşp yan yana imza günü yaptıklarını ve Günel'in kendisine Baraka'yı imzaladığını belirtir.

Aslankara, M. Sadık, “Takvim”, Karşı, Sayı 72, Nisan 1993, s.37-39 (Anı)

Yazar, elinde Maarif Takvimi'nden bir yaprakla hatırladığı babaannesi için bu takvimin bir tutku olduğunu belirtir. Onun beklediği tek armağanın bu takvim olduğunu söyler. Babaannesi için takvimin ne denli önemli olduğunu aktarır. Ayrıca babaannesinin takviminde gördüğü bir yaprağın elli yıl öncesinin Nazi faaliyetlerinin acı tablosunu verdiğini de ifade eder.

Yağcı, Öner, “Sivas: Şenlikten Katliama”, Karşı, Sayı 75-76, Temmuz-Ağustos 1993, s.37-39 (Anı)

Yağcı, Pir Sultan Şenliği için arkadaşı Ali Bey tarafından Sivas'a çağırıldığını, bu daveti memnuniyetle karşıladığını, 30 Haziran akşamı iki otobüs dolusu kişi olarak İstanbul'dan hareket ettiklerini, Sivas'ta coşku seliyle karşılaştıklarını, açılış konuşması, semah gösterisi gibi etkinlikler sonrası Buruciye Medresesi'ne gidip vakit geçirdiklerini, Kültür Merkezi'nde Hasret Gültekin'i dinlediklerini, panele başladıklarını, akşam halk gecesine katıldıklarını, yaşadıkları coşkulu gün sonrası ertesi güne plan yaparak uyuduklarını, 2 Temmuz Cuma günü cuma namazı kılan bir grubun etkinlik için toplananlara karşı sloganlar attıklarını, “Pir Sultan'dan Aşık Veysel'e Halk Ozanı Anıtı”nın put sayılarak yıkıldığını, gözlerinin oyulduğunu, Aziz Nesin, Cumhuriyet ve Vali adına olumsuz sloganlar atıldığını, tüm bunlar sonrası Madımak Otel'i'nin yakıldığını, şenlik katliama dönüşme Arif Sağ'ı dinleyeceklerini, şiir akşamını Metin Altıok'un yönetecek olduğunu; sergiler, söyleşiler olacağını, Mahzuni Şerif'i dinleyecek olduklarını; forum, kurban törenleri ve cem töreni olacağını ama tüm bunların o yangınla yok olduğunu yazmıştır. Ayrıca Yağcı, parantez içi bölümlerde ismini geçirdiği kişilerin ölümüne de üzüntüsünü bildiren sözler yazmıştır.

Karakuş, Hidayet, “Cehennemde 7 Saat Dostlarla Buluşmaya Gidiyoruz”, Karşı, Sayı 75-76, Temmuz-Ağustos 1993, s.9-17 (Anı)

Sivas’ı ilk kez 1964’te gördüğünü belirten Karakuş, Ali Balkız tarafından 1993 Pir Sultan Abdal Kültür Etkinlikleri’ne davet edilmesine sevindiğini, Ankara’dan mutlu olarak yola çıktıklarını, Madımak Otel’e yerleştiklerini, Kültür Merkezindeki kalabalık etkinliğe gittiklerini, Vali’nin dolu dolu bir konuşma yaptığını, Aziz Nesin’in konuşmasının coşkuyla alkışlandığını anlatır. Ardından Pir Sultan Abdal’dan Âşık Veysel’e Halk Ozanları Anıtı önünde fotoğraflar çektirdiklerini, kitap imzalamak için Buruciye Medresesi’ne gittiklerini, kenti dolaştıklarını, akşama etkinliğe katıldıklarını ve otelde söyleşiler içinde olduklarını belirtir. Ertesi gün yani cuma günü önce ortalığın sakin olduğunu, bir anda göstericilerin sloganlarıyla karşılaştıklarını, otelden eşiyle aşağıdaki olayları polis müdahalesi geleceği umuduyla izlediklerini, otelde elektriklerin kesildiğini, güvenlik güçlerinin göstericilere yeterli müdahaleyi yapamadığını, taşlı ve sopalı saldırıların başladığını belirtir. Fenalaşan arkadaşlarına yardım ettiğini, otelin yakıldığı sırada üst kattaki odalara sığındıklarını, bir fırsat yakalayıp camdan kaçıp kurtulduklarını, emniyetten kurtulduklarına inandıklarını anlatır. Geceyi geçirip sabaha uyandıklarında Başbakan Yardımcısı, bakanlar ve Genel Kurmay Başkanı tarafından ziyaret edildiklerini, onlara otuz bir kişi adına bir bildiri okuduğunu, otele dönüp eşyalarını topladıklarını ve dönerken aklında geleceğe dair sorular bulunduğunu ifade eder.

Sezer, Çiğdem, “ Ordu’nun Dereleri Aksa Yukarı Aksa”, Karşı, Sayı 77, Eylül 1993, s.45-47 (Anı)

Yazısında Ordu’yu ele alan Sezer, Ordu’da edebi faaliyette bulunan isimleri sıralayıp onların kurduğu ORSEV(Ordu Sanatevi)’e değinir. Vedat Güler anısına düzenlenen şiir yarışmasından bahseder. Bu yıl ödüle layık görülenleri paylaşır ORSEV’in Nisan Etkinlikleri’nde, ebru sergisinde, söyleşide, slayt gösterisinde, Boztepe’de edindiği izlenimleri paylaşır. Ardından gerçekleşen ve kendisinin de katıldığı imza etkinliğine, sonrasındaki tiyatro gösterisine, katıldığı yemekte yaşadıklarına değinir.

Yalkın, Sabahattin, “Kurdakul’un 50. Sanat Yılı”, Karşı, Sayı 78, Ekim 1993, s.6-7 (Anı)

Yalkın, geçen nisan ayında Atatürk Kültür Merkezi’nde coşkulu bir gösteri düzenlenip şair Şükran Kurdakul’un 50. sanat yılının kutlanmasına şahitlik ettiği anısını kaleme alarak o gece yaşananları anlatır. Gecede açılış konuşmasını Emre Kongar yapıp Kurdakul’a plâketini ve ödülleri vermiştir. Ardından Yaşar Kemali Kurdakul hakkındaki görüşlerini dile getirmiştir. Gecede İlhan Selçuk da söz almıştır. Toplantıya ara verildiğinde Yalkın, birçok edebiyatçıyı görme fırsatı elde etmiştir.

Engin, Gülseren, “Ölüm Kışkacından Kurtulan Bir Yaralı Kuş: Lütfiye Aydın”, Karşı, Sayı 78, Ekim 1993, s.41-42 (Anı)

Engin, arkadaşının Lütfiye Aydın’a kendisinden bahsetmesi üzerine kendisine mektup yazan ve tanışmayı çok isteyen Lütfiye Aydın’la aralarında – birbirlerini hiç görmeden- bir mektup arkadaşlığı oluştuğunu, bir gün Ankara’ya iş vesilesiyle gidince kendisine haber verdiğini, işlerini hallettikten sonra heyecanla onunla karşılaşmak ihtimaliyle kitabevinin civarında beklediğini, ardından karşılaştıklarını, dostluklarına dostluk ekledikleri yılların arttığını anlatır. Ardından Sivas olaylarından sağ çıkan Lütfiye Aydın’ın ruhi durumunu ele alıp sadece yazarak düzeleceğine inanır ve ona hitaben moral verici sözlerle yazısını sonlandırır.

Habora, Bülent, “İzmir Mektubu: Ege’de Şenlikli Günler”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat- Mart 1994, s.92-93 (Anı)

Habora, anı türünde kaleme aldığı yazısında Bergama’daki şenliği, bir gün sonra oradan kaçtığını, Salihli Belediyesi’nin Şiir İkindileri adlı görkemli gösterisine katıldığını, orada yeni dostlar kazandığını anlatır. 5. Bağbozumu Şenliği için Turgutlu’ya gittiğini, ilçeyi ve insanlarını beğendiğini, belediye başkanının oradaki çalışmalarının sevimlilik dolu bir düzen oluşturduğunu söyler. Şenlikte birçok yazarın bulunmadığını, orada da yeni dostlar kazandığını, fotoğraf sergisini beğendiğini, ardından Milas 5. Kültür ve Sanat Şenliği’ne sekiz on kişiyle gittiklerini paylaşır. Şenliğin öylesine yapılmadığının her halinden belli olduğunu, orada da dostlar kazandığını, Milas’tan kızı ile birlikte ayrıldığını, ilk kez İzmir Panayırı’nı gördüğünü, Ege’nin her şeyiyle çok güzel olduğunu ifade eder.

Yüce, Ali “Applaudimo La Turchia (Türkiye’yi Alkışlayalım)”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.23-26 (Anı)

Yüce, aylar önce İtalyan Kültür Derneği tarafından kitaplarındaki şiirlerinin istendiğini, Prof. Siraz tarafından bu şiirlerin İtalyancaya çevrildiğini, İtalya’da çok beğenilip bir yarışmaya konduğunu, kendisinin de gelip orada şiir okumasının istendiğini belirtir. Finale “*Olmaca*” adlı şiirinin kaldığını, İtalya’ya gidebilmek için konut fonuna ödeyecek yüz doları olmadığı için gidemeyeceğini, paranın İtalyan Kültür Derneği tarafından ödendiğini anlatır. Yurt dışına maç izlemek için gidenlerden konut fonu parası alınmadığını, sanat ve sanatçıya böyle bir zorluğun çıkarıldığını ifade edip bu duruma olan üzüntüsünü dillendirir. Necdet Adabağ’ın uçak biletlerini ve rehberi ayarladığını, 4 Eylül 1994’te yola çıktığını 15.30’da Roma’dan 17.50’de de Palermo’da olduğunu, orada kendisini karşılayacak kişiyi bulamadığını, kendisini birilerini ticari bir toplantıya götürdüğünü, yanlışlık anlaşıncı güzelce konuk edildiği, ertesi gün asıl gitmesi gerektiği yere götürüldüğünü söyler. Orada konuklar için her şeyin eksiksiz hazırlandığını, Sicilya’nın her yerini rehber eşliğinde gezdiklerini, 9 Eylül akşamı yarışmada şiirinin birinci seçilip altın madalya almaya hak kazandığını büyük bir alkış koptuğunu, şiiri kendisine Türkçe okuttuklarını, 10 Eylül akşamı da ödül töreni yapıp kendisini de Türkiye’nin de alkışlatıldığını ifade eder. Orada tanıştığı birkaç yazar aracılığıyla dilsel sıkıntıyı aştığını, bu durumu kendisini çok zorladığını, oradan ve o insanlardan ayrılırken hüznlendiğini, dil gurbetinde İngilizceye çok koşullanıp Ankara’da bile otobüsü sorarken yanlışlıkla İngilizce konuştuğunu anlatır.

Aslankara, Sadık, “ Ahmed Arif’in Bebeleri”, Karşı, Sayı 98-99, Haziran-Temmuz 1995, s.24-27 (Anı)

Aslankara, yazısında açık hava tiyatrosunu dolduran yüzlerce kişinin Ahmed Arif’i beklediğini, Ahmed Arif’in de kendisini bekleyen insanlarla kavuşmak için sabırsızlandığını, uzayıp giden hazırlıklar karşısında artık bekleyemediğini anlatır. Bunca kalabalığın da daha fazla bekletilemeyeceğini dillendirdiğini, Hasan Bey’in oğlu için hazırlandığı sünnet töreninde hiçbir şeyin eksik olmadığını, insanların ondan sahnede şiir okumasını istediğini, Ahmed Arif’in sahneye çıkmasıyla alkış tufanı koptuğunu, sahnede sarhoşluktan duramayan Hasan Bey’in bir şeyler mırıldandığını söyler. Ahmed Arif’in şiirinin bitmesiyle etrafını çocukların

kuşattığını, seyircinin şairi görememenin itiraz seslerini yükselttiğini, balonu kaçan çocuğun Ahmed Arif'ten yardım istediğini ve ikisinin yükselen balonu seyrettiğini yazmıştır.

Otyam, Nusret Kemal, “Bir ‘Yayın ve Yayım’ Serüveni”, Karşı, Sayı 98-99, Haziran-Temmuz 1995, s.28-31 (Anı)

Otyam, yazısında niyet ettikten tam otuz dokuz yıl sonra İsveç topraklarına adım attığını, kendini düşte gibi hissettiğini, yakın arkadaşları sayesinde İsveç toplumunu ve uygarlığını yakından incelemek, tanımak olanağı bulduğunu söyler. İsveç ve Türkiye arasındaki birtakım benzerliklerin kendisini hayret içinde bıraktığını belirtir. İsveç'in çeşitli özelliklerini anlatır. Aldığı notları Türkiye'ye gelince dosyalastırdığından, kitap adı olarak “*Doğayla İç İçte Yaşayan Ülke: İsveç*” adını düşündüğünden, kitabı yayınlamadan önce gazetede bir bölümün yayımlanmasından fayda gördüğünden bahseder. Dosyayı *Güneş* gazetesinde Cüneyt Arcayürek'e götürdüğünü, olumlu tepkiler aldığını, on beş gün sonra dönüş yapılacağını söylediğini, altı ay boyunca dosyanın bekletilip İstanbul'a yollandığını, *Cumhuriyet* ve *Güneş* gazetelerinde çeşitli değişimlerin yaşandığını, çeşitli badireler sonucu dosyasına kavuştuğunu anlatır. Dosyasının başkalarınca yayımlanacakken yine birtakım tersliklere denk geldiğini, ellinci sanat yılı için hazırlanan eserin de aceleye geldiğini aktarır. Can Yayınları sahibi Erdal Öz'ün de düşük satışlardan dolayı şiir kitabı ve İsveç dosyasını yayımlamayı istemediğini ifade eder. Öz'e gerçekçi ve açık yürekli olduğu için teşekkür eder. Ülkemizdeki basım durumlarını, satışların düşük olmasını ve devletin kültür politikasını eleştirerek yazısına son verir.

Paksoy, Abdülkadir, “Dulavrat Çorbası”, Karşı, Sayı 98-99, Haziran-Temmuz 1995, s.44-50 (Anı)

Paksoy, öykücü Ali F. Bilir ve eşi Saadet Bilir'in konuğu olarak bulunduğu Gülnar'da beraber içtikleri dulavrat çorbasının isminin nereden geldiği hakkında fikirler yürütüldüğünü anlatarak giriş yaptığı yazısında Gülnar'da oluşturulan kültür ortamından bahseder. Dört yapraklık bir yayın organı olan *Anlam*'dan, Ali F. Bilir'in misafirperverliğinden, Gülnar'ın doğal güzelliklerinden, Aydıncık'a yol alırkenki izlenimlerinden söz eder. Gilindire'de tanıştığı Ayşe adlı küçük kızla ettiği muhabbeti aktarır. Dostlarının kendisine şiirler okuttuğunu, Gülnar'a dönüşlerini, kurulan sofraları anlatır. “*Kalenders'te Akşam*” başlıklı şiiri paylaşır. Ali F. Bilir'in

Çıkrık adlı şirini verir. Ümit Saraslan'la şiir üzerine yaptıkları sohbeti aktarır. Ertesi günkü kahvaltıyı, akşamki toplantıya kadar neler yaptıklarını, Saadet Hanım ve öğrencilerinin durumunu, toplantılarının nasıl geçtiğini, tanıştığı genç şairleri aktarır. Bu şairlerden Şahin Taş'ın bir şiirinden dizeler verir. Akşam yine Bilirlerde olduklarını, sofrada toplantı kritiği yapıldığını, Yüksekokuldan öğretmenlerin de aralarında bulunduğunu, edilen sohbetleri, şiirlere yapılan atıfları anlatır. “*Kayadelen Çiçeğine Şiir*” adlı şiiri aktarır ve yazarıyla yaptığı sohbetten bahseder. Dönüşünde de şiirle iç içe olduğunu ve Ankara'ya vardığında dulavrat çorbasının tadının damağında kaldığını belirterek yazısına son verir.

Pekin, Hüseyin, “Ayşe Abla Temizlikçi Kadın”, Karşı, Sayı 98-99, Haziran-Temmuz 1995, s.60-61 (Anı)

Pekin, üniversite öğrenimini yaptığı yıllarda temizlikçi kadın Ayşe ablayla tanıştığını, onun kendisine hayat konusunda tavsiyelerde bulunduğunu, göreve başladığında Ayşe ablanın tavsiyelerini hayata geçirdiğini anlatır. Aslında düzen konusundaki bu tavsiyenin evrensel bir uygulama niteliğinde olduğunu, günlerden bir gün yine yolu üniversiteye düşünce gözlerinin Ayşe ablayı aradığını, onun yerine çalışan genç kadının Ayşe ablanın kızı olduğunu öğrenince heyecanlandığını söyler. Onu ziyaret etmek istediğini, kadının ağır hasta olduğunu, ziyarete gittiğinde Ayşe ablayı bitkin yatıyor bulduğunu, kendisini hemen tanıdığını, kızı ile kendisi hakkında vaktiyle konuştuğunu aktarır. Kendisini niçin hiç unutamadığı bir öğrenci olarak hatırladığını, bu sözlerle geçmişe yeniden dalıp gittiğini, yaşamın değerini sorguladığını, kadınla beraber hayat üniversitesini bitirdiğini ifade eder.

Berksoy, İbrahim, “Bir Akşamüzeri Kayseri’de Emirgan Parkı’nın Serinliğinde Karşı’nın 100. Sayısını Beklemek, Karşı, Sayı 100, Ağustos- Eylül 1995, s.8 (Anı)

Berksoy, bir akşamüzeri Kayseri’deki Emirgan Parkı’nda *Karşı’nın 100.* sayısı için yazısını yazdığını, bir an için *Karşı’nın* ilk sayılarını ve o zamanın Ankara’sını anımsadığını ifade eder. O günleri düşününce 100. sayı için yazı yazacağını aklına bile gelmeyeceğini belirtir. *Karşı’nın* yayım hayatına başladığı Ankara ortamını anlatır ve böyle bir ortamda derginin on yıl boyunca yayımlanıp 100. sayıya ulaşmış olması karşısında mutluluk duyar. 100. sayıyı beklerken duyduğu heyecanı dile getirip nice 100. sayılar diler.

Hatipoğlu, Aydın, “Rıfat Ilgaz Bana Kitabını Gönderdi”, Karşı, Sayı 101, Ekim-Kasım 1995, s.12-13 (Anı)

Hatipoğlu, yazısında Aydın Ilgaz’ın eve telefon edip adres istediğini, eşinin de olur olmaz biri düşüncesiyle adresi vermediğini, Hatipoğlu’nun yeni iş telefonunu verdiğini, telefonda konuştuklarında kendisine yeni bir sürpriz kitap gönderileceğinin söylendiğini anlatır. Bu kitap Rıfat Ilgaz kitabıdır ve Hatipoğlu’na imzalanmıştır. Kitabı bulan oğlu, sahibine ulaştırmak istemiştir. Hatipoğlu bunu öğrenince çok duygulandığını, aklından birçok anının geçtiğini, kitabının posta ile gönderilmesini istemeyip elden aldırarak istediğini, yüreğine Rıfat Ağabeyinin ölmediği duygusunun yerleştiğini belirtir. Kitabı alınca heyecanla zarfı yırtıp kitabı incelediğini, Rıfat Ilgaz’ın el yazısıyla kendisine hitaben yazdığı notu gördüğünü, imzasını çok iyi tanıdığını, Rıfat Ilgaz’ın ölmediğine kendini biraz daha inandırıp ona kitap göndermiş gibi hissettiğini anlatır.

Yeteroğlu, Kirkor, “Yalnızlık Bana Yasak ve Oktay Akbal”, Karşı, Sayı 108, Ekim- Kasım 1996, s.62-63, (Anı)

Yeteroğlu, 1983 başlarında Oktay Akbal’ın bir yazısı sebebiyle hapse atılacağını öğrenince çok üzüldüğünü ve telefonla arayıp geçmiş olsun dileklerinde bulunduğunu belirterek yazısına başlar. Akbal’ı yıllardır köşe yazıları ve eserleriyle takip ettiğini, sevdiği bir yazar olduğunu belirtir. Akbal’ın “Yalnızlık Bana Yasak” adlı eserinin hâlâ başucu kitabı olduğunu aktarır. Özel bir konu için kendisinden randevu istendiğini, zor bir durumda olmasına rağmen kendisini geri çevirmediğini anlatır. *Cumhuriyet* gazetesindeki odasında buluşup ülke durumundan, sanat ev edebiyattan, hiç yere ceza alışından konuştuklarını söyler. İçinde bulunduğu sorun için de kendisine danıştığını, Akbal tarafından dikkat ve sevecenlikle dinlendiğini, bir ağabey gibi öneriler verdiğini belirtir. 1990 yılında Kadıköy’deki imza töreni için bu kez kızıyla Akbal’ın yanına gittiğini, imza attırırken ayaküstü sohbet ettiklerini, kızının çok mutlu olduğunu da ekler.

3.2. Biyografi

Güldal, Bülent, “Halk Bahçesi: Dertli” Karşı, Sayı 62, Haziran 1992, s.37-39 (Biyografi)

Halk Bahçesi başlığı altında edebiyatımızın önemli isimlerinden olan Dertli'nin hayatının anlatıldığı bu biyografi yazısında Dertli mahlaslı kişinin asıl adının İbrahim olduğu, 1772'de Bolu'da doğduğu, Mısır'da geçirdiği yıllar, sanat anlayışı, şiirlerinden örnekler, hece ve aruz konusundaki başarısı, taşlamaları, şiirlerinin içeriği okuyuculara sunulmuştur.

Güldal, Bülent, “Halk Bahçesi: Âşık Ömer”, Karşı, Sayı 62, Haziran 1992, s.34-35(Biyografi)

Güldal'ın, Halk Bahçesi başlıklı yazı serisi ile tanıttığı şairlerden biri de Âşık Ömer'dir. Güldal, şairin 17.yüzyılın önemli şairlerinden biri olduğunu, Kırım'ın Gözleve kentinde doğduğunu, doğum tarihinin kesin olarak bilinmediğini belirtir. Medrese eğitimi aldığını, daha sonra saz çalmaya başladığını, diyar diyar dolaştığını, dilinin arı bir Türkçe olduğunu aktarıp şiirlerinden verdiği örneklerle Âşık Ömer'in hayatını okuyuculara sunar.

Tuzcu, M. Mümtaz “Leconte De Lisle”, Karşı, Sayı 64, Ağustos 1992, s.7(Biyografi)

Şair Lisle'nin biyografisinin verildiği bu yazıda şairin 1818'de Bourban Adası'nda doğduğu, ailesinin çiftliğinde ilk gençlik yıllarını geçirdiği Hindistan'a, Seyran'a ve Sunda Adaları'na yolculuk ettiği anlatılır. Hukuk okumak için Fransa'ya gittiği, tarih ve Yunanca çalışmaları yaptığı Paris'e yerleşip orada öldüğü, eserlerini, anılarından hareketle yazdığı, yaşamını Grek yazısını başyapıtlarını çevirerek kazandığı belirtilir. Senatonun kitaplık memuru olduğu, Fransız Akademisi'ne seçilerek Victor Hugo'nun ölümüyle boşalan koltuğa oturduğu gibi bilgiler de yazıda yer almaktadır.

Güldal, Bülent, “Halk Bahçesi: Âşık Seyranî”, Karşı, Sayı 64, Ağustos 1992, s.30-34(Biyografi)

Halk Bahçesi serisinin bu sayıdaki ismi, Âşık Seyranî'dir. Yazıda Seyranî'nin 19. yüzyılın önemli şairlerinden olduğu, Kayseri'nin Develi ilçesinde doğduğu söylenir. Asıl adının Mehmet olduğu, doğum tarihinin net olarak bilinmemekle

birlikte 1800 olabileceği, ilk öğretilerini cami hocası olan babasından alıp sonrasında medrese öğrenimi de gördüğü anlatılır. Öğrenimini yarıda bıraktığı, Köprülü Medresesi'nde şiir, hat ve nakkaşlık eğitimi aldığı, haksızlığa boyun eğmeyen bir yapısı olduğu belirtilir. Şiirlerinde günümüzden bile bir şeyler bulunabildiği, hece ve aruz vezinlerini ustalıkla kullanabildiği, padişahla ters düşecek şiirleri sebebiyle Halep'e kaçmak zorunda kaldığı gibi bilgilere yer verilir. Ayrıca Seyranî'nin şiirlerinden birçok örnek de sergilenir.

Durak, Mustafa, “ René Char” Karşı, Sayı 67, Kasım 1992, s.4(Biyografi)

Durak tarafından biyografisi yazılan Char, 1907' de Avignon'a bağlı bir yerde doğmuştur. 1929-1934 arası çokça şiiri yayımlanmıştır. Gerçeküstücülük ve lirizm, eserlerine hâkim olmuştur. Almanya-Fransa savaşı, şiirlerini başka bir boyuta taşımıştır. Durak, yazısının sonunda René Char'ın şiirini çevirmenin güçlüğüne değinip yazarın eserlerini de vermiştir.

Altınkaynak, Hikmet, “Orhan Kemal”, Karşı, Sayı 74, Haziran 1993, s.11-17 (Biyografi)

Yazar, Orhan Kemal'in hayatını kaleme aldığı yazısında 15 Eylül 1914'te Adana'nın Ceyhan ilçesinde doğduğunu, asıl adının da Mehmet Raşit Ögütçü olduğunu belirtir. Ardından “Babası, Annesi” başlıkları altında yazarın ailesini tanıtır, ailesiyle yaşadıkları göçlerden ve Adana'ya dönüşlerinden, çalışma hayatından, okulun yarıda kalma sebebinden, askerlik zamanından ve askerden dönüş sonrası yaptıklarından bahseder. Akabinde ise “Sanatı” başlığı altında yazarın sanatçı yönünü, yazdığı eserleri, süreli yayınlarda çıkan öykülerini, hapishanede de yazmaya devam ettiğini anlatır ve biyografinin son bölümünde ise “Eserleri” başlığı altında yazarın hikâyelerini, romanlarını ve öteki eserlerini verir.

Bilen, Mehmet Yaşar, “ Asım Bezirci”, Karşı, Sayı 78, Eylül 1993, s.35-36 (Biyografi)

Bilen, Asım Bezirci'nin hayatını daha çok kendi görüşleriyle kaleme aldığı yazısında onun 66 yaşına 70 kitap sığdırdığını, bir atom karınca olduğunu belirtir. Erzincanlı bir işçi çocuğu olduğunu, Edebiyat Fakültesi'ni bitirmesine karşın hayat koşulları sebebiyle bir yağ fabrikasının hesap bürosunda çalıştığını, holdinglerin boyundurluğuna girmedikçe anlatır. II. Yeni şiirine dünya görüşü ve sanat anlayışı

gereği karşı çıktığını, 70’li kuşağa pek el vermediğini, favorisinin 40 kuşağı olduğunu ifade eder. Dil bilincinin yüksek, sert tepkili biri olduğunu, coşkulu bir yanının bulunduğunu aktarır yazarı bir de şu sözlerle tanımlar: “Merhametli, adaletli, açık sözlü, dostu ve arkadaşı için vefalı, özveriliydi. Tutumlu ve evcimendi. Sevdiğine olabildiğince cömertti. Utangaç, çekingen fakat cesurdu. Kızgın ama ön yargısızdı. Sevdalı, gizli bir şairdi... Üniversitelerimizin eleştirmen yetiştirmedeği ülkemizde, edebiyatımızın kürsüsüz bir profesörüydü...” (s.36) Bilen, yazısının sonuna düştüğü notta ise doğrudan Asım Bezirci’ye hitaben birkaç cümle yazar.

Çongar, Yılmaz, “Ölümünün Yetmiş Dördüncü Yıldönümü Nedeniyle Ömer Seyfettin”, Karşı, Sayı 78, Eylül 1993, s.36-40 (Biyografi)

Çongar, “Türk ulusunun kendi öz diline sahip çıkmasına duyduğu özlemin bir sembolü” (s.36) olarak gördüğü Ömer Seyfettin’in hayatını kaleme aldığı yazısında yazarın 28 Şubat 1884’te Balıkesir Gönen’de doğduğunu ifade eder. Aile kökeninden, ailesiyle İstanbul’a taşındığından, eğitim aldığı okullardan, ilk görev yerinden, askerlikten ayrılmasından bahseder. *Genç Kalemler* dergisindeki faaliyetlerinden, Balkan Savaşı ile yeniden orduya dönmesinden, bir yıl kadar Yunanlılara esir düşüp İstanbul’a gelince ikinci kez askerliği bıraktığından, Kabataş Lisesinde felsefe ve edebiyat dersleri verdiğinden söz eder. 1915’te evlenip 1916’da evlat sahibi olduğundan, 1918’de eşinden ayrıldığından, askerlik sonrası kendini edebiyata verdiğinden, çeşitli edebi faaliyetlerinden, yazdığı kitaplardan, onun adına yazılan eserlerden, 1920’deki ölümünden de söz edip yazarın “*Yeni Lisan*” makalesinin bugünkü dile uygulanmış metnini de yazısının sonuna ekleyip biyografi çalışmasını sonlandırır.

Çongar, Yılmaz, “Mehmet Rauf’u Anımsamak...”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos-Eylül 1994, s.53 (Biyografi)

Doğumunun 119. yıldönümü nedeniyle kaleme alındığı belirtilen yazı, Mehmet Rauf’un Eylül adlı romanından dört paragraflı bir alıntıyla başlar. Ardından yazarın doğum yeri, aslen nereli olduğu, eğitim aldığı okullar, edebiyatla tanışma hikâyesi, Halit Ziya’ya hayranlığı, ilk yayımlanan eserleri, evliliği, “Rauf Vicdani” takma adıyla yazdığı yerler verilir. Halit Ziya’nın yardımıyla yayımlanan eserleri, Servet-i Fünun topluluğu içinde yer alışı, edebiyatçı dostları, öykü ve romanlarının konuları, örnek aldığı isimler gibi konular hakkında bilgiler verilir. Sonrasında ise “*Siyah*

İnciler” adlı eserinden bir alıntı sunulup *Ferdayı Garam, Eylül* adlı romanları üzerinde durulur. Dönemin ünlü edebiyatçılarının *Eylül* hakkındaki görüşleri alt alta sunulur. Yazarın *Eylül*’ünün konusu sunulup romanın son bölümü verilir. Ardından romanlarındaki “müzik” ögesine değinilir. Özel hayatındaki çalkantıların romanlarıyla uyum gösterdiğine dikkat çekilir. Yayımladığı “*Measin ve Süs*” adlı dergilerin konuları paylaşılır. Hastalığı sebebiyle 23 Aralık 1931 tarihinde öldüğü ifade edilir. Yazının sonunda ise Rauf’un yapıtları sıralanır.

Çongar, Yılmaz, “Turgut Uyar”(1927-22 Ağustos 1985), Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.48-54 (Biyografi)

Yazısına, Edip Cansever’in Turgut Uyar’ı tanıtan sözlerinin alıntısını yaparak başlayan Çongar, Turgut Uyar’ın 1927’de Ankara’da doğduğunu, okuduğu okulları, baba olduğu zamanı, yurt dışında kaldığı yerleri, görev yaptığı işleri, ilk görev yerini, sonraki görev yerlerini, emekliliğini, ikinci eşini, çocuklarını, emeklilik sonrası tek uğraşı olan şiiri anlatmıştır. 1948’de yapılan bir yarışmada *Arz-ı Hâl* adlı şiirinin ikincilik elde ettiğini belirtir. Şiirden mısralar sunarak Nurullah Ataç’ın Uyar için söylediği övgü dolu sözleri alıntılar. Uyar’ın yayımladığı şiir kitaplarından bahseder. Kitaplarından şiir örnekleri verir. İkinci Yeni içindeki konumunu anlatıp sanatından uzun uzun söz eder. Yazısının son bölümünde ise şairin yaptıklarını sıralar.

İmzasız, “Oktay Akbal”, Karşı, Sayı 108, Ekim- Kasım 1996, s.5-6 (Biyografi)

Oktay Akbal’ın yaşamının anlatıldığı yazıda Akbal’ın 20 Nisan 1923’te İstanbul’da doğduğu, ilk gerçekçi yazarlarımızdan Ebubekir Hazım Tepeyran’ın torunu olduğu, çeşitli Fransız okulları ve İstiklal Lisesinde ortaöğrenimini tamamladığı belirtilir. İstanbul Üniversitesi, Hukuk ve Edebiyat Fakültelerinde okuduğu, yükseköğrenimini yarıda bırakıp kendisini yazın dünyasına verdiği, *Servet- i Fünûn Uyanış* dergisinin sekreterliğini yaptığı, MEB Tercüme Bürosu’nda görev aldığı aktarılır. *Vatan, Cumhuriyet, Barış, Milliyet* gibi gazetelerde yazdığı, 12 Eylül Dönemi’nde bir yazısı nedeniyle yargılandığı anlatılır. Toplumsal sorunları ve insanları anlatan bir yapısının olduğu, ilk kitabı *Önce Ekmekler Bozuldu*’nun ilgiyle karşılandığı, olay veya durum hikâyelerinde etkilenmeyip kendi tarzını oluşturduğu söylenir. 1950 sonrasındaki yapıtlarında bireyin dünyasını kurma özelliğine bağlı kaldığı, günlük yazılarında hızla değişen toplumun sorunlarına Kemalist öğreti ışığında çözüm getirmeye çalıştığı gibi bilgiler yer alır. Son olarak da Akbal’ın, sayısı oldukça fazla olan yapıtları sıralanır.

3.3. Değerlendirme

Bilgin, Tamer K., “ Dergilerden İzlenimler”, Karşı, Sayı 57, Ocak 1992, s.43-44, (Değerlendirme)

Tamer K. Bilgin, bu yazısında *Karşı* dergisinin Kasım 1991 sayısını, aynı dönemde çıkan *Kıyı* dergisinin Aralık 1991 sayısını değerlendirmektedir. Bilgin, öncelikle *Karşı*’nın değişen kapak tasarımına yeni yeni alışabildiğini, dergideki Aziz Nesin röportajını çok beğendiğini, Hasan Kıyafet’in öyküsünü sevdiğini belirtir. Dergideki diğer içeriklerden de kısaca bahseder.

Bilgin, *Kıyı* dergisinde Nazif Evren’in yazısını ilginç bulduğunu belirtir. Halit Tanyeli Hoca ile ilgili yazıyı “bir değerbilirlik örneği”(s.43) olarak nitelendirir. İbrahim Yıldız’ın yeni çıkan kitabını edinmelerini okuyuculara tavsiye eder. Mustafa Kademoğlu’nun yazısını sevdiğini de söyler.

Bilgin, *Türk Dili* dergisinin yirmi yedinci sayıya ulaştığını bildirip derginin yazışma adresini verir. “Genç edebiyatçıların özellikle bu dergiyi izlemelerini istiyorum. Dil konusunda öğreneceklerimiz hiç bitmeyecek.” (s.44) diyerek tavsiyelerde bulunur. Ali Özenç Çağlar’ın dörtlüğünü beğendiğini, Ali Dünder’in bir ayda okuduğu kitap sayısına imrendiğini, Şahap Sıtkı’nın son yazısını güzel bulduğunu, Osman Bolulu’nun çalışmasını değerli gördüğünü belirtip Fatma Kethüdaoğlu’nun öyküsünü beğenmediğini ve derginin bu sayısında günlüklerin zengin olduğunu da eklemektedir.

Bilgin, Tamer K. “Dergilerden İzlenimler”, Karşı, Sayı 58, Şubat 1992, s.46-48, (Değerlendirme)

Önceki sayıda olduğu gibi bu sayıda da Bilgin, dergi izlenimlerine *Karşı* dergisiyle başlar. “Karşı’dan ‘Karşı’ya” başlıklı bu bölümde derginin 1991 Aralık sayısı olan 56. sayısını değerlendirir. Bugüne kadar *Karşı*’da “ Dergilerden İzlenimler” başlığı altında hangi dergilerden kaç defa bahsettiğini belirtir. Böylece geçen senenin bir değerlendirmesini yapar. Ardından 56. sayıda yazan Mustafa Durak, Gülağ Öz, Mucize Özunal, Mustafa Kademoğlu, İbrahim Oluklu, Abdullah Aşçı, Ece Aykız, Necati Mert, Nazım Kutlu, Hidayet Karakuş gibi isimlerin nelerden bahsedip nelere değindiğini kısaca anlatır.

Bilgin'in bahsettiği ikinci dergi *Kıyı*'dir. *Kıyı*'nın 1992 Ocak sayısı olan 70. sayısını değerlendiren Bilgin, derginin Anadolu'dan bir dergi olduğu halde yetmiş sayıdır hiç aksamadan çıkıyor olmasını takdir ettikten sonra o sayıda çıkan beğendiği ve beğenmediği yazılardan bahsedip derginin “Atardamar” köşesini ilginç bulduğunu belirtir.

Değerlendirme yazısının üçüncü dergisi *Türk Dili* dergisidir. Bilgin, bu derginin Ocak- Şubat 1992 sayısı olan 28. Sayıyı ele alır. Ahmet Miskioğlu, Sami N. Özerdim, Asım Bezirci, Behzat Ay gibi isimlerden övgüyle bahseder.

Bilgin'in yazısının son bölümü, *Varlık* dergisinin Ocak 1992, 102. sayısına ayrılmaktadır. Arif Damar'ın şiirinden beğendiği yerleri paylaşır, Salah Bırsel ile yapılan söyleşiyi, Mazhar Candan'ın Cemal Süreya yazısını beğendiğini belirtip Abdülkadir Budak'ın şiirinden bir bölüm aktarır. Erdoğan Tokmakçioğlu, Sulhi Dölek gibi isimlerden de övgüyle bahsetmesinin ardından Turgay Kantürk'ün şiirinden alıntılarla yazısına son verir.

Bilgin, Tamer K. “Dergilerden İzlenimler”, *Karşı*, Sayı 59, Mart 1992, s.47-48, (Değerlendirme)

Karşı'nın Ocak 1992 sayısında yer alan yazıları ele alan Bilgin, Nuri Abaç'ın resminin kapak olarak değerlendirilmesini beğenir. Derginin ilk yazılarının *Cumhuriyet* gazetesine yönelik eleştiriler olduğunu, bunlarda da haklı olduğunu belirtip kendisi de bu konuda eleştirilerini sunar. Gülağ Öz'ün oyun eleştirisini yerinde bulur.

Bilgin'in ikinci olarak ele aldığı dergi, *Açık Öğretim Kültür Sanat Bilim Haber ve Yorum* dergisidir. Bu derginin Şubat Mart 1992 sayısını değerlendirir. Derginin ücretini, genel yayın yönetmeni ve genel yayın danışmanlarını söyler. Derginin yayın ilkelerini belirtip hitap ettiği kitleleri sıralar. Ardından, dergide çıkan yazıları yazan isimleri ele alır.

Bilgin, üçüncü olarak *Kuzeysu* dergisinin Şubat 1992 tarihli 22. sayısını ele alır. Aydoğan Yavaşlı'nın yazısını beğendiğini, Metin Kökten'in yazısının onu geçmişe gönderdiğini, Turan Yaşacan'ın öykülerinde olan hasretinin dergide çıkan “Sesle Gelen Sessizlik” adlı öyküyle sonlandığını, Halil Özden'in şiirlerini

beğendiğini belirtip derginin yazışma adresini de vererek dergi hakkındaki yorumunu sonlandırır.

Son olarak *Sesleniş* dergisinin 1. sayısını değerlendiren Bilgin, derginin İzmir Koyuncuoğlu Ortaokulu tarafından çıkarıldığını belirtip derginin sorumlu müdürünün Mehmet Yaşar Bilen olduğunu söyleyip bundan ötürü hoşnutluğunu bildirir. Dergideki Veli Özbek öyküsünü beğendiğini de ekleyerek yazısına son verir.

Bilgin, Tamer K. “Dergilerden İzlenimler”, Karşı, Sayı 60, Nisan 1992, s.47-48, (Değerlendirme)

Bilgin, bu yazısında da öncelikle *Karşı* dergisini değerlendirir. “Karşı’dan Karşı’ya” başlıklı birinci bölümde, derginin Şubat 1992 sayısını ele alır. Mustafa Durak’ın incelemesini ilginç bulur. Özyalçın ile Sezer’in karşılıklı röportajını beğenir. İlayda Yılmaz’ın konusunu değişik bulur. Tansu Bele’nin güzel yazdığını belirtir. Kırkor Yeteroğlu’nun şiirinden bir kesit sunar. Muzaffer Uyguner’in kitap tanıtımlarına övgüler yağdırır ve Burhan Çetin’in şiirinden de bir bölüm vererek *Karşı* hakkındaki yorumlarını sonlandırır.

Bilgin’in yorumladığı ikinci dergi, Dil Derneğinin Aylık Dil ve Yazın Dergisi, *Çağdaş Türk Dili*’nin Mart 1992, 49. Sayısıdır. İlk yazı olan Aziz Nesin’in “Bağımsızlık ve Türkçe” başlıklı yazısını tüm dergilerin yayımlaması gerektiğini belirtir. Bununla beraber, Nesin’e eleştirilerini de sunar. Asım Öztürk’ün şiirinden Sbir kesit verir. Dinçer Sezgin’in röportajını beğenir. Çankaya Belediyesi ve *Damar Edebiyat* dergisi tarafından düzenlenen öykü ve şiir yarışmasını yorumlar.

Isırgan dergisinin Mart 1992, 6. sayısı, Bilgin’in değerlendirdiği üçüncü dergidir. Fiyatını söyleyip sahibi Ali Bulut’un ismini verir. Yazışma adresini de okuyucularla paylaşır. Yılmaz Yeşildağ’ın röportajını beğenir; İbrahim Yıldız’ın ve İbrahim Dizman’ın şiirlerinden bölümler paylaşır.

Kuzeysu dergisinin Mart 1992 sayısı, Bilgin tarafından tanıtılan dördüncü dergidir. Bilgin, 23. sayıyı değerlendirirken derginin sahibini, yazı işleri müdürünü tanıtır ve yazışma adresini verir. İlyas Tunç’un şiirinden bir kesit sunar. Metin Kökten, Sevil Kökten ve İhsan Üren’den övgüyle bahsedip Hüseyin Şahin’in de şiirinden bir parça paylaşarak bu derginin değerlendirmesini bitirir.

Bilgin'in yorumladığı son dergi, *Milliyet Sanat* dergisidir. Bu derginin 1 Mart 1992 sayısını ele alan Bilgin, derginin ağırlıklı konusunun sinema olduğunu belirtir. Dergide Sunay Akın, Oktay Rifat, Nevzat Yalçın gibi isimlerin yazdığını söyleyip derginin değindiği diğer konuların müzik, resim, tiyatro, fotoğraf vb. olduğunu belirterek yazısına son verir.

Kıyat, Mehmet/ Turani, Adnan, “Adnan Turani ile Nuri İyem Üstüne” , Karşı, Sayı 61, Mayıs 1992, s.3 (Değerlendirme)

Mehmet Kıyat'ın, Adnan Turani ile beraber yaptığı değerlendirmenin konusu, ressam Nuri İyem'dir. Yazı, bir sanatçının nasıl değerlendirebileceği üzerine başlar. Bunun için genel gelişim grafiğine bakmak gerektiği ikili tarafından belirtilir. Nuri İyem'in Türk resmine hizmeti olduğu görüşünü dillendirirler. Artık eskisi gibi kavgacı ve hırçın olmadığını belirtirler. İyem'in kalıcılığını ise şu sözlerle ifade edip yazıyı sonlandırırlar: “Nuri İyem, bu kişisel deneme içindedir. Nuri İyem, biçimleme alternatifleri değil, anlatım alternatifleri bulduğu için kalıcıdır.”(s.3)

Yalkın, Sabahattin, “Cleveland-Ohio Notları”, Karşı, Sayı 61, Mayıs 1992, s.24-25 (Değerlendirme)

Yalkın, “Allen Ginsberg Şiirlerini Okudu” ve Chicago'da Şiir Okuma Yarışması” başlıklı iki bölüme ayırdığı yazısının ilk bölümünde Amerikan edebiyatında Beat Akımı'nın öncüsü olan şair Allen Ginsberg'in Cleveland'da katıldığı etkinliklerden ve imza töreninden bahseder. Yazısının ikinci bölümünde ise Chicago'daki şiir yarışının detaylarına, yarış öncesi gazetelerde çıkan bölümlere değinir ve şair Ben Gulyas'tan çevirdiği şiirle yazısına son verir.

Bilgin, Tamer K. “ Dergilerden İzlenimler”, Karşı, Sayı 61, Mayıs 1992, s.47-48 (Değerlendirme)

Bilgin, dergi değerlendirmelerine yine *Karşı* dergisiyle başlar ve derginin Mart 1992 59. sayısını ele alır. Talip Apaydın'ın şiirini beğenmediğini ima ederek Nusret Kemal Otyam'ın şiirinden bir bölüm verir. Ali Yüce'nin şiirlerini sevmediğini belirtir. Burhan Günel söyleşisini doyurucu bulur. Ahmet Say söyleşisine çok güldüğünü söyleyip Mehmet Aydın'a teşekkür eder. F. Kadri Gül'ün şiirinden de alıntı yaparak yorumlarını sonlandırır.

Bilgin, ikinci olarak *Kıyı* dergisinin Nisan 1992 73. sayısını ele alır. İzgören'in şiirini beğenir ve bir parça verir. İ. Z. Eyuboğlu'nun eserini herkesin okuması gerektiğine inanır. Sabahattin Yalkın'ın Amerika notlarına değinir. Atardamar bölümünün okunması gerektiğini de belirtir.

Bilgin'in değerlendirdiği üçüncü dergi *Kuzey*'dir. Derginin 1992 24. sayısını ele alır. Aydoğan Yavaşlı'nın eleştirilerine değinip İlyas Tunç'un ve Nazım Mutlu'nun şiirlerinden bölümlere yer verir. Derginin düzenli yayınlandığını da bildirir.

Yaba öykü, Bilgin tarafından değerlendirilen dördüncü dergidir. Derginin Ocak-Nisan 1992 sayısını ele alır. Derginin 71. Sayıya ulaşip kendisinin ilk göz ağrısı olduğunun altını çizer. Mustafa Pala'yı eleştirir. Arıgümüş ile Doğan'ın öykülerini beğenmediğini, "Adım Adım Edebiyat" köşesini yararlı bulduğunu belirtip Mehmet Ercan'ın şiirinden yaptığı alıntıyla yazısına son verir.

Habora, Bülent, "İstanbul'dan Şundan Bundan", Karşı, Sayı 62, Haziran 1992, s.18 (Değerlendirme)

Yazar, bu yazısında ODTÜ, SBF ve Boğaziçi mezunu 1355 kişinin bir bankanın açtığı sınavda Leonardo da Vinci, Charles Darwin, Salvador Dali, Jack London, Habib Burgiba, Gandhi, Winston Churchill ve Michael Jackson gibi isimleri bilmemelerini eleştirmektedir. Kitap ve dergi okumayanları, tanıdığı örnekler üzerinden yermektedir. Sözü tekrar 1355 kişiye getiren yazar, bu kişilerin durumunun suçlusunun kim olduğunu sorgular ve tarihin bir gün bir ülkenin insanlarını kültürsüzleştirmeye çalışanlara da anlatacağı ihtimalini düşünür.

Bilgin, Tamer K. " Dergilerden İzlenimler" Karşı, Sayı 62, Haziran 1992, s.47-48 (Değerlendirme)

Bilgin'in dergilerden izlenimlerini paylaştığı yazısında değerlendirdiği ilk dergi yine *Karşı*'dır. *Karşı*'nın 60. sayısını ele alan Bilgin, bu sayıda Aziz Nesin'in şiirinden bir kesit sunup Günel'in denemesinin okunmasını tavsiye eder. Dergideki yazıları genel olarak beğenen yazar, Edebiyatçılar Derneğinin kurulmasındaki uygulama yanlışını da ağır bir şekilde eleştirir.

Bilgin ikinci olarak *Çağdaş Türk Dili* dergisinin 1992 Nisan- Mayıs Şiir Özel Sayısı'nı değerlendirir. Cahit Külebi, Gülten Akın, Ahmet Ada, Güngör Gençay,

Ceyhun Atuf Kansu, Özgür Savaşçı gibi şairlerden şiir kesitleri sunup Sennur Sezer, Haluk Cengiz gibi yazarların yazılarının okunmasını tavsiye eder. Bu sayıda Hıfzı V. Velidedeoğlu'nun ölümü üzerine yazıların bulunduğunu da belirtir.

Bilgin'in üzerinde durduğu bir diğer dergi *Türk Dili* dergisidir. Derginin Mayıs-Haziran 1992 otuzuncu sayısını ele alan yazar, derginin yolunu gözlediği bir dergi olduğunu belirterek Miskioğlu'nun yazısının okunmasını tavsiye eder. A. R. Ergüven'in, S. Yalkın'ın şiirlerinden kesitler sunarak ve Necati Cumalı'nın bölümünün atlanmaması gerektiğini tavsiye ederek yazısını sona erdirir.

Habora, Bülent, “Görüntü: İstanbul’dan Şundan Bundan”, Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.44(Değerlendirme)

Yazar, Yahya Kemal'in İstanbul'a hayranlığını dile getirdiği bir sözünden hareketle artık İstanbul'un eskisi gibi olmadığını “çürüme, kokuşma ve yozlaşma”nın bulunduğunu; yazarların, trafiğin, kirli havanın eleştirisini yapmıştır. Tek tük olarak gördüğü güzel durumlara da değinmiştir. Bunlar, Cumhuriyet gazetesine geri dönen yazarlar, yeni çıkan bazı kitaplardır. Zeki Öztürk'ün sevdiği bir şiirine de yazısında yer veren yazar, yer sıkıntısı olmasa Hasan Kıyafet'in “*Büyük Pay*” adlı öyküsüne de yer vereceğinden bahsetmiştir. Yazısının sonunda ise bu güzellikler olmasa İstanbul'un çekilmeyeceğini hissettirir.

Bilgin, Tamer K. “Dergilerden İzlenimler”, Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.48 (Değerlendirme)

Bilgin'in değerlendirdiği ilk dergi *Karşı*'dır. Karşı'dan Karşı'ya başlıklı tanıtımında derginin Mayıs 1992 61. sayısını ele alır. Derginin sürekli bir değişim içinde olmasını beğenir. Ahmet Telli ve Ahmet Ada'nın şiirlerini över, dergide bazı şiirlerden kesitler sunup çıkan yazıları beğendiğini de belirtir.

Bilgin'in tanıttığı ikinci dergi, *Kuzey-su*' dur. Derginin Haziran 1992 tarihli sayısını ele alan Bilgin, dergide okunması gereken ve beğendiği yazıları belirtir. Ordu Sanatçı dergisine katkıda bulunan insanları da kutlar, dergideki beğendiği şiirlerden de kesitler sunar.

Bilgin'in tanıttığı son dergi *Milliyet Sanat*'tır. Derginin bu sayısında Fransa'da düzenlenen Türk şöleninden ilginç haberler olduğunu belirtir. Okunması gerektiğini düşündüğü yazıları belirtir ve derginin en sevdiği bölümlerinden olan “Yeni

Yayınlar” bölümünde okurların yararlanacağı güzel kitapların tanıtımının olduğunu bildirir. Yazısını, okuyuculara kitap okuma tavsiyesiyle sonlandırır.

İmzasız, “Cevdet Kudret de Gitti”, Karşı, Sayı 64, Ağustos 1992, s.1 (Değerlendirme)

Yedi Meşalecilerin son ismi Cevdet Kudret Solok’un hayatını kaybetmesi üzerine duyulan üzüntüyle kaleme alınan yazıda şairin hayat hikâyesine, sanatına ve kitaplarına değinilmiştir. Yazı, şu sözlerle sonlandırılmıştır: “Öğrenmek istemeyen bireylerin oluşturduğu toplumlarda bile öğretmenler, yazarlar, sanatçılar kolay kolay öldürülemiyor. Onlar bir karınca sabrıyla ömür boyu biriktirdiklerini ne yapıp edip geride kalanlara bırakıyorlar. Cevdet Kudret de onlardan biriydi. Sonsuzluğa doğru çıktığı yolculukta onu saygıyla, sevgiyle uğurluyoruz.” (s.1)

Yavaşlı, Aydoğan, “Edebiyatta Yeni Gelişmeler Uç Verirken”, Karşı, Sayı 64, Ağustos 1992, s.12-14 (Değerlendirme)

Yavaşlı, Horatius’un şiirinden bir alıntı yaparak başladığı yazısına Doğan Hızlan’ın *Hürriyet* gazetesinde yazdığı bir yazıya atıfta bulunarak gençlerin okuma konusuna değinir. Gençlerin kitap okumadığı gibi bir toptan yargıdan uzak durur. “Gençler, kendini yenileyen, çeşitleyen değerleri izlemekten, başka bir değişle tüketmekten yana bir tavır izliyorlar.” (s.12) görüşündedir. Eski yazarların köy ortamını anlattıkları romanlarına gençlerin rağbet göstermediği kanısındadır. Kentli bakış açısıyla romanlar yazılması gerektiğini savunur. Yeni okuyucu kitlesi için eprilmiş bir dille, başı sonu belli bir kurguyla yazamamak gerektiğini, böylece bu kitle tarafından okunabilirliğin artacağını belirtir.

Dündar, Ali, “Kitap Değince”, Karşı, Sayı 64, Ağustos 1992, s.15-17 (Değerlendirme)

Yazar, 12 Mart darbesinden bir ay sonra evinin asker ve polislerle basılıp evdeki “*Om Mani Padme Hum*” adlı şiir kitabının bir şifre kitabı kabul edilmesi ve şiir kitabı olduğuna inanılmaması durumunu anlatır. Dünya edebiyatının seçkin edebiyatçılarının eserlerinin de yakılıp parçalandığını hatırlatarak yazısına devam eder. Kitabın, günümüzde uygarlık nesnesi olarak görüldüğünü belirtir. Başına ne gelirse gelsin kitabın her zaman aranılır olduğunu da ifade eder. Bir örnek üzerinden, okuduğunu anlamakta güçlük çekenlere dikkat çekerek yazısını sonlandırır.

Özünal, Mucize, “Nar Sanat Galerisinde Naif Bir Sergi”, Karşı, Sayı 64, Ağustos 1992, s.22-23 (Değerlendirme)

Özünal, 6 Haziran günü Nar Sanat Galerisi’nde dört ressamın eserlerinin sergilendiğini belirtir. Bengi Yıldırım, Selçuk Toğul, Özcan Yurdalan, Nilgün Yurdalan, Berna Türemen gibi isimlerden övgüyle bahsedip onların resim üzerine görüşlerine de yer verir.

Şahan, Halil, “Manisalı Bir Çitlenbik Ağacı”, Karşı, Sayı 64, Ağustos 1992, s.39-40 (Değerlendirme)

Yazar, Manisalı olmayan Sabahattin Akman’ın önceleri şehre ısınmadığını, birçok yerini keşfettikten sonra ısındığını, özellikle güzeller güzeli bir çitlenbik ağacının kendisini çok etkilediğini belirtir. Bu tarihî ağacın bir gün kesilme ihtimali kendisini kaygılandırır. Yazısının ikinci bölümünde ise “Manisalı Bir Şair: Sabahattin Akman” başlığıyla şairin şiir anlayışından bahsedip şiirlerinden örnekler sunar. Yazısını şu sözlerle sonlandırır: “Sabahattin’in özeti: O, aşkın ve hüznün ve isyanın ve de Manisa’nın kırılğan estetiğidir.”(s.40)

Orhan, Nilgün, “Sevdiğim Gençliğim ve Bir Şiirin Nostaljisi”, Karşı, Sayı 64, Ağustos 1992, s.41-42 (Değerlendirme)

Yazar, eline *Karşı* dergisinin tekrar ulaştığını, aboneliğinin yenilenmesini istediklerini ve sevincini paylaştıktan sonra yanında dergisi, gazeteleri ve kızıyla parkta olduğunu belirtir. Şiiri çok sevdiğini belirtip İbrahim Oluklu’dan bir alıntı paylaşır. Ardından Bülent Ortaçgil’in şiirinden bir alıntı yaparak ve İbrahim Oluklu’ya teşekkür ederek yazısına son verir.

Bilgin, Tamer K. “Dergilerden İzlenimler”, Karşı, Sayı 64, Ağustos 1992, s.48 (Değerlendirme)

Bilgin, dergileri değerlendirdiği yazısına yine *Karşı* ile başlar. Karşı’dan Karşı’ya başlıklı yazısında Haziran 1992 sayısını ele alır. Ali Püsküllüoğlu’nun şiirindeki kafiyei zorlama bulur. Ali Dünder’in denemesini, Öner Şahin’in röportajını beğenir. İbrahim Oluklu’nun şiirlerini fena bulmaz. Göksel Altınışık’ın şiirinden bir kesit sunar. Ordu’daki güzel şeylere dikkat çeker. Antakya’ya konuyu getirip oranın yaşam ortamını anlatır.

Bilgin'in değerlendirdiği ikinci dergi *Dilizi*'dir. Haziran- Temmuz 1992 birinci sayısını ele aldığı derginin İzmir'de çıktığını, iyi bir deneme çıkarıldığını belirtip derginin yayın ilkelerini verir. Hidayet Karakuş'un dil üzerine yazdığı yazısını beğenip bazı görüş farklılıklarını dillendirir. Muzaffer Kaleli'nin şiirinden bir kesit sunar, Hepçilingirler'in öyküsünü beğendiğini, Fergun Özelli'nin güzel noktalara değindiğini, Muzaffer İzgü'nün öyküsünde önemli bir toplumsal yaraya parmak bastığını belirtir. Yaşar Aksoy'un şiirinden de alıntı yapar.

Tını dergisi, Bilgin'in tanıttığı üçüncü dergidir. Derginin Temmuz 1992 ikinci sayısını ele alan Bilgin, derginin genel yayın yönetmeninin Aysel Yenidoğanay olduğunu belirtip yazışma adresini de verir. Şükran Kozalı'nın şiirinden bir kesit verir. Orhan Kemal'i anar. Kitaplardan şiir ve öykü alınıp yayımlanmasına karşı çıkarak Durcan'dan yeni bir öykü ister. Sururi Baykal ve Aysel Yenidoğanay'ın şiirinden pasajlar sunar. Sevil Kökten'in mektubunu büyüklere de tavsiye eder. *Tını*'ya emek verenleri kutlayıp insanları okumaya davet ederek yazısına son verir.

Bilen, Mehmet Yaşar, “Eylemli Günler”, Karşı, Sayı 65, Eylül 1992, s.21-24 (Değerlendirme)

Yazar, “ Kara Kitap ve Gelenek” (12 Ocak 1992), “Sanat Sokağında Çiçek ve Kitap” (14 Şubat 1992), Samim Karagöz'e Saygı (16 Şubat 1992), *Dilizi* yan başlıklarını verdiği yazısında ilk başlık altında Orhan Pamuk'un yazarlığını ve *Kara Kitap* adlı romanını eleştirir, ikinci başlık altında eşi Gülhan H.' la birlikte Bornova Belediye Başkanı Ali Sözer'in odasında yaptıkları konuşmadan bahseder, üçüncü başlık altında Karşıyaka Belediyesi Kültür Sanat Müdürlüğünün düzenlediği Samim Karagöz'e saygı toplantısında yaşadıklarını anlatır, dördüncü başlık altında ise İzmir'de yeni çıkan *Dilizi* dergisinden bahsedip yazışma adresini vererek yazısını sonlandırır.

Yalkın, Sabahattin “Cleveland- Ohio Notları”, Karşı, Sayı 65, Eylül 1992, s.38-40 (Değerlendirme)

Yazısını “Bazı Dergiler, Feminizm Üstüne, Amerikalı Kadın Şair May Sarton” başlıklarına ayıran Yalkın, birinci başlık altında Amerika'daki dergi çeşitliliğine değinip bunlardan bazılarını ele alır. İlki, *Chronicle*'dir. Cinsiyetçi bir özellik gösteren bu dergiyi tanıtan Yalkın, dergiden çeşitli alıntılar sunarak anlattıklarını somutlaştırır. Yalkın'ın bahsettiği diğer dergi ise *What She Wants*'tır. Derginin

feminist bir dergi olduğunu bildiren Yalkın üçüncü olarak *Singles* dergisini ele alır. Derginin içeriğini anlatıp parasız olduğunu da belirtir. Yalkın, ikinci başlık altında Feminizm kavramını ele alır. Amerika’da feminist görüşlerin tam bir açıklık kazanmadığını belirtir. Amerikalı kadınlarla yapılan bir anketin sonuçlarını da paylaşır. Yalkın, yazısının son başlığının altında ise feminist bir yazar olan Amerikalı şair May Sarton’un hayatını ve şiir anlayışını okuyucusuyla paylaşır, şairden bir şiirle de yazısını sona erdirir.

Bilgin, Tamer K. “Dergilerden İzlenimler”, Karşı, Sayı 65, Eylül 1992, s.48-49 (Değerlendirme)

Bilgin, Karşı’dan Karşı’ya başlığıyla başladığı yazısının ilk bölümünde *Karşı*’nın Temmuz 1992 63. sayısını ele alır. Dergide gördüklerini, bulunduğu Antakya ile özdeşleştiren Bilgin, Nusret Kemal, M. Demirel Babacanoğlu, Emine Erbaş gibi isimlerin şiirlerinden bölümler sunar ve çıkan yazıları da beğendiğini ifade eder.

Bilgin’in bahsettiği ikinci dergi, *Milliyet Sanat* dergisidir. Derginin Ağustos 1992 sayısını ele alan Bilgin, her yıl sanatçıların en yeni eserlerinin yayımlanmasını güzel bir uygulama olarak görür. Sunay Akın, Ahmet Özer gibi isimlerin şiirini beğenir. Hüseyin Alemdar’ı ise yerer.

Bilgin, üçüncü olarak *Türk Dili* dergisini ele alır. Derginin Temmuz-Ağustos 1992 sayısını değerlendiren Bilgin, dergideki Ataç konulu yazıyı tavsiye eder. Ayten Mutlu, Abdullah Rıza Ergüven gibi isimlerden şiir kesitleri sunar. Cemil Yener’in yazısını da beğenir.

Yaba Öykü, Bilgin’in tanıttığı son yazıdır. Derginin Temmuz- Ağustos 1992 sayısını ele alan yazar, Ergüven’in şiirinden bir parça sunar. Adım Adım Edebiyat bölümünü beğendiğini, gençleri yönlendirdiğini belirtir. Dergide “periyot” sözcüğünün yanlış ele alınmasını da eleştirerek yazısını sonlandırır.

Bilgin, Tamer K. , “ Dergilerden İzlenimler”, Karşı, Sayı 66, Ekim 1992, s.49, (Değerlendirme)

Bilgin *Karşı* dergisinin Ağustos 1992 64. sayısını ele aldığı yazısının giriş bölümünde, Hüseyin Yurttaş’ın, Feriha Altıok’un ve Ece Aykız’ın şiirlerinden

dizeler sunar, diğer düzyazıların genelini beğenip İncilay'la yapılan röportajı sıradan bulur. Sayının en iyisi olarak Duran Yılmaz'ın öyküsünü gösterir.

Bilgin'in yazısında ikinci değerlendirilen dergi, *Çağdaş Türk Dili*'dir. Eylül 1992 sayısını ele aldığı bu bölümde derginin bu sayısının Cevdet Kudret'e ayrıldığını belirtir. Dergiyi herkesin okumasını tavsiye eder. Bilgin'in son değerlendirdiği dergi ise *Sesleniş* dergisidir. Derginin İzmir'deki Suphi Koyuncu Ortaokulu öğrencileri ve öğretmenleri tarafından çıkarıldığını hatırlatır. Derginin ikinci sayısında Mutlu Özyürekli'nin, Özge Beşkaya'nın şiirlerinden dizeler sunar. Dergide ilk sayının acemiliğinin atıldığını da bildirir. Dergilerdeki yazılardan da kısaca bahseden Bilgin, daha fazla dergi değerlendirmesinde bulunamamasının sebebini sağ elinin alçıda olmasına bağlayarak yazısına son verir.

Habora, Bülent, “İstanbul’dan Şundan Bundan”, Karşı, Sayı 66, Ekim 1992, s.38-39, (Değerlendirme)

Habora, İstanbul'un bitkisel yaşama girdiğini, bu durum karşısında herkesin zil takmasını söyleyerek durumu yerer. İstanbul'un doğasının kirletilip bitirildiğini vurgular. Buna rağmen İstanbul'da güzel durumların da olduğunu belirten Habora, Eray Canberk'in “*Şiir ve Şair Üzerine Aykırı Düşünceler*” adlı eserini buna örnek gösterir ve eserden yaptığı alıntılarını paylaşır. Eray Canberk'in *Bilardo* şiirini verip birlikte yaşadıkları bilardo anısını da anlatır ve bu şiirin anıyla daha da anlamlı hale geldiğini ifade eder.

Bilgin, Tamer K. , “ Dergilerden İzlenimler”, Karşı, Sayı 68, Aralık 1992, s.45-49, (Değerlendirme)

Bilgin, bir önceki sayıda yazamadığı izlenimlerini bu sayıda iki bölüm halinde yazar. Öncelikle *Karşı*'nın Eylül 1992 65. sayısını ele alır. Ahmet Özer, Ali Püsküllüoğlu gibi şairlerin şiirlerinden dizeler sunar. İbrahim Dizman'ın karşılaştırma yazısına dikkat çeker. Gülağ Öz'ün yazısını sevdiğini belirtir. Cavit Yıldırım'a geçmiş olsun dileklerini sunar. Bazı yazışma adresleri verir, daha önce yazdığı bir yazının yanlış anlaşılmasına üzülür.

Bilgin'in ikinci olarak ele aldığı dergi, *Anadolu Ekini*'dir. Derginin Ekim 1992, 23. sayısında Fakir Baykurt'un yazısına değinip onunla olan kardeşliğini anlatır. Derginin bu sayısının Sabahattin Yalkın'a ayrılmış gibi olduğunu tespit eder.

Yalkın'ın şiirinden örnek dizeler sunar. Ümit Sarıaslan'ın yazısından alıntılar yapar. Paksoy'un andığı şairlere vefa örneği gösterdiğini söyler ve derginin fiyatını, yazışma adresini vererek değerlendirmesini sona erdirir.

Pir Sultan Abdal Kültür Sanat dergisinin Ekim 1992 3. sayısı, Bilgin'in ele aldığı üçüncü dergidir. Genel yayın yönetmeninin Ali Balkız olduğunu, dergiyi genel olarak beğendiğini belirtir. Balkız'ın Alevilik inancı üzerine yazdığı yazıdan alıntılar yapar. Aziz Nesin'in de dergide yazısı olduğunu, muhalefetini sürdürdüğünü söyler. Atabaş'ın şiirinden de örnek dizeler paylaşır.

Türk Dili dergisinin Eylül- Ekim 1992, 32. sayısı, Bilgin'in ele aldığı bir diğer dergidir. İlk yazının hep Ahmet Miskioğlu'na ait olduğuna dikkat çeker. Ali Dünder'in yazısının içeriğine, M. Güner Demiray'ın ve Sabahattin Yalkın'ın şiirlerinden dizeler paylaşır.

Bilgin'in yazısının ikinci bölümünde yine ilk değerlendirdiği dergi *Karşı*'dır. Derginin Ekim 1992, 66. sayısını ele alır. Dergiyi değerlendirmeye geçmeden önce Bedrettin Aykın, Ece Aykız ve Gülseren Engin'e gönderdikleri kitaplar için teşekkür edip bu kitapların okunması tavsiyesinde bulunur. Dergide Kaan İnce'nin, Hüzeyin Yurttaş'ın, Arife Kalender Önel'in, Kırkor Yeteroğlu'nun şiirlerinden dizeler paylaşır, sayının en önemli yazılarından biri olarak ise Bülent Habora'nın yazısını kabul eder.

Bilgin, ikinci olarak *Çağdaş Türk Dili* dergisinin Kasım 1992 57. sayısını ele alır. Katıldığı Dil Bayramı etkinliğini anlatır, dergideki F. Kadri Gül'ün ve Ali Püsküllüoğlu'nun şiirlerinden dizeler paylaşır. Aziz Nesin üzerine yazan Mustafa Şeref'in yazısından bahseder. Samim Kocagöz'ün öyküsünü sevip hüznlendiğini belirtip tüm okurları aboneliğe çağırır ve dergi bedelini açıklar.

Kuzeysu, Bilgin'in değerlendirdiği son dergidir. Derginin Kasım 1992 sayısını ele alan Bilgin, dergide çıkan insan hakları konulu yazıyı beğendiğini ancak bu tarz yazıların yerinin *Kuzeysu* olmadığını belirtir. *Kuzeysu* gibi dergilerde edebiyat aradığının altını çizer. Nazım Mutlu'nun şiirinden dizeler de paylaşarak değerlendirmesini sonlandırır.

Bilgin, Tamer K. “Dergilerden İzlenimler”, Karşı, Sayı 69, Ocak 1993, s.47-49, (Değerlendirme)

Bilgin, yazısına Karşı’dan Karşı’ya değerlendirmesiyle başlar ve *Karşı*’nın Kasım 1992 67. sayısını yorumlar. Karşı’nın Kasım 1985 tarihindeki kuruluş zamanlarında yaşananları anımsar. Şimdilerde derginin kurumsallaştığını belirtir. Herkesin Karşı’yı kendi çevrelerine tanıtmalarını ve edinmelerini sağlamasını ister. Kasım ayında Ankara’da düzenlenen şair söyleşilerinden bahseder. Karma resim sergisini beğendiğini de ifade eder. Karşı’nın 67. sayısında yayımlanan beğendiği şiirlerden dizeler verir. Arife Kalender Önel’in iyi bir şair olduğunu ve izlenmesini tavsiye eder. Burhan Günel’in yazısını da beğendiğini belirtir. Ali Mustafa’nın şiirinde güzel gelişmeler görüp yakında çıkacak kitabını da tavsiye eder.

Bilgin, ikinci olarak *Çağdaş Türk Dili* dergisinin 58. sayısı olan Aralık 1992 sayısını değerlendirir. Dilde yozlaşma konulu yazıyı yorumlar. Fazıl Hüsnü Dağlarca’nın şiirinden dizeler sunar. Hüseyin Atabaş’ın şiirinden dizeler de verir, Muzaffer Uyguner’in kitap tanıtımı yazısını da beğenir.

Kıyı dergisinin Aralık 1992 81. sayısı, Bilgin’in tanıttığı son dergidir. Fiyatından, genel yayın yönetmeni, yardımcısı ve sanat danışmanlarından bahsedip yazışma adresini paylaşır. Bazı okurların dergilerdeki kimlik bilgilerine önem vermemesi sebebiyle ara sıra bu bilgileri paylaştığını açıklar. *Kıyı*’nın güzel ve yanlışsız çıkmasını Trabzon’da olan Ahmet Özer’e bağlar. Rüştü Onur’un şiirinden dizeler paylaşır. Ahmet Özer’in kitap tanıtımı yazısını beğenir. İsmet Kemal Karadayı’nın şiirinden dizelere de vererek yazısını sonlandırır.

İzgü, Sevin, “Nasıl Eğleniyoruz?”, Karşı, Sayı 70, Şubat 1993, s.42-44, (Değerlendirme)

Yazar, yoksulluk ve birçok sorun karşısında insanların eğlenebilirliğine dikkat çeker. SSK’deki ilaç azlığına, televizyonu çok izlemenin zararlarına, eğlenmek için parası olmaması düşüncesiyle insanların televizyona çok vakit ayırmalarına değinir. Eskinin geliştirici radyo oyunlarına, eski insanların eğlence anlayışına, eğlenmenin türlü yolları olduğuna, kiminin ağlayarak kiminin dayak yiyerek eğlendiğine temas eder. Eğlenmenin insan için temel bir gereksinme olduğuna, sinirleri yatıştırdığına, parasal imkânı çok olanların eğlence anlayışlarının çeşitlendiğine bakış açılarını sunar.

Bilgin, Tamer K. “Dergilerden İzlenimler”, Karşı, Sayı 70, Şubat 1993, s.47-48, (Değerlendirme)

Bilgin *Karşı* dergisinin Aralık1992 sayısıyla başladığı yazısında, şiirlerini sevdiğini belirttiği İlhan Büyükcebeci, Abidin Aydın, Nusret Kemal Otyam’ın şiirlerinden dizeler verir. Burhan Günel’in yazısından cümleler sunar. Arif, Gökçe, Hikmet gibi şairlerin hangi koşullarda oluştuklarına dikkat çeker.

Bilgin, ikinci olarak *Aykırı Sanat* dergisinin ilk sayısını değerlendirir. Aralık-Ocak 1993 tarihli derginin yazı işleri müdürünü, yazışma adresini, çeşitli il temsilcilerini verir. Derginin çıkış bildirisiinden bir kesit sunar. İçindeki ürünlerde fazla aykırı bir şey bulamadığını belirtir. Çevre ve doğanın korunmasından, çevre örgütlerine katılmak gerektiğinden kendi üye olduğu dernekten de bahseder.

Bilgin, son olarak *Kuzeysu* dergisini ele alır. Ocak 1993 tarihli derginin otuz üçüncü sayıya ulaştığını belirtir. Taşrada yayımlanma zorluğu yaşayan bir dergi olduğuna dikkat çeker, emeği geçen kişileri kutlar. Dergideki festival yazısına, Rus pazarı yazısına ve Karadeniz’in erkeklerinin durumuna değinir. İbrahim Tığ’ın, Bülent Özcan’ın şiirlerinden dizeler sunar, Celal Karacan’ın Samsun’u tanıtarak önemli bir görevi yerine getirdiğine dikkat çekip yazısını sonlandırır.

Uzun, Muazzez, “Ve Soframızdaki Yeri Arabamızdan Sonra Gelen...” Karşı, Sayı 71, Mart 1993, s.13-14, (Değerlendirme)

Yazar, Nazım Hikmet’in şiiriyle başladığı yazısında, toplumun kadına bakış açısını sorgular. Kadının toplumdaki yerinin değişmediğine, hak ettiği değeri görmediğine inanır. Baskıcı ortamda kadının ekonomik özgürlüğünü zor kazandığını, kadınların toplumda uyutulduğunu ve kandırıldığını, erkeklerin de bu durumun farkında olduğunu, aydın kadının cinsellik ile bireysel kimlik arasında bocaladığını, kadınların güçlü görünmek için çok ağır bedeller ödediğini belirtir ve yazısını şu cümleyle bitirir: “ Sonuç olarak kadının yeni kimliğini, özerkliğini kabul etmekle erkeklerde de birçok sıkıntıdan kurtulacak ve birlikte sürdürülen savaşımın sonucunda başarının tadını da birlikte yaşayacaklardır.” (s.14)

Bilgin, Tamer K. “Dergilerden İzlenimler”, Karşı, Sayı 71, Mart 1993, s.47-49, (Değerlendirme)

Bilgin, *Karşı*’nın Ocak 1993 69. sayısını ele alarak başladığı yazısında derginin basın şirketinin oluştuğuna dikkat çeker, dostları birlik olmaya çağırır. Trabzon’da yeni bir dergi olan *Mavi Nokta*’nın da yayım hayatına başladığını belirtir, yazışma adresini ve emeği geçenleri de ekler. ORSEV Bülteni’nin üçüncü sayısının çıktığını da duyurur. Kayseri’de çıkan *Eşik Kültür Sanat Edebiyat* dergisinin de eline ulaştığını ifade eder. Derginin düzenli gönderilmemesinden şikâyet eder. Karşı’dan Kemal Kızıltoprak’ın ve Kirkor Yeteroğlu’nun şiirlerinden dizeler paylaşır.

Bilgin, ikinci olarak *Atika Sanat* dergisinin Ocak Şubat 1993 1. sayısını ele alır. Fiyatını, dergi sahibinin adını ve yazışma adresini verir. Derginin şiir ağırlıklı olduğunu belirtip Gülten Akın’ın şiirinden dizeler verir. Dergide Asar-ı Atika köşesini ilginç bulur. Leyla Şahin’den dizeler sunup Durcan Yaşacan’ın ilginç öyküsünün kaçırılmamasını tavsiye eder.

Bilgin’in bahsettiği üçüncü dergi *Çağdaş Türk Dili* dergisidir. Bu derginin Şubat 1993 tarihli sayısını ele alır. Dergideki Uğur Mumcu yazılarından alıntılarla son yıllarda artan ölümlere de dikkat çeker. Dergideki Mahmut Makal röportajını ilgiyle okuduğunu belirtip Ali Yüce, Alaattin Soykan ve Cengiz Bektaş’tan aldığı dizeleri paylaşır.

Bilgin, son olarak *Kuzey-su* dergisinin Şubat 1993 34. sayısından bahseder. Dergideki Rus kadınlarıyla ilgili yazı üzerinden Karadenizli kadınların Rus kadınlar sebebiyle derinden etkilendikleri durumlara dikkat çeker. Mehmet Uslu’nun, Ersin Erge’nin ortaya attığı Üçüncü Yeni fikrini beğenmediğini de söyleyerek yazısına son verir.

Edebiyatçılar Derneği, “Lise Türk Dili ve Edebiyatı Müfredat Programının Edebiyat Bölümü Üstüne Rapor Mart 1993” Karşı, Sayı 72, Nisan 1993, s.43-47, (Değerlendirme)

Karşı okurlarının değerlendirmesi için Edebiyatçılar Derneği tarafından sunulan raporda Raporun Konusu, Gerekçe, Dersin Adı, Amaç, Programın Dili, Programda Yer Alan Şairler ve Yazarlar, Programda Cumhuriyet Dönemi Şair ve Yazarlarının Yeri, Programda Kimi Şair ve Yazarlarla İlgili Olarak İşlenecek Edebi

Türün Yapıtın ve Parçanın Saptanması, Programda Ne Olduğu Belirsiz Bir Dönem veya Edebiyat, Milli Mücadele Dönemi Edebiyatı, Çağdaş Türk Edebiyatının Coğrafyası, Sözde Dünya Edebiyatı, Programda Şişkinlik, başlıkları altında mevcut müfredat değerlendirilerek eksiklikler ve yanlışlıklar üzerinde durulur. Sonuç, Öneri ve Dilek başlığında ise söz konusu müfredatın birkaç değişiklikle onarılabilecek gibi olmadığı belirtilip sorunları üzerinde durulup Türkçeyi doğru ve güzel kullanmaları temennisiyle rapor sonlandırılır.

Bilgin, Tamer K. “Dergilerden İzlenimler”, Karşı, Sayı 72, Nisan 1993, s.48-49, (Değerlendirme)

Bilgin, dergi değerlendirmelerine yine *Karşı* ile başlar. Şubat 1993 70. sayısını ele aldığı dergideki Burhan Günel’in Uğur Mumcu için yazdığı yazıya dikkat çeker, Arife Kalender Önel’in şiirinden dizeler sunar. Mustafa Durak’ın incelemesini önemli bulur. A. Nevzad Odyakmaz’ın şiirinden dizeler verir. Kasım 1989’dan beri *Karşı*’da yazısının çıkmasını uzun bir maraton olarak değerlendirir. Okuyucuyu fazla sıkmamak amacıyla Haziran 1993 sayısından itibaren farklı bir yazı türüyle dergide yer alacağını belirtir.

Çağdaş Türk Dili, Bilgin’in ele aldığı ikinci dergidir. Derginin Dil Derneğinin aylık Dil ve Yazın dergisi olduğunu belirtip Mart 1993 61. sayısını değerlendirir. Dergide Erhan Bener’in “Sis” yazısıyla Uğur Mumcu’nun ölümünü işlediğini, Ömer Asım Aksoy ile yapılan söyleşinin çok ilginç olduğunu belirtip mutlaka okunması gerektiğinin altını çizer. Ülkü Yalım Günay’ın da şiirlerinden dizeler verir.

Mavi Nota, Bilgin’in değerlendirdiği üçüncü dergidir. Derginin Mart 1993 3. sayısını ele alan yazar, sahibinin adını, yıllık abone bedelini, yazışma adresini vererek tanıtıma başlar. Temel Şükrü Doğru için yazılan yazıdan kesitler verir. Özellikle müzikle ilgilenen dostlarına bu müzik dergisini önerir.

Bilgin’in tanıttığı son dergi, *Tım*’dır. Derginin Mart 1993 10.sayısını ele alan yazar, dergiyi her zaman severek okuduğunu belirtir. Derginin sıcak bir havası olduğunu ifade eder. Burhan Eroğlu’nun yazısına dikkat çeker. Aysel Yenidoğanay hakkındaki güzel hislerini belirtir. Yenidoğanay’ın yazısından alıntılar sunar. Şair Coşkun Karabulut’un yazısından da bazı cümleler verir. Hasan Hüseyin Yalvaç’ın iki güzel kitap tanıttığını da belirterek yazısına son verir.

Bilgin, Tamer K. “Dergilerden İzlenimler”, Karşı, Sayı 77, Eylül 1993, s.48-49, (Değerlendirme)

Bilgin, Trabzon’dan dönüp yeniden Ankara’ya geldiğini, doğup büyüdüğü Ankara’da birçok doğal güzelliğin ve anısı olan mekânın artık olmamasını, yerine kazanç odaklı yerlerin yapılmasını eleştirir. Ankara’da bulunmadığı sürede Karşı Yayınları’ndan çıkan kitapları tanıtır. Burhan Günel’in yirmi altıncı kitabının çıktığını belirtip yazarın en sevdiği kitaplarını sıralar. Ali Yüce’nin *Geri Vites* adlı şiirinden dizeler verip Ali Dünder’in “Dil ve Bilişim” adlı yazısından bir kesit paylaşır. Mithat Yaban’ın şiirinden söz eder. Gerçekleşecek olan SHP Kurultayı hakkındaki görüşlerini sunar. İzmirli arkadaşlarının çıkardığı *Narteks* dergisi hakkında bilgiler verir. Kıyı dergisinden de bahsedip yazısını sonlandırır.

Özünal, Mucize, “Aydınlanma Yolunda Bir Sıra Seferi”, Karşı, Sayı 78, Ekim 1993, s.33-34, (Değerlendirme)

Özünal, toplum tarafından “trafik canavarı” adı verilen trafik kazalarından birinde bir kolektif cinayet işlendiğini belirtip sarhoş bir şoförün Prof. Dr. Osman Nuri Türkay’a çarparak ölümüne sebep olmasının üzüntüsünü yaşar. Osman Hoca’nın başarılarla dolu özgeçmişine değinir. Başarılarına ve saygınlığına rağmen maruz bırakıldığı kötü, onur kırıcı davranışları anlatır. Osman Hoca’nın fikri dünyasını yansıtmaya çalışır. Böyle ölümlere engel olamamanın verdiği çaresizlik ve hüznle yazısına son verir.

Atalay, H. Recai, “Konuşuyorum Öyleyse Yakın”, Karşı, Sayı 78, Ekim 1993, s.37-38, (Değerlendirme)

Atalay, Sivas olayları üzerine yazdığı yazısında Sivas’ta yaşananları bir “Aydın Katliamı” olarak değerlendirir. Olayların yaşanacağı tarihten öncesinin ne kadar sıcak günler olduğuna, her şeyden habersiz olan konukların çeşitli illerden Sivas’a gitme hazırlıklarına değinir ve yapılanlara tören konuşmalarının kılıf gösterildiğine işaret eder. Öldürülen insanların birçok siyasi dönemde hesap veren durumda olduğunu belirtir. Aralarında “Edebiyatımızın Atom Karıncası” olarak nitelendirilen Asım Bezirci’ye ayrıca değinir. Öldürülen diğer sanatçıları da anıp Sivas’a düşen ateşin yalnızca yeri yakmadığının altını çizer.

Bilgin, Tamer K. , “Oradan Buradan”, Karşı, Sayı 78, Ekim 1993, s.47-48, (Değerlendirme)

Bilgin, Ankara’nın güz güzelliğinden bahsederek başladığı yazısında Yıldız ve Müşfik Kenter’in “Konken Partisi” adlı oyununa övgülerde bulunur. 61. Dil Bayramı’na katılmadığını ama Dil Derneğinin düzenlediği sergiye katıldığını belirtip izlenimlerini anlatır. *Karşı* dergisinin bürosu olduğuna sevindiğini Burhan Günel’i ziyaret ettiğini ifade edip Berlin Yayınları’ndan çıkan üç kitaptan bahseder. *Değirmen* Aylık, Fikir, Sanat ve Edebiyat Mecmuası’nın içeriğine değinir, derginin üçüncü sayısından alıntı yapar. *Tını, Yaba Öykü, Mavi Nokta, Dost Kültür Sanat* dergisi gibi dergiler hakkındaki görüşlerini paylaşır. Aydoğan Yavaşlı’dan dizeler sunar. Yerel seçimler konusundaki fikirlerini, uyarılarını aktarır ve özelleştirmeden bahsedip yazısını sonlandırır.

Yahşi, Cahit, “Ergenlik Ayıbı Mı Eğitim Ayıbı Mı?”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat-Mart 1994, s.11-13, (Değerlendirme)

Yahşi, birkaç gün önce bir TV programında “büyük bir kentimizdeki bir lisede” cinsel faaliyette bulunan gençlerin okuldan atıldıklarına dair bilgi verildiğini, bu durumun da kendisine yıllar önceki bir olayı anımsattığını belirtir. Kendisinin ve kardeşinin ayrı liselerde okuduğunu anlatıp kız olmayan okulda okuyan kendisi ile kızların olduğu okulda okuyan kardeşinin ergenlik dönemleri arasındaki farkları sıralar. Kendilerini rahat hissettikleri felsefe dersi esnasındaki hararetli bir tartışma ortamında sıra arkadaşının yaptığı cinsel eylemi durdurmaya çalışırken öğretmene yakalandıklarını, her birinin bir görev verilerek sınıftan uzaklaştırıldıklarını, disipline gitmeyi beklerken de öğretmen tarafından oldukça anlayışlı bir konuşmayla karşılandıklarını belirtir. TV’de gördüğü olayla bu olayın aslında aynı görüntüye sahip olduğu, birinin aynı fotoğrafın negatifi olduğu değerlendirmesini yaparak yazısına son verir.

İdil, A. Mümtaz, “Kendime Dair”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat-Mart 1994, s.23-26, (Değerlendirme)

İdil, yazıyı kaleme aldığı tarihten üç yıl önce, tüm notlarının bozulan bilgisayar sebebiyle yok olduğunu, on yıllık emeğinin bir anda ortadan kaybolduğunu, ne kadar uğraştıysa da geri getiremediğini, bu durumun psikolojisini olumsuz etkileyip yazma isteğini elinden aldığını, arkadaşı tarafından yeniden yazmaya teşvik edildiğini

belirtip durumuna benzeyen anekdotlar anlatır. Dünya edebiyatından yazar ve eser örnekleri verir. Yazısını ise “ Bu yazı, bir iç hesaplaşması olarak düşünülmeli... Asla bir edebiyat denemesi veya okura bir bilgi aktarımı değil. Kendine iğne batırmaya çalışan, derin uykudaki bir edebiyat tutkununun, iğneyi batırabilmek için sağ elini uyuşukluktan kurtarmaya çalışması... Hepsi bu.” (s.26)

Bilgin, Tamer K., “Oradan Buradan”, Karşı, Sayı 86-87, Şubat-Mart 1994, s.96-97, (Değerlendirme)

Bilgin, bir eleştirmenin nasıl olması ve neler yapması gerektiğini anlatarak başladığı yazısının devamında Ahmet Özer’in 1993 Yunus Nadi Ödülü alan “*Aşklar Yedeğinde Ömrümüzün*” adlı eseri üzerinden şairi över. Bedrettin Aykın’ın “*Sevda Sureleri*” adlı altıncı kitabından bahseder. Genç şair İbrahim Tığ’ın birkaç dizesini verir. Mehmet Güler’in “*Aşkı Çeyrek Geçe*” adlı öykü kitabını yorumlar. Birkaç eseri daha sıralayıp *Kıyı* dergisi, *Yaba Öykü* dergisi gibi dergilere değinir. 1994 Ömer Seyfettin Öykü Ödülü alan Burhan Günel’i tebrik eder. *Devrek Postası*’nın konuğu Aysel Yenidoğanay’ın *Adsız* şiirinden dizeler verip Kayseri’de yayımlanan *Eşik* dergisini tanıtır ve yazışma adresini paylaşır. Günel ile Turan’ın sona eren ortaklığını, artık kendisinin de bir bürosu olduğunu belirtip Beethoven’in bir sözü ile yazısını sonlandırır.

Otyam, Nusret Kemal, “Abdullah Aşçı’yı da Yitirdik”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos-Eylül 1994, s.17-18, (Değerlendirme)

Otyam, Abdullah Aşçı’nın ismini ilk kez kırk beş yıl önce duyduğunu, birbirlerini görmeden mektuplaştıklarını, bir gün Abdullah Aşçı kendisinin eczanesine gelince yüz yüze tanışabildiklerini, acı haberi 09 Haziran 1994 günü oğlu Olgun’un verdiğini, rahatsızlığının ölümüne sebep olduğunu anlatır. Onun dostluğuna, duyarlılığına, inceliğine göndermede bulunur. Aşçı’yı yıkan acı olaylardan bahseder, anısına saygıyla yazısını sonlandırır.

Gökhan, Halil, “Bu Toprak ve Şair”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos-Eylül 1994, s.88-89, (Değerlendirme)

“Başaran’ın 40. Sanat Yılı İçin...” notuyla başlanan yazıda, 1993 yılının kısa bir özeti verilerek “ (...) bir başkasını, başkalarındaki adalet ve hak hissesini savunma aracı olan bir şair” (s.89) olarak adlandırılan Başaran’ın 40. sanat ve yapıt

yılını kutlamak zorunluluğundan bahsedilir. Bu zorunluluğun herhangi bir kaygıdan değil, lütfedilmiş bir saygıdan geldiği ifade edilir. Başaran'ın çeşitli dizelerinden örnekler sunulur. Başaran'ın Trakya topraklarına borçlandığına dikkat çeker. Şairin şiirlerinin tarih, insan ve özgürlük yüklü olduğunu belirtip öğretici yönüne işaret eder. Başaran'ın bütün topraklarının şiirini söylemeye gittiğinden bahsederek yazısına son verir.

Bilgin, Tamer K. “Oradan Buradan”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos-Eylül 1994, s.94-96, (Değerlendirme)

Bilgin yazısına, Kayseri’de çıkan *Eşik* dergisiyle başlar. Derginin okunması için okuyucuları teşvik eder. Sabahattin Yalkın'ın şiirlerinden dizeler sunar. Aydın Doğan ve Halim Şafak'ın yaptığı söyleşiyi güzel bulur. Söyleşide katılmadığı noktaları da gerekçeleriyle belirtir. Arife Kalender Önel'in şiirinden dizeler verir. Yüzüncü sayısına ulaşan *Kıyı* dergisinden bahseder. Ordu Sanatevi'nin bülteninin çeşitli etkinlikleri anlatan haberlerle dolu olduğuna dikkat çeker. Eline geç ulaşan kitaplardan bahseder. *Aykırı Sanat*'ta çıkan Asım Öztürk imzalı şiiri güzel bulup şiirden dizeler aktarır. Baki Yiğit'in şiirinden de alıntılar yapar. *Sanat Edebiyat 81* adlı dergiyi tanıtır. Virgy'nin bir sözünü yazısını sona erdirir.

Timuçin, Afşar, “Çok Köpekli ve Şiirsiz Bir Yazdan Şiir İzlenimleri”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim-Kasım 1994, s.69-72, (Değerlendirme)

Yazar, alışmadığı kavramlardan birinin “yazlık” olduğunu belirtip yazlık kültüründe insanların iç içe olduğundan, İstanbul’da kimsenin birbirinden haberi olmadığından bahseder. Her şeyin olması gerekenden pahalı olduğunu, kasabın bile hile yaptığını, köpeklerle iç içe yaşandığını anlatıp bu durumlardan şikâyet eder. Böylece bir ortam içinde çok şiirsiz bir yaz geçirdiğini ifade eder. Rüştü Onur'un şiirlerinden bahsedip övgülerde bulunur. Devrek'te Günel ve Yılmaz'la geçirdiği anlara bir gün orada iki kız kardeşin ortak kaleme aldığı “*Ağlamaklı Ninniler*” adlı eseri kendisine hediye ettiklerini anlatır. Hamit Kalyoncu'nun bilge kişiliğinden ve şiirlerinden bahseder. Devrek'te tanıştığı genç şairlerden Efe Güzelgöz'ü anlatıp şiirlerinden diziler verir. Karabüklü şair Hüseyin Avni Cinozoğlu'nun gönderdiği şiir kitaplarından, İhsan Üren'in yeni şiir kitabı “*Kirli Cam*” dan Abdülkadir Paksoy'un “*Kadir Bey Tarihi*” adlı eserinden İsmet Kemal Karadayı'nın “*Adalet Diye Diye*”

adlı anı kitabından, İbrahim Yıldız'ın “*Tay*” adlı kitabından, çeşitli ölüm haberlerinden söz ederek yazısına son verir.

Bilgin, Tamer K., “Oradan Buradan”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim-Kasım 1994, s.78-80, (Değerlendirme)

Bilgin, İhsan Topçu'dan gelen mektubu okuyucuya sunduktan sonra Ali Balkız'ın işlettiği Kardelen'den bahseder. Ardından *Dost Kültür Sanat* dergisinin ikinci sayısından ve emeği geçenlerden, Ahmet Uysal'ın “*Sularla*” adlı şiir kitabından, Cavit Yıldırım'ın mektubundan, Bülent Özcan'ın “*En Güzel Ben Ölürüm*” adlı ilk şiir kitabından Yaşacan'ın üçüncü kitabı “*Sen Eylül'e Şükret*” ten *Karşı*'nın Eylül 1994 sayısındaki içeriklerden söz eder ve Byron'un bir sözü ile yazısını sonlandırır.

Bilgin, Tamer K. , “Oradan Buradan”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994- Ocak 1995, s.79-81(Değerlendirme)

Bilgin, Sabahattin Yalkın'ın dördüncü şiir kitabı “*Aşkdeniz*” i ele alarak başladığı yazısında şairin önceki kitaplarını da sıralar. Şairle tanıştığı yılları anımsar. Kitaptan dizeler verir. Bir doktorun eski bir mektubundan alıntılar sunar. *Yaba Öykü*'nün Ocak Şubat 1995 84.sayısıyla *Eşik* dergisinin içeriğinden bahseder. Ardından, ocak ayında okuduğu üç kitabı sıralar. Kitapların yazarları hakkında yorumlarda bulunur. Mersin'de çıkan *Yeni Ufuk* adlı dergiyi tanıtır. Söz etmesi gerektiği kitaplardan bahseder. Son olarak da Beethoven'ın bir sözüyle yazısını sonlandırır.

Sohtorik, Murat “W 1-4 12 Ağustos 93”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat-Mart 1995, s.41 (Değerlendirme)

Bir üniversite öğrencisi, yerel bir dergiden aynı elden çıkmış farklı imzalı şiirlerin yayınlandığını fark etmesiyle aynı ruh durumuyla yazılmış bu şiirleri yazan isimleri araştırır. Tespitinde karara varır. Aynı harflerin kullanımıyla kaç farklı isim oluşturulabildiğini keşfeder, bu isimlerle verilen şiirleri bulur ancak sadece bir ismin kullanılmadığını anlar. Uzun bir süre dergide o isimle yayımlanacak şiir aramasına rağmen bulamaz; iki ay sonra o isimle editörün notu düşülerek yayımlanan bir şiir görür. Bir daha da o harflerle oluşturulmuş bir isimle dergide şiir yayımlanmaması çünkü o ismin ölmesi, değerlendirmenin konusudur.

Karadayı, İsmet Kemal, “Dağlar Gibi Dağlarca”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan-Mayıs 1995, s.59-60 (Değerlendirme)

Yazar, Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın hep kendisine dağları anımsattığını ve çağrıştırdığını belirttiği yazısında Dağlarca'nın önceleri sık sık şimdilerde ise ara sıra uğradığını, dolu dolu bir zaman geçirdiklerini ifade eder. Son uğrayışında kadınlar üzerine konuştuklarını, şiir ve kadın kavramlarını bir arada ele aldıklarını anlatır. Dağlarca'yla yaşadığı anıları, onun zor günlerinde yanında olduğu zamanları anımsar. Evine konuk olduğu zamanki misafirperverliğini anlatır. Dağlarca'nın şairliği ve ustalığını kimsenin yadsıyamayacağını vurgular.

Bilgin, Tamer K. “Oradan Buradan”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan- Mayıs 1995, s.67-68 (Değerlendirme)

Bilgin, yazısını oluşturduğu ortamdan ve zamandan bahseder. Üreten insanlar üzerinde durur. Edebiyat dünyamızın şiir üreticilerinden olan Asım Öztürk'ten ve son kitabı “*Yosun Tutmuyor Yaram*”dan bahseder. Yazarın üretkenliğine göndermelerde bulunur. Dizelerinden örnekler sunar. Mehmet Sarsmaz'dan ve eseri *Eylül Gülü*'nden de bahseder. Eserden dizeler aktarır. Ardından da H. Vasfi Uçan'ın üçüncü şiir kitabı “*Boşluğa Düşen Taş*”ı ele alır. Sonrasında yeni yayımlanan *Yaklaşım* dergisini tanıtır. Nahit Ulvi Akgün'ün şiirinden dizeler verir. Mehmet Başaran'ın yazısından övgüyle bahseder. Ahmet Uysal'ın şiirinden dizeler aktarır. *Karşı*'nın aksamadan çıkan sayılarının kendisini mutlu ettiğini ifade eder. Sonra Gül Turan'ın “*Gülün Dikeni*” adlı kitabının okunmasını tavsiye eder. Attila Özkırımlı'nın kendisine gönderdiği mektubundan bir bölümü paylaşır. *Kıyı*'nin 108. sayısından bahseder. *Eşik*'in Ocak- Şubat 1995 sayısının okunup okunmadığını sorgular. Asım Gönen'in “Şiirde Ritmik ve İmge” yazısının içeriğinden bahseder. Sartre'ın bir sözünü yazısını sonlandırır.

Yahşi, Cahit, “Bir Sergiden İzlenimler”, Karşı, Sayı 98-99, Haziran-Temmuz 1995, s.39-42 (Değerlendirme)

Yahşi, 30 Eylül 1988 tarihinde Ankara Resim ve Heykel Müzesi'nde “Günümüz Sanatçıları Sergisi” açıldığını ve gidip gördüğünü belirtir. Sergideki ilginç ürünlerin görüntülerinden bahseder. Anlam veremediği bu ürünleri birkaç yetkin isme sorduğunda onların da sergi hakkında olumsuz yorumlar yaptığına şahit olur. Alışılmış yargılar üzerinde durur. Sanatçıların vermek istedikleri mesajlar

üzerine fikir yürütür. Sergide basit görünümlü ancak üzerinde düşünülmesi gereken eserleri sıralar. Kimi yapıtları da detaylıca ele alır. İzleyicileri düşünmeye sevk eden durumlara dikkat çeker. Sanatı büyük bir ağaca, resim ve heykeli bu ağacın sadece iki dalına benzetir. Sergideki eserler hakkında ne kadar çok kişiye soru sorarsa o kadar farklı cevaplar alacağını anladığını belirterek ve bundan sonra çağdaş sanat yapıtlarına bu şekilde yaklaşmak gerektiğini bildirerek yazısına son verir.

Yağcı, Öner, “Karşı’nın 100. Sayısı ya da Temmuzun Hüznü”, Karşı, Sayı 100, Ağustos- Eylül 1995, s.4-5 (Değerlendirme)

Yağcı, *Karşı*’nın 100. sayısı vesilesiyle kaleme aldığı yazısında derginin inatla donkişotluğunu sürdürdüğünü belirtir. *Karşı*’nın 100. sayıya ulaşmış olmasını “insanın ve inadin başarısı” olarak tanımlar. İçinde bulunulan medya döneminin zorlu ve çetin koşullarına değinir. Bu koşullar altında yazın dünyasında var olma durumunu açıklar. *Karşı* gibi dergilerin direnişinin yüreklerine su serptiğini ifade eder. *Karşı*’nın yazın dünyasındaki varlığını şu sözlerle değerlendirir: “Sevgili Burhan Günel’in bir mevziyi koruma ve yaşatma çabasına omuz veren tüm *Karşı* yazarlarının, okurlarının ülkemizin aydınlık geleceğine katkıları edebiyat ve kültür tarihimizde elbette hak ettiği yeri alacaktır.” (s.5) *Karşı*’nın başlangıcından 100. sayıya gelene kadar yaşadığı zorluklar ve saldırılar üzerinde durur. Ardından temmuz ayının kendisine Sivas Katliamı’nı hatırlattığını belirtip oradan da konuyu temmuz ayında ölen edebi isimlere getirir. Rıfat Ilgaz’ı, Battal Pehlivan’ı, Aziz Nesin’i ve Mehmet Ali Aybar’ı bu bağlamda anar.

Eruz, Nahit, “İnsanca Yaşamak Varken”, Karşı, Sayı 100, Ağustos- Eylül 1995, s.11-12(Değerlendirme)

Eruz, yazısında her yerde kavga olduğunu, insanoğlunun bir türlü birlikte yaşamaya alışmadığını belirtip bunun nedenlerini sorgular. Din, siyaset, ırk gibi durumların her zaman kavga sebebi olmasına dikkat çeker. Bazı kavgaların gelişmiş ülkelere çıkar sağladığını öne sürer. İnsanoğlunun kavgaları ve savaşları bitirmek istemediğini ifade eder. Birlikte insanca yaşamamanın öğrenilmediği her zaman kavgaların olacağını belirtir. Akıllının akılsıza kullandığı çarkın ne zamana kadar döneceğini sorgular. Özlemlerini anlatır. Zor ama olanaksız olmayan durumları belirtip yazısını sona erdirir.

Günel, Burhan, “Yüzüncü Sayı Nedeniyle Karşıya İlişkin Birkaç Söz”, Karşı, Sayı 100, Ağustos- Eylül 1995, s.75-78(Değerlendirme)

Günel, yazısında *Karşı*’nın 100.sayıya ulaşmasının serüvenini değerlendirmiştir. *Karşı*’nın 1985 yılının sonunda kurulduğunu, Eleştirmen Mehmet Yaşar Bilen’e bir dergi çıkartmak gerekliliğini belirttiğini, önüne çıkabilecek zorlukları tahmin ettiğini, Bilen’in başta kararsız olup sonra kendisi gibi düşündüğünü ifade eder. Önce Ahmet Özer ve İbrahim Oluklu ile görüştiklerini, yazışmalara başladıklarını, yeni ozan ve yazarlara ulaştıklarını anlatır. Çeşitli sebeplerden ötürü kabuğuna çekilmiş olmasına rağmen bir dergi çıkarmaya karar verdiğini de ekler. O günlerdeki gözü pekliğine şaşırdığını belirtir. Önce *Yaba Öykü* adlı dergiyi yetkinleştirmeyi düşündüklerini ancak sonraları bundan vazgeçip kendilerine başka bir yol çizdiklerini dergi ismi olarak “*Doku*”yu düşünüp sonunda “*Karşı*”da karar kıldığını söyler. Dergi isminin neden “*Karşı*” olduğunu açıklar. İlk yıllardan sonra derginin hep zorluklar içinde çıktığını aksaklıklara uğradıklarını aktarır. Bu süreçte yaşadıklarıyla insanlar hakkında bilgilendiğini ifade eder. Tecrübelerini aktarır. Tüm zorluklara rağmen yanında olan ve yardımlarını esirgemeyen insanları tanımış olmanın mutluluğuna değinir. On yıl boyunca ve yüzüncü sayıya kadar yanında olan herkese teşekkür eder.

Balkız, Ali, “Menengiç Ağacı”, Karşı, Sayı 101, Ekim- Kasım 1995, s.9-11 (Değerlendirme)

Yazarın, menengiç ağacını konuşturma yöntemiyle durumunu değerlendirdiği yazıda menengiç ağacının diğer adları, adının çokluğunun sebepleri, çok farklı yerlerde yetişmesi, nasıl yetiştiği, nasıl ve niçin tahrip edildiği, her şeye rağmen nasıl dallanıp budaklandığı, nerelerde yetiştiği, gövdesinin pürüzsüzlüğü, ne zaman çiçek açtığı, filizlerinin nasıl değerlendirildiği, insanların sakızlarını topladığı, odununun ateşinin isli olduğu anlatılmıştır. Bunlardan sonra meşenin kullanım alanlarına değinilip çeşitli hikâyelerden söz edilmiştir.

Çolak, Veysel, “Edebiyatçılar Derneği 4. Olağan Genel Kurulu Nedeniyle Zorunlu Bir Açıklama”, Karşı, Sayı 101, Ekim- Kasım 1995, s.44-45 (Değerlendirme)

Edebiyatçılar Derneğinin 4. Olağan Genel Kurul toplantısının 01.07.1995 Cumartesi günü Ankara’da yapıldığını belirterek yazısına başlayan Çolak, ilk defa bu

kongrede, beklemekten bıkan üyelerin “Girişim” adlı bir projeyle yönetime talip olduklarını ifade eder. Bu projeyi sunanların isteklerine değinir. Kongrede yönetim üyeleri dâhil hiç kimsenin Girişim projesine karşı çıkmadığını söyler. Bugüne kadarki işlerliğin üyeleri derneğin dışına düşürdüğünü iddia eder. Eski yapının az farkla seçimi kazandığını, buna rağmen Girişim grubunun belirgin bir ağırlıkla amacına ulaştığını aktarır. Bu savını gerekçelendirir. Başkan Şerif Onaran’ın Girişim grubu üyelerini yalancılıkla suçlamasını sert dille eleştirir. Bu yanlışlığı düzeltmek isteyişine divan izni olmayınca açıklama yazısı yazmasının da kaçınılmaz olduğunu belirtir. Başkan Onaran’ın kendileri tarafından sunulan etkinlikleri inkâr edişini eleştirip Onaran’ı özür ve istifaya davet ederek yazısını sonlandırır.

İmzasız, “Yeniden Yapılanma İçin Girişim”, Karşı, Sayı 101, Ekim- Kasım 1995, s.35-38 (Değerlendirme)

Edebiyatçılar Derneğinin 4. Olağan Kurulunda sunulan “Yeniden Yapılanma İçin Girişim” başlıklı bildiride, nasıl bir Edebiyatçılar Derneği bulunduğu üzerinde durulmuş, yeni bir dönem, yeni anlayış fikri önerilmiş, yeniden yapılanma ve yeni ilişkiler açıklanmıştır. Bu açıklama, “Edebiyatçılar Derneğinde eylemsiz üyeden eylemli üyeye geçiş, yönetim organları, Edebiyatçılar Derneği temsilcilikler ve şubeler açılmalıdır, derneğimizin kültür ve sanat etkinliklerinde ağırlık koymalıdır, dernek üyeleri arasında dayanışma sağlanmıştır.” gibi maddeleri kapsamıştır. On iki madde hâlinde de sonuçlara değinilmiştir. Yeniden yapılanma istenmesinin gerekçeleri de sıralanmıştır. Yönetime kim seçilirse seçilsin bu çalışma programı taslağına sadık kalınması istenmiştir.

Günel, Burhan, “Edebiyatçılar Derneği Kurultayında Dile Getirilmemiş Kişisel Görüşlerim”, Karşı, Sayı 101, Ekim- Kasım 1995, s.53-56 (Değerlendirme)

Edebiyatçılar Derneğinin 4. Olağan Genel Kurulunda konuşmasını gerçekleştiren Günel, konuşmasında değinmediği noktaları taşıdığı yazısında çalışma raporunda sözü edilenlerden bazılarını bildiğini ama çoğundan habersiz olduğunu belirtir. Dernek yönetiminin baştan beri bütünü gözetmediğini, üyelerini önemsemediğini, bu yüzden bazılarının dernekten umudu kestiğini, bunlardan birinin de kendisi olduğunu açıklar. Bu arkadaşların bir derneği yönetmekte olduklarını unuttuklarını, dernek başkanının herhangi bir derneğin kültür, sanat kolu gibi çalışmalar içinde olduğunu, kendi tüzüklerinde nelerden söz ettiklerini, yönetimin

tüzüğü umursamadığını belirtir. Dernek yönetiminin yayımladığı haber bültenlerinden çeşitli örnekler verip bunların yapılma oranlarını ele alır ve eleştirilerde bulunur. Bazı sayısal veriler sunar. Bir duyuruyu sunarak yergilerini belirtir. Yeni bir yönetimi iş başına getirme teklifinde bulunur.

Kıvrak, Ali Osman, “Edebiyatçılar Derneğinin Dördüncü Olağan Genel Kurulundan İzlenimler”, Karşı, Sayı 101, Ekim- Kasım 1995, s.57-59 (Değerlendirme)

Kıvrak, 1 Temmuz 1995 sabahı 09.30’da genel kurula gittiğinde katılım yetersizliğini pek de şaşırtıcı bulmadığını, bu kurultayın diğerlerinden farkının yönetim değişikliği talepleri olduğunu belirtir. Zamanında başlamayan kurultayın saygı duruşu ile açıldığını, divan oluşumunun göz kararı şerbet örneği ile yapıldığını, bu tutuma yapılan itirazla oylamanın yeniden yapıldığını, Girişimci Grup’un üyelerinden bazılarının bile salonda olmadığını belirtip başkanın konuşmasında üzerinde durduğu konulara değinir. Başkanın Girişimci Grup’un varlığından rahatsız olduğunu söyler. Girişimci Grup’un görüşlerinin çürütülmek üzere hazırlık yapıldığının göstergelerini sıralar. Muhasebe işlemleri konusunda da bahseder. Girişimci Grup üyelerinin konuşmalarındaki bütünlüğün salondakileri etkilediğini söyler. Girişimci Grup’a cevap vermek için kürsüye çıkan Başkan Onaran’ın kendi ekibinin kazanmasını sağladığına dikkat çeker. Sonucun memlekete hayırlı olmasını diler. Ali Dündar, Özgen Seçkin, Osman Bolulu gibi isimlerin davranışlarını da kinayeli bir dille ele alıp yazdığı notla izlenimlerini sonlandırır.

Bilgin, Tamer K. “Oradan Buradan”, Karşı, Sayı 102, Aralık 1995- Ocak 1996, s.45-46(Değerlendirme)

Bilgin, yazısında öncelikle mektup arkadaşlığına değinir. Bunun güzelliklerinden söz eder. Aydoğan Yavaşlı’nın 12.10.1988 tarihli mektubundan bir bölüm paylaşır. Dergilerdeki az satma probleminin nedenlerine değinir. Edebiyat dünyamızı Türkiye’ye benzetir. Koray Feyiz’in kendisine “*Ben O Issız O Yorgun Şehir*” adlı şiir kitabını gönderdiğini belirtir. İlk kitabının dizelerini anımsar. Çeşitli dizeler sunar. Tüketici Hakları Derneği’nin 3. Genel Kurulu’nda yaptıklarını ve dört yıldır sürdürdüğü Onur Kurulu üyeliğinden ayrıldığını anlatır. İrfan Yıldız’ın “*Derin İz*” şiirinden aldığı dizeleri aktarır. Erkan Yücel’in anısına yazılan bu şiir vesilesiyle onu anar. *Yaklaşım Aylık Yazın-Düşün* dergisinin Ekim 1995 sayısındaki bazı

yazıların okunması tavsiyesinde bulunur. *Kıyı*'nın 115. sayısında yazan Aydın Şimşek'in şiirinden dizeler verir. Mithat Yaban'ın ikinci kitabı "*Güneş Gölge Arıyor*"dan bahsedip Kant'ın bir sözüyle yazısına son verir.

Kutlar, Berna, "Onat Kutlar", Karşı, Sayı 104, Mart 1996, s.3-4 (Değerlendirme)

Onat Kutlar'ı anmak için yazan Berna Kutlar, onu hiç görmediğini, onunla hiç konuşmadığını, onun da kendisini hiç tanımadığını belirtir. Erkek kardeşiyle tanıştığını ve kendisine Onat Kutlar'ın yazarlığını örnek gösterdiğini ifade eder. Aynı şehrin insanları oldukları için tanışsalar da birbirlerini seveceklerini, iyi anlayacaklarını, iddia eder. Beraber Antep'i konuşamadıklarına hayıflanır. Onat Kutlar'ın ölümünden bütün köşe yazarlarının söz ettiğini, kitaplarının tümünün satıldığını, hatta üzerine yeni fiyatlar bile yapıştırıldığını anlatıp tüm bunların ölümünden sonra gerçekleşmiş olmasına üzülür. Toplumca unutkan oluşumuza, tüm bunları kısa süre sonra unutacağımıza dikkat çeker. "Bu yazı Onat Kutlar'ın öldüğü gün 11.01.1995 tarihinde yazılmış ama içindeki duygulardan ve düzenlerden hiçbirini yitirmemiştir." (s.4) notuyla yazısına son verir.

Şener, Muhsin, "Okurken ve Düşünürken V", Karşı, Sayı 104, Mart 1996, s.3-4 (Değerlendirme)

Şener yazısında post-modern denildiğinde akla ilk gelen ismin Jameson olduğunu, önemli bir eleştirmen olduğunu, Üçüncü Dünya Yazını hakkında çok emek harcadığını belirtir. Kurallara bağlılıktan, kanonik yazından bahseder. Jameson'un üzerinde durduğu alegorik durumlara, alegorik yazına değinir. Yazarın yaptığı yanlışları gerekçeleriyle açıklar. Divan yazınıımızdaki alegorikliğe de temas eder. Alegoriye yaslanmanın, yazınsallığı güçlendirip güçlendirmedeğini sorgular. Ardından Memet Fuat'ın polise dair yazısını gündemine alır. Aykırı düşüncelere hiç yer vermediğinin altını çizer. Memet Fuat'ın insan hakları genelinde bile ilginç bir görünüm derinliği sergilediğini belirtir. Mehmet Yaşar'ın Poeturka'sı için fikirlerini beyan eder. Son olarak da Eşik dergisinin son sayısının eğitim sorunlarını ele aldığını söyleyip dergideki yazıları kendine göre değerlendirir.

Selçuk, Sami, “Atatürk’e Saygı”, Karşı, Sayı 106, Haziran- Temmuz 1996, s.23-24 (Değerlendirme)

Selçuk, 7 Kasım 1995’te izlediği bir televizyon programında Atatürk aleyhinde davranan bir milletvekilinin Atatürk’ü bahane edip yargıyı eleştirmesinden, bir başkasının ona sövmesinden, İzmir’de bir bağnazın yontusuna saldırdığından bahseder. Ardından “Atatürk Aleyhine İşlenen Suçlar Hakkında Yasa”ya değinir. Yasa’nın maddelerinden bahseder. Suç için genel kastın yeterli olduğu üzerinde durur. “Üzerinde durulması gereken en önemli konu, bence suçla hangi değer korunduğudur.” (s.23) düşüncesini dile getirir. Ülkemizde Atatürk kavramının artık sıradan bir ölümlünün adı olmaktan çıktığına dikkat çeker. Yurt gibi, bayrak gibi bir ulusal değeri simgelediğine işaret eder. “Ülkemizde yaşananlara bakıldığında, toplumun Atatürk’e olan bağlılık duygularını örseleyici ve yarasız davranışların, hiç de az olmadığı, Yasaya bugün de gerek duyulduğu anlaşılmaktadır.” (s.24) yorumunda bulunur.

Baykal, Sururi, “Edebiyatçılar Derneği Haberler Bülteni”, Karşı, Sayı 106, Haziran- Temmuz 1996, s.30-33 (Değerlendirme)

Baykal, yazısında geçen yılki TÜYAP Kitap Fuarı’nda şair-yazar Osman Bolulu’yla karşılaşp ona Haber Bülteni konusundaki düşüncelerini aktardığını, umduğu hoşgörüyü bulduğunu belirtir. Yazısının sebebinin Nisan tarihli 30.sayı olduğunu ifade eder. Derneğin tüzüğü üzerinde durur. Her şeyi tüzüklere sığdırmanın olanaklı ve gerekli olmadığını söyler. Çıkan habere değinip haberden çıkan üzücü sonuçlardan da bahseder. “İki Basın Bildirisi” alt başlığında yazdığı kısımlarda ise konuyu detaylandırır. “Bir Basın Duyurusunun Yankıları” başlıklı bölümde de bu başlık altında belirtilen düşüncelere katılmanın zorluklarını belirtip düşüncesine çeşitli gerekçeler sunar. Yönetimleri çeviren duvarların kalın ve sağır olduğu yorumunda bulunup eleştirin uyarıcı önemine göndermeler yapar.

Bilgin, Tamer K. , “Oradan Buradan” , Karşı, Sayı 106, Haziran- Temmuz 1996, s.61-62 (Değerlendirme)

Yazısına, edebiyat dünyası içinde sevdiği nadir insanlardan olduğunu belirttiği Ahmet Özer’i överek başlayan Bilgin, Özer’in kendisine 8.10.1987 tarihinde gönderdiği mektubu paylaşır. Ardından *Yaklaşım* dergisinin Şubat 1996 sayısındaki Koray Feyiz’in “*Ben Gideceğim*” şiirinden dizeler sunar. Şairin yeni yayımlanan şiir

kitabı “*Düşle Gelen*” den de bahseder. Son okuduğu öykü kitabı ve yazarını verir. Tacim Çiçek’in ilk çocuk kitabı “*Şeftali Dede*”yi ele alır. Ahmet Uysal’ın *Uğraş* dergisi 1996 Şubat sayısındaki şiirinden dizeler aktarır. *Morca* dergisinin Şubat 1996 8. sayısı hakkındaki izlenimlerine yer verir. *Kıyı*’nın Şubat 1996 sayısındaki “Atardamar” bölümünün okunmasını tavsiye eder. Voltaire’in bir sözüyle de yazısını sonlandırır.

Canberk, Eray, “O Bir Edebiyatçıdır”, Karşı, Sayı 108, Ekim- Kasım 1996, s.41-42, (Değerlendirme)

Canberk, yazısında genç kuşağın Akbal’ı köşe yazarı olarak tanıdığını ancak kendi kuşağındaki insanların onu öykücü olarak tanıdığını belirtip kendisi için hala öykücü olduğunu ifade eder. Birçok türde önce çıkan Akbal’ın asıl özelliğinin “edebiyatçı” olduğuna dikkate çeker. Akbal’ın toplumsal, iktisadi, siyasal olaylara hep bir edebiyatçı olarak yaklaştığını ifade eder. Akbal’ı “*Bulutun Rengi, Suçumuz İnsan Olmak, Berber Aynası*” gibi eserlerle tanıyıp tiryakisi olduğunu belirtir. Kendisine ilginç gelen diğer eserlerini de sıralar. Ardından “*Bulutun Rengi*” adlı eseri ele alır ve detaylandırır. Akbal’ın bir “İstanbul Hikâyecisi” olduğunu vurgular. Son olarak da “*Önce Ekmekler Bozuldu*”nun yayımlanışının üstünden geçen elli yıla dikkat çekip “Elli yıl öncesinin İstanbul’unu hatırlamak isteyenlerin bu kitabın sayfalarında gezinmeleri yeterli. Duygulu, coşumcu, insancıl bir yazarın gözüyle elli yıl öncesine seyredeceklerdir ayrıca.” (s.42) sözleriyle yazısına son verir.

Özer, Ahmet, “Oktay Akbal: Edebiyatımızın Duyarlık Rüzgârı”, Karşı, Sayı 108, Ekim- Kasım 1996, s.48-49, (Değerlendirme)

Özer, Günel’in bir Oktay Akbal özel sayısı hazırlayacağını ilk duyduğunda çok sevindiğini bildirip bu davranışın bir kadirşinaslık olduğunu belirterek yazısına başlar. Akbal’ın Günel’e ilk öyküsünün yayımlanmasında öncülük ettiğini ifade eder. Bir yazarı fiziksel olarak tanımanın ötesinde yazdıklarıyla tanımanın önemine dikkat çeker. Akbal’ın her gün değişik gazetelerde yazdığı yazılarla duyarlılığımıza seslendiğini söyler. Akbal’ın yazılarında bahsettiği edebiyatçıları sıralar. Onun ben merkezli öykülerinde okuyanların kendilerinden bir şeyler bulduğunu ifade eder. Bir yazar olarak okuyucu gözüyle de dünyaya bakabildiğini anlatır. Akbal’ın yazılarında Atatürk’ün gerçek kimliğiyle yer aldığını belirtir. Özer, Akbal’ı “kökü mazide bir gelecek” olarak tanımlar. İstanbullu bir yazar olmasına rağmen bir ayağının Anadolu

coğrafyasında oluşuna dikkate çeker. Özer, kendi çıkardığı dergi olan *Kıyı*'nin da Akbal'ın yazdığı yerlerden biri arasına girmesine olan sevincini paylaşır. Akbal'a teşekkür ve minnet ifade eden sözlerle de yazısını sonlandırır.

Günel, Burhan, “Sevgiyi İyi Bilen ve Öykülerine Sindiren Yazar”, Karşı, Sayı 108, Ekim- Kasım 1996, s.60-61, (Değerlendirme)

Günel, Oktay Akbal üzerine yazdığı yazısında yazarın yeni kitabındaki öyküleri okurken sık sık yüzünü görür gibi olduğunu belirtir. Oktay Akbal'la 1970'te tanıştığını, kendisine öykülerini götürdüğünü ifade eder. Onun öykü yazmayı sevdiren, öğreten, yardım elini uzatan, yol gösteren yönünü vurgular. Onun 1970 yılına ve sonraki yıllara uzandığını anlatıp bu yazıyı niçin yazdığını açıklar. Akbal'ın öykülerinden sonsuz tat almasının sebeplerinin üzerinde durur. Yazarın “*Lunapark*”taki öykülerini değerlendirir. Eserden alıntılar yapıp yorumlarını somutlaştırır. Akbal'ın öykücülüğünde dikkat çeken durumları açıklar. Günel, Oktay Akbal'ı gerçek bir yazar ve sevginin öykücüsü olarak tanımlayıp yazısına son verir.

Urgal, Veli, “İslam(Kıtap Basma) Ahlakı”, Karşı, Sayı 109, Aralık 1996, s.57-60 (Değerlendirme)

Urgal, yazısında “dinci” olarak nitelediği “Nehir Yayınları”nın Antaine de Saint- Exupery'nin “Küçük Prens” adlı ünlü romanının Türkçeye uyarlanıp yayınladığını, bu uyarlamanın Atatürk ve Türkiye Cumhuriyeti'ne yönelik hakaret ve yalanlar içerdiğini belirtip böylesi durumların yeni olmadığına dikkat çeker. Ardından, “intihal ve tahrifat yapmakta en gözü kara olanı” diye adlandırdığı İhlas Holding'in bu konuda yaptıklarından bahseder. “*İslam Ahlakı*” adlı kitapta yapılan tahrifat ve intihale dikkat çeker. Örneklerle durumu detaylandırır. Yazının devamında ise “Tahrifatın Böylesi, Işıkcılara Darbe İhlas Neyi Tekzip Ediyor?” alt başlıklarıyla konunun tüm yönlerini aktarır.

Bilgin, Tamer K. “Oradan Buradan” Karşı, Sayı 109, Aralık 1996, s.64-65 (Değerlendirme)

Bilgin, yazısına son zamanda okuduğu kitapları sıralayarak başlar. “*Çocuk Deliceleri*” adlı eserin Çankaya Belediyesi ve *Damar Edebiyat* dergisinin düzenlediği yarışmada birincilik kazandığını belirtir. Kitabın Sabahattin Yalkın'ın ilk çocuk kitabı olduğuna dikkat çeker. Kızının da söz konusu kitabı çok beğendiğinin

altını çizer. Kendini “aydın” olarak isimlendiren insanların mutlaka Cemil Meriç’i tanımaları gerektiğine işaret eder. “Sevda Yüksel’in umut veren bir öykücü olduğunu, özenli bir dil yapısına sahip bulunduğunu ifade eder. Yalkın’ın “*Aşkdeniz*” adlı şiir kitabının bulunduğunu söyleyip Hüseyin Atabaş’ın “*Aşkdeniz Caddesi*” adlı şiirinin sözünü ettiği kitaptan esinlenme olup olmadığını sorgular. “*Keleynak*” adlı aylık bültenden bahseder. “*Yazılıkaya*” adlı dergiyi de tanıtır. Ölümünün on ikinci yılında Şükrü Gümüş’ün unutulmamasının bir vefa örneği olduğunu belirtir. Eryüksel’den şiir dizeleri aktarır. Dostlarından Hasan Hüseyin Yalvaç’ın 23 Eylül 1994’te kendisine yazdıklarını aktarır. Sanat konusunda İstanbul’a bir şeyler verilip Ankara’nın çok zayıf bırakılmasından şikâyet eder. Beethoven’ın bir sözü ile de yazısına son verir.

Bilgin, Tamer K. “Oradan/ Buradan”, Karşı, Sayı 112, Ekim 1997, s.62-63 (Değerlendirme)

Bilgin, yazısına güzel bir dergi olarak gördüğü *Yazılıkaya*’dan bahsederek başlar. Şair, Şahin Kayadil’den söz eden Bilgin, ardından Ali Dündar’ın dil konularında bilgili oluşunu anlatır. *Kıyı*’nın Aralık 1996 sayısından Ahmet Özer’in şiirini paylaşır. Derginin “Atardamar” bölümünden bahseder. Sivas Şehidi olarak nitelediği Asım Bezirci’nin 21.08 1989’da kendisine yazdıklarını aktarır. Ardından, Toplam Kalite Yönetimi konusunda okuyucuyu bilgilendirir. *Nitelik* dergisini tanıtır. Sonrasında Bülent Özcan’ın “*En Güzel Ben Ölüyorum*” adlı bütün şiirlerinin ikinci basımının yapıldığı haberini verir. Özcan’ın şairliğini ve şiirini yorumlar. Son olarak okuduğu kitapları yazıp Walter Kiernan’ın bir sözüyle de yazısını sonlandırır.

3.4. Deneme

Hytier, Jean (Çev.: Yakup Şahan), “Roman Sanatı: IV Düğüm (İntrigue) ve Kompozisyon” Karşı, Sayı 57, Ocak 1992, s.26-28 (Deneme)

Roman Sanatı başlıklı deneme serisinin bu metninde Yakup Şahan, Hytier’in roman sanatı üzerine oluşturduğu görüşleri okuyucuya sunmaktadır. Hytier dram ve roman türü arasında teknik açıdan bir karşılaştırma yapar. Bir yazarın eserleri arasında akrabalık derecesinde de bir bağ bulunduğu gibi yorumlarla da roman sanatı hakkındaki görüşlerini sıralar.

Hytier, Jean (Çev.: Yakup Şahan), “Roman Sanatı: V Anlatım ve Biçem” Karşı, Sayı 58, Şubat 1992, s.12-13 (Deneme)

Hytier, Roman Sanatı başlıklı deneme serisinin beşinci metninde duygu ögesini yeniden romana katma zamanının geldiği kanaatindedir. Yazar, romanın biçimini, yani şekilsel özelliğini, dile getirdiği şey kadar önemli görmez. Ayrıca “Şimdi eleştiri için şaşırtıcı olacaktır ama bir gerçektir ki bütün büyük roman yazarları, oldukça kötü yazan kişilerdir.” (s.13) şeklinde eleştirilerde de bulunur. Bununla birlikte Hytier, romanı çok kapsamlı ve diğer türleri bünyesinde bulundurabilen bir tür olarak görür.

Yağcı, Öner, “Romanımızın Bugünkü Sorunlarına Yaklaşınca Yakaladığım İpuçları: Romana Devam”, Karşı, Sayı 59, Mart 1992, s.18-20 (Deneme)

Yazar, deneme yazısına tarihe temas ederek başlayıp yazının yazıldığı döneme doğru roman gerçekliğine somut olarak değinmeyi hedeflemektedir. Yağcı, romanın güncel sorunlarına değinmeden önce bu sorunların temelinde “yaşama biçimi” olabileceğini varsayarak bu konu üzerinde durur ve çeşitli eleştirilerde bulunur. “Romanın bugününe bakıyorum. Aşağılık duygusunun egemen olduğu bir geri dönüş. Başlangıçtaki öykünmecilikle karşılaştırılmaz bile. Sanki rezillik. Batı özenticiliğinin doruğa çıkması. Bilinçle üstelik.” (s.19) Öner, toplumsal durumun, romanın güncelliğine fazlaca yansıdığını tespit eder. Her şeye rağmen kendi yerliliğine dönük olan romanın değişim rüzgârlarından çok da etkilenmeyeceğini düşünür.

Şahan, Yakup, “Yolculuğa Çağrılar, Karşı, Sayı 60, Nisan 1992, s.3-6 (Deneme)

Yazar, Baudelaire’in düzyazı şiir hakkındaki görüşlerini okuyucuyla paylaşır. Ardından Baudelaire’den bir şiirle durumu somutlaştırır. Yazının ikinci bölümünde yazar, yolculuk hayali kurduğu “Kokonya ülkesini” uzun uzadıya betimler. Bu ülke, biraz uzakta bulunan, narin bitkilerle donatılmış, zengin, soylu, yaşamının tatlı olduğu bir ülkedir. Bu ülke, aynı zamanda yazar ve sevgilisinin düşlediği bir ülkedir. Yazının sonunda Kokonya ülkesi tabirinin nereden geldiği ve anlamı da verilir.

Günel, Burhan, “Sevgi Aşk ve Tutku Üzerine” Karşı, Sayı 60, Nisan 1992, s.7-13 (Deneme)

Günel, yazısına “sevgi” sözcüğünün Türkçe sözlükteki anlamını vererek başlar. İnsanlar üzerinde sevgi kavramının oluşturduğu etkilere değinir. Sevginin

Sosyokültürel Konumu, Sevginin Biyolojik Etkinliği, Sevginin Felsefi Zenginliği, Sevginin Psikolojik Boyutu başlıkları altında sevgi kavramının çeşitli boyutları, Günel tarafından incelenmiştir. Ayrıca aşk ve tutku kavramları üzerinde de durulmuştur.

Ergüven, Mehmet, “Nuri İyem’de Geniş Halk Dilimleriyle Bütünleşme Olgusu”, Karşı, Sayı 61, Mayıs 1992, s.4-5 (Deneme)

Ergüven, ressam Nuri İyem’in sanatsal yönünü kaleme aldığı bu yazısında öncelikle genel anlamda sanatçı kavramını irdeler. Ardından Nuri İyem’in toplumla bütünleşmesini ele alıp sanata bakış açısının ona ayrı bir saygınlık kazandırdığını belirtir. Bireyselliği toplumsallığa dönüştürdüğü kanaatindedir. Ayrıca İyem’in dilini yalın ve esnek bulur.

Dündar, Ali, “Okumak Üstüne”, Karşı, Sayı 62, Haziran 1992, s.2-4 (Deneme)

Dündar, yazısına İsmet İnönü’nün kitap okumaya olan düşkünlüğünü içeren bir anıyı paylaşarak başlar. Montaigne ve Nurullah Ataç’ın okuma edimi üzerine sözlerini de okuyuculara yansıtır. Kitap okumayı boş zamanları doldurmak olarak görenleri ve iki yıllık bir Türkçe öğretmeninin yazım ve meslek dergilerinden habersiz oluşunu, devletin kitaba suç nesnesi olarak bakmasını eleştirir. Ardından verdiği istatistiklerle ülkemizde kitap üretimi düşüşünü de gösterir. Pazarören Köy Enstitüsünü bitirince yanına verilen kitapları sıralar. Öğrenciyken edinebildikleri dergileri aktarır. Kitap okumayanları eleştirir, toplumun bu hale gelmesinin sebebini, 1950’den sonra uygulanagelen eğitim politikaları olarak görür.

Tuzcu, Mehmet Mümtaz, “Yaşamsanat Günlüğü (3)”, Karşı, Sayı 62, Haziran 1992, s.33 (Deneme)

Yazar, yazısına tek gayesi evlenmek olan kızları eleştirerek başlar. Son günlerde bu durumun ilgisini çektiğini belirtir. Kadınların sadece kendi yüreklerinin delibozuk sesini önemsediklerini savunur. Aşkı tekrar tanımlamak gerektiğini düşünmektedir. Mutlu olmayı bir insanlık borcu olarak görür. Bir şeyi çok sevmenin aynı zamanda ondan nefret etmeye de hazır olmak anlamına geldiğini belirterek yazısına son verir.

Yıldız, Mustafa, “Güzeli Çağrıştıran Değerler”, Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.2-5 (Deneme)

Yazar, kaleme aldığı bu deneme yazısında “güzel” kavramı üzerinde durmuştur. Güzel kavramını ele alırken de onu çağrıştıran değerlerden “yüce, minik, yetkinlik, uyum ve çirkin”e değinmiştir. Ayrıca yazar, güzel kavramının yalnızca bu değerlerle özdeşleştiremeyeceğini de belirtmiş, sadece yazısının çerçevesini bunlarla sınırlı tutmuştur. Yazısının sonunda yazar, “Güzel ne yüce ne minik ne yetkinlik ne şu ne de bu, o salt kendisidir.” (s.5) ifadeleriyle güzelin tanımını yapar.

Ömer Seyfettin, “Azerbaycan İstiklali Münasebetiyle”, Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.26-27 (Deneme)

Ömer Seyfettin, kaleme aldığı bu yazısında Azerbaycanlıların istiklalinin Avrupa’da tasdik edildiğini duyurur. Onların Avrupa ilmine, edebiyatına ve telakkisine bizden çabuk adapte olduklarını belirtir. Anadolu sahası ile Azeri sahası şivelerinin yakın olduğuna, birbirlerini rahatça anlayabildiklerine, A. Cevat’ın *Koşmalar* adlı kitabının sanki İstanbul’da yazılmış gibi olduğuna, Azerbaycanlı kardeşlerimizin sanatı, edebiyatı bizden çok sevdiklerine, sanatçılara bizden daha fazla hürmetleri olduğuna, kısa sürede yaptıkları birçok yenilikle ilerlediklerine dünya üzerindeki Türkler arasında yalnızca şive farkı bulunduğuna da değinir. Yazısını ise şu sözlerle sonlandırır: “ Evet, Hazar Denizi’nin öte tarafındaki kardeşlerimize Avrupa medeniyetini bizden evvel mutlaka onlar götüreceklerdir.”(s.27)

Şener, Muhsin, “Kavram Kargaşası”, Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.36-38 (Deneme)

Yazar, yazısına “kavram” sözcüğünün tanımıyla başlamıştır. Kavram sözcüğünde kapsayıcılık olması gerektiğini, bunun niçin bulunduğunu, kavram kargaşasının ne olduğunu, nereden çıktığını, köy romanı tabirini, yabancı edebiyatlarda köy romanının durumunu ele almış ve yazısını şu sözlerle sonlandırmıştır: “ Kavram kargaşasını hâlâ aşamamış olmamızın sıkıntılarını çekiyoruz. Bunu hızla aşmalıyız.” (s.38)

Michaux, Henri(Çev.: Nedim Kula) “ Ölüm Şarkısı” Karşı, Sayı 64, Ağustos 1992, s.2 (Deneme)

Nedim Kula'nın çevirisi ile basılan “*Henri Michaux’u Tanımak*” adlı kitaptan alınan bu yazıda, Michaux, “talih tarafından yanlışlıkla mutluluk ülkesine götürülürken tekrar vatanının sert toprağına düştüğünü” belirtir. Kendini, “geçmişinin sert toprağında bulduğunu” ifade eder ve “ölümün kendini çağırdığını” söyleyerek yazısını sonlandırır.

Engin, Gülseren, “Kavram Kargaşası ve Kültür Aşınması”, Karşı, Sayı 65, Eylül 1992, s.19-20 (Deneme)

Weihnachten, yani Noel’e bir aydan fazla zaman olmasına rağmen Almanların şimdiden hazırlıklar yaptığını belirten yazar, bu durumun toplumdaki dini inancın çokluğundan değil, geleneksel durumlara ve birlik olma duygusuna sahip olunmasından kaynaklandığını ifade eder. Ardından töre, aktöre görenek ve gelenek sözcüklerinin sözlük anlamlarını vererek bunların birbiriyle iç içe geçmiş kaynaşmış kavramlar olduğunu belirtir. Milliyetçilik kavramının da tanımını yapan yazar, artık bu kavramı sahiplenilenlerin azaldığını çünkü ırkçılıkla eş anlamlı algılandığını ifade eder. Aynı durum, din olgusunda da oluştuğunun altını çizer. Kavram kargaşalarının bir kültür aşınmasına sebep olduğunu ileri sürer. İlerleyen toplumların bizim için yararlı olan yanlarını öğrenip uygularken kimliğimizi kaybetmememiz gerektiğini savunan yazar, yazısını şu tavsiyelerle sonlandırır: “ Önce kavramları yerli yerine oturtmak gerek. Sonra da törelerimize, kendi kültürümüze sahip çıkmak... Bu, kendi kimliğimize sahip çıkmaktır.” (s.20)

Bolulu, Osman, “ Kültürel Piknik”, Karşı, Sayı 65, Eylül 1992, s.25-26 (Deneme)

Piknik kavramının tanımıyla yazısına başlayan yazar, konuyu kültürel piknik kavramına getirir. Büyük kentler dışında düzenlenen şenliklere değinen yazar, ülkemizdeki sanatın gelişme içinde olduğunu ancak ekonomik/ politik değişimlerin sanata gizli tuzaklar kurduğunu düşünmektedir. Şenliklerde halkla bütünleşilmesi gerektiğini de savunur. Yazısının son kısmında ise şu sözleri söyler: “ Sonuç olarak yerel kültürel şenliklere herkesin şenliklere çağırılmaması gerektiğini, sanatçıların bir “garnitür” gibi kullanılmamasını, çağrılan sanatçıların halka ulaşma yollarının açılmasının zorunlu ve yararlı olduğunu, özellikle vurgulamak istiyorum.” (s.26)

Şener, Muhsin, “Yazar ve Ötesi”, Karşı, Sayı 66, Ekim 1992, s.5-8 (Deneme)

Şener, yaşanan ortamda son zamanlarda bir kargaşanın hâkim olduğunu, bu durumun kültürel karmaşaya da dönüştüğünü belirtir. Bizdeki ve Batı’daki “yazar” kavramına değinen Şener, bizde şiirle bağdaşan, onlarda ise düz yazıyla bağdaşan bir durumun varlığından bahseder. Batı’daki “author ve writer” sözcüklerinin farklı durumları karşıladığını belirtir. Author kavramının özgün oluşturmalarla daha ilintili olduğunu örneklerle gösterir. Bu kavramlar arasındaki farkın daha iyi anlaşılması için ise yazınımızdan bol bol örnek verir. Şener, son olarak da “compiler” sözcüğünün de yazınsal bir toplama, derleme anlamında kullanıldığını belirtip edebiyatımızdan örneklerle bu kavramı da somutlaştırır.

Türkay, Osman Nuri, “Filozofi Üzerine”, Karşı, Sayı 66, Ekim 1992, s.13-17 (Deneme)

Bu yazı, Prof. Dr. Osman Nuri Türkay’ın Karşı Yayınlar’dan çıkacağı belirtilen “*Batı Filozofisi*” adlı eserinden alınmıştır. Yazının giriş bölümünde Türkay’ın kısa bir biyografisine yer verilmiştir. Devamında ise Türkay, filozofi öğreniminin zorunluluğunun nedenlerinden bahsetmiştir. Ardından, kitabının iki bölümden oluştuğunu belirtip bu bölümleri verir.

Yalkın, Sabahattin, “Amerika’da Postmodernler”, Karşı, Sayı 67, Kasım 1992, s.14-17 (Deneme)

Yalkın, İkinci Dünya Savaşı sonrası yaygınlaşan postmodern anlayışın 1945’te Hiroşima’daki patlama sonrası Amerika’da artık postmodernizm olarak anıldığını belirtir. Bu dönem, Amerikalı bir şiirin boy atmaya başladığını, en çok rağbet gören isimlerin Keneth Rexroth, Louis Zukofsky ve George Oppen olduğunu ifade eder. Yalkın, 1950’li yıllarda postmodernlerin çeşitli adlar altında görülmeye başladığını, birçok süreli yayın yayınladıklarını belirtip dergileri sıralar. 1950’yi izleyen ilk yirmi yılın çok etkin bir dönem olduğuna da dikkat çeker. Son olarak ise şunları belirtir: “Postmodernizm, böylece 1910’lardan başlayarak modernizmden fazla bir şeydir. Önerileri imgelemden ve 20.yy.ın başlarının ilk onlu yıllarında başlayan ‘Sözcük Devrimi’nden daha geniş bir alana yayılıyor. Onların hepsinin ortak özellikleri, kapsamlı olmaları, daha önce yapılanlardan daha ileri olmak için müthiş bir istek duymalarıdır.” (s.17)

Gökhan, Halil, “Kopuk Uçurtma I”, Karşı, Sayı 67, Kasım 1992, s.24 (Deneme)

Yazar, hor görülmüşlüğün bir yığına benzediğini, bir uçurtmanın malzemesi olduğunu, uçurtmanın ardınca koştuğunu belirtir. Aç kalıp gülmediğini, sözcüklerin ucuna bir uçurtma taktığını ifade eder. Bu uçurtmanın bulutlardan koptuğunu dile getirir. Yazar, dilde sürçen, savunulan; yaşını, hıncını, görüşünü uçuran, uçmayan, babasının sevdiği, annesinin dördüncü oğlu olan, kardeşi olarak gördüğü, evinden uçan bir uçurtmayı konu edinir.

Bele, Tansu “Nerdesin?”, Karşı, Sayı 67, Kasım 1992, s.26-31 (Deneme)

Sevgilinin yokluğu üzerine I ve II numaralı bölümlere ayrılarak yazılan yazıda anı, sesleniş, hayıflanma ön plandadır. Yazar, bütün öykülerin denizin bittiği yerden başlamasını, denizin bitimsizliğini anlatmasını ve kendisini onun denizi olarak görüp öyküsü olarak görmeyişini anlatır. Ayrıca bazı ifadeleri iki nokta üst üste koyarak açıklayan yazar, buralarda anılara göndermelerde bulunur. Yazıda değinip açıkladığı ifadeler şunlardır: “Süresiz ‘orada’ olduğumu varsayıyordum, Vardım, Tenimin pürüzsüz kırışsız, uçsuz bucaksız, el değmemiş, bulgulanmamış, yumuşacık, bembeyaz, bulutumsu sularına ağır ağır gömülen küçücük bir taş gibi bırakırken başını, Sokulurken, Vardım bütün duyarlılığım, Bir garip şölendi o kıyıda sabahlar, Sultanahmet’in geçkin güneşi; eksik, ezik, bunamış, para düşkünü, İstanbul yoksulu, Omuzlarına yıkılmış bir araba hurda yığını ya da havı dökülmüş kırık bir ayna parçasına benzerdi, Titrirdi yüreğinin yüce dağı, Dağ yerinden oynardı, işte senin yüreğin, Tanırdım onu, Bekliyorum.”

Yazıcı, Halim, “Nedir Jazz?” Karşı, Sayı 68, Aralık 1992, s.27-28(Deneme)

Jazz müziği ele alan Yazıcı, jazzın bir geleneği olduğunu belirtir. Acının süzgecinden geçirildiğine dair bir yorumda bulunur. Başka müzik biçemlerinde görülmeyen zenginlikleri içerdiğini, son derece karmaşık ritimleri bulunduğunu ifade eder. Jazzın mimarları olarak tarlalardaki ve doklardaki zencileri gösterir. Onların müziğinin hayatın içinden doğup tekrar hayatın içine döndüğünü belirtir. Aşk ile jazzı yan yana koyup birbirleri olmadan var olamayacaklarını varsayar. Ardından bir şiirle yazısını tamamlar.

Michaux, Henri, (Çev.: Nedim Kula), “Şairler Yolculuk Yapar”, Karşı, Sayı 69, Ocak 1993, s.3-5 (Deneme)

Yazar, şairlerin hep yolculuk yaptığını ama yolculuğun yarattığı serüvenin onları pek sarmadığını düşünmektedir. İstisnai birkaç şairden bahseder. “Şiirin hep kendi serüvenini yaşadığını” ifade eder. Gerçeküstü konular içeren şiirlerin de yolculuk şiirleri gibi ilgisizlikle karşılandığını düşünür. “Gerçek yolculuğun şiirini beklediğini” belirtir.

Eruz, Nahit, “İnsanoğlunun Derdi Ne?”, Karşı, Sayı 69, Ocak 1993, s.16-17 (Deneme)

Yazar, çocukluğunu geçirdiği Aksaray’da resmî adıyla anılmayan, oturanlarıyla anılan “Çerkez Mahallesi ve Gavur Mahallesi”nden bahseder. Kasabada Romanya, Selanik göçmenlerinin, Kürtlerin ve Türklerin bulunduğunu, kendisinin Çerkez Mahallesi’nde oturduğunu belirtir. Annesinin Çerkez olduğu halde Rum bir terzi ile çalışmış olduğunu, Kürt köyündekilerle kendi yakınlığını, o zaman yüreklere kötü tohumların serpilmemiş olduğunu; Türk, Rum, Çerkez ve Ermeni herkesin hep iç içe bulunduğunu, kimsenin birbirini düşman görmeden yaşadığını anlatır. Elli yıl önceki bu ortamın artık olmadığına üzüldür. Küçüklüğündeki kasaba ortamında yaşamış olmayı bir şans olarak görüp birliğin güzelliğini belirtip bazen insanoğlunun derdinin ne olduğunu sorgular.

Özünal, Mucize, “Çağdaşlık ve Uygarlık”, Karşı, Sayı 70, Şubat 1993, s.4-6 (Deneme)

Özünal, yazısında toplumsal gündemimizden hiç eksilmeyen çağdaşlık ve uygarlık kavramları üzerinde durur. Bencilce düşünen insanların belki çağdaş kabul edilebileceğini fakat asla uygar kabul edilemeyeceğini savunur. Uygar insanı da şu sözlerle tanımlar:

“ Uygar insan, insanı geliştirip yücelten, onu tinsel olarak zenginleştiren şeylere sahip çıkan; insanların eşitliğine, kardeşliğine; yani homosapiensten bu yana iki ayağı üzerinde doğrulmayı becerdiğinden bu yana; insanoğlunun ıstırap, acı çekerek kök sökerek iğneyle kuyu kazarak insan olma yolunda verdiği onurlu savaşıma ve bu onurlu tarihe sahip çıkan, onun mirasçısı olan insandır.” (s.6)

Bu tanımı örneklendirmek bakımından, tüm teknolojilere ayak uydurarak fakat ülkenin acılarını görmezden gelerek yaşayanları çağdaş olup uygar olmamakla suçlar.

Kara, Betül, “Sevginin Don Kişot’u Olmak”, Karşı, Sayı 70, Şubat 1993, s.9-11 (Deneme)

Yazar, bir taraftan sevgi üzerine yazmanın mutluluğunu, bir taraftan da korkusunu yaşadığını belirtir. Sevgi yazılarını bitiremeden ölmekten korkar. Ege tatili sonrası kendinde sevgi üzerine yazacak enerji görmez. Sevginin bağ ve bağlılık beklentisine dönüşmemesi gerektiğini düşünür. Seven insanın beklemeyen ancak alabildiğince verici olabilen bir yapıda olması gerektiğini savunur. Sevgiyi “benimsemek” olarak görüp asla “malımsamak” olarak görmez. Sevginin varlığının ispatlanması gerektiğini düşünür. Beklenti içine girmenin de sevgiyi zamanla yok edeceğine inanır. Yazısını da “seven” rolünü üstlenmiş olan sevginin Don Kişot’larına saygısını sunarak sona erdirir.

Şener, Muhsin, “Diyalektik ve Şiir Biçim, Biçem ve Yorum”, Karşı, Sayı 71, Mart 1993, s.15-20 (Deneme)

Yazar, “Diyalektik ve Şiir”, Biçim”, “Biçem”, Yorum” alt başlıklarına ayırdığı yazısında diyalektiği öğrenmenin düşünmeyi öğrenmek olduğunu savunur. Aynı durumun şiir için de geçerli olduğuna inanır. Diyalektik ile şiir arasında sık bir ilişki dokusu olduğunu savunur. Düşüncelerini Hegel, Krepçenko, Marx gibi isimlerin fikirlerini paylaşarak desteklemeye çalışır. Tarık Günersel’in şiirinden bir bölüm paylaşarak düşüncelerini örnekler. Biçimi şekil, kalıp olarak tanımlar, tarih ve gelenekle bağlantısı olan biçimlerin, anlatılanların aktarılmasında kullanılmasının zorunluluğunun oluşabileceğine değinir. Biçemi üslup olarak tanımlar. Biçimin ve biçimin birbirini oluşturduğunu savunur. Sloganı ideoloji olarak görür ve sloganın şiirde işi olmadığını öne sürer. İdeolojik şiir olmayacağını belirtir.

Günel, Burhan, “Post- Modernizm Üzerine”, Karşı, Sayı 73, Mayıs 1993, s.2-9 (Deneme)

Günel, nasıl bir dünyada yaşadığımızı sorgulayarak başladığı yazısında çevre kirliliğine dikkat çeker. Modern insanı, her şeyin önüne aklı koyan insan olarak görür. 1980 sonrası Amerika ve Avrupa’da ortaya çıkan dönemin, post-modern

dönem olduğuna işaret edip bu duruma nasıl gelindiğini sorgular. Her şeyden önce temel seçmede bir yanlışlığın öne geçtiğini ve bugünlere geldiğimizi belirtir. Post-modernistleri bir açmazda görür. Post-modernistlerin kimlik bunalımı ile günümüz insanının bunalımının çakıştığını ifade eder. Onlarda yerel kültür birikimi göremez. Post-modernizm ile sanatçı arasındaki ilintiye bakar. Onları ağır bir dille eleştirir. Amerika ve Avrupa'daki durumlar gereği oralarda post-modernizmin olmasını anlayabildiğini lakin bizim insanımızda niçin olduğunu anlayamadığını belirtir. “İyi ama bizimkilere ne oluyor? Bu oluşum bir öykünme değilse seçkinci aydın/ sanatçı kesiminde yozlaşmanın kendine yandaş bulmasının gerekçesi nedir? Yanıt açık artık: Kimliksizlik.” (s.9) İnsanın, sanatçı olmasa dahi yozlaşmaya karşı çıkması gerektiğinin altını çizerek yazısına son verir.

Şener, Muhsin, “Şiirin Gerçekliği ve Düzenin Sarsılması”, Karşı, Sayı 73, Mayıs 1993, s.45-47(Deneme)

Şener, şairler üzerine yazdığı yazısında öncelikle Kur'an-ı Kerim'in Şuara Suresi'nden alıntı yapan Cemal Süreya'nın yazısından bahseder. Ardından, Hz. Muhammed'in (s.a.v.) şiirde bir tür hikmet gördüğünü ifade ettiği hadisini hatırlatır. Şiirin gerçekliğini sorgular. Şiiri, bir gerçekliğin belirlenmesi olarak görür. Şiirin bir çabayı barındıran gerçeklik olduğunu düşünür.

Dündar, Ali, “Birtakım Yapaylıklar Üstüne”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat- Mart 1994, s.16-18(Deneme)

Dündar, yazısında toplum olarak yapay bir süreci yaşadığımızı, bu durumun kendi üretimimiz olduğunu, toplumun hemen her kesimini kapladığını, her alanda özden uzaklaştırıldığını, başka kültürlerden alınan kavramların ve sözcüklerin kökenini bilmediğimizden yavan kaldığımızı, yapaysal yanılsamaların çoğunun yazın alanında boy gösterdiğini, yenilikçilik adına Türkçeyi bozan kişilerin bulunduğunu, bakanlık müfettişi olan bir tanıdığının bile dil kurallarına dikkat etmediğini, özden ve içerikten çok dışa, biçime bakıldığını, us ile duygu arasında bocalandığını belirtir. Bazı söylemlerin ispatı için örnek şiir verir ve yazısının sonuna yerleştirdiği notta da kullandığı bazı sözcükler hakkında açıklamalarda bulunur.

Gökhan, Halil, “Güncel Tarih”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat- Mart 1994, s.82-83 (Deneme)

Yazar, “3+4+5+6+7+8” numaralarını verdiği yazısını altı bölümden oluşturmuştur. Benlikten kurtulmak gerektiğini düşünür, bir günde yirmi dört ateş yandığını, suyun yirmi beşinci ateş olduğunu, tüm kaygılara rağmen yatağımıza girebildiğimizi, o yatağın bir kaçış olduğunu, bir yazarın düşünce hacmi ile derinliği olduğunu, kendimize açılan pencereyi araladığımızı araladığımızda bir başka ben bulabileceğimizi belirtir. Son zamanlardaki ruh halini yansıtan durumları da anlatarak yazısını sonlandırır.

Özdemir, Alişan, “Teksesliliği Aşamadık”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat- Mart 1994, s.17-21 (Deneme)

Özdemir, “Çokseslilik Nedir, Çoksesliliğin Tarihi, Yakın Türk Ekinç Tarihi, Türkiye’de Ekinç ve Yazının Durumu, Eleştiri ve Çokseslilik” alt başlıklarına ayırdığı yazısında çoksesliliğin müzikten ziyade demokrasi alanında olması gerektiğini belirtir. Türk müziğinde tüm çabalara rağmen tek sesli müziğin daha çok kabul gördüğünü ifade eder. Çoksesli müziğin kabul görmemesinin üzerinde durur. Tiyatroda ise çoksesliliği yerli yazarlarda değil, yabancı yazarların çeviri oyunlarında görebildiğini aktarır. Çoksesliliğin ilkel toplumlardan beri süregeldiğini, Osmanlı’da bilinçli ve istekli Batılılaşma eyleminin Tanzimat’la olduğunu Cumhuriyet Dönemi’nde Atatürk’le daha da geliştiğini, 70’li ve 80’li yıllarda aydınlar arasında kargaşa ve yıldırı olduğunu anlatır. Türk roman ve öyküsünde bazı tekniklerin – yabancıardan farklı olarak- baştan savma ve gelişigüzel yapıldığını söyler. Eleştirinin toplum yaşantısını derinden etkilediği halde öneminin bilinmediğini vurgular. Anlattığı tüm unsurların tek seslilik belirtisi olduğunu belirtir.

Kako, Hayri, “Şiir İnsandır”, Karşı, Sayı 84-85, Nisan-Mayıs 1994, s.48-50 (Deneme)

Yazar, deneme yazısına, şiir adanmışlığı içindeki şair Timuçin Özyürekli’nin durumunu, onun Bornova’daki halini anlatarak başlar. Şairlerin susmak ölümmüşçesine kesintisiz şarkılarını söylediklerini belirtir. Konuyu Timuçin Özyürekli’nin Bornova yaşamındaki yalnızlığına getirir. “Şiir, aşka benzer mi? Ya da neresi aşka benzemez? (...) Görsel dil şiiri kendi tahtına mı oturtuyor? Yoksa biz şairler tüketilmiş bir ömrü yeniden yaşamaya mı kalkışmış oluyoruz? (s.49) gibi

çeşitli sorgulamalar içine girer. Şair kavramını “ufku sonsuz” bir ulak olarak görür. Özyürekli’nin hep türkülerini söylemesi gerektiği düşüncesindedir. Bornova ve Özyürekli’ye vedasıyla yazısına son verir.

Sarsmaz, Mehmet, “Niçin?”, Karşı, Sayı 84-85, Nisan-Mayıs 1994, s.57-58 (Deneme)

“Eleştiri” ve “koşul” kavramları üzerinde duran Sarsmaz, eleştiri söz konusu olduğunda oldukça cömert olduğumuzu, “cüret” boyutuna ulaştığımızı belirtir. Gerçek bir eleştirinin eleştirilene bir şey katması gerektiğine inanır. Olumlu eleştiriye daha çok övgü kapsamı içinde görür. Dahi ve deha kavramları üzerinde durur. Felsefe ve edebiyatın topluma mâl edilmesinin öncelikli görevlerden olduğunun altını çizer. İnsanlar barıştan yana olduğu sürece onca yönetim elemanının varlığına gerek olmadığını belirtir. Önceliğin insanı değiştirmek görüşüyle yazısını sonlandırır.

Yücel, Şevket, “Dünya Dostlukla Güzel”, Karşı, Sayı 84-85, Nisan-Mayıs 1994, s.61-62(Deneme)

“Dostluk” kavramını ele alan Yücel, yazısına Pir Sultan Abdal’ın dostluk konulu bir dördlüğüyle başlar. İnsanı insan yapanın ve yaşamı çiçeklendirenin dostluk olduğunu savunan Yücel, Mevlana’nın da bir dördlüğüne anımsatır. İnsanlar arasında ayrıcalık oluşturma dostluğa engel olduğunu savunur. Yunus Emre’den de bir dördlük paylaşarak yine dostluğun önemini vurgular. Dünya üzerinde oluşan savaş durumlarının, oluşturulmayan barış ortamlarının dostluğa engel olduğunu ifade etmeye çalışır. Olası bir savaş durumunun varlığından söz edip bunun gerçekleşmemesini diler. Dünyayı cennet de cehennem de edecek olanın insanoğlu olduğunu belirterek iyi dileklerle yazısını sona erdirir.

Picon, Gaeton (Çev.: Yakup Şahan), “Çağdaş Estetikte Bakış Açıları ve Sanat”, Karşı, Sayı 86-87, Haziran-Temmuz 1994, s.24-26(Deneme)

Panorama de Idées Modernes’ten çevrilen denemede, değişen sanat kavramının değişme sebebi tarihe bağlanarak Fransız tarihinden söz edilmiştir. Sanat eleştirisini “tarihsel bir eleştiri” olarak görür. Buradan çıkarılacak sonuçları “Sanat Eleştirisi ve Tarih” başlığı altında verir. “Meramımızı hızla anlatırken ya da günlük dille uygunluk kurarken tarihsel eleştiri alanında güzel ile çirkinden söz edilebilir elbet ama yeter ki bu arada yalnız güzelin değil, çirkinin de olumlu bir içeriği olduğu

gösterilsin ya da belirtilsin ve unutulmasın ya da en azından dışlanmasın(...)" (s.25) sözleriyle bu konu hakkındaki görüşlerini sunar. "Geleneksel ve Bireysel Yetenek" başlığı altında ise hangi sanat olursa olsun hiçbir şairin veya sanatçının kendi başına anlamı olamayacağını belirtip çeşitli ölçütlerden bahseder.

Uyguner, Muzaffer, "Ömer Seyfettin ve Çeviri", Karşı, Sayı 86-87, Haziran-Temmuz 1994, s.88-89 (Deneme)

Uyguner, öykücülüğü ile tanınan Ömer Seyfettin'in öykücü kimliğini ve öykülerini ele alır. Ölümünün ellinci yılından sonra birçok yayınevi tarafından öykülerinin telifsiz olarak yayımlandığını, yazılarını derleme konusuna eğildiğini, düzyazı ve şiirlerinin derlenip "*Doğduğum Yer*" adıyla yayımlandığını belirtir. Ömer Seyfettin'in Fransızca bildiği için İzmir'de açılan ve Fransız subayların yönettiği Jandarma Okulu'na çevirmen olarak atandığını, bazı şiirlerinin Fransa'daki dergilerde yayımlandığını, Fransız yazar ve ozanlarından bazı çeviriler yapıp yayımladığını da ekler. Çevirilerinde çok değişik yazarlardan yararlandığını da ifade ederek yazar ve çevirdiği eser isimlerini alt alta sıralar. Ömer Seyfettin'in yalnızca öykücü olarak tanınmasının yanlış olacağına dikkati çeker.

Günel, Burhan, "Yine Postmodernizm Üzerine", Karşı, Sayı 88-89, Ağustos-Eylül 1994, s.1-3 (Deneme)

Günel, postmodernistleri arabesk müzik uygulayıcılarına benzetir. Postmodernistlerin hiçbirinin tarzının ve üslubunun birbiriyle uyuşmadığını belirtir. Postmodernizmi bir kavram olarak dahi girmeyen Günel, postmodernistleri modaya uyan kişiler olarak görür. "Benim karşı çıktığım şey bu eğilim, bu ilkesizlik, bu kapkaççı anlayış, Yoksa ülkemiz koşulları herhangi bir akımı gerekli ve zorunlu kılmışsa buna karşı çıkılsa da çıkılmasa da bu zorunluluğun ve gerekliliğin yaşanacağını inanırım." (s.1) yorumunda bulunur. Batı'nın postmodernizme bakışını da çeşitli alıntılarla vermeye çalışır. Postmodernizmin üreticilerinin ürünleri arasında uyum olmadığını yabancı ülkelerin edebiyatları üzerinde de gösterir. Ardından, postmodernizmle ilgili Türkçe yayınları sıralar. Postmodernist yazarların nereden gelip nereye gittiklerini belirterek yazısını sonra erdirir.

Dündar, Ali, “Sözcüklerin Dili”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos- Eylül 1994, s.6-9 (Deneme)

Sözlerin doğal olarak bir dil ögesi olduğunu belirten Dündar, sözcüklerin salt bir dil ögesi, birer gösterge oluşuna dikkat çeker. İletişimin sağlığı ve sağlamlığı konuşma ve yazmada yerli yerinde kullanılan sözcüklerle doğru orantılı görür. Bu görüşlerini birtakım örnekler üzerinden somutlaştırır. Türkçeye geçen bazı sözcüklerin yabancı dillerdeki kullanımlarını da irdeler. İronik cümlelerle çeşitli yazarların söylemleri üzerine konuşur. Sonunda, sözcüklerinde dili olabildiğini ifade eder.

Picon, Gaeton (Çev.:Yakup Şahan), “Çağdaş Estetikte Bakış Açıları ve Sanat-II”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim-Kasım 1994, s.19-22 (Deneme)

Oswald Spengier ile birlikte yeni bir sanat tarihi anlayışının, yeni bir duyarlılık yolunun açıldığını belirten Gaeton, her biçimin özel bir toplumun yazgısını anlattığına inanır. Rafael ile Titien’in sanat anlayışlarını karşılaştırır. Bütün yüzyılları ve bütün kültürleri aşip geçen bir sanat türü olmadığını ifade eder. Çeşitli sanatçıların eserlerinden örnekler sıralar. Her sanatın özel bir yönelimin anlatımı olduğuna inanır. Bilimsel estetik üzerinde durur. Doğru bir yolla desen çizmenin yöntemlerinden bahseder. Avrupalı olan ve olmayan sanatsal bütünlüklere de temas eder.

Kılıç, Hüseyin, “Müslüman Kadını”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994- Ocak 1995, s.16-19 (Deneme)

Müslüman kadının temel toplumsal konumunun en başta görünmezlik olduğunu belirten Kılıç, Osmanlının siyasi ortamında da kadının görünmez olduğunu söyleyip bu durumları savunan Mısırlı yazar Muhammed Ferid Vecdi’den Mehmet Akif’in çevirdiği “*Müslüman Kadını*” adlı eseri ele alır. 165 sayfalık yapıtın ön sözünde Akif’in söylediği sözleri alıntılar. Eserin on üç bölümden oluştuğunu, içeriğinde neler bulunduğunu anlatır. Yazarın görüşlerinin hatalı olduğunu ifade edip ağır eleştirilerde bulunur. Eserin içeriğinden sunduğun çeşitli alıntılarla ters düşen fikirlerini paylaşır.

Bilir, Ali F., “Sevgi, Sevi ve Sevginin Sanata Dönüştürülmesi”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994- Ocak 1995, s.51-54 (Deneme)

“Sevgi”, “sevi”, ve “sanat” üzerine düşünürken kendini denizin içinde yalnız kalmış olarak hisseden yazar, bu konularda çok görüş olduğunu belirtip kaygısının nedeni olarak bunu gösterir. “Bu kısa yazıdan amacım ise insanların nesne düzeyine indirgeyen sevgiyi ve sanatı alınır, satılır birer mal olarak algılatan çağdaş (!) etiketli bir düzenin taşıdığı olumsuzlukları bir ölçüde olsun gözler önüne serebilmektir.”(s.51) sözleriyle yazısının amacını açıklar. Bu kavramlar üzerine her bireyin kafa yorması gerektiğine dikkat çeker. Konuların başlıklarını ilk olarak TDK sözlüğündeki anlamlarıyla açıklar. Sokrates, Montaigne, Bilge Konfçyüs, Leo Buscaglia, Freud, Sait Faik gibi isimlerin aşk üzerine görüşlerine yer verir. Orhan Veli’nin “*Aşk Resmigeçidi*” başlıklı şiirinin son bölümünü aktarır. Latin şair Ovidius’un “*Aşk Sanatı*” adlı yapıtının bir bölümünü de paylaşarak konuyu şiir üzerinden açıklar. Yalnızlık ve aşk kavramlarının beraber değerlendirir. Konuyu Sivas’taki olaylara getirip olayların sebebinin sevgisizlik olduğunu ifade eder.

Şahan, Yakup, “Postmodernizmin Üstüne Bir Açıklama Denemesi”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat-Mart 1995, s.2-6 (Deneme)

Şahan, Postmodernizmin üzerine çok tanım yapıldığını ancak çokça görüş ayrılığı bulunduğunu belirtir. Eleştirilerde kesin bir görüş olmamasına dikkat çeker. Yazısının amacını şu sözlerle belirtir: “(...) biz burada bu işi üstlenmeye kalkışmaktan da uzağız; amacımız Fransız sosyoloğu A.Tauraine’in *Modernliğin Eleştirisi* adındaki Sayın Hülya Tufan’ın dilimize çevirmiş olduğu Oylumlu kitabında Postmodernizimler başlığı taşıyan pasajı (s.207-217) açıklamayı deneyerek bu düşünsel akımı kaba çizgileriyle belirlemeye, genel yönelişlerini göstermeye çalışmaktır.” (s.2) Şahan, kitabı incelerken 1, 2, 3, 4 numaralı bölüm başlıklarını kullanır. Postmodernizmdeki bireycilik durumunun eleştirir. Postmodernizmin güncel toplumlardaki yansımalarını da ele alır.

Bakıcı, Zeynel, “Liberta Egalite Fratemite”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat-Mart 1995, s.10-11(Deneme)

Özgürlük Eşitlik Kardeşlik başlıklı metinde Bakıcı, bu sloganın 18.yüzyıldan 21.yüzyıla değin işlevsel olduğunu belirtir. Bu slogandaki “kardeşlik” bölümünü irdeler. Kardeşlikle kastedilenin ne olduğunu açıklamaya çalışır. “İnsanın kendinden

menkul haklarını özgürce, eşit olarak ve kardeşçe yaşamasını ifade ediyor bu slogan.” (s.10) gibi bir yorumda bulunur. Dinsel olarak ilk kardeş kanı dökülen olaya, Osmanlı’daki taht kavgalarına, *Hamlet*’e, *Sis* filmine temas ederek kardeşlik kavramını ele alır.

Güçlü, Faruk, “İntihar Yalanları”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat-Mart 1995, s.66-67(Deneme)

Güçlü, E. Durkheim’in 1897 yılında Avrupa ülkelerine özgü koşullar altında yaptığı “intihar” konulu araştırmanın hala etkisini gösterdiğini, istatistiklere bile yansıdığını belirtir. Bizdeki bilim adamlarının kopyacı olduklarını, yanlış tespitlerde bulunduklarını ifade eder. Bir dergide intihar sebepleri üzerine yazılan yazının yanlış tespitler içerdiğine dikkat çekip yazıyı eleştirir. Bizdeki intihar oranlarının Avrupa’dakine yakın olduğuna dikkat çeker. “Müslümanlar intihar etmez.” tezini savunanların görüşlerini çürütür. Ardından edebiyatçı intiharlarına değinir. Ülkemizde yakın tarihine kadar intihar araştırması olmadığını, her tespitin dar bir alanı içerdiğini belirtip köprülerin altından çok su aktığına işaret eder.

Picon, Gaeton (Çev.: Yakup Şahan), “Çağdaş Estetikte Bakış Açıları ve Sanat-III”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan-Mayıs 1995, s.17-18 (Deneme)

Yazıda kısa bir açıklama sonrası “Evrensel Sanatın Dışa Vurumları Eşit Derecede Sanatsal Bir Değer Taşır” başlığı altında plastik anlatım, göründüler, olgular, sanat formları üzerinde durulmuştur. Avrupa sanatının birbirini izleyen üç aşaması açıklanmıştır. Asya, Afrika ve Malenezya sanatı açıklanıp kıyaslanmıştır.

Picon, Gaeton (Çev.:Yakup Şahan), “Çağdaş Estetikte Bakış Açıları ve Sanat-IV”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan-Mayıs 1995, s.19-20 (Deneme)

Paul Valery’nin güzellik anlayışı üzerinde durularak başlanan yazıda “Güzellikler Güzele Karşı” başlığı altında güzellik bulgusu, sanat tarihi, dramatik etki, tiyatrodaki birlikler kuralına temas edilir. Güzellik, bir tür ölü kadına benzetilir. İnsanı şoke eden değerlerin üzerinde durulur. Yetkinleştirmeye, durağan mutluluğa, ayrımlaşmaya, güzellik tanımına değinilmiştir.

Yavaşlı, Aydoğan, “Mizahın İzahı”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan-Mayıs 1995, s.25-26 (Deneme)

“Mizah” sözcüğünün sözlüksel anlamını vererek yazısına başlayan Yavaşlı, Batı’dan alınma güldürü sözcükleri üzerinde durur, mizahın edebiyatla bağlantısına değinir. Mizahın halk edebiyatında, divan edebiyatında ve Batı Etkisindeki Türk Edebiyatında bulunan durumlarını tek tek ele alır. Her edebiyat türünde öne çıkan mizahi eserleri ve bunların yazarlarını sıralar. Son olarak da “Zamanımızda, Bizde” başlığı altında mizahın son durumundan bahseder. Güncel mizah eserlerini aktarır ve yazarlarını verir. “Zamanımızda mizah adına yapılan sululuklara değinmiyorum. İnsanları birincil olandan alı koyan, sorunun şah damarına basacak yerde çevresinde dolanan bu tip örnekler yazılı da olsalar edebi değildirler; ilerici bir söylem gibi görünseler bile gerçek itibariyle gerici dirler.” (s.26) sözleriyle yazısına son verir.

Turani, Adnan, “Plastik Sanatlarda Yaratıcılığa İlişkin Estetik Sorunlar ve Bunların Ortaya Çıkış Nedenleri”, Karşı, Sayı 101, Ekim- Kasım 1995, s.2-5 (Deneme)

Turani, Plastik sanatlara dair kaleme aldığı yazısında sanat yapıtlarındaki estetikten, estetik üzerine düşüncelerden bu düşüncelerin tarihinden, Grek düşünürlerin fikirlerinden, sanatçıların karşılaştıkları işlevsel sorunlardan, Diderot’nun “*Tiyatro Üzerine Düşünceler*” adlı yapıtından, estetik sorunların II. Dünya Savaşı’ndan sonra araştırma tezlerine konu oluşundan, plastik sanat estetiği üzerine ilginç yaklaşımlardan, plastik sanatların oluş mantığına ilişkin kendi saptamalarından, sanat ürünlerin kendine özgü durumlarından, sanatçıların ürünlerindeki mantıktan, biçimlemeden, sanatçının kalıplaşmasının nedenlerinden, her eserin farklı bir oluşturulma sistemine sahip oluşundan bahseder.

Picon, Gaeton (Çeviri: Yakup Şahan), “Çağdaş Estetikte Bakış Açıları ve Sanat IV”, Karşı, Sayı 102, Aralık 1995- Ocak 1996, s.6-8(Deneme)

Picon, yazısında reproduksiyonun, dünya yontu sanatını bize kazandırdığını, bilinen yapıtları çoğalttığını belirtir. Rengin dil yetisine tarihi soktuğunu iddia eder. Nesnelerin sanat yapıtları içindeki yerini değerlendirir. Kalıp ve kopya müzeleri üzerinde durur. Çağcıl sanattan öncesine değinir. Orta Çağ ve Yunan sanatlarını aktarır. Çeşitli sanatçıların eserleri ve sanatları üzerine fikirlerini sıralar. Kalıp ve

kopya müzelerinden bahseder. Bunların işlevlerini anlatır. Evrensel nitelik taşıyan kavramları da ele alır.

Uçar, Yılmaz, “Barış Şiirdir...”, Karşı, Sayı 102, Aralık 1995- Ocak 1996, s.10(Deneme)

Uçar, kaleme aldığı yazısında barışın ilk önce yürekte olması gerektiğini, daha sonra ad, akıl ve eylemde olması gerektiğini savunur. Dünya barışını nasıl savunacağımızı sorgular. Nükleer silahların, işsizliğin, açlığın, yoksulluğun, hastalıkların, sömürünün, hegemonyanın olmadığı bir düzenin kurulmasının yolunun barış olduğunu öne sürer. Pentagon’un uyguladığı politikayı eleştirip barışa katkı sağlamadığı üzerinde durur. Halkların gözü açıldığında gidişata “Yeter!” dediklerinde halk düşmanlarının tarihteki kaçışlarını hatırlatır. Barış üzerine birtakım görüşler de sıralayıp bunların yazarlarca makalelere, öykülere, romanlara; ozanlarca şiirlere; ressamlarca tuvallere, ses sanatçılarınca da şarkılara ve türkülere yansıtılması gerektiğini belirtir. “Barış, şiirdir!..” (s.10) sözüyle de yazısına son verir.

Pekin, Hüseyin, “Sevgi (amor) ve Sevgi Şiirleri...”, Karşı, Sayı 102, Aralık 1995- Ocak 1996, s.32-35(Deneme)

Yazısına sevgi sözcüğünün “amor” olarak tanımlanmasıyla başlayan Pekin, tanıma göre “sevgi, uyku, rüya” ilişkisinden bahseder. Sevgi kavramını çeşitli boyutlarıyla ele alıp bu bağlamda sempati, şefkat, muhabbet, fadakârlık, dayanışma gibi soyut durumlara değinir. Eş kavramının da sevgi ile bağlantısı üzerinde durup bu konuda Voltaire’nin ölen eşi için sözlerini alıntılar. Ardından doğa içindeki varlıkların, para gibi kavramların sevgi ile ilişkisini açıklar. Sokrat’ın mutluluk ve gereksinme arasındaki ilişkiyi anlatan bir hikâyesini de aktardıktan sonra politika ve din sevgisi üzerinde durur. Yazısını, “Yabancı Ozanlardan Sevgi Şiiri Örnekleri” başlığı altında “Paul Eluard, Pablo Neruda, Nerval, Herman Hesse, Ilse Blumenthal, Stephane Mallarme, Markgraf von Santillana” gibi isimlerden sevgi temalı şiirler akatarır. Son bölümde ise “Özgün Şiirler” başlığı altında kendine ait şiiri paylaşır.

Yağcı, Öner, “Zaman ve Yazın Zaman İçinde Zamana Karşı Yarışan ve Zamanı Dünden Yarına Taşıyan Bir Kurum: Yazın”, Karşı, Sayı 103, Şubat 1996, s.3-5 (Deneme)

Yağcı, yazısında yazıncıların savaş ve zulmün sürdüğü bir dünyada vicdanları rahat olarak yaşayamadıklarını belirtir. Yazını bir uzun koşuya benzetir. Zaman kavramını, tüm yazıncıların içinde oldukları ve onunla yarıştıkları, onu taşıdıkları ve yaşattıkları bir süreç olarak görür. Yazının geçmişten günümüze en değerli kültür varlığı olduğuna dikkat çeker. Nazım Hikmet’in *Şeyh Bedreddin Destanı* adlı yapıtından dizeler sunarak bu dizelerdeki görüşlerinin kendi yazıncılığının alt yapısını oluşturduğunu ifade eder. Aynı düşüncüyü tamamlayan bir beyiti de Nabi’den aktarır. Ziya Paşa’nın beyitiyle de tamamlar. Karacaoğlan ve Yunus Emre’nin dizelerinde tanımladıkları insan kavramı üzerinde durur. Yaşamın, zamanla birlikte sürdüğünü belirtir. Bugünün dünyasının iç açıcı olmayan görüntülerinden bahseder. Dünyanın kirlendiğini, tüketildiğini, bu durumun da yazıncıların yüreğini burktuğunu anlatır. Birçok kıtadan savaş örnekleri verip bu savaşçı yaklaşımın 1994 yılına uygun düşmediğini ifade eder. “Dünya yazıncıları geçmiş zamanın kötü yaşamlarıyla hesaplaşarak bugünün yanlışlarını cesurca ortaya koyarak ve çirkinliklerden arınmış bir yarın arayışının çağrıcısı olarak üzerlerine düşen görevi yerine getirmek zorundadırlar.” (s.5) sözleriyle yazısına son verir.

Günel, Burhan, “Postmodernist Görüşün Günümüz Koşullarında Dünyadaki ve Ülkemizdeki Anlamı”, Karşı, Sayı 105, Nisan-Mayıs 1996, s.3-9(Deneme)

Postmodern görüşün sanatsal bir yaklaşım değil bir yaşama biçiminin, dünyaya bakışın, kültürel tercihin anlatımı olduğunu söyleyerek yazısına başlayan Günel, Cumhuriyet Dönemi’nde ülkemizdeki toplumsal durum görünüşleriyle kültürel ve sanatsal tercihlerin neler olduğunu gözden geçirmeye çalışır. Bu bağlamda “1920’lere gelirken Türkiye, 1930-1950 Döneminde Türkiye 1950-1970 Türkiye, 12 Mart 1971 Müdahalesi ve 1980 İhtilali Dönemi, 1980 Sonrasında Türkiye” alt başlıkları altında Türkiye’nin dönemlerinin edebiyata yansıma durumlarını ele alır. Ardından postmodernizmin ne olduğunu açıklar. Bu bağlamda öncelikle Batılıların kavrama bakışını gösterir. Sonrasında ise postmodernist anlayışın sanat dünyamızdaki bugünkü görünümünü açıklar. Postmodernistlerle kendi görüşlerinin farklılıkları üzerinde durur.

Türkay, Osman Nuri, “İnsan”, Karşı, Sayı 105, Nisan-Mayıs 1996, s.15-16(Deneme)

Türkay, filozofiyi ve her tür düşünceyi oluşturan insanın doğasını ve yaradılış amacını anlamamız gerektiğini ifade ederek başladığı yazısında insanı bilimsel ve metafizik yönden anlamaya çalışır. İnsan sorununa, insan tanımaya eğilir. Felsefi açıdan insan bilgisinin esaslarını kurmaya çalışan bilim adamlarından bahseder. İnsanı tanımaya çalışan bilim dallarını sıralar. Filozofinin insanı bütünüyle, her yanıyla kavramayı amaçladığını gösterir. İnsan gerçeğiyle ilgili durumları filozofinin bildiğinden söz eder. Kimi soyut konuları sorgular. İnsanın bilimi ve filozofiyi oluşturduğuna dikkat çeker.

Picon, Gaéton (Çeviri: Yakup Şahan), “Çağdaş Estetikte Bakış Açıları ve Sanat”, Karşı, Sayı 106, Haziran- Temmuz 1996, s.20-22 (Deneme)

Picon yazısında yapıt ile oluşturucusu arasındaki ilişkiye, güzelin Klâsisizmdeki anlamına, doğaya öykünen yapıtlara, sanatçılarla eleştirmenlerin birleştikleri tanıklıklara, sanat yapıtı izlediğini açıklamaya çalışan yapıtlara, Heinrich Woelfflin’in *Sanat Tarihinin Temel İlkeleri* adlı eserine değinip çeşitli alıntılar sunar. Sanatsal görü, öykünme sanatındaki ilerleme, doğaya öykünme adı verilen tutum, doğanın gözlemlenmesi, plâstik sanatların çalışma sistemi, anlatım aygıtı gibi konular üzerinde durur.

Türkay, Osman Nuri, “Gerçek”, Karşı, Sayı 109, Aralık 1996, s.11-13 (Deneme)

Türkay, yazısında felsefede gerçek kavramını ele alır. Kavramın tanımını yapar. Bu tanımdan çıkardığı iki türlü gerçek olan “dış dünya gerçeği ve zihinsel dünya gerçeği”ni birbirinden ayırmamız gerektiğine dikkat çeker. Bunların ayrımı için çeşitli örnekler verir. Çeşitli filozofların görüşlerini dillendirir. Gerçek kavramının günlük dildeki anlamı üzerinde de durur. Sanat eserlerindeki gerçek ve kurmaca kişilerden bahseder. “Doğru” ile “gerçek” kavramının zaman zaman birbirine karıştırıldığına dikkate çekip ayrımının yapılabilmesi için açıklamalarda bulunur. Maddenin ve aklın gerçeği konusunda farklı anlayışlar olduğunu belirtir. Gerçek kavramını her açıdan açıklayıp örneklendirerek kavramın anlaşılabilirliğini sağlar.

Atasoy, H. Tuğrul, “Beyin Yapı ve İşleyişi Açısından Sanat”, Karşı, Sayı 109, Aralık 1996, s.23-27 (Deneme)

Atasoy yazısında öncelikle bu başlığı seçme hikâyesinden bahseder. İnsan beyninin sanatı anlama ve yorumlama süreçleri üzerinde durur. Modern tıbbın bu konudaki aydınlatmalarından bahseder. Kendisine çarpıcı gelen örnekleri paylaşır, detayları aktarır. Sanatın beynin farklı bir noktasını uyardığını, engelli olmanın sanatsal faaliyetlerde yetersiz olmaya sebep olmadığına dikkat çeker. Beynin işlevi hakkında bilgiler sunup konuyu sanatsal işleve getirir. Sanatın insan için yaşamsal bir rolü olduğunu ifade eder. Akıllı başında, eğitilmiş bir insanın şiir okumasının önemini vurgulayarak da yazısına son verir.

Türkay, Osman Nuri, “Akıl”, Karşı, Sayı 110, Ocak-Şubat 1997, s.5-8(Deneme)

Türkay, yazısında felsefeyi yapanın insan olduğuna ve buna akıl yetisiyle yaptığına dikkat çeker. Bu düşünceyle “akıl” kavramını açıklamaya başlar. Birçok yetinin akılla olan ilişkisine değinir. Aklın büyük kapsamlı varlığını göstermeye çalışır. Güncel bilimlerin ışığı altında akıl kavramını açıklamaya çalışır. Bunun için “akıl, zekâ (anlak), anlık, tin-ruh(esprî), düşünce, ide(idee), algı, bilinç, arı anlama-arı anlayış” gibi kavramlar üzerinde durur. Çeşitli filozofların görüşlerini aktarır. Mantıksal yönden de akıl kavramını irdeler. Sezilerde bile aklın payı olduğunu ifade eder. Eriştığımız tüm gerçeklerin yalnızca aklın verileriyle bizlere ulaştığı görüşünü savunur.

Turani, Adnan, “Yanıtlarımı Aradığım Sorular”, Karşı, Sayı 111, Eylül 1997, s.4-6 (Deneme)

Turani, yazısında insanın yaşamının her döneminde kendisi üzerinde düşünmeye zorlayan bazı değerlere vardığını ve kendine, çözmesi gerektiği sorular sorduğunu belirtir. Yaşamın anlamını, nasıl geçirildiğini sorgular. Yaşamın anlamı ve tadı üzerine hiçbir büyüğünün yol göstermediğine, kafa yormadığına dikkat çeker. Düşünme kıtlığının toplumsal boyutuna baktığında sebep olarak bağnazlığı gösterir. Yaşamın tadını yakalamak konusundaki düşüncelerini aktarır. Ardından konuyu sanatsal düşünce ve uygulamasına getirir. Yapıtları, kişiliğimizin aynası olarak değerlendirir. Sanatsal çabayı, yaşama bir tat vermek, onu zenginleştirmek gibi görür. Tutsaklıkla yaşama sevincinin bir arada bulunduğu başka bir iş çeşidi olup olmadığını sorgular. “Yazımın başındaki, yaşamın boşuna harcanıp harcanmadığı

sorusuna inanılabilecek başka bir yanıt olabilir mi bu kendi kendime söylediklerim?”
(s.6) sorusuyla yazısına son verir.

Türkay, Osman Nuri, “Aklın Rakipleri”, Karşı, Sayı 111, Eylül 1997, s.4-6 (Deneme)

Yazısına “sezi” kavramının açıklamasıyla başlayan Türkay, ardından “deneysel sezi, ussal sezi, yaratıcı veya tanrısal sezi, metafizik sezi, sezgicilik” gibi kavramlar üzerinde durur. Bu kavramların hepsini bilimsel yaklaşımlarla açıklar. Ardından “duyu (sens)” kavramını detaylarıyla irdeler. Felsefeye göre duyu kavramına yaklaşır. Çeşitli düşünürlerin görüşlerine değinir. Sonrasında “irrationalisme” kavramını ele alır. Bu kavramın da düşünürlerce ortaya konan biçiminden bahseder. Akıldışıcılık kavramının yanlış anlaşılma ve olası iki anlamlılığını gidermek için ayrı açıklamalarda bulunur. Yazısının sonunda ise çeşitli kavramların tanımlarına yer verir.

Atasoy, H. Tuğrul, “Bilim-Kurgu Edebiyatı”, Karşı, Sayı 112, Ekim 1997, s.19-25 (Deneme)

Atasoy, yazısında bugününün anlamlı oluşunun belli başlı yazarları okumuş olmasına bağlar. “Stanislav Lem”i ve “Ray Bradburuy” i okumuş olsa neler olabileceğini sorgular. Bu iki bilim-kurgu romancısının okunmasının sonraki yazarları okurken oluşturduğu faydalardan bahseder. Çeşitli yazarları ve eserlerini ele alarak kendisinde oluşturduğu etkiyi anlatır. Bilim-kurgu teriminin ilk kez Orhan Duru tarafından kullanıldığını belirtir. Bilim-kurgu romanlarının yapısına değinir. Ardından bilim-kurgu tarihçesi üzerinde durur. Bilim-kurguya temel olan yapıtları aktarır. Bilim-kurgunun başlı başına edebi tür oluşuna değinir. Bu türün büyük yazarlarından bahseder. Bilim-kurgunun düşünsel özellikleri üzerinde durur.

3.5. Eleştiri

Ertem, Cengiz, “ Cumhuriyet’te Sanat Anlayışı”, Karşı, Sayı 57, Ocak 1992, s.6-7, (Eleştiri)

Cengiz Ertem, bu yazısında *Cumhuriyet* gazetesinde bazı isimlerin yayım eksikliğine takıldığından, *Cumhuriyet*’in kitap eki ve sanat sayfalarında aynı güvenilirliğin ve ciddiyetin bulunmamasından bahsetmekte ve bu tür durumlar üzerinden *Cumhuriyet* gazetesini eleştirmektedir: “Özellikle son dönemlerinde

İstanbul içine kapanıp kalan Osmanlı düşüncesi karşısında Anadolu'dan yayılan çoğulcu düşünceyi savunan *Cumhuriyet* gibi bir gazetenin kültür sayfalarını yansız bir tutumla sanatçılarımıza açması gerekir.” (s.7)

Yalkın, Sabahattin, “ Cleveland- Ohio- Notları: Sovyet Rusya Günah Çıkartıyor”, Karşı, Sayı 57, Ocak 1992, s.29-30 (Eleştiri)

Sabahattin Yalkın, kaleme aldığı yazısını üç bölümden oluşturmaktadır. İlk bölümde insanoğlunun hangi coğrafyada olursa olsun nasıl canice işler içinde bulunabildiğine dikkat çekmektedir. İkinci Dünya Savaşı'nda Alman Nazilerin Kiev'de Yahudileri öldürmesi sonrasında yapılan anma törenlerinden, kıyım üzerine yazılan şiirden, yapılan dualardan bahsetmektedir.

“Kristof Kolomb Suçlanıyor” yan başlığını taşıyan ikinci bölümde Yalkın, Kolomb'un Amerika'yı keşfetmesi sonrası kırk yıllık süreçte 200.000 yerlinin öldürülmesinin, Avrupalı altın arayıcılarının doğayı koruyan Afrikalı yerlileri öldürmesinin üzerinde durmuştur.

Yalkın, “Kötü İngilizce” başlıklı son bölümde ise çeşitli pop gruplarının kullandığı kötü İngilizcenin ABD çevrelerini rahatsız ettiğinden, yine de müzik yatırımcılarının kendi bildiklerini okuduğundan söz etmektedir.

Öz, Gülağ, “Yunus Diye Bir Oyun”, Karşı, Sayı 57, Ocak 1992, s.37-38 (Eleştiri)

Tarık Buğra tarafından kaleme alınıp Sönmez Atasoy tarafından yönetilen “*Yunus*” adlı oyunu değerlendiren Öz, bu oyunun Yunus Emre'ye ulaşamadığı kanaatine varmaktadır. Oyunda uzun tiratların bulunması, sahnenin bir “savaş müzesini” andırması, sahne düzeninin bir karmaşa içinde olması, yazarın eleştiri yönelttiği durumlardandır. Tüm bu durumların da başrol oyuncusu Tarık Ünlüoğlu'nun performansını tam olarak gösterememesine sebep olduğu düşüncesindedir. Öz'ün oyun için son değerlendirmeleri bize oyun hakkında epey bilgi vermektedir: “Açıkça söylenmesi gerekirse kötü bir Yunus yorumu, kötü bir yazılış, anlamsız, anlaşılmasız bir rejî var. Yunus'u oynayan oyuncu, sahnede öykü anlatan bir sunucudan farksız. (...) Bu oyunu izlemeden önce biraz tasavvuf, biraz felsefe, biraz da tarih okunması gerekiyor kanımca. Yoksa oyun bitiminde izleyici Yunus'u bulamadan dışarı çıkar.” (s.38)

Öz, Gülağ, “ De Tiyatrosunda ‘Mavi Gök Mavi Deniz’”, Karşı, Sayı 61, Mayıs 1992, s.46 (Eleştiri)

Yazısını oyun eleştirisi üzerine yazan Gülağ Öz, yazısına müzikli çocuk oyunu olan *Mavi Gök Mavi Deniz* adlı oyunun yazarını, yönetmenini, müziğini yapan, düzenini sağlayan ve oynayanlarını tanıtarak başlar. Oyunun 7-17 yaş aralığındaki çocuklara hitap eden ve 40 dakika süren bir oyun olduğunu belirtir. “Masalsı havadan toplumsal olaylara geçişin sağlandığını, müzik, ışık, dekar bütünlüğünün bulunduğunu” söyleyip anlatıcı kişileri ise eleştirir. Yazısının sonunda M. Sadık Aslankara’yı ve De Tiyatrosu’nu kutlar. Oyunun izlemeye değer olduğunu da belirtir.

Nitter, Fahrettin K. “ ‘ Hayret Bi’şey Yaa!’ vaşlı”, Karşı, Sayı 61, Mayıs 1992, s.48 (Eleştiri)

Aydoğan Yavaşlı’nın ikinci kitabı “*Hayret Bi’şey Yaa!*” yı ele alan Nitter, eserdeki ilk on iki öyküde Yavaşlı’nın üslubunu bulamadığını, bazı anlatım biçimleri ve cümlelerini de dikkat çekici bulduğunu alıntılarla gösterir. Eserdeki anlatım çelişkilerini tespit eder. Eserde “Çelebili” yazıların bulunmasını ilginç bulur. Çünkü bu yazıları Yavaşlı’nın *Çelebi* dergisi için hazırladığını bilmektedir. Eserin bir çırpıda okunduğunu, eseri okurken Yavaşlı’yla muhabbet eder gibi hissettiğini de belirten Nitter, eserde Muradiyeli ve İzmirli bölümleri beğendiğini de ifade eder.

Selçuk, Kemal, “Ahmet Oktay Ne Diyor?..” Karşı, Sayı 65, Eylül 1992, s.10-11 (Eleştiri)

Selçuk, iki yıl önce Ahmet Oktay’ın bir yazısını eleştirdiğini, geçirdiği değişim ve dönüşümleri göstermeye çalıştığını hatırlatarak yazısına başlar. Oktay’ın *Varlık* Haziran 1990 tarihli sayısında çıkan bir sözünü yapısal olarak eleştirir. Ayrıca, Oktay’ın yerel gazeteleri anıp dergileri anmadığı sözlerini de eleştirir. Selçuk, rahatsızlığını şu sözlerle dile getirir: “İşte ‘çevre dergiler’ bu bilince karşı çıktığı için Sayın Oktay tarafından ‘yazınsal üretimin’ dışında sayılıyorlar.”(s.11) Selçuk, Ahmet Oktay’ın bazı eleştirilere vereceği yanıtları bilerek geciktirmesini de eleştirerek yazısına son verir.

Pulathaneli, Arslan, “Eksiklikleri Hiç Bitmeyen Bir Sözlük: Edebiyatımızda İsimler Sözlüğü”, Sayı 65, Eylül 1992, s.41-44 (Eleştiri)

Yazar, geçmişten günümüze edebiyatçıları tanıtan çok sayıda sözlüğün bulunduğunu belirtip kendisinin edindiklerini paylaşır. Ardından Behçet Necatigil’in “*Edebiyatımızda İsimler Sözlüğü*”nün yeni basımında yine çok sayıda eksik olduğunu belirterek 15. basım için ipucu olması isteğiyle 14. baskıdaki eksiklikleri tespit eder ve yanlış verilen bilgilerin doğrusunu sunar. Bu tarz sözlüklerin yazımındaki zahmetlere de değinerek eksikliklerin ve hataların olmadığı bir 15. basım temennisinde bulunur.

Öz, Gülağ, “Yine Bir Yunus Oyunu: Şöyle Garip Bencileyin”, Karşı, Sayı 65, Eylül 1992, s.47 (Eleştiri)

Gülağ Öz, 57. sayıda olduğu gibi yine bir Yunus oyununu ele alarak oyunun eleştirisini yapar. “*Şöyle Garip Bencileyin*” adlı oyunun topluluğunu, yazarlarını, yönetmenini, dansçısını, müzikçisini vererek yazısına başlayan Öz, Osmanlı’dan günümüze gelen tiyatronun durumundan bahsedip 1960’lardan sonra toplumsal ağırlıklı oyunların ve Yunus Emre gibi isimlerin oyunlarının yazılmaya başlandığını, bu oyunlardan bazılarını izleme fırsatını bulduğunu belirtir. Ele aldığı oyunun tek kişilik bir oyun olduğunu, Oğuz Budak tarafından derlenip yönetildiğini ve oynandığını ifade edip oyunun konusunu sunar. Oyunda Yunus’un şiirlerinin yumuşaklık ve içtenlikle sunulduğunu belirten Öz, sazın katkısını da beğenir. ABT oyuncularından daha da kaliteli oyunlar beklediğini söyleyip yazısını noktalar.

Hatipoğlu, Aydın, “Ansiklopedide Öznelcilik”, Karşı, Sayı 65, Eylül 1992, s.26 (Eleştiri)

Hatipoğlu, yazısında 1983 yılında yayımlanmaya başlanan *Cumhuriyet Dönemi Türkiye Ansiklopedisi*’nin İletişim Yayınları’na yayımlandığını belirtip yayın kadrosunu verdikten sonra ansiklopedinin “Ana Hatlarıyla Edebiyat” başlıklı edebiyata dair bölümünde kendisine ve daha birçok edebiyatçıya yer verilmemesini eleştirir. Bu durumun kendi eksikliği değil, ansiklopedinin eksikliği olduğunu düşünüp kulak asmaz. Yıllar sonra ansiklopedinin tamamı eline geçince inceleyip kendi isminin olduğu bazı yazılar görüp yıllar önceki umursamazlığını eleştirir, kimsenin bu tarz çalışmalar içinde sübjektif değerlendirmeler yapmaya hakkı olmadığını altını çizerek. Yok sayılmaktan dolayı duyduğu rahatsızlığı belirtir.

Ökmen, Necdet, “Azdeyişler”, Karşı, Sayı 66, Ekim 1992, s.37-38 (Eleştiri)

Ökmen, bu yazısında, *Dost* adlı –güzel bulduğu- öyküsüyle tanıdığı Vüs’at O. Bener’in “*Bay Muannit Sahtegi’nin Notları*” adlı yeni kitabını ağır bir dille eleştirir. Kitabı okumak için büyük bir çaba sarf ettiğini, kitap sayfalarının tüm çabasına rağmen ilerlemediğini, sayfa atlayarak okumaya çalıştığını belirtip 21 Temmuz 1984 gecesi olanların yazıldığı sayfaya geldiğinde ise okuduklarına çok şaşırdığını iletir. Ökmen, kitap için şu eleştiride bulunur:

“Canıma fazla eziyet etmemek için sayfa atlayarak okuma yöntemini yeğledim. Baktım, kitap şu bildiğimiz, hani ortaokul kızlarının bile tuttuğu ‘Bugün Fatoş’la sinemaya gittik. Sabahleyin yağmur yağdı. Anneme çamaşırdı yardım ettim.’ gibisinden sade, basit, kimseyi ırgalamayan ayrıntılarla dolu, sümsük bir ihtiyarın hatıra defteri, bir anı kitabı.” (s.37)

Bu notlarının bir dosyada durduğunu belirten yazar, *Adam Sanat* dergisinde iki sayı tefrika edilen, Semih Gümüş’ün “Bay Muannit Sahtegi’nin Çözülüşü ve Yükselişi” başlıklı incelemesini görünce merak ettiğini ve yazıyı okumadan önce atladığı bir şeyler olabileceğini düşünerek kitabı tekrar okuduğunu, ardından Gümüş’ün yazısını şaşkınlıkla okuduğunu ifade eder. Onun, Bener’in eserini pervasızca övdüğünü, eseri övmekte çok peşin kararlı olduğunu belirtir. Aynı konuyla bağlantılı olarak Bener’in kitabında kullandığı kötü sözlerin Demirtaş Ceyhun’un da “Çamasan” öyküsünde olduğunu belirterek bir daha bu yazarın da hiçbir kitabına el sürmediğini söyleyip eleştirisini sonlandırır.

Günel, Burhan, “Kitap Notları/ Eski Notlar Arasından”, Karşı, Sayı 67, Kasım 1992, s.40-43 (Eleştiri)

Günel’in 23 Temmuz 1974 tarihinde İncirlik- Adana’da kaleme aldığı bu notlar, çeşitli kitapların eleştirisini içermektedir. Bu kitaplardan ilki, Nursen Karas’ın ilk hikâye kitabı olan “*Sevgi-sizler*”dir. Kitapta iki bölüm ve on hikâye olduğunu belirten Günel, hikâyelerin genel olarak kadın dünyasını yansıttığını ifade eder. Eserdeki tüm hikâyelerin kısa bir değerlendirmesini yapar ve kitabın adının başka türlü olabileceği fikrini aktarır. Günel, 25 Temmuz 1974 tarihli İncirlik/Adana notlarında ise Nurten Karas’ın ikinci hikâye kitabı olan ve 1972’de yayımlanan “*Türkü Olan Kadın*”ı ele alır. Kitabın iki bölümden oluşan on bir hikâyeden meydana geldiğini, ilk kitabındaki bazı ipuçlarının geliştiğini, kapalı bir anlatım tercih ettiğini belirtip kitaptaki öyküleri değerlendirir. Yazısını ise şu ifadelerle sona

erdirir: “Nurten Karas, ilk kitabından sonra bir aşama göstermiş. Ama bu arada kapalı anlatım inceliklerinin kaçınılmaz zorluğunu –okur yönünden- birlikte getirmiş.” (s.43)

Şener, Muhsin, “Kitaplar/ Hacı Bektaş Destanı”, Karşı, Sayı 67, Kasım 1992, s.44-45 (Eleştiri)

Şener, Abdülkadir Paksoy’un *Hacı Bektaş Destanı* adlı eserini ele alır ve iki bölümlü elli yedi parçadan oluşmuş tek bir şiir olduğunu, konusunun Hacı Bektaş olduğunu belirtir. Eserler için şu yorumu yapar: “(...) Paksoy’un *Hacı Bektaş Destanı* değişik, apayrı söyleşilerle örülmüş bir bütünlüğün iyi kurulduğu; şiirin hiç elden geçirilmediği büyük bir ürün...” (s.44) Yazının devamında eserdeki şiir parçalarını verip onları detaylı olarak yorumlar. Sonuç olarak ise “kitabın okunmasını tavsiye edip çok sevileceğini” bildirir.

Gül, F. Kadri, “ Kitaplar/ Evet Aşk’ta Şiir Dili”, Karşı, Sayı 67, Kasım 1992, s.46-47 (Eleştiri)

Gül’ün Burhan Günel’in “*Evet Aşk*” adlı eserini ele aldığı yazıda üzerinde en çok durduğu konu, yazarın romanlarındaki şiirsel dildir. “Öykünün, romanın şiirsel bir akıcılık taşıması, anlatılanın daha etkili ve kalıcı olmasını sağlıyor.” (s.46) Ardından, eserin içeriğinde “aşk” olgusu bulunduğuna değinir. “Kimilerinin ‘aşk’ ı yadsıdığı, gel-geç bir heves, hastalık olarak gördüğü anımsanır ve düşünülürse Günel’in ‘aşk’ı savunması alkışlanır.” (s.46) Gül, ardından eser içindeki şiirsel cümlelerden örnekler sıralayarak yazısına son verir.

Gençay, Güngör, “ Kitaplar/ Filler Mezarlığı”, Karşı, Sayı 67, Kasım 1992, s.48-49 (Eleştiri)

Gençay, Zühtü Bayar’ın “*Filler Mezarlığı*” adlı eserini, Elio Vitteri’nin “*Fil*” adlı kitabına benzetir. Filler Mezarlığı’nın hippileri anlattığını belirtir. “Zühtü Bayar, hippileri konu edindiği bu kitabında, onların arasında geçen yıllarını anlatıyor. Yaşamının değişik kesitlerinden aldığı ilgi çekici öyküleri de katınca roman zenginleşiyor. Bu olgular, usta anlatımının özelliğiyle buluşunca da roman, alışmadığımız bir yapıyla çıkıyor karşımıza.” (s.48) Gençay, roman kahramanının Zühtü Bayar olduğunu iddia eder. Yazısını ise şu cümleyle sonlandırır: “ Sıradan

anlayışla ve alışılmış tekdüzelik içinde yazılmış bir roman olmadığını görecektir ve büyük bir zevkle okuyacaksınız ‘*Filler Mezarlığı*’ nı.”(s.49)

Uyguner, Muzaffer, “Kitaplar/ Köylülerle Ağaların toprak Savaşı”, Karşı, Sayı 68, Aralık 1992, s.41-42 (Eleştiri)

Uyguner, Osman Şahin’in “*Başaklar Gece Doğar*” adlı romanını ele aldığı yazısında romanın konusunun ağa ile köylüler arasındaki toprak kavgası olduğunu belirtir. Romanın kısa bir özetini de paylaşan Uyguner, roman için şu değerlendirmeyi yapar:

“Osman Şahin bu romanında çok sağlam bir roman kurgusu ortaya koymuştur. En şiddetli depremlere dayanıklı Japon binalarının sağlamlığı gibi bir sağlamlıktadır kurgusu.(...) Zaman zaman konuşmalardan da yararlanılarak açıklayıcı bir anlatım tekniğini çok güzel yaşatmıştır. Öyle gördüm ki, bu romanında bir tek tümce bile gereksiz olarak kullanılmamıştır.” (s.41-42)

Uyguner, Şahin’in bu romanla ülkemizdeki önemli bir soruna el attığını vurgulayıp kurgu bakımından güzel, sağlam bir roman olduğunu belirterek eleştirisine son verir.

Dinçer, Sezgin, “Kitaplar/ Köylülerle Ağaların Toprak Savaşı”, Karşı, Sayı 68, Aralık 1992, s.42-44 (Eleştiri)

Yazısına, “sanatçıları yakından tanıdıktan sonra eserlerini yeniden okuma ihtiyacı duyduğunu” belirterek başlayan Sezgin, bu durumu Ahmet Necdet’le tanıştığında da yaşadığını ifade eder. Şairin “*Gün Yüzleri*” adlı eserini çok övüp bundan sonraki eserlerinde de aynı güzellikte şiirler yazmasının artık elzem olduğunun altını çizer. Şairin şiirde ses zenginliğine çok önem verdiğine dikkati çeker. *Gün Yüzleri*’nde on dört şiir olduğunu, bu şiirlerin ikisi dışında şairin yeni bir deyiş biçimi uyguladığını belirtir. Ahmet Necdet’i “müthiş bir şiir kumarbazı” olarak nitelendirip eleştirisini sonlandırır.

Oluklu, İbrahim, “Mektebinde Oku”, Karşı, Sayı 69, Ocak 1993, s.36-37 (Eleştiri)

Yazar *Dilizi* dergisinin Ekim-Kasım 1992 tarihli sayısını inceledikten sonra derginin adı geçen sayısında ikinci sayfada bulunan ve imzasız içerik yayımlanmayacağını belirten yazıdan birkaç cümle alıntılar. Derginin içerisindeki “Virüsler” başlıklı yazının bu ilkeye aykırı olduğunu görür. Bunun üzerine de dergiyi

eleştirmeye başlar. Virüs 3 adlı yazının bilgisizlik ürünü olduğunu, yazarın kişinin Müslim Çelik'in şiirini bilmediğini, buna rağmen eserlerini eleştirdiğini belirtir. Ona Müslim Çelik'in "*Peryavşan*" adlı kitabından birkaç şiir örneği sunup okuması tavsiyesinde bulunur. Yazısını şu ifadelerle sona erdirir: "Virüs 3'ün yazarı, Müslim Çelik'e kendi bilgisizliğine bakmadan öğütler vereceğine 'fiil kipleri'yle 'estetik farklılaşma' arasında nasıl bir ilişki olduğunu araştırmalıydı. Yine de geç kalmış değil!"(s.37)

Kako, Hayri, "Bedeli Ödenmiştir/ Aşk ve Acı", Karşı, Sayı 69, Ocak 1993, s.40-43 (Eleştiri)

Yazar, yazısında birçok ünlü ismin "aşk"a bakış açısını paylaştıktan sonra konuyu Hicri İzgören'e getirir ve "*Bedeli Ödenmiştir*" adlı eserinden aşka dair dizeler alıntılar. Kitap için şu çıkarımlarda bulunur: "*Bedeli Ödenmiştir*, düşünsel, biçimsel değişimlere gebe bir kimliğin şiirleri... Olası bu değişimin habercisi kavram –karşılığı göstereni şiirde olmasa da- 'masumiyet' her yerinde var kitabın." (s.41) Yazar, yazısının devamında İzgören'in "*Verilmiş Sözdür ve Sessizliğin Sağanağı*" adlı şiir kitaplarındaki "aşk" kavramlarını da verdiği dize örnekleriyle irdeler.

Otyam, Nusret Kemal, "Şair S.S. Gör ve Yeni Kitabı 'Kehribar ve Tuğra'", Karşı, Sayı 69, Ocak 1993, s.44-46 (Eleştiri)

Otyam, son otuz yılda yurt dışında yaşayıp yazınımıza yeni bir tat, yeni bir hava getiren vatandaşlarımız olduğunu, bazılarının da dil ve estetik açısından bir ayrıcalık taşıdıklarını, bunlardan birinin de Sıtkı Salih Gör olduğunu belirtir. Yazarın "*Kehribar ve Tuğra*" adlı eserinin düz yazı biçiminde bulunan ve *Kehribar* ismi taşıyan şiirinden dizeler verir. "Bu şiirde olduğu gibi daha başka şiirlerde de o güzelim şiirsellik düz yazıya düşme tehlikesini, sakıncasını yaşaya yaşaya sürüyor. Fakat neyse ki kendi yarattığı bu tuzaktan, şiir dilini yitirmekten ustalığı ve deney zenginliğiyle kurtuluyor Sıtkı Salih Gör." (s.44) Otyam kitapta "ki" bağlacıyla süren şiirlerin sayısını da az bulmaz. Osmanlı'nın iki sanatsal simgesinin adını taşıyan bu kitabı güzel ve başarılı bulur. Düşüncesinin haklılığını ispat etmek için de eserden dize örneklerini bolca verir. Yazısını ise şu sözlerle bitirir: "Şiir yayınlarının bol ama şiirin az bulunduğu günümüzde Kehribar ve Tuğra zevkle, duygulanarak okunabiliyor. Kendi doğal dünyasını kendi şairce diliyle verdiği gün Gör'den daha birçok başarılı şiir okuyacağımızı umuyorum." (s.46)

Selçuk, Kemal, “Dünyada Sınıf Uyuşmazlığı Var Türkiye’de de Var” , Karşı, Sayı 70, Şubat 1993, s.25-26 (Eleştiri)

Ahmet Oktay’ın “Çocuklar Ölmesin” başlıklı yazısına değinen yazar, Oktay’ın toplumcu çizgidekilere olan eleştirilerine tepki gösterir. Toplumcu çizgide olmayanlara karşı müsemma göstermesini eleştirir. Hatta bu ikinci kesimi “yazınsal düzeyde kavram kargaşası” oluşturmakla suçlar. Oktay’ın şiir alanı dışında diğer türlere gerekli bakış açısıyla yaklaşamayacağını savunur. Yazısını şu cümlelerle sona erdirir: “Sayın Oktay’ın yazın dünyasını kendisi olarak algılaması, eleştiriye de nesne- metin üstüne yazılmış bir metin olarak görmesi, yaratılan kavram kargaşasının besin kaynaklarından başlıcasıdır. ‘Dünyada sınıf uyuşmazlığı var.’ diyorsunuz, ‘Türkiye’de de var.’ diyorsunuz. Peki ya Türkiye’nin sanatında? Bunu da söylemeniz gerekir.” (s.26)

Öz, Gülağ, “Ferhat ile Şirin”, Karşı, Sayı 70, Şubat 1993, s.45-46 (Eleştiri)

Öz, ele aldığı oyunun künyesini vererek yazısına başlar. Oyunun yazarı olan Nazım Hikmet’in *Ferhat ile Şirin* oyununun konusunu anlattığı yazıyı okuyucuya sunarak devam eder. Nazım Hikmet’in oyunu yazarken “masal sıcaklığıyla yola çıktığını, kötü tipleri bile sevecenlikle verdiğini, bu durumun dünya görüşüyle uyduğuna, oyunun aşk-acı-umut bütünlemesinin amacına ulaştığını, finaldeki mesajın seyircinin düşüncesini alt üst ettiğini belirtir. Yönetmenin oyuna çok kafa yordüğuna, çok emek verdiğini, dekorun başarılı olduğuna, Şirin rolünü üstlenen oyuncunun rolün hakkını vermediğini söyler. Sonuç olarak oyunun iyi bir oyun olduğuna, sadece Ankara’da değil, tüm yurttan sergilenmesi gerektiğini, oyunun okur ve izleyenler için bir kazanım olduğuna ifade eder.

Ünlü, Mahir, “Sedat Simavi Vakfı Ödülleri”, Karşı, Sayı 71, Mart 1993, s.46 (Eleştiri)

Ünlü, 1992 yılı Sedat Simavi Vakfı Edebiyat Dalı Ödülü’nü Gülten Akın’ın ve Memet Fuat’ın aldığını belirterek onların ödüle layık olduklarını ifade edip kendilerini tebrik eder. Bununla beraber, seçim konusunda bir şeylerin daha net olması gerektiğinin altını çizerek yarışma koşullarında yer alan “bir yıl öncesinde yayımlanmış eserlerin ödül alamayacağı” maddeyi hatırlatıp bu kurala göre yukarıdaki isimlerin eserlerinin ödül almaması gerektiğini belirtir. “*Çağdaşımız Makyavel ve Seyran*” adlı eserlerin önceki yıllarda parçalar halinde yayımlanmış

olduğunu, bu sebeple ödül almaya hak kazanamayacağını söyler. Ayrıca, edebiyat ödülü kategorisinin genel olarak tüm edebi ürünleri kapsamasının ve farklı edebi ürünlerin bir arada değerlendirilmesinin doğru olmadığını ifade eder. Vakfın yetkililerini, bundan sonraki edebiyat ödüllerini verirken gerekli düzenlemeleri yapıp yapmayacakları konusunda bilgi vermeye ve 1992 Edebiyat Dalı Ödülü'ne aday öteki yapıtları açıklamaya davet eder.

Akpak, Ünsal, “ ‘Sistem 2000’ ve Bir Türkçe Faciası”, Karşı, Sayı 73, Mayıs 1993, s.29-31 (Eleştiri)

Yazar, *Hürriyet* gazetesi tarafından Ankara Fen Lisesi öğretmenlerine hazırlatılan ve kupon karşılığı verilen “*Sistem 2000*” adlı kitabı ele aldığı yazısında kitabın reklamının günlerce televizyonlarda döndüğünü, dönemin Milli Eğitim Bakanı'nın gazeteyi bu kitaptan ötürü kutladığını ancak kitabın ikinci cildinin bir Türkçe faciası olduğunu belirtir. “*Sistem 2000*, ikinci cildindeki dil, anlatım ve bilgi yanlışlarıyla üzücü ve bir o kadar da üzerinde düşünülmesi gereken bir kitap.” (s.29) eleştirisinde bulunan yazar, kitabı hazırlayan öğretmenlerin Ankara Fen Lisesinde yer almasından dolayı kurumun niteliğini de sorgular. Yazısındaki eleştirinin kapsamının yalnızca kitabın Türkçe bölümü için olduğunu belirtip tespit ettiği yanlışları sayfa sayfa sıralar ve yanlışların doğru biçimlerini de verir. Son olarak da kitabı yazan kişileri işlerine saygılı olmaya davet eder. Bu kitabı almaya niyetli üniversite sınavı hazırlık öğrencilerini daha araştırmacı olmaya çağırır. Bakanlığı da daha denetimli olmak konusunda uyarır.

Eruz, Nahit, “Notlar”, Karşı, Sayı 77, Eylül 1993, s.41-42 (Eleştiri)

Eruz, “Behzat Ay, Kokuların En Güzeli, Anılar Anlatılır” başlıklarına ayırdığı yazısına toplu olarak “Notlar” demeyi uygun görmüştür. İlk başlık altında Behzat Ay'ın kendisine bıraktığı izlenimlerden bahsettikten sonra yazarın yapıtlarını değerlendirir. Her iki kitabını da okunası bulur. İkinci başlık altında dünyanın en güzel kokusunun ekmek kokusu olduğunu vurgulayan yazar, buradan sözü Ali Dünder'in “*Ekmek Kokusu*” adlı eserine getirir. Kitabın konusundan bahseder. Özellikle okunması gerektiğini tavsiye edip yapıta belgesel gözüyle bakmak gerektiğini ifade eder. Eruz, son başlık altında ise Ergun Sav'ın “*Diplo-dra-matik Anılar ve Nostaljik Muhabbetler*” adlı eserinden bahseder. İlk kitabını oldukça beğendiğini, ikinci kitabın ise ilkinin gölgesine sığındığını belirtir.

Hüenalp, Ayhan, “Kaan İnce’nin ‘Gizdüşüm’ü”, Karşı, Sayı 77, Eylül 1993, s.43-44 (Eleştiri)

Hüenalp, henüz yirmi iki yaşında vefat eden Kaan İnce’nin ölümüne olan üzüntüsünü yazdıktan sonra İnce’nin şiirlerinde dikkat çekici olan ölüm kavramına değinir. Şairin “*Gizdüşüm*” adlı eserindeki otuz sekiz şiiri birbirinden güzel bulur. Eserin ikinci baskısında şairin özgeçmişi ve birkaç notun eklenmesi talebinde bulunur. Kaan İnce’nin yazdığı şiirlerden en sevdiği mısraları paylaşır ve bunların “ondan emanet kaldığını, ne zaman onun şiirlerini okusa içinin hüznle dolacağını” bildirir.

Yılmaz, İlayda, “İğnedenlik: Teptikçe Büyüyor Bunlar”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.38-41(Eleştiri)

Yılmaz, “beş para etmez” olarak nitelendirdiği pop şarkıcılarının şarkılarıyla büyüyen ve garip danslar içinde olan kuşağın geleceğinin ne olacağı konusunda kaygılanıp bir önceki kuşağın olumsuz durumuna göndermelerde bulunur. Ardından, 1993 Yılı Yunus Nadi Ödülü’ne layık görülen “*Hanene Ay Doğacak*” adlı eseri eleştirmeye başlar. Hanelere ay değil “kokuşmuş, yapışkan, kurtlu, vıcık vıcık...” (s.39) bir şey doğduğunu söyler. Kitaptan yaptığı alıntılarla kitabın ahlaken ne düzeyde olduğunu ispat eder. Kitabın içeriğini gösterdikçe “Lağım içeriği, anlatımın bütününe sığmamış. Temiz kalan hiçbir şey yok.” (s. 39) gibi yorumlarda bulunur. Kitabı yazan kişinin Erdal Öz olmasına da şaşırır. Yazılanları “sapıklık” olarak değerlendirir. Ayrıca ödül tarihinden çok önce kitabın üzerine “1993 Yunus Nadi Ödülü” yazılmasına anlam veremeyip Erdal Öz’ün hangi tarihten beri ödül alacağını bildiğini sorgular. Kitabın büyümek için “tepecek” adam aradığını iddia eder.

Yavaşlı, Aydoğan, “Yazılası Yazılar-5”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.42-45 (Eleştiri)

Yavaşlı, yazısında Bilgi Yayınevi’nin *Bilgi Kitap* adlı bir broşür yayımlamaya başladığını belirtip içeriğinden bahseder. Bunu güzel ve yararlı bir girişim olarak görür. *Bilgi Kitap*’ta 1992 Kültür ve Sanat Büyük Ödülü’nün Yaşar Kemal’e verilirken Kültür Bakanı’nın çekilen sıkıntıları unutturmak isteyen sözlerinin bulunduğunu belirtip hükümet tarafından belli başlı gazetelere ödenek verilip diğerlerine verilmemesine tepki gösterir. Bazı dergileri sıralayıp para verilen gazetelerden daha kültürcü olduklarını ifade eder. Yazısının devamında, Gül Abus

Semerci'nin Bilgi Yayınevi'nden çıkan "*Canım Kocacım*" adlı kitabını ele alır. Eseri ilk okuyuşta sevmediğini ancak yazarın öykülerinin övüldüğünü görünce kitabı bir kez daha okuduğunu, öykü tanımına bir kısıtlama getirilemeyeceğini ifade eder. Semerci'nin birçok olumsuzluğa rağmen iyi bir öykücü olacağının ipuçlarını verdiğini anlatır. Sonra Şükrü Erbaş'ın şiir dünyasını ele alır ve "*Kimliksiz Değişim*" adlı eserine övgülerde bulunur: "*Kimliksiz Değişim*, gerek izleksel bütünlüğü ve gerekse şiirimizin temel değerlerine inen sağlamlılığıyla önemini gün be gün duyumsatacak; bu yatakta akmayı deneyen daha birçok ozana ve şiirlerine öncülük edecek." (s.45) Ayrıca, şairin şiirlerinden örnekler paylaşarak da sözlerini destekler.

Karakuş, Hidayet, "Aykırı Yaşamak", Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.46-47(Eleştiri)

Şükrü Erbaş'ın "*Aykırı Yaşamak*" adlı eserini ele alan Karakuş, şairin "yalın, ince, yaşamdan süzülmüş gerçeklikleri" (s.46) anlattığını belirtir. Onun dizelerinin altında yatan gerçekliklerin anlaşılması için birikim gerektiğine inanır. Şairin şiirinin daha iyi anlaşılabilmesi adına şu yeterliliklere de sahip olmak gerektiğini belirtir: "Dili bilmek gerek. Yaşamı sevmek, içimizdeki gözün de açık olması gerek." (s.46) eserde yer alan *Genelev Mektupları*'nın özel bir yeri olduğunu ifade eden Karakuş, eser içindeki şiirlerden dizeler de sunar.

Öz, Gülağ, "Fehim Paşa Konağı", Karşı, Sayı 82-83, Şubat- Mart 1994, s.89-90(Eleştiri)

Öz, Turgut Özakman'ın yazıp Semih Sergen'in yönettiği "*Fehim Paşa Konağı*" adlı oyunu ele aldığı yazısında öncelikle oyunun künyesini okuyucuya sunar. Ardından, Abdülhamit ve sonrası dönemde tiyatronun durumunu özetler. Meşrutiyet Dönemi'nde yazılan oyunlardan olmadığı halde bu oyunu, o dönemi en iyi anlatan oyunlardan biri olarak niteler. *Meydan Larousse*'de Fehim Paşa'nın tanımlandığı maddeyi paylaşır, oyunun yazarı Özakman'ın oyun için söylediklerini de aktarır. Oyunun yönetmeninin de oyun için yaptığı değerlendirmelere yer verir. Oyunun baştan sona zevkle izlenebilen bir oyun olduğunu, oyunun kurgusunun bütünlüğe uyum sağladığını, dekor değişimlerinin başarılı olduğunu, izleyicilerin epik öğelerle oyuna katıldığını belirtir. Dansların yalın ve uyumlu olduğunu, rol dağılımında hata yapılmadığını, yükün oyuncu üstünde olmasına rağmen yükün

altından kalkıldığını, bayan oyuncularından fazla bir başarı grafiği çizen olmadığını da ekleyip izlenilebilecek bir oyun olduğuna işaret ederek yazısını sonlandırır.

Balkar, Tuğrul Asi, “ Gerçek Oğlu Düştten Olma Şiirlerle Yolculuk”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat- Mart 1994, s.94-98(Eleştiri)

Balkar, yazısında Şükrü Erbaş’ın “*Küçük Acılar*” kitabının dört şiir için yayımlanmış gibi olduğunu belirtip bu yargısını “kıyıcı bir yargı” olarak değerlendirir. Eserdeki “*Küçük Acılar, Zamana Benzedik, Genelev Mektupları ve Sinema Kapılarında*” adlı şiirleri inceler. Ardından, eserdeki diğer şiirlerden bahseder, örnek dizeler verir. Balkar, yazısının II numaralı başlığının altında ise Şükrü Erbaş’ın üçüncü kitabı “*Yolculuk*”u ele alır. Kitapta üç ana başlık altında toplanmış otuz şiir olduğunu belirtip kitabın üslup ve içeriğini yorumlar. Erbaş’ın kitaplarındaki “baba” imgesine dikkat çekip “baba” sözcüğü geçen dizeleri verir. Yazısını, “Son olarak *Yolculuk* kitabı için, Erbaş’ın ulaştığı şiir düzeyini gösteren, yalın bir dille yazılmış, duyarlılığı okuru sevindiren bir kitaptır saptamasını yapmak haksızlık olmaz.” değerlendirmesiyle sonlandırır.

Alper, Yusuf, “ ‘Sokağa Çıkma Yasağı’ndan Yansıyan Hüzün” , Karşı, Sayı 82-83, Şubat- Mart 1994, s.99-100(Eleştiri)

Alper, Dinçer Sezgin’in üçüncü öykü kitabı olan “*Sokağa Çıkma Yasağı*”nı ele aldığı yazısında kitabı “şiir yüklü” bir kitap olarak nitelendirir. Eserin kapağını amatörce hazırlanmış bulur. Kitabın altı öyküden oluştuğunu belirtir. Eser içindeki kimi öykülerden yola çıkarak yazarın derin bir psikoloji bilgisi olduğunu savunur. Yazarın anlatımı için “Gerçeği yalın ama şiirsel bir dille anlatmak Sezgin’in en önemli özelliklerinden biri. Hızla akıp giden bir ırmak gibi. Kalkmakta olan bir trene atlama telaşı içinde duyumsuyorsunuz kendinizi. Nahif bir anlatım.” (s.99)ifadelerini kullanır. Eser içindeki öyküleri konu ve anlatım bakımından değerlendiren Alper, yazısını Dinçer Sezgin’in emeğini kutlayıp yazmaya devam etmesi çağrısı yapıp daha ileri gitmesi için dileklerde bulunarak sonlandırır.

Erbaş, Şükrü, “Kendi Ölümüyle Beslenen Bir Ardıc Kuşu”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat- Mart 1994, s.99-100(Eleştiri)

Erbaş, Zerrin Taşpınar Şahin’in ilk kitabı “*Bir Ardıc Kuşuyum Ben*”i ele aldığı bu yazıda, kitaptaki hemen hemen tüm şiirler için “yalın, lirik, süssüz ve zorlamasız

bir şiir” (s.101) yorumunu yapar. Eserde, Anadolu coğrafyasındaki kadın gerçeğine dikkat çeker. Bu gerçeğin şiire oya gibi işlediğini belirtir. Şiir dizeleri sunarak savını somutlaştırır. Kitap boyunca çokça çarpıcı ve derinlikli imge olduğunu savunur. Eserde işlenen kadın konusunun arkasında, dikkatlice okunduğunda toplumsal sıkıntıların varlığının da kendini göstereceğini anlatır. Kitabın okunması tavsiyesiyle yazısını noktalar.

Şener, Muhsin, “Sabahattin Yalkın’ın Şiir Söylemi ya da Tarih ve Şiir”, Karşı, Sayı 84-85, Nisan-Mayıs 1994, s.66-71(Eleştiri)

Sabahattin Yalkın’ın çoğu, dergilerde yayımlanmamış şiirlerinin “*Bütün Yüzlerim Anadolu*” adıyla yayımlandığını belirten Şener, şiirlerin tümünün tarihten bahsettiğini ya da tarihle ilişkili olduğunu, tarih kavramının Yalkın için hiç vazgeçilmeyen bir gerçeklik olduğunu ifade eder. Tarihsiz şiiri insansız şiire benzetir. Tarihin şiire ve şaire çokça olanak verdiğini savunur. Tarihe dair çalışan şairlerden biri olarak Hilmi Yavuz’u gösterir ve onun tarih üzerine yazdığı eserlerini sıralar. Ardından yine Yalkın’ın bahsi geçen kitabını ele alır. Kitapta Anadolu, Amazonlar, Mezopotamya gibi duraklara uğrayan Yalkın’ın şiir iskeleti olarak da tarih kavramını kullandığını belirtir. Kitaptaki çeşitli şiirlerden sunduğu dizeleri inceler. Akabinde Hilmi Yavuz’un da tarihle ilişkili dizelerinden örnekler verip ikisinin şiirinin ortak temellerini gösterir.

Yıldırım, Nazım, “Sevginin, Arayışın, Karşı Çıkışın Öyküleri: Ateşi Seçtim”, Karşı, Sayı 84-85, Nisan-Mayıs 1994, s.72-75(Eleştiri)

Yazısına, Burhan Günel’in *Ateşi Seçtim* adlı öykü kitabından yaptığı alıntıyla başlayan Yıldırım, Günel’in bilinçaltı sorunları, bastırılmış duygular, bireysel gerçekler gibi durumları ortaya çıkarmaya çalıştığını vurgular. Öykülerin içerik ve biçim açısından dar olduğunu, yoğun bir anlatımının olduğunu belirtir. İkinci bölümdeki öykülerin ise geniş açıdan ele alındığını ifade eder. Eser içinden ismini verdiği bazı öykülerin konuları üzerinde durur. İkinci bölüm öykülerinin ilk bölümden tümünden ayrılmadığı, içeriğin daha sağlam temellere oturduğu tespitinde bulunur. Günel’in ikinci bölümde duygudan düşünceye doğru kaydığını söyler. Eserden alıntılarla yorumlarını somutlaştırır.

“Ateşi Seçtim, bize günümüzde yaşayan insanların yalnızlığını, sevgi arayışını, ezilişini, sıkıntısını, sorunlarını anlatıyor. Karamsar, yalın, bezgin olmayan;

yürekleri sevgi dolu, sevecen, cana yakın insanların yaşamlarından kesitler sunuyor. Acı çeken, yaşamın çilesini yüreklerinde duyan, her şeye karşın yaşam dolu insanları tanıtıyor bize.” (s.75)

yorumlarında bulunup eseri beğenerek, isteyerek okunacak bir kitap olduğunu belirterek yazısını sonlandırır.

Bilir, Ali F. “Merhaba ‘Selam Ateşleri’ Merhaba Ölümsüz Sevi!..” Karşı, Sayı 84-85, Nisan-Mayıs 1994, s.75-79(Eleştiri)

Bilir, Osman Şahin’in yeni kitabı “*Selam Ateşleri*”ni ele aldığı yazısında kitap içinde ikisi uzun, toplam yedi öykü yer aldığını, hepsinin birbirinden güzel olduğunu belirtir. Özellikle içlerinden Ömer Seyfettin Ödülü’nü alan “*Selam Ateşleri*” öyküsünün çok yönlü nitelikler içerdiğini, ana izleğinin de sevi olduğunu anlatır. Öykünün kısa bir özetini sunar. Diğer öykülerin de işlediği konulara değinir. Bütün öykülerde uzamın Toros Dağları ve dağ köyleri olduğu saptamasında bulunur. Yazarın üslubu için Bilir, şunları söyler: “Sıradan bir gözlem değildir onunki. Çağdaş bir bakış açısıyla bugünün içinden bakar geçmişe, olgulara, olaylara. Anlatım tekniği, özgün biçiminin doğal bir parçası durumundadır. Ayrıntıları birden göstermez. Ağır ağır ilerler yolunda. Son noktayı koyduğunda belirsiz hiçbir şeyin kalmadığını görürüz geride.” (s.78) Şahin’in Batı taklitçisi bazı yazarlar gibi dille, sözcüklerle oynamadığını da belirtir. “Osman Şahin, öykülerindeki gerçeklik duygusunu estetik algımıza taşıyarak yoğun etkiyi duyurur. ‘*Selam Ateşleri*’yle bin renkli ölümsüz sevgi çiçekleri açtırır gönlümüzde.” (s.79) yorumuyla yazısını sonlandırır.

Engin, Gülseren, “Dantel Çoraplı Hamlet”, Karşı, Sayı 86-87, Haziran-Temmuz 1994, s.85-86(Eleştiri)

Yazar, Atatürk Kültür Merkezi yakınındaki Birim Tiyatro’ya gittiğinde orayı pek de bir tiyatro binasına benzetemediğini anlatır. Başlayan *Hamlet* oyununun asla orijinaline benzemediğini, oyunun ağırlığını taşıyan unsurlardan arındırıldığını belirtir. Gazete ve dergilerdeki eleştirilerin sebebini de oyunu izleyince anladığını söyler. Birim Tiyatro’nun böylece birçok tabuyu yıktığını ifade edip onları kutlar. Oyunu oynayan oyuncularını övgüyle anar. Oyunu hazırlayan dekor ekibini de tebrik eder. Oyunun bitiminde binaya ilk girdiğindeki hoşnutsuzluğun yerini memnuniyetin aldığını belirtip yazısını sonlandırır.

Uyguner, Muzaffer, “Halk Edebiyatımızı Neden Anlamayalım?”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos- Eylül 1994, s.74-75(Eleştiri)

Uyguner, *Çağrı* dergisinin Şubat 1994 tarihli 411. sayısında Nail Tan’ın “Halk Edebiyatımızı Kim Okuyup Kim Anlayacak?” başlıklı yazısının çıktığını belirtip yazıda dikkatini çeken noktaları ele alır. Halk edebiyatımızı öven ve yücelten sözler söyler. Halk edebiyatı şairlerinin dilinin her çağda anlaşılır olduğuna dikkat çeker. Tan’ın sözlük yardımıyla halk şiirlerinin anlaşıldığını ileri süren sözlerini eleştirir. Şairlerin kullandıkları bazı sözcüklerin anlaşılabilirliklerini ele alır. Yöresel sözlere ve bölgesel kullanımlara işaret eder. “ *Halk Ağzından Derleme Sözlüğü*” nün tüm halk sözlerinin anlaşılabilmesi için yeterli olduğunu imâ eder. Yazı yazmış olmak için dilin gelişiminin kötülenmesine karşı çıkar.

Özdemir, Alişan, “Düş Gezginleri”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos- Eylül 1994, s.86-87(Eleştiri)

Özdemir, Osman Çallı’nın *Düş Gezginleri* adlı öyküsünün filme çekildiği için ünlendiğini ama öteki öykülerini de içeren kitabından söz etmek istediğini belirttiği yazısında yazarın uzun öykülerinde hiç yanlışa rastlanmadığını, akıcı olduğunu ifade eder. Dilin, Çallı’nın öykülerinde daha bir önem kazandığını söyler. Öykü isimlerine yer veren Özdemir, bu öykülerdeki çeşitli tekniklere değinir. Öykülerin ortak özelliklerini sıralar. Öykülerde görülen ikincil izdemlerden de bahseder. “Burukluk, üzgünlük” kavramlarının öykülerdeki durumunu ele alır. Çallı’nın *Varlık* 1993 Nisan sayısındaki röportajda belirttiği yayın ilkelerinin hepsini gerçekleştirdiğine işaret eder.

Öz, Gülağ, “Duyduk Duymadık Demeyin ve Tiyatro Alternatif”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos- Eylül 1994, s.90-91(Eleştiri)

Öz, Hasan Hüseyin Korkmazgil’in şiirlerinden derleme olan tiyatro oyununun künyesini vererek yazısına başlar. Ankara’da bulunan “Alternatif Tiyatro”nun geçmişini aradığını belirtir. Tiyatronun alternatif oluşunu sorgular, neden alternatif olduğunu ifade eder. Alternatif Tiyatro’nun kurucusu olan Ali Rıza Soydan’ın birçok şeyi gözlemleyip Ankara Tiyatrosu’nun hâlini gördükten sonra alternatif arayışına girdiğini söyler. Evini ve iş yerini satarak Alternatif Tiyatro’yu kuran Soydan’ın tiyatro sevdasının onu eşinden ettiğine de dikkat çeker. Ücretsiz oyuna bin kişi davet edildiği halde oyunu altı kişinin izlediğini, oyunun tek kişilik olduğunu, oyunda

mizahi bir üslup bulunduğunu, toplumsal sorunların ele alındığını, geleneksel meddah tarzının kullanıldığını, sert ve alaylı üslubun yer aldığını belirten Öz, oyunun kurgusunu çok başarılı bulur. Yalın ve inandırıcı tümcelerın ağırlıkta olduğunu, estetiğın zayıf olduğunu, oyunda canlılığın bulunmadığını ifade edip özetle izlenebilecek bir oyun olduğunu anlatır. Ali Rıza Soydan'ı kutlar.

Karakuş, Hidayet, “Şiir Sıcağı”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994- Ocak 1995, s.64-68(Eleştiri)

Abdulkadir Budak'ın 1994 Ceyhun Atuf Kansu Şiir Ödülü'nü kazanan “*İmzası Gül*” adlı şiir kitabından dizeler alıntılararak yazısına başlayan Karakuş, Budak'ın inceliklerle günceli yakaladığını, yumuşak bir dili olduğunu belirtir. Eser içinde dikkat çeken şiirlerin isimlerini sıralayıp Bedrettin Aykın'ın “*Sevda Sureleri*” adlı şiir kitabından dizelerle bu kitabı yorumlamaya başlar. Eserde ozan hep bir sevgi öğrencisi olarak görür. Bir “imge düzeni kurduğunu, çözümler aradığını” ifade eder. Eser içinden beğendiği şiirlerin isimlerini verir. Ardından Aydoğan Yavaşlı'nın “*Yüzlerde...Aynalarda*” adlı ikinci şiir kitabını ele alır. Yavaşlı'nın eski sözcüklere tutkun olduğunu belirtin eserde geçen çeşitli eski sözcükleri sıralar. Yavaşlı'nın bu eserle şairliğini artırdığına dikkate çeker. Sonrasında Abdulkadir Paksoy'un “*Kadir Bey Tarihi*”ni yorumlar. Eserin adını özgün bulmadığını ancak başarılı dizeleri olduğunu, kendi sesine doğru yol aldığını belirtir. Karakuş, Ahmet Uysal'ın “*Sularla*” adlı kitabını ise “Bir usta ozanın kitabı” olarak yorumlamaya başlar. Eserden dizeler sunar. Türkçeyi tüm güzelliği ile kullandığına dikkate çeker. Kitaptaki şiirleri doğal bulur. Bazılarının isimlerini sıralar. Karakuş, Turgay Demirci'nin “*Aşka da Aykırı*” adlı eserini ise günlük dilin şiirselleşmesi olarak beğeni ile yorumlar ve eserden dikkat çeken şiirleri sıralar. Yazısında son olarak Tuğrul Asi Balkar'ın “*Bir Sevinç Depremi*” adlı ödüllü şiir kitabını yorumlayan Karakuş, eserde toplum için acı çekenlerin, yaşamı hiçlenenlerin anlatıldığını belirtir. Yazısını yazmasının sebebini açıklayarak yazısına son verir.

Kuşkaya, Hayrünnisa, “Yusuf Alper'in Yeni Şiirleri”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994- Ocak 1995, s.69-70(Eleştiri)

Kuşkaya, Yusuf Alper'in çeşitli dizelerini vererek başladığı yazısında dizeleri sözcüksel olarak ele alır. Eserde kimliğini yitirmiş insanları, evrensel kimliği, insanların çırpınışlarını irdeler. “Sıkça izlenen izlekler hüznün, tutsaklık, yoksulluk,

sevgisizlik, iletişimsizlik, iç içe yaşanan uzaklıklar, zorbalıklar, şiddet...” (s.69) olarak eseri yorumlar. Eserdeki bazı şiirleri kendi özelinde ele alır. Eserde “şairin hiç yapaylığa düşmediğini, yalın ve tuzaksız bir anlatım” kullandığını belirtir. Şiirleri zenginleştiren unsurları sıralar. Bazı şiirlerde de dinamik, vurucu bir anlatım öne çıktığına işaret eder. Sonuç olarak beğenerek okuduğu bir eserin olduğunu ifade eder.

Günel, Burhan, “Özüne Dönük Bir Ressam: Şeref Bigalı”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat-Mart 1995, s.27-28 (Eleştiri)

“Sanatçı” kavramının kendi nazarındaki anlamını açıklayarak yazısına başlayan Günel, Şeref Bigalı’nın resimlerinin kendisine insanın sonsuz serüvenini anımsattığını belirtir. Bigalı’nın resimlerinde soluk aldığını, renklerin ve tasvirlerin içine katıldığını, köy yollarında gibi hissettiğini anlatır. Sanatçının gerçekçi bir yaklaşıma sahip olduğuna dikkat çeker. Değindiği insan görüntülerinden bahseder.

Aslankara, M. Sadık, “Öykücülüğümüz’ün Aydınlanmaya Katkısı”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat-Mart 1995, s.33-36 (Eleştiri)

Memet Fuat’ın öykücülük üzerine sözlerini alıntılararak yazısına başlayan Aslankara, yazarın kılı kırk yaran incelikli bir söylemi olduğunu, yazının yankılarının kısa sürede gerçekleştiğini, bunun sebebinin ise öykücülüğümüzün yol almakta olduğu suları aydınlatması olarak yorumlar. On beş gün gibi kısa bir sürede *Cumhuriyet*’te aynı konuda dört yazı çıkmasına dikkat çeker. Gönen’den, Bir Tutam Öykü Yarışması’ndan ve ödüllü öykücülerden bahseder. Ömer Seyfettin Öykü yarışmasında ödül kazanmış öykücülerin dörtte birinin Sivas katliamından güçlükle kurtulduğu tespitinde bulunur. Memet Fuat’ın “Öykücülüğümüz” başlıklı eserinde örneklediği öykücülere bakar. Bir bölümünün çektikleri sıkıntılarla ünlü olduklarını belirtir. Sözü aydınlanmaya getirir. Öykücülerin karanlığa karşı aydınlık olmalarının, birilerini rahatsız etmesinden bahseder. Sonuç olarak eserdeki yorumları üzerine Memet Fuat’a yürekten katıldığını söyler.

Özdemir, Alişan, “ Yaşamamız Gülünçleme Mi?”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat-Mart 1995, s.64-65 (Eleştiri)

Özdemir, Serdar Rifat’ın Ekim 1993’te yayımlanan romanının yaşamın bir gülünçleme (parodi) olduğunu ileri sürdüğünü, “*Parodi Yaşamlar*”ı anlamak için postmodernizmi bilmek gerektiğini belirtir. Bunun için de postmodernizmin ne

olduğunu sorgular. Ardından da eserin asıl olarak yaratma olgusu üzerinde durduğunu ifade eder. Eserin aydın ve bunalım romanlarının gülünçlemesi olup olmadığını sorgular. Gülünçlemenin ne üzerine yapıldığı konusunda fikirler sunar. Roman kişilerini tek tek ele alır. Onların davranışlarını açıklar ve yorumlar. Eserde Serdar Rifat'ın ayrıntılara çok yer verdiğini vurgular. Eserin içinde yer alan çeşitli konuları da sıralayarak yazısını canlandırır.

Gül, F. Kadri, “Toplumsal Yozlaşmaya Şiirle Başkaldırı:’ Yağmuru Yıkadılar””, Karşı, Sayı 94-95, Şubat-Mart 1995, s.69 (Eleştiri)

Güçlü, Mithat Yaban'ın “*Yağmuru Yıkadılar*” adlı kitabıyla şiir dünyasına girdiğini, önsözü M. Yaşar Bilen'in sunduğunu belirtir. Kitabın 1.hamur kâğıda Kerem Yayınları'nca gerçekten özen gösterilerek basıldığını ifade eder. Mithat Yaban'ın şiirlerinde biçim olarak genellikle dördlükleri seçtiğini, kimi zaman düzenli uyaklar kullandığını ifade eder. Bu tarz şiirlerin hangileri olduğunu başlıklarını vererek açıklar. Eser içinden dize örnekleri sunar. Yaban'ın çağdaş bir halk ozanı olduğunu söyler. Eserdeki şiirleri; bilince, sevgiye, dostluğa adanmış olarak tanımlar. Şairin mesajlar verdiğini belirtip şiirsel yakınma gerçekleştirdiğini de ifade eder.

Günel, Burhan, “Özgün Bir Sanatçı: Mustafa Ayaz”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan-Mayıs 1995, s.34-35 (Eleştiri)

Günel, ressam Mustafa Ayaz'ın resimlerini ilk kez gördüğünde şaşırıp heyecanlandığını belirterek başladığı yazısında Ayaz'ı yakından tanıma ve yaşama biçimlerini yansıttığı eserlerine tanık olma fırsatı yakaladığını ifade eder. Ayaz'ı özgün bir sanatçı olarak tanımlar. Onun, sanatsal üretim süreçlerinde kendini gizlediğine dikkat çeker. Öbeklere ayırdığı sanatçılar arasında Ayaz'ı güzel bir yerde değerlendirir. Ayaz'ın eser oluşturmada yaşadığı toprakları ve doğayı ön planda tuttuğunu vurgular. “Sanatın, kabul edilebilir alt sınırlarını çoktan aşmış olan sanatçıyı; bilincimizin, estetik anlayışımızın, dünya görüşümüzün, oluşturduğu sonsuzluğun gizemli yamaçlarında koştururken sanatın oklarını güzellik avcısı kimliğiyle fırlatırken izliyoruz.” (s.35) yorumuyla Ayaz'ı konumlandığı noktayı gösterir.

Günel, Burhan, “Evrenselliğin Peşinde Bir Ressam Kayıhan Keskinok”, Karşı, Sayı 98-99, Haziran- Temmuz 1995, s.37-38 (Eleştiri)

Günel, yazısında sanatın evrenselliğinden, sanatın içeriğinden, sanat ürünlerinin oluşturulmasında kullanılan malzemelerden, söz ve yazı sanatlarından, resim sanatının evrensel boyutundan bahsedip sözü Kayıhan Keskinok’un resimlerine, sanatındaki evrenselliğe getirir. Ressamın resimlerinin sanattaki evrensellik sorunsalını tartışır gibi olduğunu vurgular. Resimlerdeki detayları açıklayıp örneklendirir. Resimlerdeki antik ve güncel durumlara değinir. Ressamın klâsik, modern, modern ötesi tüm tarzlara uğradığını anlatır. Ressamın kullandığı renklerin anlamsal açıklamasını verir ve resimleri “bir dünya gezintisi, düş sıcaklığı” olarak görerek yazısını noktalar.

Öz, Gülağ, “Şeyh Bedrettin- Nazım ve Tuncel Kurtiz”, Karşı, Sayı 98-99, Haziran- Temmuz 1995, s.51-53 (Eleştiri)

Nazım Hikmet’in *Şeyh Bedrettin Destanı* adlı şiirinden sahneye uyarlanan oyununun değerlendirmesini yapan Öz, öncelikle Nazım Hikmet’in Şeyh Bedrettin’in ismini ilk duyduğunda neler yaptığını, destanı nasıl oluşturduğunu anlatır. Tarihi şahsiyet olan Şeyh Bedrettin’in hayat hikâyesini kısaca aktarır. Böylece Nazım Hikmet’in kimi destanlaştırdığını okuyucuya göstermiş olur. Nazım’ın destanından dizeler sunar. Destanın oyunlaştırılmış hâlini tek başına Tuncel Kurtiz’in oynadığını belirtip oyunun doğal mekânlarda, gösteriştan uzak olmasına rağmen çok iyi olduğunun altını çizer. “Nâzım’ın düşlerinden şiire dönüştürülen Bedrettin’in yaşamı, eylemleri Tuncel Kurtiz’in oyunu ile birlikte günümüz insanı da Bedrettin ve Nazım’la birlikte yaşamaya itmiş.”(s.53) yorumunda bulunur. Tuncel Kurtiz’in oyunculuğuna övgüler yağdırır. Kurtiz’in “bu oyunda yaşamının oyununu oynadığı” yorumunda bulunur.

Bayar, Zühtü, “Kızın Biri İşte”, Karşı, Sayı 98-99, Haziran- Temmuz 1995, s.54-59(Eleştiri)

Yazısını “I, II, III” başlıklarını verdiği üç bölümden oluşturan Bayar, “duygu, acı ve alay imbiğinden damıtan şair” olarak tanımladığı şair Betül Kaba ile tanışma hikâyesini, I numaralı başlık altında verir. II numaralı başlık altında şairin kısa bir biyografisini sunar. Kişilik özelliklerinden bahseder. Sanat yolunda ilerleyişinin aşamalarını aktarır. III. başlık altında ise Betül Kaba’nın şiirlerinin özelliklerini

sıralar, şiirleri ve şairliği üzerine çeşitli tasvirlerde bulunur. Çeşitli şiirlerinden dizeler paylaşarak bunları yorumlar. Şairi, “imgelerin, renklerin ve resimlerin şairi” olarak nitelendirir. Bazı şiirlerinin gizemli ve korku verici atmosfer taşıdığına işaret eder. Şairin dilini “sade, canlı, yaşayan ve konuşulan bir İstanbul Türkçesi” olarak tanımlar, şairi kendine özgü şiir dilini oluşturabilmiş özgün bir şair olarak görür. Onun “bir diyalog ustası” olduğunu ifade edip bunu bazı dizeleriyle ispat eder. Kişiliği ile örtüşen bazı şiirlerden dizeleri de örnek olarak aktarır. Betül Kaba’yı tanımış ve “keşfetmiş” olmaktan mutluluk duyduğunu ifade eder.

Kuşkaya, Hayrünnisa, “Acını Koyaklarında İki Kitap”, Karşı, Sayı 98-99, Haziran- Temmuz 1995, s.65-69(Eleştiri)

Kuşkaya, yazısında ilk olarak Sivas kıyımı üzerine Zerrin Taşpınar’ın yazdığı yeni kitap olan “*Tavra*”yı ele alır. *Tavra*’yı şöyle tanımlar: “*Tavra*, ne bir kadın destanı ne bir kıtlık üzerine kurulu; ‘ağıtı ve alkışı bol bir ülkede’ yaşayan insanların bu ülkede yaşarken ödediği bedel.” (s.65) Kuşkaya, kitabı “bir insanlık acısı” olarak görür. Kitabın bencil insanların durumu üzerinde durduğunu belirtir. Kitabın okuyucuyu acıya ortak ettiğini ifade eder. Eserin içinden çeşitli alıntılar yapar. Eserin insanlara çeşitli durumları sorgulattığına dikkat çeker.

Kuşkaya’nın üzerinde durduğu ikinci kitap ise Alaattin Topçu’nun ikinci kitabı olan “*İntiharlar Kitabı*”dır. Kitabı, aşk ve intihardan yola çıkan, birey olmanın sancılarından geçtikten sonra toplumsal varlık olmanın bilincine uzanan insanın anlatıldığı şiirler toplamı.” (s. 67) olarak tanımlar. Eserde Topçu’nun, “kimliğini bulamamış bir toplumda tüm güzelliklerin ölüme koştuğunu ve ülke aydınlarının nasıl bir toplu intihar girişimiyle karşı karşıya kaldığını anlattığını” vurgular. Eserden çeşitli alıntılarla eserin içeriğini okuyucuya gösterir. Eserde intihar düşüncesinin nasıl aşılması gerektiğinin önerileri bulunduğuna da değinir.

Yaman, Tülay, “Yeni Hayat ve Yeni Roman”, Karşı, Sayı 98-99, Haziran- Temmuz 1995, s.70-72(Eleştiri)

Yaman, yazısında Orhan Pamuk’un “*Yeni Hayat*” adlı kitabının 1994’te yayımlandığında medyanın müthiş bir ilgi gösterdiğini, TV kanallarında gündeme geldiğini, büyük yankılar uyandırdığını belirtir. Kitabı okuyanların sayısının %40’ı geçmemesine dikkat çekip kitabın niçin okunamadığının da araştırılmadığını ifade eder. Orhan Pamuk’un yeni bir edebiyat türü keşfettiğini sananlara 1940-1950’li

yıllarda dünya edebiyatındaki gelişmeleri işaret eder. Fransız edebiyatından örnekler verir. Klâsik roman ve yeni roman karşılaştırması yapar. W. Woolf'un romanlarına göndermelerde bulunur. *Yeni Hayat*'ta "kimliğinde karar kılamamış bir kişi gördüğünü" ifade eder. Bu kişinin sürekli kimlik arayışı içinde oluşuna değinir. Olay bağlamında eseri yorumlarken ise belli bir olay, konu olmadığını belirtir. Kitabın okunurken yarıda kalmasının sebebi olarak Yeni Roman'ın zor algılanan bir tür olmasını gösterir. *Yeni Hayat* ile Fransız yazar Nathalie Sarraute'un *Altın Meyveler* adlı kitabının ilginç benzerlikler taşıdığını söyler. Pamuk'un yazma şeklinde bozukluk olarak gösterilen durumların aslında Yeni Roman türünün bir özelliği olduğunu aktarır. *Yeni Hayat*'ın ismen bile Yeni Roman'ı çağrıştırdığına dikkat çeker.

Şener, Muhsin, "Felsefe Yapmaya İzin Vermeyenler", Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.72-74(Eleştiri)

Şener, yazısında *Karşı*'nın Ağustos Eylül 1994 sayısında Ali Dündar'ın kendisinin birkaç yazısından bahsederek bir yöntemi, yönsemeyi anlattığını fakat bunun önemli olmadığını belirtir. Dündar'ın yazılarını yapay bir Türkçe ile yazdığını iddia eder ve anlaşılabilmesi için *Öz Türkçe Sözlük*'ü okuyucunun yanında bulundurması gerektiğini savunur, yazılarından alınmış bazı sözcüklerle iddiasını somutlaştırır. Yazarla aynı çizgide düşünmediği dil konusuna değinir. Dilimizdeki sözcüklerin saltık Türkçeleştirmesinden yana olmadığını belirtir. Çeşitli sözcükler üzerinden örneklendirmeler yapar. Dündar'ın kendi yazısında üstünde durduğu kavramları ve eleştirileri tek tek ele alıp bunlara açıklama getirir. Dil bilgisel kullanımlarında çeşitli kaynaklar göstererek savunur. "Herkes, her şeyden önce haddini hududunu bilmelidir değil mi?" sözleriyle de yazısını sonlandırır.

Erten İsmail, "Sularla Gelen Ozan Hoş Geldi", Karşı, Sayı 100, Ağustos- Eylül 1995, s.79-80(Eleştiri)

Erten, Ahmet Uysal'ın şiirlerinden aldığı dizelerle başladığı yazısında, şairin "şiir dünyamıza sularla, ırmaklarla geldiğini" belirtir. Şairin kitabında sıkça geçen "su" kavramı üzerinde durur. Sular ve ırmakları kitaptaki konumlarıyla yorumlar. Şairin hüznü tarafına değinir. Bunu kitaptan aldığı dizelerle açıklar. Aşk kavramının da şairde evrenselleştiğini belirtir. Şairin bütün insanlıkla birlikte olduğuna dikkate çeker. Uysal'ın şiirlerindeki yapısal özellikleri de irdeler. Şiirlerinin

yalınlığından bahseder. “Biçimiyle söylemiyle has şiir ortaya çıkmıştır artık. Kabuğun içindeki meyve gibi olgunlaşmıştır. Tadına varmak için kabuğu kırma zahmetine katlanmalısınız. O zaman uyağı rüzgâr olan öpüş tadında bir şiir kalır.” (s.80) sözleriyle Uysal’ın şiirlerine övgülerini dillendirir.

Günel, Burhan, “Renklerin Devinimi ve Ali Candaş”, Karşı, Sayı 101, Ekim-Kasım 1995, s.28 (Eleştiri)

Ressam Ali Candaş’ın sanatını ele alan Günel, ressamın eserlerini önce şaşırtıp düşündürdüğünü, sonra da insanı tutukladığını belirtir. Resimlerinin gerçeği çağrıştıran ama daha çok somuttan soyuta geçişin izlerini taşıyan yönüne değinir. Resimlerde uyum ve uyumsuzluğun bir arada oluşuna dikkat çeker. Yaşam ve dünyanın görüntüsüyle çelişen “karşıtların birliği” olarak tanımladığı durumdan bahseder. Tüm bu durumların Ali Candaş’ın resminin özgünlüğünü ortaya koyduğunu ifade eder. Ressamın tavrının umuttan ve aydınlıktan yana olduğunu belirtir. Desenlerindeki figürleri yorumlar. Her resme farklı bir isim verilebileceği durumuna değinir. Ressamın oluşturduğu üslup üzerinde durur. “Gizemli, büyü, kendini kolayca ele vermeyen; gizleri algılandığında ise izleyicisine olağanüstü tatlar, coşkular yaşatan resimler bunlar.” (23) sözleriyle yazısını sonlandırır.

Günel, Burhan, “İzmir Tutkunu Bir Ressam: Fahri Sümer”, Karşı, Sayı 101, Ekim- Kasım 1995, s.29 (Eleştiri)

Günel, İzmir tutkunu olarak tanımladığı ressam Fahri Sümer’in bakıp da göremediğimiz İzmir görünümünü resimlediğini ifade eder. Sümer’in resimlerini “İnsanı çağıran, suskun ama gizli gücünü içinde taşıyan, tarihini ve geleceğini gövdesine gömmüş, gizlerini olabildiğince saklamış ama bunları paylaşabilecek birilerini, halden anlayan bir bakışı, yaklaşımı beklemekte olan resimler, izlenimler, renkler...”(29) olarak yorumlar. Ressamın resimlerinin gizemin ipuçlarını taşıdığını belirtir. İzmir görüntüleri içinde gezinen insanlık serüveninden parçalar olarak görür resimleri. Ressamın, sanatı ve eserleriyle yaşamı anlamlı kıldığını ifade eder.

Çağlar, Ali Özenç, “ ‘Yerdeki Yazı’ ve Nuri Erkal”, Karşı, Sayı 101, Ekim-Kasım 1995, s.33-34 (Eleştiri)

Çağlar, yazısında Nuri Erkal’ın 1980 öncesinde Ankara Radyosu’nda prodüktör olarak görev yaptığını, birçok aydın ve sanatçı gibi 1402 sayılı yasanın

kurbanı olup görevinden uzaklaştırıldığını belirtir. 1993'te geri kazandığı mesleğini bu kez Antalya'da devam ettiğini ifade eder. Erkal'ın çeşitli düşüncelerinden alıntılar aktarır. Nuri Erkal'ın sanat anlayışına değinip konuyu yazarın öykülerine getirir. Öyküleri için “Onun öyküleri canlıdır; yapaylıktan uzak, tiplerini duru bir dille anlatır, imgeler ise doğada, çocukta, kadında, sevgide altın tozlarına dönüşür ya da kayan bir yıldızın geride bıraktığı bir iz.”(s.33) tespitlerinde bulunur. Ardından Nuri Erkal'ın Antalya Film Festivali Övgüye Değer Ödülü de alan “*Yerdeki Yazı*” adlı sekiz öykü içeren kitabından bahseder. Lütfiye Aydın'ın eser için yaptığı yorumlara değinir. Nuri Erkal'ın sanat için sözlerini paylaşıp bu eseri başarının güzel bir örneği olarak kabul eder.

Günel, Burhan, “İki Ressam”, Karşı, Sayı 102, Aralık 1995- Ocak 1996, s.27(Eleştiri)

Günel, önce ressam Remzi Taşkiran'dan bahsederek başladığı yazısında ressamın genç olduğundan, sürekli olarak kendini geliştirmeye çalıştığından, yeteneğinin sınırlarını zorladığından, resmini geliştirip yetkinleştirdiğinden, gelmiş geçmiş resim hareketlerinin ve çağdaş resim sanatının gizlerini araştırdığından, resimlerinde ülkemizin insan zenginliğinden kesitler bulunduğundan, gelenekten izler taşıdığından söz eder. Ardından ressam Gülgün Türel'in resimlerinin yaşama sevincinden izler taşıdığından, “*Yitik Zamanlar*”dan günümüze ilmekler attığından, tuvalin tamamını kullanarak resimler oluşturduğundan, yaşamın zenginliklerinin renklerle ve ışıklarla geleceğe taşındığından bahseder. Ressamın “*Yitik Zamanlardan Resimler*”ini de yorumlar.

Uyguner, Muzaffer, “Şiir Kitapları İçin Notlar”, Karşı, Sayı 102, Aralık 1995- Ocak 1996, s.36-38 (Eleştiri)

Şiir kitaplarını okurken kendine göre bazı notlar alan Uyguner, bunların daha sonraki yaklaşımlarında kendisine öncülük edeceğini belirtir. Zaman zaman bu notlardan yararlandığını ifade eder ve bu bağlamda çeşitli şiir kitapları üzerine oluşturduğu notları aktarır. Bunlardan ilki Hidayet Karakuş'un “*Ateş Mektupları*” adlı eseri içindir. Bu kitabın Karakuş'un beşinci şiir kitabı olduğundan, bu kitabıyla daha çok toplumdaki kötü olgulara değindiğinden bahseder. Kitaptan çeşitli şiir dizeleri aktarır. Karakuş'un şiirlerinde kötülükleri belirtirken barışın gerekliliği üzerinde duran tavrını anlatır. Uyguner, son olarak Mithat Yaban'ın “*Güneş Gölge*

Arıyor” kitabı üzerine düşüncelerini açıklar. Kitapta şairin insancıl olguları, doğayı, toplumsal olayları dile getirdiğini, barış ve dostluk üzerinde durduğunu belirtip eserden dizeler sunarak düşüncelerini somutlaştırır.

Bozkurt, Adil, “ ‘Şeyh Bedreddin Destanı’ ya da Yayla Dilinde Bedreddin”, Karşı, Sayı 102, Aralık 1995- Ocak 1996, s.39-40(Eleştiri)

Bozkurt, Zeki Büyüktanır’ın Şeyh Bedreddin’e yazdığı destanı ele aldığı yazısında yapıtın bir sanat dergisinde tümüne yakınının yayımlandığına dikkat çeker. Bedreddin üzerine eserler yazan isimleri ve yazarlarını sıralar. Büyüktanır’ın eserinin ön sözünde, Nazım Hikmet’ten sonra Şeyh Bedreddin için destan yazmayı “denizin kıyısında kuyu kazmaya” benzettiğinden bahseder. Eserde dikkatini çeken dizeleri okuyucuyla paylaşır. Büyüktanır’ın dilinde, duyumunda Şeyh Bedreddin’i bulduğunu belirtir. “Yayla dilinin içine çemiş Tohma’nın, Göğdeli’nin diline kondurmuş bir güzel.” (s.40) sözleriyle yazısına son verir.

Şafak, Halim, “Edebiyatta Akli Netleştirmek Aşkı Saflaştırmak’ın Düşündürdükleri”, Karşı, Sayı 102, Aralık 1995- Ocak 1996, s.41-44(Eleştiri)

Şafak, edebiyat eleştirisinin gelebildiği noktanın yetersiz olduğunu, yetersizliğe rağmen kimi çalışmaların olumlu ve umut verici olduğunu belirtir. İçinden çıkılması pek istenmeyen bir kaosun kültür, sanat ve edebiyatı içine aldığını, postmodern sürecin olumsuz etkiler oluşturduğunu ifade eder. Sözü, Alaattin Topçu’nun kültür, sanat, edebiyat sorunlarını irdeleyen, tartışmaya açan yönüne getirir. Yazarın “*Edebiyatta Akli Netleştirmek/ Aşkı Saflaştırmak*” adlı kitabını ele alır. Kitaptaki yazıları kitaplaştırılmasından önce okuduğunu belirtir. Toplu okumada ise bir izlek bütünlüğünün öne çıktığını vurgular. Bütünlükten kast ettiklerini anlatır. Kitaptaki çeşitli anlamların Topçu’nun şiirlerine de sindiğine dikkat çeker.

Günel, Burhan, “Lacivert Büyücü”, Karşı, Sayı 103, Şubat 1996, s.49 (Eleştiri)

Günel, yazısında ressam Söbütay Özer’in yeni sergisindeki resimlerin önceki resimlerinde olduğu gibi yine kendisine heyecan verdiğini belirtir. İçindeki kırık dökük yaşama sevincini ayaklandırıldığını ifade eder. Sanatın işlevinin de bu olduğunu ekler. Özer’in resimlerinde egemenlere karşı başını kaldıran, sesini yükselten özgün, kişilikli bir duruşu, bakışı, algılamayı ve bilinci gördüğünü söyler. Özer’in, yaşamın güzelliklerini daha çok çiçekler ve güvercinlerle simgelediğine

dikkat çeker. Çok değişik nesneleri de resmine aldığını belirtir ve bunları örnekler. Günel, Özer'in resimlerinde dikkatini çeken bir başka şeyin de lacivertlerin özgünlüğü ve canlılığı olduğunu söyler. Bu nedenle Söbüta Özer'i "Lacivert Büyücü" olarak adlandırır.

Şafak, Halim, "Karanfil ve Hançer", Karşı, Sayı 104, Mart 1996, s.31-33(Eleştiri)

Şafak, yazısında kimi dönemlerin sanatı, kültürü ev özellikle de edebiyatı derinden etkilediğini belirtir. Edebiyatımızın dönemsel özellikler göstermesini de bu olguyla açıklar. Dönemlerin sanatçı üzerindeki etkilerini ve bu etkilerin sonuçlarını da görmek ve düşünmek gerektiğini ifade eder. Konuyu İnci Aral'ın Kahramanmaraş olaylarını bütünsellik içinde işleyen yapıtı "*Kıran Resimleri*"ne getirir. Eseri yorumladıktan sonra aynı dönem olaylarını işleyen Nuh Ömer Çetinay'ın "*Kan revanmaraş*" adlı şiir kitabını da aynı bağlam içinde değerlendirir. Ardından Burhan Günel'in Sivas'ta yanmaktan kurtulanlardan biri olduğundan, bu kurtulmanın onun acısını daha da arttırdığından, insana sahip çıkan mücadelesinden, Günel'in "*Evet Aşk*"la başlayıp "*Ateşi Seçtim*"le ivme kazanan çizgisini "*Karanfil ve Hançer*"le daha da genişleterek öykücülüğünün geldiği noktayı gösterdiğinden bahseder. *Karanfil ve Hançer*'in gizine değinir. Eserde doğrudan insanı yargılayan cümlelere dikkat çeker. "Öykülerde beliren yoğun dil işçiliği, yazarın öykülerin kurgusundaki başarısı kitabı yıl içinde yayımlanan çoğu öykü kitabından ayrı bir yere konmasını getirecektir."(s. 33) yorumuyla eser hakkındaki görüşlerini somutlaştırır.

Kako, Hayri, "Kemiksiz Şiir", Karşı, Sayı 104, Mart 1996, s.39-41(Eleştiri)

Yazar, yazısına "kemiksiz şiir" adlandırmasını neden kullandığını ve bu adlandırmayla ne kast ettiğini açıklayarak başlar. Çeşitli nitelik ve işlevlerin olmadığı durumlarda şiirlerin okuyucularla anlaşılamayacağını belirtir. Son yıllarda yayımlanan birçok şiirde bu durumun yaşandığını ifade eder. Ardından, Yusuf Alper'in "*Aç*" ve "*İz*" adlı iki şiirini ele alır. Birinin özgür koşuk olduğunu, ötekinin gazel geleneğini yansıttığını belirtir. Şiirleri dize dize inceleyip yorumlar. Yapısal, ahenksel ve tematik özelliklerden bahseder. Her şiirin kendi içinde bir bütünlük taşıması ve bu bütünlük içinde tutarlılığa sahip bulunması gerektiğini ifade edip Yusuf Alper'in "*Aç*" ve "*İz*" şiirlerini metnin sonunda vererek yazısını tamamlar.

Kuşkaya, Hayrünnisa, “Albatroslar Yüksek Uçar”, Karşı, Sayı 104, Mart 1996, s.42-43(Eleştiri)

Avni Cinozoğlu’nun son kitabı “*Albatroslar Yüksek Uçar*”ı ele alan Kuşkaya, eserin okuru geçmişten geleceğe uzanan bir yolcuğa çıkardığını belirtir. Şairin şiirini damıtılmış şaraba, tarihe, sönmeyen lambaya, bitmeyen seraba benzetir. Yalın söyleyişi, ince duyarlılığı ve özgünlüğü ile dikkati çektiğini söyler. Şairin, “aşkın, dostluğun, barış özleminin, hüznün, içten içe yanışın, eriyişin, yalnızlığın” şiirini yazdığına dikkat çeker. Dizelerinde ince bir alay yüklü olduğunu anlatır. Evrensel kültürle kucaklaştığını ifade eder. Eserden dizeler sunarak yorumlarını somutlaştırır. Şiirlerdeki “yalnızlık” duygusu üzerinde de durur. Şairin, azla yetinen onurlu insanların şiirini yazdığını belirtip aşka tutunduğunu ve sıkı sıkı bağlandığını anlatır.

Baysal, Berna, “Karasevda Çiçeği”, Karşı, Sayı 104, Mart 1996, s.46-47 (Eleştiri)

Baysal yazısına Nazife Öztok’u tanıdığını söyleyip bazı kişilik özelliklerini aktararak başlar. Ardından Öztok’un “*Karasevda Çiçeği*” adlı yirmi bir öyküden oluşan kitabını ele alır. Kitaptaki bütün öykülerin ismini vererek öyküler hakkındaki düşüncelerini belirtir. Çeşitli alıntılar yaparak düşüncelerini somutlaştırır. Eserdeki duygu yoğunluğu üzerinde durur. Eserdeki kimi ustaca yazılmış öykülerin ders kitabında bulunması gerektiğine inanır. Tüm öyküleri konusundaki fikirlerini sunduktan sonra yazısını şu ifadelerle sonlandırır: “İşte Karasevda Çiçeği’nin öyküleri. Bir duygu insanından bir duygu seli. Diline, eline, emeğine sağlık...”(s.47)

İdil, Mümtaz, “Martı”, Karşı, Sayı 105, Nisan-Mayıs 1996, s.18-19(Eleştiri)

İdil, yazısında Çehov’un Shakespeare geleneği tiyatronun son temsilcilerinden biri sayıldığını, tiyatro eserlerinde sıradan insanların dramlarını ve tutkularını anlatmaya çalıştığını, ufak konulardan dehşetli gerilimler oluşturabildiğini belirtip konuyu Çehov’un Devlet Tiyatrolarında gösterilen oyunu “*Martı*”ya getirir. Oyunun Devlet Tiyatrosu sanatçılarına yakışmayacak bir amatörlükte sergilendiğini ifade eder. Bu durumun oyunun akışını etkilediğini ve insanı tiyatrodan da Çehov’dan da soğuttuğunu söyler. Oyunun üç perdelik olmasına rağmen iki perde olarak oynandığına dikkat çeker. “*Martı*”ya haksızlık edildiğini düşünür. Devlet Tiyatrolarının 1979’da olduğu gibi Brecht tarzı oyunları sahneye koyması gerektiğini düşünür. Devlet Tiyatroları’nın repertuarlarına gereken özenin gösterilmediği

politikaları eleştirir. Şu sıralarda Devlet Tiyatrolarının sahneye koyduğu “*Giordano Bruno*”’yu izlemenin daha doğru olacağını bildirir. Toplumu hareketlendirmek için başka bir şeylerin gerektiğini belirtir. *Martı*’nın, oynanmasını bilince güzel bir oyun olduğunu söyler.

Sedat, Sadi, “Mitolojik Bir Kuş ve Göktaş”, Karşı, Sayı 105, Nisan-Mayıs 1996, s.41-43 (Eleştiri)

Yazar yazısında Prespera Yayınları’nda çıkan ve Ergül Çetin’e ait olan “*İlk Sözleri Söylenmemiş Bir Aşkın Son Sözleri*” adlı kitabından bahseder. Kitabın iki bölümden oluştuğunu, on beş şiir içerdiğini ve her bir şiirinde içi bal dolu on beş petek olduğunu belirtir. Kitabın Çetin’in “*Yenilikler*” adlı kitabından pek de farklı olmadığına dikkat çeker. Ele aldığı kitaptan kimi şiir örnekleri verir. Eserde edilgen, acı bir duyarlılık olduğunu ifade eder. Çetin’in resmi ustaca kullanışını 70’li kuşak şairlerine göz kırpma olarak yorumlar, şairin geleneksel Türk şiirinde derinleştiğini söyler. Kendine özgü imge ve çağrışımların bulunduğunu, şiirinde güncelliğin önemli bir yer tuttuğunu, evrensel şiire geçişi bildiğini anlatır. Kitabın adını beğenmediği yorumunda bulunur. Kitaba isim koymanın zorluklarından da bahseder. Şairin önceki şiir kitabıyla bu kitabı arasındaki benzerlikleri saptar.

Günel, Burhan “İnsanı Güzelleştiren Resimler”, Karşı, Sayı 106, Haziran-Temmuz 1996, s.34-35 (Eleştiri)

Günel, resim üzerine yazdığı yazısında sanatçının başat sorunu olan kimlik oluşturmaya, öznel yoruma, resimlerdeki bireyselliğe, izleyicinin kimliğiyle sanatçının kimliğinin örtüşmesinin doğal bir sonucu olduğuna değinir. Ardından sözü Ali Candaş’ın sanatına getirir. Ressamı, kimliğini (biçimini) oluşturmuş sayılı ressamlarımızdan biri olarak görür. Ressamının biçiminin ipuçlarını sıralar. Bu ipuçlarının izleyenin belleğinde yeni yorumlara ulaştıkça genişleyerek etki alanını belirlediğinden bahseder. Ali Candaş’ın resimlerinde bulunan duyguları aktarır. Resimlerin yaşadıklarımızı andırdığına işaret eder. Resimlerdeki çağrışımlar üzerinde durur. “Ali Candaş’ın resimleri çağdaş yaşamın kargaşasında kendini ve kimliğini yitirmiş mutsuzluğun eşiğinde bocalayan insanın yeniden kendine dönmesini, parçalanmış kimliğine sahip çıkmasına olanak sağlayan izlenimler, sevgiler veriyor.” (s.35) yorumunda bulunur. Candaş’ın resimlerinin insanı güzelleştirdiğini de ekler.

Şafak, Halim, “Şair ve Otorite Şiir ve Yanılsama”, Karşı, Sayı 106, Haziran-Temmuz 1996, s.46-49 (Eleştiri)

Halim Şafak, Hayati Baki'nin eserlerini ele aldığı yazısında öncelikle ilk şiir kitabı “*Sonsuz Dönüş Yalnızlığı*”ndan bahseder. Şiirlerin epey etkisinde kaldığını, şiirlerin kendisini sarstığını, kitabın şairini izleme kararı aldığını belirtir. Baki'nin geleneksel edebiyat anlayışımızı ve yanılsamalarını bütünüyle sorguladığını anlatır. Şairin yazdıklarının, söylediklerinin “*Şair ve Otorite/Şiir ve Yanılsama*” başlığıyla kitaplaştığını söyler. Kitap için “*Otorite ve Şair Şiir ve Yanılsama*” başlıkları, sanıyorum günümüzü, günümüz şiirinin/şairinin durumunu anlama ve algılama konusunda ve şairin/şiirin konumunu görme noktasında çerçevemizi oluşturuyor.”(s.47) yorumunda bulunur. Kitabın fazla şanslı olamayacağını ifade edip gerekçelerini sıralar. Kitabın adının çalışmalarının eksenini oluşturduğuna dikkat çeker. Kitaptan çeşitli alıntılar sunar.

Sedat, Sadi, “Hayatın Resmini Çizdim”, Karşı, Sayı 106, Haziran- Temmuz 1996, s.63-64 (Eleştiri)

Yazar, yazısına Alaattin Topçu'nun kendisi için imzalayıp verdiği “*Acemi Âşıklar Toplamı*” adlı kitabına düştüğü notla başlar. Ozanın ikinci kitabının ise “*İntiharlar Kitabı*” olduğunu belirtir. Bu kitabı da şairin kendisine imzalayıp postaladığını ifade eder. Her iki kitabı da dört kez okuduğunu, her defasında ayrı bir tat aldığını anlatır. Eserlerden dizeler aktarır. Ozanın sözcükleri kullanırken kendine özgü bir tutumu olduğunu söyleyip ritim uygulama biçimi ve konu seçimini de beğenir. Topçu'nun şiirde vazgeçilmezlik saydığı öğelerin başında insanın geldiğini belirtir. Şairin geniş bir kültürle bezendiğine dikkat çeker. Ozanın “hayatın resmini çizdiği” düşüncesindedir. Yazısının sonundaki notta kitaba yüz üzerinden yüz verdiğini ifade edip okuyucunun notunu da merak eder.

Timuçin, Afşar, “Oktay Akbal İçin”, Karşı, Sayı 108, Ekim- Kasım 1996, s.35-36, (Eleştiri)

Timuçin, Oktay Akbal'ı kendi kuşağına ışık tutmuş bir ağabey ve usta olarak gördüğünü belirterek yazısına başlar. Akbal'ın “yazıları ve tutumuyla aydınlanmacı olarak aydınlık bakmayı ve görmeyi” öğrettiğini belirtir. İyi bir yazarın bizim gibi düşünenden çok bize bir şeyler öğreten olduğu düşüncesiyle Oktay Akbal'ı bu kategoriye yerleştirir. Onun okuyucuları üç yönüyle etkilediğini belirtip bunları

“Önce öykü yazarı olarak, sonra gazete yazarı olarak, daha sonra da çevirmen olarak.” (s. 35) biçiminde sıralar. Timuçin, Akbal’ın çevirilerine övgüler yağdırdıktan sonra da en çok beğendiği çevirisi olarak “*Veba*”yı gösterir. Akbal’ın büyük sözler etmekten hiç hoşlanmayan yapısından bahseder. Yazarın sohbet metinlerine dikkat çeker. Her koşulda soğukkanlılığını koruyan bir yazar olmasından da bahseder. Timuçin, kendisi için Akbal’ın en çok öykücülüğünün ön planda olduğunu belirtir. Onun öykücülüğünü anlatır ve öykülerinde kullandığı tekniklerden bahseder. Akbal’ın yenilikçi öykü anlayışına da değinir. Yazarın tüm yazıları ve öykülerinin ders niteliğinde olduğunu ifade edip Akbal’ı “edebiyat ışığı” olarak tanımlar.

Yağcı, Öner, “Oktay Akbal Aydınlığı”, Karşı, Sayı 108, Ekim- Kasım 1996, s.43-45, (Eleştiri)

Yağcı, yazısında Akbal’ın öyküleriyle ilk tanıştığında henüz öğrenci olduğunu, onu Orhan Kemal ile Sait Faik arasında bir öykücü olarak düşündüğünü, çıkan her kitabını okumaya başladığını, onu okudukça sık sık karşılaştığı bir dostla konuşur gibi hissettiğini belirtir. Kendi yazarlık serüveninin başlamasıyla yüz yüze geldiklerini, yazdıkları gibi bir insan olduğu kanaati kazandığını ifade eder. Türkiye Yazarlar Sendikası Genel Başkanlığı’na gelmesinden sonra ona olan saygısının daha da büyüdüğünü anlatır. Akbal’ı edebiyatımızın “çok yönlü” ve “çalışkan” yazarlarından biri olarak tanımlar. Öykülerinde ele aldığı konulardan bahseder. Yazarın üslubunu okuyucuya aktarır. “Olaysız öykülerindeki insan kalabalığına sevgi ile yaklaşır, dolaysız, yalın, içten bir anlatımla sunar. İçinde yaşadığı çevreyle, kuşatıldığı çevrelerle, sokaklarla, yapılarla insanı getirir gözlerimizin önüne. Bir tablo sunar sanki, içinde duygular da olan.” (s.43) yorumunda bulunur. Akbal’ın dilini şiirsel bulur. Kimi öykülerinin de deneme tadı içerdiğini belirtir. Ardından Akbal’ın ilk romanı olan *Garipler Sokağı* üzerinde durur. Bu kitabı dışında “*Suçumuz İnsan Olmak, İnsan Bir Ormandır, Düş Ekmeği, Yeşil Ev*” gibi kitaplarından da bahseder. Günceleri, denemeleri ve diğer türlerdeki eserlerini de yorumlar.

Danabaş, Ali Ekber, “Muharrem Pire Acı İsyan ve Savaşım”, Karşı, Sayı 111, Eylül 1997, s.28-30 (Eleştiri)

Ressam Muharrem Pire'nin sözlerinden alıntılarla yazısına başlayan Danabaş, bu sözlerin kendisine Sisyphus'u anımsattığını belirtir. Camus'un Sisyphus'un hikâyesine olan yorumunu paylaşır. Muharrem Pire'nin kişilik yapısından, sanata ve sanatçıya bakış açısından bahseder. Danabaş, ardından Pire'nin sanatsal geçmişini özetlendirir. Resim yapmanın inceliklerini çeşitli anlatıları örnek göstererek vurgular. Pire'nin gezip gördüğü yerleri sayıp saf tutumunu anlatarak bu tutumun resimlerine yansımasına değinir. Bu yansılardan gözlemlediklerini detaylarıyla anlatır. Pire'nin gezip gördüğü yerleri sayıp saf tutumunu anlatarak bu tutumun resimlerine yansımasına değinir. Bu yansılardan gözlemlediklerini detaylarıyla anlatır. Pire'nin resimlerindeki duyguları da aktarmaya çalışır.

Binyazar, Adnan, “Yarattığına El Sürdürmeyen Gizli Tanrı”, Karşı, Sayı 112, Ekim 1997, s.54-55 (Eleştiri)

Binyazar, Ressam Mustafa Ayaz'ın toplu sergisini ilk görenin kendisi olduğunu belirtip ressamın çalışkanlığından bahseder. Sanatı, zamansızlık olarak nitelendirir. Ayaz'ın sergiyi Öğretmen Okulu'na gelince oluşturduğunu ifade eder. Öğrencilerine çok şey öğrettiğine dikkat çeker. Ayaz'ın deseni, rengi, biçimi aradığını söyler. Ressamın yetiştiği ortamla çalıştığı ortam sonucunda oluşturduğu resimlerin kendisini hayret içinde bıraktığını belirtir. “Desen- renk- biçim” üçlüsünün Ayaz'ın resimlerindeki titreşim noktalarını oluşturduğunu söyler. “Ayaz özellikle renkleriyle aykırılıkları uyuma dönüştüren inceliklerin ressamıdır.(s.55) yorumunda bulunur. Ressamın resmini arınmış güzelliklerin yansıması olarak görür.

Günel, Burhan, “Eylül Yangını”, Karşı, Sayı 112, Ekim 1997, s.56-58 (Eleştiri)

Günel, “I, II, III” numaralı bölümlere ayırdığı yazısında kötü günlerden geçtiklerini, ne yazsa yetersiz geldiğini, yaşamın kendi gerçekliğini dayattığını belirtir. Buradan sözü Mehmet Başaran'ın kitaplarına getirir. Onun kitaplarının anı-roman tadında olduğu yorumunda bulunur. Bu kitaplardan “*Eylülün Kızgın Soluğu*”nu ele alır. Kitabı okurken Başaran'ın ailesinin gözünün önünde canlandığını ifade eder. Kitabın acıları anlatışına değinir. Eylülün kitapta karanlık bir simge olduğuna dikkat çeker. Günel, kitapta anlatılanlarla kendi belleğindeki eylülleri anlatışından bahseder. Eylüllerin acılarla dolu oluşunu, ülkemizin eylül sorunlarını

anlatır. Başaran'ın eylülün genel görünümü sonrası bireyin öyküsüne geçtiğini ve zor bir dönemde insanlar arasındaki dayanışmayı anlattığını belirtir.

Günel, Burhan, “Yazarlık Bilinci, Sorumluluk ve Bir İnsan Bir Şair: Nusret Kemal Otyam”, Karşı, Sayı 112, Ekim 1997, s.59 (Eleştiri)

Günel, sanata ve sanatçıya verdiği değerden bahsederek giriş yaptığı yazısında hiç tanımamış olmayı dilediği insanlar tanıdığını, bir de insanlığı olan sanatçılar tanıdığını belirtir. Bunlardan birinin de Nusret Kemal Otyam olduğunu ifade eder. Otyam'ı 70'li yıllarda bir dergi aracılığıyla tanıdığını, eczanesine her gidişinde insani yönünü gördüğünü anlatır. Sanatın ona çok yakıştığını söyler. Otyam'ın sanatındaki araç ve amaçlara değinir. Şair karşısındaymışçasına ona sorular sorar. Bu sorular aracılığıyla Otyam'ın “*Suyüzü*” adlı şiir kitabına göndermelerde bulunur.

Meriçkan Güleç, Güler, “Yirminci Yüzyıl Ağıtları”, Karşı, Sayı 112, Ekim 1997, s.60-61 (Eleştiri)

Hüseyin Yurttaş'ın “*Yirminci Yüzyıl Ağıtları*” adlı son yayımlanan kitabını ele alan yazar, şairin eserinde tarih bilinciyle seslendiğini belirtir. Yurttaş'ın acıyı ulusaldan evrensele götürüp tarihle estetiği kaynaştırdığını ifade eder. Eserdeki dil inceliklerinden örneklerle bahseder. Kitaptaki on iki şiirin (ağıdın) sağ üst taraflarındaki bilgi paragraflarıyla yazıldığını aktarır. Diğer kırk üç şiiri ise büyük bir senfoninin librettoları olarak yorumlar. Eserdeki bazı ağıtları yazar, kendi özelinde yorumlar. Eserden alıntılarla yorumlarını somutlaştırır. Yurttaş'ın dikkat çektiği durumlar üzerinde de durur.

3.6. Gezi Yazısı

Kıyafet, Hasan, “Ben Londra’da İken”, Karşı, Sayı 84-85, Nisan- Mayıs 1994, s. 51-56(Gezi Yazısı)

Kıyafet, yazısına elli yaşından sonra ilk kez bindiği uçak izlenimiyle başlar. Ardından Heathrow Havaalanı'nda İngilizler dışında herkesin çoğunlukta olduğu görüntüyü aktarır. Tufan adlı biri tarafından karşılandıklarını, gördüklerini detaylıca incelediğini, İngilizlerin tuhaf bakışlarına maruz kaldığını ifade eder. Türk Topluluğu Kütüphanesi ile Londra İşçi Birliği'nin davetlisi olarak oraya eşiyile gittiklerini ama on beş gün kalmak istemediğini belirtir. İngiltere’de gözlemlediği eğitim sisteminin ayrıntılarını aktarır. Her evden en az üç beş köpeğin çıkarılıp gezdirilmesini yadırgar.

Bu sebeple İngiltere’yi mecâzi anlamda köpekler cumhuriyeti olarak adlandırır. Ardından bir pazar izlenimini aktarır. British Museum’da İngilizlerin “hırsızlık mallarını” sergiledikleri yorumunda bulunur. Marks’ın mezarına gittiğini belirtip gördüğü ünlülerden, İngiltere’nin siyasi- fiziki iklimini sevmediğinden bahsederek yazısını sonlandırır.

3.7. Günlük

Can, Birsen, “Yoldaki”, Karşı, Sayı 60, Nisan 1992, s.14 (Günlük)

Yazar, günlük türünde kaleme aldığı yazısında ismini vermediği kişiyle kırk üç yıl sonra buluşacak olmanın heyecanı ile evi düzenlediğini, çiçekleri sulayacağını ve yarınki kavuşmada çabuk fark edilmek için pembe kazağını giyineceğini belirtir. Yazının sonunda beklenen kişinin bir mahkûm veya asker olduğu, kavuşmanın ise aracın içinden bakışarak gerçekleşeceği anlaşılır.

Dara, Ramiz, “ Bir Festival Günlüğü”, Karşı, Sayı 65, Eylül 1992, s.27-31 (Günlük)

Yazarın, birinci tekil kişi yerine ikinci tekil kişiye hitaben kaleme aldığı günlük türündeki bu yazısında Nahit Kayabaşı tarafından Devrek’teki festivale çağrıldığını anlamaktayız. Yazar, 3 Temmuz 1992 Cuma günü yola çıktıklarını, Akhisar dolaylarında otobüsün arızalandığını, yanında arkadaşları olduğu için sıkılmadığını, Devrek’e varıp otele gittiklerini, orada İbrahim Yıldız’la tanıştığını belirtir. Ali Yüce’yi güçlükle tanıdığını, tören konuşmalarının kısa yapıldığına şaşırdığını anlatır. Sanat eserlerinin özgünlüğü karşısında şaşırdığını, etkinliğin imza töreniyle devam ettiğini, beğendiği şair Mehmet Yaşar Bilen’le tanıştığını söyler. İkinci gün söyleşi, panel ve imza etkinliğine katıldığını, bu iki günde mutluluk duyduğunu, dönüş yolculuğunun mutlu geçtiğini, arkadaşlarıyla yeniden buluşmak istediğini de ekleyerek yazısını sonlandırır.

Günel, Burhan “ Günlerden”, Karşı, Sayı 67, Kasım 1992, s.18-23 (Günlük)

Günel, yedi gün boyunca yazdığı günlüklerini bir bütün olarak “Günlerden” başlığıyla yayımlamıştır. 15 Nisan Çarşamba günü, öykücü Mucize Özunal, Günel’i arayıp Ordu’ya ORSEV etkinliğine gideceğini duyduğunu, ORSEV başkanının eski bir sınıf arkadaşı olduğunu söyler. Günel, Özunal’ı da çağırır ama o, selamının iletilmesini isteyerek teklifi reddeder. 16 Nisan Perşembe günü arkadaşlarının

isteğiyle Ordu'ya gitmeden önce onlarla buluşur ve otobüse zor yetişir. 17 Nisan cuma günü sabah vakti Ordu'ya varan Günel, bir mutluluk ve huzur duyar. Kendisini, İbrahim Dizman karşılar, evine giderler. Beraber Ordu sokaklarında gezdiklerinde Günel, Ankara'da göremediği bazı durumları Ordu'da görür ve mukayese eder. ORSEV'e gittiklerinde birçok edebiyatçı arkadaşları ve onların aileleriyle karşılaşır. 18 Nisan Cumartesi günü Ordu'nun ilgisi karşısında Günel, çok şaşırır. Söyleşi ve kitap imzalamadan sonra yemek yerler. Günel, mutluluktan havalara uçar. Akşam izlediği tiyatronun güzelliği karşısında şaşırıp kalır. 19 Nisan Pazar günü Naim Tiralı'nın evine giderler. Burada Günel, Karadeniz insanını daha iyi tanır ve bir gece önce Ankara'ya dönemediğine sevinir. Gün sonunda Ankara'ya gider. 20 Temmuz 1992 Pazartesi, Günel Karşı'nın 64. sayısının düzeltmelerini yapar. Ece Aykız'ın şiirinden çok etkilenip şiirin dünyasına girer ve onun şiirlerinin okunması gerektiğini ifade eder. 02 Eylül 1992 günü için de bir mektup paylaşır.

Günel, Burhan, “Sivas Günlüğü”, Karşı, Sayı 75-76, Temmuz- Ağustos, 1993, s.80-86 (Günlük)

İlk olarak 19 Temmuz 1993 gününe ait yaşantılarına değinen Günel, İstanbul Ankara yolunda Mavi Trende olduğunu, Sivas olaylarının üstünden geçen on yedi gündür ruhi olarak iyi durumda olmadığını, sürekli hayatı sorguladığını, daha önce dört kez ölümle burun buruna gelmesine rağmen beşinci olan Sivas'ın dışındakilerde ölmekten korkmadığını belirtir. Madımak Oteli'nde kalmasına rağmen o saatlerde dışarıda olmasını ve arkadaşlarının yanında olup onlarla beraber yanmamasının sebebini sorgular. Orada ölmenin kendisine çok yakışacak olduğunu düşünür.

26 Temmuz tarihli günlükte, dün Devrek'ten döndüğünü, yalnız kalıp uyuyamadığını, oğullarını çağırdığını, o gün yayınevine Aydoğan Yavaşlı'nın geldiğini ve duygu dolu anlar yaşadıklarını, herkesin olayın etkisinden hâlâ şokta olduklarını belirtir. Olaydan önceki Sivas yolculuklarını, Sivas'a varışlarını hatırlar. 13 Ağustos, sabah 04.30 tarihli günlüğünde ise artık Ankara'da duramadığını ama yine de olayın yaşandığı gün olanları yazmak istediğini ifade eder ve yaşananları anlatır.

Buyrukçu, Muzaffer, “14.09.1992”, Karşı, Sayı 77, Eylül 1993, s.80-86 (Günlük)

Devamı diğer sayıda yayımlanan bu günlük, sona erdiği sayıda değerlendirilecektir.

Buyrukçu, Muzaffer, “14.09.1992”, Karşı, Sayı 78, Ekim 1993, s.9-26 (Günlük)

Muzaffer Buyrukçu'nun yazacağı yeni öykünün çarpıcı olması için seçici davranması, içine sinmeyip bırakması, pencerenin önünden etrafı izlemesi, metnin giriş cümlelerini düşünmesi, Enver Ercan'ın telefonla arayıp onu Hatay Meyhanesi'ndeki televizyon çekimlerine davet etmesi, Muzo'nun(kendi tabiri) daveti kabul edip kendi iç dünyasına yolculuk etmesi, daktilonun başına oturup yenilik arayışı içine girmesi günün başlangıcındaki olaylardır. İlk çekim için evden çıkarken bu çekime gönülsüz olduğunu, çevresinin baskısı sebebiyle kendini mecbur hissedip diğer sanatçılar gibi olmaya çalıştığını hatırlaması, içinde çekimin kaygılarını taşıması, öğrencilik yıllarını anımsaması, yolda gördüğü birinin ona Edip Cansever'i hatırlatması, onun erken olduğunu düşündüğü ölümüne üzülmesi, TRT İstanbul Müdürlüğüne varması, kapıda karşılanmadığına üzülmesi, televizyona çıkmadan önce makyaj yapılması, Çetin Çeki'nin odasına oradan da çekim stüdyosuna gitmesi, kendisini orada hiç de rahat hissetmemesi, konuşmanın başlayıp Çetin Çeki'nin yazarın Orhan Kemal'le olan dostluğuna çokça değinip sorular sorması, röportaj sonrası değerlendirme yapmaları, ardından Enver Ercan'ın yanına gitmesi, eşi Ece'nin de yanlarına gelmesi, eşler kendi aralarında konuşurken Muzo'nun zihninde edebiyatımızın en önemli isimlerini geçirmesi, anılarını hatırlaması olayların devamıdır. Enver Ercan'ın uyarısıyla kalkıp çekim alanına gitmeleri, farklı memleketten insanları İstanbul'da görüp şehri kötü duruma düşürdüklerini iddia etmesi, zihninde değişik hayallere dalması, Hatay Meyhanesi'ne varmaları, çekimin başlaması, soruları soran Enver Ercan'a yönetmenin sürekli müdahale etmesi, Muzo'nun kâğıttan okumasına izin verilmemesi, çekim için yönetmenin çok hassas davranmasının herkesi sıkması, biten çekim sonrası programın yayınlanacağı tarihi öğrenmesi, Enver Ercan ve eşi Ece'nin mekândan ayrılmaları, Muzo'nun orada kalıp bir şeyler yiyip içerken Mehmet Ali ile sohbet etmeleri, mekânda oturmaya devam ederken Necdet Ökmen'i araması, ardından Melisa Gürpınar'ı arayıp sekreterine not bırakması, Bahar'ı arayıp ulaşamaması, Cemal Süreya ile orada oturdukları zamanı hatırlaması, masasına gelen kadının Cemal Süreya'ya olan ilgili davranışlarına ve başlarından geçen maceraya değinmesi, ardından Cemal Süreya'yı tanımış olduğuna sevinip tanışamayanlar için üzülmesi, o sırada Cemal Süreya'nın arkadaşı İlhan Bey'in Muzo'yu masalarına davet etmesi ve birlikte masaya geçmeleri gibi olaylarla günlük sona erer.

Günel, Burhan, “Günlerden”, Karşı, Sayı 80, Aralık 1993, s.16-18 (Günlük)

Günel, 13 Ekim 1993, 03 Kasım 1993, 07 Kasım 1993, 07 Kasım gece, 23 Aralık 1993 tarihli günlüklerini yayımladığı yazısında romanına bir bölüm olarak geliştireceği notlarından, 12 Eylül sonrası toplumda ortaya çıkan gayriahlaki durumlardan, insanların birçok değer yargısından mahrum kaldıklarından, bu insanların midesinin bulanmasına sebebiyet verdiğinden bahseder. TÜYAP Kitap Fuarı’nda Osman Şahin’le yaşadıkları güzel anları, kendisinin de Osman Şahin gibi aynı kaynaklardan geldiğini, insanlar arasındaki çıkar ilişkilerini, kurnazlığın ilişkiler üzerindeki etkisini, şiir ve mutluluk üzerine konuşan şairleri de anlatır.

Buyrukçu, Muzaffer, “6.8.1971”, Karşı, Sayı 81, Ocak 1994, s.23-32 (Günlük)

Günlüğün devamının diğer sayıda bulunması sebebiyle incelemesi, metin bitiminde yapılacaktır.

Hakkı, Ruşen, “İstanbul’da Bursa’da”, Karşı, Sayı 81, Ocak 1994, s.23-32 (Günlük)

Yazar, 16.04.1993 ve 25.04.1993 tarihlerini kapsayan günlüklerinde ilk gün İstanbul’da olduğunu, Gerçek Sanat Yayınları’na uğrayıp “*Üretimde Sevda*” adlı şiir dosyasını verdiğini, Güngör Gençay ve diğer arkadaşlarıyla bir şeyler yediklerini, yemekte Bursa’daki Kitap Fuarı’ndan söz ettiklerini, yemek sonrası resim sergisi gezdiklerini, ısrarlara rağmen kalmayıp eve döndüğünü belirtir. İkinci gün ise sekiz arabasıyla Bursa’ya gittiğini, 10.10’da Bursa’ya vardığını, şehri yürüyerek gezdiğini, fuar alanındaki duyuruyu okuyup Can Kitabevi’nin sahibi Enver Can’la tanıştığını, fuarda Can Kitabevi’nin standında Güngör Gençay ve ailesiyle konuşup bahsi geçen muhtarla tanışmak istediğini yazar.

Buyrukçu, Muzaffer, “6.8.1971”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat-Mart 1994, s.27-32 (Günlük)

Günlüğün devamının diğer sayıda bulunması sebebiyle incelemesi, metin bitiminde yapılacaktır.

Buyrukçu, Muzaffer, “6.8.1971”, Karşı, Sayı 84-85, Nisan- Mayıs 1994, s.28-37 (Günlük)

Muzaffer Buyrukçu’nun Selda isimli kadınla ilgili gördüğü rüyanın etkisiyle Vezneciler’de yürümesi, çevresindeki insanların davranışlarını izlemesi, manav Hüseyin’den karpuz alması, E Yayınevi’ne gitmesi, Cengiz Tuncer’le sohbet etmeleri, odaya Sungu Çapan’ın girmesi, üçünün “insan” kavramı üzerine konuşmaları, ardından Cumhuriyet gazetesi ve siyaset üzerine konuşmaları günlüğün ilk olaylarıdır. Cengiz Tuncer’in dışarıya çıkıp gelerek duyduklarını anlatması, olayların Lütfü Erişçi’nin dükkânı önünde olması sebebiyle onun adına endişelenmeleri, bir gazetecinin cinayet işlendiğini söylemeye gelmesiyle Lütfü Erişçi için yazarın ve Cengiz Tuncer’in fenalaşmaları, gazetecinin katili gördüğünü söyleyip tarif etmesi, Cengiz Tuncer’in tarif edilenin Taner olduğunu söylemesi, onun hakkında konuşmaları, Taner’in Lütfü Erişçi tarafından işten çıkarılan, geçim sıkıntısı çeken tezgâhtarı olduğunu anlatıp onu tanıtmayı, cinayet senaryoları üzerine fikir yürütmeleri, Lütfü Erişçi’nin cimriliğinden bahsetmeleri, hep beraber sıcak olan havada Tevfik Efendi’nin verdiği içecekleri içmeleri, Lütfü Erişçi’nin para konusundaki hassasiyetlerini içeren durumlardan bahsetmeleri, içeriye Doğan Katırcıoğlu’nun gelmesi ve cinayet işlendiğini duyması, babasını arayıp detayları alması, Cengiz Tuncer’in yakın arkadaşı Lütfü Erişçi’nin ölümüne şimdi inanıp nefesinin tıkanması, günlüğün devamındaki olaylardır. Yazarın kendisini günlerce etkileyen bir başka cinayet olayını anımsaması, ortamdakilerle vedalaşıp oradan ayrılması, cinayetin işlendiği olay yerine gitmesi, karşılaştığı Enver Aytekin’den cinayet sebebini ve yaşananları öğrenmesi, duyduklarını Cengiz Tuncer’e anlatıp tek başına yürüyüşe çıkması, zihnindekilerle çarpışırken yolda arkadaşı Süleyman’ın karısı Afet’le karşılaşp ayaküstü Süleyman’ın içkiciliği üzerine konuşmaları ve vedalaşmaları, yazarın sıkıntıyla oradan ayrılırken Süleyman’ın içkici olmasına üzülen onun iyiliği ve ailesine faydası olması için meyhaneye yanına gitmesi, masadakilerle tanıştırılması, Süleyman’ı yanlış bir hayat içinde olduğu için eleştirince onun tepkiyle karşılaşması, ardından mekânda olay çıkaran marangoz lakaplı adamın Kemal Gürses’in masasında dayak yemesi, bugünkü cinayetten bahsetmeleri, Süleyman’ın verdiği bir başka cinayet olayına yazarın şaşırması, bahsi geçen cinayet kurbanı Bahriyeli İsmail’le olan gençlik zamanlarını yazarın hatırlaması, bir günde iki cinayet, haberi, alışına üzülmesi, Süleyman tarafından

teselli edilmesi ve mekândan kalkmaları, yolda giderken Süleyman'ı içki konusunda bir kez daha uyarması, Süleyman'ın bu duruma sebep olarak eşi Afet'i göstermesi, yazarın Süleyman'ın arkadaşlarını beğenmediğini belirtmesi, kendi topluluğuna onu davet etmesi, birlikte Aksaray pazarına uğramaları, arkadaşı Doğan'la içmeleri, orada olay çıkaran cüceyle Doğan'ın tartışması, cücenin kaçıp gitmesi, yazarın Doğan'la sonrası için yeniden buluşma ayarlaması ve Süleyman'la beraber oradan ayrılması, yolda yürürlerken Süleyman'ın gösterdiği gencin cinayet işlediğine yazarın şaşırıp bugünkü üçüncü şaşkınlığı olduğunu fark etmesi, Süleyman'ın yazara daha çok şaşırabileceğini, gecenin yeni başladığını söyleyip Doğu İşkembecisi'ne gitmeleri ise yazarın günlüğüne konu olan son durumlardır.

Buyrukçu, Muzaffer, “8.6.1992”, Karşı, Sayı 86-87, Haziran-Temmuz 1994, s.59-66(Günlük)

Günlük, sonraki sayıda devam ettiği için incelemesi metnin bitiminde yapılacaktır.

Buyrukçu, Muzaffer, “8.6.1992”, Karşı, Sayı 86-87, Haziran-Temmuz 1994, s.36-50(Günlük)

Muzaffer Buyrukçu'nun İstanbul Gazeteciler Cemiyeti'nin dördüncü katındaki lokalinde oturup bir şeyler yiyip içmesi, kadehini kendisini seven sevmeyen herkes için kaldırması, gözünün önünde sanatçı ve yazar dostlarından birçok ismin belirlenmesi, çok sevdiği ceketinin düğmesine üzülmeye, Üsküdar'da dostlarıyla buluştuğu günü hatırlaması, şu anki yalnızlığına içerlemesi, sevdiği kadını düşünüp yalnız olmadığına inanması, sevdiği kadının meziyetlerini, o ve dostlarıyla geçirdiği başka anıları hatırlaması günlüğe konu olan ilk olaylardır. Yazarın çeşitli dizeler okuyup not alması, ileri masada oturan Playboy dergisinin yöneticilerinden Fikri Nafiz Ayyıldız'la selamlaşıp konuşması, adamın Buyrukçu'nun dergi için yazdığı öyküyü çok beğenip üç kez okuduğunu söylemesi, Ayyıldız'a yazım sürecini anlatıp yazım titizliklerinden bahsetmesi, Uyguner'in yeniden kendini yalnız hissetmesi, Cemal Süreya öldüğünden beri hiç şarkı söylemediğini fark etmesi, şair Süheyla Taşçier'i anımsaması, olayların devamıdır. Masadan kalktığında Ayyıldız'ın da kalkması, bayram sonrasına buluşma ayarlamaları, Cem Yayınevi'ni aradığında birçok yazarın orada olmadığını öğrenmesi, Levent Yılmaz'la konuşması, ölüm döşeğindeki annesinin yanına gidiş anını hatırlaması, durumuna çok üzülmeye,

derdini anlatmak ve paylaşmak için içki sofrasına arkadaş bulamaması, arada kaybettiği öykü taslağına üzülmesi, kaybolan düğmesini sorarken yan masadakilerle muhabbete girip Benli Belkis üzerine uzunca konuşmaları, Ziya Osman Saba'yı anımsaması, yine kendini çok yalnız hissetmesi, bardaktaki rakıyı içip hastaneye gitmek için mekândan ayrılması ise günlüğe konu olan diğer yaşanmışlıklardır.

Buyrukçu, Muzaffer, “27.3.1970”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.36-50(Günlük)

Buyrukçu'nun Muzaffer Erdost'la karşılaşması, biraz sohbet etmeleri, o sırada diğer arkadaşlarının yanı başlarında belirmesi, hep beraber Yeditepe'ye gitmeleri, Cemal Süreya'nın Papirüs'te yayımlamak üzere Suat Taşer'in fotoğraflarını istemesi, bir süre sonra vedalaşmaları, Buyrukçu, Muzaffer Erdost ve Cemal Süreya'nın öykü anlatarak yürümeleri, bir yerlere uğrayıp vedalaşmaları, günlüğün başlangıcındaki olaylardır. Buyrukçu'nun Papirüs'e gitmesi, orayı güvenli bir sığınak olarak görmesi, Kemal Tahir'in tefrika romanı *Büyük Mal*'ı hatırlaması, bir haftaya kadar emekliye ayrılacak olmanın duygu yoğunluğu içine girmesi Cemal Süreya'nın gelmesi, muhabbet etmeleri, Ahmet Köksal'ın da gelip dâhil olması, muhabbet sonrası Köksal'ın sergiye gitmesi, Cemal Süreya'nın yine Mehmet Doğan konusunu değmesi, Erdost'un da tekrar buluşmak üzere gitmesi, Buyrukçu ile Cemal Süreya'nın içip dertleşmeleri ve havanın kararması Muzaffer Buyrukçu'nun günlüğünde o gün için gerçekleşen diğer olaylardır.

Buyrukçu, Muzaffer, “29.3.1994” , Karşı, Sayı 92-93, Aralık 199 Ocak 1995, s.31-39(Günlük)

Yazarın dün geceki düşünde Ferruh Doğan ile Ali Ulvi'yi görmesi, bu düşünü onlara uçurup nasıl yorumlayacaklarını merak etmesi, saat on birde Ankara Radyosu'na gitmesi, Ayla Kutlu ile buluşması, muhabbet etmeleri, siyasi konulara eğilmeleri, Yıldız Balkan ile tanışması, röportajın başlaması, günlüğe konu olan ilk olaylardır. Sonrasında Ankara'nın çeşitli yerlerini gezmeleri, yazarın yerleşim yerleri hakkındaki fikirlerini açıklaması, eski Ankara'nın güzelliklerle dolu davranışlarını ve o dönemleri arayan insanların sözlerini hatırlaması, Ulus Sinemasından bahsetmesi, birileri ile belediye seçimi üzerine tartışması, Onaran'ın muayenesine gitmesi, bekleme sırasında kitabını çıkarması, orada çekip yapılmasını, kendisinin de tanıtılması, çekimin yapılmasını ve dışarıyı izlemeleri, seçim kazananlarının

bağırışlarını dinlemeleri, kendilerinin kaybedişine Onaran ve Ayşe hanımla üzülmeleri, günlükte yer alan diğer durumlardır.

Erkekli, Osman Serhat, “Günlük”, Karşı, Sayı 103, Şubat 1996, s.16-18 (Günlük)

Yazar, “Haziran 1977, 21 Ocak 1979, Belirsiz Bir Gün, Aynı Günlerde, 5 Mayıs 1979, Aynı Gün Aynı Gemi, 16 Eylül 1981, 7 Ağustos 1981, 23 Nisan 1981, 13 Ekim 1981, Belirsiz Bir Gün, Ağustos 1983, 15 Şubat”, başlıkları altında yazdığı günlüklerinde Türkiye Yazarları dergisinin yazıhanesine uğradığından, orada kimsenin olmadığından bahseder. Bir başka gün, rüyalarının bile ufkunun daraldığından, kedilerin durumundan, semtte evi olanlar için gecelerin kolay olduğundan; Kadıköy, Beşiktaş ve Fatih’in nasıl bir yer olduğundan, gemide karşılaştığı kadından, çok yaşlı İstiklal Savaşı Gazisi’nin halinden, sokak görüntülerinden, postanenin çevresinde olup bitenden, apartmanların durumundan, yıldızların altındaki insanların görüntülerinden, adres soran yaşlı kadından, yürümenin kendisine yaradığından, satrancın tanımından ve nasıl bir özellik taşıdığından söz eder.

Yüksel, Seveda, “Yaşamdan Görüntüler”, Karşı, Sayı 106, Haziran- Temmuz 1996, s.41-42 (Günlük)

Yüksel, “17 Ağustos, 19 Ağustos, 19 Eylül, 25 Ekim, Tarihsiz, Ankara 1990 “ başlıklarını attığı günlüklerinde annesinin mezarı başında bir şeyler düşündüğünü, ölen çok yakınımızsa o toprak parçasının vereceği güce gereksinim duyduğumuzu belirtir. Çocuk ve uçurtmaların görüntüsünü, uçurtmanın gezi serüvenini, Şeker Portakal’ını okurken Zeze’yi kıskandığını, çocukluğunda Zeze’nin yaşadığı gibi bir anı olmadığını, sevmediği insanlarla konuşmayıp dut yemiş bülbül gibi oturmayı seçtiğini de ekler. Gaziantep’e otobüsle giderken düşündüğü insanları, insanın bir dostu neden yitirdiğini sorguladığını, bir taşra kentinin yoksunluklarından sonra başkentten varsıllığının içini coşturduğunu, güzel bir insanla konuştuğunu, “*Alıcı Hüzün*” kitabının kendisine hediye edildiğini ve o kitapla Ankara’yı beraber düşlediğini de yazarak yazısına son verir.

Buyrukçu, Muzaffer, “18.06.1993”, Karşı, Sayı 107, Ağustos- Eylül 1996, s.14-26 (Günlük)

Buyrukçu’nun bir haziran günü temiz havada yürümesi, ilk kez bindiği deniz otobüsüyle Yalova’ya gitmesi, Yalova İskelesi’nde kendisini Yazarlar Sendikası Genel Sekreteri şair Melisa Gürpınar ve birkaç ismin daha karşılaması, kültür etkinliği kapsamında birçok şairin ve yazarın orada olduğunu öğrenmesi, Onur Bey ve Melisa Gürpınar’la sohbet etmesi günlüğe konu olan ilk olaylardır. Yazarın Yalova’yı gözlemlemesi, otobüsle seyahat etmeleri, kıyıdaki lojmana varmaları, ardından kitap sergilerinin bulunduğu yere gitmesi, imza gününün sönük geçmesine canının sıkılması, gittiği lokantada hayâl kırıklığına uğraması, akşam diğer yazarlarla lojmana dönmesi, orada da bir masa kurup sabaha kadar eğlenmeleri, olayların devamıdır. Sabah kahvaltıda yazarın, çocukluğuna gitmesi, ilkokulu okuduğu Kuru Köyü’ne yerel halktan bir çiftin sayesinde varması, kapalı olan okulu açtırması, okul numarasını söylemesiyle adamın belgeleri getirip onu geçmişe yolculuğa çıkarması, kırk yıl öncesindeki hâlini gördüğüne sevinmesi, ardından oradan dönemleri, kaplıcalara gitmeleri, termal otelde gördüğü Araplardan tiksinişi, arkadaşlarının Arapların Türkiye’de satın aldıkları yerlerden bahsetmesi, Atatürk Müzesi’ni gezmeleri, Gökçedere’ye gitmeleri, ardından dönmeleri, Mustafa Şerif Onaran’la olan randevusuna gitmesi, orada Ahmet Say’la da karşılaşması, muhabbet etmeleri, imzalayıp notlar düştüğü kitabını Onaran’a hediye etmesi, beraber çorba içmeleri, Onaran’ın hediye kitabı incelemesi, kitap üzerine konuşmaları, ardından içki içip başka konular üzerinde durmaları, Onaran’ın ağabeyinin Türkçeye çevirdiği tangoyu söylemesi, ise günlüğe konu olan diğer olaylardır.

Günel, Burhan, “Günlerden”, Karşı, Sayı 108, Ekim- Kasım 1996, s.67-69, (Günlük)

Günel, 30 Haziran tarihini attığı günlüğünde Çaycuma’da olduğunu, okurlarla söyleşip şenliğe katılmak için orada bulunduğunu, sessiz ve dingin bir sabah yaşadığını, içinin kıpır kıpır olduğunu ve Oktay Akbal’ı düşündüğünü anlatır. Uzun zamandır Akbal’ı görmediğini belirtip en son Ankara’da görüştükleri zamandan bahseder. Akbal’la görüştüğü her zaman çok mutlu olup erinç duyduğunu ifade eder. Akbal’ın yayımlattığı, öncülük ettiği öyküsünü ve yayımlatma serüvenini aktarır. Yazarlığının başına denk gelen 12 Mart darbesi sonrası Akbal’ın kendisini

yüreklandirdiğini vurgular. *Karşı* 'yı çıkardığı günden beri Oktay Akbal ve Mehmet Seyda için özel sayılar oluşturmaya düşündüğünden ve o gece de Akbal'ı rüyasında gördüğünden bahseder. Rüwayı detaylarıyla anlatır. Ardından, Akbal'ın İstanbul'daki evini aradığını, eşi Ayla Hanım'dan Akbal'ın Muğla Akyaka'daki evde olduğunu öğrenip kendisine ulaştığını ve sağlığının iyi olduğunu öğrenince mutlu olduğunu belirtir.

Yüksel, Seveda, “Günlük Yaşamdan Görüntüler”, *Karşı*, Sayı 112, Ekim 1997, s.41-42(Günlük)

Seveda Yüksel, “3 Ağustos, 12 Ağustos, 17 Ağustos, 25 Ağustos, 5 Eylül, 20 Eylül, 25 Ekim” tarihlerinde tuttuğu günlüklerinde yaşam kalitesini ve daha iyi bir yaşam ihtimalini, daime bir şeyleri aradığını, hep bir şeyleri yakalamaya çalıştığını belirtir. Bayramların asıl çocuklar için olduğunu, onlar için pek çok şey ifade ettiğini, ne zaman yaşadığını duyumsadığını, iletişimsizliğe alıştırıldığımızı, iletişime dair her şeye ihtiyacı olduğunu, bir arada bulunmasının güzelliğini de ekler. Kimi dizelerle nerede karşılaştığını düşündüğünü, Ahmet Telli'nin şiirleri için düşüncelerini, bir gecenin elindeki şiir kitabıyla sona ermesinin güzelliğini, Sinanlarda olmanın kendisini çok mutlu ettiğini, yeni bir kentte geride kalan durumları arayacağını da anlatarak yazısını sonlandırır.

3.8. İnceleme

Karakuş, Hidayet, “Birey Mi Bireyci Mi?”, *Karşı*, Sayı 57, Ocak 1992, s.39-40,(İnceleme)

Yazar, bu yazısında *Karşı*'nın Kasım 1991'de çıkan sayısında Turan Altuntaş'ın kendi romanı *Uykusu Derin Şehir*'in kahramanı Halis Çelik üzerine incelemelerde bulunmuş ve eserde memnun kalmadığı, katılmadığı durumları dile getirmiştir. Karakuş'a göre “(...) birey başka, bireyci başkadır. Altuntaş'ın yanıldığı nokta burası sanırım.” (s.39) Ayrıca Karakuş, Altuntaş'ın kendince değiştirdiği roman tanıtım cümlesini de şu sözleriyle farklı bir boyuta taşımıştır. “ Şimdi Altuntaş'ın değiştirdiği tümceyi yeniden yerine oturtalım mı? *Uykusu Derin Şehir*'de birey olamamış insanın açmazını anlatıyor Hidayet Karakuş.” (s.40)

Durak, Mustafa, “Sakarya Türküsü”, Karşı, Sayı 58, Şubat 1992, s.1-9,(İnceleme)

Necip Fazıl Kısakürek’in “*Sakarya Türküsü*” adlı şiirinin incelendiği bu yazıda Mustafa Durak, “şiirin biçim ve anlamının bir bütünlük içinde olduğunu” belirtip şiirin dizelerini anlamsal bakımdan detaylarıyla incelemiştir. Durak, “Necip Fazıl’ın imgelem gücü, öğeleri karşıtlıkların aşırı uçlarından seçmesinden kaynaklanıyor.” (s.8) tespitiinde bulunur.

“Eyvah eyvah Sakarya’m sana mı düştü bu yük?

Bu dava hor, bu dava öksüz, bu dava büyük!..

Bu ikilide fikir ve davayı karşı karşıya getirerek sıralamayı tamamladı. Davanın içeriği de açıkça verilmeden, kullanılan öğelerin bağlamından bir çıkarıma izin verilmiş.”(s.4) Bu ikiliklerde olduğu gibi şiirin bütününe inceledikten sonra genel olarak eleştirel bir tavır sergiler.

Şahan, Yakup, “Arthur Rimbaud’un ‘Mucizesi’ Mi?, Karşı, Sayı 59, Mart 1992, s.4-6,(İnceleme)

Yazar, yazısının başında Özdemir İnce ile Refik Durbaş arasında geçen bir röportajdan kısa bir alıntı yaparak yazının çıkış noktasını belirler. İnce, Rimbaud’un klasik şiir anlayışını yıkan ve vezin, kafiye gibi unsurları önemsemeyen yapısını iki bin yıllık düzeni değiştirme olarak görür. Ayrıca bu durumu “mucize” olarak nitelendirir. Yakup Şahan da Rimbaud’un mucizesi diye düşünülen durumu yazısı boyunca inceler. Şahan’a göre Rimbaud’a mal edilen durum, aslında Baudelaire tarafından başlatılmıştır: “(...) Bana göre Rimbaud, Baudelaire’in başlatmış olduğu düz yazı şiir çıkırında bir konaktır sadece.” (s.5) Şahan, İnce’nin yorumunu değerlendirmek adına da Baudelaire’in düz yazı şiirlerini bir kez daha okur ve düzyazı şiirlerin bir geçmişi olduğu, bu durumun Rimbaud’un mucizesi olmadığı kanaatine varır. Yazısının sonunda da kararı okuyucuya bırakır.

Ökmen, Necdet, “Azdeyişler”, Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.41,(İnceleme)

“Aseksüel” kavramını inceleyen yazar, bu kavramı Nurten Ay’ın ödüllü “*İstanbul Masalı*” adlı öyküsündeki aseksüel kahraman Zeynep üzerinden ele alıp kendi hayatındaki kadının aseksüelliğine kadar getirir. Bu durumu kendi hayatındaki

kadında ortadan kaldırmak için başvurduğu öyküde, anlayamadığı iki hususu ise Nurten Ay'ın bir sonraki hikâyesinde açıklığa kavuşturmasını ister.

Bilir, Ali. F. “Torosları Görmeden Ölmeyin!” , Karşı, Sayı 65, Eylül 1992, s.45-46,(İnceleme)

Bilir, yazısının girişinde *Cumhuriyet* gazetesinde Yaşar Kemal'in iki yazısının yayımlandığını, ardından “*Toroslar Kaleler Yörükler*” adlı anlatısı ile Osman Şahin'e yer verildiğini, bu iki yazarın aynı kavşakta buluştuğunu belirtir. Yazının devamında ise Osman Şahin'in uzun bir yolu kat ederek bu seviyelere geldiğini, özgün bir durumu olduğunu ifade edip “*Toroslar Kaleler Yörükler*” adlı eseri inceler. Eseri edinmeyenler için de eserden kısa bir bölüm aktarır ve kısa zamanda kitaplaştırılmasını dileyerek yazısını sonlandırır.

Şahin, Osman, “Geniş Kenarlı Bir Nehrin Akışı: Yaşar Kemal”, Karşı, Sayı 71, Şubat 1993, s.26,(İnceleme)

Yazar, Yaşar Kemal'in *Demirciler Çarşısı Cinayeti* ile *Yusufçuk Yusuf* romanlarının giriş ve bitiş cümleleri olan “O iyi insanlar, o güzel atlara bindiler ve çekip gittiler.”(s. 26) cümlesi ile bu cümlenin geçtiği söylenceyi paylaşarak başladığı yazısında, günümüz koşullarından bunalan insanların geçmişe olan özlemlerine değinir. Yaşar Kemal'in romanlarında Çukurova'nın ne denli güzel ve olması gereken şekilde verildiğini ifade eder. Yaşar Kemal'in her romanında ve romanlarının her sayfasında Çukurova gerçeğinin bulunduğu dikkat çeker. Yöreye ait olan tüm özelliklerin, anlatıların, tarihin, ırkların onun eserlerinde kendisine yer bulduğunun altını çizer ve Yaşar Kemal'i, “konuşan ve haykıran tüm dünya insanlığının öz dili” olarak görür.

Yağcı, Öner, “Bir Çınar'ın Şiirleri”, Karşı, Sayı 71, Mart 1993, s.24-27,(İnceleme)

Rıfat Ilgaz'ın sanatçılığını ve özellikle şairlik yönünü incelemek amacıyla yazısını kaleme alan Yağcı, Ilgaz'ı 82 yıllık bir çınara benzetir. 1911'de Cide'de ahşap bir evde doğduğunu, onurlu, çalışkan ve yurduna sevdalı olduğunu belirtir. *Hababam Sınıfı*, *Bizim Koğuş*, *Karadeniz'in Kıyıcığında*, *Meşrutiyet Kırathanesi*, *Karartma Geceleri*, *Sarı Yazma*, *Yıldız Karayel* ve *Hababam Sınıfı İcraatın İçinde* gibi romanlar yazdığını, Aziz Nesin'le birlikte gülmeceimizin büyük ustası olduğunu,

Radarın Anahtarı, Dördüncü Bölük, Nerde Kalmıştık, Cart Curt, Yokuş Yukarı, Kırk Yıl Önce Kırk Yıl Sonra gibi eserlerinin de bulunduğunu belirtir. Rıfat Ilgaz'ın, Asım Bezirci'nin aynı adlı eserinde derinlemesine anlatıldığını da ekler.

Romanlar, öyküler, çocuk kitapları, oyunlar, anılar yazan Ilgaz'ın her şeyden önce şair olduğunu belirten Yağcı, şairin yazma serüvenine şiirle başladığını, çeşitli dergilerde şiirlerinin yayımlandığını, ilk şiir kitabı olan *Yarenlik*'in 1943'te yayımlandığını ifade eder. Eserde geçen konuları belirtir. 1944'te "*Sınıf*" adlı ikinci şiir kitabının yayımlandığını aktarır. "*Yaşadıkça*" adlı eserin dördüncü şiir kitabı olduğunu belirtip eserdeki "*Parmaklığın Ötesinden*" şiirinden dizeler sunar. "*Üsküdar'da Sabah Oldu, Karakılçık, Uzak Değil, Güvercinim Uyur Mu? , Kulağımız Kirişte, Ocak Katırı Alagöz*" gibi şiir kitaplarını da sıralayarak bu kitaplardan bazı şiir örneklerini de verir.

Şener, Muhsin, "Ahmet Özer'de Şiirsel Söylem ve Şiirsel İşlev", Karşı, Sayı 71, Mart 1993, s.47-49,(İnceleme)

Şener, Ahmet Özer'in son şiir kitabı olan "*Söyle Yüzüm Tanığımın*" adlı eserin zor çözümlenen bir şiir dili olduğunu belirtir. "Söylemi sağlam ve işlevi iyi kurulmuş bir şiirdir bu. Onun şiirsel söylem ile şiirsel işlevi nasıl sağladığı beni oldukça ilgilendirmiştir. Bu yapıyı bir kenarından çözümlemeyi denemek istiyorum." (s.47) diyerek şiirin imge yapısını çözümlemek için "*Bir Gerçek Düş*" adlı şiirinden bir bölüm verir ve çözümler. "Bu ülkenin ikliminin şairi bambaşka bir insan yaptığını" iddia eder. Şiirsel söylemi sağlayanın imgelem dünyası olduğunu savunur. Ardından "*Tanığım Dünyanın*" adlı şiirinden bir parça sunar ve bu şiiri inceler. "Özer'in özenle kurduğu bir şiirsel söylem" olduğunu belirtir. Şairin izleğinin seveda olduğunu ifade eder.

Yağcı, Öner, "Ustalarla Yaşamak Ustaları Yaşamak", Karşı, Sayı 74, Haziran 1993, s. 1-5,(İnceleme)

Yazar, Nazım Hikmet, Orhan Kemal, Ahmed Arif'in haziranda öldüklerini belirtip okul programlarında isimlerinin yer almaması karşısındaki üzüntüsünü belirtir. Bu şairlerin vatanları için yazdıklarını, halklarını sevdiklerini ifade eder. Ardından, bu üç ismi tek tek ele alır. İlk olarak "Aydınlık Sanatçısı: Nazım Hikmet" başlığıyla şairin edebi yönlerinden bahseder. Vatanına düşkün bir şair olduğu halde vatan haini ilan edilmesine dikkat çeker. 1986'dan bugüne sekizi şiir kitabı olmak

üzere yirmi dokuz yapıtı bulunduğunu belirtir. Nazım Hikmet üzerine yazılan kitapları sıralar. Şairin eserlerinde geçen kahramanların kendisi ve çevresindeki insanlar olduğu tespitinde bulunur. Yazısında “Halkın Yazarı: Orhan Kemal” başlıklı ikinci bölümde Orhan Kemal’in sanatını halkın hizmetine sunduğunu ifade eder. Nazım Hikmet’in Orhan Kemal’in sanatçı yönünü ele aldığı yazılarından kesitler sunar. Orhan Kemal’in yazdıklarını canlı bir yaşam olarak görür. Yaşamından kaynaklı ve Çukurova’yı anlattığı eserleri sıralar. Tüm eserlerinden bahsedip Orhan Kemal üzerine Asım Bezirci tarafından yazılan çalışmadan söz eder. Orhan Kemal’i halkın yazarı olarak nitelendirir.

“Halkın Ozanı: Ahmed Arif” başlıklı bölümde ise şairin yayımlanmış tek kitabı olan *Hasretinden Prangalar Eskittim* adlı eserinden bahseder. Şükran Kurdakul’un Ahmed Arif üzerine söylediklerini paylaşır. Ayrıca, onun şiirlerinin yasaklandıkça daha çok ezberlendiğine dikkat çeker. Yazısının son bölümünde ise Anadolu Aydınlıkçılarına Selam başlığıyla, bahsettiği isimleri sıralar.

Süreya, Cemal, “Ahmed Arif”, Karşı, Sayı 74, Haziran 1993, s.25-28 ,(İnceleme)

Cemal Süreya, *Papirüs*’te Ocak 1986’da yazdığı bu yazısında şairin şiir kitabının çıkmasıyla yerinin matematiksel bir kesinlik kazandığını belirtir. Ardından Ahmed Arif’in 1927’de doğup Diyarbakırlı olduğunu, üniversite öğrencisiyken tutuklandığını, şiirinin dönemin popüler akımı olan I. Yeni’den farklı olduğunu, onun şiirinin Nazım Hikmet çizgisinde bulunduğunu ifade edip ikisinin şiirinin ayrılan yönlerine temas eder. Arif’le Muzaffer Erdost vesilesiyle tanışıp dost olduğunu belirtir ve yaşadıkları anıları paylaşır. Şairin şiirinin, konuşmasından alınmış parçalar gibi olduğuna dikkat çeker. Ardından şunları ifade eder: “Ahmed Arif, kendi şiirine en uygun yapıyı ve mısra düzenini bulmuş bir şairdir. Anlatımıyla şiirinin özü arasında özdeşlik vardır.” (s.26) Arif’in destan türünün en ilginç deneylerini yaptığını, Doğu Anadolu insanını şiirlerinde yansıttığını belirtir ve şiirinden örnek dizeler sunar. Sanatçıların, bulundukları coğrafyaları eserlerinde yansıttığı tespitinde bulunup bunu örneklendirerek konuyu Doğu Anadolu coğrafyasını iyi bir biçimde şiirlerine taşıyan Ahmed Arif’e getirip yazısına son verir.

Karas, Nursen, “Bodrum Türküleri: 2/ Hayıtlı’nın Hörü’sü”, Karşı, Sayı 77, Eylül 1993, s.26 ,(İnceleme)

Bodrum Türküleri’nin hikâyesini anlatan Karas’ın serisinin ikinci türküsü “*Hayıtlı’nın Hörüsü*” dür. Karas, türkünün hikâyesinden önce Ege ve Bodrum hakkındaki görüşlerine yer verir. Ardından, türkünün hikâyesini detayları ile paylaşır. Hörü, çocukları olmayan amcası ve yengesine evlatlık verilen on dört yaşında ve tez canlı bir kızdır. Gönlü Mustafa’dadır. Mustafa, o ailenin yanında iki yıldır ırgatlık yapan bir delikanlıdır. Hörü ile Mustafa sözlenirler. Hörü’nün her fırsatta kendini Mustafa’ya kavuşturması lafa söze sebep olunca üvey ana babası bir plân yapıp Mustafa’yı zehirleyip ondan kurtulmayı ve Hörü’yü zengin komşuları Hasipgil’e vermeyi ve onların malına konmayı tasarlarlar. Bunu öğrenen Hörü, Mustafa’yı uyarır ve verilen yemekten yememesini ister. O akşam orada yatan Mustafa karabasandan uyanınca yatağının başında Hörü’nün üvey babası Salih Dede ile üvey anası Hatice Ana’yı görür. Kendisini öldürmek isteyen bu kişilere karşı direnir ve onları öldürür. Hörü’yü alıp gitmek ister ancak Hörü, katil olduğu gerekçesiyle Mustafa ile gelmek istemez. Mustafa, elindeki bıçakla Hörü’yü defalarca bıçaklayıp metrelerce sürükler. Bıraktığı yere beraber gömülmek istendiği notunu bıraksa da Oluklu yolunun kıyısına sadece Hörü’yü gömerler. Muğla zeybeğinin havasına söz yakıştırmayla da orada türkü yakılır. Karas, yakılan türküyü de yazısının sonunda verir.

Pekin, Hüseyin , “Çağdaş İsviçre Edebiyatına Toplu Bir Bakış”, Karşı, Sayı 80, Aralık 1993, s.39-40 ,(İnceleme)

Pekin, İsviçre’de konuşulan dilleri sıralayarak başladığı yazısında İsviçre’nin sınır komşularının edebiyatlarından sıklıkla etkilendiğinden, ülkede Alman İsviçresi yazarları ile Fransız İsviçresi yazarlarının farklılıklarından ve bunun sebeplerinden bahseder. İsviçre edebiyatının önde gelen isimleri olan Max Frich, Friedrich Dürrenmatt, J. J. Rousseau, Mme de Stael, B. Constant de Rebecque, Charles Ferdinand Ramuz, Georges Haldas, Gaston Cherpillard, Gustave Roud, Plippe Jaccottet’ten ve eserlerinden bahseder. H. Spiess, R.L. Piachaud, P.L. Matthey, J. Chessex, R. Piaget, Marsel Raymond, Denis de Rougement, Jean Strarobinski gibi isimleri sıralayıp İtalyan İsviçre’sindeki çağdaş öykücülerini de aktarır. Engadin Bölgesi’nde gelişen yerel halk edebiyatından da bahsederek yazısını tamamlar.

Demiray, M. Güner, “Salah Birsell Denizi”, Karşı, Sayı 80, Aralık 1993, s.41-45 ,(İnceleme)

Salah Birsell’i yazınımızda kendine özgü bir deniz olarak gören yazar, Birsell gibi olan yazarlarımızı sıralar, Birsell’i bir ekol olarak tanımlar. Yazılarının temelinde humor (gülmece) olduğunu belirtir. Bu durumun şiirlerinde de olduğunu ifade eder. Denemelerinde sohbet havası olduğunu, yorumdan kaçındığını, iki üç ayını alarak onları oluşturduğunu ifade edip yazarın deneme yazılarının üzerine söylediklerinden ve denemelerinden alıntılar sunar. Birsell’in başta ozanlar olmak üzere herkesi şiir üzerine düşünmeye çağırdığından, şiirin heyecanla yazılamayacağı görüşünden, şiirde konu fazlalığından, şiirde anlamın öneminden, öz ve biçim kaygısından bahseder. Ardından, Birsell’in şiirinden dörtlükler sunar. Birsell’in günlüklerinden de övgüyle bahsedip onun şiiriyle, tarihle, günlük ve bin bir gece denemeleriyle bir bütün olduğu tespitiyle dil ustası yazarın okunması tavsiyesiyle yazısına son verir.

Günel, Burhan, “Bağımsızlıktan Bağımlılığa Uzanan Süreçte Türkiye’de Edebiyat ve Sanat”, Karşı, Sayı 81, Ocak 1994, s.3-10 ,(İnceleme)

Günel, Türkiye’nin 1920’lerden 1993’e kadar her alanda yaşadığı süreci “bağımsızlıktan bağımlılığa” olarak nitelendirir. Sanat- edebiyat hayatımızdaki gelişme çizgisini sol edebiyat ağırlıklı incelemeye çalışır. Cumhuriyet’le birlikte sol edebiyatın ön plana çıktığını ve 1980’lere kadar öncülük ettiğini belirtir. Ülkemizde sanat-edebiyat-kültür yozlaşmasının postmodernizmle birlikte amacına ulaştığını savunur. Ardından, “Cumhuriyet İdeolojisi, 1930-1950 Dönemi, Aynı Dönemde (1935-1950) Plastik Sanatların Durumu, 1950-1980 Dönemi, 1960 İhtilali ve Etkileri, 12 Mart 1970 ve Sonrası, 1950-1980 Döneminde Plastik Sanatlar, 1980 ve Sonrasında Durum” yan başlıkları altında sanat- edebiyat hareketlerini irdemiştir.

Durak, Mustafa, “Roman Jakobson’da Şiir ve Ritim”, Karşı, Sayı 81, Ocak 1994, s.14-21,(İnceleme)

Durak, inceleme biçiminde kaleme aldığı yazısında ünlü Rus biçimcilerinden Roman Jakobson’un çeşitli yazılarından özetlere ve derlemelere yer verir. İncelemede Jakobson’un şiirin ne olduğunu sorguladığı görülür. Şairin şiir tutumu, şiirsellik kavramı, folklor kavramı, şiirsel zaman, dizeleşme durumu, her şiirsel yapıtta mutlaka bulunması gereken öğeler üzerinde durur. Durak’ın sanatın çeşitli kesimlerindeki değişim ve dönüşümlerin biçimcilerin çalışmalarında yerini aldığı ve

yeniliğin gelenekselin zemininde algılandığı gibi tespitlerle yazısını sonlandırdığı görülür.

Yahşi, Cahit, “Sivas Kıyımını Lanetliyorum”, Karşı, Sayı 81, Ocak 1994, s.33-35,(İnceleme)

Sivas’ta yakılan 37 insan için içinin kan ağladığını belirten Yahşi, bu durumu oluşturan insanları “karanlığın temsilcileri, körükleyicileri, kışkırtıcıları” olarak görür. Karanlığa ortam hazırlanmasını üzücü görür. Ulusu karanlığa itenleri, çıkar umanları, din adına 37 insana kıyanları lanetler. İslam dinine kıyanların İslam’a en büyük kötülüğü yaptıklarını belirtip Kur’an’dan birçok ayet sıralayarak insanları iyiliğe, güzelliğe, doğruya, birlik ve beraberliğe çağıran Allah’ın sözlerini paylaşır. Ayetlerden çıkarılacak sonuçları beş madde halinde sıralar. 37 insanı öldürenlerin din adına ve din buyrukları uyarınca davranmadıklarına dikkat çeker. Yapılanı bilgisizlik ve cahillik olarak adlandırır. Hadislerle beraber insanları kardeşliğe, birlik ve beraberliğe çağırır.

Yağcı, Öner, “Evet, Hâlâ Köy Enstitüleri”, Karşı, Sayı 84-85, Nisan- Mayıs 1994, s.5-10(İnceleme)

Köy Enstitüleri üzerine İsmet İnönü’nün 1946’da söylediği sözü alıntılanarak yazısına başlayan Yağcı, Köy Enstitüleri’nin Türkiye’nin aydınlığının önemli doruklarından olduğunu savunur. “Köy Enstitüleri eğer bugün elliden fazla kitaba, yüzlerce yazıya, binlerce konuşmaya, toplantıya konu olabilmişse bu aydınlık ırmağına önemli bir damla akıttığı içindir.” (s.5) Yağcı, Köy Enstitüleri’nin niçin önemli olduğunu ise beş maddeyle açıklar. Köy Enstitüleri’nin açıldığı 1940’lardaki Türkiye görüntüsüne değinir. 1923-1954 arasında yapılan çeşitli çalışmaları ve eğitim üzerine alınan kararları sıralar. Köy Enstitüsü Kanunu’yla beraber açılan okulların yirmi bir adet olduğunu paylaşır kapatılmasına giden süreci ve kapatılmasına sustuğu için yıllar sonra pişman olan İnönü’nün sözlerini aktarır. Demokrat Parti iktidarında 27 Ocak 1954’te çıkarılan 6234 sayılı yasayla kapatıldığını belirtir. Ardından, açılış tarihlerine göre tüm Köy Enstitüleri’ni ve açıldıkları yerleri paylaşır. Son olarak da Köy Enstitüleri’nden mezun olan tanınmış ve önemli isimleri aktarır Köy Enstitüleri’yle ilgili kitaplardan saptamış olduklarını sıralar.

Oluklu, İbrahim, “Estetik Tercih ve ‘Öteki’ ”, Karşı, Sayı 84-85, Nisan- Mayıs 1994, s. 13-16(İnceleme)

Yazar, yapacağı incelemeye başlamadan önce “yol açıcı” olması niyetiyle bir alıntı yapar. Enis Batur’un “*Beyaz Sayfa*” adlı şiirini inceleyen Oluklu, şiirin yazılma vesilesinin okurun yakınması olduğunu vurgular. Işıl Saatçioğlu, Füsun Akatlı gibi isimlerin Enis Batur’un şiiri üzerine söylediklerini paylaşır. Şiirin başlığının neden böyle seçildiğini şaire sorar. Şiirde şairin bireyselliğinin altını çizdiğini, bir estetik tercihe göre yazıldığını, şairin kendi adına dünyaya el koyduğunu belirtip “Pragmatist kuramın estetik farklılaşma bazında yazınımıza yansımalarının bir örneğidir. ‘Beyaz Sayfa’ adlı şiir, “öteki”ne katlanamayışın da...” (s.16) tespitiyle yazısını noktalar.

Keskinok, Kayıhan, “Desen ve Çizgisel Biçimlendirmenin Eğitimi”, Karşı, Sayı 86-87, Haziran-Temmuz 1994, s. 9-21(İnceleme)

Keskinok, yazısında deseni sanatın en içten yönü olarak tanımlar. Çizgi sayesinde sanatçının daha kolay ve doğru tanınabileceği kanısındadır. Desenin görünen gerçeği değil onun yorumunu yansıttığını ifade eder. Nesnel ölçütlere bağlı desen için Rembrandt’ı örnek gösterir. Görsel gerçekçiliğe bağlı diğer temel anlayışın yapısalcılık olduğunu belirtip onu da açıklar. Tarihsel ve güncel olarak kullanılan belli başlı temel sanatsal anlayışları ana hatlarıyla açıklar. Çeşitli resimlerle anlatımlarını somutlaştırır. Ardından, özel durum gösteren çizim tiplerinden biri olan kroki üzerinde durur. “Grafik Doku ve Dili” alt başlığında grafik bakımından desen incelemesini verir. “Birikim Etkinlikleri” başlığı altında genel ve özel inceleme konularına temas eder. “Deneyim Etkinlikleri” başlığında çalışmalarda yapılması gerektiği düşünülen iki ayrı yöntemi açıklar. Son başlık olan “Yaratım Etkinlikleri” başlığı altında ise yaratıcılık kavramı üzerinde durur. Konuyla ilgili bolca örnek sunarak yazısına son verir.

Yağcı, Öner, “Nazım’ı Anlatmak”, Karşı, Sayı 86-87, Haziran-Temmuz 1994, s.51-55(İnceleme)

Yağcı, ilk gençlik yıllarında Nazım Hikmet’in şiirleriyle buluşmalarını şanlı bir kuşak olmalarına bağlar. Önceki kuşakların Nazım’ı gizli gizli okuduklarına dikkat çekip kendi dönemlerinde şairin ardı ardına çıkan şiir kitaplarıyla bir şiir okyanusuna düştüklerini belirtir. İlk şiirlerinden olan “*Feryâd-ı Vatan*”dan dizeler alıntılar.

Nazım'ın ilk kitabı “835 Satır”ın yayınlandığında geniş yankılar bulduğuna dikkat çeker. Yağcı, Nazım'ın çeşitli şiirlerinden verdiği dizelerin insanlar üzerindeki etkisinden bahseder. Nazım'ın “*Varan 3*” adlı eseriyle “tam bir fırtına estirdiğini” ifade eder. Yargılanan kitaplarını verir. Şiirlerinin yayımlandığı dergilerden bazılarını sıralar. Buralarda kullandığı takma isimleri de paylaşır. En popüler şiirlerinin isimlerini ve diğer türlerde yayımlanan kitaplarını aktarır. Asım Bezirci'nin “*Nazım Hikmet*” adlı kitabının Nazım Kaynakçası için önemli ipuçları taşıdığını belirterek incelemesini sonlandırır.

Balkar, Tuğrul Asi, “Taceddin Bir İnsan: Sıradan Yaşantıya Eklemlenen Kahramanlık”, Karşı, Sayı 86-87, Haziran-Temmuz 1994, s.90-95(İnceleme)

Balkar, 1993 Yunus Nadi Ödülü alan Ahmet Özer'in “*Aşklar Yedeğinde Ömrümüzün*” adlı şiir kitabını ele alır. Kitabın şaire ait beşinci şiir kitabı olduğunu belirtir. Kitabın, “*Bir Sesin Rüzgârında*” adlı bölümünün şairin önceki şiirlerine benzer olduğunu, “Taceddin Bir İnsan” isimli bölümün ise ayrı bir konumda yer aldığını ifade eder. “*Taceddin Bir İnsan* şiiri, uzun bir süreç içinde olgunlaşan ve okur karşısına çıkan bir şiir. Mülk-i Şahane-i Osmani coğrafyasının Birinci Dünya Savaşına karşılık gelen süreci kapsıyor.” (s.90) yorumunda bulunur. Adı geçen şiirden çokça alıntı dize vererek şiiri yakından tanıtır. İlgili yerlerin savaş hikâyesini de açıklar. Ahmet Özer'in diğer kitaplarında “*Taceddin Bir İnsan*” şiirini besleyen şiirleri olduğu tespitinde bulunur. Bu şiirlerin bazı dizelerini örnek olarak verir. Şairin “Taceddin” kimliğiyle tanıttığı sıradan insanı yorumlayarak incelemesine son verir.

Yurttaş, Hüseyin, “Muzaffer İzgü ile Olmak”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.34-36(İnceleme)

Yurttaş, İzgü'yü ilk kez 1970 ya da 1971'de Attila İlhan'ın *Demokrat İzmir*'deki odasında gördüğünü belirtir. Yapılan muhabbeti aktarıp İzgü'nün o sıralar Aydın'da öğretmenlik yaptığını, emeklilik sonrası İzmir'e yerleştiği günden sonra dostluklarının ilerlediğini söyler. İzgü'nün kendisinden, çalışkanlığından, verimliliğinden, “hayatın sillesini yemişliğinden”, ihtisasının sinema makineleri olduğundan bahseder. Vaktiyle *Sanat Olayı* dergisinde anlattığı konuyu yeniden aktarır. İzgü'nün tüm davranışlarıyla “tam bir halk adamı” olduğu fikrindedir. Aile yaşamında da arkadaş ortamında da şen şakrak biri olduğuna dikkat çeker. İzgü ile

katıldığı sayısız imza günü, etkinlik gibi anları anlatır. Yazısını oluşturduğu Bornava Belediye Kitaplığı'nda en çok okunan yazarın İzgü olduğunu da ekleyen Yurttaş, mutluluğun bu olduğunu söyleyip İzgü'ye teşekkür ile yazısını sona erdirir.

Şener, Muhsin, “Makal İnsanımızın Tarihini Yazıyor”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan-Mayıs 1994, s.61-63(İnceleme)

Şener, yazısında tamamlanmış ve tamamlanmamış zaman kavramlarının üzerinde durur. Makal'ın “*Anımsı Acımsı*” adlı yapıtında anıları güncelleştirdiğini belirtir. Eser'de Makal'ın Aksaray'ın Demirci köyünde başlayan macerasının İvriz Köy Enstitüsünde devam ettiğini ifade eder. Makal'ın yaşam öyküsü olduğunu vurgular. Aynı zamanda “Anadolu'nun uyanma- uyandırılma tarihi; Anadolu insanının uyanma- uyandırılma tarihi” olarak tanımlar. Eserdeki Köy Enstitüleri bölümlerine açıklama getirir. Nelerden bahsedildiğinin detaylarını verir. Köy Enstitülerinin macerasının ve çelişkilerinin anlaşılmadan Makal'ın anlaşılamayacağına dikkat çeker. Makal'ın diğer eserlerinden de kısaca bahseder. Makal'ın Anadolu insanının tanınması için gösterdiği çabayı *Anımsı Acımsı* adlı kitapla gösterir.

Karakuş, Hidayet, “Doğan Öz'ün Şiirleri”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan-Mayıs 1995, s.64(İnceleme)

Karakuş, Doğan Öz'ün şairliğinden bahsederek başladığı yazısında onun fotoğraflarına yansıyan hâllerini anlatır. Aile ilişkilerini değerlendirir. Onun kültür insanı yanına değinir. Çeşitli edebiyatçılar ve eleştirmenlerle olan karelerini yorumlar. Son fotoğraflarında ise öldürüldükten sonra cenaze törenine yansıyanları aktarır. Öldürülüşünü şu sözlerle değerlendirir: “Ömrünce aydınlık, uygarlık düzeyi yüksek bir ülke için, çalışan emekçiler için, işçiler, köylüler, haksızlığa uğrayan insanlar için bir şeyler yapmaya çalışmış bir aydının; korkusuz, bildiklerinden ödün vermez bir aydının yaşamı böyle bitirildi o gün.” (s.64) Karakuş, Öz'ün ölümünden duyduğu üzüntüyü onun şiirlerinden verdiği dizelerle gösterir. Öz'ün şiirlerini “anlamalı” okumanın altını çizer.

Öz, Gülağ, “Türk Tiyatrosunun Yüz Yılı”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.30-33(İnceleme)

Öz, yazısında *Karşı*’nın 100.sayıya ulaşmasını sevindirici bir olay olarak gördüğünü, ülkemizde bu tarzda özveriyle ve zorlu şartlara rağmen ayakta kalabilen dergilerin az olduğunu belirtir. Bu bağlamda Burhan Günel’i kutlar. Ardında Türk tiyatrosunun yüz yıllık geçmişini anlatmaya başlar. Anlatımında Türk tiyatrosunun iki tarzını yani Geleneksel Türk Tiyatrosunu ve Batı Tarzı Türk Tiyatrosunu ele alır. Tanzimat Fermanı’nın ilanı sonrasında Osmanlı’da tiyatroya bakış açısına Batı Tarzı Türk Tiyatrosu’nun gelişimine değinir. Oluşturulan Tiyatro kurumlarından ve tiyatronun öncüsü olan isimlerden bahseder. “Yüz yıllık büyük bir geçmişe karşın ülkemizde son on yıllık tiyatro geleneğimiz ne yazık ki geri bir çizgi izlemektedir. Yerli oyunlar ortaya çıkmamaktadır. Tiyatroseverler ve tiyatrocılara düşen en önemli görev, bu çizgiyi izleyerek tiyatromuza sahip çıkmalarıdır.” (s.33) yorumuyla yazısına son verir.

Taflan, Oktay, “Şiirde Benzerlikler ve Zorlanan Sınırlar”, Karşı, Sayı 101, Ekim- Kasım 1995, s.30-32 (İnceleme)

Taflan, edebiyattaki benzerlikler üzerine kaleme aldığı yazısında edebiyat ürünlerinde, özellikle roman, hikâye gibi türlerde yapılacak benzerliğin çok göze çarpacağını ama şiirin durumunun böyle olmadığını vurgular. Birçok şairin başka şairden etkilenme eleştirisiyle baş başa kaldığını belirtir. Buradan sözü değişik ve ilginç bir “benzerlik” örneğini getirir. Bunun pek örneği görülen cinsten olmadığını altını çizer. Bu benzerlik Yılmaz Yeşildağ’ın eseri ile Ahmet Özer’in eseri arasında bulunmaktadır. Taflan, iki şairin eserlerinde benzerlik taşıyan şiirlerinden dizeleri karşılaştırarak değerlendirir. Bu benzerlik içindeki şiirler arasındaki tek farkın Ahmet Özer’in kitabını sekiz yıl önce yayımlanmış olması yorumunda bulunur. Yeşildağ’ı eleştirerek yazısına son verir.

Turani, Adnan, “Güzel Sanatlar Fakülteleri ve Bu Kurumlardaki Eğitim-Öğretimin Programlaştırılması Üzerine”, Karşı, Sayı 102, Aralık 1995- Ocak 1996, s.2-5(İnceleme)

Ele aldığı görüşlerin genel olarak resim bölümleri için olduğunu belirterek yazısına başlayan Turani, Güzel Sanatlar Fakültelerinin ders sistemlerine karşı olduğunu, bunların atölye çalışmalarının organik gelişimlerini etkilediğini ifade eder.

Sanatın tek tek uğraşılması gereken bir kişilik eğitimi olarak görür. Bu nedenle adeta kalıplaşan eğitim öğretim durumunu değerlendirme ihtiyacı duyduğunu açıklar. Hangi plastik sanat olursa olsun sanatçıdan öğrenildiğinin altını çizer. Öğretmenin, sanatçının yerini tutamayacağını vurgular. Sanatın, sanatçının atölyesinde öğrenileceğini savunur. Bazı medeniyetlerdeki uygulamaları anlatır. Bizdeki akademikleşmiş eğitimleri ele alıp eleştirir. Ülkemizde kurulan Güzel Sanatlar Fakültelerini anlatıp öğrencilerin isteksizliğinden bahseder. Bu fakültelerdeki derslerin ne denli sanatla ilgisiz disiplinler olduğunu anlatır. Şimdiki Güzel Sanatlar Fakültelerinde heyecan verici iştahın öldürüldüğünü söyler. Batı’da sanatçıların profesör olarak fakültelerin başında olduğuna, bu durumun da öğrencilerin iştahlanmasını sağladığına dikkat çeker. Sanatçı öğretim üyesini fakültelerde yetiştirmek istediklerini belirtir. Sanatçılığının belgesinin bir master veya yeterlilik olmayacağını vurgular. Güzel Sanatlar Fakültelerindeki eğitim programlarını da ele alan Turani, yedi madde halinde önerilerini sıralar.

Urgal, Veli, “Hikmet’in Hikmeti ya da Beş İntihal Daha Var”, Karşı, Sayı 104, Mart 1996, s.20-23 (İnceleme)

Urgal, Abdulhâkim-i Arvâsî’nin *Mektûbât*’ta belittiği bazı hususlara değinip eserdeki ince bilgilerin, ma’rifetlerin anlaşılamayacağını söyleyenleri destekler. Eserin İhlas Holding tarafından yayımlanan basımının önsözünü alıntılanarak okuyucuya sunar. Hüseyin Hilmi Işık’ın sözü geçen eserdeki mektupların tamamını Türkçeye çevirdiğini söyler. Işık’ın çeviri üzerine sözlerini paylaşır. İhlas Holding tarafından basılan bu tercüme eserde- zamanla sistematik biçimde- çevirmen Hilmi Işık’ın adının silindiği tespitinde bulunur. Eserdeki şiirden de Hilmi Işık’ın isminin silinmesine dikkat çeker. Bu davranışların sebeplerini sorgular.

Kademoğlu, Mustafa, “Yıldız’ın Kitapları”, Karşı, Sayı 104, Mart 1996, s.44-45 (İnceleme)

Kademoğlu yazısında, şair İbrahim Yıldız’ın eleştirmenlerce eleştirilmek istenmesinden, ilk kitabı “*Kıyı’da Bir İbrahim*”den bu eserin aslında daha kıyıda olan bir şairi temsil ettiğinden, anlamlı bir ad taşıdığından bahseder. Kitaba adını veren şiiri okuyucularla paylaşır. Yıldız’ın ikinci kitabı “*Doruktaki Koltuk Boştu*”nun siyasi bir hava taşıdığını, kitabın Toplum Yayınevi’nden çıktığını belirtir. Bu kitaptan da dizeler aktarır. Yıldız’ın şiirlerini canıyla yazdığını ifade eder.

Üçüncü kitabı “91. Işığın Kanı”yla yıldızlaştığına dikkat çeker. Kitaba adını veren şiiirden dizeler verir. Ardından Yıldız’ın dördüncü kitabı olan “*Toplumun Teni*” adlı kitabından bahseder. Biçem Yayınları’ndan çıkan kitaba Mehmet Yaşar Bilen’in getirdiği yorumu paylaşır. Eserden bazı dizeler aktarır. Sonra Yıldız’ın beşinci kitabı “*Bir İbrahim*”, altıncı kitabı “*Tay*”dan bahsedip onlardan da dizeler sunar. Son kitabını oğlu Halil’in yayımladığını, kitaptaki bazı şiirlerin ölümünü duyumsadığına işaret ettiğini belirtir. Necdet Yaşar’ın da “*Vakitsiz Ölmek Yasak*” adlı kitapta şairin ilk şiirlerini kitaplaştırdığını ifade eder. Yazısının sonunda ise yazıyı kaleme alma sebebini anlatır.

Günel, Burhan, “Benzer Romanlar: Bir Karşılaştırma (Ses Sese Karşı-Bir Düşün Gecesi)”, Karşı, Sayı 105, Nisan-Mayıs 1996, s.37-40 (İnceleme)

İnceleme metninin diğer sayılarda devamı bulunması nedeniyle değerlendirilmesi metnin sonunda yapılacaktır.

Yağcı, Öner, “Aziz Nesin Aydınlığı”, Karşı, Sayı 106, Haziran- Temmuz 1996, s.4-14 (İnceleme)

Yağcı, Aziz Nesin’in bir sözünü alıntılarla başladığı yazısında “Suçlanan ve Aklanan Yazılar, Ah Biz Ödlele Aydınlar, Soruşturmada Korkudan Korkmak, İnsanlar Konuşa Konuşa, Bulgaristan’da Türkler Türkiye’de Kürtler, Sora Sora Cennet Bulunur, Onursal Doktor Olamamanın Büyük Onuru, Bir Tutam Aydınlık, Bir Dokun Bin Dinle, Çuvala Doldurulmuş Kediler” alt başlıklarıyla Aziz Nesin’in kişiliği ve eserleri üzerinde durur. Nesin’in seksen yıllık hayatı boyunca “hep aydın olmanın gereklerini yerine getirdiğini” belirtip kırk beş yıllık yazarlığına da bunun yansıdığını ifade eder. Nesin’in yaşamını bir yerde Nazım Hikmet’inkine benzetir. Yazarın çeşitli sözlerinden aktarımlar yapar. Ardından da Aziz Nesin’in düşünce yazılarının, söyleşilerinin, soruşturma yanıtlarının toplandığı on bir kitabı hakkındaki görüşlerini bildirir. Eserlerden yaptığı alıntılarla da düşüncelerini destekler.

Günel, Burhan, “Bir Karşılaştırma (Adalet Ağaoğlu/Aldous Huxley)”, Karşı, Sayı 106, Haziran- Temmuz 1996, s.50-60 (İnceleme)

İnceleme metninin diğer sayıda devamı bulunması sebebiyle değerlendirilmesi metnin sonunda yapılacaktır.

Günel, Burhan, “Bir Karşılaştırma (Adalet Ağaoğlu/Aldous Huxley)”, Karşı, Sayı 107, Ağustos- Eylül 1996, s.51-57 (İnceleme)

Günel’in Nisan- Aralık 1980 Ankara tarihli bu yazısı, 1981 yılında YAZKO Edebiyat dergisinde yayımlanıp daha sonra da “Benzer Romanlar” adlı inceleme kitabına alınmıştır. Karşı’nın 105, 106 ve 107.sayılarında yayımlanan bu karşılaştırmaya dayalı inceleme metnine şu not düşülmüştür: “Geçtiğimiz aylarda Negatif dergisinde bu konu ve genel olarak “intihal”ler gündeme getirilmiş, B. Günel de diğer bazı yazarlar gibi konuya ilişkin görüşlerini dile getirmişti. Bunun üzerine Adalet Ağaoğlu, B. Günel’in PEN Yazarlar Derneğinden ihracını istemiş, sonuç alamayınca da kendisi dernekten istifa etmiştir. Gerekçesi ise, “iftiraya uğramak”tır. Kimin iftiraya uğradığının açıklığa kavuşması için söz konusu karşılaştırma metnini yeniden yayımlıyor ve Adalet Ağaoğlu’nun ‘edebiyat’tan istifasını bekliyoruz. Bu yazının gerektikçe tekrar tekrar yayımlanacağını belirtmekle yetiniyoruz.” (s.105 / s. 40)

Burhan Günel, Aldous Huxley’in “Ses Sese Karşı” romanı ile Adalet Ağaoğlu’nun “Bir Düşün Gecesi” adlı romanını birçok yönden ele alıp karşılaştırır. Öncelikle her iki romanın özetini verir, ardından da romandaki kişileri verip kişilerin özellikleri arasındaki benzerlikleri sunar. Sonra romandaki somut benzerlikleri sıralar. Her iki romandan da sürekli olarak alıntılar verip düşüncelerini destekler. “Ayrıntılı Benzerlikler” başlığı altında kişilerin her birini tek tek tanıtip aralarındaki ilgiyi gösterir. Ardından ikinci dereceden kişilerin benzerliklerini ortaya koyar. Son olarak da “Diğer Benzerlikler” başlığı altında yirmi altı madde ile tüm benzerlikleri aktarıp incelemesini sonuç bölümüne bağlar.

Aslankara, M. Sadık, “Okta Akbal Öykücülüğü Üzerine Yaklaşımlar”, Karşı, Sayı 108, Ekim- Kasım 1996, s.16-32, (İnceleme)

Jean-Paul Sartre’in “Varoluşçuluk İnsancılıktır” başlıklı konuşmasından yaptığı alıntıyla yazısına başlayan Aslankara, Okta Akbal’ın öykücülüğünü ele alır. Bu bağlamda öncelikle Akbal’ın ilk öykü kitabı “Önce Ekmekler Bozuldu”nun üzerinde durur. Ardından Akbal’ın öykü kitaplarının tamamını tarih sırasına göre sıralar. Geniş bir zamana yayılan öykücülüğü için değişik dönemlerden söz edip edilemeyeceğini sorgular. Ardından Akbal’ın öykülerini üç ayrı grupta ele alır. Bunlardan ilki, “Akbal öykücülüğünün bire bir ölçekte yansımaları sayılabilecek

öyküler”, ikincisi “Bu çizgiyi koruyor olmakla birlikte bu anlayışı bire bir ölçekte yansıtmayan öyküler, üçüncüsü ise “Öykücükler”dir. İlk grup için 1940-1950 yıllarındaki öyküler, ikinci grup için 1960 yıllarındaki öyküler, üçüncü grup içinse 1970-1980 yıllarındaki öyküleri örnek gösterir. Varoluşçuluk ile Akbal’ın düşüncesi arasında bağlantı görür. Akbal’ın öykülerine uzamsal olarak baktığında genel olarak İstanbul uzamından bahseder. Yazarın öykücülüğünün okuyucuyu her seferinde bir varoluş ve ben’in aranması sorunsalına çıkardığını ifade eder. Akbal’ın öykülerini iki ayrı çekimle gerçekleştirilmiş bir film gibi görür. Birçok öyküyü kendi bağlamında değerlendiren Aslankara, öykülerden alıntılar da sunar. Birçok öyküde kendini gösteren ben anlatıcıya dikkat çeker. Akbal’ın öykücülüğünün “kendini hep dil alanında gösterdiği” yorumunda bulunur. Öykücülüğünün ellinci yılında Akbal’ın öykülerini okumanın güzelliğine değinip bir “Oktay Akbal Öyküleri Seçkisi”nin okura ulaşmasını dileyerek yazısını sonlandırır.

Günel, Burhan, “Burhan Günel’in ‘Eski Desenler’ Adındaki Romanı ve Başka Kitapları İle Pınar Kür’ün ‘Bitmeyen Aşk’ Adlı Romanı Arasındaki Benzerlikler”, Karşı, Sayı 109, Aralık 1996, s.33-55 (İnceleme)

İnceleme metninin sonraki sayılarda bulunması sebebiyle değerlendirilmesi metnin sonunda yapılacaktır.

Günel, Burhan, “Burhan Günel’in ‘Eski Desenler’ Adındaki Romanı ve Başka Kitapları İle Pınar Kür’ün ‘Bitmeyen Aşk’ Adlı Romanı Arasındaki Benzerlikler”, Karşı, Sayı 110, Ocak-Şubat 1997, s.15-32 (İnceleme)

İnceleme metninin sonraki sayılarda bulunması sebebiyle değerlendirilmesi metnin sonunda yapılacaktır.

Şafak, Halim, “Formalizm Bağlamında ‘Şiirin Diyalektiği’ ”, Karşı, Sayı 111, Eylül 1997, s.15-20 (İnceleme)

Şafak yazısında öncelikle Muhsin Şener’in ilk kitabı “*Picasso’nun Güvercini*”nde anlattıklarından ve takındığı tavırdan bahseder. Ardından ikinci kitabı “*Şiirin Diyalektiği*” üzerinde durur. İki kitabın birlikte düşünülemeyeceğini, aralarına ayrımlar koyulması gerektiğini belirtir. İkinci kitabında Şener’in eleştirmen tavrının ve yanının özellikle formalizme bağlı kalınarak ortaya konduğunu ifade eder. Eserden alıntılar sunarak Şener’in kitabına bakışını okuyucuyla paylaşır. Şafak,

Sezer'in eserini Opoyazcıların görüşleri bağlamında irdeler. Onun, Opoyazcıların görüşlerini günümüz şiirine uyguladığından bahseder. Kitap üzerinden sosyalist gerçeklik kavramın ada değinir. Şener'in kitapta ele aldığı şairlerin şiirlerine ilişkin değerlendirmelerinde ürünün bir yönünü vurgulayıp dar bir açıdan baktığına da dikkat çeker. Şener'in bazı durumları sadece saptadığını, saptamakla sınırlayıp öylece bıraktığını da ekleyip incelemesine son verir.

Günel, Burhan, “Eski Desenler/ Bitmeyen Aşk Benzerliği ve Ötekiler”, Karşı, Sayı 111, Eylül 1997, s.45-63 (İnceleme)

“Günümüz Türkiye yazınında ‘alıntılar, ‘çalıntılar’ yaygınlaştığı için; B. Günel'in ‘Benzer Romanlar’ adlı inceleme kitabında, Adalet Ağaoğlu'nun ‘edebi marifetleriyle’ birlikte yer alan bu yazıyı da yeniden yayımlıyoruz. Gereklikçe tekrar tekrar yayımlayacağız.” (s.55) notuyla yayımlanan inceleme metninde Burhan Günel, kendisine ait olan “Eski Desenler” adlı romanla Pınar Kür'ün “Bitmeyen Aşk” adlı romanı arasındaki benzerlikleri ortaya koyar. İncelemesinde her iki romanı “Mekân, Romanlardaki Benzer Kişiler ve İşlevleri, Romandaki Olaylar Zinciri, Romanların Ana Konusu, Söz Konusu İki Romanı Benzeri Başka Romanlardan Ayırıcı Özellikler, Anlatım, Her İki Romanda Birbirini Anımsatan –Karşılayan- Benzerlik Özelliği Taşıyan Metinler Tümceler İmgeler Düşünceler ve Diğerleri” başlıkları üzerinden karşılaştırıp benzerliklerini ortaya koyar.

Son başlık altında “aşk, ayrılık, artı sonsuz, eksi sonsuz, alışkanlık, aptallık, aydınlar, aşmak, ağaç, an'lar, ana ya da anne, kötü adam, anlatmak/açıklama, almak-vermek, anlamak/anlayış, ayna, acı, akıllık/delilik, alay etmek/küçümsemek, düş, düşümlemek, dünya, deney hayvanı/denek, diz çökmek, canını okumak, cennet/cehennem, duygu, çocuk/çocukluk, bakmak, başkalık, bin yıl, başkaldırı, bahar, bulmak/buluşma-karşılaşma, beklemek/bekleyiş, bırakmak, büyüme, bilmek, bencillik/mülkiyet, değişme/silip atma, dost, dönmedolap, beceriksizlik, cinsellik, çizmek, Ekim ayı, hikâye, baş dönmesi, etek, evden çıkış/merdivenler, deniz, destan, ben/sen, erişilmezlik, ev, evlilik, güven, gelmek/gitmek, fırtına, film, gece, güzel yorgunluk, gökyüzü, kapalı zarf, güzellik, kucağa oturan kadınlar, hazırlık, kişiye özel, geçmiş/gelecek, okul ve öğrenci, başka bir yaz, sona varış, karısını çekiştirmek, yanılısma, daldan dala seken yazar, sekerek yürüme, papaz efendi, sevgi/sevmek, savunma, sevinç, sevişme, sonsuzluk, saçlar, sokaklar, sarılmak, intihar/ölüm,

öldürmek, ikizimsin, kadın, istemek/istememek, insanımsın, kalabalık adam, iğrenme/tiksinme, özdeşleşme, her şey, korku, yaratmak, yürek, yanaktan öpmek, kendim, yazar” gibi konular üzerinden değerlendirmesini gerçekleştirir. Karşılaştırmalarda kitaplardan sık sık alıntılar da yaparak görüşlerini kanıtlama yoluna gider. Günel, yazısının sonundaki son sözde bu karşılaştırmanın Pınar Kür’ün davranışlarına göre gerektikçe tekrar tekrar yayınlanacağını belirtir. “*Eski Desenler* on beş yıldır üzerinde çalıştığım bir romandır ve bazı önemli verileri edebiyat-sanat dergilerinde 1980-1981 yıllarında yayımlanmıştır.” (s.63) sözleriyle yazısını tamamlar.

3.9. Kitap Tanıtımı

Uyguner, Muzaffer, “Kitaplar/Özyalçiner’in ‘Alaycı Öyküler’i”, Karşı, Sayı 57, Ocak 1992, s.45, (Kitap Tanıtımı)

Bu yazıda Muzaffer Uyguner tarafından Adnan Özyalçiner’in “*Alaycı Öyküler*” adlı sekiz öykülük kitabı tanıtılmaktadır. Uyguner, kitaptaki “*1964 Maçında, Bir Okul Anısı, Bir Hırsızlık Olayının İçyüzü, Abana’nın Heykelleri, Yazarın Sabah Yürüyüşü, Bu Öyküler Nasıl Yazıldı?, Kalabalıktan Biri, Geçit*” başlıklı öykülere birkaç cümleyle değinip “Özyalçiner’in bu kitaptaki öykülerinde odak noktası ya da baş kişi kendisidir.” (s.45) gibi bir tespitte bulunarak ve kitabın dil, anlatım, kurgu yönlerine de temas ederek kitabı okuyuculara tanıtır.

Başaran, Mehmet, “Bidilik”, Karşı, Sayı 57, Ocak 1992, s.46, (Kitap Tanıtımı)

Mehmet Başaran, bu yazısında okuyuculara Sami Göktürk’ün *Bidilik* adlı romanını tanıtmaktadır. Başaran, “*Bidilik*” lakabı takılan başkişinin yazarın kendisi olduğunu tespit eder. *Bidilik* romanını okuyan kişilerin “*Savaşım Sürüyor*” adlı eserini de devam niteliğinde okumak isteyeceğini belirtir. *Bidilik*’in, Sami Göktürk tarafından eşi Müyesser Göktürk’e adandığı bilgisini de veren Başaran, romanı şu sözlerle tanıtmaktadır: “ O yılların koşulları içinde Trabzon’un yoksul bir mahallesini, kaygıları, çekileriyle o mahallede yaşayanları tanıyoruz. Kırgınlıkları, umutları, düşleriyle yaşamın *Bidilik*’i nasıl yoğurduğunu görüyoruz.”(s.46)

Uyguner, Muzaffer, “Sennur Sezer’in ‘Afiş’i”, Karşı, Sayı 58, Şubat 1992, s.42-43, (Kitap Tanıtımı)

Bu yazısında Uyguner, şair Sennur Sezer’in *Afiş* adlı son çıkan şiir kitabını okuyuculara tanıtmıştır. Yazar, öncelikle “Afiş” sözcüğünün anlamı üzerinde durup kitaba seçilen ismi değerlendirir. Ardından, kitaba ismini veren *Afiş* şiirine yer verir. “*Ağrı Eşi, Bu Bir İlandır, Aydın Kızın Aşk Türküsü, Ağrıyan, Beton Kıyılar, Açıl Susam Açıl*” gibi şiirlerin içeriklerini vererek kitabın tanıtımını gerçekleştirir.

Uyguner, Muzaffer, “Özdenoğlu ‘Yasaklar Cehennemi’nde ”, Karşı, Sayı 58, Şubat 1992, s.43-44, (Kitap Tanıtımı)

Uyguner, bu yazısında okuyuculara Şinasi Özdenoğlu’nun “*Yasaklar Cehennemi*” adlı eserini tanıtır. Kitabın içeriği sevdâ şiirleridir. Yazar, kitabın dikkat çeken “özgürlük” yönüne temas eder. Kitapta toplanan şiirlerin “aşk ve sevişme üzerine” olduğunu belirterek “*Yaşadım, Unut O Türküyü*” gibi şiirlerden örnekler verir. Kitabın bölümlerinin de ismini verdikten sonra kitap tanıtımını şu sözlerle sona erdirir: “ (...) kitap, özgürce yazılmış yasaklar cehennemine meydan okuyan şiirlerden oluşmaktadır.”(s.44)

Arabul, Özel, “Bu Çağın Soylusu”, Karşı, Sayı 58, Şubat 1992, s.44-45, (Kitap Tanıtımı)

Özel Arabul, yazısında okuyuculara Nihat Genç’in “*Bu Çağın Soylusu*” adlı eserini tanıtır. Kitabın konusunun başkent Ankara’daki bir devlet hastanesinde geçtiğini, burada yaşanan sorunların somut olarak ele alındığını belirtir. “ ‘*Bu Çağın Soylusu*’, toplumsal sorumluluğun bilincini okuruna hatırlatan bir uyarı kitabı...”(s.44) cümlesiyle kitabın çerçevesini gösterir. Ardından, kitaptan pasajlar sunarak dikkatini çeken yerleri okuyucuyla paylaşır.

Aydın, Mehmet, “Yaşama Soluk Katan Şiirler”, Karşı, Sayı 59, Mart 1992, s.43-46, (Kitap Tanıtımı)

Mehmet Aydın, bu yazısında şair Ahmet Özel’in “*Ayrı Beraberlikler, Günle Dokunan, Gecenin Kanayan Yerinden ve Söyle Yüzüm Tanığımın*” adlı dört şiir kitabını okuyuculara tanıtır. İlk kitap olan *Ayrı Beraberlikler*’de şairin daha çok anlatımcı bir teknik kullandığını, ayrı beraberlikleri sürdüren insanları ele aldığını belirtir. “Ellerinin kirlerini hep kanla yoğurmaktan büyük sevinç duyan olumsuz

insanlara çatar. Nedense insanlığın, ellerini kanla yıkayan cellada sık sık olanak vermesine bir türlü akıl erdiremez. Ayrılığın türlü acılarını sergiler.” (s.43) gibi sözlerle de eleştirilerini sunar. İlk kitabın en çok aşk, acılar ve umut izlekleriyle örüldüğünün altını çizer.

İkinci kitap olan *Günle Dokunan*’da umutsuz aşk, doğa ve gece izleklerinin olduğunu, konusunun Türk toplumundaki bitmeyen kargaşalardan geldiğini belirtir. Üçüncü kitap olan *Gecenin Kanayan Yerinden* adlı kitapta konuları zengin bulur. Özer’in bu kitapta ritmi öne çıkardığını görür. “Ahmet Özer bu kez şiirlerinde ritmi öne çıkarmaya başlar. Dizelerindeki sözcük istifini dengeli bir çizgide tutar.” (s.44) Şairin dördüncü kitabı olan *Söyle Yüzüm Tanığım*sın için ise “Özer, imgelerini daha üzgün, konularını daha zengin bir düzeye çıkarmıştır. Aşk, denge, emek, özlem, ayrılık, kendini betimleme, anılar, çocuk sevgisi ve şiirin gücü, kitabın odak noktalarını oluşturur.” (s.45) yorumunda bulunur. Kitabın, “Şiir Çoğul Yalnızlığım Benim, Bir Kanat Deseni, Söyle Yüzüm Tanığım” şeklinde üç bölüme ayrıldığını da ekler.

Semerci, Bekir, “Son Köy Enstitülü”, Karşı, Sayı 60, Nisan 1992, s.25-27, (Kitap Tanıtımı)

Semerci, bu yazısında öncelikle Hayati Tahsin Yılmaz’ı okurlara tanıtır. Ardından Yılmaz’ın “*Son Köy Enstitülü*” adlı eserini ele alır. Eserdeki Köy Enstitüleri üç döneme ayrılır. Bunlar: I. Deneme Dönemi, II. Yükselme Dönemi, III. Gerileme Dönemi’dir. Kitapta Yılmaz’ın köy enstitüsü öğrencisiyken karşılaştığı müdürler, okulun çalışma düzeni, orada olup bitenler ve öğrencilerin mezuniyet sonrasındaki durumu anlatılır. Yılmaz, üçüncü dönem öğrencilerinden olduğu için, kitabında genel olarak enstitünün eleştirilecek yönlerine değinmiştir. Kitabı tüm yönleriyle tanıtan Bekir Semerci, yazarı kutlayarak yazısına son verir.

Aydemir, Aydın, “Başaklar Gece Doğar”, Karşı, Sayı 60, Nisan 1992, s.42-43, (Kitap Tanıtımı)

Aydemir, kaleme aldığı yazısına, *Başaklar Gece Doğar* romanının yazarı Osman Şahin’in sanatsal yönünü anlatarak başlar. Öykücülükle başlayan yayın hayatında öykülerinin birçok dile çevrildiğini belirtir ve yazarın ilk romanı olan *Başaklar Gece Doğar*’ı okuyuculara tanıtır. Kitaptan alıntılar yaparak kitabın içeriğinin ağa-köylü çatışması olduğunu gösterir.

Erseven, İlhan Cem, “Şarkılar Ülkesi” Karşı, Sayı 60, Nisan 1992, s.44-46, (Kitap Tanıtımı)

Yazar İlhan Cem Erseven, bu yazısında Emir Ali Yağan'ın *Şarkılar Ülkesi* adını taşıyan şiir kitabını tanıtır. Kitap, iki bölümden oluşmuştur. İlk bölüm, kitaba da isim olan “*Şarkılar Ülkesi*” adını taşımaktadır. Bu bölümde nehir şiir özelliğini taşıyan altı bölümlük bir şiir yer almaktadır. Bu şiirler, Erseven'in cümleleriyle “Bu bölüm şiirleri, tarihsel gelişim süreci içinde *Şarkılar Ülkesi* insanlarının destanlarını anlatmaktadır.”(s.45) Erseven, sık sık yaptığı alıntılarla düşüncelerini desteklemeye çalışmış ve kitap için şunları söylemiştir: “(...) Emir Ali Yağan, ikinci şiir ürünü olmasına karşın dizelerde sözcük kalabalığına gitmemiş, öz ve yalın anlatımı, kısa cümleleri yeğlemiş.”(s.46) Kitabın ikinci bölümünün ayrıntılarına girmeyen Erseven, tanıtımını çeşitli temennilerle sonlandırmıştır.

Buyrukçu, Muzaffer, “ Baraka’da Kimler Oturur?” Karşı, Sayı 62, Mayıs 1992, s.26-30, (Kitap Tanıtımı)

Buyrukçu bu yazısında Burhan Günel'in son romanı olan *Baraka* 'yı tanıtır. Kitabın 1974 Kıbrıs Barış Harekâtı sırasında görev yapan bir subayın İstanbul'dan güneye atanmasıyla başladığını belirtir. Askeriye içindeki gizliliğin romana yansıdığının, Amerikan askerlerinin Türk askerlerine olan davranışlarının ileri boyutlarını romanda konu edildiğinin altını çizer. Günel'in aşk, sevgi, cinsellik ve hüznün üzerinde durduğunu, *Baraka* 'da anlatım çeşitliliği bulunduğunu, romanda bölüm başlarının adlandırıldığını, romanın belgesel bir özellik taşıdığını belirterek bu romanın Günel'in cesur bir adımı olduğu düşüncesini de okuyuculara yansıtır.

Uyguner, Muzaffer, “Divan Bahçesi'nde”, Karşı, Sayı 62, Mayıs 1992, s.44-45, (Kitap Tanıtımı)

Uyguner, kaleme aldığı yazısında öncelikle divan edebiyatı hakkındaki görüşlerini dile getirir. Ardından bu konuyla bağlantılı olarak Nurer Uğurlu'nun “*Divan Bahçesi*” adlı eserini tanıtmaya başlar. Eserin Ahmet Paşa, Necâti, Zâtî, Fuzulî, Bâkî, Nef'î, Neşâti, Nabî, Nedîm, Şeyh Galip gibi on büyük ozanı içerdiğini, kitaptaki sanatçılara ait bilgilerin belgesel verilere dayandığını, divan şiirine ilgi duyanlara yeni bir şeyler vereceğini belirtir.

Ferah, Tülay, “Afiş”, Karşı, Sayı 62, Mayıs 1992, s.45-46, (Kitap Tanıtımı)

Tülay Ferah, bu kitap tanıtımı yazısında Sennur Sezer’in *Afiş* adlı son şiir kitabını ele alır. Kitaptaki şiirlerin “Afiş, Eviçi Şiirleri, Kısa Özgeçmiş” adlı üç ana başlıkta toplandığını belirten Ferah, kitaptan “*Afiş, Beton Kıyıları, Yanlış Kadınlar Ezgisi, Yankı, Savunmamdır*” başlıklı şiirlerden bölümler paylaşarak kitap hakkında okuyucuların fikir edinmelerini sağlar.

Nitter, Fahrettin K.“Baraka Üzerine Birkaç Söz”, Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.45-46, (Kitap Tanıtımı)

Nitter, Burhan Günel’in *Baraka* romanı üzerine yazdığı yazısında, romanı ilk bakışta bir anılar toplamı olarak gördüğünü ancak tamamını okuyunca öyle olmadığını anladığını belirtir. Romanın kahramanlarını sıralayıp baraka ile ilgilerini açıklar. Romanda “çiftli anlatımın olduğunu birçok soruna değindiğini, şiirsel anlatımın mevcut olduğunu” belirtip içerisindeki bir şiirden örnek vererek ve birkaç cümle alıntı yaparak tanıtımını sonlandırır.

Büker, A. Cengiz, “Öz Türkçe Sözlük” Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.46-47, (Kitap Tanıtımı)

Büker, ABC Kitabevinde 10. Baskısı gerçekleştirilen “*Öz Türkçe Sözlük*”ün tanıtımını yaptığı yazısında sözlüğün diğer Türkçe sözcüklerde bulunmayan en yeni sözcükleri kapsadığını, bilimsel bir titizlikte yazıldığını belirterek şunları da eklemektedir. “Her satırında incelik, kapsamlılık, güvenilirlik duyumsanan betiğin, derin bir nesnellik kaygısı ile ter dökülerek geniş taramalar yapılarak düzenlendiği apaçık görülüyor.” (s.46) Sözlüğü çıkaran Ali Püsküllüoğlu’nun incelemeciliğini öven Büker, sözlüğün birinci bölümünde öz Türkçe sözlerin oluşturulma gerekçelerinin olduğunu, ikinci bölümünde sözlüğün kullanımına ilişkin yararlı tanımlar bulunduğunu, üçüncü bölümünde ise yabancı sözcüklerin Türkçe karşılıklarını veren kılavuz olduğunu da ekler.

Gençay, Güngör, “Öteyaz”, Karşı, Sayı 64, Ağustos 1992, s.43-46, (Kitap Tanıtımı)

Nevzad A. Odyakmaz’ın şiir kitabı olan “*Öteyaz*”ın tanıtıldığı yazıda Güngör Gençay, eserin beş kitabın toplamı olduğunu söyler. Odyakmaz’ın kitabının “*Üçyön, Kuşlaman, Elleri Bir Etmeli, Şiir Kuşatması*” adlı kitaplarından seçme şiirlerden ve

otuz bir adet yeni şiirden meydana geldiğini belirtir. Öteyaz'ı bütünüyle anlayabilmenin zor olduğunu belirten Gençay, eserin içindeki kitaplardan alınma şiirlerden örnekler sunarak *Öteyaz*'ın anlaşılmasını sağlamaya çalışır. Yazısının sonunda ise eserin okunması tavsiyesinde bulunur.

Nitter, Fahrettin K., “Şair ‘Bige Zakkum’dur”, Karşı, Sayı 64, Ağustos 1992, s.46-47, (Kitap Tanıtımı)

İhsan Üren'in üçüncü şiir kitabı olan “*Bilge Zakkum*”un tanıtıldığı yazıda kitabın yirmi iki şiiri içeren ve beş desenle desteklenmiş olduğu belirtilir. Kitaptaki şiirlerin “*Bilge Zakkum ve Kal Daha*” başlıklı iki bölümden oluştuğunu, kitapta bu şiirlerin uzun, diğerlerinin kısa olduğunu belirtip kitaptaki şiirlerden kesitler sunar.

Uyguner, Muzaffer, “Kitaplar/ İzgü'nün Toplumsal Eleştiri Öyküleri, Karşı, Sayı 66, Ekim 1992, s.44-46, (Kitap Tanıtımı)

Muzaffer İzgü'nün 25. kitabının da çıktığını belirten Uyguner, kitabın isminin “*Bir Mayıs Polis Bayramı*” olduğunu ve içerisinde 24 öykü yer aldığını ifade eder. Öykülerin, toplumsal eleştiri içeren bir yanı bulunduğunu tespit eden Uyguner, eserin okuyucuyu gülmekten çok düşündürdüğünü belirterek eser içindeki “*Bir Mayıs Polis Bayramı, Görevimizi Yapıyoruz, Ülkenin Aydınlik Geleceği İçin, O Zaman Sıkı Yönetim Vardı, Bir Üniversitenin Bir Fakültesinin Bir Sınıfından Bir Dersin Notları, Öğrencilere Semer, Ayılar da Ağlar, Emekli Nüfus Memurunun Bordo Mızıkalı Cenaze Töreni, Uyuyan Müdür, Limon Satarım Daha İyi*” başlıklı öykülerin içeriği hakkında küçük bilgilendirmeler de yapar.

Özünal, Mucize, “Kitaplar/ Adımız Düşer”, Karşı, Sayı 66, Ekim 1992, s.46-48, (Kitap Tanıtımı)

Özünal, eline bir yıl önce ulaşan İbrahim Dizman'ın “*Adımız Düşer*” adlı eserinin üzerine yazı yazmayı zorunlu gördüğü için kaleme aldığı bu yazıda eserin Ekim 1991'de Kerem Yayınları'ndan çıktığını belirtir. Kapakta Fikret Otyam'ın eserinin, önsözde de A. Özer'in yazısının bulunduğunu, kitaptaki şiirlerin üç bölümde toplandığını, bunların “Sonsuz Bir Tuvalden, Gökyüzü Ölmeyecek, Yüreğinden Tanınanlar İçin” başlıklarını taşıdığını, ilk bölüm şiirlerinin yalnızca numaralandırıldığını, isimsiz dizelerden oluştuğunu, soyut bir bakış içerdiğini belirterek örnekler verir. İkinci bölümde şiirlerin adının olduğunu ifade edip

içeriklerinden bahsederek örnekler sunar. Üçüncü bölümde ise ağıt şiirlerinin olduğunu belirtip şiir örneklerini verir. Özunal, Dizman'ın kitabının okunmasını tavsiye ederek yazısını sona erdirir.

Nitter, Fahrettin K. , “Kitaplar/ Konuş ‘Konuşsana’”, Karşı, Sayı 67, Kasım 1992, s.46, (Kitap Tanıtımı)

Nitter, Durcan Yaşacan'ın “*Konuşsana*” adlı öykü kitabını ele aldığı yazısında eseri daha önce okumadığına üzüldüğünü belirtir. Kitapta sekiz öykü yer aldığını, tüm öykülerin adlarının altına birkaç dizelik şiirler veya sözler konduğunu ifade eder. Öykülerin toplumsal konulu olduğunu da ekler. Buna örnekler de verir. Öykülerden değişik söyleniş biçimlerini de örneklendirir ve geç kalınmadan okunması tavsiyesinde bulunur.

Ünver, Erdem, “16. yy. Minyatürcüsü Matrakçı Nasuh'un Beyan-ı Menazil'de Doğaya Bakış Tarzı”, Karşı, Sayı 73, Mayıs 1993, s.32-34, (Kitap Tanıtımı)

Kültürümüzün bir parçası olan minyatürün gerektiği gibi incelenmediğini belirterek yazısına başlayan Ünver, yazısına konu olan eserin yazarı Matrakçı Nasuh'u tanıtır ve “*Beyan-ı Menazil-i Sefer-i İrakeyn*”i 1537'de yazdığını, eserin Kanuni Sultan Süleyman'ın ilk İran seferlerini konu edindiğini belirtir. Metinler ve resimlerin 218 sayfada verildiğini, eserde 100 peyzaj çalışması bulunduğunu da ekleyen yazar, yazmanın İstanbul Üniversitesi Kütüphanesinde 5964 numarada kayıtlı olduğu bilgisini paylaşır ve eserdeki resimlerin analizini yaparak tanıtımına başlar. Evler, Çarşılar, Hamamlar, Köprüler başlığıyla resim analizlerini yapıp Camiler, Türbeler, Surlar ve Kaleler başlıklarıyla yapıları değerlendirir. Ardından eserdeki doğa ayrıntılarından ve renklerin kullanımından bahsederek eserin tanıtımını tamamlar.

Uyguner, Muzaffer, “Lütfiye Aydın'ın Sevgi Dolu Öyküleri”, Karşı, Sayı 73, Mayıs 1993, s.42-44, (Kitap Tanıtımı)

Uyguner, Lütfiye Aydın'ın on üç öyküden meydana gelen “*Senginsemai Bir Ölüm*” adlı eserini tanıttığı yazısında kitabın sevgileri ve kavuşamamış kişilerin sevgilerini anlattığını, bir ikisi dışındakilerin bu izlenimi verdiğini belirtir. Öykülerin çoğunun yanında müziğin de olduğunu, öyküdeki kişilerin en az birinin müzikle ilgilendiğini, Aydın'ın genellikle belirli bir öykü kurgucusu olarak karşımıza

çıkıldığını ifade eder. Yazarın tek düze bir anlatım tekniği kullanmadığını, öykülerinde doğayı ve başka çevreleri pek ayrıntılı vermediğini, çevre betimlemelerini az kullandığını, sözcükleri seçmede titiz davrandığını, şiirsel anlatımla kurulmuş sağlam öyküler yazdığını eserdeki öykü örneklerinden yola çıkarak belirtir.

Dizman, İbrahim, “Sonra Yazı Vardı”, Karşı, Sayı 81, Ocak 1994, s.43-45, (Kitap Tanıtımı)

Dizman, yazısına Mehmet Yaşar Bilen’in yazın hayatına ve eleştirmenliğine değinerek başlar, eleştiri kitaplarını sıralar. Ardından Bilen’in yeni çıkan eleştiri-deneme türündeki “*Sonra Yazı Vardı*” adlı eserini tanıtmaya başlar. Eserin dört bölümden oluştuğunu, birinci bölümün ilk yazısının Asım Bezirci’nin *İkinci Yeni Olayı* adlı kitabını konu aldığını, eserde ayrıca Cemil Kavukçu, Enis Batur, A. Bulut, Ahmet Özer, Metin Demirtaş, Mehmet Aydın, Alpay Kabacalı gibi isimlerin eserlerinin de ele alındığını belirtir. Kitaptaki dikkat çeken yazılardan bahseder. Kitabın son bölümünde Bilen’le yapılan söyleşiler ve tanıtım yazıları bulunduğunu da ifade eden Dizman, kitap tanıtım yazısını böylece sonlandırır.

Güldal, Bülent, “ ‘Yüreğin Sesi Zeytin Ülkesi’ ve Mehmet Başaran”, Karşı, Sayı 84-85, Nisan-Mayıs 1994, s.80-81, (Kitap Tanıtımı)

Güldal, Mehmet Başaran’ın “*Yüreğin Sesi Zeytin Ülkesi*” adlı yapıtını ele aldığı yazısında, edebiyatımızın ulu çınarlarından biri olarak gördüğü Başaran’ın eserinin aydınlığa giden yolu imlediğini belirtir. Eserde işlenen konudan bahseder. Eserdeki mitolojik ayrıntılara dikkat çeker. Başaran’ın bu eseri oluşturmada önceki alt yapısına göndermelerde bulunur. “Köy Enstitüleri gerçeğini, aydınlanma yolundan alıkonulan halkın yaşama biçimini, talan edilen insanın duygularını, yağmurlanan doğayı, acıyı ve güzelliği anlatıyor *Yüreğin Sesi Zeytin Ülkesi*.” (s.81) sözleriyle yazısını noktalar.

Menemencioğlu, Muazzez, “Bir Konak Bir Ömür Bir Devir” Karşı, Sayı 88-89, Ağustos- Eylül 1994, s.76-78, (Kitap Tanıtımı)

Yazar, Dr. Müfit Ekdal’ın eserini tanıttığı yazısına, eserin içeriğinin ne olduğunu anlattığı bir paragrafla başlar. Eserin bir tarih veya kaynak kitap niteliğinde olmadığı görüşünü öne sürer. Aksini iddia eden kişilerin fikirlerini de paylaşır. Eserde bahsi geçen gösterişli hayattan örnekler sıralar. Ekdal’ın anlattığı konaya çok

yakın bir yerde yaşadığından, öğrenim geçmişinden, doktorluk prensiplerinden, kendisiyle tanışıp konuştuğundan, hobilerinden, yazı serüveninden, tarihsel konulardaki merakının nereden geldiğinden de bahseder.

Yağcı, Öner, “Şiir Bahçemden Kitaplar”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos- Eylül 1994, s.82-85, (Kitap Tanıtımı)

“Hüseyin Yurttaş’ın *Kirli Tarih*’i” alt başlığı ile yazısına başlayan Yağcı, Yurttaş’ın “*Kod Adı: Mansur*” adlı şiir kitabıyla 1992 Ceyhun Atuf Kansu Şiir Ödülü’nü kazandığını, son kitabı *Kirli Tarih*’le de 1993 Yunus Nadi Yayınlanmamış Şiir Kitabı Ödülü’nü kazandığını belirtir. Yurttaş’ın diğer şiir kitaplarını da sıralar. *Kirli Tarih*’in ön söz yerine hangi dizelerle başladığını paylaşır. Kitabın on bölümden oluştuğunu ifade edip tüm şiirlerde aşkın ve yalnızlığın geçtiğine dikkat çeker. Bu bağlamda kitapta geçen tüm dizeleri sıralar. Kitapta doğa olayları ve doğa unsurlarının da dikkat çekici olduğuna işaret edip bu tür dizeleri de okuyucuya gösterir. Kitapta Fuzuli’nin *Su Kasidesi*’ni andıran bölümleri tespit eder. Kitapta özellikle “tarih” üzerinde durulan yerleri paylaşıp “Hüseyin Yurttaş’ın *Kirli Tarih*’i, şiirler sarsıyor insanı. Şiirle doyuruyor. Su oluyor şiirle.” (s.85) yorumunu yaparak yazısını sonlandırır.

Gemici, İrem, “Senin Adın Aşk”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos- Eylül 1994, s.92-93, (Kitap Tanıtımı)

Oktay Akbal’ın “*Senin Adın Aşk*” adlı kitabını tanıtan Gemici, kitabın denemeler içerdiğini belirtir. “Oktay Akbal ‘*Senin Adın Aşk*’ kitabında kimi zaman İstanbul’un geçirdiği hızlı değişimlere tanıklık ediyor. Kimi zaman yazar ve şair dostlarının ilginç yönlerini anlatıyor. Kimi zaman düşsel gerçekleri açığa vuruyor.” (s.92) sözleriyle kitabın tanıtımını yapar. Kitap içindeki bazı denemelerin konusunu verir. Akbal’ın hemen her denemesinde yazının farklı türlerine karşı olduğunu belirtir. Yine hemen her denemesinde şiire olan ilgisini dillendirdiğini de ekler. Eserde anılarını da anlattığını da söyler. Eserin okunması tavsiyesiyle yazısına son verir.

Hakkı, Ruşen, “Karanfil ve Haçer”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994- Ocak 1995 s.61-63, (Kitap Tanıtımı)

Yazar, Burhan Günel’in “*Karanfil ve Haçer*” adlı yapıtını ele aldığı yazısında eserin bir süre okur ile yaşadığını, nereye gitse öykü kahramanlarını gördüğünü, kitabın beş öyküden oluştuğunu belirtir. Öykü isimlerini sıralar. Ardından öyküleri tek tek ele alır. Çeşitli alıntılarla söylemlerini somutlaştırır. Yazısının son bölümünde ise anıların üzerinde durup Günel’e teşekkürle yazısını tamamlar.

Güldal, Bülent, “Henri- Frédéric Blanc ve Yırtıcıların Alacakaranlıkta Savaşı”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan- Mayıs 1995 s.65-66, (Kitap Tanıtımı)

Güldal, yazısında Henri- Frédéric Blanc’ın Türkçeye çevrilen ilk romanının “*Yırtıcıların Alacakaranlıkta Savaşı*” olduğunu belirtir. Eserin özetini detaylarıyla okuyucuya sunar. Eserden çeşitli alıntılar aktarır. Eserdeki olay gidişatını kendince yorumlar ve şu sözlerle yazısını sonlandırır: “Pırıl pırıl bir çeviri. Çarpıcı bir üslup. Sekiz dile çevrilen bu romanı dilimize kazandıran çevirmeni ve kitabı basan Can Yayınları’nı kutlarım.” (s.66)

Uyguner, Muzaffer, “ ‘Sevgiden Ötesi Cehennem’ Üzerine”, Karşı, Sayı 103, Şubat 1996, s.45-46 (Kitap Tanıtımı)

Uyguner, Hüseyin Yurttaş’ın şiirlerini derlediği yeni kitabı “*Sevgiden Ötesi Cehennem*” adlı eserini tanıttığı yazısında kitabın dokuz bölümden oluştuğunu, aynı temayı işleyen şiirlerinin bir arada bulunduğunu, eserde değişik temaların görüldüğünü belirtir. Yurttaş’ı şiir yazmaya sürükleyen durumları aktarır. Eserden yaptığı şiir alıntılarıyla Yurttaş’ın divan şiirinin boşluğuna değindiğini gösterir. Şairin üzerinde durduğu gerçekleri aktarır. Yurttaş’ın şiirlerinde özgür bir düzenin olduğunu, redifli uyak düzenine yöneldiğini, benzetmelerden bol yararlandığını, bu benzetmelerin kendine özgü ve değişik yapıda olduğunu, şiirlerde toplumsallık, insanlık ve sevginin ağır bastığını söyler. Yurttaş’ın şiirleri aracılığıyla eleştirdiği durumları ifade eder. Şiirlerdeki sözcük ve ses uyumlarındaki titizliğe dikkat çeker. Kitaptaki insan ve doğa sevgisini de belirtip yazısına son verir.

Uyguner, Muzaffer, “ ‘Gençtürk’ Yolumuz Nereye? Diye Soruyor”, Karşı, Sayı 105, Nisan-Mayıs 1996, s.44-45 (Kitap Tanıtımı)

Uyguner, İsmail Gençtürk’ün 1966’dan 1993’e uzanan yazılarını topladığı, “*Yolumuz Nereye?*” adlı kitabını tanıttığı yazısında arka kapaktaki yazıyı alıntılar. Kitapta Atatürk’e karşı olanlara yapılan eleştirilere dikkat çeker. Gençtürk’ün yazılarından alıntılar sunar. Gençlikten bahseden ve doğadan bahseden yazılara açıklık getirir. Kitapta 37 yazı olduğunu ifade eder. “Ülkemizin içinde bulunduğu durumları görebilmek için kitabın okunması ve ibret dersi alınması gerektiğini” söyler.

Aslankara, M. Sadık, “Bu Yurdu Bize Verenler”, Karşı, Sayı 106, Haziran-Temmuz 1996, s.37-38 (Kitap Tanıtımı)

Aslankara, yazısında yurt sevgisi üzerinde durup yurt sevgisini “yunmuş, arınmış bir sevgi” olarak tanımlar. Yurdunu sevenlerin erdemleri üzerinde durur. Yurtları yurt yapanın yurtseverler oluşuna dikkat çeker. Bu örneklerden biri olan Koca Seyit Onbaşı’ndan bahseder. Koca Seyit’in 215 kiloluk mermiyi sırtlanıp Ocean’ı vuruşunu, başardığı olağan üstü işi, Cevat Paşa’nın ona onbaşı nişanını takışını, Mustafa Kemal’le görüşmesine, ölümünün 28. yılında Havran’da bir ilkokula adının verildiğini, büstü ve anıtının dikildiğini anlatır. Bu bilgilere bildik tarih kitaplarında rastlayabilmenin olanaksızlığına değinip Aziz Nesin’in “*Bu Yurdu Bize Verenler*” adlı yapıtında bunların yer aldığını aktarır. Yapıtta daha nice yurtseverin de tanıtıldığını belirtir. Kitabın yurtseverler için bir başucu kitabı olduğunu vurgular.

Kuşkaya, Hayrünnisa, “Selgesus’ta Buse”, Karşı, Sayı 107, Ağustos- Eylül 1996, s.60-64 (Kitap Tanıtımı)

Kuşkaya, M. Sadık Aslankara’nın ikinci romanı olan “*Selsus’ta Buse*”yi tanıttığı yazısında kitabın adını oluşturan “Selge”nin Ege Bölgesi Göller Yöresi’nde antik bir kent olduğunu belirtir. Kitabı çarpıcı ve ilginç bulur. Eserden alıntılar yapar. Alıntılarla romancının dünyaya bakışının da ipuçlarını verir. Başkahraman Alaattin’in özelinde romanı tanıtmaya çalışır. Onu, umudun ve beklentinin simgesi olarak görür. Romanda toplumsal sorunlara eğilindiğinin de altını çizer. Yazarın anlattıklarına uygun bir dil kullandığını ifade eder. “Tümceler kısa, anlatım yalın, akıcı, açık, düşünce net, tartışmasız, eleştirici, inandırıcı bir biçimde sunuluyor. Ama

yazar, araya girmiyor; söyleyeceklerini, romanın başkişisi aracılığıyla ulaştırıyor okura.”(s.61) yorumlarında bulunur. Alaattin dışındaki kişilerin derinliğinin olmadığına dikkat çeker. Eserin doğal ve içsel zenginliklerimizi öne çıkaran bir kitap olduğunu belirtir.

Kara, Nil, “Suçumuz İnsan Olmak”, Karşı, Sayı 108, Ekim- Kasım 1996, s.64-66, (Kitap Tanımı)

Kara, yazısında ilk gençlik yıllarında öykücü olmak hevesiyle bol bol kitap okuduğunu, kitapçada içinde “insan” sözcüğü bulunan iki kitap görünce ikisini de aldığını ve köşe yazarı olarak tanıdığı Akbal’ın romancılığıyla böylece tanıştığını anlatıp her iki kitabını da bir solukta okuduğunu belirtir. Ardından bu kitaplardan “*Suçumuz İnsan Olmak*” adlı eser üzerinde durur. Eserin içeriğini aktarıp başkarakterlerini yakından analiz eder. Nuri ve Nedret gibilerin gerçek yaşamın içinde çok olduğuna dikkat çeker. Romanın kısa bir özetini sunar. Eserden çeşitli alıntılar yaparak daha yakından anlaşılmasını sağlar. Eser içindeki duygusal zorlanmaları ve çaresizliği yakından gösterir.

Uyguner, Muzaffer, “Yeni Bir Edebiyat Sözlüğü”, Karşı, Sayı 109, Aralık 1996, s.62-63 (Kitap Tanımı)

Uyguner, yazısında Ali Püsküllüoğlu’nun yayımladığı “*Edebiyat Sözlüğü*”nü tanıtır. Yazarın kitabından “edebiyat” kavramını anlatır. Avrupa dillerinden edebiyatımıza giren sözcükleri sıralar. Arapça ve Farsçadan edebiyatımıza geçen sözcükler üzerinde de durur. Püsküllüoğlu’nun eserinde Divan yazısındaki bazı terimleri olduğu gibi açıkladığını, Batılı tarzdaki bazı sözcüklerde de aynı yöntemi uyguladığını belirtir. Bazı kavramlar için iki ayrı terimin kullanıldığını ifade edip ikinci terimlerin de kitapta yer aldığını söyler. Bu terimlerden örnekleri sıralar. Kitapta terimlerin kavram özelliklerinin ne anlama geldiklerinin açıklamalarla gösterildiğini anlatır. Şiir biçimleriyle ilgili terimlerin daha iyi anlaşılması için örnekler verildiğini ifade edip bazı örnekleri paylaşır. Terimlerden eski yazının türlerine verilen adlar için de yenilerinin görüldüğüne dikkat çeker. Bunlara da örnekler verir. Eserde yazınımızda kullanılan terimlerin hangi dilden alındığını da belirtir. Bununla birlikte kitapta TDK’nin sözlüğünde bulunan bazı yeni sözcüklere yer verildiğini de aktarır.

Kılıç, Hüseyin, “Teshil-i Teehhül”, Karşı, Sayı 110, Ocak-Şubat 1997, s.34-38 (Kitap Tanımı)

Kılıç, kaleme aldığı yazıda Mahmud Bey Matbaası’nda 1310(1892) yılında basılan Mehmet Tahir tarafından yazılmış olan Teshil-i Teehhül, yani “*Evliliğin Kolaylaştırılması*” adlı romanı tanıtır. Yazarın, romanın önüne eklediği yedi sayfalık mukaddimeden bahseder. Ardından romanın içeriği üzerinde durur. Yazarın vermek istediği mesajlar üzerinde durur. Romanın özetini okuyucuya sunar. Mehmet Tahir’in romanda, evlenmenin yararları konusunda söylediklerini maddeler halinde sıralar. Yazarın son sözünü alıntılıyıp yazısındaki yabancı sözcüklerin Türkçe karşılıklarını vererek yazısını noktalar.

Günbaş, Ahmet, “Buğusu Tüten Söyleşiler”, Karşı, Sayı 111, Eylül 1997, s.36-43 (Kitap Tanımı)

Günbaş, yazısında Hüseyin Yurttaş’ın “*Bir Sıcak Merhabayla*” adlı eserini tanıtır. Eserin “*Ayna Kırıkları-I*” serisinin ilk kitabı olarak yayıma hazırlandığını belirtir. Eserde Yurttaş’ın çocukluğundan yazarlığına değin geniş bir zaman sürecinde ayıkladığı anıların olduğunu, Türkiye ve Türkiye insanının eserde bulunduğunu ifade eder. Eserdeki söyleşilerin genel olarak Ege coğrafyası ile tarihsel yapısı üzerinde temellendiğini iletir. Bu coğrafya içindeki yerleri sıralar. Yurttaş’a göre söyleşmenin hangi anlamlara geldiğini aktarır. Günbaş, eserdeki bazı söyleşilerin üzerinde ayrıca durur. Çeşitli alıntılarla kitabın daha yakından tanınmasını sağlar. Eserde Yurttaş’ın bağnazlığa ışık tuttuğuna dikkat çeker. Günbaş, söyleşi türünün yabancısı olan okurlara eseri tavsiye eder.

3.10. Makale

Opperman, Serpil/ Karayazıcı, Berrin, “ 1960 Sonrası İngiliz ve Amerikan Romanına Genel Bir Bakış”, Karşı, Sayı 59, Mart 1992, s.13-17 ,(Makale)

Opperman ve Karayazıcı, 1960 sonrası İngiliz ve Amerikan romanına değinmeden önce bu romanının temelinin oluşturan postmodernizm akımını ele alırlar. Postmodernizmin, Amerikan romanını dünya çapında önemli bir noktaya getirdiği düşüncesindedirler. Fransız, Alman ve İtalyan yazarların da Amerika’da yaptıkları çalışmanın postmodernizmi ilerlettiğini belirtirler. Postmodernizmin Amerika’da ortaya çıkmasının sebepleri üzerinde dururlar. 1970 ve 1980’lerde postmodernizmin

Amerika’da ulaştığı boyuta da değindikten sonra postmodernizmin İngiliz romanı ve İngiltere’deki durumuna temas ederler. “(...) Postmodernizm artık hem İngiltere’de hem Amerika’da 21. yüzyıla girerken toplumların değişken yapısını yansıtan, üzerinde çalışılan, çağdaş gerçeğin değişkenliğini ve belirsizliğini veren ve en yaygın kullanılan bir yazım türü olarak kabul edilmektedir. Öldüğü sanılan roman türünün aslında eskisinden daha güçlü bir şekilde yeniden doğuşunun en önemli kanıtı postmodernist akımın varlığıdır.” (s.17) tespitiyle makalelerini sonlandırırlar.

Yıldız, Mustafa, “ ‘Güzel’ Değeri Üzerine”, Karşı, Sayı 60, Nisan 1992, s.21-24 ,(Makale)

Yazısında güzel kavramı üzerinde duran Yıldız, yazısının amacını şu sözlerle belirtir: “Bu yazımızın amacı, -güzel hakkında yapılan tanımlardan da yararlanarak- okurlara güzelle ilgili çağrışımları yaptırmak ve okurun -sezgisel de olsa- güzelin niteliğini kavramasına yardımcı olmaktır.” (s.21). Yıldız, güzel kavramının tanımlanması üzerinde durarak Platon’un güzele ilişkin felsefe öğretisinden bahseder. Güzel kavramının zamanlara göre değiştirdiğini belirtir. Güzel yargısının dayandığı temele değinip Kant’ın, B. Cömert’in, S.K. Yetkin’in, L. Öztabağ’ın “güzel” kavramı üzerine görüşlerini verip “güzel” kavramını çok yönlü olarak ele alır.

İçöz, Nursel, “ ‘Angus Wilson’ın İnsancıkları”, Karşı, Sayı 61, Mayıs 1992, s.32-38,(Makale)

İçöz, bir “liberal hümanist” olarak tanımladığı Angus Wilson’ın eserlerindeki insan tiplerini incelediği makalesinde yazarın ele aldığı kişiler için şu tespiti yapar: “Wilson özellikle orta sınıftan kişilerin yapmacıklığını, züppeliğini ve özentili davranışlarını yansıtmadan çok başarılıdır.”(s.32) İçöz, daha sonra Wilson’ın *The Wrang Set* ve *Such Darling Dodas* adlı ilk öykülerini içeren kitapları üzerinde durur. Eserden öykü analizlerini insanların kişilikleri ve taşıdıkları özellikler bağlamında gerçekleştirir. Ardından, yazarın *Late Call* adlı romanındaki kişiler üzerinde durur ve bu insanların Wilson’ın hümanizm anlayışını göstermek için oluşturulduğunu okuyucuya gösterir.

Bilen, Mehmet Yaşar, “Dil Nedir?” , Karşı, Sayı 61, Mayıs 1992, s.19-23,(Makale)

Yazısına dilin çok yönlü tanımlarını vererek başlayan Bilen, ardından dilin özellikleri, doğal ve yapay dil, dil ve sanat, dil ve iletişim başlıkları altında konuyu irdeler. İlk başlık altında dilin karmaşık bir olgular bütünü olduğunu, öznel ve nesnel olduğunu, bir birikim olduğunu; ikinci başlık altında doğal ve yapay içeriklerini; üçüncü başlık altında, yazınsal metinlerdeki dil kavramını, son başlık altında ise dil ve iletişim ilişkisini ele almıştır.

Durak, Mustafa, “Anlam ve Anlamlandırma (Kırmızı Başlıklı Kız İçin Yaklaşımlar)”, Karşı, Sayı 68, Aralık 1992, s.3-13,(Makale)

Mustafa Durak, yazısında birçok kültürde sözlü anlatı olarak karşılaşılan *Kırmızı Başlıklı Kız* masalının anlamlandırılması sayılabilecek bazı yazılı ürünleri ele alır. Masalın Grimm Kardeşler ve Charles Perrault tarafından ayrı ayrı biçimlerde yazıya döküldüğünü belirtip incelemesine başlar. Türkiye’deki bazı değişkelerde masalın içeriğinin belli noktalarda farklılaştığını ifade eder. Masalın bazı yabancı versiyonlarında *Kırmızı Başlıklı Kız*’ın kurda kötü davranışları dikkati çeker ve kurt masum gösterilir. Bazı versiyonlarda ise “*Kırmızı Kasklı Kız*” olarak adlandırılır. Durak, bu versiyonlarda masalın resmedilişinin dikkatini çektiğini belirtir. Bazı versiyonlarda da masalın bir bakıma epik bir anlatım içerdiğini savunur. Eric Fromm’un “*Unutulmuş Dil*” adlı yapıtında bu masaldaki simgeleri açıkladığını ifade edip bu açıklamalardan örnekler verir. Mehmet Rıfat Güzelşen’in de eseri göstergebilimsel olarak ele aldığını belirtip onun yöntemini de paylaşır. Eric Berne’nin ise masalı gerçek yaşam üzerindeki bazı deyimlere, örneklere oturtmaya çalıştığını, Berne tahliliyle gösterir. Birçok görüşü sunan Durak, incelemede çeşitliliğin görülmesi gerektiğinin de üzerinde durur.

Esemenli Söker, Gönülden, “Savaş Sonrası Avusturya Nesri ve Ilse Aichinger’in ‘Daha Büyük Umut’u”, Karşı, Sayı 68, Aralık 1992, s.14-17,(Makale)

Yazar, yazısının başlangıcında Avusturya nesrini ele almıştır. Bu bağlamda, Avusturya’nın Almancayı kullanmaları sebebiyle yıllarca Alman edebiyatının parçası olarak anıldıklarını, iki savaştan çıkıp yeniden kurulmayı başardıklarını, savaşın da edebiyatlarında önemli bir yer aldığını belirtir. Yazının devamında ise Avusturya nesri yazarlarını, eserlerinin özellikleri açısından iki büyük başlık altında toplar. İlk

grubu, mekân ve zaman kavramlarının üstüne çıkmış, geniş bir okuyucu kitlesine hitap edebilen yazarlar olarak, ikinci grubu ise savaş sırasında başka ülkelere iltica eden ve barışla birlikte ülkelerine geri dönen yazarlar olarak adlandırır. Ilse Aichinger’i de savaş sonrası Avusturya edebiyatında kendine savaş gerçeğini konu edinen ve duygusal konularda yazan bir yazar olarak tanımlar. Eseri “*Daha Büyük Bir Umut*”un yarı Yahudi bir kızın ölüm korkusu ve sevilme umudunu içerdiğini belirtir ve şunları söyler: “*Daha Büyük Umut*’u ölümsüz kılan öge, konusunun güncelliğinden çok işleniş tarzıdır.” (s.16) Eserde “karanlık” ve “yıldız” kavramlarını, iki kutbu betimleyen önemli semboller olarak görür. Eserin çok yönlülüğünün Avusturya edebiyatındaki yerini belirlediğini de savunur.

Durak, Mustafa, “ Yunus Emre Şiirinde Düşünsel Düzgü”, Karşı, Sayı 70, Şubat 1993, s.12-22,(Makale)

Durak, başlıktaki “düzgü” sözcüğünü, Fransızcadaki “code” karşılığı olarak kullandığını belirterek başladığı yazısında Barthes’in bir metinde beş çeşit düzgü belirlediğini ifade edip bu düzgüleri vererek yazısına devam eder. Çalışmasında, düşünsel düzgü terimlemesiyle Yunus’un düşünsel evrenine yaklaşmayı amaçlamaktadır. Yaptığı inceleme sonucu Yunus Emre’de tüm izleklerin cevher ana izleğine bağlandığını tespit eder. Onun şiirindeki dostu Allah olarak kabul edince cevherin de Allah’ın özü hâline geldiğini belirtir. Yunus’un şiirlerinde cevher veya gevher olarak geçen dizelerden örnekler verir. Durak’ın bir diğer dikkat çektiği nokta da Yunus’un şiirlerindeki birlik kavramıdır. Bu birlik, Allah’ın birliğidir ve birlik anlamı taşıyan Yunus dizelerini de paylaşır, yorumlar. Yunus’un şiirindeki dönüşüm olgusunu da yine şairin dizeleri aracılığıyla ele alır. Yunus’taki zaman kavramının da geçici ve sürekli olarak iki biçimde ortaya çıktığını belirtip bu kanısını dizelerle örneklendirir. Son olarak da Yunus şiirlerindeki şariat ve tarikat izlerini belirli dizelerden çıkararak açıklar.

Türkay, Osman Nuri, “Kavramlar”, Karşı, Sayı 71, Mart 1993, s.32-36,(Makale)

Her bilim dalında olduğu gibi filozofinin(yazarın kendi kullanımı) de kendisine özgü kavram ve sözcükleri barındırdığını belirten Türkay, bazı sözcüklerin filozofideki anlamını genel olarak verir. Öncelikle filozofiyi mantıksal bir zorunluluk olarak tanımlar. Bilim ve felsefenin zaman içinde birbirinden farklılaşıp ayrıldığını

belirtir. Filozofinin konu yönünden bilimden ayrıldığını da ifade eder. Kavram sözcüğünü ise soyut, genel bir düşünce olarak tanımlar. Soyutlama kavramı için “bir şeyi veya bir kişiyi nitelik ve niceliklerden soymak” tabirini kullanır. Düşünce kavramını zihnin bir şeyi algılaması olarak fenomen kavramını, bir filozof empatisiyle açıklar. Gerçek kavramını olay, olgu, düşünce ilişkisini meydana getiren olgu olarak görür. Filozofik manada fenomen kavramını görüngü olarak öz kavramını bireysel varlık, varoluş olarak töz kavramını ise soyut olarak açıklar.

Durak Mustafa, “Toros Canavarı: Köşeye Kısıtlanmış Birey”, Karşı, Sayı 72, Nisan 1993, s.10-12,(Makale)

Durak, Aziz Nesin’in *Toros Canavarı* adlı oyununu incelediği yazısında öncelikle oyunun konusunu verir; ardından da oyunun kısa bir özetini yapar. Yüzeysel ve derin anlamda oyunu ele alır. Bunu yaparken de “Din Kurumu, Ekonomik Baskı, Hukuk Kurumu, Basın Kurumu, Aile Kurumu, Kuşku; Bireyin kendini Sıkıştırması” gibi başlıklardan yararlanır. Bu başlıklar altında oyunu detaylı olarak ilgili bölümleriyle değerlendiren Durak, tespitlerini somutlaştırmak amacıyla oyundan sıkça alıntı yapar. Son olarak da oyundaki açmazları maddeler halinde sıralayarak incelemesini tamamlar.

Esemenli Söker, Gönülden, “ Attila İlhan’ın Aydın ve Kültür Anlayışı”, Karşı, Sayı 72, Nisan 1993, s.28-33,(Makale)

Yazar, Attila İlhan’ın yıllar boyunca Türk halkının ekonomik, sosyal ve psikolojik uyumsuzluk noktalarına, bunalımlarına değindiğini, kültürsüzlük sorununa çözüm yolları sunduğunu, gelişmiş ülke aydını ile gelişmemiş ülke aydınına açıklık getirdiğini belirtir. Türk aydınına “ümme sentezine” ve “komprador alafrangalığa” koşullanmış olarak ikiye ayırdığını, ulusal kültürü açıkladığını ifade eder. Atatürkçülüğün ne olduğuna açıklık getirdiğini belirtip yazısını şu ifadelerle sonlandırır: “Attila İlhan, Türkiye’nin içinde bulunduğu kültürel yabancılaşmadan laik, demokratik ve ulusal bir zemin üzerinde gelişecek, ulusal burjuvazinin yaratacağı, kültürel geçmişin reddedilmediği, Batı metodunun kullanıldığı bir ulusal kültür bileşimi ve başka ülkelerin tavsiyeleri çerçevesinde hareket etmeyecek, bağımsız, ulusal çıkarlar doğrultusunda gelişen bir ulusal ekonomiyle çıkabileceği kanısındadır.” (s.33)

Uslu, A. Didem, “Yazar (Şair)- Edebiyat Eleştirmenleri”, Karşı, Sayı 73, Mayıs 1993, s.10-14 ,(Makale)

Uslu, edebiyat tarihini göz önünde bulundurarak kimi şair, romancı ve öykü yazarının edebiyat ve eleştiri üzerine denemeler yazdığını belirtip bazı örnek isimleri sıralar. Dünya edebiyatından bazı isimleri de inceler. Bunlardan ilki Ralph Waldo Emerson’dur. Şair-eleştirmen örneklerinden biri olarak gösterdiği Emerson’un *Denemeler*, *Whitman* ve *Orman Notları* adlı eserleriyle sık sık edebiyat eleştirisine ilişkin düşüncelerini yansıttığını belirtir. Uslu’nun ele aldığı ikinci isim Henry James’tır. Yazarın *Art of Fiction* isimli eserinde eleştiri için fazla sağlam bir dayanak bulamadığını ifade eder. Edebiyat ve tiyatro üzerine düşüncelerini yapıtlarında somutlaştırdığını belirtir. Uslu, üçüncü olarak T.S. Eliot’u değerlendirir. Yazarın *Kutsal Koru*, *The Sacred Wood* ve *Seçme Denemeler* adlı eserlerinin eleştirel yönlerini ele alır. Uslu, son olarak D. H. Lawrence’ın *Klasik Amerikan Edebiyatı Üzerine İncelemeler* adlı eserinden bahsedip bu eserin günümüzde Amerikan edebiyatına övgü amacıyla yazılmış olduğunun kabul edilmesiyle birlikte Amerikan edebiyatı konusundaki ilk eleştiri örneklerinden biri olma özelliği taşıdığını da işaret eder. Uslu, yazısının sonuç bölümünde, yukarıda bahsettiği yazar ve şairlerin edebiyat eleştirisi içeren denemelerinde çok başarılı olduklarını belirtir.

Yıldız, Mustafa, “Güzel Çeşitleri Üzerine”, Karşı, Sayı 73, Mayıs 1993, s.15-19 ,(Makale)

Yazar, güzel çeşitlerini tanıtmak amacıyla kaleme aldığı yazısında güzel çeşitlerini iki ana kategoriye indirger. Bunlar, soyut güzel ve somut güzeldir. Yazar, soyut güzelin kapsamı içinde düşündüğü ideal güzel ve mutlak güzeli, somut güzelin kapsamı içinde düşündüğü fizik güzel ve doğal güzeli açıklar. Yazar, ideal güzelda gerçeği aşma, gerçekten daha güzel olana ulaşmanın söz konusu olduğunu ifade eder. İdeal güzele hiçbir zaman ulaşamayacağı kanısındadır. Mutlak güzelin ise soyutluk arz ettiğini, her şeyin değişme göstermesi sebebiyle sadece ilahi güzelliğin mutlak güzellik olarak görülebileceğini savunur. Fizik güzelin gerçek güzelliğe ideal ve mutlak güzelden daha yakın olduğunu belirtir. Fizik güzelin duygudan çok mantığa, gönülden çok göze seslendiğini iddia eder. Doğal güzeli ise doğa ile çok yakından ilişkili olarak görür. Yazar, netice itibarıyla her güzelin kendi içinde değerlendirilmesi gerektiğini savunur.

Balkaya, Füsun, “Atatürk ve Kadın”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat-Mart 1994, s.5-7 , (Makale)

Atatürk’ün gözünde kadının yerini göstermeye çalışan Balkaya, yazısında atamızın çeşitli konuşmalarından örnekle onun toplumdaki başarısızlığın sebebi olarak kadına karşı ilgisiz olmayı gösterdiğini belirtir. Kadını ailenin yarısı saydığına dikkat çeker. Atatürk’ün kadınlara tanıdığı yasal hakları da tek tek sıralar. Avrupa’nın birçok yerinde ve Amerika’da kadınların siyasi hakları Türkiye’den sonra elde ettiklerinin altını çizer. 1982 Anayasası’nda Ailenin Korunması maddesini ve 1984 Anayasa değişikliğinde kadın ile erkeğin eşit duruma gelmesini hatırlatır. Atatürk’ün kadınların sosyal ve ekonomik hayatta her zaman erkeğin ortağı olması gerektiği yönündeki sözlerine değinir. Atatürk’ün gözünde kadınların analık vazifesinin ve iyi evlat yetiştirmelerinin değerini, sözlerinden alıntılar yaparak gösterir. Son olarak da Atatürk’ün Türk kadınlarına verdiği hakların dünya basınına yansıyan halini paylaşır.

Durak, Mustafa, “Necip Fazıl’ın Çile Şiiri Üzerine” , Karşı, Sayı 86-87, Haziran- Temmuz 1994, s.35-50 , (Makale)

Metin bir sonraki sayıda devam ettiği için metnin bitiminde değerlendirilecektir.

Altınok, İsmail, “Resimde Kimlik Arayışı”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos-Eylül 1994, s.10-13 , (Makale)

Altınok, yüzyıllardır yeryüzünde oluşan birçok sanatın tarihe karıştığını ancak Rönesans sanatının yaklaşık altı yüzyıldır iniş çıkışlarla yaşadığını belirtir. XIV. yüzyılda İtalya’nın Floransa Bölgesi’nde ortaya çıkan Rönesans sanatını anlatır. Çeşitli yenilikler sonucu Floransa’da birçok resim atölyesi açıldığını, gelen tepkiler sonucu Floransa-Venedik olmak üzere iki resim okulu oluştuğunu belirtir. Bu okullardan çıkan ünlü ressamların isimlerini sıralar ve bazıları hakkında çeşitli detaylar verir. İngiltere, İspanya, Hollanda gibi ülkelere yansıyan resim görüşlerini tanıtır. Son olarak günümüzde süren resim anlayışına temas edip yazısını sonlandırır.

Durak, Mustafa, “Necip Fazıl’ın Çile Şiiri Üzerine” , Karşı, Sayı 88-89, Ağustos-Eylül 1994, s.19-26 ,(Makale)

Necip Fazıl’ın “Çile” adlı şiirinin çözümlemesini yapan Durak, çözümleme öncesi Şükran Kurdakul’un şiir üzerine söylediklerini verir. Ardından, Sezai Karakoç’un değerlendirmesine yer verir. Bu görüşler sonrası şiiri incelemeye başlayan Durak, şiirin ilk biçiminde “*Senfoni*” adı taşıdığını, biçimsel olarak dörder dizeden oluşan yedişer kıtalık dört bölümden meydana geldiğini belirtir. Şiir aritmetiğinin şiirde ezgisel bir durum oluşturduğunu dizilerin rakamsal değerler vererek gösterir. Şiirin on birli hece ölçüsüyle “abab” kafiye şemasıyla yazıldığı için içe kapalı, durağan bir yapısı olduğunu ifade eder. Şiirin ilk bölümünde üç eyleyen olduğunu, şiirin bazı bölümlerindeki sözcükleri tek tek ele alır. Birçok bölümü dörtlükler halinde inceler. İncelemede bazen de sorgulayıcı bir tavır üstlenir. Dilin kuralları veya esnekliğini de incelemesinde ön planda tutar. Dörtlükleri yapısal olarak da ele alır. Şiirdeki “ben” kavramına özellikle değinir. Dörtlükleri eyleyen açısından da bakar. Dörtlüklerin çağrıştığı edebi eserlere göndermelerde bulunur, telmihlere de değinir. “Şiirde yaşanan dünya evreleriyle yaşanması umulan dünya değişik sıralamalarda, başkaca üst üste konmuş saydam fotoğraflar gibi” (s.26) tespitiyle yazısını noktalar.

Kako, Hayri, “Uy Havar: Bir Ahmed Arif Senfonisi”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994-Ocak 1994, s.43-50 ,(Makale)

Ahmed Arif’in “*Uy Havar*” adlı uzun şiirini ele alan yazar şiire ilk olarak öz bakımından bakar. Ardından şiir metninin yapısal, dış özelliklerine bakar şiirdeki nakarat, ünlemleri sıralar. Uyak ve redif sistemini ortaya çıkarır. Şiiri bir senfoni olarak görür. “Şairin kendisidir bu şiir. Soyutlanmış bir Ahmed Arif’tir.” (s.43) yorumunda bulunur. Şiirdeki müziğe dikkat çeker. “Sözcükler” alt başlığıyla şiirdeki özel adları, olumsuzluk çağrışımı yapan sözcükleri, olumluluk imleyen sözcükleri, adıkları, soyut adları, sıfatları, fiilleri, ad tamlamalarını, yöresel ya da ağız sözcükleri irdeler. “Deyimler” alt başlığında ise şiirde geçen deyimleri inceler. “İmgeler ve Söz Sanatları” başlığı altında da I, II, III, IV, V numaralı bölümlerle şiirin imge ve söz sanatlarına bakar. Son olarak da “Gövdesel Yapı” alt başlığıyla da şiirin yapısal yönünü ele alır.

Keskinok, Kayıhan, “Özdeksel Renkçilik Bireşimci Renkçilik”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat-Mart 1995, s.12-23 (Makale)

Devamının olacağı belirtilen yazının diğer sayılarda devamı bulunmadığından bu sayıda değerlendirilmesi gerçekleştirilmiştir. Keskinok yazısında, ilk kez “özdeksel renkçilik ve bireşimci renkçilik” kavramları üzerinde durmuştur. Sanatsal faaliyetler üzerinden bu kavramları açıklar. “Özdeksel Renkçilik, Doğanın Yorumu, Boya Gerçeği- Tuşlar, Madde Yerine Modülasyon, Renk ve Boyanın Kendi gerçeğine Yönelik Yeni Arayışlar” alt başlıklarıyla yazısını detaylandırır ve “Mark Rothko, Villem Kooning, Jackson Pollock, Nicolas de Stael, Zeki Faik İzler, Adnan Turani” gibi isimlerin sanatsal faaliyetleri üzerinde durur.

Velidedeoğlu, Orhan, “Hoşgörü”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan- Mayıs 1995, s.2-5 (Makale)

Yazar, Birleşmiş Milletler Eğitim Bilim ve Kültür Örgütü (UNESCO)’nun 1995 yılını “Dünya Hoşgörü Yılı” olarak duyurduğunu belirterek başladığı yazısında 1991’de kuruluşunun ellinci yılını kutlayacak örgüte bu teklifi Türkiye’nin yaptığına ve kabul edildiğine dikkate çeker. Türkiye’nin 1995 Eylül ayında uluslararası Hoşgörü kollokyumuna da ev sahipliği yapacağına ifade eder. Birleşmiş Milletler Örgütü’nün ve PEN kongresinin de 1995 yılını “Hoşgörü Yılı” kabul ettiğine dikkat çeker; hoşgörü sözcüğünün Batı dillerindeki karşılıklarına değinir. Sözcüğün etimolojik kökenlerini ele alır. Yabancı edebiyatçıların arasındaki hoşgörü durumlarını anlatır. Bağnazlıkla hoşgörünün bağdaşmadığını ifade edip hoşgörüyü besleyen kaynakları sıralar. Konu hakkında Y. G. Özden’in görüşlerini alıntılar, hoşgörüdeki ölçülü duruma da dikkat çeker. Ünlü düşünür ve tarihçilerin hoşgörü üzerine sözlerini paylaşarak yazısını sonlandırır.

Oğan, Münevver, “Yazınımızda Çevre”, Karşı, Sayı 110, Ocak-Şubat 1997, s.57-67 (Makale)

Yazısına “yazın” teriminin anlamını açıklayarak başlayan Oğan, Türkiye’nin geçmişini ele alarak çeşitli değerlendirmelerde bulunur. Sanatın ve yazının insanın insan olma çabasına katkıda bulunduğuna inanır. Yazın terimini, “Yazın ve Çevre, Divan Yazınında Çevre, Tasavvuf Dışı Divan Yazınında Çevre, Tasavvuf Etkisi Altındaki Divan Yazınında Çevre, Divan Yazınından Örnekler, Halk Yazınında Çevre, Tanzimat Yazınında Çevre, Edebiyat-ı Cedide’de Çevre(Servet-i Fünun) XX.

Yüzyıl Türk Yazınında Çevre, Cumhuriyet Dönemi Türk Yazınında Çevre, Son Dönem Şiirimizde Çevre, Son Dönem Öykümüzde Çevre, Son Dönem Romanımızda Çevre, Son Dönem Tiyatromuzda Çevre, Son Dönem Gezi ve Anı Türünde Çevre, Günümüz Halk Yazınında Çevre, Çocuk Yazınında Çevre, Çevre Duyarlılığının Geliştirilmesinde Yazının İşlevi” başlıkları altında geniş bir perspektifle inceler.

3.11. Mektup

Başargan, Özdemir, “Berlin’den Mektup”, Karşı, Sayı 60, Nisan 1992, s.38-41 (Mektup)

Karşı dergisinin Almanya’daki okuyucularından olan Özdemir Başargan, dergiye yolladığı mektubunda içine dert olan durumları paylaşır. İlk olarak Almanya’daki Türk edebiyatının durumuna, yeterli değeri görememesine, olumlu eleştiriler yerine desteklenmeyen tavırlarla eleştirilmesine değinir. Ayrıca, *Çağdaş Türk Dili* dergisinde eleştiri yapıp kendisini üst perdede gören kişiyi de ağır bir dille yerer. Ardından, Berlin’de çıkan *Mosaik* adındaki derginin öztürkçeye olan saygısından bahsedip derginin içinden şiirler paylaşır. Berlin’deki Türk-Göçmen Edebiyatı’na da değinir. Latife Tekin’e olan kırıngnlığından bahseder. Haftalık bir dergiye verdiği çevirilerinde isminin yazılmamasına sitem eder ve “İnsanın insan olmasının hiç mi değeri yok?” diyerek mektubuna son verir.

İnce, Özdemir, “Başlıksız”, Karşı, Sayı 61, Mayıs 1992, s.17-18 (Mektup)

Özdemir İnce’nin Burhan Günel’e hitaben kaleme aldığı bu mektupta İnce, Yakup Şahan’ın *Karşı*’nın mart sayısında yazdığı Rimbaud üzerine olan yazısını ele alır. Şahan’ın kendisini tam kavrayamadan eleştirel bir tavır içinde yazdığı yazısını yorumlar. “Bir gazetede yayımlanan küçük bir söyleşide söylenen bir cümle üzerine böylesine bir yorum getirmek çok şaşırtıcı.”(s.17) diyerek Şahan’ın yazısına olan tavrını ortaya koyar ve mektubunun sonunda, bu yazının bir cevap olarak değil bir mektup olarak yayımlanması isteğini belirtip cevabın detaylı olması gerektiğini de ekler.

Seattle, “Beyaz Adama Mektup”, Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.13-15 (Mektup)

Bu mektup, 1854 yılında gelişme ve güçlenmesi artan Amerika’ya gelen göçmenlere yer tahsis etmek için Kızılderililerden yer isteyen Amerika Başkanı’na

Kızılderili Lideri Seattle tarafından gönderilen şiirsel dille kaleme alınmış ve Birleşmiş Milletler Çevre Sorunları Programı uyarınca yayınlanan bir mektuptur. Mektubunda Seattle; toprağının halkı için kıymetli olduğunu, topraklarını vermenin kendileri için büyük bir fedakârlık olacağını, kendilerinin doğaya gösterdikleri hassasiyeti beyazların göstermeyeceklerinden endişe duyduklarını, hayvanların çokça öldürülmesiyle insan ruhunun yalnızlaşacağını yazmıştır.

Eser Orhan, Nilgün, “Kardeşime Mektuplar’dan/ ‘Rendez- Vous A Paris!’”, Karşı, Sayı 69, Ocak 1993, s.13-15 (Mektup)

Kardeşim’e Mektuplar’ın bir parçası olan yazının başlığı Fransızcadır ve “Paris’te Randevu” anlamına gelmektedir. Yazar, Fransa’ya gidecek olan kardeşine, yaşadıklarının farkında olup yaşama anlam katması amacıyla yazdığı mektubunda bazı tavsiyeler verir. Hayatını sadece iş üzerine kurmaması gerektiğini, geriye dönüp baktığında güzel şeyler yaşamış olduğunu hatırlamasını ister. Onun imkânlarına sahip olamadığı için de içerler. Kendi iç sesiyle savaşmasına rağmen kardeşi için doğru gördüklerini ve yanlış bulduklarını belirtir.

Minibaş, Türkel, “Savarona”, Karşı, Sayı 70, Şubat 1993, s.23 (Mektup)

14.7.1992 Ankara tarihli mektupta yazar, mektubu yazdığı kişiye Savorona maceralarını anlatır. Onunla birkaç aylık mazisi olduğunu, onu sık sık görme arzusu taşıdığını, burayı seçmekle zevksiz sayılabileceğini, eskimiş yapısına üzüldüğünü, yıllanmış müşterilerinin olduğunu belirtir. Garsonun gömleğinden rahatsızlığını da dile getirir. Ankara’da sanki her şeyin yeni ama insanların eski olduğunu ifade eder. Vakit geç olmasına rağmen kalkmak istemez, sade kahveyi köpüklü yapmamalarına da sitem ederek mektubu sonlandırır.

Ahmed Arif, “Başlıksız”, Karşı, Sayı 74, Haziran 1993, s.9 (Mektup)

Ahmed Arif, Rıfat Ilgaz’a hitaben kaleme aldığı mektubu 13 Kasım 1988’de Yeşilköy’de yazmıştır. Ilgaz’a “*Sevgili Rıfat Ağabey*” hitabıyla seslenip onun sanatını ve kişiliğini övmüştür. Ona ağabey demenin mutluluğunu yaşar. Beraberce bir ömrü halkın ve insanlığın mutluluğu için bile bile ve kahrolarak verdiğini belirtip “Merhaba sevgili ağabey Ahmed Arif.” (s.9) sözleriyle mektubunu sonlandırır.

Rıfat Ilgaz, “Başlıksız”, Karşı, Sayı 74, Haziran 1993, s.10 (Mektup)

Rıfat Ilgaz, Ahmed Arif’e hitaben yazdığı mektubunda onu hep yeşillikler içinde düşündüğünü belirtir. “Benim eşsiz, değerli kardeşim” diyerek hitap ettiği Arif’i içli ve özgün bir şair olarak nitelendirir. Şaire “hoşça kal” diyerek veda eder. Unutmayacağını, unutulmayacağını belirtir. Yaptıklarının ve anılarının belleklerden silinmeyeceğini ifade ederek yeşillikler içinde kendisini beklemesini ister. Ilgaz, Ahmed Arif’in ölümünden sonra yazdığı bu mektuba tarih ve yer bilgisi yazmamış, mektubun altına yalnızca imza atmıştır.

Ünal, Haydar, “Belki Ayaklanırdı Güvercinler”, Karşı, Sayı 75-76, Temmuz-Ağustos 1993, s.90 (Mektup)

Behçet Aysan’a hitaben kaleme alınan mektupta Ünal, Aysan’a “Sevgili Behçet Ağabey” diye seslenerek mektubuna başlar. “Devletin ölüm saatlerini bu şenliğe ayarladığını” yazar. Bazı şiirlerden dizeler ekler mektuba. Beraber yaşadıkları Sivas olaylarında onu son kez gördüğü anı anlatır ve artık sarıçiçeğin dağları sarartmayacağını belirtir. Mektubunun sonunda ise Behçet Aysan’ın tıp fakültesi mezunu bir ödüllü yazar olduğu bilgisini, ödül alan eserlerini paylaşır. Bir ölüye son mektubunu böylece tamamlar.

Peker, Orhan, “Cornelius’a Mektuplar”, Karşı, Sayı 78, Ekim 1993, s.27-28 (Mektup)

Orhan Peker’in “*Cornelius’a Mektuplar*” adlı kitabından alınan bu mektup, “Sevgili Corni” hitabıyla başlamaktadır. Hitap edilen kişinin yazarın tanıştığı en hoş insanlardan olduğuna değinilir. Yazar, yaşanan ticari sıkıntıları, Paris’ten gelen misafirle yaşananları, Toledo seyahatini, yılbaşı hakkındaki düşüncelerini, mektubu yazdığı kişinin yanına gelmesini çok istediğini de ifade edip dostlara selamla mektubunu sonlandırır. Klâsik mektup düzeninden farklı olarak mektubun tarihi sağ üstte değil en altta ve solda Madrid, 19 Kasım 1963 olarak verilmiştir.

Günel, Burhan, “Bir Öykücü Dosta Mektup”, Karşı, Sayı 78, Ekim 1993, s.43-46 (Mektup)

Karşı’nın Mayıs 1987 tarihli sayısında da yayımlandığı belirtilen bu yazı, genç yazarlar için yeniden yayımlanmıştır. Günel, “Sevgili Kardeşim” diyerek başladığı mektubunda öykülerini seçtiği yazarın öykülerini seçme sebebini belirtip ona

“engebeli yazarlık serüveninde” yardımcı olmak istediğini açıklar. Hitap ettiği kişinin öykülerinde ilerlediğini, daha iyi öyküler yazdığını ifade eder. El değmemiş konularda yazması tavsiyesinde bulunup tarzının zamanla netleşeceğini belirtir. Ardından, genç öykücünün öyküleri üzerine yorumlamalarda bulunup çeşitli tespitlerini aktarır. Bazen de eleştirel bir tutum sergiler ve yazar olmak için yapılacak durumları, dikkat edilmesi gerekenleri belirtip yeni öykü yazması ve yollaması temennisiyle mektubunu sonlandırır.

Güler, Hatice, “Anne Bana Madımak Tohumu Gönder”, Karşı, Sayı 86-87, Haziran-Temmuz 1994, s.81-84(Mektup)

Annesini ve babasını çok özlediğini söyleyerek mektubuna başlayan yazar, ısrarla annesinden madımak tohumu isteyip saksıda yetiştireceğini anlatır. Kızının getirdiği madımağı çerçeveye koyup odasının duvarına astığından, kaynanasının kendisi için İstanbul’a madımak gönderdiğinden bahseder. Küçüklüğünde bitkilerle olan anılarını anlatır. Madımak türküsünden kesitler verir. Mektubun sonlarına doğru Sivas Madımak Oteli’nde yaşanan olaylardan bahsedip otel odasının duvarlarına madımak toplayan kadınların resimlerinin asılması gerektiğini belirterek mektubunu sonlandırır.

Temür, Seyhan, “Çanta”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos-Eylül 1994, s.72-73 (Mektup)

Temür, “Sevgili Çanta” hitabıyla başladığı mektubunda çantayı kişileştirerek ona nasıl görüldüğünü bilmediğini söyler ve tahminlerde bulunur. Önemli olanın kim tarafından taşınacağı olduğunu belirtir. İçinde taşınacaklar konusunda fikir yürütür. Onu şimdiden mektupları için bir yuva gibi gördüğünü ifade eder. Ondan isteklerini sıralar. Mektuplarına istediğini söyleyebileceğini de belirtir. İlk mektuptan çantanın kafasını şişirdiğini düşünüp bir sonraki mektuba kadar hoşça kalmasını isteyerek mektubunu sona erdirir.

Odyakmaz, A.Nevzat, “Başlıksız”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.54(Mektup)

Odyakmaz, Burhan Günel’e hitaben kaleme aldığı mektubunda *Karşı*’nın kurulma aşamasından bahsederek 100.sayısına ulaşmış olması sebebiyle derginin sahibi olan Günel’i tebrik eder. 100. sayıya ulaşana kadar derginin geçirdiği zorla

süreçlere değinir. Günel'in salt sanatçı-yazar kimliğine değil yayıncı kimliğine de saygı duymak gerektiğini ifade eder. “Karşı” dergisinin nice 100. yıllara ulaşması dileğiyle siz değerli kardeşime, sevgili dostumu yürekten kutlar, başarılarınızın sürmesini dilerim.

Onaran, Mustafa Şerif, “Edebiyatçılar Derneği”, Karşı, Sayı 101, Ekim- Kasım 1995, s.46 (Mektup)

Onaran'ın “Sayın Veysel Çolak” hitabıyla 03.01.1994 tarihinde yazdığı mektupta “Edebiyatçılar Derneği İzmir Etkinlikleri-1” konulu yazı ve taslak programın incelendiği belirtilir. Böyle bir programın dernek ve üyeler açısından son derece olumlu olarak değerlendirildiği, dernek üyelerinin yoğun olarak bulunduğu illerde her yıl benzeri etkinlikler yapılmasının özlenen bir amaç olduğu, merkezin bu tür etkinlikler için para ayırmasında büyük güçlükler bulunduğu ifade eder. Ankara'daki etkinliklerde belediye başkanı değişimi nedeniyle artık belediye katkısının olmadığı, derneğin kıt imkânlarıyla “Perşembe Konuşmaları”nın yapıldığı, birkaç etkinlik için de paranın yetersiz kaldığı, gelebilecek olan paralarla da tarihsel açıdan bir belirsizlik olduğu belirtilip bu şartlar altında derneğin İzmir etkinlikleri için para ayırmasının olanaksızlığı anlatılmıştır. Bu sebeple Bornova, Buca ve Karşıyaka Belediyelerinden maddi destek sağlanması fikri sunulmuştur. Yapılacak girişimler ve gelişmeler konusunda bilgi verilmesi talebiyle mektubuna son verilmiştir.

Ölez, Ş. Avni, “Mörfelden Mektupları”, Karşı, Sayı 107, Ağustos- Eylül 1996, s.27 (Mektup)

Almanya'da yaşayan şair Ş. Avni Ölez 2 Temmuz 1993 Sivas Kıyımının ardından 1 Ağustos 1993'te Mörfelden'den İlhan Büyükcebeci'ye yazdığı bu mektuba “Can Dost” hitabıyla başlar. Yaşamın sancılı günlerinden bahseder. Dünyanın yıkılıp sosyalizmin ölüşünü anlatır. Altmışlı yıllardan beri “Sanat sanat içindir.” diyenleri eleştirir. Lenin Heykeli'nin sokaklarda sürüklenmesinin kendisini hoşnut etmediğini belirtir. Amerika'nın yaptıklarından şikâyet eder. Tüm sevilerini artık yarıya indirgediğini ifade eder. İnsanlara, sevmeyi bıraktığını söyler. İleriye dönük hiçbir sevincinin kalmamasına üzüldür. Türkiye adına canının çok sıkıldığını anlatır. 1996'da Türkiye'ye dönüp İzmir Kemalpaşa'ya yerleşeceğini söyler. Nankör

bir toplumda yaşamasına rağmen görevlerini yapıp haklarını alamamasına rağmen dönmek istediğini vurgular. İyi dileklerde bulunarak mektubuna son verir.

Ölez, Ş. Avni, “Mörfelden Mektupları”, Karşı, Sayı 109, Aralık 1996, s.56 (Mektup)

İlhan Büyükcebeci’ye Almanya’dan yazılan mektup, 25 Ağustos 1991 tarihli. Ölez, mektubuna “Sevgili İlhan Dost” hitabıyla başlar. Son günlerde moralinin düzeldiğini, sonunda emekliliği alabildiğini, gerçek anlamda mektupları ekim ayından sonra yazabileceğini belirtir. “Dost Nahit”in aralarından ayrılışına duyduğu üzüntüyü anlatır. Yüzyılımızın beklenmedik ölçülerde kötü bir sona gittiğini vurgular. Sosyalizmin zenginlik hevesiyle kefen giydirildiğini ifade eder. Yeryüzünün düşünce kültürü boşluğuna itildiğine dikkat çeker. Sosyalizmin ölmeyeceğini ve Marx’ın yeniden okunacağına olan inancından bahseder. Sosyalizm üzerine yanlış düşünülen konulara temas eder. Hak hukuk dosyalarının savaşında olduğunu belirtip elini bu işlerden çekince en uzun mektubunu yazacağını söyler. Teşekkürler ve iyi dileklerle yazısını sonlandırır.

3.12. Nutuk

Yıldız, Bekir, “Pen Yazarlar Derneğinin 16 Aralık Günü Düzenlediği 1950 Sonrası Doğumlu 20 Genç Şairin Katıldığı Gecede Yaptığı Açış Konuşması”, Karşı, Sayı 57, Ocak 1992, s.31, (Nutuk)

Pen Yazarlar Derneğinin düzenlediği gecede konuşan Bekir Yıldız, konuşmasına Başkan Şükran Kurdakul’un selamıyla ve Ferhan Şensoy’a teşekkürle başlar. Konuşmanın devamında Pen Yazarlar Derneğinin amaçlarından bahseder. Henüz önünde uzun yıllar bulunan genç yazarlara çeşitli temennilerini bildirip iyi dileklerini sunarak söylevini sonlandırır.

Nesin, Aziz, “Sivas Konuşması”, Karşı, Sayı 75-76, Temmuz- Ağustos 1993, s.18-22, (Nutuk)

Aziz Nesin, Pir Sultan Abdal Şenlikleri için bulunduğu Sivas’ta yaptığı konuşmada konuşmaya hazırlıklı gelemediğini Nazım Hikmet’in bir anısı üzerinden açıklar. Pir Sultan Abdal üzerine konuşmaya başlayınca “abdal” sözcüğü hakkındaki düşüncelerini ifade eder. Onun propagandacı, kavga şairi özelliklerini dillendirir. İnsancılığın ve hoşgörünün propagandasını yaptığını söyler. Alevilerin hiç iktidara

gelemeyip muhalefette kalmalarına, hep doğruyu söylemelerine dikkat çeker. Aleviliği değil insancıl yanını ve hoşgörü yanını tuttuğunu, “Aleviliğin Şiiliğin Türkiyelileşmiş hali olduğunu, sazın eskiden beri aynı çizgiden kurtulamadığını, ilerleme kaydedilemediğini” belirtip Pir Sultan Abdal Derneği Başkanı’nı ve Vali’yi kutlayarak konuşmasını sona erdirir.

Bezirci, Asım, “Son Konuşması”, Karşı, Sayı 75-76, Temmuz- Ağustos 1993, s.23, (Nutuk)

Bezirci, 1 Temmuz Perşembe günü Sivas Kültür Merkezinde yaptığı konuşmasında Pir Sultan’ı halk edebiyatının en önemli şairlerinden sayar. Bu önemin Alevi- Bektaşî edebiyatının 7 yıldız şairinden biri olmasından, inancı ve sanatıyla tutarlılık içinde olmasından, toplumda halkın gözü, kulağı, dili olmasından, yaşadığı çağa ve çevreye göre ileri bazı düşünceleri savunmasından kaynaklandığını belirtir. Savunduğu düşünceleri sıralar, Pir Sultan’ın sevgisini onun dörtlüklerinden örneklerle gösterir.

Yağcı, Öner, “Çağların Pir Sultanlarından Günümüz Pir Sultanlarına”, Karşı, Sayı 75-76, Temmuz- Ağustos 1993, s.24-27 , (Nutuk)

Yağcı, 4. Geleneksel Pir Sultan Etkinliklerinin ilk gününde yaptığı konuşmada Pir Sultan Abdal Kültür ve Tanıtma Derneğini medyaya karşı bir direnme gösterdikleri için tebrik eder. Pir Sultan’ın getirdiği aydınlanmaya dikkat çeker. Pir Sultan’ın kavgasını Promeheus’a kadar dayandırır. Şeyh Bedrettin’e kadar getirir ve Nazım’ın destanından dizeler okur. Sonra Ahmed Arif’in Rüstemo Destanı’ndan kısa bir alıntı yapar. Pir Sultan geleneğinin en önemli halkalarından biri olarak da Cumhuriyet olayını görür. “Cumhuriyet’in kurulduğu yıllardaki altı ilkenin de yok edildiği bir ortamın yaşandığını” ifade eder. Türkiye’ye layık görülen durumun karşısında aydınların direndiğini belirtir. Bu insanları yeni Pir Sultanlar olarak değerlendirir. Umudunun ve inancının Pir Sultan gibi olduğunun da altını çizerek.

Günel, Burhan, “Edebiyatçılar Derneği 4. Olağan Genel Kurulu Konuşması”, Karşı, Sayı 101, Ekim- Kasım 1995, s.35-38 (Nutuk)

Günel, kurul üyeleri ve arkadaşlarını selamlayarak başladığı genel kurul konuşmasında, dernek için önemli kararlar vermek durumunda olduklarını belirtip ülkemizin içinde bulunduğu sancılı döneme işaret eder. Edebiyatçılar Derneğinin

olgunluk dönemine taşınmasını zorunluluk olarak görür. Ülkede yaşanan büyük çaplı erozyonun insan kalitemizi düşürdüğünü belirtir. Ülkedeki edebiyatçı, aydın, düşünür insanlara yapılan yıldırma politikalarını eleştirip bu durumlara karşı bir tutum içinde bulunulması gerektiğini dillendirir. Yapılması gerekenler üzerinde durur. İşe nereden başlanması gerektiğini açıklar; tüzükteki amaçlara özenilmemesini eleştirir. Bu amaçlara yürümek için çağrılarda bulunur. Gerçekleştirmek istediklerini sıralar. Hitap ettiği kişilerden görev ve yetki ister.

Karabulut, Özcan, “Edebiyatçılar Derneği 4. Olağan Genel Kurulunda Yaptığı Konuşma”, Karşı, Sayı 101, Ekim- Kasım 1995, s.39-43 (Nutuk)

Karabulut, Edebiyatçılar Derneğinin 4. Olağan Genel Kurulunda yaptığı konuşmada dört yıl sonra ilk kez ikinci bir listenin varlığından, derneğin yapısal sorunu olduğundan ve bu sorunu çözmek için proje ürettiklerinden, derneğin ilk kez rüşünü ispat edeceğinden, Ahmet Telli ve Burhan Günel’in konuşmalarına katıldığından bahseder. Birkaç konuya değinmek istediğini belirtip Şerif Onaran’ın kendisini kastederek söylediği sözlere cevap verir. Onaran’ın rahatsızlıkları üzerinde durur. Onu sert bir dille yerer. Çeşitli yapısal sorunlara değinir. Eklektik yapının değişmesi gerektiğine temas eder. Yeni hedeflerde Ali Cengizkan ve Şükrü Erbaş’ın da katkılarının olmasını ister. Bazı eleştirilerini dile getirir. “Kurumsallaşma, katılım, dayanışma ve eylem” sloganlarıyla ve somut bir çalışma programı önerisiyle Genel Kurul’un karşısına çıktıklarının altını çizer. Konuşmasını, Şerif Onaran’ı yalancı bir başkan olmakla suçlayarak sona erdirir.

3.13. Öykü²

İzgü, Sevin, “Ebe Nine”, Karşı, Sayı 57, Ocak 1992, s.35, (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Ebe Nine’nin aile açığını yanlışlıkla komşu kadına vermesi karşısındaki üzüntüsü, kızının yaşlı kadını hor görmesi, yaşlı kadının kendi çocukluğunda değersizleştirilmesi, içinde bulunulan kültürel durumu yansıtmaları bakımından dönemin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Ebe Nine, kızı, torunları ve komşu kadın.

² Çalışmamızın öykü inceleme bölümünde Şerif Aktaş’ın “Roman Sanatı ve Roman İncelemesine Giriş”, Nurullah Çetin’in “Roman Çözümleme Yöntemi” ve İsmail Çetışli’nin “Metin Tahlillerine Giriş/2 Hikâye Roman Tiyatro” adlı eserlerinden yararlanılmıştır.

Zaman ve Mekân: Öyküde anlatma zamanı ve geçmişe dönüşler bulunmaktadır. Bununla birlikte dikkat çekici belirli bir zaman veya tarih üzerinde durulmamıştır. Mekânın ise Ebe Nine'nin kızının yeni taşındığı ev olduğu görülmektedir.

Olay Örgüsü: Ebe Nine'nin kızı ve torunlarının yeni evlerine taşınmasına yardım etmesi, kızının her bağırsında kadının kendi çocukluğunu hatırlaması, komşu kadının yaşlı kadını muhabbete çağırması ve muhabbetin sonunda Ebe Nine'nin kızı tarafından yokluğunun fark edilip karpuz yemeye çağrılmasıyla mutlu olması, öykünün olay örgüsünü oluşturmaktadır.

Tema: Hor görülmek, değer verilmemek, etrafında toplanmaktadır. Bu durumları yaşayan kişi Ebe Nine'dir.

Dil ve Anlatım: Öykünün dili konuşma dili kullanılarak oluşturulmuştur. Buna rağmen herhangi bir yöresel ağzın kullanılmayıp İstanbul Türkçesinin hâkim olduğunu söyleyebiliriz.

Özyalçın, Adnan, “ Yazdan Kalma Bir Gün” Karşı, Sayı 58, Şubat 1992, s.18-20 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Öykü, yazıldığı dönem olan doksanlı yılların yaşam ortamını belirgin bir biçimde bize hissettirmektedir. O dönemin Heybeliada'sı, yazarın birçok betimlemesiyle gözümüzde canlanmaktadır. Ruhban Okulunu n o yıllardaki ziyarete açık olan ve her an kullanıma hazır bulunan hali de dikkati çekmektedir. Ayrıca seçim yılı olması sebebiyle çevrede parti bayraklarının bulunması da bize dönemin sosyal ve siyasal yapısını sunmaktadır.

Kişiler: İsmi verilmeyen kahraman, gazeteci İbrahim ve İbrahim Kıran.

Zaman ve Mekân: Öykü zamanı olarak anlatma zamanı seçilmiş bulunup öyküdeki olaylar bir Pazar günü, 1120'de başlar. Mekân olarak vapur, Heybeliada sokakları, İbrahim Kıran'ın evi ve Ruhban Okulu seçilmiştir.

Olay Örgüsü: İsimsiz kahraman ile gazeteci İbrahim'in 11.20 vapuruyla Heybeliada'ya gitmesi, orada İbrahim Kıran tarafından karşılanmaları, faytonla adayı gezmeleri, İbrahim Kıran'ın evinde yemek yemeleri, kayıkhanede bulunmaları, Ruhban Okuluna gitmeleri ve vapurla tekrar dönemleri olay örgüsünü oluşturmaktadır.

Tema: Ülkemizin güzelliklerinin gezilip görülmesi gerektiği, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykünün dili açık ve anlaşılırdır. Yazar anlatıcı tarafından olaylar aktarılmaktadır. Yöresel ağız özellikleri yerine standart Türkçe tercih edilmiştir. Ayrıca öyküde çokça tasvir yapılarak Heybeliada'nın birçok bölümü gözler önüne serilmiştir.

Öztok, Nazife, “Hüsnüyusuf Sokağı”, Karşı, Sayı 58, Şubat 1992, s.21-23(Öykü)

Metin ve Zihniyet: Öykü, konusunu geçtiği eski dönemleri yansıtan özellikleri taşımaktadır. Tahsin Bey'in yakasında taşıdığı karanfil, eski dönem insanların giyim tarzının göstergelerindendir. Ayrıca bir cekete verilen üç yüz yetmiş beş bin lira da dönemin ekonomik durumunu yansıtmaktadır.

Kişiler: Zeliha Hanım, Reyhan, Tahsin (adı geçiyor.)

Zaman ve Mekân: Öyküde özellikle belirtilen bir zaman bulunmamaktadır. Geriye dönüşler ve geçmişi hatırlamalar mevcuttur. Mekân, Reyhan'ın evidir ve geriye dönüşte Hüsnüyusuf Sokağı anılır.

Olay Örgüsü: Demans olan Zeliha Hanım'ın aynayla konuşması, kızı Reyhan'ın üzülüp ağlaması, yaşlı kadının bir an gençliğine dönmesi, kızıyla gezdikleri anları hatırlaması, sonrasında kızı Reyhan'ın şimdiki halini kızı olarak kabul etmemesi, ardından aldatılmış olduğunu hatırlaması, geçmişe dönmesi ve anlatma zamanına geldiklerinde Reyhan'ın Zeliha Hanım'ın ihtiyaçlarını giderirken yaşlı kadının, kızını annesi sanmasıyla Reyhan'ın kadını terslemesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Yaşlı bir kadın olan Zeliha Hanım'ın nezdinde, yaşlılığın zorlukları ve buna karşı evlatların vefasız olabilecekleri, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Açık ve anlaşılır bir dil kullanılmıştır. Anlatım, geriye dönüşlerle ve duyguların derin betimlemeleriyle tekdüzelikten kurtulmuştur.

Bele, Tansu, “Portreler/ Dondurmacı”, Karşı, Sayı 58, Şubat 1992, s.33-36, (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Maraş dondurmacısı kılığında ve Maraşlı görünümünde olan adamın aslında öyle olmaması, insanların rıhtımda gezmeyi bırakıp saatlerce dondurma kuyruğunda beklemesi gibi durumlar dönemin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Maraş dondurmacısı, ismi verilmeyen adam, kadın ve kızı.

Zaman ve Mekân: Öykü, gece vakti Akçay’daki rıhtımda geçmektedir.

Olay Örgüsü: Akçay’daki rıhtımda dolaşan ailenin her gece çok iş yapan Maraş dondurmacısını yine görmeleri, adamın tasvirinin yapılması, iki gecedir hava serinliği sebebiyle zarara girmesinin acısını o gece çıkarıp çok satış yapması, ailenin de sıraya girmesi, Maraş dondurmacısının aslında orali olmadığı, öyle görüldüğü ve başkasının işini yaptığı gibi tahminlerde bulunmaları, onların sözlerini duyan adamın bu durumu onaylayan bir şiirle dondurmaya uzatması, öykünün olay örgüsünü oluşturmaktadır.

Tema: Aslında bu hayatta gerçek gibi görünen birçok şeyin gerçeği yansıtmaması, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykünün anlatımında yoğun bir portre tasviri bulunmaktadır. Kahraman bakış açısı ile kaleme alınmıştır.

Çongar, Yılmaz, “Sürücü”, Karşı, Sayı 59, Mart 1992, s.29-31(Öykü)

Metin ve Zihniyet: Öyküde ismi verilmeyen sürücünün otobüs şoförlüğü yaparken otobüslerde biletlerin kutuya atılma sisteminin bulunması, otobüslerin henüz otomatik sistemlerinin bulunmayışı, sürücünün yolcularla tartışırken bile yüksek mevkilerde tanıdıklarının bulunabileceğini düşünüp iş kaygısıyla tartışmayı uzatmaması, dönemin zihniyetini bizlere yansıtmaktadır.

Kişiler: Sürücü, sürücünün karısı Serpil, garaj amiri, yolcular.

Zaman ve Mekân: Öyküde belli bir zaman olmamakla beraber öykünün sabah vakti başlayıp akşamüstü sonlandığını söyleyebiliriz. Mekân olarak otobüs garajı ve otobüsün içi kullanılmıştır.

Olay Örgüsü: Sürücünün sabah vakti işe gidip otobüsü çalıştırması, daldığı hayallerden garaj amirinin uyarısıyla uyanması, karısı Serpil’in ona olan güzel

davranışlarını düşünmesi, bilet vermeyen yolcuyla tartışması, tartışmayı uzatmadan gelecek kaygısıyla sonlandırması, sinmek zorunda olmanın verdiği gurur incinmesiyle gözlerinin yaşarması ve akşamın gelmesini iple çekerek Serpil'ine kavuşmayı hayal etmesi, öykünün olay örgüsünü oluşturmaktadır.

Tema: Geçim kaygısı çeken bir adamın, haklı olduğu halde işini kaybetme korkusuyla mutsuzlaşması, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykünün konusu, günlük hayattan alınma bir durum olduğundan günlük dilin öyküye hâkim olduğunu belirtebiliriz. Ayrıca, hâkim bakış açısı kullanılmıştır.

Yüksel, Sevda, “Hoş Geldin”, Karşı, Sayı 60, Nisan 1992, s.32-33(Öykü)

Metin ve Zihniyet: Metin içinde, örülmüş çorabın giyildiği, tiyatroya gidildiği, yılbaşıma önem verildiği görülmektedir. Bunlar, dönemin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: İsmi verilmeyen kadın ve erkek, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öyküde dikkati çeken bir zaman olmamakla birlikte, olayların yılbaşından sonra gerçekleştiği anlaşılmaktadır. Mekân olarak ise kadının evi ve Ankara otogarı görülmektedir.

Olay Örgüsü: Adamın gelmesi üzerine kadının onu “Hoş geldin” le karşılaması, uzun zamandır görüşmemeleri üzerine kadının yıllar içinde yaşadıklarını anlatması, yılların hasretini taşıdığını belli etmesi, birlikte Ankara Otogarı'na gitmeleri ve adamı kadının yolcu etmesi öykünün olay örgüsünü oluşturmaktadır.

Tema: Elimizde fırsat varken yaşanabileceklerin yaşanmamasından kaynaklı hayıflanmalar öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öyküde sadece ismi verilmeyen kadın kahramanın konuşmaları bulunmakta, konuşmalar, ismi verilmeyen erkek kahramana hitaben yapılmaktadır. Öykünün dili yalın ve akıcıdır. Gözlemci bakış açısıyla kaleme alınmıştır.

Yılmaz, İlayda, “Fantastik Öykü/ İki Pembe Küçük Tavuk Bunu Yapabilir Mi Acaba?”, Karşı, Sayı 61, Mayıs 1992, s.15-16 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Öykü, fantastik bir özellik gösterdiğinden öyküden dönemin zihniyetini kavramak zorlaşmaktadır. Vitrinden görülen güllü döpiyes, dönemin giysi anlayışını yakalamamıza yardımcı olmuştur.

Kişiler: Adı verilmeyen kadın kahraman, Yves Montand adlı şoför, horoz, Yahya Kemal ve iki pembe tavuk, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü kadın kahramanın evden “ erkenden” çıkmasıyla başlar. Öykünün başka bir yerinde zaman ifadesine rastlanmamaktadır. Mekân olarak Kızılay ve Aşiyân kullanılmıştır.

Olay Örgüsü: Kahramanın erkenden evden çıkıp Kızılay’dan geçmesi, alışveriş isteğinin doğması bunun şoföre söyleyecekken şoförün yerinde oturanın Humprey Bogart sanması, ardından Omar Sherf’e benzetmesi, şoförün ise kendisine benzetmesi Yves Montand olarak tanıtması, kadın kahramanla bir film çekimi içinde olduklarını ve Romanyalı çingene kızı canlandırdığını söylemesi, kadının gideceği yere vardığında oranın Ankara olmadığını fark etmesi, şoförün kaybolması, kadının orada bulunan horoza saldırması üzerine horozun arabasını atlayıp gitmesi, kadının dağ başından yalnız kalması, aşağı doğru bakınca oranın Aşiyân olduğunu fark etmesi, aşağı doğru inerken mezar başında oturan Yahya Kemal’ e rastlaması, sohbet etmeleri, onun sinirlendiğini düşünen kadının kaçması, ardından iki pembe küçük tavuk görmesi, onlarla konuşması, TRT’ye bant götürdüklerini öğrenmesi, kadının koltuk altlarından havalandırarak götürmeleri ve kadının TRT’ye gitmeyi düşünmesi, öykünün olay örgüsünü oluşturmaktadır.

Tema: Zihnimizin bazen bize oyunlar oynayıp bizi çeşitli seyahatlere çıkarabileceği, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykü, kahraman bakış açısıyla kaleme alınmıştır. Kişileştirmeler ve hayaller ön plandadır. Açık, anlaşılır ve akıcı bir dil kullanılmıştır.

Aliye, Zeynep, “Aşkların Parmak İzleri Başkadır”, Karşı, Sayı 61, Mayıs 1992, s.39-42 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Kadın ve erkek ilişkileri, aldatılmalar, geçmişin çocuklarının aile içi şiddete maruz kalması, dönemin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: İsmi verilmeyen kadın kahraman, Bahar, Yalçın, Cem ve Semih öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öyküde belirli bir zaman bulunmamaktadır. Mekân olarak bir kafe kullanılmıştır.

Olay Örgüsü: Semih'in Bahar'a hitaben konuşması, Cem'in konuşması, Bahar'ın Yalçın'a olan aşk dolu bakışları, Yalçın'ın onu görmezden gelip isimsiz kahramanla yakınlaşması, Semih'in Bahar'a intiharın cinnet olduğunu anlattığı konuşmayı yapması, Bahar'ın kiraz yiyişini herkesin izlemesi, isimsiz kahramanın çocukluğuna gitmesi, Bahar'ın çocukluğundaki aile içi şiddeti hatırlaması, Semih'in de daldığı hayalden çıkması, Yalçın'ın Filiz'le olan geçmişini ve aldatıldığını düşünmesi, isimsiz kahramanın ise Yalçın'a hitaben "Beni bırakma" demesi üzerine Yalçın'ın şaşırması.

Tema: Aşk ve sevgi ilişkilerinin çetrefilliği, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykünün anlatımında kahraman ve hâkim bakışı açısı bir arada kullanılmıştır. Durum hikâyesi (Çehov tarzı) kullanılmıştır.

Altınışik, Göksel, "Anka Kuşunu Aramak", Karşı, Sayı 62, Haziran 1992, s.21-23 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Öyküde birbirine yabancı olan bir çocuk ve kadının arasındaki iletişim, çocuğun tanımadığı bir insanın evine rahatlıkla gidebilmesi, başına kötü bir olay gelmemesi, dönemin ortamını ve zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: İsmi verilmeyen çocuk ve ismi verilmeyen kadın, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öyküde belli bir zaman bulunmamakla birlikte geriye dönük anıların paylaşıldığı görülmektedir. Mekân olarak kadın kahramanın evi kullanılmıştır.

Olay Örgüsü: Çocukluğunda çok sık taşınan bir çocuğun yerleşik bir düzen ve hayat kurma arzusu, yeni bir yerleşme aşamasındayken çevresini tanımaya çalışması, eski evinin önüne geçip evi izlemesi, evdeki kadının buna şaşırıp rahatsız olması, kadının kapısının çalınması ve çocuğun gelip daha önce burada oturduklarını söyleyip eve bakmak istemesi, eve bakarken kendinden geçip geçmişe gitmesi, anne ve babasıyla bütünleşen anılarını kadına anlatması, evden ayrılması, bir süre sonra

tekrar gelip bu kez evi daha ayrıntılı incelemesi, sallanan sandalyeyi görüp şaşırması ve babasıyla buna benzer bir sandalyede yaşadığı anıyı kadına anlatması, babasının evden gidişyle bu sandalyeyi zihninde birleştirmesi ve kadının ana şefkatiyle birlikte o sandalyede sallanmaları, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Geçmişe olan özlemin anılarda yaşatılarak artması, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öyküde geriye dönüşler, anılar aracılığıyla gerçekleştirilmiş, tasvirler öne çıkarılmış ve açık bir dil kullanılmıştır. Hâkim bakış açısıyla kaleme alınmıştır.

Halil, İlyas, “Bora”, Karşı, Sayı 62, Haziran 1992, s.30-32 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Öyküde metnin zihniyetini yansıtan cami, kahvehane, kovboy, haydut, Kansas City, yazlık sinema ve hamam gibi kavramların bir arada bulunması öyküdeki karışıklığı ve Doğu Batı kültürlerinin harmanlandığını göstermektedir.

Kişiler: Bora, çırak, kahveci Abit, isimsiz kahraman, babası ve Zeynep, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü, anlatma zamanından başlanarak geriye dönüşlerle devam ettirilmiştir. Zaman ifade eden “dün, bir gün” gibi ifadeler dışında belirli bir zaman yoktur. Mekân olarak kahvehane, sokaklar ve Zeynep’in evi görülmektedir.

Olay Örgüsü: İsimsiz kahramanın kahvehanede Bora’yı görmesi, uyuklayan yaşlı adamın çırakla kavga etmesi, kahveci Abit’in müdahalesi, anlatıcı kahramanın geriye dönüşle Bora’nın gençlik yıllarını, yaptığı kahramanlıkları anımsaması, Zeynep’le Bora’nın buluşması ve Bora’nın Zeynep ile evlenemeyeceğini, kendisine yeni bir yol çizmesi gerektiğini söylemesi, Zeynep’in günlük hayatına geri dönmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Öykünün teması, gençlik zamanlarında fırtına gibi olup yaşlanınca güçten düşmenin verdiği itibarsızlıktır.

Dil ve Anlatım: Öyküde kahraman ve gözlemci bakış açıları bir arada kullanılmıştır. Yöresel söylemlere de yer verilmiştir.

Yahşi, Cahit, “Bahtsızım”, Karşı, Sayı 62, Haziran 1992, s.34-36 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Öyküde Kocanine’ye gösterilen saygı, eve getirilen gelinin kuma oluşu, çocuk istismarı, Bahtsızım’ın ailesi tarafından reddedilişi, dönemin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Kocanine, Bahtsızım(Serpil), Abbas ağabey, bebek, ev halkı, Bahtsızım’ın ailesi, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öyküde belirli bir zaman belirtilmemekle birlikte geriye dönüşlerle birleşen uzun bir aralık mevcuttur. Mekân olarak Bahtsızım’ın loş odası ve dedesinin evinin önü kullanılmıştır.

Olay Örgüsü: Kocanine’nin evden ayrılırken Bahtsızım’ı görmek istemesi, odaya gidince onu gözünü ışığa dikmiş olarak bebeğini de ölü olarak görmesi, Bahtsızım’ın çocukluğunun anlatılması, “Abbas ağabey” olarak tanıyıp sevdiği kişinin kendisine istismarda bulunması sonucu evlenmeleri ve ailesinin onu reddetmesi, doğan çocuktan sonra Abbas ağabeyin ona eskisi gibi davranmayıp şiddet göstermesi, Bahtsızım’ın doğan bebeği sevmeyip bakımında da yetersiz kalması, bir gün başkasıyla arkadaşlığının duyulması üzerine kocası tarafından dedesinin evine götürülüp bırakılması, kadının burada da kabul edilmemesi, saatlerce yürüyüp kocasının evine varması, evde çocuğuna baktığında öldüğünü fark etmesi, mutfaktan bıçak alarak karnını delmesi, ev halkının durumu fark edip telaşa düşmeleri, öykünün olay örgüsünü oluşturmaktadır.

Tema: Aklî melekeleri yerinde olmayan bir kıza ailesinin desteğinin olmaması sonucu daha da ruhsal çöküşe sürüklenmesi, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öyküde, “Haydindi ben gidem gayrim.(...) Amanın!” (s.34) gibi yöresel ağız özellikleri mevcuttur. Hâkim bakış açısıyla kaleme alınmıştır. Ruhsal betimlemelere de yer verilmiştir.

Aslankara, M. Sadık, “Dünyanın Bütün Kocaları Birleşin”, Karşı, Sayı 62, Haziran 1992, s.40-43 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Bir kadının kocasını aldatması, evinden ayrılması, oğullarının bu durumu sıradan bir olay olarak görmesi, birlikte olduğu adamın evliliğinin devam etmesi, metnin ve dönemin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Selami Bey, Nagehan, çocukları, Muzaffer Bey, Fransızcacı, Bohçacı Mehmet Bey, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öyküde özellikle belirtilen bir zaman yoktur. Olaylar geniş bir zaman dilimine yayılmıştır. Mekân olarak Selami Bey'in evi, Pazar ve okul kullanılmıştır.

Olay Örgüsü: Matematik öğretmeni Selami Bey'in, karısı Nagehan tarafından aldatılmasını hazmedememesi, Sürekli bu durumu düşünmesi, çarşıda pazarda mahcup olması, komşusu Fransızcacının bu aldatmanın parçası olmasına şaşırıp kalması, pazarcı Muzaffer Bey ile Selami Bey'in konuşması, Selami Bey'in içsel olarak eski karısı Nagehan ile çevresindeki kadınları kıyaslaması, Nagehan'ın elindekilerle yetinememesini anlayamaması, Bohçacı Mehmet Bey gibi kafayı yeme seviyesine gelen Selami Bey'in evde yalnız kalacağı bir ortam oluşunca "Dünyanın bütün kocaları birleşin!" diye slogan atması, öykünün olay örgüsünü oluşturmaktadır.

Tema: Aldatılmışlığın verdiği acı, keder, şaşkınlık ve mahcubiyet öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykü, standart dille yazılmıştır. Hâkim bakış açısı ile oluşturulmuştur.

Bele, Tansu, "Portreler 12- Hasta Bir Adam", Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.20-25 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Öyküde Akçay'ın suyunun henüz eski düzeninde olması, pozlu fotoğraf makinesi kullanılması gibi durumlar, dönemin sosyal durumunu göstermektedir.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen kadın, kadının kızı ve yabancı adam, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Zaman olarak öyküde yalnızca sabah vakti geçmekte; mekân olarak ise Akçay'ın bulunduğu denizin kıyısı görülmektedir.

Olay Örgüsü: İsmi belirtilmeyen kadın ve kızının evin babasını İstanbul'a yolcu ettikten sonra denizin içinden çıkan kaynak suyunun yanında fotoğraf çekirmek istemeleri, sabahın erken saatinde kıyıya varıp suyun etrafındaki kişileri izlemeleri, o sırada şezlongun üstünde kıyafetiyle uzanmış ve kendinden geçmiş bir

adamı kadının fark etmesi, adamın orada bulunmasının sebebini merak edip kafasında bir öykü kurması, kızının kaynakla ilgili çeşitli fikirlerini bildirmesi, kadının da kendi fikrini bildirmesi, olay örgüsünü oluşturmaktadır.

Tema: Öykünün teması, bazen hayallere dalmanın gerçeklerin üstünü örtmeyeceğidir.

Dil ve Anlatım: Öykü, kahraman bakış açısıyla zaman zaman hayallere dalma bölümlerinde hâkim bakış açısıyla kaleme alınmış olup açık ve anlaşılır bir dil kullanılmıştır.

Ateş, Kemal, “Şemsettin Bengil ve Ortakları”, Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.28-30(Öykü)

Metin ve Zihniyet: Öyküde, adliyelerdeki davaların hiç bitmemesi, bir vatandaşın ismi yüzünden çok sıkıntı çekmesi gibi konular, metnin ve dönemin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: İsmi verilmeyen spiker ve Şemsettin Bengil, Kamanlı Dalboyloğlu, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öyküde zaman belli değildir. Günün herhangi bir vaktinde geçmektedir. Mekân olarak adliye önü kullanılmıştır.

Olay Örgüsü: Yeni bir program yapmak isteyen spikerin adliye önündeki vatandaşlardan birine mikrofon uzatması, mikrofon uzatılan adamın ismini vermesi, ismi Şemsettin Bengil Kamanlı Dalboyloğlu olduğu için çok sıkıntı çektiğini söylemesi, isminin konulma hikâyesini anlatması, fazla isimlerinden kurtulmak için gittiği mahkemede isminin başına bir de Şemsettin’in konulması, arabasının vergi işi için gittiğinde memurun “Şemsettin Bengil ve Ortakları” yazması, adamın da artık başına başka bir iş gelmemesi için geldiği mahkemeye spiker tarafından uğurlanması, olay örgüsünü oluşturmaktadır.

Tema: Elimizde olmayan durumların başımıza çok dert açabileceği, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykü, kahraman bakış açısıyla kaleme alınmış olup karşılıklı diyaloglar sıkça kullanılmıştır.

Can, Birsen, “Aşk Artık Sensin”, Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.39-40(Öykü)

Metin ve Zihniyet: Öyküde işkencenin bulunması, bunların düzenli olması, kadın erkek ilişkileri gibi durumlar, metnin zihniyetini okuyucuya sunmaktadır.

Kişiler: İsmi, belirtilmeyen adam ve kadın, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öyküde belirtilen bir zaman olmamakla birlikte olayın on yıl önce de tekrarlandığı söylenmektedir. Mekân olarak ise gece mi gündüz mü olduğu belli olmayan boş bir oda görülmektedir.

Olay Örgüsü: Omuzlarından asılı, gözleri bağlı bekleyen adamın artık saatleri sayması, on yıl önce aynı durumu yaşadığı anları düşünmesi, odaya bir kadının gelip adamın çıplak bedeninde ellerini gezdirmesi ve onu öpmesi, sevişmeleri, ardından adamın ipini kesmesi ve gözlerini açması, artık başkalarının değil kendisinin geldiğini söylemesi üzerine adamın kadının kollarında ağlaması, .öykünün olay örgüsünü oluşturmaktadır.

Tema: Öykünün teması, sevgilisinin psikolojik durumunu olumlu yönde etkilemek isteyen bir kadının çabalarıdır.

Dil ve Anlatım: Öykünün anlatımında konuşmalar oldukça kısıtlı tutulup tasvirler ön plana çıkarılmıştır. Hâkim bakış açısıyla kaleme alınmıştır.

İzgü, Sevin, “Çocuk”, Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.42-43 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Öyküde aile içi şiddet, çocuk için sürdürülen evlilik, evin huzursuzluğu, kumar oynayan baba figürü gibi durumlar, metnin ve dönemin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen çocuk, annesi, babası, dedesi ve yoldaki kız, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öyküde belirtilen bir zaman bulunmamaktadır. Olaylar, günün bir kesitinde meydana gelmiştir. Mekân olarak ailenin evi kullanılmıştır.

Olay Örgüsü: Çocuğun uykusundan anne ve babasının bağırışlarıyla uyanması, kulak verdiği tartışmalarında birbirlerine tahammül sebeplerinin kendisi olduğunu öğrenmesi, dedesini ve ayakkabı alması için annesine para vermesini anımsaması, annesinin ayakkabı almayıp parayı kocasının kumarına vermek zorunda kalması, çocuğun anne ve babasının tartışmasının şiddete dönüşmesiyle kendisini çok kötü

hissetmesi, bu mutsuzlukların sebebinin kendisi olduğunu düşünmesi, balkona gidip geniş bir dünyaya açılması, orada gördüğü kızın ona gülmesi, çocuğun o gülüşü sahiplenip pijamasının içine koyması ve kızın ardından bakakalması, öykünün olay örgüsünü oluşturur.

Tema: Aile içi huzursuzluk ve şiddetin çocukların psikolojisini çok olumsuz yönde etkileyebileceği, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykünün anlatımında geriye dönüş tekniği mevcuttur. Hâkim bakış açısı kullanılmıştır. Ruhî durumlara ağırlık verilmiştir.

Tuzcu, Mehmet Mümtaz, “Ağustos İkindisi”, Karşı, Sayı 64, Ağustos 1992, s.18-19 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Yazlık ortamdaki görüntüler, midye satımı, ayıcı, plaj ortamı, dönemin zihniyetine ışık tutmaktadır.

Kişiler: Öyküde hiç kimsenin ismi verilmemiştir. Açık havadaki insan görüntüleri ele alındığı için öne çıkan hiçbir karakter görülmemektedir.

Zaman ve Mekân: Öykünün zamanı, bir ağustos ikindisidir. Mekân olarak ise İzmir görülmektedir.

Olay Örgüsü: Baloncu çocuğun müşteri beklemesi, boyacıların etraftaki plaj terliklilere kötü bakması, iki midyecinin bekleyişi, dört kişinin balık tutması, jeton satan çocukların boğuşması, balona iki nişanlının atış yapmaları, atışlardan birinin simit tezgâhını devirmesi, faytonların geçişi, çerezcinin uyuklaması, iki çiftin samimi oluşu, üç taksi şoförünün onları izlemesi, güzel kadınların geçişi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Hayatın bir devinim içinde olduğu ve ne olursa olsun bazı durumların süreklilik gösterebildiği, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykü, gözlemci bakış açısıyla kaleme alınmıştır. Yoğun tasvir öğeleri kullanılmıştır. Anlatıcının bir noktadan bakıp izlediği insan manzaraları, öykünün içeriğini oluşturmuştur.

Yüksel, Seveda, “Bu Kenti Çok Özlüyorum”, Karşı, Sayı 64, Ağustos 1992, s.24-25 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Sinema kültürü, salep içilmesi, anne-kız ilişkisi gibi durumlar metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen kadın kahraman, kızı ve eski aşkı öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Olaylar, soğuk bir akşamüstü, özlenen şehirde geçmektedir.

Olay Örgüsü: İsmi belirtilmeyen kadın kahramanın çok özlediği kente gelip kenti görünce çok hayal kırıklığına uğraması, çocukluğunu geçirdiği kentin kendisine yabancılaştığını hissetmesi, yaşayamadığı mutlulukları orada araması, kızıyla soğuk bir akşamüstü sinemanın üstündeki pastanede salep içmeleri, eski sevdiğini görmesi, onun yanlarına gelip onlarla muhabbet ettiğini hayal etmesi, üniversite yıllarına dönüp onunla aynı sınıfta olduğu anları hatırlaması, ondan vazgeçmek zorunda kaldığı ve kalbinin o denli bir daha hiç kırılmadığı âna gitmesi, bu ilk yürek kırıklığı olan kişiyi belleğinden kovması, adamın mekândan kalkmasıyla kadının onun şişmanladığını fark etmesi, aklından acabaların geçmesi, artık onunla ilgili düşler kurmadığını anlaması, saleplerini içtikten sonra kızının elini tutup kente karışmaları, öykünün olay örgüsünü oluşturmaktadır.

Tema: Geçmişte yaşanan heyecanların ve kalp kırıklıklarının bir gün biteceği, yerini anıların ve mantıklı bir bakış açısının alacağı, öykünün temasını oluşturmaktadır.

Dil ve Anlatım: Öyküde kahraman bakış açısı kullanılmış olup geriye dönüşlere başvurulmuştur. “Uzaklardayken bu kenti çok özlüyorum.” Cümlesi sıkça tekrar edilmiştir. Geriye dönüşler dışında diyaloglar mevcut değildir.

Ay, Behzat, “Yaşlı Adamla Orta Yaşlı Kadın”, Karşı, Sayı 64, Ağustos 1992, s.27-29 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Çiftler arası ilişkiler, evli bir çiftin evli olmayan çifte bakış açısı, içki tüketimi gibi durumlar metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Evli çift, yaşlı adam ve orta yaşlı kadın, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü, bir güz günü öğle vakti Beykoz'da ve Üsküdar'da geçmektedir.

Olay Örgüsü: Evli çiftin gezmek ve palamut yemek için Beykoz'a gitmeleri, o günün gezi planını yapıp bir lokantada yemek yemeleri esnasında yanlarındaki masaya yaşlı bir adamla orta yaşlı bir kadını oturup muhabbet ederek yemek yemeleri, evli çiftin onlara kulak kabartması, diğer çiftin mahrem konularda konuşmaları, daha sonra otobüse yetişmek için aceleyle kalkmaları, evli çiftin kahvelerini içip otobüse binmesi ve diğer çiftle karşılaşmaları, aynı yerde inip Üsküdar'dan balık almaları, evli çiftin eve gitmeye karar vermesi ve diğer çiftin arkasından bakmaları, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Bazen birilerinin hayatının seyirlik olup ilgi çekebileceği ve hayretler uyandırabileceği, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykü, gözlemci bakış açısıyla ve bol tasvirlerle kaleme alınmıştır. Olay zamanından çıkılmayıp karşılıklı konuşmalara ve izlenimlere yer verilmiştir.

Yılmaz, Duran, “Çağdaş Bir Aşk Öyküsü”, Karşı, Sayı 64, Ağustos 1992, s.35-38 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Sevgili çiftin Pazar günü buluşmaları, evlilik teklifine kaygıyla cevap verilememesi, evlilik dışı birlikteliklere bakış açısı gibi durumlar, metnin zihniyetini sunmaktadır.

Kişiler: Meltem ve Kerem, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü, iki yılı kapsayan bir sürece yayılmaktadır. Mekân olarak kavak ağacının altı kullanılmıştır.

Olay Örgüsü: Bir pazar günü yorgun olarak iskeleye inen Meltem'in kavak ağacının altındaki banka oturması, balıkları izlemesi, birden yanına bir gencin gelip banka oturup oturmama konusunda tereddüt yaşaması, tanışmaları, gencin ismini Kerem olarak hayal eden Ölttem'in Kerem ismini duyunca şaşırması, her pazar aynı yerde karşılaşp birbirlerinin hayatına girmeleri, işsiz olan Kerem'in iş bulması, yaptığı evlilik teklifine bir yıldır cevap beklemesi, Meltem'in cevap vermeme sebebinin önceki ilişkisi olması, Kerem'in geçmişe takılmayıp geleceğe baktığını ifade etmesi ve birbirlerine sarılıp evlilik kararı almaları, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Geleneksel kaygıların sebep olduğu geç mutluluklar, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykünün anlatımında hâkim bakış açısı kullanılmıştır. Geriye dönüş tekniğiyle olaylar anlatılmıştır. Yer yer tasvir öğelerine başvurulmuştur.

Ramuz, Charles- Ferdinand (Çev.: Tuna Ertem) “Ateşin Gazabı”, Karşı, Sayı 65, Eylül 1992, s.13-15 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Çeviri bir öykü olan bu öyküde, köy ortamında her şeyin kısa sürede duyurduğunu, gözlemlendiğini, cinsel istismar, günah çıkarma töreni gibi durumlar metnin ve dönemin zihniyetinin yansımasıdır.

Kişiler: Emma Mignet, kocası Jean, ev sahibi Simon ve Jean’ın abisi, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykünün geçtiği zaman belli olmamakla birlikte yangın olayının gece yarısı gerçekleştiği belirtilmektedir. Mekân olarak ise ismi verilmeyen köy ve orada bulunan Simon’un evi kullanılmıştır.

Olay Örgüsü: Üç aydır evli olan ve bebek bekleyen Emma Mignet ile kocası Jean’ın yaşadığı evin bir gece yarısı ansızın yanması, Emma’nın kimseye sesini duyuramaması, köylülerin Emma’yı bulup kurtarması, yangının sabaha kadar durmaması, kurtarılan Emma’nın hayali biriyle konuşması, köylülerin ise dağa odun kesmeye giden kocası Jean’la konuştuğunu sanmaları, Emma’nın bebeğinin ölü olarak doğması birkaç gün sonra Emma’nın ölmesi Jean’ın çok üzüldüğü artık yalnız yaşaması, bir gün kolu ve bacağını düşerek kırması, başında da delik açılmasıyla sıranın kendisine geldiğini anlayarak ağabeyini çağırıp ona büyük sırrı anlatması, aslında ev sahibi Simon’un Emma’ya bekârken istismarda bulunup onu hamile bırakması ve kurtulmak için Emma’ya sevdalı yoksul Jean’a bin frank ve evlilik teklifi etmesi, Jean’ın Emma ile evlenmesi, ikisinin de mutsuz olduğu halde bunu dillendirmemeleri, gidip her şeyi rahibe anlatıp günah çıkarmak isteyen Emma’ya Jean’ın karşı çıkması ve dağa oduna gitmesi, yangının çıkması, bunları ağabeyine anlatıp günahkârlık hissi taşıyan Jean’ın rahibin çağrılıp günahının çıkarılmasını istemesi, hatta olanları tüm köylülerin bilmesini istemesi, dört gün sonra Jean’ın ölmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Hayatta ne yaparsak yapalım, ne kadar sırrımız olursa olsun her daim neler yaptığımızı izleyen ve bilen ilahi bir güç olması, hiçbir yanlışın da cezasız kalmayacağı öykünün olay örgüsüdür.

Dil ve Anlatım: Öykü, hâkim bakış açısıyla kaleme alınmıştır. Hatırlamalar yoluyla geriye dönüşlere başvurulmuştur.

Gürel, Ziya, “Gerçeği Düşlerde Aramak”, Karşı, Sayı 65, Eylül 1992, s.32-35 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Öyküde hayaller ve gerçekler birbirine girdiğinden dönemin zihniyeti sunulamamıştır ancak sanatsal bir ortam olduğu görülmektedir.

Kişiler: Ressam ve anlatıcı kahraman, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öyküde belirsiz bir zaman bulunmakta, kozmik zamandan faydalandığı da anlaşılmaktadır. Mekân olarak ise ressamın odası kullanılmıştır.

Olay Örgüsü: Anlatıcı kahramanın ressamın odasında bulunması, orada duvardaki bir resmi indirip o resmin derinliklerine doğru yolculuğa çıkması, çeşitli sesler ve insanlarla karşılaşması, sonra o hayaller ve yolculuktan sıyrılması, ressama baktığında onun hâlâ dönmediğini görmesi, öykünün olay örgüsünü oluşturmaktadır.

Tema: Bazı görüntülerin veya anıların bizi hayali yolculuklara çıkarabileceği, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öyküde gözlemci ve kahraman bakış açıları bir arada kullanılmıştır. Tavsiyelere ağırlık verilmiştir.

Eruz, Nahit, “Bir Kutlama Günü”, Karşı, Sayı 66, Ekim 1992, s.27-34 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Kasaba ortamında evlilik yıldönümü ve doğum günü gibi kutlamaların yapılmaması, şehir merkezlerinde bu kutlamaların yaygın olması, ortamın öldürmeler ve soygunlarla dolu olması, memur olan babanın yoksulluğu, polisin uyguladığı kaba kuvvet, dönemin ve metnin zihniyetini sunmaktadır.

Kişiler: İsmi verilmeyen karı koca, dört çocuğu, soyguncular ve lokantadaki müşteriler, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öyküde belirli bir zaman bulunmamaktadır. Mekân olarak ise bir lokantaya yer verilmiştir.

Olay Örgüsü: İsmi verilmeyen babanın, çocukluğunu hatırlayıp kutlamaların yapılmadığını, şehre gelince bu durumlara alıştığını belirtir kendi evlilik yıldönümleri ile ikizlerinin doğum gününün aynı tarihe gelmesi sebebiyle çocuklarının kutlama için dışarı çıkmak istemesi, memur olan babanın geçim sıkıntısı çekmesi sebebiyle dışarıda yemekli kutlamaya sıcak bakmaması, eşinin bir fikir öne sürmesi ve soyguna uğramamak için en eski kıyafetleriyle ailecek bir lokantaya gitmeleri, Garsonlar tarafından hakir görülüp iyi bir hizmet alamamaları, babanın bu durumdan rahatsız olup gitmek istemesi, ailesinin onu vazgeçirmesi, oyun havası çalınca birçok kişi ile beraber çocuklarının da oynaması ama diğer müşterilerce hor görülmeleri, ardından içeri dört soyguncunun girip herkesin parasını ve takısını toplaması, bu ailenin yanına gelip burada kendilerinin ne aradığını sormaları ve onlara acıyıp paralarını almamaları, ailenin yaptığı hamlenin ne kadar doğru olduğunu düşünüp mutlu olması, kaçan soyguncuların ardından içeri polisin gelip diğer masaların hedef gösterdiği aile ile soyguncular arasında bir tanışıklık olup olmadığını irdelemesi, babaya inanmamaları ve onu götürürken kaba kuvvet uygulamaları, babanın ise sinirden gülmesi öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Ne kadar tedbir alınırsa alınsın kaderdeki yaşanacaklara mani olunamayacağı gerçeği öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykü kahraman bakış açısıyla yazılmıştır. Öykü olay öyküsü olması sebebiyle karşılıklı konuşmalara çokça yer verilmiştir. Gözlemlerden yararlanılmıştır.

Özsoy, Funda, “Yalnızlığın Adı Kerem Olsun”, Karşı, Sayı 66, Ekim 1992, s.34-36 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Sınavda kompozisyon yazdırılması, kahramanın babasının işçi olarak yurt dışına gitmesi, belli bir süre sonra gelmeyi bırakması ve bir ailenin parçalanışı gibi durumlar, metnin ve ortamın zihniyetini göstermektedir.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen kahraman kız, Mehmet, sınıf öğretmeni kadın ve Kerem, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykünün zamanı, bir ders saatidir. Mekân olarak sınıf ortamı görülmektedir.

Olay Örgüsü: Sınav için kompozisyon yazılmasını isteyen topuzlu öğretmenin tahtaya bir söz yazması, öykünün isimsiz kahramanının önüne aldığı kâğıda bu sözü açıklamayı reddedip içinden geçenleri anlatmaya başlaması, babasının kendisi küçükken yurt dışına çalışmaya gittiğini, ara sıra geldiğini ve zamanla gelmeyi bıraktığını, kendisinin bu duruma çok üzülüp hep onun yolunu gözlediğini, annesinin babasına sürekli beddua ettiğini, liseye başlayıp o okula geldiği ilk zamanlar en arka sırada oturduğunu, zamanla en öne oturtulduğunu, sınıfta kendisine ilgisi olan Mehmet’le görüştüğünü, bir süre sonra onun da kendisini yalnız bıraktığını, annesinin kanser olmasına çok üzüldüğünü, bu hayatta kardeşiz olmanın eksikliğini yaşadığını, yalnızlık kavramını komşusunun oğlu Kerem’le özdeşleştirdiğini, sınavın bitmek üzere olduğunu, hocasıyla göz göze gelmek istemediğini yazması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Bu hayatta birçok durumun, kişisel yalnızlığı oluşturup arttırabileceği, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Kahraman bakış açısıyla kaleme alınan öyküde durağanlıklar mevcuttur. Karşılıklı konuşmalar bulunmamaktadır. Anlatılan her şey, kahramanın anıları ve hissettiklerinden ibarettir.

Özüal, Mucize, “Arasta”, Karşı, Sayı 67, Kasım 1992, s.11-13 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Anılara önem verilmesi, eski kaymakam evleri, ebru kaplı kitaplar, çarşının arasta olarak anılması, öykünün zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: İsmi verilmeyen kadın ve erkek kahraman, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Bir güz günü, öykünün zamanıdır. Kahramanların gezdiği eski kaymakam evi ve arasta adlı çarşı, öykünün mekânlarıdır.

Olay Örgüsü: Başını alıp gitmek isteyen kadının, anılarını tekrar yaşamak amacıyla umarsız bir umutla ve yanına aldığı bazı eşyalarla köprü başında bulunduğu eski bir arkadaşıyla beraber eski kaymakam evine gidip orada anılarını tekrar canlandırması, adamın dediği gibi her şeyi eskisi gibi görmesi, ardından beraber arastaya gitmeleri, arada hayal kırıklığı yaşaması, köfteciye gitmeleri, oradan kalkıp vedalaşmadan ayrılmaları, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Zihinde kalan anılarla buluşmak için gidilen mekânlar bazen isteneni verirken bazen veremez. Bu durum öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykünün anlatımında kahraman bakış açısı kullanılmıştır. Karşılıklı konuşmalar yok denecek kadar azdır. Tasvir ve gözlemlere çokça yer verilmiştir.

İzgü, Sevin, “Yitik”, Karşı, Sayı 67, Kasım 1992, s.35-37 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Ailede çocuğa şiddet gösterilmesi, üvey anneden “analık” olarak bahsedilmesi, kızın evden kaçması, aile planlaması yapılmadan üvey annenin iki yılda bir doğurması gibi durumlar metnin ve dönemin zihniyetini göstermektedir.

Kişiler: İsmi verilmeyen kız, muavin ve sürücü, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öyküde belirli bir zaman görülmemekle, çıkılan yolculukta on dakika ilerlendiği belirtilmektedir, mekân ise bir otobüsün içidir. Akdeniz’den bir kasabaya doğru yol alınmaktadır.

Olay Örgüsü: Akdeniz’den uzaklaşan otobüsteki yolcuların on dakika içinde düşlere dalmaları, sürücünün yanında oturan on beş on altı yaşlarındaki kızın virajlarda sendeleyip ansısın muavinini tutması, muavinin cıvık davranması, sürücünün kızı direksiyonu tutmaması için erkenden uyarması, kızın dikkatle yolu izlemesi, analığı ve sürücünün bir daha evden kaçmaması konusunda uyardıkları bu kızın babasından sürekli dayak yemesi, analığın iki yılda bir doğurduğu çocuklara bakmak zorunda olması gibi sebeplerden ötürü hep evden kaçması, dün gecede üç erkekle içki içerken ve oynatılırken sürücü tarafından yakalanması ve amcası olduğunu söyleyerek kızı kurtarması, yine evine yakın bir yerde bırakmak için otobüse alması, muavinin kaçma konusunda kıza yine yüklenmesi, turist kızların gülüşme seslerinin kızın kaygın yüzünü daha da solgunlaştırması, sürücünün ise on beş yaşındaki kızı Asiya’yi düşünmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Hayattaki sorumlulukların küçük yaşta etkilediği çocukların ne yapacaklarını bilmeden hareket etmeleri, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: :Öykü, hâkim bakış açısıyla yazılmıştır. Karşılıklı konuşmalar ve hatırlatmalar mevcuttur.

Öztok, Nazife, “Bilinçaltı Suları”, Karşı, Sayı 68, Aralık 1992, s.21-22(Öykü)

Metin ve Zihniyet: Ev işlerinden bunalan kadının kendi keyfine bakmak istemesi, bakımlı olmaya gayret etmesi gibi durumlar metnin zihniyetini sunar.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen kadın kahraman, öykünün kişisidir.

Zaman ve Mekân: Öyküde zaman kavramını belirten herhangi bir ifade bulunmamaktadır. Mekân ise kadının evidir.

Olay Örgüsü: Kadının uyanıp aynaya bakınca yüzünde iki çizgi görmesi, kendi kendine konuşarak bu çizgilerin dün gece olmadığını, yeni oluştuğunu söylemesi, eşine ve kızına böyle görünmek istememesi, ev işlerinden bıktığı için radyoyu açıp keyfine bakmak istemesi, Allah’a ya gençliğini vermesi ya da düşlerini vermesi için yalvarması, ardından sevgi dolu bir mektubun verilmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Bunalmışlığın, rutinlerin sıkıcılığının insanın ruh haline olan olumsuz etkisi, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykü, kahraman bakış açısı ve hâkim bakış açısı beraber kullanılarak oluşturulmuştur. Karşılıklı konuşmalar yerine kadının kendi kendine konuştuğu görülmektedir. Ayrıca öykü, başlık altında yazan ifadeye göre Melih Cevdet Anday’a ithaf edilmiştir.

Günel, Burhan, “Osmanhuri”, Karşı, Sayı 68, Aralık 1992, s.23-25 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Kahramanın kardeşlerinin yoksulluk, besinsizlik sebebiyle vefat etmeleri, bu duruma dayanamayan annesinin üzüntüsü, büyüyüp zenginleşen kahramanın gökdelende yemek yemesi gibi durumlar metnin ve dönemin zihniyetini yansıtır.

Kişiler: İsmi verilmeyen erkek kahraman, karşısında oturan kadın, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öyküde, açıkça belirtilmemekle birlikte, yıldızlardan bahsedilmesi, anlatma zamanının akşam olduğunu göstermektedir. Geriye dönüş zamanından kırk yıl sonrası anlatılmaktadır. Mekân olarak anlatma zamanında gökdelenin teras katındaki lokanta, geriye dönüşte ise bakımevi ortamı görülmektedir.

Olay Örgüsü: Kahramanın ikiz kardeşleri Osman ve Nuri’nin küçükken açlık ve bakımsızlık sebebiyle ölüp kahramanın gözünde tek bir insana dönüşmesi, annesinin bakımevindeki üzüntüsü, gözyaşları gibi durumları şimdi bir gökdelenin lokantasında oturan kahramanın hatırlaması, karşısında hayatına girmek isteyen

kadının oturması ve onunla yemek yemesi, o kadını eski sevdiği Günseli'ye benzetmesi, bazen de kadını annesine benzetmesi, Günseli tarafından terk edilmesini hatırlaması, tüm hatırladığı kişileri karşısındaki kadına anlatması, daha önce anlattığı Günseli'yi hatırlatması, kadının bu duruma üzülməsi, birlikte kadehlerini kaldırmaları, kadının yüzüne hüznün yerleşmesi, adamın ise ölümü düşünmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Yaşanılan acıların üzerinden kırk yıl da geçse hâlâ taze kalabildiği, ölümün ise hayatın başköşesine yerleşebileceği, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykü, kahraman bakış açısıyla kaleme alınmıştır. Parantez içi ifadeler de yer almıştır. Karşılıklı konuşmalar yerine kahramanın kendi iç dünyasını anlatışı ve karşısındaki kadınla konuşmasının sadece kendi cümleleri verilmiştir. Anlatma zamanından önceki yıllar anımsanarak başlanmıştır.

Ramuz, Charles- Ferdinand (Çev.: Tuna Ertem), “Kaza”, Karşı, Sayı 68, Aralık 1992, s.30-38 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Yaşlı bir adam olan Anselme'nin huysuzlukları, karısına olan kötü davranışları, dağ köyünde olmalarına rağmen elektrikli bir evde oturmaları, Anselme'nin eşini aldatma çabaları, metin ve zihniyetin yansımasıdır.

Kişiler: 62 yaşındaki Therese, 65 yaşındaki Anselme, doktor, Catharine, Firmin ve Josephin, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Yılı belirtilmemiş bir kasım ayı ve akabindeki kış mevsimi, öykünün zamanıdır. Mekân olarak ise bir dağ köyünde yer alan ev görülmektedir.

Olay Örgüsü: Therese'nin, yan odada uyuyan kocası Anselme'yi uyandırması, adamın tam olarak kendine gelememesi, Therese'nin hemen kız kardeşi Catherine'nin evine yürüyüp ondan yardım istemesi, adamı beraber uyandırdıklarında elinin ağrıdığını öğrenmeleri, bu durumda kocasının hayvanları sağamayacağını anlayan Therese'nin, yeğeni Firmin'den yardım alması, kadının kocası için doktor getirmesi, doktorun muayene sonucu beyin kanaması teşhisi koyması, kadına tavsiyelerde bulunması, kadının kocasına yoğun bir bakım uygulaması, her geçen gün Anselme'nin öfkeli birine dönüşmesi, karısına kötü davranması, hayati fonksiyonlarının gittikçe kaybolması, Firmin'in kendisini maddi zarara uğrattığını düşünüp karısını uyarması, her geçen gün huysuzlaşması, bir ay

sonra ellerinin eskisine nazaran iyileşmesi, ona eski işlerini yapabileceği düşüncesi kazandırması, doktorun ikinci muayeneye gelmesi ve Anselme'ye artık dışarı çıkabileceğini söylemesi, Anselme'nin bahçe işlerine girişmesi, yoldan geçen Josephine'nin onunla sohbet etmesi, Anselme'nin ona yakınlaşma çabaları ve bir anda yere yığılıp ölmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Bir adamın ne kadar değer ve bakım görürse görsün nankör olup aldatmaya meylinin olabileceği, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykü, hâkim bakış açısıyla yazılmıştır. Uzun tasvirler kullanılmıştır ve karşılıklı konuşmalara yer verilmiştir. Çeviri bir eser olduğu için dili sade ve anlaşılır tutulmuştur.

Akcan, Ayhan, “Kuşçu”, Karşı, Sayı 68, Aralık 1992, s.39-40 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Hapishanede suçundan fazlası imzalatılarak yatan Kuşçu, dışarıdan mahkûmlar için atılan “funda” kod adıyla bilinen yasaklı maddelerin kullanımı gibi durumlar metnin zihniyetini sunmaktadır.

Kişiler: Kuşçu, anlatıcı mahkûm, koğuştaki iki mahkûm ve gardiyanlar, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Zaman olarak ağustos ayının sıcak gecelerinden biri tercih edilmiş, mekân olarak da hapishanenin koğuşuna yer verilmiştir.

Olay Örgüsü: İsmi belirtilmeyen mahkûmun, koğuş arkadaşı olan Kuşçu lakaplı kişiyi anlatması, Kuşçu'nun lakabının kümeden kuş çalmasından gelmesi, yazın bili pardösüsünü çıkarmayan biri olması, geceleri çok geç yatması, kahramanın okuduğu kitabın kapağını kapatıp koğuşun camından gökyüzünü seyrederken dışarıdan ayrı ayrı ve art arda gelen üç ses duymaları, pencereden Kuşçu'nun ve uyanık olan iki kişinin bahçeye bakmaları sonucu funda olarak isimlendirilen yasaklı maddelerin olduğu üç paket görmeleri, bu paketlerin dışarıda yakını olanlar tarafından atıldığının bilinmesi, Kuşçu ve diğer iki kişinin bin bir zahmetle bahçedeki ilk paketi almaları ama atış denemesi yapılan fundasız paket olduğunu görmeleri, sonra diğer paket için uğraşmaları, aldıklarında yüzde onunu kullanıp sahibi çıkan kişiye verecekleri, o sırada içeri gardiyanların girip onları götürmesi, anlatıcı mahkûma ise karışmamaları, ertesi gün Kuşçu ve arkadaşlarından haber alınamaması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Kötü alışkanlıkların kötü durumlara sebep olabileceği, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykü, kahraman ve gözlemci bakış açılarının kullanılmasıyla oluşturulmuştur. Konuşmalara yer verilmemiştir. Açık ve anlaşılır bir dil kullanılmıştır.

Şahin, Onur, “Kayalara Vurmuş Suretin”, Karşı, Sayı 69, Ocak 1993, s.18-21 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Öyküde üvey ana şiddeti, yalnızlık içinde kalmış Cafer’in durumu, babasının analığa göz yumması gibi durumlar, metnin ve dönemin zihniyetini vermektedir.

Kişiler: Cafer, öykünün kişisidir.

Zaman ve Mekân: Öyküde belirli bir zaman bulunmamaktadır. Olaylar, sabah ile akşam arasında geçmektedir.

Olay Örgüsü: Kabartmalı kayalıkların ve o kayalıkların içinde özellikle örgülü saçlarıyla dikkat çeken kadın şeklindeki kayanın her sabah Cafer tarafından ziyaret edilmesi, Cafer’in bu kadını ölen annesine benzetmesi, ona hep dokunmak istemesi, üvey anasından dayaklar yememek için her sabah kabartmalı kayalıkların yanına gitmesi, annesini hayal etmesi ve hayallere dalıp gitmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Ailesi tarafından şiddet gören ve annesinin yokluğuna olan özlemini kendince dindirmeye çalışan Cafer’in ruh hali, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Durum öyküsü olan öykü, hâkim bakış açısıyla kaleme alınmıştır. Devinimsel olayların bulunmayışı yerini bol tasvire bırakmıştır.

Karas, Nursen “Kaybolan Kurbağa”, Karşı, Sayı 69, Ocak 1993, s.22-26 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: İngiliz kültürünün Türk kültürüne uymaması, evinin odasını kiraya veren insanların Türklere karşı kin duymaları, henüz evlerde çamaşır makinesinin bulunmaması, her şeye maddi zarar olarak bakılması gibi durumlar, metnin ve ortamın zihniyetinin anlaşılmasını sağlamaktadır.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen kahraman, ev sahibi adam ve kadın, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Anlatma zamanı da geriye dönüşte verilen zaman da 22 Şubat'tır. Yıl konusuna değinilmemiştir. Anlatma mekânı, kahramanın yatak odası, geriye dönüş mekânı ise İngiltere'nin Londra şehrinde bir ailenin kiraya verdikleri oda ve evdir.

Olay Örgüsü: Gece yatmaya giderken gözü takvime takılan kahramanın 22 Şubat tarihini görmesi, on yıl önce, kırk yaşından sonra 22 Şubat'ta İstanbul'dan ayrılıp İngiltere'nin Londra şehrine okumak için gidişini hatırlaması, ona evini kiralık olarak açan insanların verdikleri çocuk odasını çok beğenmesi, ertesi gün aileyle beraber hayvanat bahçesine gitmesi, evde kendisine yakın davranılmaması, kurallara uymak zorunda bırakılması, ailenin ona çok katı kurallarla yaklaşması, öğrencinin kendisini sevilmemiş hissetmesi, bu durumu Türk olmasına ve ailenin Türklere karşı tutumuna bağlaması, aileyle bir akşam “yoğurt” sözcüğünün Türkçe mi Arapça mı olduğu üzerine tartışıp Türkçe olduğuna ısrar etmesi, İngiliz Ansiklopedisi'ne bakıp sözcüğün Türk kökenli olduğunu gören ev sahibi adamın susması, kahramanın o evde her şeye rağmen mutlu olması, ikinci hafta ailenin torunları gelince dışarı çıkıp dışarıda kitaplarıyla vakit geçirmesi, adamın kurbağa oynadığının kaybolması üzerine kahramanın odasında arayıp durması, ertesi gün banyo dolabının üstünde bulmasına rağmen kahramanı suçlaması, bunun üzerine onun da evden ayrılmaya karar vermesi, okulun ev bulma bürosunda bu durumun hoş karşılanmaması, ev sahibesinin işi yokuşa sürüp fazla kira istemesi, bir hafta sonra evden ayrılan kahramanın yeni bir eve geçip başarılı, özlemle andığı günlere kavuşması, öykünün olay örgüsünü oluşturmaktadır.

Tema: Zorluklarla gelen bir güzellik olduğu ve asla pes etmemek gerektiği, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Kahraman bakış açısıyla yazılan öykünün odağında geriye dönüş ve tekrar yaşanmış gibi hissedilen anlar vardır. Karşılıklı konuşmalar geri planda bırakılmıştır.

Kızal, Merih, “Simten”, Karşı, Sayı 69, Ocak 1993, s.27-29 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Komşuluk ilişkileri, kadının çiçeklere evlat sevgisi göstermesi, ders çalışmayıp zayıf not getiren Tuna'ya ailesinin tepkisi, karnelerin önemli olması gibi durumlar, metin ve zihniyeti göstermektedir.

Kişiler: Nil, Tuna, Gülsen Hanım, Deniz Bey ve Simten, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü, ocak ayında geçmektedir. Öykünün mekânı ise birkaç yıllık bir apartmanın üçüncü katındaki dairedir.

Olay Örgüsü: Özel bir şirkette muhasebeci olan Deniz Bey'in ailesini geçindirmeye çalışması, evin hanımı Gülsen Hanım'ın çocukları Tuna ve Nil ile ilgilenmesi, evin işlerini yapması, bir gün komşusunda gördüğü sıklaamen çiçeğini çok beğenip kadından bir fide istemesi, aldığı fideyi dikip ona da diğer çiçekleri gibi güzelce bakması ve Simten ismini vermesi, Simten'in Nil'i kız kardeşi olarak görmesi, Tuna'yı ise gönül bağıyla sevmesi, Tuna'nın Simten'le tüm sevinçlerini paylaşması, yarıyıl tatilinde bir kızın Tuna'yı araması ve Tuna'nın da o kıza kayıtsız kalmaması ile Simten'in her geçen gün solup ölmesi, Gülsen Hanım'ın tüm bakımlarına rağmen ölen Simten'in niçin öldüğünü kimsenin bilememesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Sevginin hayata tutunmaya yetmesi, sevgisizliğin veya daha az sevginin ise ölüme sebep olması, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykü, hâkim bakış açısıyla yazılmıştır. Zihinsel durumların anlatımı mevcutken karşılıklı konuşmalara yer verilmediği görülür. Simten adlı çiçeğe insani özellikler yüklenmesi ise öyküye yarı masalsı bir durum kazandırılmıştır.

Günel, Burhan, “Köpekbalıkları”, Karşı, Sayı 70, Şubat 1993, s.31-41 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Beş ayrı bölüm başlığı altında verilen ve beş ayrı öyküyü içeren metinde birinci öyküde yaşça büyük bir adamın imkânlarıyla bir yerlere gelen bir adamın durumu, ikinci öyküde sevgilisiyle yaşayan bir adamın onu karısıyla aldatması, üçüncü öyküde, birden çok kişiyi seven adamın ruh hali, dördüncü öyküde hastalığın bir çifti ayıramaması, beşinci öyküde eğitimin sevgiliye ağır basması, metinlerin zihniyetlerini göstermektedir.

Kişiler: Bütün öykülerde ismi belirtilmeyen adamlar ve kadınlar, ön plandaki kişilerdir. Üçüncü öykü hariç diğer öykülerde kadın ve erkek sevgilidir. Üçüncü öyküde ise iki kardeş, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Birinci öykünün zamanı, bir akşam vakti, mekânı ise restorandır. İkinci öykünün zamanı belirsizdir, mekân ise otogar ve evdir. Üçüncü

öyküde zaman belirsiz, mekân ise bahsedilmemekle birlikte ev olarak tahmin edilmektedir. Dördüncü öykünün zamanı da mekânı da belirsizdir. Beşinci öykünün zamanı belirsiz, mekânları ise ev ve sokaktır.

Olay Örgüsü: Birinci öyküde, kadının adama yaptıklarının başına kakması, adamın boğazı düğümlenerek kadına hak vermesi ve her şeyini ona borcu olduğunu söylemesi, kadının şarap kadehini kaldırıp ondan şehrin en iyi avukatı olmasını istemesi, olgun kadının delikanlıdaki durgunluğu anlayamaması, adamın kadına olan borcunun diyetini nasıl ödeyeceğini hesaplaması, kadehini sevgilisi olan olgun kadına karşı kaldırım her şey için teşekkür etmesi, adamdaki durgunluğun sebebini bulmaya çalışan kadının adamın sitem ve öfkeyle karışık sözlerine muhatap olması, adamın kadındaki yüksek sese şaşırıp onu gözünde çirkin olarak görmesi, bunu bu zamana kadar fark edememesine şaşırması, yine de kadının sunduğu sınırsız imkânlar karşısında çaresiz kalması, öykünün olay örgüsüdür. İkinci öyküde kadının, yolculuktan dönen adamı büyük bir özlemle karşılaması, adamın kadın kadar tutkulu olmaması, kadının sevgi ve özlemle adamı gözlemlemesi, yatak odalarına geldiklerinde adamın mor lekeyi sorgulaması, yatak odasında sigara içen adamın eski ama boşanmadığı karısını anımsaması, vücudundaki morluğun sebebini eski karısıyla yatması olarak açıklaması, yine de yanındaki kadını sevdiğini söylemesi, kadının ağlaması, adamın karsını boşanmaya ikna ettiğini söylemesi, kadınla evlilik hayali kurması, kadının adamı kovmak istemesi ama yapamaması, adama eskisi gibi davranamaması, ondan çocuk yapma hayalinden soğuması, salona geçip kırılmışlık ve öfkeyle kanepeye kapanıp ağlaması öykünün olay örgüsüdür. Üçüncü öyküde delikanlının elindeki bol kalpli kolyeyi kız kardeşinden istemesi, kızın vermek istememesi, delikanlının kızı ikna edip kolyeyi alması, kolyedeki kalpleri karısı ve sevgilisine ait görmesi, bir zaman sonra kızın kolyeyi abisinden geri isteyip ne zaman vereceğini merak etmesi, adamın vereceğini söylemesi, kızın kolyedeki kalpleri nerelere dağıttığını abisine sorması, adamın ise karısının duymaması için kardeşini susturması, yüreğini kırdığı kişiyi düşünmesi, öykünün olay örgüsüdür. Dördüncü öyküde kahramanın heder olan gençliğini düşünmesi, eski fotoğraflarda eski haline rastlaması, karşısındakinin hâlâ kendisini sevip sevmediğini merak etmesi, çıkmazda dolaşmaması için uyarılması, sevildiğini duyması, hasta sevgilisinin yaşama katılması gerektiğini düşünmesi, her türlü zorluğu beraber aştıklarını hatırlaması, sevgilisinin elini tutması, öpmesi, onu yeniden sevmesi, yaşlılığı ve ölümü

düşünmesi, sevip sevildiğini hatırlaması, bunun kendisine yetmesi, öykünün olay örgüsüdür. Beşinci öyküde adamın hayvanlarla ilgili bir oyunu ve oradaki durumları anımsaması, sevgiliyle sevişmek istememesi, kadının sinirlenmesi, adamın şarabın etkisini hissedemeyip her şeyi samanlaşmış olarak algılaması, kadının adamla gitmek istemeyip okulunu devam ettirmek istemesi, eski evliliği gibi okulu da yarım bırakmamayı kafasına koyması, adamın başka birini bulma tehdidini yapmasına rağmen kadının yine de gitmemesi, adamın çekip gitmesi, kadının eve gidip terasta mektup yazması, kalkıp çiçekleriyle avunması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Birinci öykünün teması, hayattaki güzel imkânlardan yararlanmanın bir bedeli olduğu; ikinci öykünün teması, aldatılmanın verdiği acı; üçüncü öykünün teması kararsızlık, netleşememek; dördüncü öykünün teması hayattaki zorlukların ve hastalıkların ilişkileri yıkamayacağı; beşinci öykünün teması ise hedefler karşısında pes etmemek ve bir şeylerden vazgeçmek gerektiğidir.

Dil ve Anlatım: Beş öyküde de karşılıklı konuşmalar mevcut olmakla birlikte kahramanların monologları ve içsel hesaplaşmaları daha ön plandadır. Birinci öyküde hâkim bakış açısı, ikinci öyküde hâkim ve gözlemci bakış açıları, üçüncü öyküde gözlemci bakış açısı, dördüncü öyküde kahraman bakış açısı, beşinci öyküde ise hâkim bakış açısı kullanılmıştır. Öykülerin çoğunda yasak ilişkiler veya evlilik dışı ilişkiler ile cinsellik anlatımı ön plandadır. Öykülerin sade, açık bir anlatımı mevcuttur.

Kavukçu, Cemil, “Anı Hepsi Anı”, Karşı, Sayı 71, Mart 1993, s.23-25 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Düğün için orkestra tutulması, orkestranın üyelerinin çokça içmeleri, düğün için gelen davetlilerin o ana özel kıyafetler tercih etmeleri, dans etmeyi bilmeyenlerin bile kaygıyla ortama uyum sağlamaya çalışmaları, düğünün kayıt altına alınması gibi durumlar metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Dört Örümcek Grubu’nun üyeleri olan Nuri, Salih, Tuncer, Hakan ile düğün ortamındaki insanlar, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykünün zamanı bir gece vaktidir. Mekânı ise düğünün yapıldığı çay bahçesidir.

Olay Örgüsü: Salih’in içki içmesi, Nuri’nin davulu denemesi, gece için hazırlıkların yapılması, Tuncer’in kurulumu sağlaması, Hakan’ın bateri çalması, içki

içen Salih'in saatin erken olması ve parçaları unutulabilmesi ihtimaline karşı uyarılması, düğün hazırlıklarının devam etmesi, Salih için her düğünün yanlış olması, düğünün başlaması, Nuri'nin tepeden bir bakış ve tavırla çalması, Salih'in başına buyruk ve uyumsuz çalması, düğündeki insanların hâlleri, orkestranın anlaştığı saatte çalmayı bırakması, sahneye saz grubunun çıkması, önceki ekibin sahne sonrası içmeye başlaması, sahneye ilginç görünümlü şarkıcının çıkması, Dürüye'nin Güğümleri şarkısıyla davetlilerin coşması, gelin ve damadın hallerinin videoya kaydedilmesi, bunların hepsinin anı olması, halay çekilmesi, Nuri'nin içki sonrası kusması, fotoğrafçının gelin ve damadın tüm yakınlarıyla fotoğraf çekmesi, bunların hepsinin anı olması, öykünün olay örgüsünü oluşturmaktadır.

Tema: Öykünün teması, anı biriktirmek amacıyla insanların büyük bir organizasyon içinde olabilecekleridir.

Dil ve Anlatım: Öyküde bolca tasvir yapılmış, karşılıklı konuşmalara sıkça başvurulmuş, parantez içi ifadeler kullanılmış, kahramanların belli konuşmaları büyük harflerle yani bağırma havası içinde verilmiş ve anlatımda hâkim bakış açısı tercih edilmiştir.

Yurdalan, Özcan, “Bir Özgürlük Denemesi”, Karşı, Sayı 71, Mart 1993, s.29-30 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Öyküde söylencelerin günümüze kadar gelmesi, aşkın felakete sebebiyet verebileceğine inanılması, manastır inşasının el yordamıyla ve imece usulü yapılması, metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen kahraman ve kılavuz, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öyküde zaman bir akşamdır. Mekân ise Latmos Dağı'nın etekleridir.

Olay Örgüsü: İnsanların dağın doruğundaki düzlükte bulunan ve yapımına yıllar önce başlanan manastıra kaya taşımaları, bulundukları yerde acının ve ıstırapın sona ermesi adına aşktan uzak durmaları gibi durumları kahramanın Latmos Dağı'nın tepesindeki mermer plakaya çizilen figürlerden çıkarması, renkli çizimlerin yarım kalmış son bölümündeki hikayeyi ise kahramanı oraya götüren kılavuzun ona anlatması, hikayeye göre manastırın inşasına nakış yapmak için sürgünle gelen nakışçının oradaki bir kadına âşık olmasıyla felaketlerin oluşması, geride kalan tüm

âşıkların onların peşinden akmaları, yapıdaki tüm taşların bu durum sebebiyle sarsıntılarla yuvarlanması, geriye duvarda küçük bir parça ile öykünün resmedildiği levhanın kalması, bugün ise doruktaki manastırın görüldüğü bir noktada balık lokantasının bulunması, manastır kalıntısını görmek isteyenlerin oraya gitmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Batıl inançların birçok hayatı etkileyebileceği ve uzun yıllar boyunca da yaşayabilecek güce sahip olduğu, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öyküde diyaloglar bulunmamaktadır. Kahraman bakış açısıyla yazılmıştır. Betimleyici öğelerden yararlanılmıştır.

Çongar, Yılmaz, “ Ölü Evi”, Karşı, Sayı 72, Nisan 1993, s.40-42 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Ölü evinde hocaların bulunması ve dualar okumaları, helva kültürü, taziye âdeti, yaşanan ekonomik sorunlar, para değerlendirme fikirleri, dönemin ve metnin zihniyetini sunmaktadır.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen kişiler ve taziye evindeki insanlar, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öyküde geçen bir zaman belirtilmemiştir. Mekân, ölü evidir.

Olay Örgüsü: Ölü evinde on tane hocanın dualar okuması, koca salona insanların sığmaması, ölen kişinin kahramanın en yakın arkadaşı olması, ölüm haberini geç aldığı için anca evdeki merasime gelebilmesi, kendisine bunca iyiliği dokunan arkadaşını yitirmesiyle evrende yalnız kalmış gibi hissetmesi, hocaların biten dua ile kalkıp gitmeleri, herkesin helva yiyip çay içmesi, ölünün iyiliklerinden bahsetmesi gereken insanların yalnızca geçim sıkıntısı ve hayat pahalılığından bahsetmesi, konuşmalar karşısında kahramanın şaşırması, tam arkadaşından bahsetmek isterken üç kişinin birden sözünü kesip yine ekonomiden bahsetmeleri, bu durum karşısında başını eğip susması, bir süre sonra başını eğip susması, bir süre sonra evden ayrılması, beyninde, içeride konuşulan “köşeyi dönmek” sözünün çivi çakılır gibi yinelenmesi, metnin olay örgüsüdür. ,

Tema: Gelenek ve göreneklerin boyut değiştirmesi, bazı eylemlerin sadece iş olsun mantığıyla yapılması ve olmaması gereken yerde konuşulmaması gereken konuların konuşulması, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykü, yalın ve gösterişsiz bir üslup kullanılarak yazılmıştır. Bakış açısı olarak hâkim bakış açısı ile gözlemci bakış açısı bir arada kullanılmıştır. Karşılıklı konuşmalar yerine toplu konuşmalar tercih edilmiştir. Öykünün sonunda verilen yazıda, bu öykünün Contest '92 yarışmasında Jüri Özel Ödüllerinden biri için aday gösterildiği bilgisi verilip yazarın emeği kutlanmıştır. Ödülün verilme gerekçesi olarak da şu ifadeler kullanılmıştır: “İnsalcıl duygu yoğunluğu; özdeki ve anlatımdaki bütünsel tutarlılık; işlenen konuyu sürüklemedeki denge ustalığı.” (s.42)

Orhan Kemal, “Eski Plak”, Karşı, Sayı 74, Haziran 1993, s.18-21 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Kalabalık konak hayatı, Osmanlı'nın çalkantılı dönemleri, baskınlar, savaşlar, savaşa giden erkeklerin geride bıraktıkları geçim sıkıntısıyla baş başa kalan kadınlar, farklı dinden biriyle evlenilmesine toplumun karşı duruşu gibi durumlar dönemin zihniyetinin yansımasıdır.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen erkek kahraman, eski yaşantısındaki ev halkı, Haşmet Efendi, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykünün zamanı, geriye dönüş zamanı olarak Osmanlı'nın son yıllarıdır. Anlatma zamanı ise belirsizdir. Mekân olarak ise eski konak ve adliye odası kullanılmıştır.

Olay Örgüsü: Adliye kâtibi kahramanın yazı makinesinin harflerini temizlemesi, adamın geçmişinden, dedesi ve ev halkının durumlarından bahsedilmesi, dönemin Osmanlı'sında yaşanan savaş ve ayaklanmalarda ailenin halinin anlatılması; dedesinin, evdeki erkekler savaşa gidince geride kalan kadınlar için kaygılanıp sonra da ölmesi, evdeki çoğu şeyin satılıp kiraya çıkılması, haminnelerin de yavaş yavaş ölmeleri, kahramanın bir Rum olan Despina'ya âşık olması, kızın Rum olmasının evlilik bakımından Osmanlı ortamında kabul görmemesi, bir gece çıkan baskında kızın ortadan kaybolması, kahramanın silahla yaralanması, sonra hiç evlenmeyip bekâr kalması, tekrar anlatma zamanına dönülmesiyle yazı makinesini temizleyen kahramanın akan trafiğe dalması, yanına gelen Haşmet Efendi ile kahve içmeye hazırlanması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Bazen elimizde olmayan durumların hayatımızı derinden etkileyebildiği gerçeği, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öyküde Osmanlıca tamlamalar sıklıkla kullanılmış olup ağır bir dil tercih edilmiştir. “Sen ağa, ben ağa, bu ineği kim sağa?” (s.20) gibi halk değişlerine de yer verilmiştir. Hâkim bakış açısı ile anlatılan öyküde az bir karşılıklı konuşma kullanılmıştır. Geriye dönüşlere de başvurulmuştur.

Buyrukçu, Muzaffer, “Mor Karanfil ile Ceviz Oynayan Kızlar”, Karşı, Sayı 74, Haziran 1993, s.31-39(Öykü)

Metin ve Zihniyet: Kavuşması engellenen âşıklar, oğlunun arkadaşına âşık olan kadın, her yerde yasak aşk ve ilişkilerin görülmesi, ölü evine gelenlerin asıl niyetinin taziye değil yemek yemek olması, iftira gibi durumlar, metnin ve dönemin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Güner, Şehrazat, Rahime, Ömer Muharrem, Şehrazat’ın babası öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykünün zamanı belirtilmemekle birlikte on günlük bir zaman aralığı kullanıldığı anlaşılmaktadır. Mekân olarak sokaklar, ölü evi, balkon, konak görülmektedir.

Olay Örgüsü: Güner’in bir kız öğrencisinin yazdığı şiiri mırıldanarak Beyazıt alanında yürümesi, Şehrazat’ı düşünmesi, kötülük ve ahlaksızlıkların döndüğü mekânların önünden geçerken küfredip kaçması, arkadaşı olan Ömer Muharrem’in Güner’in yoluna çıkıp annesi ile görüşmeye çağırması, kadının kaynının öldüğü evin kalabalıklığında gizlice Güner’le görüşmesi, kadının daha önce kaynıyla ilişki yaşadığını gören ama kimseye anlatmayan Güner’e aşkını itiraf etmesi, Güner’in itirazına rağmen kadının Şehrazat’ın yerini söyleyeceğini vadetmesi üzerine ilişkiye girmeleri, sonrasında kadının arka balkonda ufku işaret edip Şehrazat’ın yerini belirtmesi, balkonda oturan Güner’in dürbünle etrafında dönen tüm ahlaksızlıkları izlemesi, oradan sokağa geçince üçüncü adımında Ömer Muharrem’in omuzundaki ipliği alması, Şehrazat üzerine konuşmaları, Güner’in kendisini Şehrazat’tan ayıranların Ömer Muharrem ve annesi Rahime olduğundan şüphelenmesi, Şehrazat’ın artık Mor Karanfil Hanım adını taşıdığını öğrenen Güner’in onu bir evde araması, zor da olsa onu bulması, Şehrazat’ın Güner’i kendisini terk etmekle suçlaması, İngiltere’ye niçin gittiğini sorgulaması, Güner’in ise İngiltere’ye değil hapse girdiğini belirtmesi, ayrıldıkları dönemde yaşadıkları sıkıntıları konuşmaları, ardından üç gün sevişmeleri, eski anılardan konuşmaları, fındık toplanan bir koruya

gidip kendilerine hizmet edecek kişileri seçmeleri, onlardan kız olanının Güner'in Şehrazat'a yazdığı kayıp mektupları Ömer Muharrem'in annesinden çaldığını belirterek onlara vermesi, ölü evinde Şehrazat ve Rahime'nin yüzleşmesi, Rahime'nin Güner'i hapse kendisinin attırdığını itiraf etmesi, Şehrazat'ın Rahime'ye saldırmaması, Güner ve Şehrazat'ın güle oynaya konağa gelip Şehrazat'ın babasıyla masaya oturmaları, adamın bu çiftten beş yılda altı çocuk istemesi, Güner ve Şehrazat'ın geride bıraktıkları yangın evini izlemeleri, öykünün olay örgüsünü oluşturmaktadır.

Tema: Tüm zorluklara rağmen aranılan aşkın bulunacağı, kavuşmanın ise zorlukları aşarak mümkün olacağı, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykünü, yarı fantastik bir biçimde kurgulanmıştır. Mantık dışı olaylara yer verilmiştir. Yöresel ağız kullanan kişiler az da olsa konuşturulmuştur. Müstehcen söylemler sıklıkla kullanılmıştır. Öykü, kahraman bakış açısıyla yazılmıştır.

Bilir, Ali F., “Karanlığa Çizilen Sesler”, Karşı, Sayı 74, Haziran 1993, s.45-47(Öykü)

Metin ve Zihniyet: Evinde çok kitap bulunması sebebiyle bir insanın sorgusuz sualsizce asker zoruyla evinin aranıp tutuklanması, tek kişilik hücrede kalması, aylarca ne suç işlediğini kendi kendine sorması, dönemin ve metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Öğretmen olan kahraman ve askerleri öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü bir güz akşamı olanları içermektedir. Sabah ezanı vakti de öykünün zamanı içindedir. Mekân tek kişilik karanlık ve fareli bir hücredir.

Olay Örgüsü: Mahkûmun hapiste acı çekmesi, ışıksızlıktan şikâyetçi olması, kendisini ölmüş gibi hissetmesi, hücreye getirildiği günü hatırlaması, okuldan eve geldiği zaman bir anda evini alt üst eden askerleri görmesi, evden namlularla götürülmesi, aylarca yüklenmelere direnmesi, gözlerini kapattıkça kendini sorgucuların karşısında bulması, kendisine yapılan elektrikli işkenceyi tekrar hissetmesi, itiraf etmesinin ve böylece mesleği olan öğretmenliğe tekrar dönebileceğinin belirtilmesi, acımasızca yargılanması, işkence görmesi ve sabah

ezanının bitişiyle beraber dūřünden dōnmesi karanlık ve farelerin cirit attığı hücresiyle yine bař bařa kalması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Hayatın normallerden olan kitap okumanın suç olarak kabul edilip insanların hayatının karartılması, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykünün başlangıcından önce Tevrat’tan Hz Yusuf’la ilgili bir bölüm anlatılmıştır. Öykü kahramanı ile Hz Yusuf’un kuyuda kalması durumu arasında bir bağlantı kurulmaya çalışılmıştır. Öyküde bolca tasvir ve ruhi durum anlatımı yer almıştır. Kahraman bakış açısıyla yazılmıştır.

Öztok, Nazife, “PEM”, Karşı, Sayı 77, Eylül 1993, s.31-34(Öykü)

Metin ve Zihniyet: Evlilik sonrası erkeklerin ilgisizliği, baskıcı tavırları, ilgisizlik sebebiyle kadının şiirler yazması, metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Münevver Hanım, Samim Bey, Münevver Hanım’ın annesi, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Geriden gelişin zamanı akşam vakti, olay zamanının vakti de gece vaktidir. Geriden gelişin mekânı Münevver Hanım’ın evlendikten sonraki evidir.

Olay Örgüsü: Uykusu gelmeyen Münevver’in annesiyle konuşması, annesinin onu uyutmaya çalışması, yemek yeme konusunda tartışmaları, okulda Samim’in kendisini kandırmasını yıllar sonra hatırlaması, yatak odasında uyuyan Samim Bey’e bakıp eski halinin olmadığını görmesi, ilgisizliğine üzülmesi, salona geçip eşinin bu hâline bir řiir yazması, şiirin başlığını bulamayıp orada bulunan kedisi Gülpembe’ye sorması, eşinin kendisine kötü davrandığı anları, aşağılamalarını hatırlaması, kızı Sevim’in “peh!” diyerek bir yerden çıkıp fırlaması, Münevver Hanım’ın onu öpmesi ve tüm bu yaşanan son anın anne olma tadında bir dūř olması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Evlilikte aradığını bulamayan bir kadının hayal kırıklığı, öykünün olay örgüsüdür. Öykü, Müjgan Sözcür’e ithaf edilmiştir.

Dil ve Anlatım: Öykü, geçmiş zamandan başlanıp anlatma zamanında devam etmiştir. Hâkim bakış açısı kullanılmış, sade bir anlatım yeğlenmiştir.

Kutlar, Berna, “Leylaklar”, Karşı, Sayı 77, Eylül 1993, s.35-36 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Kahramanın kutu gibi bir ev hayali, sokakta oynayan çocukların sesinden rahatsız olunması, çocuklara leğenle su atılması, anılarda yaşanması, metnin zihniyetini göstermektedir.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen kahraman, Emine Hanım ve çocuklar, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Anlatma zamanının zaman ve mekânı belirsizdir. Geriye dönüşte de zaman belirsizliğini korumakta, mekân olarak da apartman ölü geçmektedir.

Olay Örgüsü: Kahramanın kutu gibi bir ev ve önünde leylak ağaçlarının bulunduğu bir bahçeye sahip olma hayali kurması, gurbete geldiğinden beri leylaklarla karşılaşmamış olması, çocukken oynadıkları oyunları ve Emine Hanım’ı kızdırdıkları anları hatırlayıp o cıvıltının yerinde yeller estiğini görmesi ve çocukluğundan geriye kendisine mor akşamların kalması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Geçmişe duyulan hasret ve yürekten geçen arzular, öykünün kişileridir.

Dil ve Anlatım: Durum öyküsü olarak kaleme alınan öyküde açık ve anlaşılır bir dil kullanılmış, geriye dönüşler dışında diyaloglara yer verilmemiştir. Hâkim bakış açısı tercih edilmiştir.

Kutlar, Berna, “Leylaklar”, Karşı, Sayı 77, Eylül 1993, s.35-36 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Kahramanın ellere olan takıntısı, kahve üzerine millîlik içermeyen düşünceleri, bir kafede adamın birinin ellerine takılıp kalması gibi durumlar, metnin zihniyetini yansıtan durumlardır.

Kişiler: Kahraman, kafedeki adam ve kahramanın eski sevdiği kişi, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykünün zamanı belirsizdir. Mekân ise bir kafedir.

Olay Örgüsü: Kahramanın bir kafede nescafe içen bir adamın bardağına ve ellerine takılıp kalması, adamın ellerinin ona eski sevdiğini hatırlatması, ellerinin onun avuçları içinde kaybolabileceğini düşünmesi, çok uzaklarda olduğunu hatırlaması ve birinin onu çayının döküldüğünü belirterek uyarması, o kişinin de ellerine takılması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Bazı anların ve insanların geçmişi hatırlatabileceği, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: yk, kahraman bakış açısıyla, tasvirlerin ağırlıkta kullanıldığı bir biçimde ve durum öyküsü olarak kaleme alınmıştır. Diyaloglara yer verilmemiştir.

Minibaş, Türkel, “Olduğun Kadar Varsın!” , Karşı, Sayı 77, Eylül 1993, s.39-40 (yk)

Metin ve Zihniyet: Rayında gitmeyen ikili ilişkinin yıprattığı hayatlar, bir ilişkinin ansızın ve sadakatsizlikle bitmesi, kadına şiddet gibi durumlar metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen adam ve kadın, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykünün zamanı gece, mekânı ise evdir.

Olay rgs: Kadının aramaması gerektiği halde adamı araması, adamın ona soğuk ve her zamankinden farklı davranması, adamın eve gelince kadına iyi davranmaması, yazıyı kadına vermesi, kadının durumu umursamaması, adamın yazıyı yırtması, kadına tokat atması ve gitmesi, kadının yırtılan yazıyı bantlayıp birleştirmesi, birlikte hiç fotoğraflarının olmamasını hatırlaması ve birleştirdiği yazıdaki “Oldukları kadar vardılar!..” yazısının daha da anlamlı hale gelmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Sağlam temeller üzerine kurulmamış ilişkilerin devamının gelemeyeceği, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Gözlemci bakış açısının kullanıldığı öyküde karşılıklı konuşmalara yer verilmemiş, ruhi durumların anlatımı ön planda tutulmuştur.

Yüksel, Sevda, “Bir Aşk yks”, Karşı, Sayı 78, Ekim 1993, s.29-32 (yk)

Metin ve Zihniyet: Küçük bir ilçenin sosyal faaliyetler konusundaki yetersizliği, evlilik konusunda maddi olarak hazır olan ve kendini güzel olduğunu sanarak vazgeçilmez gören kızın durumu, küçük yerde dedikodu olması gibi durumlar, dönemin ve ortamın zihniyetini göstermektedir.

Kişiler: Tayfun, Canan, Seçkin, Serpil, Mehmet, Tayfun’un annesi ve ablası öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Yılı belirtilmeyen öykü, 12 Ağustos'ta başlayıp 1 Mayıs'ta sona ermiştir. Mekân olarak ise ismi verilmeyen küçük bir ilçenin oteli ile orada buluna bir ev görülmektedir.

Olay Örgüsü: Canan ve Tayfun'un aynı fakültede okuduktan sonra tesadüfen aynı ilçeye atanmaları, ikisinin de bu küçük ilçeden sıkılmaları, Canan'ın eskiden beri Tayfun'dan hoşlanması ama onun Hülya'yı sevmesi, ilişki yaşadığı Hülya'nın başka biriyle evleneceğini öğrenen Tayfun'un büyük bir hayal kırıklığına uğraması, Canan'ın Tayfun'a çokça ilgi göstermesi üzerine Tayfun'un Canan'ın duygularını fark etmesi ancak yine de aklının da kalbinin de Hülya'da olması, Canan ile arkadaş ortamlarında karşılaşmaları, bir süre sonra Tayfun'un yurt dışına –babasının yanına- gitme kararı alması, annesi ve ablasının gelmesi ile yeni bir ev tutmaları, Canan'ın çokça görüşmek istemesi sebebiyle Tayfun'un dedikodulardan çekinmesi, herkesin yurt dışına gitmesinden yana olduğunu belli etmesiyle Tayfun'un yurt dışına gitmesi, yaşadığı sıkıntıları orada üzerinden atacağına inanması, baharın gelmesi, Canan'ın bir gün Tayfun'un geleceğine inanması ve kendisinin maddi ve manevi olarak evlenilmeye hazır güzel bir kız olduğuna inanması, Tayfun'un pişman olacağına inanması, kendini değerli bir insan olarak görmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Hayatta bazen istenen, arzulanan durumların mutlaka olacağına inanılması ancak durumun bambaşka bir boyutta olması, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykü, günlük tarzında yazılmıştır. Canan ve Tayfun'un günlüklerinin arka arkaya verilmesiyle oluşan öykü, durum değerlendirmelerinin bol olduğu, diyalogların az kullanıldığı ve kahraman bakış açısının esas alındığı bir yapıya sahiptir.

Özünal, Mucize, “Temmuz Sıcağı”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.30-31 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Baraj yapıldığı anlaşılan bir yerleşim yerinin baraj için sular altında kalması, okullarda tırnakların mendil üzerinde temizlik muayenesine alınması, çeyizlik kilimlerin dokunması, tarla icarlanması, köylünün sulara inat evlerini boşaltması, öykünün ve dönemin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Kiraz Hanım, eşi, köylüler ve doktor, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykünün zamanı belli olmamakla birlikte birkaç cuma gününün geçtiği anlaşılmaktadır. Mekân ise Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde olduğu anlaşılan bir köydür.

Olay Örgüsü: Patlamayla beraber berrak bir suyun köydeki kapılara gelmesi, gün geçtikçe yükselip birçok binayı içine alması, her cuma camiden anons yapıp köyün boşaltılması gerektiğinin söylenmesine rağmen köylülerin günlük yaşamlarına –hiçbir şey yokmuşçasına- devam etmeleri, bunlardan Kiraz Hanım'ın beyninde ut olması, her geçen gün suyun yükselmesi, urun büyümesi, doktorun ısrarına rağmen kadının tedaviye ılımlı bakmaması ve günlük işlerine devam etmesi, adamın ise pencereyi tamir etmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Beklenmedik durumlara rağmen hayata hiçbir şey olmamışçasına devam etme, gerçekleri yadsıma, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Tasvirlerin ön planda bulunduğu, açık, yalın bir anlatım tercih edilmiştir. Diyaloglar arka planda bırakılmıştır. Gözlemci bakış açısından yararlanılmıştır.

Ünsaldı, Şule, “Sağanak”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.34-37 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Sık seyahatler, içkili arkadaş ortamında yemek, her ikisi de evli olan iki insanın yakınlaşması, içki içilmesi gibi durumlar, öykünün zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Şermin, Emel, Ali, Cahit, Orhan(ismen geçiyor), metnin kişileridir.

Zaman ve Mekân: Bir kış günü ve akşamı, öykünün zamanıdır. Mekân ise İstanbul'da Emel ve Cahit'in evidir.

Olay Örgüsü: Bir kış günü Ankara'dan İstanbul'a arkadaşı Emel ve eşi Cahit'in yaşadığı eve giden Şermin'in akşam yemeğe kalması, evde anlaşılamadığı eşi Orhan'ı hatırlayıp Emel'in evini inceleyecek biçimde izlemesi, Ankara'da kendini yalnız hissettiğini ve onların evinde mutlu olduğunu belirtmesi, akşamki yemeğe Ali'nin geleceğini bilerek onun heyecanını yaşaması, Şermin'in Ali'yi tanıdığını bilmeyen Cahit'in Ali gelmeden onu tanıtan ifadeler kullanması, Şermin'in Ali'den hoşlandığı okul yıllarını ve duygularını sadece Emel'e anlatabildiği zamanları hatırlaması, Ali'nin gelip Şermin'i hatırlaması, Şermin'in daha akşamın başında gideceği anı ve yarım kalacak sohbetleri düşünüp üzülmesi, yemeğin başlamasıyla Ali'nin Şermin'e

on beş yılda neler yaptığını sorması, Şermin'in içinde yaşanmamışlıkların hüznü ve öfkesinin bulunması, ilk karşılaşmalarını hatırlaması, ardından Ali'nin sofrada kadehini Şermin'in şerefine kaldırması, yemek sonrası Şermin'in içinde yine bir şeylerin yarım kalması, Ali'nin Şermin'i terminale bırakmayı istemesi, Emel ve Cahit'le vedalaşmaları, Ali'nin Şermin'in kolundan tutup inmesine yardım etmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Geçmişte kalan yaşanmamışlıkların yıllar sonra bile insanların içinde bir ukde bırakabileceği, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykü, kahraman bakış açısıyla yazılmıştır. Parantez içi ifadeler yer verilmiştir. İçsel konuşmalar, diyaloglardan daha yoğun kullanılmıştır.

Ramuz, Charles- Ferdinand (Çev.: Tuna Ertem), “ Kuraklık”, Karşı, Sayı 80, Aralık 1993, s.22-29 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Köylülerin hepsinin suya ulaşamamaları, hayvanların besinsiz kalması, insanların yağmur duasına çıkmaları, aile içi huzursuzluklar, metnin ve dönemin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Bay ve Bayan Propioz, kızları Victorine, Josephine, diğer kızı, Bayan Propioz'un yaşlı ve bacakları sakat babası, Carroz, Pierre, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öyküde belirli bir zaman bulunmayıp birbiri ardından ilerleyen günlerden bahsedilmiştir. Mekân ise sarp kayalığın altındaki köydür.

Olay Örgüsü: Köylülerin köy yakınındaki suyu kendi kullarımlarına uygun hale getirmeleri, o su sayesinde yaşamaları, bir kısım köylünün suyun nimetlerinden uzak kalmaları, kuraklık yaşamaları, köylülerden birinin kocası, üç kızı ve bacakları sakat ihtiyar babasıyla bahçesine bakması, altısının da her sabah yağmur için yalvarmaları, sadece Propiozlar'ın değil köyün diğer kişilerinin de evlerinin önünde yağmur için bir belirti aramaları, Propioz kadının diğerlerine hitaben konuşup Tanrının yağmur dualarını kabul ettiğini söylemesi, ekinlerinin taşıma suyla gelişmediğini göstermesi, Propioz ailesinin gece uyumadan önce yine bir umutla gökyüzüne bakmaları bir gün kadın ile kocasının muhabbetinde adamın Bouquet'i satacağını söylemesi, kadının kabul etmemesi, Candide'nin en iyi ve genç ineği olduğunu söyleyip itiraz etmesi, artık bakamayacaklarını belirttiği ineğine alıcı bulmak için adamın evden çıkması adamın bir süre sonra eve gelip karısıyla kavga

etmesi, komşuların sesle kapıya çıkmaları kızlarının araya girip kavgaya müdahale etmesi, adamın ineği değerinin altında vermek istemeyip öldürmek isteyerek tüfekle yanına gitmesi, kızının o sırada komşu Carroz'u çağırması iki adamın boğuşması, sonunda Carroz'un tüfeği alıp gitmesi, Victorine'nin tüm bunları erkek arkadaşı Pierre'ye anlatması, yakınlaşmaları, el ele yola çıkmaları, konuşarak yürümeleri öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Suyun her şeye hayat vermesi ve yokluğunun her konuda mahrumiyet oluşturmaları, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatı: Betimlemelerin ön planda olduğu öyküde gözlemci bakış açısı kullanılmıştır. Diyaloglara da oldukça yer verilmiştir. Çeviri olan öyküde açık ve anlaşılır bir dil tercih edilmiştir.

Günel, Burhan, “Söylence”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat-Mart 1994, s.33-43 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: 1994 Ömer Seyfettin Öykü Ödülleri kapsamında birincilik alan Burhan Günel'in “Söylence” ismini verdiği öykü, “Bir: Kadın, Adam ve Dağlar, İki: Düş, Üç: Ömrümüzün Çiçekleri Çocuk Yüzleri” alt başlıkları altında birleşen üç öyküden oluşmuş olup ilk öyküde ölümün hayatın bir parçası oluşu, geride kalanların ölünün önceki davranışlarıyla yaralanabildiği, dağların insanın içinde birçok şeye tercüme olduğu, ölünün annesinin bağlanması, mezarının üstüne gülfidanı dikilmesi, mezar başında Kur'an okutulması gibi durumlar; ikinci öyküde yalnızlığın derin düşüncelere sebep olup takıntılı durumlara, hatta akıl sağlığını yitirmeye sebep olabileceği; üçüncü öyküde ise geçmişte yaşanan ikili ilişkilerin gelecekteki ilişkilerde hatıra gelebileceği, travmaları atlatmanın kolay olmayıp atlatmak için güçlü bir ruhi yapıya ve kuvvetli bir sevgiye ihtiyaç duyulacağı gerçeği, metnin zihniyetini göstermektedir.

Kişiler: İlk öykünün kişileri, ölen kadın, eşi, kızı ve sevdiği adamdır. İkinci öykünün kişileri adam ve hayalini kurduğu sevdiğidir. Üçüncü öykünün kişileri ise adam ve çilli sevgilisidir.

Olay Örgüsü: Adamın dağlara bakması, yıllar önceyi anımsaması, yan odada kadının ölü olarak yatması, içeride birilerinin ağlamasını duyması, başka bir ortamda fuları uçuşan bir kadının mezara doğru yürümesi ve orada gül fidanı diken adamlarla karşılaşması, adamlarla muhabbet edip mezardaki annesine Kur'an okutacağını

söylemesi, gelen acemi çocuğun Kur'an okuması, ardından fidan diken adamların konuşmaları, annesinin gülü sevdiğinden bahsetmeleri, adamın kadını birçok özelliğiyle annesine benzetmesi, kadınla olan geçmiş günlerini hatırlaması, mezar başından ayrılırken adamın arabasıyla kadını istediği yere bırakmayı teklif etmesi, kadının kibarca reddetmesi, kadının adamın gözünde annesini görmesi, adamın ısrarı üzerine kadının arabaya binmesi, eve dönmek istemeyen kadın ile adamın dolaşması, ölen kadın üzerine konuşmaları, kadının annesinin adamı babasından hatta kendisinden bile çok sevdiğini söyleyip buna içerleyip ağlaması, birinci öykünün olay örgüsüdür. Adamın, kadını hiç tanımamış olma ihtimalini düşünmesi, onu iyi ki tanıdığını, hayatını iyi ki ona adadığını düşünerek içinin rahat etmesi, köpeğin havlamalarıyla irkilip yalnızlığından utanması, düşünde onu görmesi, saate bakıp telefonda aramak istediği kişiyi yine arayamaması, sevdiği insanla evde geçirecekleri ilklerin hayâlini kurması, düşün yanına yaklaşıp onunla konuşması, ellerini tutup öpmesi, düşün ellerini ona bırakıp gitmesi, adamın yerinden kalkıp pencereye gitmesi, kollarını açıp “O buraya gelecek ey ev, haberin var mı?”(s.38) diyerek bağırması, ikinci öykünün olay örgüsüdür. Kadının söz verdiği gibi adamın yanına gelip söz verdiği gibi kendini ona bırakması, adamın sevgilisinin topuklarını öpmesi, kadını öperken yaşadığını ayırt etmesi, sevişmeleri, adamın gözlerini yumup bir düşün içinde olup olmadığını düşünmesi, yıllar önce bir delikanlıyken sevdiği kızın aile tarafından gözü önünde saçının kesilip dövülmesi olayını düşünüp onu bir gün sevdiği kadına anlatacağını planlaması, sevgilisine sevgisini dillendirmesi, geçmişte yaşadığı derin ve sarsıcı olayın ruhunu kararttığı günlerden böylece sıyrılıp hayata dönmesi, sevgilisinin uyuyan yüzüne bakarken bu güzelliklerin hiç bitmemesini istemesi, kadının adamın gençliğinde çapkın olup olmadığını sorgulamasıyla adamın geçmişindeki hikâyeyi anlatması, ardından yanındaki güzelliği düşünüp mutlu olması, aşkları üzerine konuşmaları, yok olmak istememeleri, herkese karşı koyacaklarına inanmaları, adamın kadına olan sevgi ve aşkından çokça çocuk doğurmasını istemesi ve yeniden sevişmek istemesi, üçüncü öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Hayattaki güzel anların bir ölümle yok olacağı, sevginin kıskanılabileceği, ilk öykünün; sevgisiz kalmanın akıl sağlığına bile etki edeceği, ikinci öykünün; aşkın her türlü zorluğu yenip dertlere derman olacağı ise üçüncü öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: İlk öyküde hâkim bakış açısı, sade bir anlatım, tasvirlerle dengeli diyaloglar kullanılmış; ikinci öyküde fantastik kurguya yakın bir kurgu tercih edilip yine hâkim bakış açısı kullanılmış, diyaloglara yer verilmemiş; üçüncü öyküde parantez içi, cümleler yer almış, içsel duygulara ağırlık verilmiş ve hakim bakış açısı kullanılmıştır.

Cengiz, Haluk, “Dördüncü Dereceden Devlet Memuru Sultan Üçüncü Mahmut Bey”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat-Mart 1994, s.44-51 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: 1994 Ömer Seyfettin Öykü Ödülleri kapsamında ikincilik ödülü kazanan öyküde, devlet memuru olarak içine sinmeyen bir imzayı atmayan Mahmut Bey’in tüm hayallerine veda etmek zorunda kalması, namuslu ve doğru yolda yürüyen suç niteliğinde işlere girmeyen insanların hayatın tüm zorluklarıyla baş başa kalması, hatta işlerinden ve akıl sağlıklarından bile olacak düzeye gelmeleri, aile içi miras kavgaları, kiracı- ev sahibi çatışması, mahalle içi dedikodular gibi durumlar, metnin ve dönemin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Anlatıcı kahraman adam, karısı Nazan, oğlu Serhat, ikiz çocukları, kayınvalidesi, komşusu Mahmut Bey, eşi Aynur Hanım, kızı, mahalleli, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykünün zamanı, akşam saat 20.00 ve sonrasıdır. Mekân olarak ise Nazan Hanım ve ailesinin evi ile Mahmut Bey ve ailesinin evi görülmektedir.

Olay Örgüsü: Akşam yemeği yiyen ailenin ikinci yemeğe geçmek için saygıdan kayınvalidenin çorbasını bitirmesini beklemesi, o sırada -akşam sekizde- Mahmut Bey’in mahalleye saltanatını ilan etmesi, ailenin gelen ses için balkona koşması, karşı apartmanın üçüncü katında oturan Mahmut Bey’in balkonda kendisini Sultan Üçüncü Mahmut olarak ilan etmesi, kızı ve karısının onu içeriye koymaya çalışması, adamın onlara direnmesi, kahraman anlatıcı adamın önceleri Mahmut Bey’e karşı çok ön yargılı olduğunu hatırlayıp eşi Nazan’ın Mahmut Bey’in eşiyle samimiyeti sonrası onların evinde geçirdiği güzel geceyi anımsaması, önyargılı davrandığını anlaması, tanıdıkça birçok güzel yönünü görüp sevdiği Mahmut Bey’in niçin balkonda böyle bir şey yapmış olabileceğini düşünmesi, olayı izleyen bir kısım insanın Mahmut Bey’in kendisini balkondan sarkıtmasını atlayışla tamamlamasını istemesi, bitişik binanın yöneticisinin onu uyarması, Mahmut Bey’in adama

çıkışması, gömleğini çıkarıp aşağı atması, sesinin tonunun azalıp balkondaki koltuğa oturması, ellerini başının arasına alması, kızının ona ağlayarak sarılması, karısının utançla perdeyi çekmesi, anlatıcı kahraman ve ailesinin masaya tekrar geçmeleri, oğlu Serhat'ın film izlemesi, ikizlerin de kendi odalarına çekilmeleri, adamın içki ve beyaz peyniri dolaptan çıkarmasıyla kayınvalidesinin ona tavırla odasına gitmesi, karısı Nazan'ın bulaşık yıkarken az önce yaşananlardan bahsedip sebebini sorgulaması, kocasının Mahmut Bey'in son zamanlarda yaşadığı tüm sıkıntıları bir bir aklına getirmesi, Nazan'la beraber Mahmut Bey'in evine gitmeleri, kapıyı açan Aynur Hanım'ın ağlayarak Nazan'a sarılması, içeri geçip kahve içerken hepsinin suskunca oturması esnasında Mahmut Bey'in konuya girmesi, P. Şefi olarak atmak istemediği imza yüzünden birçok şeyden mahrum kaldığını, hayallerini yanlış bir şey yapmamak adına geriye ittiğini söylemesi, ağlaması, haksız kazançla bir şeyler yapanların ailelerini ve çocuklarının rahat içinde olduğunu, kendisinin doğru yolda yürüyen bir insan olduğu için sıkıntılar yaşadığını belirtmesi, ahlaki ve doğru olan durumları sıralayıp değer yargılarımıza neler olduğunu karşısındakilere sorması, içi almadığı için atmadığı o imza yüzünden işinden bile olacağını söyleyip yaşanan durumun bunlardan kaynaklandığını ifade etmesi ile herkesin oturup ağlaması, kızının kalkıp babasının dizi önüne çöküp başını onun dizlerine yaslayarak doğru olanı yaptığını söylemesi, onu desteklemesi, Mahmut Bey'in bunun her şeyden değerli olduğunu belirterek kızının başını okşaması ve espri yapması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Onurlu, namuslu, ahlak değerleri içinde yaşamayı tercih etmenin birçok imkândan vazgeçmek anlamını taşıması, sıkıntıları beraberinde getirmesi, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykü, kahraman bakış açısıyla, sade bir dille anlatılmıştır. Diyaloglara ve durum anlatımların denge getirilmiştir. Gereksiz ayrıntılara yer verilmeyip açık ve anlaşılır bir tutum sergilenmiştir.

Akdeniz, Eylem, “Konuş Sol Baş Parmağım”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat-Mart 1994, s.52-60(Öykü)

Metin ve Zihniyet: 1994 Ömer Seyfettin Öykü Ödülleri kapsamında üçüncülük ödülü kazanan öyküde eşlerin ayrılmasını çocuğun psikolojisini olumsuz yönde etkilemesi, psikolojik destek almak zorunda kalması, babasıyla görüşme saatlerini

artık mecburiyet olarak algılaması, ailesinin boşluğunu gece eğlencesiyle doldurmaya çalışması gibi durumlar metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Özgü, üniversiteli genç, Özgü'nün annesi ve babası, Doktor Uğur Bey, Hümeysra, Dilber, Öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Geniş bir zamana yayılan öykünün dört veya beş yıllık bir süreyi kapsadığı tahmin edilmektedir. Mekân olarak Özgü'nün evi, sinema, bar, anneannesinin evi ve psikiyatri kliniği görülmektedir.

Olay Örgüsü: Özgü'nün babasıyla gittiği son film Sol ayağım olması. Babasının Özgü'nün erkek arkadaşı olmadığını bildiği halde onunla tanışmak istemesi, kızının ise “Bir zaman tanıştırmam” sözleriyle geçiştirmesi, kızının bir gün anneannesinde dedesinin arkadaşının oğluyla tanışıp bunu babasına anlatması, babasının onu kızının hoşlandığı kişi olarak düşünmesi, annesi ve babası ayrı olan Özgü'nün doktorca sorgulaması, bir kadın ve üç gencin(biri Özgü) mutfakta sohbet etmeleri, Özgü'nün Dilber'e sorusu üzerine gittiği doktoru tavsiye etmesi, Özgü'nün büyürken aydın bir anne babanın çocuğu olduğu için müdahale etmek zorunda kaldığını düşünmesi, tanıştığı o çocuğa mimarlık okumak istediğini söyleyince çocuğun onu Ankara'da okumaya çağırması, resim yapmayı seven Özgü'nün doktor seansında ellere olan ilgisini belli edip tahtaya bir güneş çizmesi, bir başka gün barda Hümeysra teyzesi ile içki içip sabah beşte eve gitmesi, alarmla uyanıp kızını odasında bulamayınca panikleyen annenin onu salonda bulması, okula gidemeyeceğini öğrenmesi, devamsızlıktan kalacağı için endişelenmesi, öğlen uyanan Özgü'nün Doktor Uğur Amca'sının kliniğe gitmesi, son yaşadıklarını anlatması, kendini kimseye onu sevmediğine inandırdığı düşüncesini doktorla paylaşması, çirkin olduğunu ve birinciliği kaçırdığını anlatması, doktorun onu aksine inandırmaya çalışması, ardından vedalaşıp eve gitmesi, işten gelen annesiyle muhabbet etmeleri, Özgü'nün anne ve babası ayrı olduğundan babasıyla geçirdiği vakitleri mecburiyet olarak görmesi, babasıyla dört yaşında yaşadığı bir anıyı anımsaması, geçen zaman sonrası nergisler olarak kliniğe gitmesi, beraberce baş parmaklarını kukla niyetine oynatıp konuşmaları, Özgü'nün yıllar sonra yine elinde nergislerle Uğur Amca'sının yanına gitmesi, mimar olduğunu, babasının evlenmek üzere olduğunu, annesinin hala yalnız olduğunu anlatması, iyice yaşlanan doktorun bu eski hastasını zor hatırlaması,

oradan ayrılırken Özgü'nün yine doktorun yüzünde anneannesinin evinde tanıştığı genci görmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Parçalanan ailelerin çocuklarının hiçbir zaman belirli bir denge yakalayamamaları, psikolojik olarak sorunlar yaşamaları ve eksiklikler içinde olmaları, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öyküde kahraman bakış açısı kullanılmış olup yalın bir anlatım tercih edilmiştir. Öykü, ayrı anların anlatıldığı numaralandırılmış on beş bölümden oluşmuştur. Duyguların ifadesi ve içsel durumlara ağırlık verilmiştir. Ara sözlere de başvurulmuştur.

Ünüvar, Zehra, “Aynalı Karpuzcu”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat-Mart 1994, s.61-66 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: 1994 Ömer Seyfettin Öykü Ödülleri kapsamında özel ödül kazanan öyküde kadın kahramanın etrafındaki hayvanlar, bitkiler ve cansız varlıklarla konuşması, öykünün fantastik bir kurguya sahip olduğunu gösterip öykü zihniyeti hakkında fikir sunmaktadır.

Kişiler: Kadın kahraman, konuştuğu hayvanlar, bitkiler, cansız varlıklar, konuştuğu kadın, Aynalı Karpuzcu ve kadının kızı, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü, bir kış gününde geçmektedir. Mekân olarak ise kadının dolaştığı sokaklar ve evi görülmektedir.

Olay Örgüsü: Kahramanın gezmeye çıkmaya karar vermesi, hızlıca hazırlanıp evden çıkması, etraftaki insanların davranışlarını gözlemlemesi, yoldaki otlarla konuşması, geçen kış yaşadığı durumları düşünmesi, etraftaki doğal güzelliklerin yanından geçerken onlarla konuşmak istemesi, bir okulun bahçesinde oynayan çocukları seyretmesi, yolda düşen bebek patiğini kaldırıp duvarın önüne koyması, orada bir serçe ile tanışması, el sıkışmaları, daha önce konuştuğu Turaç isimli kuşun selamını ona iletmesi, bir şeyler anlatması ve vedalaşmaları, yolda bir kadının nun koluna girip konuşması, kahramanın kadına “Aynalı Karpuzcu”ya gideceğini söylemesi, kadının bu mevsimde karpuz olmasına şaşırması, yolda yürümeye devam ederken bir finoyla konuşması, ileride bir karpuz sergisi görmesi, Aynalı Karpuzcu'nun yanına varması, karpuzları incelerken kırık aynayı görmesi, çocukluğunda aynayla ilgili bir anısını hatırlaması, karpuzcuyla muhabbet etmeleri,

iki güzel karpuz seçip alması, eve varınca kızının kapıyı açması, sarılmaları, kadının sevinç içinde sofrayı hazırlaması, eşine sihirli gücünü anlatmak için beklemesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Hayatta karşılaşılan her şeyde bir güzellik bulunduğu, bunun görülmesi için güzel bir bakış açısıyla yaklaşılması gerektiği, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Fantastik kurguya sahip olan öyküde hayali görüntüler ve insan dışı varlıklarla yapılan muhabbetler dikkati çekmektedir. Parantez içi ifadelere de yer verilmiştir. Kahraman bakış açısı tercih edilmiştir.

Engin, Gülseren, “Hüznün Buruk Tadı”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat-Mart 1994, s.66-69 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: 1994 Ömer Seyfettin Öykü Ödülleri kapsamında özel ödül kazanan öyküde aldatmalar, kayınvalide ve görümceye bakılması, hayırsız evlatlar, yazlık sinemaların yerini alışveriş merkezlerinin alması, vefasızlık ve yalnız kalan kadının yaşlılar yurdunda geçen son yılları, metnin zihniyetini sunmaktadır.

Kişiler: Sakine teyze, Adil amca, Hacı teyze, Cemile hala, Fatoş ve kahraman anlatıcı kadın ile annesi, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü, uzun yılları kapsayan bir zaman aralığına sahiptir. Bazı zamanların anlatımında yaz mevsimi gibi sınırlamalar görülmektedir. Mekân ise Sakine teyzenin İzmir’deki evi ile sonraları yaşadığı yaşlılar yurduudur.

Olay Örgüsü: Kahraman anlatıcının Sakine teyze ile çay içerken onun eski zamanlarını hatırlaması, onların Eşrefpaşa’daki evlerinde kızı Fatoş ve huysuz kayınvalidesi Hacı teyzeyle olan zamanlarındaki genç ve diri halini gözünün önüne getirmesi, Sakine teyzenin o zamanlar kamyon şoförü olan kocasının bir gün kaza yapmasından endişelenmesi, günlerin birinde onun sevgilisinin evinde yakalamasına rağmen sesini çıkarmayıp ona ve memnuniyetsiz Hacı teyzeyle hizmet etmeye devam etmesi, yaz aylarında Fatoş ve kahraman anlatıcı gençliğe geçiş yaparken onların evinin karşısındaki yazlık sinemada aşk filmleri izlemeleri, yıllar sonra yine aynı evde oturduklarında sinemanın yıkılıp yerine AVM yapıldığını görmesi, çocukların evlenip evden ayrılmış olmaları, Hacı teyzenin de ölümüyle karı koca baş başa kaldıkları sırada oğlu ölen Cemile halanın gelini tarafından evden atılınca Adil amcanın davetiyle onlara yerleşmesi, Sakine teyzenin bu defa da ona hizmet etmesi,

beyin kanaması geçirip sağ kolu tutmayan Adil amcayı ziyaret etmek için evlerine giden kahramanın şikâyetsizce onlara bakan Sakine teyzenin koşturmasını görmesi, bir süre sonra Adil amcanın da Cemile teyzenin de ölmesi, kahramanın bir yaz günü Sakine teyzenin yanına onu ziyarete gitmesi, kadının aranıp sorulmamaktan şikâyet etmesi, elindeki çay bardağını bırakıp konuğunun getirdiği ve şeker hastalığı sebebiyle yiyemediği lokumları onu ikram etmesi, kahramanın yaşlılar yurdundaki insanları izleyip Sakine teyzenin burada iyi olup olmadığını merak etmesi, vedalaşırken ağzında buruk bir tadın kalması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Vefanın her zaman ve her insana gerekli olduğu, yapılanların unutulmayacağı, öykünün olay örgüsüdür.

Dil ve Anlatım: Kahraman bakış açısının kullanıldığı öyküde sade bir dil ve anlatım hâkimdir. Geriye dönüşlere, tasvirlerle ve içsel duygulara da yer verilmiştir.

Karabulut, Özcan, “Yalnızlıktan Yalnızlığa Fısıldanan Sözcükler (Otuz Beş Yaşın Öyküsü)”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat-Mart 1994, s.69-75 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: 1994 Ömer Seyfettin Öykü Ödülleri kapsamında özel ödül kazanan öyküde okuryazar ilişkisi, intihar girişimi, sağlıkçıların kimi haklar için toplu yürüyüşleri, gazeteci cinayeti gibi durumlar, metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Yazar ve Doktor Lale, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykünün başlangıcı ile bitişi arasında kırk beş günlük bir zaman dilimi olduğu belirtilmiştir. Genel olarak aralık ve ocak aylarını kapsamaktadır. Mekân ise Doktor Lale'nin yaşadığı bir apartmanın doksan üç basamaklı merdivenlerinden çıkılan çatı katıdır.

Olay Örgüsü: Okuduğu kitabın yazarını tanımaya çalışan otuzlarındaki Doktor Lale'nin yazara bir mektup yazması, buluşmaları, ilk buluşmada Lale'nin yazarda Karadenizlilere hiç benzemeyen bir izlenim bırakması, kendi yoğun, maceralı ve olaylı hayatından bahsetmesi, çatı katında yaşayan Lale'nin hayatını yazarın oraya gidince daha iyi kavraması, ikinci buluşmalarında Lale'nin yalnızlığına vurgu yapması, yazarın çatı katındaki her şeyi daha yakından incelemesi, beraber yemek yemeleri, Lale'nin oturusunun yazarı etkilemesi, ona sarılmak isteyip her şeye karşın birbirlerini tanımaktan mutlu olduklarını düşünmesi, üçüncü buluşmada Lale'nin yazarı sağlıkçıların yürüyüş törenine davet etmesi, yazarın içinden yürüyüşe

katılmanın gelmemesi, Lale için ne anlam ifade ettiğini düşünmesi, onun yürüyüş teklifini reddetmesi, bir sonraki buluşmada Lale'nin müsaade alıp masasında çalışması, yürüyüşün nasıl geçtiğini soran yazara iyi geçtiğini söylemesi, yazarın bu defa rolleri değiştirdiklerini hissetmesi, yazarın sıkılıp oradan ayrılması, Lale'nin onun arkasından seslenip öyküsü bittiği zaman kendiyle görüşmeyi bırakacağını bildiğini söylemesi, bir sonraki buluşmada, önceki buluşmanın gerginliğinin yerini ölçülü bir rahatlamanın alması, daha özenli görünen Lale'nin yazara çekici gelmesi ile yakınlaşmaları, ardından Lale'nin yakınlaşmayı yarıda kesip gitmesini istemesi, yazarın ne yapacağını şaşırıp gitmesi, Lale'nin kaleme aldığı mektupta bu yaşananlara değinip yarım kalan sevişmeyi tamamlamak istediğini belirtmesi, yazarı artık uzak, ulaşılmaz olarak görmesi, kendini çok yalnız hissetmesi, yazarın bu mektubu çantasına koyarak çayı katına gitmesi, Lale'nin ikinci intihar girişimine yazarı dâhil etmek istemesi, yazarın 26 Ocak 1993'teki Uğur Mumcu cenazesinde yanında en çok Lale'yi görmek istemesi, bu öykünün yazarı olarak neden Lale'nin bir başına yaşadığı çatı katına girip onun ne anlatmak istediğini sorgulayarak öyküyü sonlandırması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Yalnızlığın bir insanı farklı ilişkilere hatta intihara bile sürükleyebildiği, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykü, kahraman bakış açısıyla kaleme alınmış olup üst kurmaca tekniği kullanılarak oluşturulmuştur. Parantez içi ifadelere yer verilmiştir. Bolca mekân tasviri yapılmış, diyaloglar dengeli kullanılmıştır. Öykü, mektupla başlatılıp mektupla bitirilmiştir.

İzgü, Muzaffer, “Eski Tüfek”, Karşı, Sayı 84-85, Nisan- Mayıs 1994, s.24-27 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Bir yazar olan Muhsin Bey'in komünistlik iddiası ile polisler tarafından izlenmesi, zamanında cezasını çekmesine karşın hâlâ bildiri yazdığının düşünülmesi, polis müdürünün –eski hocasının olduğunu anladığı- Muhsin Bey'e daha fazla alaka göstermesi, öykünün zihniyetini göstermektedir.

Kişiler: Muhsin Bey, Behzat, polisler, Polis Müdürü, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykünün zamanı belirsiz olmakla birlikte öykü içi olayların beş aydan uzun bir zaman dilimi içerisinde yaşandığı anlaşılmaktadır. Mekân olarak Muhsin Bey'in evinin etrafı, bakkal ve polis karakolu görülmektedir.

Olay Örgüsü: Muhsin Bey'in anılarını yazdığı zamanları hatırlaması, o zamanlar polis olduğunu söylemeden gelen ve kendisini sürekli sorguya çeken polislerin aslında mesleklerini bilip belli etmediğini, sivil polislerin bile kapısının önünde çeşitli satıcı rolleriyle kendilerini saklayıp onu izlediğini, bakkal ve kasabın bile bu durumu bildiklerini, görev başındaki bu polislerin soğuk havalarda bakkala gidip oturarak kendisinin komünistliği üzerine açılan konuları dinlediklerini belirtmesi, o günlerin ne günler olduğunu sorgulaması, kapısındaki polislerin niye orada oldukları hakkında fikirler yürütmesi, bakkalın oğlu Behzat'ın da Muhsin Bey'in de artık polislerin varlığından rahatsız olmaları, Muhsin Bey'in Behzat'a bu polisler hakkında dilekçe vereceğini söylemesi, bunu polislere ileten Behzat'ın polislerin geri adım attığını ve onun evine fazla yaklaşmayacaklarını, hallerinden memnun olduklarını söylemesi, buna rağmen Muhsin Bey'in dilekçe vermesi, bunu da bakkaldaki polislerin duyacağı şekilde söylemesi, polislerin kaygılanmaları, merkeze gittiğinde o polislerin kendisinden önce orada olduklarını görmesi, onların yönlendirmesiyle girdiği müdür odasına dilekçesini verince müdürün onun öğrencisi olduğunun ortaya çıkması, izlenme kararının kalkması için yardımcı olması, bir hafta sonra polisin birinin Bakanlığın olumlu yanıtını getirmesi, buna rağmen yine polislerin aylarca evinin çevresinde olmaları, yine o müdüre gitmesi, müdürün olacak deyip zaman isteyerek polisleri hocasının rahat gitmesi için görevlendirmesi, yaşı bir hayli ilerleyen Muhsin Bey'in artık polislerle aynı arabada mahalleye gitmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Üzerinden ne kadar zaman geçerse geçsin suç olarak görülen davranışların her dönem insanların başına sorun açabileceği, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öyküde anlatma zamanı ile olay zamanı farklılık göstermektedir. Kahraman bakış açısı kullanılmıştır. Diyaloglara bolca yer verilmiştir. Gösterişsiz, sade bir anlatım yeğlenmiştir.

Bezirci, Refika, “Gelmeyecek Mi?”, Karşı, Sayı 84-85, Nisan- Mayıs 1994, s.59-60 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Aylardır eve uğramayan bir kocanın varlığı, sekteye uğrayan bir evlilik, tüm sorunları üstlenen kadının yorgun düşmesi gibi durumlar, metnin zihniyeti hakkında ipuçları sunmaktadır.

Kişiler: Adam ve kadın, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü zamanı belirsiz, mekânı ise evli çiftin evidir.

Olay Örgüsü: Kadının, kocasının yaptığı ütü tahtasını masanın üzerine yerleştirmesi, yoğun üzüntü sebebiyle işten güçten soğuması, işe başlayacakken kapının çalması, kocasını karşısında görünce sarsıntı geçirmesi, aylardır ortalarda olmayan adamın karısına sarılmadan içeri geçmesi, kadının duruma şaşırması, yorgun olduğunu söyleyen adamın kadının haklı sorularına muhatap olması, adamın yeniden gitmeye kalkması, anahtarı alıp kapıyı kilitleyen kadının bunca zamanın hesabını sorması, adamın yanıt vermeyip elbiselerini almaya geldiğini söylemesi, kocasının kılık kıyafetine bakan kadının bu giyimin ona ait olamayacağını anlaması, eşyalarını hayır kurumlarına dağıttığını söylemesiyle adamın kadının üzerine yürümesi, kadının da geri kalmamasıyla itişmeleri, o sırada kadının hiçbir sıcaklık hissetmemesi, kitaplarını yerinde göremeyen adamın karısının açıklamaları sonrası onlara bir şey olması ihtimaline istinaden karısını tehdit etmesi, kadının alt bir tondan kocasına yeniden meraklı sorular yöneltmesi, aşağıdan gelen gürültüyle yerinden sıçrayan kadının elini cebine atınca anahtarı yerinde bulamaması, kocasının da ortalıkta olmamasıyla her şeyin bir düş olduğunu anlayıp sevinmesi, kocasının hâlâ gelmemesi, bu kez gerçekten gitmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Hayatta yaşanan bazı üzüntü ve acıların bilinçaltına olan büyük etkisi, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykü, hâkim bakış açısıyla yazılmıştır. Sade bir dil tercih edilmiş olup diyaloglar dengeli kullanılmıştır. Yer yer tasvir öğelerine de başvurulmuştur. Bazı argo sözcükler de öyküde yerini almıştır.

Bölükoğlu, Eser, “İda’nın Doruğundan”, Karşı, Sayı 84-85, Nisan- Mayıs 1994, s.63-65(Öykü)

Metin ve Zihniyet: Aldatılma durumu, küçük yerde çıkabilecek dedikodu durumu, mitolojik söylentiler gibi durumlar metnin zihniyetini yansıtır.

Kişiler: Öykünün asıl kişisi erkek kahramandır. Sevdiği kadından da sık sık bahsedilmektedir.

Zaman ve Mekân: Öykü zamanı iki gündür. İkinci gün ağarırken öykü sonlanır. Mekân ise kahramanın İda karşısındaki evi ve meydanı gören çay bahçesidir.

Olay Örgüsü: Kahramanın sıcak havada meydanı gören çay bahçesinde oturması, denizi izlemesi, birinin kendisine baktığını hissedip baktığında sadece Sarıkız Anıtı’nı görmesi, anıtın kendisini çağırdığını hissetmesi, ona hitaben anıtın konuşması, kaçan kahramanın ardından anıtın seslenmesi, gitmemesini istemesi, kahramanın ise dönüp bakınca bedeninin taşlaşmasından çekinmesi, eşiyle özgürlük tutkusu sebebiyle vedalaştığı zamanın aklına gelmesi, anı kitabını okuduğu zamandan bahsetmesi, gökyüzünde hiç martı olmayışına şaşırması, dönüp defterine sığınması, duygularını kullanan kadının onu bırakıp dostuyla gidişini hatırlaması, akşam uykusunun kaçması, sabah balkondan bakınca Kocakatran Dağları’nın doruğunun daha heybetli olduğunu, bu dağların en yüksekisinin de İda olduğunu belirtmesi, mitolojik söylentileri hatırlaması, aşkının bitmesi gerektiğini düşünerek sevdiği ile arasında geçen son konuşmayı hatırlaması, gün ağarırken İda’nın bütün gece gözünün kendi üzerinde olduğunu düşünmesi, tüm duygularıyla yeni bir güne başlaması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Bazı sevdaların kullanılmışlık hissi bırakıp derin yaralar açması, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Kahraman bakış açısıyla yazılan öyküde içsel durumların yoğun olarak aktarıldığı görülmektedir. Ayrıca mitolojik kişiler ve onlarla ilgili hikâyeler de öyküde sıkça yer almıştır.

Öztak, Nazife, “Kan Damlası”, Karşı, Sayı 86-87, Haziran- Temmuz 1994, s.67-70 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Öyküde, dönemin popüler dizisi Yalan Rüzgârı’nın karakterlerinin öykü kişilerine takma ad olması, Madımak Olayı’nın konuşulması,

evlilik dışı ilişkilerin normal karşılanması, şehit haberleri gibi durumlar, öykünün ve dönemin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Ömer Bey, Oğuz Bey, Müjgân ve kızı Güliz, Müjgân Hanım'ın buluştuğu arkadaşları, balıkçı, Saim Bey, Raşel, teğmen (son üç kişi ismen geçiyor)

Zaman ve Mekân: Öykünün zamanı bir cumartesi akşamüzeridir. Mekân ise Ömer Bey'in evi ile On Dört Evler'in minik koyudur.

Olay Örgüsü: Ömer Bey'in soluk soluğa eve gelip kendini koltuğa atması, Saim Bey'in çok konuşup kendisini boş yere tuttuğunu anlatması, haber izlemeye yetişemeyeceği kaygısı taşıması, reklamların çokluğundan şikâyet etmesi, dizinin başlamasını beklerken masadaki gazeteden günün cumartesi olduğunu görmesi, Oğuz Bey'le tavra oynamaya karar vermesi, o sırada eşi Müjgân ve kızı Güliz'in On Dört Evler'in minik koyunda hanımlarla muhabbete dalması, kocadan yana hepsinin şanssız olması, herkesin yabancı dizi Yalan Rüzgârı'ndaki kişilerden alınma bir takma adının bulunması, Müjgân'ın gençlik arkadaşı Raşel ve teğmenin yaşadığı ilişkiyi ballandırarak anlatması, o sırada pembe bikinili bir kadının köpeği ile denize girmesi, kadınların yine dedikodu oluşturması, biraz ötede yaşlı bir balıkçının teknesini boyaması, küçük el radyosunda verilen son dakika haberine göre on er ile bir teğmenin şehit olması, yaşlı adamın ansızın kendin bir kuyuda hissetmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Her insanın hayatta eğleneceği bir durum bulmasının yanında hayatın acı gerçeklerinin de kendini göstermesi, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öyküde mekân tasvirlerinin çokluğu, parantez içi ifadeler, iç konuşmalar, toplu konuşmalar, hâkim bakış açısı, öykünün dil ve anlatımını göstermektedir.

Günel, Burhan, “Karanfil ve Hançer”, Karşı, Sayı 86-87, Haziran- Temmuz 1994, s.71-77 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Altı ayrı öykünün aynı temalı başlık altında toplandığı öykülere I,II, III, IV,V,VI numaraları verilmiştir. Buna göre öykülerde kredi sözleşmeleri, girişimcilik, süt sağma makinesi gibi yeni ürünlerin insan hayatına katkısı, cinsellik, dinin her mecrada yayılmasından duyulan rahatsızlık, Madımak Olayları'na gönderme, karanfil ve hançerin hayatlara yorumlanması, bir kadının

kocası için diğerkadınlarakatlanması, Ramazan ayında içki tüketimi gibi durumlar öykülerin zihniyetini göstermektedir.

Kişiler: Birinci öykünün kişileri; karanfil, hançer, adam ve hitap ettiği sevgilisidir. İkinci öykünün kişileri, banka müdürü, emekli öğretmen, çiftlik sahibi ziraat yüksek mühendisidir. Üçüncü öykünün kişileri; cinsiyeti belirtilmeyen kahramandır. Dördüncü öykünün kişileri iki sevgilidir. Beşinci öykünün kişileri çiftlik sahibi adam, karısı, parayla davet edilen kadın ve şoför Hamza'dır. Altıncı öykünün kişileri ise karanfil ve hançerdir.

Zaman ve Mekân: Birinci öykünün vakti akşam, ikinci öykünün vakti belirsiz, üçüncü öykünün vakti de belirsiz, dördüncü öykünün vakti gece, beşinci öykünün vakti de gece, son öykünün vakti ise belirsizdir. İlk öykünün mekânı belirsiz ikinci öykünün mekânı balık lokantası, üçüncü öykünün mekânı ev, dördüncü öykünün mekânı adamın evi, beşinci öykünün mekânı çiftliktir, son öykü ise mekânsızdır.

Olay Örgüsü: Adamın sevgilisine karanfil ve hançerin durumunu anlatması, karanfilin hep aşkın, acının, özlemin yanında anılması, hançerin karanfile tutkun olması aynı zamanda cinayet oluşu, adamın sevgilisine hep dokunmak istemesi, sarılma arzusu, sevgilisinin gülüşünü sonsuzluk olarak görmesi, karanfilin renginin hançerin sızısının hiç bitmemesini istemesi ilk öykünün; banka müdürü, emekli öğretmen, çiftlik sahibi, ziraat mühendisinin تنها bir Ramazan günü balık lokantasında oturmaları, içki içmeleri, herkesin kendi işinin sorunlarından dem vurması, Bürokrat Ayhan Bey'in emekli öğretmene hitaben süt sağma makinelerini üretme serüveninden bahsetmesi, adamın onu ilgi ve imrenmeyle dinlemesi, Ayhan Bey'in süt sağma makinelerinin meziyetleri ve sosyal getirilerinden bahsetmesi, üretmeyi sevişmek gibi görmesi, emekli öğretmenin bunlardan etkilenmesi, geçmişindeki aşkları, seviştiği kadınları düşünmesi, kendini bir tükenişte bulması, rakı içmeye devam etmesi, vazodaki karanfili koklaması, belleğindeki karanfil kokusunu duyamaması, gözlerinin buğulanması, ikinci öykünün; kahramanın toplumsal sorunlar, kısımlar ve kabalıklar sebebiyle içinin kararması, sevmek istediği herkesin yakıldığını hatırlaması, artık hiçbir zaman mutlu olamayacağını düşünmesi, sevip sevildikçe kırılması, ölümün bile onu korkutamaması, sevinci unutmuş olması, bir ceza çektiğini ve cezalandırıldığını bilmesi, kendini daha da cezalandırmak istemesi, pencereden rüzgârın esmesiyle yangına karşı çıkmak için

kalkıp ağlayan gözlerini yıkaması, aynanın karşısına geçip sevmeye kendinden başlaması, sevmenin üretme olduğu sözünü kimden duyduğunu anımsamaya çalışıp anımsayamaması üçüncü öykünün; bir çiftin sevişmesi, adamın hastalığını ve ölüm korkusunu sevgilisinden gizleyişi, kadının durumdan haberdar oluşunu gizlemesi, kendisinin açıklamasını beklemesi, adamın kalbinin sıkışmasıyla dinlenmeleri, kadının adamın yorulmasını istememesi, adamın artık kadın tarafından istenmediğini düşünmesi, susmaları, susmanın ölümü andırması ve uykularının kaçması dördüncü öykünün; adamın kadına para verip teşekkür etmesi, kadının parayı çantasının gizli bölmesine koyup teşekkür ederek arabaya binmesi, ne zaman çağırılırsa geleceğini, çiftliği çok sevdiğini söylemesi, adamın hoşnut ama tedirgin olması, ağzını sıkı tutması karşılığında kadının yine gelebileceğini söylemesi, adamın işaretiyle gelen Sürücü Hamza'nın kadını götürmesi, geride kalan adamın yanına karısının gelmesi, gecelerinin nasıl geçtiğini, Karayazılı'yı sorması, kadını göndermeyip eğlenmiş olmasını istemesi, adamın kızması, kadının uyumaya adamın ahıra gitmesi beşinci öykünün; hançerin kendini kanattığını herkesin bilmesi, hep aynı cephede dövüşmesi, hırçın kokulu bir çingenenin karanfilene yenik düşmesi, karanfilin ise bir acıyı bir sevinci ağırlaması altıncı öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Altı öykünün bir başlık altında toplanması, temasını da ortak kılmıştır. Hemen her öykünün teması, karanfil ve hançer benliğinde can bulan insanların durumudur.

Dil ve Anlatım: Kaleme alınan altı öykü de hâkim bakış açısıyla yazılmış olup öykülerde karanfil ve hançer özelinde kişileştirmeler yapılmıştır. Mekânsal tasvirler, parantez içi ifadeler, bilinen türkülerin söylenmesi, diyaloglar yerine içsel durumların daha fazla ön planda yer alması, son öykünün küçürek (minimal) öykü olarak yazılması, dil ve anlatım özelliklerine örnektir.

Kutlar, Berna, “Mahzun Mor Menekşe”, Karşı, Sayı 86-87, Haziran- Temmuz 1994, s.78-79(Öykü)

Metin ve Zihniyet: Öykü kahramanının işe gitmek istememesi, tatil günü olduğunu fark edip yine uyumaya çalışması, yalnızlığını bastırmaya çalışmak için radyoya sarılması, çiçekleriyle konuşması gibi durumlar metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen kahraman, öykü kişisidir.

Zaman ve Mekân: Öykü zamanı sabah saatleri, mekânı ise kahramanın evidir.

Olay Örgüsü: Yalnızlığını hissetmemek için başucundaki radyoyla uyanan kahramanın iş günü olmadığını anlamasıyla yeniden yorganı başına çekmesi, uykusu kaçınca yataktan kalkması, menekşeleriyle konuşması, menekşenin insan olup kahramanın karşısına geçerek onunla konuşması, kendi yapraklarının değil, sevdiğinin aşkının dudaklarının yaktığını anlatması, sevgilisi tarafından kırılan ve terk edilen kahramanın onun anılmasını istememesi, menekşenin susup kaybolmasıyla kahramanın kafayı yeme noktasına gelmesi, menekşenin ölmesi, kahramanın gözyaşları içinde mahzun mor menekşe şarkısını söylemesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Hayatta yaşanan bazı ayrılıkların, terk edilişlerin insan ruhunda bıraktığı derin yaralar, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Durum (kesit) öyküsü olarak kaleme alınan öyküde kişileştirmeler, fantastik öykü tarzına yakınlık mevcuttur. Hâkim bakış açısı tercih edilmiştir. Durum öyküsü olması hasebiyle oldukça durağandır ve kişi kadrosu sınırlıdır.

Kutlar, Berna, “Oyun”, Karşı, Sayı 86-87, Haziran- Temmuz 1994, s.79-80(Öykü)

Metin ve Zihniyet: Bir çocuğun geçim sıkıntısı sebebiyle okulda olması gerektiği halde sokaklarda ayakkabı boyacılığı yapması, hırsızlık, borca ürün vermeyen bakkal gibi durumlar, öykünün zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen boyacı çocuk, boya yaptıran efendi, yoldaki adam ve Bakkal Hasan, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü, bir kış günü geçmektedir. Mekân, sokak ve bakkaldır.

Olay Örgüsü: Boyacı çocuğun ayazda oturup kazandığı paraları sayması, ellerini ısıtmaya çalışmaktan artık vazgeçmesi, bir adamın gelip ayakkabılarını boyatıp fazla para vermesiyle çocuğun mutlu olması, bir kez daha paralarını sayması, ekmek ve zeytinin yanına peynir de alabilecek olmasına mutluluk duyması, sandığını toplayıp hohlaya hohlaya yürümesi, yolda biriyle çarpışması, Bakkal Hasan’a uğraması, verdiği siparişleri ödeyecekken parasının olmadığını görmesi, Bakkal Hasan’ın yiyecekleri parasız vermemesi, yanaklarında süzülen yaşla, aç karnı ve

almak istediği yiyecekler aklında kalarak hohlama oyununa devam edip oradan uzaklaşması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Temel fizyolojik ihtiyaçlardan olan yeme içmenin hayattaki birçok durumun önüne geçebilmesi, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykü, durum (kesit) öyküsü tarzında yazılmış olduğunda diyaloglar arka plandadır. Ara söze yer verilmiştir. Öyküde her şeyin açıkça söylenmeyip okuyucunun zihninden tamamlanmasının beklenmesi, hâkim bakış açısının kullanılması, öykünün dil ve anlatım özellikleridir.

Aslankara, Sadık, “1 Mayıs”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos- Eylül 1994, s.61-64(Öykü)

Metin ve Zihniyet: 1 Mayıs Bildirisi dağıtımının suç olması, bunun polis tarafından götürülüp haber alınamayacak kadar ciddi bir olay haline getirilmesi, torunlara yadigâr olarak bırakılan kemik tarak, Yörük kültürü, yaşlılara “Ebe” isminin verilmesi, yüzük oyunu, Gereke gibi oyunlar, metnin zihniyetinin yansımasıdır.

Kişiler: Asyakız, ailesi, polisler, Yörük Ebe, köylüler, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: 1 Mayıs ve sonrasındaki günler, öykünün zamanıdır. Asyakız’ın evi ile Elembe’nin kıyısı, öykünün mekânıdır.

Olay Örgüsü: 1 Mayıs günü bildiri dağıtan Asyakız’ı polislerin yaka paça götürmeleri, evini aramaları, tıp fakültesinde okuyan Asyakız’dan bir daha haber alınamaması, kara haberin Asyakız’ın anneannesi Yörük Ebe’ye de ulaşması, yaşlı kadının hasta yatağında hep Asyakız’ı sayıklaması, cebinde ninesinden kalma kemik tarağın kendisi ölünce Asyakız’a teslim edilmesini ve işaret ettiği tepeye gömülmeyi vasiyet etmesi, öldüğünde tarağı elinden zor çıkarmaları, tüm çabalara rağmen Asyakız’ı hiç kimsenin bulamaması, ortak karar alan köylülerin tarağı mezar taşının kıyıcığına dikmeleri, aradan geçen yıllarda o tepenin Asya Tepesi olarak adlandırılacağı, gelen yeni kuşağın o tepedeki palamuta çaputlar bağlayıp kemik tarakla saçlarını tarayacağı, onlar yaşlanınca da torunlarının gelip aynı şeyleri yapacağı, tepenin adının İsyen Tepesi olacağı, her kadının bir fidan dikeceğinin haber verilmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Siyasi suç olarak görülen bazı durumların insanların hayatına mâl olabileceği, arkalarında bir enkaza sebep olabileceği, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Hâkim bakış açısının tercih edildiği öyküde, Yörük kültürü üzerinde çok durulmuştur. Tasvirler oldukça geniş yer bulmuştur. Geçmişe dönüş yapılması ve öykü sonunda gelecekte haber verilmesi, dikkat çekicidir. Diyaloglar arka planda tutulmuştur. Öyküye “efsane” havası kazandırılmıştır.

Yüksel, Sevdâ, “Döner Misin? Dönebilir Misin?”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos-Eylül 1994, s.65-66(Öykü)

Metin ve Zihniyet: Evde yoldaşlık edecek bir kuşun beslenmesi, halk gününde izlenen filmler gibi durumlar metnin dönem ve zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen kahraman ve Dostumkuş, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykünün zamanı, günün ilk saatleridir. Mekân ise kahramanın evidir.

Olay Örgüsü: Kahramanın Dostumkuş’la konuşması, eski sevgilisini bugün telefonla arayacağını ilk ona söylemesi, bu defa arayıp aramama gibi bir ikilemde kalmayacağını, aramadan önce kendini güzel hissetmek istediğini belirtmesi, onu unutmak için çok çaba harcamasına rağmen aklına kazındığı numarasıyla eski sevgilisini neden aramaya ihtiyaç duyduğunu sorgulaması, aralarında geçebilecek diyalogu kafasında kurgulaması, Dostumkuş’a numarayı unutmaması gerektiğini söyleyip halk günü olduğu için arkadaşıyla buluşup film izlemek için çıkması, çıkarken Dostumkuş’a geç de olsa eve döneceğini söylemesi öykünün olay örgüsüdür.

Tema: İnsanların yaşadıkları bazı ilişkilerin yarım kalmışlıklar taşıdığında özleme dönüşmesi, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Kahraman bakış açısının tercih edildiği öyküde varsayımsal durumla ön plandadır. Tek taraflı konuşmalar dikkati çekmektedir.

Maupassant, Guy de (Çev.: Alev Yılmaz), “Gece”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos-Eylül 1994, s.67-70(Öykü)

Metin ve Zihniyet: Tiyatro kültürü, halk kültürü, gaz lambasıyla aydınlanma gibi durumlar metnin yazıldığı dönemle ilgili ipuçları vermektedir.

Kişiler: İsmi verilmeyen kahraman, sokaktaki adamlar, iki astsubay ve arabadaki kadın, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü, anlatma zamanı olarak sabah saatleri, olay zamanı olarak gece 2.00 ve sonrasındaki saat dilimlerinde geçmekte, mekân olarak da Paris sokakları, hâlin olduğu yer ve Seine Nehri kıyısı görülmektedir.

Olay Örgüsü: Kahramanın geceye tutkulu olması, günün kendisini yorduğunu düşünmesi, güçlüklerle kalkıp bıkkın ve suratı asık olarak evden çıkışı, dünkü çıkışını ve sokaklarda dolaşmasını hatırlaması, sokakların canlı oluşu, bir tiyatro binasına girmesi, başına tuhaf bir şey geleceğini hissetmesi, iki astsubayın hale yakın bir yerde gezinmeleri, bulvara tekrar dönünce sokakta aceleyle yürüyen birkaç kişi dışında kimseyi görmemesi, saatine bakınca 2.00 olduğunu fark etmesi, aşırı karanlıkla beraber etrafta kimsenin kalmaması ve arabayla yaklaşan bir kadının ona yakınlık gösterip yüz bulamaması, gaz lambalarının tasarrufla söndürülmesi ve etraftaki hiçbir şeyin görünmemesi sebebiyle kalabalık olduğunu umut edip hale doğru gitmesi, kaybolması, bağırmasına rağmen kimsenin cevap vermemesi, bastonuyla duvarları yoklayarak yeniden yürümesi, saatin kaç olduğunu merak etmesi, ilk evin kapısını çaldığı halde kimseden ses çıkmaması, tekrar çalıp ses alamayınca etraftaki evlere koşup onların da kapısını çalıp ses alamaması, hale vardığında orayı terk edilmiş ölü olarak bulması, içini bir ürpertinin kaplaması, hâlâ saati merak etmesi, saatinden artık ses gelememesi, Seine'nin hâlâ akıp akmadığını merak ederek merdivenden aşağı inip bakması, kendinde tekrar çıkacak güç bulamayıp orada açlık ve yorgunluktan öleceğini düşünmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Gece tutkusunun korkuya dönüşmesi, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykü, kahraman bakış açısıyla, bol tasvirle, teşhis unsurları kullanılarak diyaloglara pek yer verilmeyecek biçimde oluşturulmuştur.

Breton, Andre (Çev.: Halil Gökhan), “Kırılmaz Atmaca”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos- Eylül 1994, s.88(Öykü)

Metin ve Zihniyet: Koşuş yoklamasında dönen dolaplar, tiyatrolar, yer altı odası, tövbekârların pencereden sarkmaları gibi durumlar öykünün zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Hapishane mahkûmları, öyküleridir.

Zaman ve Mekân: Öykü zamanı gece, mekân ise hapishanedir.

Olay Örgüsü: Her zaman çevrilen dolaplarla koğuş yoklamasının alınması, iki çok renkli pencerenin gece açık kalması, birinden kötülükler sızması, diğerinden ise tövbekârların sarkacak olması, yeraltı odasının tiyatrolara doğru yıldızlanması, bahçedeki her taşın altında kertenkele yerine bir mesaj olması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Bazı ortamların, içinde bulunan insanlara göre şekillendiği öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Küçürek(Minimal) öykü olarak kaleme alınan bu çeviri öyküde gözlemci bakış açısı kullanılmıştır. Tasvirler ön plandadır. Diyaloglara hiç yer verilmemiştir.

Breton, Andre (Çev.: Halil Gökhan), “Göçmen Kuş”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos- Eylül 1994, s.88(Öykü)

Metin ve Zihniyet: Yitik köylerde bulunan işaretler, göçmen alfabeleri, köprü altı kazançları, haraç gibi durumlar metnin zihniyetini göstermektedir.

Kişiler: Küçük çıplak adam, “her birimiz” diye adlandırılan kişiler, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü zamanı belirsiz, mekân ise küçük kasabalar, köyler, Paris köprülerinin altıdır.

Olay Örgüsü: Küçük kasabaların, yitik köylerin duvarlarında kömür ve tebeşirle yazılı göçmen alfabeli işaretler, şatonun görünümü, bir başka yerde elinde bilmecelerin anahtarı olan küçük çıplak adamın kendi taşı üzerinde oturması onu dinlemek isteyen pek rastlanmaması, Paris köprüleri altında ırmağın paraya dönüşmesi, her birinin bıkmadan düşleri kovalarken başlar, değneğin ucunda iken asmakabağının içinden geçmeleri öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Ortamlara göre şekillenen hayatlar, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Küçürek (minimal) öykü olarak yazılan öyküde kahraman bakış açısı tercih edilmiştir. Tanımlamalardan yararlanılmıştır. Diyaloglara yer verilmemiştir. Durum (kesit) öyküsü tarzı tercih edilmiştir.

İdil, A. Mümtaz, “Alışılmadık Bir Diyalog”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.45-49(Öykü)

Metin ve Zihniyet: İçki içmenin hayatı olumsuz etkilemesi, kahramanın bu yüzden psikolojik tedavi alması, doktorun disiplin çerçevesindeki davranışları metnin zihniyetini sunmaktadır.

Kişiler: Hasta, doktor, hemşire ve doktorun iki öğrencisi öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykünün zamanı belirsizdir. Mekân olarak doktorun odasına ve hastane bahçesine yer verilmiştir.

Olay Örgüsü: Hastanın soluk soluğa hastaneye girip hemşireye doktorun yerini sorması, geç kalmışlık sıkıntısıyla hastanın saatine bakması, doktorun odada iki öğrencisiyle oturup eski hastasını (kahramanı) görmezden gelmesi, doktorun onu dışarıda beklemesi için uyarması, hastanın afallaması, ikinci kez aynı sözleri duyunca sinirlenip bahçede sigara içmesi, hem hastaneden gitmek isteyip hem doktora karşılık vermek istemesi, hemşire aracılığıyla doktor tarafından çağırılması, her zaman kendisini ayakta karşılayan doktorun bu kez başını bile kaldırmaması, az önce yaşanan diyalog üzerine konuşmaları, hastanın, doktorun o davranışını sorgulaması, psikolojik danışmanlık kavramı üzerine konuşmaları, hastanın içki içme sorunu üzerinde durmaları, hastanın doktor sayesinde kendi yaşamındaki küçük ayrıntıları fark ettikçe kendisine gelmesi, seans bitince bir sonraki için randevulaşmaları, hastanın seans öncesi davranışından dolayı özür dilemesi, haftaya tam zamanında ve sekretere haber vererek geleceğini iletmesi, sorduğu son soruya cevap alamayan hastanın bir daha oraya gitmemesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: İnsanların içsel konularda yardıma ihtiyaç duymaları, bunun artık hayatın bir parçası haline gelmesi, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykü, kahraman bakış açısıyla kaleme alınmıştır. Diyaloglara ağırlık verilmiştir. Diyalog aralarına kahramanın düşünceleri eklenmiştir. Tasvirler az kullanılmıştır. Ara söze de yer verilmiştir.

Uçar, Hülya, “Günlerden ‘Soğuk’ Yıl Geçmiş Zaman Mekân Yazıcının Şifonyerinin Üstten İkinci Çekmecesine Kahramanlar Feride ile Maide ve Yaşlı Bir Zat Yakınlık Dereceleri Dost”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.74-77(Öykü)

Metin ve Zihniyet: Ev arkadaşı olan iki kızın maddi sorunlar çekmemek için ucuz olduğunu bilmedikleri sobayı alamamaları, evlilik öncesi geçmiş ilişkiler, hayat tecrübesi, akşam sokakta dolaşan kızların hakarete uğraması gibi durumlar metin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Feride, Maide, yaşlı adam ve sokaktaki yeni yetmeler, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü, salı akşam 18.20’den sonrasını anlatmakta mekân olarak da iki arkadaşın evi ve sokaklar görülmektedir.

Olay Örgüsü: Maide’nin, çekmecesinden okuyacağı kitabı çıkarması, yazarına bir şeyler söyleme isteği duyması, kitabı bıraktığında Feride’nin gelmesi, evde soba olmadığından dışarıda ıslanan Feride’nin kurulanamaması, muhabbet etmeleri, Feride’nin bir bankta geçmişinde aldatıldığına üzülürken bir yaşlı adamla tanıştığını, adamın geçmişini dinlediğini, ona Maide’den bahsettiğini anlatır. Maide’nin yaşlı adam konusunda temkinli konuşmasının Feride’nin hoşuna gitmemesini, dışarı çıkıp eve dönünce şiir okuma kararı almaları, sokakta akşam vakti iki kız olarak yürüdükleri için on beş yaş civarı iki yeni yetmeden hakaret işitmeleri, ardından Maide’nin elini çantasına atmasıyla çocukların bıçak korkusu içinde kaçmaları, Maide’nin çantadan çıkardığı iki sigarayı Feride ile tütürmesi, Feride’nin geçmişinin açığa çıkması, gizli tuttuğu için tartışmaları, Maide’nin onu eve götürmek isteyip bir de Orhan Veli şiiri okuması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: İnsan ilişkilerindeki ön yargının sırlara dönüşüp daha kalıcı yaralara sebep olması öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykü, hâkim bakış açısıyla yazılmıştır. Parantez içi ifadelerle yer verilmiştir. Söylenmek istenmeyen sözler noktalarla gösterilmiştir. Dengeli diyaloglar kullanılmıştır. Şiirler ve bilindik dizelere gönderme yapılmıştır.

Demirseren, Bedii, “Ölü Nokta”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994- Ocak 1995, s.71-75(Öykü)

Metin ve Zihniyet: Bir kadının evliliğinde yaşadığı zorluklar, zorunluluklar, banka kuyrukları, devlet dairesi kuyrukları, slayt gösterisi gibi durumlar, metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Kadın, kocası, sokaklardakiler ve kuyruktakiler öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü zamanı belirsizdir. Mekân olarak çiftin evi ve Mersin görülmektedir.

Olay Örgüsü: Kadının, kotarmak zorunda olduğu işlerin yüreğine çöreklenmesi, kocasının sağlık durumu ile alakalı planlar yapması, balkonda kahvesini içerken dört kat aşağıda caddede bir oluşumun gelişmesi, gözlerine inanmaması, dev bir slayt gösterisinde mezuniyet töreni yapılan bir kızın resimlerinin oynaması, aklına imgesel olarak bir türlü doğuramadığı kızıyla öteki olan kendisinin gelmesi, yıl gibi süren birkaç saniyenin tutsaklığından kurtulup aşağıdaki her zaman olan rutinleri izlemesi, ne gibi bir iş yapacağını söylemesi, emlak vergisi dairesinin kalabalık sırasına girmesi, oradaki kişileri incelemesi, aklında tansiyonunu ölçmediği kocasının olması, maaş almaya gitmeyi düşünmesi, ondan da vazgeçmesi, Pozcu dolmuşuna binip yabancı bir semt olan Çamlıbel’de inmesi, kaygılanması, eve yaklaşınca kendi apartmanın yerinde başka bir apartmanı görmesi, şaşırması, ilk kez kendisi gibi hissetmesi, bu yolculuğun bir iki dakika sürmesi, kocasını ileride görmesi, öteki ile kendisini bir ara kesit gibi ayıran ölü nokta ve sisli perdenin aralanması, kocasına gitmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Hayatta bazı düzenlerin insanın öteki bir ruh durumuna sebep olması öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Hâkim bakış açısının kullanıldığı öyküde üç bölüm halinde büyük harfli tanıtımlar yapılmıştır. Diyaloglara değil içsel konuşmalara yer verilmiştir. Sade bir anlatım tercih edilmiştir.

Yüksel, Sevda, “Ankara’da Kar Yok”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994- Ocak 1995, s.76-77(Öykü)

Metin ve Zihniyet: Başkentte gecekonduların bulunması, mumla aydınlanma, işten çıkarılıp kirayı denkleştirememesi gibi hayatın içinden durumlar, karşılıksız

sevda, kaçak elektrik ile ısınmalar, mavi tren yolculuğu gibi durumlar metnin zihniyetinin yansımalarıdır.

Kişiler: İsmi verilmeyen kadın kahraman ve hitap ettiği adam, öykü kişileridir.

Zaman ve Mekân: Zaman, net olarak belli olmamakla birlikte karın ön planda tutulmasıyla kış aylarından biri olduğu anlaşılmaktadır. Mekân ise Ankara'dır.

Olay Örgüsü: Adamın, kadının beklediğinden iki saat geç gelmesi, kadının onun alevinde iki saat beklemesi, Ankara'nın gecekondularına kar yağması, her yerin karanlığa teslim olması, günlerdir ona verilmeyi bekleyen armağanı adamın almasını istemesi, adamı yaptıkları ve yaşadıkları konusunda sorgulaması, adamın bakımsız görüntüsünün kadının gözüne batması, bavulu hazırlaması, mavi tren hareket ettiğinde ikisinin de el sallayanlar arasında olmaması, karın her yerde yağması, dünyanın gittikçe kirlenmesi, pis bir şeylerin yüreklere bulaşması, artık karla beraber hiçbir şeyin eskisi gibi olmaması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Hayatın olağan akışının insanın içsel yaşamıyla başka bir görüntü kazanması, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Kahraman bakış açısının kullanıldığı öykü, durum (kesit) hikâyesi biçiminde kaleme alınmıştır. Tek taraflı konuşmalar dikkati çekmektedir. Detaylı olmayan tasvirlerle de yer verilmiştir.

Ay, Behzat, “Önemli Adam”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat-Mart 1995, s.38-40 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Her üç ayda bir emekli maaşı kuyruklarının varlığı, terör olaylarının can alması, dış faktörlere karşı kişisel tespitler gibi durumlar metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: İsmi verilmeyen kahraman, Nedim Hakan ve diğer emekliler öykülerin kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü, bir kış sabahında geçmektedir. Mekân ise kahramanın evi, sokaklar ve bankanın önüdür.

Olay Örgüsü: Her üç ayda bir emekli maaşı için kuyrukta beklemenin kahramana işkence gibi gelmesi, on yıldır bunun sürmesi, ne kadar erken gitse de kuyruğun olması, o gün de eşini uyandırmamanın mutluluğu ile evden çıkması,

Boudelaire'in iki dizesinin aklına gelmesi ile içinin ürpermesi, beş kilometrelik yolu yavaş yavaş yürümesi sabahın soğuğu ile üşmesi, yağmurun yağışı ile yürüşünü hızlandırması, erken olduğu için vasıtaların da çalışmıyor olması, başkalarını görünce banka kuyruğunda utanmadan bekleyebilmesi, daha bankanın açılmamış olması, Nedim Hakan'ın kendisinin arkasında sıraya girmesi, kahramanın paraya ihtiyacı olduğunu söylemesiyle Nedim Hakan tarafından küçümsenmesi ardından Nedim Hakan'ın terör sebebiyle öldürülenlere dikkat çekip önlem alması konuda kahramanı uyarması, kendisini önemli görerek tedbir almak gerektiğini vurgulaması, kahramanın bu durumu komik bulması, yirmi yıl önce Nedim Hakan'la olan bir anısını anımsaması, o anı ile Nedim Hakan'ın bugünkü tavrını birleştirip gülmesi, Nedim Hakan'ın bu tavır karşısında ona sırtını dönüp arkasındaki emekli ile konuşması, kahramanın her şeye rağmen Nedim Hakan'ı gördüğüne sevinmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Ülkece yaşanan zor durumların insanların psikolojilerinde derin izler bırakıp korkuya ve tedbire dönüşmesi öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Ara sözün, geriye dönüşüm kullanıldığı öykü kahraman bakış açısıyla yazılmıştır. Diyaloglar ve içsel konuşmalar dengeli dağıtılmıştır. Tespit ve izlenimlere yer verilmiştir. Güncel sorunlara değinilmiştir.

Doruk, Zafer, “-Çek Bir İstanbul Güvercin Bakışı Olsun-”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat-Mart 1995, s.44-49 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Gurbetlik durumu, meyhane ortamı, pikapta müzik dinlenmesi, tren yolculuklarının hissettirdiği gibi durumlar metnin zihniyetinin yansımasıdır.

Kişiler: İsmi verilmeyen kahraman, meyhaneci Kosta, kahramanın annesi, babası, meyhanedekiler, kendin pişirici Mehmet Ali, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykünün zamanı belirsiz, mekânları ise İstanbul'da Kosta'nın meyhanesi Adana'da ise Mehmet Ali'nin yeridir.

Olay Örgüsü: Deniz ve İstanbul özlemi çeken kahramanın İstanbul'a gitmesi Kosta'nın meyhanesinde oturup neden İstanbul'a sürekli gelmek istediğini sorgulaması, işsizliğini burada unutmaması, sürekli öykü yazmak istemesi, meyhaneye gelen iki adamı izlemesi, Öner Yağcı'ya verilmek üzere yazdığı öyküleri çantasından

çıkarması, İstanbul'daki annesini, babasının gurbetteki zorluklarını düşünmesi, annesiyle yaptıkları tren yolculuğuyla Adana'ya varmaları, ölmüş babası tarafından karşılandıklarını, beraber güzel muhabbetlerle bir yemek yediklerini hayal etmesi, babasının mezarlığının tam karşısındaki kendin pişir mekânında Mehmet Ali'den servis isteyip yanında da yazar dostlarının olduğunu hayal etmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Akıp giden zamanın pişmanlıklarla değil güzelliklerle ve dolu dolu geçirilmesi gerektiği öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykülerde kişiselleştirmeden tasvirlerden, düşsel durumlardan bolca yararlanılmıştır. Kahraman bakış açısı kullanılmıştır. İçsel konuşmalar ön planda tutulmuştur. Gerçek kişilerin isimleriyle öyküye farklı bir boyut kazandırılmıştır.

Saka, Dilber, “Avuçların Yıldız Yıldız”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat-Mart 1995, s.51-55 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Aşk acısı, kırgınlık hayallerde yaşamak gibi durumlar metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen kadın kahraman, yıldız ve ismen geçen sevgilisi öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü zamanı, sıcak bir temmuz günü ve bir kış vaktidir. Öykü mekânı olarak bir bilgi verilmemekle birlikte gökyüzü oldukça fazla geçmektedir.

Olay Örgüsü: Kahraman kadının kendini yalnız ve kırgın hissetmesi, tüm yaşadıklarını hatırlarken sevgilisinin nerede olduğunu sorgulaması, oğluna veda edememenin üzüntüsünü taşıması, sevgilisinin gidişine katlanamayacağını düşünmesi gitmesini istememesi, özlemlerin yüreğine oturduğu anda yıldızlardan birini gökyüzünden koparıp avucunda tutması, onu yıkaması, konuşmaları, yıldızın avuçlarında ezilmesi, her gün baktığı yerlerde onu göremeyeceğini düşünüp üzülmesi, ihaneti tanıyan bir yıldız avuç açtığı için, sevda şiirler yazdığı için başkaları tarafından sert tepkilere maruz kalması, geceye tepki göstermesi, çocukluğunu çalan yalçın kıraçlara tepkili olması, sevgilisine seslenmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Yalnızlık acısının sürükleyebileceği durumlar öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Çok sayıda kişileştirme yapılmıştır. Parantez içi ifadeler sıkça kullanılmıştır. Ara cümlelere yer verilmiştir. Şarkı sözleri, teşbihler, tasvirler, şiirsel hava da öyküde dikkati çekmektedir. Kahraman bakış açısı tercih edilmiştir.

Özcan, Pınar, “Lahana”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat-Mart 1995, s.57-60 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Arabesk müzik, Adidas tişört, çığköfte yoğrulması, walk-man, bilmece, gibi unsurlar öykünün zihniyetini yansıtan durumlardır.

Kişiler: Pınar, annesi ve masal kahramanları, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykünün zamanı bir gece vakti ve ertesi sabaktır. Mekân ise Pınar’ın evi ile Masallar Ülkesi’dir

Olay Örgüsü: Pınar’ın çok olağan bir gecede Türkçe öğretmenin verdiği masal ödevini yapmaya çalışması, zorlanması, küçüklüğündeki lahana bilmecesini düşünerek bir yol bulmaya çalışması, mutfakta Nasreddin Hoca’nın olduğu bardakta Hoca’nın eşeğe düz bindiğini düşünmesi, Pınar ile konuşması, Pınar’ın içinden bir sesin bilmeceyi tekrarlamasını söylemesiyle Pınar’ın kendini eşeğin üzerinde hissetmesi, Nasreddin Hoca ile aynı eşeğin üstünde gitmeleri, Hoca’nın Adidas Tişörtlü olup walk-man dinlemesi, Pınar’ın ödevi üzerine konuşmaları, ödevini yapabilmesi için onu Masallar Ülkesi’ne gezdirmeye götürmesi, yolda çiftçileri görmeleri, Nasreddin Hoca’nın onları küçümser tavırda bulunması, saraya vardıklarında kapıdaki nöbetçilerin sakız çiğneyip arabesk şarkı dinlediklerini görünce Pınar’ın çok şaşırması, hiçbir şeyin hayalindeki gibi olmadığını görmesi, şatafatlı sarayda zavallı halayıklarla karşılaşmaları, padişahın eteğini öpmeleri, halayığın getirdiği saksafonu padişahın çalması, divan üyelerinin çığköfte yoğurup Pınar’a ikram etmeleri, Pınar’ın burayı dünyanın ikinci bir yüzü gibi görmesi, padişahın bir şeye çok kızıp tepsiyi vezirin kafasına vurması, sonra herkesin birbiriyle kavga etmesi, padişahın çığköftelerle tavana adını yazması, Pınar’ın yanına gelen küçük Arap kızın onun kulağına asıl masal kahramanlarının bunlar olmadığını ve onlara kurtarması gerektiğini söylemesi, Pınar’ı bilmediği bir bahçeye çıkartması, orada aksakallı derviş ile karşılaşmaları, sonrasında tıpkı okuduğu masallardaki gibi olaylar yaşaması, Kaf Dağı’nın ardındaki saraya varması, sarayın bodrum katında masal kahramanlarıyla kucaklaşması, çok mutlu olması, onları bu duruma koyan

kötülerden kurtulmak için yine lahana bilmecesini söylemesi, kötülerin yok olması, Masallar Diyarı'ndaki her şeyin eskisi gibi güzel olması, Pınar'ın tekrar kendi evinde olması, annesiyle konuşması, ertesi gün aynı bardakta Nasreddin Hoca'nın kendisine yine gülümsemesi, Pınar'ın da annesinden lahana sarması istemesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Hayallerimizdeki durumların bile bazen değişkenlik gösterebileceği, inandığımız doğruların bazen yanıltılabileceği gibi durumlar, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Fantastik özellikler gösteren öykü masalla harmanlanmış gibidir. Ara sözler ve ünlemli (imalı) cümlelere oldukça yer verilmiştir. Diyaloglar dengeli dağıtılmıştır. İç konuşmalara da başvurulmuştur. Olay öyküsü biçiminde yazılan öyküde kahraman bakış açısı tercih edilmiştir. Kahraman ile yazar aynı ismi taşımaktadır.

Uçar, Hülya, “Cahide Karatay Dosyası”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat-Mart 1995, s.61-63 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Bir kadının hep genç kalmak istemesi, aşk problemi, guguklu saat kullanımı, dantela yapımı, film çekimleri gibi durumlar, metnin zihniyetinin yansımalarıdır.

Kişiler: Cahide, Banu, Ferit, Hakan ve olay içinde yer alan yazar, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykünün zamanı 14.00'tür. Mekân ise Cahide'nin evi ile çekim plâtosudur.

Olay Örgüsü: Guguklu saatin 14.00'ü çalmasıyla Cahide'nin yerinden fırlayıp kuşu tüm gücüyle çekip alması, birkaç apartman ileride uçuşması için bırakması, uçmadığını görünce eve dönmesi, 15.30 treninin sesiyle pencereye itilmesi, asansörle aşağı inmek isterken elektriklerin kesilmesiyle 42 dakika içeride kalması, kapıcının onu geç fark etmesi, aşağı inip arabasına binerek çok hızlı sürmesi, Cahide Karatay'ın yazarın bir film için oluşturduğu bir karakter olması, oyuncu Banu'nun onu canlandırmak istemesi, Cahide'nin onu kıskanması, yazardan on yıl önceki halini yazmasını talep etmesi, yazarın onu bir şekilde ikna etmesi, Cahide'nin Banu'yu seyretmesi, kinci sahnede Ferit rolünde oynayan Hakan'a saldırması, sonra yazarla kavga etmesi, yazarın Ferit karakterini geri alması, Banu'nun sarsılıp

ağlaması, Cahide'nin de altüst olup ağlaması, role devam eden Banu'yu Cahide'nin bacak bacak üstüne atarak izlemesi, sürekli sigara içmesi, saç tokasını çıkarıp saçlarını savurarak elindeki dosyayı da bırakarak ağır adımlarla geriye dönüp bakması, guguklu saatin 14.00'ü göstermesi, Cahide rolündeki Banu'nun odada cansız uzanması, yazarın Cahide'nin arkasından ağlaması, Cahide'yi kendi haline bıraktığı için pişman olması, öykünün yarım kalması, oysa yazarın onu Tahir Bey'e tanıştırmak istemesi, aşk yaşamalarını planlaması, Banu'nun Cahide'yi öldürdüğünü düşünmesi, birilerinin Cahide'nin ölmediğini söylemesini istemesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Kendi hayal gücümüzle oluşturduğumuz kişilerin veya durumların bazen bizi gerçekmişçesine tesiri altında bırakması, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykünün başından sonuna kadar üst kurmaca tekniği kullanılmıştır. Yazar, hem anlatıcı hem de kahraman durumundadır. Gerçek ve kurmaca iç içedir. Diyaloglar arka planda bırakılmıştır. Olay öyküsü türünde yazılmıştır.

Ünsaldı, Şule, “Afişleme Geceleri”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan-Mayıs 1995, s.43-47 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Öyküde Ege Türkülerinin bulunması, kaset kültürü, gece bekçilerinin bulunması, Adalar'ın kekik dolu olması gibi durumlar metnin zihniyetinin yansımasıdır.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen kahraman, Aliş, Semih ve hitap edilen isimsiz kişi öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü bir gündüz vakti geçmektedir. Mekân ise deniz ve teknedir.

Olay Örgüsü: Kahramanın yüzme bilmemesinden dolayı hayıflanması, denizanalarından ve denizkestanelerinden korkmamış olmayı dilemesi, böylece serin bir kayalıkta kendini “ona” anlatabileceğini düşünmesi, Semih'le çıktığı tekne gezisinde kendini umarsız bir kaçışın içinde sığınak araması, etrafındaki manzarayı izlemesi, Aliş'in çakıl taşlarını getirmesi, kahramana sunması, kasette kahramanın çok sevdiği bir Ege türküsü çalması, Semih'in hala denizden dönmemesi, kahramanın afişli anılarını hatırlaması, “onu” hiç görememenin üzüntüsünü

yaşaması, dönmesini beklemesi, bu beklentinin sebebini sorgulaması, Adalar'dan akşam gitmek istemesi, Aliş'in kahramana aldığı hediyenin paketini avucuna bırakması, yanında açmasını istememesi, kahramanın yine "onu" düşünüp bir şeylerin bittiğini ayırımına varması, çeşitli hayallere dalması, Aliş'in aldığı hediyenin beyaz deniz kabuklu bir kolye olmasını dilemesi öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Bazı yaşanmışlıkların ve yaşanamayanların insanların kaderini derinden etkilemesi, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Kahraman bakış açısıyla yazılan öyküde parantez içi ifadelerle başvurulmuştur.

Yüksel, Sevdâ, "İki Kardeş", Karşı, Sayı 96-97, Nisan-Mayıs 1995, s.48-49 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Askerliğin evlilik önünde bir engel gibi görünmesi, çay ocağı kültürü, pazar kültürü, yoksulluk sebebiyle yuva kuramama, ev kiralılarının yüksek miktarda olması, dertten içkiye vurgun olmak, emekli aylığıyla ev geçindirilememesi gibi durumlar metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Semih, Kenan, Nimet, pazar esnafı, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü, bir yaz sabahı, pazar tezgâhının önünde geçmektedir.

Olay Örgüsü: Sezgin'in pazarda dolaşan dikkat çekici kadını izlemesi, kadının ona hiç güneş görmemiş gibi bembeyaz gelmesi ve kendisinin de bu yaz daha hiç denize girmediğini hatırlaması, çay ocağında küçük çırağın tezgâha bir bardak çay bırakması, Sezgin'in sabahtan beri bir çay bir sigara düzeninde sayısız çay ve sigara tüketmesi, böylece zamanın daha çabuk akması, bir anda karşısında Nimet'i görerek şaşırması, alış verişe çıkan Nimet'in Semih'le akşam beşten sonra buluşmak için randevulaşıp gitmesi, beş yıllık geçmişleri olan ikilinin birbirinin yokluğuna dayanamaması, mekâna gelen ağabeyi Kenan'a Sezgin'in durumdan bahsetmesi, kalkıp giden Sezgin'in ardından bakan Kenan'ın kardeşinin durumuna üzülmesi, Semih'in evlenemeyip yalnızlık içinde kalmasına, yoksulluklarının evliliğe engel olmasına içerlemesi, aynı durum yüzünden bir zamanlar kendisinin de sevdiği kızla evlenememiş olması, kendisini zamanında içkiye vurması, şimdilerde ise işini büyütme odaklanması, ölmüş annesini çok özlemesi, pazar esnafından bir arkadaşının kendisini çağırması, tezgâhını Ahmet adlı arkadaşına emanet etmesi,

Gürcü kadından ucuz vazolar alabilmek için arkadaşının peşinden gitmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Yoksulluğun insanın kaderini derinden etkilemesi, yaşanmak istenenler önünde bir set olması, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Hâkim bakış açısıyla yazılan öyküde geriye dönüş tekniği kullanılmıştır. İçsel durum aktarımlarına başvurulmuştur. Hayatın içinden gerçek öykünün ana izleği haline getirilmiştir. İçsel konuşmalara da diyaloglara da yer verilmiştir.

Hove, Chenjerai (Çev:Hüseyin Pekin), “Marita”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan-Mayıs 1995, s.50-52 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Yoksulluk içindeki halkın kalıcı iş uğruna bir ay ücretsiz çalışması, iş için yalvarılması, yasak aşk gibi durumlar çeviri öykünün zihniyetini göstermektedir.

Kişiler: İsmi verilmeyen kahraman, Marita, Marita’nın kocası, Murabba köylüleri, Manyepo öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykünün olay zamanı bir günde geçmektedir. Geriye dönüş zamanları ise belirsiz bir zamanı içermektedir. Mekân olarak ise Manyepo’nun çiftliği görülmektedir.

Olay Örgüsü: Kahramanın dün gece bütün uykusu boyunca düşünde Marita’yı görmesi, Marita’yla konuşurcasına ondan ağırlığı olan bir söz istemesi, küçüklüğünü hatırlaması, doğa ve hayvanlardan mutlulukla bahsetmesi, Marita’nın bir zamanlar kendisine verdiği sözü hatırlaması, Marita’ya sevgisinin çiftliktekilerin kulağına gitmesini ve kocasının da öğrenmesini istememesi, küçükken yaptığı kötü bir davranışı hatırlaması, Manyepo’nun çiftliği ilk aldığı zaman Murabba köylülerinin kapısına dayanıp iş istemesini gelenlerin çalışma gücünü test etmesini ay boyu deneme amaçlı parasız çalıştırıldıklarını hatırlaması, Marita’nın da orada kalabilmek için çok çalışması, Marita’nın çiftlikte kalabilmeyi hak etmesi ama hasta kocasının kabul edilmemesi, hasta kocası için Marita’nın Manyepo’ya yalvarması, Manyepo’nun adamı kabul etmesiyle herkesin Manyepo’nun o kadar da kötü bir insan olmadığını düşünmesi, Manyepo’yu bir veli nimet olarak görmeleri ve çiftlikte kalabilmek için çabalamaları, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Yoksulluk içindeki insanların hayatta kalma çabaları ile aşkın birlikteliği öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Mektup havası taşıyan öyküde kahraman bakış açısı kullanılmıştır. Benzetmeler, geriye dönüşler, ara sözler, örneklendirmeler de öykü anlatımında tercih edilmiştir. Diyaloglara yer verilmemiştir.

Özkan, Kaan, Sardunya, Karşı, Sayı 96-97, Nisan-Mayıs 1995, s.56-57(Öykü)

Metin ve Zihniyet: Betonlaşmanın artmış olması, insanların birçok durum karşısında sessiz kalması gibi durumlar metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen kahraman ve sardunya, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü zamanı, sabahın ilk ışıklarını takip eden iki saattir. Mekân ise kahramanın yattığı odadır.

Olay Örgüsü: Gecenin sabaha kavuştuğu ilk dakikalarda yatakta sırtı dönük yatan kahramanın arkadan konuşan kişinin sesini bulmaya çalışması, tedirginleşmesi, korku duymasına rağmen arkasına dönüp sesin sahibine bakması, hiç kimseyi göremeyince şoke olması, konuşmaların hala devam etmesi ama kimseyi bulunmaması, içine kuşku düşmesi, konuşmaların devam etmesi, dirsekleri üzerine doğrulup odaya tekrar bakınca gözünün sardunyaya takılması, ondan şüphelenip onu dinleyince konuşanın o olduğunu anlaması, sardunya'nın betonlaşma ve dünya düzeninden şikâyetçi olması, sinirlenmesi, kahramanın yataktan çıkıp cama doğru yönelmesi, sardunyaya seslenmesi, iki saatlik çabasına rağmen sardunyaya kahramanla konuşmaması, kahramanın bu durumun düş mü yoksa gerçek mi olduğuna hala karar verememesi, sardunya'nın dile gelmesini insanların suskunluğuna bağlaması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Dünya düzeninin alt üst olmasına insanların sessiz kalışı, insan dışı varlıkların bu duruma isyan edişi, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öyküde kahraman bakış açısı tercih edilmiştir. Durum (Kesit) öyküsü biçiminde yazılmıştır. Diyaloglar yerine içsel konuşmalara ve monologlara yer verilmiştir. Fantastik öykü türüne yaklaştırılmıştır. Kişileştirme ve intaktan yararlanılmıştır.

Gökhan, Halil, “Toplu Ölüm”, Karşı, Sayı 98-99, Haziran- Temmuz 1995, s.34-36(Öykü)

Metin ve Zihniyet: Kitap satışlarının artırılması için farklı yöntemler kullanılması, okuyanlara karşı düşmanca tavırların takınılması, haksız yere yapılanlara şiddet gibi durumlar metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: İsmi verilmeyen kahraman, ağabeyi, babası, Ertuğrul ve diğer adam öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykünün zamanı belirsizdir. Mekân ise kahramanın evinin bulunduğu sokağın hemen arkasına düşen cadde kenarındaki eğitim merkezine vitrinsiz duvarının önüdür.

Olay Örgüsü: Kahraman ve ağabeyinin babalarının açtığı kitap sergisinin başında, babasının pek önem verdiği sinirlendiği kitapları okuması, babasının görmesi için o kitabı Kapital’in altında saklayıp Kapital’in hiç satılmamasını istemesi, babasının kitabın farkına varmaması, kahramanın kitapların dükkânlarına nasıl, nereden ve kim tarafından getirildiğini düşünüp cevaplar bulamaması, iki kişinin gelip birkaç kitabı sormaları ve kardeşlerinin o kitabı okuyup okumadıklarını merak etmeleri, “ Bu Yurdu Bize Verenler” kitabını sorduklarında tepki gösterip küfretmeleri, kısa boylu Ertuğrul adındaki adamın diğer adamdan aldığı çakmakla önce bize bu yurdu verenlerin resmini yakmaya çalışması, kahramanın ağabeyinin koşup adamları durdurmaya çalışması, kahramanın altına kaçırmaması, Ertuğrul’un kahramanın ağabeyini yere itmesi, iki kardeşin sergi rafını kaldırıp eve götürmek istemeleri, Ertuğrul’un elinde yaktığı kitapla elinin yanması, gençler eve giderken babalarının gelmesi, gürültüleri duyup gelen babalarının adamların birinden dayak yemesi, kahramanın hıçkırarak hıçkırarak ağlamaya başlaması, iki kardeşin daha hızlı eve gitmeye çalışması, birkaç kitabın yere düşmesi, tam o sırada kahramanın “Bir Şeftali Bin Şeftali”deki yılanların caddeye doluşup iki korkunç adamı boğmalarını istemesi öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Kitapların aydınlatamadığı zihniyetlerin şiddete ve zorbalığa meyilli oluşu öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Kahraman bakış açısıyla yazılan öyküde argo ve küfürlerle yer verilmiştir. Diyaloglar ve içsel konuşmalar dengeli dağıtılmıştır. Olay hikâyesi

türünde kaleme alınmıştır. Hayatın içinden gerçek eser isimleri kullanılmıştır. Açık, anlaşılır ve sade bir dil tercih edilmiştir.

Ovat, Fuat, “Kayalar Bir Kahkaha İşitti”, Karşı, Sayı 98-99, Haziran- Temmuz 1995, s.62-63(Öykü)

Metin ve Zihniyet: Ayrılığa gitmek zorunda olan ilişki, bar kültürü, temizlik adına doğaya zarar verilmesi, insanların kusurlarının hemen göze batıyor oluşu, ayrılık acısının içkiyle sonlandırılacağına inanılması gibi durumlar, metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen adam, kadın, bardaki insanlar ve sokaktaki insanlar, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü, biraz güneşli biraz bulutlu güzel bir sonbahar günü ve gecesinde geçmektedir. Mekân olarak ise bar ve deniz kenarı görülmektedir.

Olay Örgüsü: Adamın sevgilisiyle el ele mutluluk içinde olması, bir sonbahar günü güneş ufuktan kayboluncaya dek beraber vakit geçirmeleri, o günü dolu dolu değerlendirmeleri, adamın o kadınla her zaman mutlu olabilecekken sırf ayrılmaları gerektiği için ayrılmış olmaları, kadının ağlaması, adamın ise onu öpüp gözyaşlarını kendi içine akıtması, kadının sevmediği evine dönmesi, adamın artık burada yapamayacağını anlayınca başka bir yere gitmek için otobüs bileti alması, yüreğinde karmaşık duygularla bir bara gitmesi, kadını hemen özlemesi, hiç dinmeyecek bir özlem hissetmesi, kadının başka bir dünyada oluşuna lanetler okuması, gri elbiseli bir adamın ağaç yapraklara vurup sararmış yaprakları döktüğünü görmesi, ona öfke duyması, elindeki bardağı ona doğru fırlatınca mekândaki herkesin kendisine gülmesi, adamın etraftaki hareketliliğe dalıp yine kadını düşünmesi, yalnız bir kızın gelmesi, sandalyeyi devirene kadar kimsenin ona dikkat etmemesi, pek çok insanın yanaşıp demir attığı bu limanda yüreklice gülen ve ağlayan kimsenin olmaması, dışarıdaki herkesin havanın kötülemesiyle bir yerlere kaçışması, müziğin durması, adamın denize doğru yürümesi, kayaların bir kahkaha işitmesi, insanların bunun ayrımına bile varamaması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Mecburi ayrılıkların insanları kötü durumlara sevk edebileceği ve başka diyarlara gitmeye zorlayabileceği, öykünün temasıdır.

Dil ev Anlatım: Hâkim bakış açısı ile yazılan öyküde diyaloglara çok az yer verilmiştir. Tamamlanmayan durumlardan bahsedilip açıklık bırakılmıştır. İçsel muhasebelere değinilmiştir. Kişileştirmeler de kısıtlı olarak kullanılmıştır. Genel olarak açık ve anlaşılır bir anlatım kullanılmıştır.

Buyrukçu, Muzaffer, “Mayhoş Şeylerle Birlikte”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.18-29(Öykü)

Metin ve Zihniyet: İnsanlara borç takıp zengin gibi yaşayanların, soylu gibi görünmeye çalışanların bulunması, içkiye düşkün hayatlar, dini kullanan kişiler, cinsel ögeler, çarpık ve yasak ilişkiler, cinayet, mark, dolar durumları, yatırımlar, karı-koca geçimsizliği gibi durumlar metnin zihniyetinin yansımalarıdır.

Kişiler: Fatma, Yücel, Yahya, Zehra, Perihan, Sevda(ismen), Mükrimen(ismen), davetteki kişiler, konuklar öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü zamanı, bir gün ve gecesidir. Mekân olarak Zehraların evinin bahçesi ve Fatmaların evi görülmektedir.

Olay Örgüsü: Yahya’yla Zehra’nın kızları Buket’in on yaşına basmasını kutlamaları, kutlamanın bol insanlı ve düğün havasında olması, gürültünün Fatma’yı çok sinirlendirmesi, böyle insanlarla komşuluk ettiği için kendisini talihsiz görmesi, kocası Yücel’in ona katılmaması, Fatma’nın evini satıp anlaşılabileceği insanlarla bir arada oturmak istemiş, Yücel’in buna gülmesi, Fatma’nın tek başına yemek yemekten bıkip usanması, ağlaması, evliliğinin yürümeyeceğini düşünmesi, o sırada kapının çalması, Yücel’i bu saatte beklemediği için şaşırmaması, Perihan’ın gelip Zehra’nın kutlamasına, Fatma’yı Zehra adına yine çağırması, Fatma’nın gitmek istememesi, fazla bağırp çağırmamalarını iletmesini istemesi, kocasıyla olan ilişkilerini gözden geçirmesi, üzülmesi, çıkarıp rakı içmesi, Zehra ile vaktinde yaşadıkları tartışmayı hatırlaması, aklına Zehra’nın kötülüklerinden sonra Mükrimen’in yaptıklarının gelmesi, onunla dinli konuda yaşadıkları sorunları anımsaması, yediği yemekten hiç tat alamaması, akşam on buçukta Yücel’in otobüsten inmesi, kulağına Sevda’nın sesi gelmesi onu hayal etmesi, bugün Sevda ile her vakit anımsayacağı bir üç saati serüvenine eklemiş olması, eve yaklaşırken Zehraların kutlamalarına yönelmesi, Yahya’nın Yücel’i kucaklaması, Fatma’nın niçin gelmediğini Zehra ve Yahya’nın sorgulaması, Yücel’in Fatma’yı öven kişisel özelliklerinden bahsetmesi, Yücel’in oturduğu bir masada güncel, ekonomik ve

siyasi tüm konuların açılması, Zehra'nın misafirlerinden bir kaçını akşam Yücel ve Fatma'nın yatıya kabul etmesini istemesi, Yücel'in duruma sıcak bakması, eve gizlice giren Yücel'in Fatma'nın sitemleri karşılaşması, eve gelmeme sebeplerini yalanlara sığınarak açıklaması, Yahyaların misafirlerini ağırlama teklifini sununca Fatma'nın sert bir dille red etmesi, kavağa etmeleri, buna rağmen Yücel'in misafirleri çağırması, misafirlerin ortamın gerginliği ile kendilerini mahcup hissetmeleri, Yücel'in Fatma hakkında derin düşüncelere dalması, ardından Sevda ve kadınlığını, onunla yaşadığı sevişmeleri düşünmesi, Sevda için Fatma'dan vazgeçemeyeceğine inanması, Fatma'nın yatakta çok huzursuzlanması, Yücel'in ona erik teklif etmesi, Fatma'nın istememesi, Yücel'in barışmak istemesi, Fatma'nın kavgadaki sözleri ona hatırlatması, Yücel'in alttan alması, Fatma'nın artık o evden gitmek istemesi, Yücel'in onu kalmaya ikna etmesi, biraz daha tartıştıktan sonra barışıp sevişmeye hazırlanmaları, Yücel'in bu gün Fatma'ya söylediği yalanları yarın kılıfına uydurmak için düşüncelere dalması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: İnsanlar arası ilişkilerin boyutunun yaşam çizgisini etkileyebilmesi ve kişiyi istemediği durumlara sürüklemesi, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Hâkim bakış açısıyla yazılan öyküde parantez içi ifadelerle, ara cümlelere yer verilmiştir. Geriye dönüşlerden yararlanılmıştır. Kişilerin özelliklerini yakından tanıtan olaylara yer verilmiştir. Betimleyici ve öyküleyici anlatım kullanılmıştır. İçsel konuşmalara başvurulmuştur.

Özel, Sevgi, “Asma Sakal Takma Bıyık”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.36-39(Öykü)

Metin ve Zihniyet: “Sanatçı ve Sorumlulukları” üzerinde düşünülmesinin sağlanması, “hayır” diyemeyen insanların yaşadıkları, emeklerin heba olması gibi durumlar, metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Muhsin Bey ve Kutlu Bey öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü zamanı, bir yaz gününün öğleden sonrasında gece saatlerine giden bölümüdür. Mekân ise Muhsin Bey'in evi ile Kutlu Bey'in işyeridir.

Olay Örgüsü: Muhsin Bey'in yine “hayır” diyemediği bir telefonu kapatınca canının sıkılması, söyleşiler için yaptığı yolculuklardan artık bıkmış olması, masasının başında yarınki söyleşi için çeşitli metin çalışmaları yapması, ne yazıp

nasıl başlayacağını bir türlü kestirememesi, kâğıda kuş, çiçek ve yürek çizip bunlar arasındaki ilişkiyi kendi konusuyla ilişkilendirmeye çalışması, çeşitli oyunlardan sonra masadan kalkıp 21.00'deki yolculuğu için hazırlık yapması, böyle zamanlarda karısından ayrılmış olmasına üzülmesi, “Sanatçı ve Sorumluluğu” başlıklı bu söyleşide neler söyleyebileceği üzerine düşünmesi, kanepede uyuması, uyandığında saatin 21.45 olduğunu ve otobüsü kaçırdığını fark etmesi, terden ıslanmış giysilerini değiştirip birkaç lokma atıştırması, telefonda Kutlu Bey’i arayıp yarınki söyleşiye yetişemeyeceğini bildirmesi, telefonu kapatın Kutlu Bey’in ne yapacağını düşünmesi, hazırlık yaptıkları çağrılar ve duyuruları görüp emeğine acıması, yazarın doğru söyleyip söylemediğini düşünmesi, birkaç yere telefon edip durumu bildirmesi, çözümlerin kendisine mantıklı gelmemesi, bir gazeteci tarafından Muhsin Bey hakkında uyarıldığı sözleri hatırlaması, yarınki söyleşi duyurusu başlığı olan “Sanatçı ve Sorumluluğu” yazısının üstünü çizip “Asma Sakal/Takma Bıyık” eklemesi, üstüne kuşlar, çiçekler, yürekler çizmesi, bunlara bakarak düşünmesi, başka yapacak bir şey olmadığını anlaması, kilometrelerce uzak yazarın ise çoktan uykuya dalması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Sorumluluk bilinci içinde yaşamamanın önemi, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öyküde hâkim bakış açısı kullanılmıştır. Durum (kesit) öyküsü olarak oluşturulmuştur. Tanıtıcı tasvirlerden monologlardan yararlanılmıştır. Diyaloglar kısıtlı tutulmuştur. Açık ve anlaşılır bir dil kullanılmıştır.

Kurtlar, Berna, “Dönüş”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.45(Öykü)

Metin ve Zihniyet: Aile baskısıyla evlilik, aile içi şiddet evlilikte küfür ve hakaret, çocuğun aile içi şiddetten olumsuz etkilenişi, bekâretin önemi, sevginin her şeyden üstün olması gibi durumlar metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen kahraman, kocası Salim ve kahramanın eski sevgilisi öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü zamanı, “nice günlerden bir gün nice gecelerden bir gece” olarak tanımlanan bir zamandır. Mekân ise kahramanın Salim’le evli oldukları ev ve eski sevgilisinin evidir.

Olay Örgüsü: Kahramanın kocası Salim’le yine tartışmış olması, Salim’in ona göre laftan anlamayan biri oluşu, kendi anne babasının o küçükken yanlarında

yaşadıkları kavgayı hatırlaması, yatak odasına girip güzel günlerinden kalan kuşu Yadigâr'ı eline alıp öpmesi, kuşun tartışmalardan rahatsız ve huzursuz olduğunu düşünmesi, odasına bakınca oradaki hiçbir şeyi kendisinin isteyerek almadığını, bu evliliği de kendisinin istemediğini fark etmesi, canının ilk acıdığı o gerdek gecesini hatırlamış, banyoya gidip kusmak istemesi ama başaramaması, içinin kabarmasının artması, birkaç parça eşyasını ve Yadigâr'ı alarak evden gitmek istemesi, Salim'in hesap sorması, kahramana küfür ve hakaretler yağdırması, dışarı çıkınca kahramanın kusması, bu kusmasının aslında kocasının tüm davranışları sonucunda oluşması, evi ve arabası olan bir mühendisle evlenip evi olacağını söyleyenleri hatırlaması, evden ayrılışında bir daha çıkmayacağı merdivenlerin on beş basamaktan oluştuğunu fark etmesi, sevdiği adamın yanına gitmesi ve ömür boyu onunla olmaya geldiğini söylemesi, onunla arasındaki sevgi bağını hissetmesi, evi gözden geçirdiğinde birlikte çektiydikleri fotoğrafı görüp “İşte benim evim, bizim evimiz.” diyerek evi sahiplenmesi ve kendisini oraya ait hissetmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Zoraki ilişkilerin bir gün mutlaka sona ereceği ve eksik yaşanmışların tamamlanma arzusu, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Durum (kesit) öyküsü biçiminde yazılan öyküde hâkim bakış açısı kullanılmıştır. Kişiselleştirmelerden yararlanılmıştır. Benzetmeler ve betimlemeler kullanılmıştır. Diyaloglar kısıtlı tutulup içsel öğeler ön planda tutulmuştur. Öykü beklenmedik bir sonla tamamlanmıştır.

Cinozoğlu, Avni, “Sevda Sürgünü”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.59-61(Öykü)

Metin ve Zihniyet: Flört ilişkileri, evlilikten korkulması, aşkın ileri boyutları, hayal kırıklığı, ayrılık acısı gibi durumlar, metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Ömer, Sema, Zuhale (İsmen), öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü zamanı bir gün ve akşamıdır. Mekân ise Suadiye'deki Çardak adlı kahve, Kadıköy, Taksim, İstiklal Caddesi ve vapurdur.

Olay Örgüsü: Ömer'in buluşma yerine yarım saat önce gelmesi, çok coşkulu olması, gelen tüm vapurlara göz gezdirmesi, ansızın, Sema'yı görüp çocuklar gibi sevinmesi, Çardak adlı kıyı kahvesine gitmeleri, Ömer'in daha önce böyle bir aşk içinde olmadığını fark etmesi, henüz bir aylık olan bu ilişki bitse bile sevgilisini hiç

unutmayacağına inanması, hep onunla olmak istemesi, Suadiye’den Kadıköy’e gelmeleri, sevgilisini çok daha önce tanımış olması gerektiğine inanması, Sema’nın çantasından çıkardığı –kendi örgüsü- bereyi, becerilerinden bahsetmesi, akşam vedalaşmaları, her buluşmalarında Sema’nın kendi ailesinden bahsetmesi, bir akşam Taksim’de buluştuklarında Sema’nın Ömer’le evlenemeyeceğini evlilik insanı olmadığını söylemesi, Ömer’in düşlerinin yıkılması, geçen yıl kendisine aynı minvalde sözler söyleyen Zuhal’i hatırlaması, onunla sevgililiği değil dostluğunu sürdürmesi fakat Sema’yla yaşadığı koşutluğun kendisin alt üst etmesi, Sema’nın kendisini vazgeçilmez gibi gelmesi, onun dostluğunu istemediğini vurgulayıp yağmura aldırmaksızın yürümesi, vapura bindiğinde gözlerinden iki damla yaşın süzülmesi, arkasına baktığında şehrin öldüğünü, Pompei’ye benzediğini görmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Ciddiye dönüşen durumların oluşumunda insanların vazgeçebildiği, hayal kırıklıklarının kalp sancısına dönüşebildiği, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Kahraman bakış açısıyla yazılan öyküde insan ve çevre tasvirleri, duygu aktarımı, parantez içi ifadeler, sorgulayıcı tavır, kişileştirme gibi durumlara başvurulmuştur.

Aliye, Zeynep, “Bir Reklam Arası”, Karşı, Sayı 101, Ekim- Kasım 1995, s.14-20 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Kahramanın erkeklik dürtüleri, hayaller içinde yaşaması, hayal ile gerçeği ayırt edememesi, bambaşka görüntüdeki bir kadını kendi hayallerindeki bir kadın gibi görmesi, metnin zihniyetinin göstergesidir.

Kişiler: Hasan, beğendiği kadın ve garson öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykünün zamanı belirsizdir. Mekânı ise bir restorandır.

Olay Örgüsü: Hasan’ın bulunduğu restorandaki her şeyi kartonlaşmış gibi görüp algılaması, pencereden dışarı baktığında ise her şeyin olağan biçimde olduğunu görmesi, içeriye bakınca tekrar dehşet içinde kalması, sanki başka bir dünyanın içindeymiş gibi hissetmesi, orada bir nokta fark etmesi, noktanın kendisini çektiğini hissetmesi, korku ve merak içinde kalması, bir kadına ait ev görmesi, kadını tamamen görüp incelemesi, bu güzel kadının kendi yoluna çıktığını düşünüp başlangıç adımını ondan beklemesi, kadının tam da düşlerindeki kadın olduğunu

düşünmesi, kadının kendisine en yakın boş masaya oturması, kadını izleyip ona dokunduğunu hissetmesi, bu güzeller güzeli kızıl saçlı kadının kendisini en çok çeken yanının gözleri olduğunu hissetmesi, kadını kraliçesi gibi düşünmesi, masadan kalkan kadına nasıl olduğunu sorması, kadının saçlarının küt ve kahverengi olduğunu gözlerinin de renkli olmadığını fark etmesi, kadının Hasan’a küçümseyen bir tavır göstermesi, Hasan’ın kendisini bir noktaya dönmüş gibi hissetmesi, bir çantanın üstünde SİYAM yazdığını fark etmesi, dışarıdan birinin kendisine Hasan ağabey diye bağırması, başını yine salona çevirmesi, her şeyin yerini gerçekliğe bırakmış olduğunu görmesi, kendisini bir düştten uyanmış gibi hissetmesi, başında duran garsondan hesabı hissetmesi, garsonun yeleğindeki kıpkızıl düğmede karanlığa gömülüymüş gibi hissetmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Olunması istenen durumların veya düşlerin sanrı olarak gerçek hayata yansması öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Durum (kesit) öyküsü biçimde kaleme alınan öyküde kahraman bakış açısı tercih edilmiştir. Diyaloglar yok denecek kadar azdır. Tasvirler, benzetmeler, varsayımlar, hayali öğeler, kişileştirmeler kullanılmıştır. Fantastik durumlara yakınlık söz konusudur.

Gökhan, Halil, “Büyük Oda”, Karşı, Sayı 101, Ekim- Kasım 1995, s.23-27 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: İşçi devrimleri, öğrenci ve gençlik hareketleri, polis tehdidi, bohçacılık geleneği, mektupla iletişim, öğrenci hareketlerinde kaybolan gençler, sorunlu evlilik, asılan insanların, süper güçlerin müdahalesi, kadın kılığına girilerek kamufule olunması gibi durumlar metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Arif, Feray, polis, küçük çocuk ve bohçacı kadın öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykünün zamanı belirsizdir. Mekân olarak ise büyük bir oda kullanılmıştır.

Olay Örgüsü: Arif’in çoğu romanda okuduğu gibi gençlik ve öğrenci hareketlerine katılmak istemesi, bireysel devrimden yana olması, kendini bir yazar sanması, kimin yazarı olduğunu sorgulaması, geçmişte bir polisin kendisini yürüyüşte yakalayıp bu büyük odaya getirip sorgulaması, üzerinde ne varsa alıp gittiğini ve giderken getirip ismini ve robot resmini karakollara vereceğini söyleyip

tehdit etmesi, Arif'in çok korkması, çıkışın olmadığı odada kendini çaresiz hissetmesi, koltukları odanın ortasına taşıyıp kendisine bir yer edinmesi, sokaktan geçen hurdacıya soba boruları satıp parasıyla bir çocuğa kâğıt kalem aldırıp yazdığı mektubu bohçacı kadınla postaya ulaştırması, karşılığında kadından bir şeyler satın alması, mektubun evli bir kadın arkadaşı olan Feray'a hitaben yazılması, ondan kendisini kurtarması için yardım isteyip adresi ve evi tarif etmesi, Feray'ın onu bulması, evliliği üzerine konuşmaları, asılan insanlardan ve süper güçlerin tutumundan söz etmeleri, Feray'dan kendisine kitaplar getirmesini istemesi, geçmişteki ilişkileri üzerine konuşmaları, Feray'ın Arif'le yakınlaşmaya çalışması, Arif'in daha geri durması, Arif'in Feray'dan annesine ulaşip iyi olduğunu bildirmesini istemesi, Feray'ın birkaç saat sonra gitmesi, gönderdiği kitapları Arif'in okuması, birkaç küçük öykü yazması, yazarken sıkılıp bu işin kendisine göre olmadığını düşünmesi, kapı çalınca kadın kılığına girip kapıyı açması ve yine o polisin geldiğini görmesi, ihbar ve aramalardan sonra tutuklanması, hapse konması, polisin Arif'e artık serbest olduğunu söylemesi, hapisten bir daha kaçmaması için onu uyarması, polisin giderken bir an durup Arif'in başörtüsünü çekmesi ve Arif'in dona kalması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Düşünce suçu olarak görülen bazı durum ve eylemlerin insanların hayatında derin ve unutulmaz yaralara sebep olabileceği, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Kahraman bakış açısıyla yazılan öykü olay öyküsü türündedir. Diyaloglar dengeli dağıtılmıştır. Açık bir dil kullanılmıştır. İçsel durumlardan bahsedilmiştir. Metin içinde metin oluşumu denenmiştir. Okuyucunun zihninde tamamlanması istenen açık bölümler bırakılmıştır.

Buyrukçu, Muzaffer, “Telefon Konuşmaları: (1) Gizli Rüzgârlar”, Karşı, Sayı 102, Aralık 1995- Ocak 1996, s.11-19(Öykü)

Metin ve Zihniyet: Artistlik ajansı, kasette müzik dinlenmesi, içki kültürü, telefon sapıklığı, para yatırılan şirketin iflasıyla zarara uğramalar, faiz, soygun çeteleri, beddua, eşin aldatılması gibi durumlar, metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Yakup, eşi, yeğeni Pelin, eniştesi, Yakup'un sevgilisi Fide, kolejli kız (ismen geçiyor), öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü zamanı, akşamüstü ve akşam saatleridir. Mekân ise Yakup'un evidir.

Olay Örgüsü: Düşlerinde dünyalar kurup dünyalar yıkan Yakup'un uyandığında değiştirdiğini sandığı şeylerin bir tek taşına bile dokunamadığını anlaması, üzülüp hüzne boğulması, bir sigara yakınca Doktor Aziz Bey'in sigara konusundaki uyarıcı sözlerini hatırlaması, ofisine gelen artist adaylarının içlerinin boş olduğunu, kendi dillerine bile yabancı olduklarını görmesi, yalnız dünkü kolejli kızı gözünün tutması, kendine sofra hazırlaması, müzik setinde Hamiyet Yüceses'in kasetinin çalması, telefon çalınca borcunu alacağı Kadir olmasını dilemesi ama telefondaki kişinin hiç ses vermemesi, Yakup'un küfretmesi, o kişiye hakaretler yağdırması, telefonu kapatıp öfkelenmesi, bu durumların günde sekiz on kez tekrarlandığını, telefona her koştuğunda kendini bir yerlere çarpıp bir şeyler kırması, telefonda ses gelmeyince de karşıdakine küfürler, hakaretler etmesi, PTT'ye telefon numarasını değiştirmesine dair dilekçe yazıp numarayı değiştirmesine karşın evin sürekli başka bir yer gibi yanlış aramalara maruz kalması, o konuşmaları anımsaması, ardından dünkü başvuruda bulunan kızı düşünüp karısının Ankara'da bulunduğu sürede beraber olabileceklerini hayal etmesi, o sırada telefonun çalması, yeğeni Pelin'in ajans başvurusu yapmak ister gibi dayısını arayıp işletmeye çalışması, Yakup'un durumu en baştan anlamasına karşın bozuntuya vermemesi, sonra bu durum üzerine konuşmaları, ardından karısı ve eniştesi ile konuşup telefonu kapatması, evlilik fotoğrafını görüp eşine beddualar etmesi, arkasın yaslanacakken yine telefonun çalması, arayan Fide'nin Yakup'a sitemlerde bulunması karısının Ankara'ya gittiğini söylemeyip saklamasından şikâyet etmesi, ardından Yakup'un Fide'yi eve çağırması, onun da hemen gelmek isteyip telefonu kapatması, Yakup'un büyük bir coşkuyla Fide'nin çok sevdiği menemeni hazırlamaya başlaması, Öykünün olay örgüsüdür.

Tema: İnsanların bir boşluk bulduklarında nefislerinin dilediğince hareket etmeleri ve insani ilişkilerinde taraflı olabilecekleri, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Kahraman bakış açısının kullanıldığı öyküde hayali durumlar, kişileştirmeler, mübalağalar, parantez içi ifadeler, tasvirler, İngilizce popüler sözcüklere yer verilmiştir. Çokça küfür, argo ve hakaret kullanılmıştır. Diyaloglara sıkça başvurulmuştur. İçsel durumlar ve düşünceler de öyküde yerini almıştır.

Özünal, Mucize, “Sudan Suret Çalmak”, Karşı, Sayı 102, Aralık 1995- Ocak 1996, s.23-24(Öykü)

Metin ve Zihniyet: Molla kararlarına önem verilmesi, ebru sanatının mollalarca sakıncalı görülüp yasaklanması, ödlerden tirşe boya elde edilmesi, yasaklı davranışların gizlice yapılması ve saklanması, metnin zihniyetinin yansımalarıdır.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen kahraman, Kelâm ve Köse Kasap, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü zamanı ilkyaz akşamı, mekân ise evdir.

Olay Örgüsü: Kahramanın içeriden Kelâm’a seslenip cevap alamayınca kapının önüne çıkıp ovaya bakması, Kelâm’ın tirşe boyayı bulup bulmadığını merak etmesi, ebrucu kahramanın ellerinin boya içinde olması, bu gece istediği renkleri yakalayıp yakalayamayacağını merak etmesi, yerinden kalkıp çeşmeye gitmesi, ellerini yıkayıp Köse Kasap’ın gelip ona ebru yaptığına dair çeşitli imalarda bulunması, mollaların toplanıp sudan suret çalmayı yasaklaması sebebiyle kahramanın kendi yaptığı işi saklama gereği duyması, Köse Kasap’ın gitmesi, kahramanın yeniden Kelâm’a seslenmesi, Kelâm’ın gelip bir paket getirmesi, borudan atılacak diğer paket için içeriye geçmesi, levhasını dedesinden kalma levha gibi gömmek istemesi, yüreğinin isyanla dolması, az sonra bacanın içinden iki topağın arka arkaya düşmesi, çabucak açması, keselerin patlamadığını görmesi, sevinip tezgâha özenle taşınması, ödü ağır ağır döküp özdeşleştirmesi, ipeği yanı başına uzatması, ipek ve kâğıdın bir olması, dışarı fırlayıp güneşin batışını keyifle izlemesi, artık sabaha kadar bütün renk ve suretlerin onun olması, bütün renklerin çanaklarda yansması, ebru ustasının sudan suret çalmaya koyulması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Bazı yasakların insanları o yasakları uygulamaya cezbetmesi, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Hâkim bakış açısının kullanıldığı öyküde tasvirler dikkat çekicidir. Ebru sanatının terimsel ifadelerine yer verilmiştir. Diyaloglar geri planda kalmıştır. Geleneksel yöntemler tanıtılmıştır.

Gökalp, Serap, “Çekingen Bir Şarkının Uçuşması”, Karşı, Sayı 102, Aralık 1995- Ocak 1996, s.28-29(Öykü)

Metin ve Zihniyet: Çay bahçesi kültürü, davul, dans öğrenimi, geçmişteki aşkın peşine düşülmesi, metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Filiz, dans eğitmeni adam, aşkının peşine düşen adam, eşi Suna, garson öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Farklı zamanlar içinde anlatılan öykünün zamanları arasında sonbahar ile kış döneminde sıkışıp kalmış bir gün ile kasım ayından bir gün görünmektedir. Mekân ise çay bahçesi ve evdir.

Olay Örgüsü: Filiz’in dans figürleri öğreten adamın konuşmalarına geçiştirici cevaplar vermeye başlaması, rahat tavırlar sergileyip kahkahalar atması, başka bir yerde bir adamın akli başında bir insanın yapamayacağı bir şey yapıp iş gezisinden kaçmakla kilometrelerce uzakta anı- insan karışımı birini araması, bir çay bahçesine girmesi, garsonun gelmesi, ondan çay istemesi, yaz bahçesini soğuğa ve kışa terk etmiş olduklarını fark etmesi, çayın soğuması, anılarda dolaşması, tetikte ve ürkek bir biçimde aradığı kişinin nerde olabileceğini düşünmesi, bir yerden çıkıvermesini istemesi, nerede oturduğunu merak edip birilerine sormak istemesi, aradığı kadının kocasıyla sorunlar yaşayabilmesinden endişelenmesi, başka bir zamanda bir kasım günü evinde Suna’yla yemek yemesi, haberleri dinlemeleri, o güne gidip birilerine kadını sorma isteği duyması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Yarım kalmış bir yaşanmışlık için insanların geçmişin izleri peşine düşebileceği, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Durum(kesit) öyküsü biçiminde kaleme alınan öyküde parantez içi ifadeler, ikilemeler, sorgulayıcı tavır, yoğun tasvirler, kişileştirmeler kullanılmıştır. Diyaloglar sınırlı tutulmuştur.

Buyrukçu, Muzaffer, “Telefon Konuşmaları(2) Gece Arayan Gölgeleler”, Karşı, Sayı 103, Şubat 1996, s.21-32 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Sövmek, cinsel istekler, müstehcen konuşmalar, apartman kültürü, boşanmalar, gazetelere yansıyan cinnet haberleri, evli kadınların başka erkeklere meyilli davranışları, evlilik dışı ilişkiler, alkol kültürü, sorunlu evlilikler, aldatmalar, aile geçimi için birkaç evde çalışılması, miras sorunları, ölümcül hastalık

karşısındaki çaresizlik, enflasyon, denizi kirletenlere sitemler, metnin zihniyetinin yansımalarıdır.

Kişiler: İsa, Demet, Selda, Nejat, Celâl, Handan, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü, belirsiz bir günün içidir. Mekân ise İsa'nın evidir.

Olay Örgüsü: İsa'nın Esin'i düşündükten sonra televizyonda dizi açması, sürekli araya giren reklâmlara sinirlenmesi, kendini grip olacak gibi hissetmesi, kapının çalınmasıyla Selda'nın gelmesi, kısa bir muhabbet etmeleri, markete giden Selda'nın İsa'nın istek listesini de alması, Selda'yı arzulaması, o dönene kadar gazete haberlerini okuması, o sırada Demet'in kendisine aşure getirmesi, kocasıyla olan sorunlarını İsa'ya anlatması, tatil için onun yazlığına ablasıyla gitmeyi istemesi, İsa'yı bırakan kadına anlam verememesi, oysa karısını bırakanın İsa olması, her ikisinin de birbirini arzulaması, suları kesik olan Demet'in, su deposu olan İsa'nın evinde yıkanmak yarına söz vermesi, Demet'in bir anda İsa'yı dudaklarından öpmesi, biraz sevişip arkasını yarına bırakarak evden ayrılması, İsa'nın sarsılması, telefonun çalması arayan Nejat'la konuşması, Nejat'la konuşması, Nejat'ın uzun bir süre birden fazla işte çalışıp hastalanmasından, ciddi ameliyatlardan bahsetmesi, ölmek istememesi, eşinden bahsederken sitemli sözler söylemesi, miras sorunlarını bildiği için ailesinden hastalığını gizlemesi, öbür gün buluşmak için randevulaşmaları, İsa'nın telefonu kapatınca Nejat'ın durumuna canının sıkılması, Demet'i düşünmesi, tekrar telefonun çalması, Doktor Celal'in araması, eşini İskenderun'a gezmeye gönderen Celal'in yanındaki Handan'la vakit geçirip İsa'yla konuşması İsa'nın onlara sürekli tavsiyelerde bulunması, telefonu kapatıp onların nasıl vakit geçireceklerini düşünmesi, yeniden telefonun çalması öykünün olay örgüsüdür.

Tema: İçinde bulunulan bir ahlaki yaşamın ve düzenin olmayışının insanı gereksiz maceralara, günlük isteklere ve arzulara sürükleyebileceği, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Hâkim bakış açısının kullanıldığı öyküde tasvirlerle, parantez içi ifadelerle, ara sözlere, bol diyaloglara yer verilmiştir. Telefon konuşmaları, öykünün ana durumu hâline getirilmiştir.

Yüksel, Sevda, “Kenan ile Sezgin Bir de Gülseren”, Karşı, Sayı 103, Şubat 1996, s.34-35(Öykü)

Metin ve Zihniyet: Anılarda yaşamak, lakaplar, metresle yaşantı, ev içi huzursuzluklar, aile içi geçimsizlikler, evlenince aileyle yaşama durumu, emekli maaşıyla geçimin zorluğu, annenin yitirilmişliği sebebiyle ablanın kardeşine anne gibi olmaya çalışması durumları, metnin zihniyetinin yansımalarıdır.

Kişiler: Sezgin, Gülseren, Kenan, Nimet, Hatice Hanım, Abdullah Bey, Gökçe, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Soğuk bir kış günü, öykünün zamanıdır. Mekân ise Nimet’in evi ve otogardır.

Olay Örgüsü: Gülseren’in, küçük kızı Gökçe ve kardeşi Sezgin’le yolda yürümesi, gözünün Ayı Yaşar’ın evine takılması, hâlâ orada yaşayıp yaşamadığını Sezgin’e sorup “Hayır” yanıtını alması, delikanlının aklının az sonra ablası ve Nimet arasında yapılacak görüşmede olması, bu yüzden de kendisine seslenen küçük yeğeni Gökçe’yi duyamaması, eve girdiklerinde kendilerini Hatice Hanım’ın karşılaması, Sezgin’in kapıdan gitmesi, Hatice Hanım’ın uzun bir nişanlılık dönemi istememesi, Sezgin’in kendi ailesindeki geçimsizlikleri ve huysuz babası Abdullah Bey’i düşünüp evlenince evde çıkacak huzursuzlukları öngörmesi, Kenan’ın da bu evlilik için karamsarlığa kapılması, Sezgin’in babasının karşı çıkışları ve Nimet’in ailesinin dayatmaları arasında kalması, babasının hiçbir zaman ellerinden tutmayışına isyan etmesi, Gülseren’in Sezgin’e anne gibi olmaya çalışması, otobüse binip Kenan tarafından uğurlanırken Kenan’ın ablasının içini ferahlatacak sözler söylemesi, otobüsün hızla yol alması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Maddi imkânsızlıklar sebebiyle ev üstüne ev kurulma fikrinin endişeye yol açması, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: I ve II numaralı bölümlere ayrılan öyküde hâkim bakış açısı kullanılmıştır. Ara sözlere yer verilmiştir. Diyaloglar dengeli dağıtılmıştır. Tamamlanmamış cümlelerle okuyucuya alanlar tanınmıştır.

Oğan, Münevver, “Sığınak”, Karşı, Sayı 103, Şubat 1996, s.36 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Dünyanın yaşanılmaz bir yer olması, kendi kendine konuşmak, her şeye rağmen bir sığınak aramak, filmlerin insanları ağlatıp gerçek

yaşamların ağlatmaması, sevginin bir yüreği çoğaltması gibi durumlar metnin zihniyetinin yansımalarıdır.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen kadın ve adam öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Sıcak, yakıcı bir eylül, öykünün zamanıdır. Mekân ise bir sığınağın önüdür.

Olay Örgüsü: Çözüm üretilemeyen zeminlerde bir sığınak arayan kadının kendi kendine konuşması, insan kirlenmesinin önüne geçmek, doğaya karışmak istemesi, beyninin bir çağlayanda arındırılmasını istenmesi, kadının sığınağın penceresine bakması, kararsız adımlarla merdiveni inmesi, kimsenin olmadığını düşündüğü hâlde zili çalması, içeriye buyur edilip minik bir iskemleye oturup adamla konuşması, saygı ve sevgiyle çoğalarak bu kapıdan çıkacağını bilmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Bunalmışlıkların yeni arayışları beraberinde getirmesi, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Hâkim bakış açısıyla yazılan öyküde içsel muhasebelere, kişileştirmelere, sitelere yer verilmiştir. Diyaloglar yok denecek kadar azdır. Açık ve anlaşılır bir anlatım mevcuttur.

Fikriye, Emine, “Dost Tutmak”, Karşı, Sayı 103, Şubat 1996, s.37 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Yanlış anlaşılmalara, eski insanların “ayıp” diye tembihledikleri sözler, av tüfeği, soylu gelin alma isteği, namus cinayeti gibi durumlar metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: İso, Fadile ve Fadile’nin eşi, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü, bir gece vaktinde İso ve Fadile’nin kaynana-gelin kaldıkları evde geçmektedir.

Olay Örgüsü: İso’nun tıkrıtya uyanıp etrafına bakması, yataktan kalkıp sesin peşine düşmesi, gelini Fadile ile bir adamın yatakta kıpır kıpır oynaması, İso’nun gelinine duyduğu büyük öfkeye rağmen yerinden kıpırdayamaması, İso’nun kendi kocasıyla istediklerini ayıp olur düşüncesiyle yaşayamamasının acısını duyması, İso’nun öfke ve kin içinde kocasından yadigâr kalan av tüfeğini alıp gelininin odasına yönelmesi, adama üç el kurşun sıkıp öldürmesi, Fadile’nin dehşetle yerde yatan, seviştiği adama bakması, yerde yatan adamı İso’nun görüp sarsılması, ela

gözlerinin yaşlanması, tülbentini başından atıp “oğlım, yavrım” diyerek ağıt yakması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Yanlış anlaşılmanın ağır sonuçlara sebep olması, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Hâkim bakış açısıyla yazılan öyküde argo sözler, küfürler, ikilemeler, yöresel söylemler, benzetmeler kullanılmıştır.

Safai, “Telefon Telleri”, Karşı, Sayı 103, Şubat 1996, s.39-41 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Mantıklı düşünemeyen bir adamın kendine verdiği zarar, kafe kültürü, hediyeleşme gibi durumlar, metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Adam ev kadın, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü zamanı belirsizdir. Mekân ise bir kafedir.

Olay Örgüsü: Adamın, masanın üstündeki küçük karton kutuyu kadının önüne doğru süzmesi, kadının ipi coşkuyla çözmesi, adamın özgürlüğünü sağlayan kadına öpücük göndermesi, kutunun içine bakan kadının korkuyla ve dehşet içinde kapağı hemen kapatması, kekeleyen kadının bunların ne olduğunu sorması, adamın böylesi bir tepkiyle karşılaşacağını düşünmemesi, “Kulak” yanıtını alan kadının bu kulakların plastik veya porselen olmasını dilemesi, adamın “Değil” yanıtıyla kadının sarsılması, o kulakların –karşısında oturan ve saçları yüzünden kulaklarını net olarak göremediği-bu adama ait olup olmadığını sorması, adamın bu soru karşısında şaşırıp başkalarının kulaklarının kendi masalarında ne işi olabileceğini düşünmesi, kadına “Evet, benim kulaklarım.” yanıtını vermesi, kadının sarsılması, adamın kulakları buraya getirdiğine pişman olması, kadına telefon etmek için dışarıda beklemekten kulaklarının donduğunu, o yüzden de sevinmesi için onları buraya getirdiğini belirten yazıyı kadına göstermesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Fedakârlık sanılarak yapılan her davranışın mantıki dayanaklarının bulunmayışı, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Hâkim bakış açısıyla durum(kesit) öyküsü olarak yazılan öyküde ikilemeler, tasvirler ve kişileştirmeler kullanılmıştır. İçsel konuşmalara ve diyaloglara yer verilmiştir.

Çağlar, Ali Özenç, “Hafız”, Karşı, Sayı 104, Mart 1996, s.12-13 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Kurban geleneği, dine yönelik öncesi içkiye bağımlılık, söz dinlemeyen çocuğa dayak, spor dallarında madalya gibi durumlar, metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: İsmi verilmeyen kahraman, babası Rıza, annesi Saadet, oğulları ve karısı, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü, sıcak bir yaz gecesi, İspanya’da geçmektedir.

Olay Örgüsü: Kahramanın, kopuk kopuk olan yıllarını ve yıllardır görüşmediği annesini düşünmesi, annesi Saadet’in kış için yakacak hazırlığı yapması, eşi Rıza’nın ezan okuması, onun ezan okuyuşunu herkesinkinden daha güzel bulması, eskiden içki içen Rıza’nın askerden geldikten sonra içine düştükleri yoksulluk sebebiyle Allah’a yaklaşıp bir anda adının “Hafız”’a çıkması, kahramanın kahvede olan babasını yemeğe çağırırken gördüğü hayvanların kurban edildiğine acıdığı zamanları hatırlaması, kahramanın baktığı her yeri kendi memleketiyle kıyaslaması, yüzme üzerine babasının dayağıyla sonuçlanan anısını hatırlaması, yüzme alanında madalyalı olan oğlunun ise babasının yüzme bildiğine daha yeni inanması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Çocukluk yıllarında yaşananların insanın geleceğine de yön verebileceği, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Hâkim bakış açısıyla kaleme alınan öyküde tasvirler ön plandadır. Geriye dönüşlere ve argo sözlere de yer verilmiştir. Diyaloglar sınırlı tutulmuştur. Bir kişinin gözünden anlam kazanan olaylar, gidişatı oluşturmıştır.

Sarı, Kemal Lütfü, “Hülleli Tayin”, Karşı, Sayı 104, Mart 1996, s.14-16 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Rüşvet yoluyla atamaların sağlanması, içki kültürü, tayin sorunu, sahtekârlık, amaca ulaşmak için kurulan şirket, dergi ilanları, formaliteden evlilik ve bu evliliklerin gerçeğe dönüşmesi, metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen kahraman, onun doktor arkadaş grubu ve Bakanlık’taki adam, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü, belirsiz bir günün sabahı ve onu takip eden günlerdir. Mekân ise tren, Ankara Garı, Bakanlık, Kuğulu Park ve kurulan şirkettir.

Olay Örgüsü: İlk görev yerlerine atamalarını sağlamak için bir grup arkadaşın aynı trende Ankara'ya gitmesi, bu uzun yolculuğun onların dostluğunu pekiştirmesi, tren sabah Ankara Garı'na varınca oradaki pastanede kahvaltı yapıp Sıhhiye'den Bakanlık'a kadar yürümeleri, oradaki listeye bakınca şoke olmaları, kendilerine yardımcı olmak isteyen adamın peşine düşmeleri, iyi yerlere atanmanın 1000 Mark'tan 4000 Mark'a kadar olduğunu öğrenmeleri, adamın onlara bir telefon numarası yazdırıp iki gün sonra kendisini aramalarını istemesi, adamın kalkmasıyla kendi aralarında konuşup kapıdaki listeden yer seçecek kişilerin sadece parası olmayanlar olmasına üzülp bunu insanî bulmamaları, hiçbirinin o kadar parası olmaması, Kuğulu Park'ta içki içip parayı bulmak için çeşitli fikirler öne sürmeleri, doktorların bu şamatayı çaresizlikten yapmaları, nereden ve ne kadar para bulacaklarını konuşmaları, kahramanın güzel bir fikir bulması, bu fikre göre önce tayinden vazgeçmeleri, sonra o adama verecekleri rüşvet miktarındaki parayla şirket kurmaları, gerekli çalışmaları yapmaları, bu şirketin tayin yaptırmak isteyen hekimlerle ihtisasına yeni başlamış bekâr asistanları resmi bir nikâhla formaliteden evlendirmesi, zamanla ellerine çok para geçip tıbbi dergilere ücretli ilanlar verebilmeleri, özel bir ilan dergisi çıkarmak için uğraşmaları, asistanlardan beklentilerinden fazla talep almalarına şaşırması, sonradan geri dönüş aldıkları isimlerden yaşam koşullarının iyileştiğini duymaları, hatta formalite evliliklerden bazısının gerçek aşka da dönüşmesi, sonuç olarak Bakanlık'taki rüşvet listelerinin sayısının azalması, rakamların aşağı çekilmesi, pek çok asistanın sorunlarının çözümlenmesi, kahraman ve şirketin diğer isimlerinin vesile oldukları tanışmalardan doğan düğünlere gitmeleri, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Hayat şartlarının insanları farklı durumlara sevk edebilmesi ve yeni başlangıçlara vesile olması, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Kahraman bakış açısıyla kaleme alınan bu öyküde ikilemelere ve benzetmelere sıkça yer verilmiştir. Diyaloglar, sınırlı tutulmuştur. Dil, açık ve anlaşılırdır. Olaylar arasındaki bağlantılar açıkça aktarılmıştır. Ayrıca öykü "Bu öykü tümüyle kurmaca olup öyküde gerçek olan hiçbir şey yoktur. Yalnız, gülmece amacıyla yazılmıştır."(s.16) notuyla yayımlanmıştır.

Aksakal, Neşe, “Kolsuz Gömlek”, Karşı, Sayı 104, Mart 1996, s.18-19 ( yk )

Metin ve Zihniyet: Genç ve Şüpheli bir ölüm, intihar söylentisi, ilk maaŐın harcanması için yapılan alışveriş, çaresizlikler, polisin kuvvet uygulaması gibi durumlar, metnin zihniyetini yansıtılmaktadır.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen kahraman, kardeşi,  zg r, onun arkadaşları ve polisler öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân:  yk  zamanı, belirsizdir. Mekân ise maĒaza ve apartmanın  n d r.

Olay  rg s : Kahramanın kardeşinin ilk işinden kazandıĒı parayla annesine ve kendisine bir Şeyler almak istemesi, abla kardeş çıktıkları alıŐveriŐten dönüŐlerinde apartmanda  Ēlık sesleri ve bir cenazenin olduĒunu görmeleri, ölen kişinin düşündükleri kişi olduĒunu dilemeleri, henüz yirmi yaşında karakolda intihar ettiĒini duyup inanmamaları, haykırıŐların birbirine karışması, arkadaşlarının sloganlar atmaları, polisin gelip herkese kuvvet uygulamaya çalıŐmasıyla grubun daĒılması, abla kardeş bu durumun içinde olması, olaylar sırasında  zg r’ n cenazesinin yalnız kalması, abla kardeşin eve dönmeye çalışması, her Şeyin bir rüya olmasını istemeleri, apartmana girip birbirlerine destek olmaları, kahramanın kendini yapayalnız hissetmesi, bu acıya dayanamaması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Beklenmedik ölümlerin insanları uĒrattıĒı sarsıntı, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Kahraman bakış açısının kullanıldıĒı bu öyküde kişileştirmeler, betimlemeler, deyimler, eksiltili ifadeler ve c mlerler kullanılmıştır. Yan çizgilerle ayrılan bölümlerde anlatımın farklı bir boyuta taŐındıĒı görülmektedir.

AydoĒmuŐ, Kemal, “ ok Eskiden Yazılmış Bir Ő irdeki Yalana Dair”, Karşı, Sayı 104, Mart 1996, s.38 ( yk )

Metin ve Zihniyet: Çocukluk anıları, hatıralara sarılma, horozŐekeri, ölümün beklenmesi, çocukların empati kuramaması gibi durumlar, metnin zihniyetinin yansımasıdır.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen kahraman, babası, arkadaşı ve cenaze evindekiler, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü bir kış günü kahramanın oyun oynadığı yerde ve evinde geçmektedir.

Olay Örgüsü: Kahramanın, hayatının en karanlık ve en aydınlık onca zamanını geçirdiği çocukluğunda babasının bir köşebaşında ölmediğini hatırlaması, onunla ilgili anımsadığı çok az şeyin olması, onları anımsaması, babasının neleri sevip yaptığını merak etmesi, babasının ölümü beklediğini, hatırlaması, babasının ölümünü haber veren arkadaşının onu hiç anlamadığını bilmesi, kahramanın babası sağmış gibi eve gitmesi, evdeki insanların onun gözüne çirkin görünmesi, annesinin kucağına atlaması, ağlaması, o odaya girmesine izin verilmeyip teyzesine gönderilmesi, kendisini koymadıkları odaya bir daha hiç gitmemesi, babasını orada yatağında bıraktığı için hep orada olup uyuduğunu varsayması, aklında kalan tek şeyin, hastane penceresinden ona el sallarken onu sevip sevmediğini bilmemesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Bir çocuğun babasız kalmasının ruhunda bıraktığı izler, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Kahraman bakış açısının kullanıldığı öyküde diyaloglara yer verilmemiştir. Anlatma zamanı ile olay zamanı farklıdır. Tezatlar ve benzetmelerden yararlanılmıştır. Sorgulamalara da yer verilmiştir.

Oğan, Münevver, “Bir Yıldız Kaydı Tut”, Karşı, Sayı 105, Nisan-Mayıs 1996, s.21 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Harmanda uyku, kayan yıldız görünce dilek tutulması, insan olabilme çabaları, aydınlığa sıkılan kurşunların insanları yaralaması gibi durumlar metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen kahraman ve sevgilisi, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü zamanı karakış, mekân ise belirsizdir.

Olay Örgüsü: Kahramanın çocukken yaz akşamlarında harmanda yatıp yıldızlara bakarak tuttuğu dilekleri anımsaması, yıllar sonra yıldız kayarken dilek tutmuş gibi coşkulanması, bütün günü ayakları yerden kesik geçirmesi, çok sevinçli olması, yalnızlıklarda yitirdiği beni araması, sevdiğinin susup bir şey söylemeden yanında yürümesini istemesi, insanın hangi yol uzunsa onu seçmesi gerektiğini düşünmesi, sevgilisinin bir şey söylemesi gerekmediğini, daha güzel bir dünya

çabasında yanında olduğunu bilmesi, bütün uğraşlarının biraz daha insan olabilme, biraz daha kendini bulabilme olması, kayan yıldız sebebiyle dilek tatmasını istemesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Çocukluk alışkanlıklarının insanı her yaşta heyecanlandırıp mutlu edebileceği ve devamlılık gösterebileceği, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Çehov (durum, kesit) öyküsü biçiminde yazılan öyküde tasvirler, kişileştirmeler, deyimler, teşbihler, tekrarlı bağlaçlar kullanılmıştır. Kahraman bakış açısı tercih edilmiş ve diyaloglara hiç yer verilmemiştir.

Fikriye, Emine, “Kuma”, Karşı, Sayı 105, Nisan-Mayıs 1996, s.24-25 (Öykü)

Metin ve Zihniyeti: Kuma geleneği, kadının erkek üzerinde hakkı olmadığına inanılması, yetim kızların sahiplenilmesi gerektiği düşüncesi, eş sayısının çok olduğu durumlarda babanın çocuklarının adlarını bile bilmemesi, emri vaki evlilikler, gerdek gecesi eşle tanışma gibi durumlar metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Çadırcı Rıza, Ülkiye, çocukları, İsmail Ağa, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykünün zamanı belirsizdir. Mekân ise Rıza ile Ülkiye'nin evidir.

Olay Örgüsü: Çadırcı Rıza'nın dört çocuğunu ve karısını sevmesine rağmen köylük yerde bir kadınla olamayacağını düşünüp dayısının kızıyla da evlenmek istemesi, dayısı öldüğü için onu sahipsiz görüp almayı arzulaması, bebeğini sallayan karısı Ülkiye'nin bu kuma fikrine hiç razı gelmemesi, Rıza'nın onu ikna etmeye çalışması, Ülkiye'nin baba evinde de kuma gördüğünü hatırlatması, Ülkiye'nin, kuma getirmesi durumunda hakkını Rıza'ya helal etmeyeceğini söylemesi, kadının erkek üzerinde hakkı olamayacağına inanan Rıza'nın bir hafta sonra düğün yapması, Ülkiye'nin düğün boyunca odasından çıkmaması, üç kadınlı babası İsmail Ağa'nın kendisini bir emri ile Rıza'ya verdiğini hatırlaması, Rıza'ya artık yol açıldığını, iki kadınla yetinmeyeceğini, gelen kumadan kocasının çocuklarının olacağını düşünmesi, pencereden ona bakması, ardından bahçeye çıkıp mutfığa su içmeye gitmesi, su içerken zılgıt seslerini duyup bardağı elinden düşürmesi, gözyaşlarının akması, onurunun kırılması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Kuma durumunun kadınların onurunu kırıp hayatlarında derin yaralar açması, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Olay öyküsü biçiminde kaleme alınan öyküde geriye dönüş tekniği duygusal yoğunluklar, tasvirler, deyimler kullanılmıştır. Hâkim bakış açısı tercih edilmiş ve dengeli diyaloglara yer verilmiştir. Bolca ağız özellikli cümleye de yer verilmiştir.

Ali Kemal, “Hasır Fötr Şapka”, Karşı, Sayı 105, Nisan-Mayıs 1996, s.32-35 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: İçki ve Sigara alışkanlığı, lakap takılması, insanların Kızılbaş gibi ayrıştırıcı ifadelerle maruz kalması, kâhyalık, ırgatlık gibi durumlar metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Halil, ismi belirtilmeyen kahraman, kâhya ana, ırgatlar, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykünün zamanı belirsizdir. Mekân ise Edremit Parkı’dır.

Olay Örgüsü: Kahramanın yağmurda sığınacak yer bulmaması, aynı yollardan geçip aynı çeşmeden su içtiği Sabahattin Ali’yi düşünmesi, arkadaşı Halil’le olan anılarını hatırlaması, oturduğu Edremit Parkı’nda bir içmesi, parkın bir anda boşalması, birinin kendisine seslenmesi, seslenene bakınca Halil olduğunu görmesi, onu karşısında görmeyi hiç beklemediği için çok şaşırması, Halil’in başında ise kahramana ait olan hasır fötr şapkanın bulunması, tokalaşıp coşkuyla öpüşmeleri, Halil’in yağmurda hiç ıslanmadığına şaşırması, kahraman ne zaman o parka gitse karşısına Halil’in çıkması, beraber sigara içmeleri, eski anılardan bahsetmeleri, kahramanın eski günleri hatırladıkça eğlenmelerinin zamanla eleştiriye dönüştüğünü de hatırlaması; bir zamanlar beraber domates bahçesinde çalışırken Halil’in kovulup kendisinin kadınlarca kalmasının istenmesini, bu durumu Halil’i rahatsız etmesini, kahramanı ve beğendiği kızın “Kızılbaş” olarak yaftalanmasını hatırlaması, Halil’in fötr şapkayı çıkarıp ezerek kahkaha atışına kahramanın da katılması, aralarının açık olmasına fötr şapkayı gösterip onu daha da ezmesi, Halil’in birden ciddileşip kahramanı arabozan olarak suçlaması, güneşin tekrar çıkmasıyla parkın yeniden canlanıp kalabalıklaşması, kahramanın da Halil’i aramak istemesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: İçkinin bazen insanda hayal ve gerçek ayrımı yapılamamasına sebep olması öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Kahraman bakış açısıyla kaleme alınan öyküde hayali durumlar tasvirler, geriye dönüşler kullanılmıştır. “Hasır Fötr Şapka” gibi sembolik öğelere de yer verilmiştir. Diyaloglar dengeli dağıtılmıştır. Sade bir anlatım tercih edilmiştir.

Kutlar, Berna “Şimdi Gitme Zamanı”, Karşı, Sayı 106, Haziran-Temmuz 1996, s.36 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Çocukluk anılarında saplanılması, sırma işlemeli bohça, Hıdırellez gelenekleri, pikaptan Zeki Müren dinlenilmesi, okul kaçağı sevgililer, şehri terk etme gibi durumlar metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: İsmi verilmeyen kahraman öykünün kişisidir.

Zaman ve Mekân: Öykünün zamanı belirsiz, mekânı ise anı yüklü şehirdir.

Olay Örgüsü: Kahramanın zamanın ayırımına varamayıp bunu önemli olarak da görmemesi, terk edilmeleri sorgulaması, tüm anılarını sırma işlemeli bohçaya koyması, çocukluk anılarını yitirmekten korktuğu için şehri terk etmeyi istemeyişi, gelincik tarlalarını yıllardır göremediğine üzülmesi, Hıdırellez’deki dileklerinin kabul olmaması, leylak kokulu çocukluk günlerini anımsatan yerlere gitmesi, pikapta Zeki Müren çalması, kahramanın kendini “hüzün” diye tanımlaması, mutluluğunun geri kaldığını düşünmesi, gelincik tarlalarını, leylakları, parkta öpüşen okul kaçağı sevgilileri ve abileri bohçasına koyması, mor dağların ardındaki şehre seslenip kendisine bir bohça anıdan başka bir şey vermediğini düşünüp bu sebeple artık gitme zamanı geldiğini belirtmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Anıların insanın tutunacağı tek dal oluşu ve zamanla bundan da vazgeçilmesi öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Kahraman bakış açısıyla yazılan öyküde kişiselleştirmeler, betimlemeler, sorgulamalar kullanılmıştır. Öykünün girişi şiirle yapılmıştır. İçsel konuşma havası içinde yazılmıştır.

Mintzuri, Hagop (Çeviri: Nurhan Büyük Kürkçiyen), “Onun Adı”, Karşı, Sayı 106, Haziran- Temmuz 1996, s.43-45 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: İçki kültürü, kabakta şıra içilmesi, eve izinsiz girilmesi, evli birinin başkasına ilgi duyması, hırsızlık gibi durumlar, metnin zihniyetini yansıtan durumlardır.

Kişiler: Cancan, Pertik, kızları Sara, Naro, Arut (İsmen), Kara Karan, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü zamanı bir günün belirsiz saatleridir. Mekânlar ise Kara Karan’ın evi, Cancan’ın evi harman yeri ve ovaadır.

Olay Örgüsü: Cancan’ın Ableons Arut’un kapısının önünden geçerken içeri girip bir şıra içmeyi düşünmesi, Arut dışarıda olsa bile karısı Kara Karan’ın mutlaka içeride olduğuna inanması, içeri bakınca kimseyi görememesi, evi biraz daha gezince yerde yatan ve üzeri örtülü olmayan Karan’ı görmesi, kadının ona çekici gelmesi, Karan’ın kendi eşi olan Pertik’e benzemediğini fark edip ona istek duyması, yatağın yanına gidip kadını uzun uzun izlemesi, Arut’un gelip kendisini yanlış anlayacağını düşünerek sokağa çıkması, eve dönünce karısı Pertik ile kızı Saro’nun buğday elediklerini, 14’ündeki kızı Naro’nun ise yerleri süpürdüğünü görmesi, karısının nerede olduğuna dair sorduğu soruları yanıtsız bırakıp toprağa oturması, karasının ondan –sert bir dille- yardım istemesi, iki kızlarıyla beraber ailecek işi tamamlamaları, kızların yanlarından gitmesiyle karı koca baş başa konuşmaları, Pertik’in hamilelik ihtimalinden söz etmesi, Pertik’ten hoşlanmadığı için sözlerine ilgisiz kalması, aklının fikrinin Kara Karan’da olması, yarın değirmene buğday götüreceği için eşek isteme bahanesiyle Karan’ı yeniden görmek için evlerine gitmesi, bu kez yer döşeginde onu görememesi, kendisinin yatağa uzanması, kadının yattığı yatakta uzanmış olmanın kendisine haz vermesi, az sonra kalkıp onun giyip kullandığı eşyaları aramaya çalışması, kendisini izleyen kediye bir şeyler fırlatınca kedinin gitmesi, bulduğu gömlek ve mendili koynuna sokup aceleyle sokağa çıkması, harman yerine gidip bir duvarın dibinde çökmesi, çaldıklarını çıkarıp bakacakken birinin yaklaştığını fark edip vazgeçmesi, ovaya gidip bir tümseğe çökmesi, koynundan çıkardığı gömleği uzun uzun koklayarak Karan’ın Pertik’ten farklı olduğunu düşünmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Bazı insanların elindeki ile yetinmeyin daha fazlasını isteyerek nefesine yenik düşmesi ve sadakatini yitirmesi, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Hâkim bakış açısının kullanıldığı öyküde, çeviri olmasına rağmen yöresel söylemler, kişiselleştirmeler, tasvirler de tercih edilmiştir. Dengeli bir diyalog dağılımı görülmektedir. Açık ve net bir anlatım mevcuttur.

İzgü, Muzaffer, “Mahkeme Duvarı”, Karşı, Sayı 107, Ağustos- Eylül 1996, s.7-10 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Hapishane, mahkeme, mahkeme duvarında resim bulunması, ressam olan yargıcın duvara hep farklı bir resim asmasıyla sergi oluşturması, resimlerde işlenen çarpık kentleşme bilinçsiz sanayileşme gibi durumlar, metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Orhan, yargıç, iki jandarma, yazman ve mübaşir, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öyküde geçen zaman belirsiz, mekân ise mahkeme salonudur.

Olay Örgüsü: Jandarmanın, Orhan’ın kelepçesini açarken onun ilk kez mahkeme duvarında çok güzel bir tablo olduğunu fark etmesi, hapishaneden sonra mahkeme duvarında böyle bir resim gördüğüne şaşırıp sevinmesi, bu resimle davasının sürekli başka kentlerde görüşülmesini ve suçlandığı konuları unutması, resmin kendisine dünyanın sorunlarını anımsatması, jandarmanın Orhan’la resim üzerine muhabbet etmesi, yargıcın gelmesiyle bu defa resim üzerine yargıç ve Orhan’ın konuşması, yargıcın resmin ressamının kendi olduğunu söylemesiyle herkesin resme bakması, yargıcın resmini açıklaması, Orhan’ın bir an davasıyla ilgili her şeyi unutması, yargıca sergi açıp açmadığını sorduğunda yargıcın mahkeme duvarını işaret etmesi, Orhan’ın resmi biraz daha yorumlamasıyla yargıcın onun boynuna sarılması, yanaklarından öpmesi, mübaşirden iki çay istemesiyle herkesin şoke olması, resmin yorumuna devam etmeleri, çayların gelmesi, Orhan’ın cezasını düşünürken güzel bulduğu çayı içip yargıcın plastik dilin oluşumunu anlattığı dakikaları yaşaması öykünün olay örgüsüdür.

Tema: İnsanların hiç ummadıkları bir anda hayatlarının gidişatının değişebilmesi, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Kahraman bakış açısıyla kaleme alınan öyküde yöresel ağız özellikleri, alıntılar, betimlemeler kullanılmıştır. İçsel konuşmalar ve diyaloglar dengeli dağıtılmıştır. Sade ve gösterişsiz bir anlatım tercih edilmiştir.

Doruk, Zafer, “Ay Çiçekleri”, Karşı, Sayı 107, Ağustos- Eylül 1996, s.35-37 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Yalnızlık, sinema geleneği, yoksulluk; samimi dostlukların olduğu, insanların birbirini sevdikleri, yardımlaşmanın bol olduğu, değer yargılarının bulunduğu, paranın pul olmadığı yıllara duyulan özlem, metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen kahraman(yazar), çocuk ve gişeci, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü zamanı, 1 Ağustos akşamıdır. Mekân ise kahramanın evinin balkonudur.

Olay Örgüsü: Kahramanın 1 Ağustos akşamı ellindeki deftere çocuk resimleri çizmesi, bu çocukları nereden bulup getirdiğini düşünüp samimi ve insancıl yıllardan geldiklerine inanması, eski zamanların değer yargıları ile yaşam ortamını özlemesi, anılarını yâd etmesi, o anılar içinde kendi çocukluğunu yakalaması, çocukken yazlık sinema bileti için gişecinin acele etmesini istemesi, parasının eksik olmasını gişecinin kabul etmemesi, çocuğun (kendisinin) farklı yollardan filmi izlemeye çalışırken adam tarafından yakalanıp kovulması, çocuğun ısrarcı olması, inatlaşmaları, çocuğun yalvarması, çocuğun bu halini hatırlayan kahramanın balkonda oturduğu yerden kalkıp bağırması ve o adama yalvarmasını istememesi, çocuğun kahramana cevap verip halinden anlamadığını söylemesi, kahramandan para istemesi, böylece düşleri alarma geçirmesi, çocuğun gişecinin suratına dondurma, bilye, ay çiçeği atması, kahramanın çocukluğunda böyle bir anı yaşamamasına rağmen düş olarak yaşaması, artık düşlerden korkmaması, balkonda çocuklar gibi zıplaması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Geçmişteki kimi anıların acılarla anılmasının yerini yeniden yazılması veya düşünülmesinin kişiyi daha mutlu etmesi, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Kahraman bakış açısıyla kaleme alınan öyküde üst kurmaca tekniği kullanılmıştır. Kahraman, kendi çocukluğu ile konuşmakta, onu

yönlendirmektedir. Öyküde ayrıca kişileştirmeler, tasvirler, şarkılara göndermeler, deyimler, geriye dönüşler, film replikleri de kullanılmıştır.

Akbal, Oktay, “Önce Ekmekler Bozuldu”, Karşı, Sayı 108, Ekim- Kasım 1996, s.37-40, (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Lise ortamı adetleri, aşka olan inancın bitmesi, sinema kültürü, tabancalı resimler, koskoca şapkalı haydutlar, radyo kültürü gibi durumlar metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: İsmi verilmeyen kahraman ve çevresindeki insanlar öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykünün zamanı sonbahar, mekânları ise lise ve sinemadır.

Olay Örgüsü: Önce ekmeklerin sonra da her şeyin bozulması, sebebinin ise savaş olması, dünyanın her yerinde en çok kullanılan kelimenin savaş olması, hayal kurmanın artık geçmişte kalması, kahramanın barış yıllarında lise öğrencisiyken okula geç kaldığını, cebir dersini iyi dinlediklerini, lise muhabbetleri yaptıklarını, herkesin kendine göre hayalleri olmasını, aşkın o yıllarda kaldığını hatırlaması, kendisinin o yıllarda yaşadığı aşkı anımsaması, barış yılları derslerini özlemesi, gittikleri sinemayı ve geçirdikleri vakitleri hatırlaması; kötü şeylerin onlardan uzak olduğunu, zamanla daha ağırbaşlı olup hissi filmlere gittiklerini hatırlaması, o sonbaharda savaşın başlaması, hayatın normal seyrinden çıkması, derslerde hocaların artık her şeye sinirlenmesi, gazetelerin görünümünün korkunçlaşması, dünyanın tadının kaçması, caddelerin askerlerle dolması, birçok insanın şehri terk edip ücra köylere gitmesi, savaş yaşamı ortamına zor alışılması, o dönem bebeklerinin artık büyümesi, kalpleri olanların kalplerini kaybetmeleri, kahkahalarla ölü listelerinin birbirine karışması, kahramanın okulu bitirmesinin üstünden yılların geçmesi, savaşın en iyi yıllarını ellerinden alması, kutsal şeyleri ellerinden alması, herkesin kendisine artık yabancı gelmesi, o ekmeğin bozulması, yarı savaş yarı barış yılları insanları olarak umutlarını kaybetmemeleri, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Savaşın sayısız insanın kaderini değiştirip hayatları alt üst etmesi ve onarılmaz yaralara sebep olması, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Kahraman bakış açısıyla yazılan öyküde geriye dönüş tekniği kullanılmıştır. Diyaloglara yer verilmeyip sade bir anlatıma başvurulmuştur.

Akbal, Oktay, “Müzeyyen Abla”, Karşı, Sayı 108, Ekim- Kasım 1996, s.58-59, (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Şarkıcı olma arzusu taşıyan genç kız, aşçılık eğitimi, ünlülülerin hayatına özenilmesi, düşlerdeki koca, fal kültürü, matine kültürü, sinema geleneği, çöpçatanlık, evlenip çocuk sahibi olan kadının kendine bakmayı bırakması, bir babanın ölümünün getirdiği yoksulluk gibi durumlar metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Müzeyyen abla, ismi belirtilmeyen kahraman, kahramanın annesi, babası, Zeki, damat, Müzeyyen’in çocukları, öykünün kişileridir.

Zaman Ve Mekân: Öykü, beş altı yıllık bir zaman diliminde, kahramanın evi, Üsküdar’daki düğün salonu ve kahramanın Fatih’teki evinde geçmektedir.

Olay Örgüsü: Müzeyyen’in sürekli olarak –özellikle yemek ve börek yaparken- şarkı söylemesi, yeni yeni çıkan Müzeyyen Senar’la kendisini kıyaslaması, bir gün onun gibi sahneler çıkacağına inanması, ünlülerin yaşadıkları gibi bir yaşam hayali içinde olması, Beyazıt’taki yemek pişirme derslerine, kahramanın annesinin ve Müzeyyen ablasının beraber gitmesi, Müzeyyen’in orada tüm öğretilen tarifleri evde uygulaması, düşlerindeki kocayı beklemesi, fallardan medet umması, ilk yazın başlamasıyla sınavların birbirini izlemesi ve kahramanın kendi sorunları arasında Müzeyyen ablayı unutması, Müzeyyen ablanın roman yazma serüvenine girmesi, üç aydır kaldığı kahraman ve ailesinin evinden Adapazarı’na dönecek olması, bir sebeple kaldığı bu evde kahramanın babasının bulduğu Zeki Bey’le evlenmek istemediği için ondan hoşlanmadığı imajını bırakması, kendi roman yazma dünyasına dönmesi, bu arada kahramanın babasının ölmesi, Müzeyyen ablanın bir süreliğine ailesinin yanına dönmesi, kahramanın babasının ölümü sonrası annesi ile yoksulluk içinde kalması, evden taşınmaları, bir iki yıl geçince Müzeyyen ablanın evleneceği haberinin davetiye ile alıp Üsküdar’daki düğün salonuna gitmeleri, Müzeyyen ablayı yakışıklı bir astsubayın kolunda görünce şaşırması, mutluluğunu kurduğuna inanması, yıllar sonra Müzeyyen ablayı iki çocuğu ile Fatih’teki evlerine gelince görmesi, tanınmaz olmasına şaşırması, birlikte bir şeyler yiyip içmeleri, artık Müzeyyen ablanın onun dikkatini çekmemesi, kahramanın kapıyı vurup çıkarak onu hayallerinin ülkesinde bırakması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Bu hayatta her şeyin hayalimizdeki gibi olamaması ve bazı insanların, anların geçmiş haliyle güzel kalması, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Kahraman bakış açısıyla yazılan öyküde tasvirler, geriye dönüşler de kullanılmıştır. Gözlemlerden bol bol yararlanılmıştır. Diyaloglara yer verilmemiştir. Olan biten her şey kahramanın gözünden sınırlı bir biçimde aktarılmıştır. Sade, yalın ve gösterişsiz bir dil kullanılmıştır.

Ünsaldı, Şule, “Sabaha Karşı Uyanmak”, Karşı, Sayı 110, Ocak-Şubat 1997, s.41-44 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Yalnızlık, hüznün hali, düşlerden vazgeçmek, bunaltı, ev telefonu kullanımı, düşlerde yaşama, çocukluk anılarında takılıp kalma gibi durumlar, metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen kahraman, geçmişindeki insanlar ve ailesi, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü zamanı, sabaha karşı olan saatlerdir ve mekân kahramanın evidir.

Olay Örgüsü: Kahramanın hayatı ve doğayı sorgulaması, pazar sabahı uyandırılmaları sevmemesi, Tom Amca'nın Kulübesi romanını anımsaması, arka bahçede yapacakları kanalla ve salla nehre ulaşma isteğine kardeşinin olumsuz yanıt vermesini hatırlaması, bütün düşlerinden vazgeçmesi, suluboyalarını kardeşinin mantar tabancasıyla değiştirdiğini, bir gün kardeşiyle evde yalnızken başına çarşaf geçirip onu korkuttuğu zamanı, bir sesin peşine düşüp sokaklarda gezip insanları gözlemlediği zamanları hatırlaması, annesinin çektiği sıkıntıları merak edip o karşısındaymış gibi sorular sorması, bir şiir yazmak istemesi, çocukken yaşadığı bir anıyı hatırlaması, artık günün başlaması, günün sessiz saatlerinin yerini kalabalıkların sesine bırakması, düşlerini kimseye anlatamamasının tarifsiz hüznünü yaşaması, kalkıp giyinip dışarı çıkmak istemesi, nehrin hâlâ orada olup olmadığını merak etmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Yalnızlık ve kahramanın kendi dünyasıyla baş başa kalması, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykü, kahraman bakış açısıyla yazılmıştır. Kahramanın anlatımında yer yer kendisiyle yer yer de karşısında bir insan varmışçasına

konuştugu görülür. Parantez içi ifadeler, geriye dönüşler, kişileştirmeler, benzetmeler ve ikilemeler kullanıldığı da görülmektedir.

Çongar, Yılmaz, “Aliş”, Karşı, Sayı 110, Ocak-Şubat 1997, s.47-49 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Kapıcılıkla ve temizlikçilikle geçinmeye çalışan insanlar, çocuk tacizi, yardımlaşma, zengin çocuklarının yoksul çocuğu oyuna almamaları, çocuğa dayak, aşağılayıcı konuşmalar gibi durumlar, metnin zihniyetini göstermektedir.

Kişiler: Aliş, Mehmet Efendi, Aliş’in annesi, Şebnem abla, İnci, yönetici, Tülay Hanım ve apartman sakinleri, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü zamanı belirsizdir. Yer yer zaman ibareleri kullanılmasına rağmen her olay farklı bir zamanda geçmektedir. Düz bir zaman diliminde seyretilmemektedir. Mekân ise bir apartmandır.

Olay Örgüsü: Kapıcı Mehmet Efendi’nin dağıtıma çıkardığı ekmekleri, oğlu Aliş’in ellemesine izin vermemesi, Aliş’in söz dinleyen bir çocuk olarak babasının dediklerine uyması, annesinin temizlik için gittiği on üç numaradaki Tülay adlı kadının tacizine uğraması, ikinci sınıfa giden İnci’nin Aliş’e geçen yıldan kalma abece kitabını vermesi, en üst katta oturan Şebnem ablasının ona birçok kırtasiye ürünü vermesi, babasıyla dairelere giden Aliş’in kapıdan içerilere bakıp imrenmesi, hanımların kendisini sevmesi, annesinin temizlik yaptığı evlerde tüm uyarılarına rağmen balkona çıkıp kendisini kuş gibi hissetmesi, sonunda da yakalanıp dayak yemesi, bir kış günü kaloriferi yakmaya çalışan babasının yanında bulunması, yöneticinin gelip yanmayan kalorifer yüzünden babasını azarlaması, Aliş’in korkudan titremesi, babasına bir şey diyemeden eve gidip yatağa girmesi, ağlaması, salı günleri annesinin taşıdığı bidonlara yardım etmek istemesine rağmen gücünün yetmemesi, okuyup annesini kurtarmak için çok ders çalışması, Şebnem ablasının taşınacağı zaman yanına gidip onunla vakit geçirmesi, balkona çıkmak istemesi, beraber balkona çıkmaları, Aliş’in etrafı ve insanları izlemesi, sonra Şebnem ablasına sıkıca sarılıp taşındıkları zaman anahtarı kendisine vermesini istemesi, sebebinin ise o evin üst kat olması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: İçinde bulunulan hayat şartlarının insanın yetişmesi üzerinde son derece etkili olması ve düşlerini bile etkilemesi, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Hâkim bakış açısıyla yazılan öyküde tasvirlerle, ikilemelere, yöresel ağız özelliklerine de yer verilmiştir. Diyaloglar arka planda bırakılmıştır. Öykü, bir kişi üzerinden kurgulanmıştır.

Oğuz, Zeki, “Lida”, Karşı, Sayı 110, Ocak-Şubat 1997, s.51-53 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Dağcı bir grubun doğa ile baş başa oluşu, yabancı uyruklu insanların iltica talebinin geri çevrilmesi, yeni iltica taleplerinde bulunulması, iltica taleplerine yanıt bekleyen insanların açlık grevi yapmaları gibi durumlar, metnin zihniyetini göstermektedir.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen kahraman, Lida, Şükran Hanım ve dağcı ekip, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü zamanı, bir güz günüdür. Mekân ise dağlardır.

Olay Örgüsü: Dağcı ekibin alabalık havuzlarının yanından dağlara doğru yönelmeleri, çevreyi seyretmeleri, Lida'nın bir çocuk gibi doğa içinde hareket etmesi, canlıların peşinden koşturması, toprağın üzerindeki her şeye ilgi göstermesi, eğilip okşadığı çiçeklerin adını merak etmesi, kahramanın “çiğdem” cevabına Lida'nın şaşırması, kahramanın o çiğdemleri Lida'nın kulağının arkasına takmak istemesi, Lida'nın fotoğraf makinesini evde unuttuğuna üzülmesi, Lida'nın grubun öngne geçip yürümesi, Şükran Hanım'ın kahramanın yanına gelip onunla sohbet etmesi, Lida'nın genç oluşuna ve hareketliliğine ikisinin de hayran kalması, kahramanın birkaç gün önce Şükran Hanım ve Lida ile tanıştığı zamanı anımsaması, Azeri olan Lida'nın ve İranlı eşinin iltica talebinin reddedilmesiyle Amerikan Elçiliğinden aynı talepte bulunmaları, sürecin sonuçlanmasını beklemeleri, onlar gibi olan birçok insanın açlık grevine girmiş olması, Lida'nın bu konularda daha fazla konuşmak istemeyip sözü değiştirmesi, dağcıların İranlı dağcılar hakkında sordukları soruları Lida'nın yanıtlaması, bir ardıcın çevresinde toplanmaları, kahramanın fotoğraf makinesini çıkarıp Lida'nın gülümseyişini çekmesi, Lida'nın zirveye çıkma hevesiyle grubun kalkmasını beklemeden yürüyüp gitmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Hayatın zorlukları içinde yaşamın güzelliklerinin en iyi biçimde değerlendirilmesi gerektiği, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Kahraman bakış açısıyla yazılan öyküde gözlemlere, tasvirlerle sıkça başvurulmuştur. Duygusal yaklaşım ön plandadır. Diyaloglar dengeli dağıtılmıştır. Sade bir anlatım söz konusudur.

Atasoy, H. Tuğrul, “Zor Yıllar Zor İnsanlar”, Karşı, Sayı 110, Ocak-Şubat 1997, s.55-56 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Kimse tarafından sevilmeyen zengin adamın ölümünün beklenmesi, mirasçılarının tavırları, cahil halkın hizmetler karşısındaki memnuniyetsizliği gibi durumlar, metnin zihniyetini göstermektedir.

Kişiler: Doktor, Osman Bey, yaşlı kadın ve köy halkı, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü, bir kış günü ismi belirtilmeyen bir köyde geçmektedir. Osman Bey’in evi, sağlık ocağı ve köyün sokakları, öykünün mekânlarıdır.

Olay Örgüsü: Sağlık ocağı doktoru ve sekreteri Osman Bey’in kış güneşinin görünmesiyle ocaktan çıkıp yürümeleri, köy meydanına varıncaya dek konuşamamaları, bakkalın önünde birileriyle selamlaşmaları, doktorun kendisine selam vermeyenlerin bu davranışlarının sebebini Osman Bey’e sorunca geçen gün tedavi ettiği adam iyi olduğu için mirasçılarının böyle davrandığını öğrenmesi, adamı çocuklarının bile sevmediğini söyleyen Osman Bey’in niçin kendisinin adamı sevdiğini açıklaması, Osman Bey’in evine varıp çorba içip kalkmaları, kapıda yaşlı bir kadın görüp muhabbet etmeleri, kadının doktora sitemlerde bulunması, eşine on gün istirahat vermesinden şikâyet etmesi, köylük yerde yatmanın mümkün olmadığını anlatıp iğnelerle iyileştirmesini istemesi, doktorun bu durumun kolay olmadığını anlatması, ardından sağlık ocağına isteksizce yürümeleri, doktorun hastaları memnun edip akrabalarını memnun edememesinden bahsetmeleri, ardından konuşmadan yürüyüp kendilerini sağlık ocağının kapısında bekleyen küçük kalabalığa doğru yönelmeleri, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: İşini olması gerektiği gibi yapan insanların mutlaka memnun edemedikleri birilerinin bulunması, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Hâkim bakış açısıyla yazılan öyküde bazı eski dil sözcükleri, tasvirler, yöresel sözcükler, benzetmeler de kullanılmıştır. Diyaloglarla öykü, sürükleyici bir durum kazanmıştır.

Fikriye, Emine, “Bibi”, Karşı, Sayı 111, Eylül 1997, s.33-34 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Elden ayaktan düşen bir kadının hiçbir evde kabul görmemesi, Ramazan ayı olmasına rağmen insanların acımasızlıklarına devam etmeleri, yabancı insanların vicdanlarının sızlaması, polis korkusu gibi durumlar, metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Bibi, Hasan, Azize, Ahmet, Mahmut, Fındık Ahmet, Ramazan, Kadriye ve komşular, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü zamanı, soğuk bir Ramazan günüdür. Mekânlar ise Azize’nin evi, cami önü ve Mevlâna Kapı’daki apartmandır.

Olay Örgüsü: Yaşlı ve felçli olan bibinin ağlayıp Azize’den kendisini sokağa atmamasını istemesi, hiç konuşmamayı ve yiyip içmemeyi teklif etmesi, böylece altının da temizlenmesine gerek kalmayacağını söylemesi, Azize’nin altı aydır bakmaktan bıkması ve sıra kimdeyse onun bakmasını istemesi, kardeşi Ahmet’i çağırıp bibiyi götürmesini istemesi, cami avlusuna bırakılan kadının mahremiyetini korumaya çalışması, kadının halini görüp acıyan Mahmut’un onunla konuşması, yaşlı kadının ağlaması, eşinin yokluğuna içerlemesi, cami kalabalığı içindeki Fındık Ahmet ve muavini Ramazan’ın kadını arabalarına alıp kardeşi Hasan’gilin Mevlâna Kapı’daki apartmanının önüne serdikleri yatağa bırakmaları, kadını teslim etmek istedikleri Kadriye’nin bibiyi istememesi, Fındık Ahmet ve Ramazan’ın gitmesi, kimsenin bibiyi içeriye almaması, akşam iftar vaktine doğru gelen kardeşi Hasan’ın yanından geçip gitmesi, iftar zamanı kadına acıyan komşuların ona su ve yemek getirmeleri, pencereye çıkan Kadriye’nin bibiye bir şeyler vermesini istememesi, sebebin ise altını temizlemek istememek olması, komşuların bibiye içlerinin acıyıp iftar yapamadıklarını söylemesiyle ve kadını içeri almazlarsa polise haber vereceklerini belirtmeleriyle oldum olası polisten korkan Hasan’ın bibiyi içeri alması, kapının önüne serdikleri yatağa yatırılan kadının içerideki konuşmaları dinlerken yarınki orucuna niyetlenip iç geçirerek uyuması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Menfaat elde edilemeyen insanların vicdansızlıklara maruz kalmaları öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Hâkim bakış açısıyla yazılan öyküde yöresel ağız konuşmaları, yöresel söylemler, küfür, argo, beddualar da görülmektedir. İçsel durumlar ve duygular ağırlıklı anlatım söz konusudur.

Özcan Ökmen, Belgin, “Kader Kısmet Bir Şehir”, Karşı, Sayı 111, Eylül 1997, s.36-43 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Hastalıklar, yaşam kaygısı, batıl inançlar, anne ölümü korkusu, filmlerin çocuklar üzerindeki etkisi, türbe ziyaretleri, çeşitli batıl inançlar, dini duyarlılıklar, metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen kahraman, annesi, ablası, ağabeyi, Dr. Erdoğan Amca, hemşireler, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykünün zamanı bir kış günüdür. Mekânlar ise Ankara caddeleri ve Ankara’da bir hastanedir.

Olay Örgüsü: Yağışlı bir günde kahramanın Cebeci Dört Yol’dan hastaneye gitmesi, ayakkabılarının ıslanması, annesinin içeri alınmış olmasından endişelenerek odasına gitmesi, onu yerinde bekler görünce şükretmesi, kadının kahramanı yanında yatan hastaya İzmir’den gelen kızı olarak tanıtmaması, tutamadığı oruca üzülmemesi, arife günü evde olmayı istemesi, durumu için endişelenmesi, kahramanın çocukluğundaki bayram anılarını hatırlaması, mezarlıkları görünce annesinin ölmüş olma korkusunun kendisini sarması, küçükken bu konuda izlediği filmin etkisinde kalması, annesinin terliğini düzelterip hemşireyle beraber hazırlamaları, kadının ameliyata girmesi, kahramanın annesinin ardından bakması, dualar okuması, annesiyle küçükken gittikleri türbe ve ev gezmelerini anımsaması, ameliyathanenin kapılarının açılmasıyla Doktor Erdoğan Amca’nın kahramanın yanına gelmesi ve korkmaması gerektiğini söylemesi, hemşirelerin kadınla ilgilenmeleri, kahramanın da annesine yardımcı olması, kadının kızının adını sayıklaması, kahramanın küçüklük anılarını, Emek’teki evlerini ve sokağını hatırlaması, ağabeyiyle yaşadıkları olayları anımsaması, ağabeyi, ve ablasının da hastaneye gelip annesinin yanına varmaları, kahramanın arabaya binip Ankara sokaklarından geçerken geçtiği yerlerdeki çocukluk anılarını hatırlaması, Ankara’ya artık bir küçük kızın gözlerinden bakıp dokunamadığını düşünmesi, belki de haksızlık ettiğini düşünmesi, şehri ve annesini çok özlediğini fark etmesi, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Hastalıkların ve ölüm korkusunun insanı endişeler ve anılarla baş başa bırakması, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Kahraman bakış açısıyla yazılan öyküde betimlemeler, kişileştirmeler, geriye dönüşler, terimsel sözcükler kullanılmıştır. Diyaloglara az yer verilmiştir.

Günel, Burhan, “Tekin”, Karşı, Sayı 112, Ekim 1997, s.26-40 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Sümerlerde sanata değer verilmesi, yerel dergicilik, bir laborantın sanat yoluyla geçinme hayalleri, yalancılık, dolandırıcılık, Türkiye mozaïği gibi aile yapısı, güvenin sarsılması ve sahtekârlık gibi durumlar metnin zihniyeti yansıtmaktadır.

Kişiler: Behzat Sümer, Tekin Soylu, Nuran Hanım, Nesrin Hanım, Şair Fahri, Rauf Bey, Turan Bey, Metin Bey, Yeşim Hanım, Yücel Canbazoğlu, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü, bir sabah vakti başlayış belirsiz bir zaman diliminde devam etmektedir. Öykünün mekânı ise Behzat Sümer’in evi BEHTE Yayıncılık binası ve sergi salonudur.

Olay Örgüsü: Kapısının zili çalan Behzat Sümer’in karşısına Tekin Soylu’nun gelmesi, daha önce tanışmış olmalarına rağmen karşılaşmadıklarını belirtmesi, Behzat Sümer’in onu tanıyamaması, Tekin Soylu’nun kendisini genç bir yazar adayı olarak tanıtmaması, karşılıklı kitaplaşmalarını Behzat Sümer’in hatırlaması, Tekin Soylu’yu eve davet etmesi, Tekin Soylu’nun hayran olduğu yazarın evine girmesi, Behzat Sümer’in dağınıklığı için özür dileyip eşinden bir hafta önce ayrıldığını belirtmesi, Tekin Soylu’nun duruma çok üzüldüğünü söylemesi, ona yalakalık yapması, Behzat Sümer’in Tekin Soylu’yu kahvaltıya buyur etmesi, beraber muhabbet etmeleri, Tekin Soylu’nun laborant olduğu halde yayıncılık üzerine iş kurma hayallerinden, parasızlığından bahsetmesi, kahvaltı sonrası Tekin Soylu’nun bulaşıkları yıkaması, evden ayrılmasından önce Behzat Sümer’in yayıncılığa başlayacağını söyleyip onunla bu konuda başka bir zaman görüşmek istemesi, Tekin Soylu’nun doğulu bir ağza sahip olması sebebiyle redaktörlük işini nasıl yapacağı konusunda Behzat Sümer’in kafasında soru işaretleri oluşması, bir zaman sonra her ikisinin ilk hecelerinden oluşan “BEHTE” isimli basın yayın şirketini açmaları, Şair

Fahri'nin bu ikilinin yayıncılıkta ilerlemeden ve kurnazlaşmadan yanlarına uğrayıp iş yaptırmak istemesi, kapının karşılanıp ilgilenilmesi, Behzat Sümer'in ona bu işi yapmak için evleri ve arabasını sattığından bahsetmesi, Şair Fahri'nin şaşırıp bu kadar açılmaması için uyarılarda bulunması, Tekin Soylu'nun ortaya hiç para koymamasına şaşırıp Behzat Sümer'i bir kez daha uyarması, "kurnazlık" konulu yazısını ona sunması, ikramlardan sonra Şair Fahri'nin şiir dosyasını bırakıp kırılmaması için de rica da bulunarak gitmesi, bir gün parti yetkilisi Yeşim Hanım'ın gelmesi ve Tekin Soylu'nun onunla seçimler üzerine ve kendi ailesine fayda sağlamaması üzerine sitemle konuşması, kadının moralinin bozulması, bir günde yayın evine daimi müşterilerinden Yücel Canbazoğlu'nun gelmesi, Behzat Sümer'in onu ağırlaması, başka bir gün Tekin Soylu'nun hazırladığı Şair Fahri'nin kitap sözleşmesini Behzat Sümer'in inceleyip kendi imzası yerine Tekin Soylu'nunkini görünce sinirlenip onu uyarması, ardından Tekin Soylu'nun matbaaya aldıkları kardeşinin çalışmalarını Behzat Sümer'in merak etmesi, işle ilgili başka konular konuşmaları, Behzat Sümer'in bir gün gittiği sergide karşılaştığı müşterisi Raif Hoca'dan Tekin Soylu'nun avansı istediğini duyması, ona bir şey belli etmeden Tekin Soylu'yu karşısına alıp her şeyi açık açık konuşması, gözünü para hırsı bürüdüğünü yüzüne vurması, Tekin Soylu'nun her şeyi kabul etmesi, mahcup rollerine bürünmesi, Behzat Soylu'nun sesini yükseltmesi sebebiyle odada bulunan Metin ve Turan Beylerden özür dilemesi, ortak arkadaşları olan bu adamları Tekin Soylu'nun kendi lehine ayartması ve Behzat Sümer'in elinden birçok şeyi kendi rızasıyla almaları, Tekin Soylu'nun yüzüstü davranması, Behzat Sümer'in, Nesrin Hanım ve Nuran Hanımla vedalaşıp matbaanın makinalarının satış ilanı için para bırakıp gitmesi, içinde söylenmemiş çok söz kalması öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Kurnazlık marifetiyle kısa yoldan servet edinmek ve yola çıkılan insanların menfaat uğruna dolandırılması öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Öykü, kahraman bakış açısı ve hâkim bakış açısıyla yazılmış olup, "bir, iki, üç, dört ve beş" isimli bölümlere ayrılmıştır. Bu bölümlerin öncesinde ise Sümerlerin tarihine, kil tabletlerine ve sezgilerinin bizim kurnazlığımızla örtüştüğüne değinilmiştir. Öykü, bu temele oturtulmuştur. Öyküde parantez içi ifadeler, ara sözler, argo sözler, tasvirler, kişileştirmeler, deyimler kullanılmış, kahraman isim ve soy isimleri bilinçli olarak tercih edilmiştir.

Doruk, Zafer, “-Zakkum Çiçeği Başlıyooooor!-”, Karşı, Sayı 112, Ekim 1997, s.45-48 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Kötü yoldan para kazanılması, kadının cinsel figür olarak görülmesi, yoksulluk, hırsızlık, temiz sevgi, erotik filmler gösteren sinema gibi durumlar metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: İsmi belirtilmeyen kadın, ismi belirtilmeyen delikanlı, sinemadan çıkan erkekler, çığırtkan mağaza görevlisi adamlar, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykünün zamanı belirsizdir. Mekânlar ise sinemanın önü ile giyim mağazasıdır.

Olay Örgüsü: Albenili duran kadının cinsel içerikli filmlerin gösterildiği sinemanın önünde durup filminden çıkanlarla para karşılığı beraber olması, sinema önünde sigara satan delikanlının kadın için hiç de diğer erkekler gibi düşünmemesi, ona sevgi ile bakması, onunla ilgili düşler kurması, yine sinemadan çıkan birinin kadına hiç de iyi niyetle gelmemesi, bu arada çığırtkanın ikinci filmin duyurusunu yaparak bağırması, delikanlının kadından bakışlarını ayırmaması, kadının ise onunla göz göze gelmek istememesi, onun gözlerindeki aralık ve kirlenmişliğin kendisini korkutması, delikanlıyla evlilik hayali kurup çok sıkıcı olacağını düşünerek vazgeçmesi, kır çiçeklerine imrenmesi, delikanlının bugün kadını kimsenin alıp götürmemesini ve onunla olmayı istemesi, çığırtkanın yine Zakkum Çiçeği filminin başlığını anons etmesi, delikanlının parası az olduğu için birer dondurma yiyebileceklerini düşünmesi, sigara sattığı tezgâhını sinemaya bırakıp kadının yanına gitmesi, delikanlıyı bir ivcenlik sarması, iki onluğu kadının avucuna sıkıştırıp onunla gezmek istediğini söylemesi, kadının gönülsüz davranması, sadece dondurma yiyeceklerine şaşırması, muhabbet etmeleri, delikanlının onu sevdiğini belli etmesi, on katlı bir mağazanın önünde vitrini seyredip içeri girip gezmeleri, kadının bir kat pantolonu alıp deneme kalbine girmesi ve pantolonu giyinmeden çıkması, görevlilerce yakalanması, bodrum katta birlikte olmaları karşılığında kadını bırakacaklarını söylemeleri, kadının kabul etmesi ve onlarla gitmesi, ardından bıraktığı delikanlının ise deli koyunlar gibi mağazada dönüp durması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Temiz duyguların ve saflığın insanı hayal kırıklığına uğratabileceği ve huylunun huyundan vazgeçmeyeceği, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Hâkim bakış açısıyla yazılan öyküde insan tasvirleri, benzetmeler, argo sözler, parantez içi ifadeler kullanılmıştır.

Gökalp, Serap, “Kuru Ocak”, Karşı, Sayı 112, Ekim 1997, s.50-53 (Öykü)

Metin ve Zihniyet: Teknolojiden mahrum kalınan yerleşim yerlerinin varlığı, askeri disiplin ve kurallar, doğumdaki ölümler, komutanın merhameti gibi durumlar, metnin zihniyetini yansıtmaktadır.

Kişiler: Kavun Mehmet, Yüzbaşı, Onbaşı, Çavuş, Başçavuş, Necdet, Tekirdağlı Yusuf ve diğer askerler, öykünün kişileridir.

Zaman ve Mekân: Öykü zamanı bir akşam ve akabindeki günlerdir. Mekânı ise askeri karargâhtır.

Olay Örgüsü: Akşam içtiması bittikten sonra Mahmut Onbaşı'nın bölük çavuşuna fiyakalı bir selam vermesi, bölük çavuşunun temizlik için adam istemesi, Hüsnü, Ahmet, Rıfkı, Şerif ve elektriğin bile gelmediği bir dağ köyünden gelen Kavun Mehmet'in seçilmesi, askerlerin ikişerli sıra halinde yürümeleri, Kavun Mehmet'in kendisine verilen paspasa şaşkınlıkla bakması, komutanın Kavun'dan paspası ıslatıp getirmesini istemesi, ardından helaları temizlemesini istemesi, tuz ruhundan etkilenmesi, ardından yemekhaneye gitmeleri, yemeklerini yemeleri, Kavun'un sıkıntı yüzünden yutkunamaması, yere yuvarlanıp çırpınmaya başlamasıyla arkadaşlarının telaşlanmaları, akşamki çalışmalardan kalma Yüzbaşı'nın sigarasının dumanları içinde önündeki evrakları incelemesi, yanına Kavun Mehmet'in gelmesi, izin istemesi, bebek beklediğini ve haber alamayınca karısını da bebeği de merak ettiğini açıklaması, Necdet Başçavuş'un Mehmet'in izninin olduğunu Yüzbaşı'ya bildirmesi, Yüzbaşı'nın izni onaylaması, Mehmet'in onun elini öpmesi, Yüzbaşı'nın Mehmet'e yol parası vermesi, Mehmet'in para istememesi, Yüzbaşı'nın bebek hediyesi niyetiyle verdiğini söyleyip zorla kabul ettirmesi, başka bir gün Mehmet'in yine paspas yapması, Tekirdağlı Yusuf'un da ıslık çalarak toz alması, Yüzbaşı'nın Mehmet'in geldiğini görünce onunla muhabbet etmesi, Mehmet'in boş yere sıkıntıya düşmediğini, karısı ile bebeğinin ölüp ocağının kurduğunu anlatması, Yüzbaşı'nın da hiç ocağının kuruyup kurumadığını sorması, öykünün olay örgüsüdür.

Tema: Yoksullukların ve mecburiyetlerin insanı birçok şeyden mahrum bırakması, öykünün temasıdır.

Dil ve Anlatım: Hâkim bakış açısıyla yazılmış olan öyküde tasvirler, nitelemeler, benzetmeler, yöresel konuşmalar, beddualar, parantez içi ifadeler kullanılmıştır. Öykünün giriş kısmı, bir bilgilendirme niteliği taşımaktadır.

3.14. Polemik/Tartışma

Toktamış, Ateş, “Belge Olsun/ 27 Mayıs’ın Farkı”, Karşı, Sayı 57, Ocak 1992, s.1-3, (Polemik/Tartışma)

Toktamış Ateş, bu yazısını iki bölümden oluşturmuştur ve yazının ilk bölümünde *Cumhuriyet* gazetesine 27 Mayıs için gönderdiği yazının önce 28 Mayıs’ta yayımlanacakken son anda gazetenin genel yayın yönetmeni tarafından “... biz de çok 27 Mayıs’çı olduk...” gerekçesiyle yayımlanmamasından şikâyetçidir. Ateş, bu tutum karşısında artık *Cumhuriyet*’te yazmama kararı almış ancak yazacak başka bir yeri olmadığı için kararından vazgeçmiştir. Yazısının ikinci kısmında ise *Cumhuriyet*’te yayımlanmayan “27 Mayıs’ın Farkı” başlıklı yazısına yer verdiğini şu sözlerle belirtmiştir: “... *Cumhuriyet* gazetesinin yayın yönetmeninin sakıncalı bularak sayfayı bozmasına neden olan yazıyı, yarınlara bir belge olarak *Cumhuriyet* gazetesinde dizilmiş biçimiyle yeniden yayınlıyorum.” (s.1)

Günel, Burhan, “Cumhuriyet’imizi Geri İstiyoruz”, Karşı, Sayı 57, Ocak 1992, s.4-5, (Polemik/Tartışma)

Burhan Günel, bu yazısına, otuz yıldır okuduğu *Cumhuriyet* gazetesini artık okumama üzüntüsü içinde olarak başlamıştır. Bu durumun sebebini, *Cumhuriyet* kimliği taşıyan yazarların gazeteden uzaklaştırılması olarak görür. *Cumhuriyet* gazetesini bir okul olarak nitelendiren Günel, gazetenin yöneticilerinin ve ortaklarının bu kötü gidişe bir dur demelerini beklemektedir. Yazının son bölümünde ise Ordu ilindeki *Cumhuriyet* okurlarının altmış bir imza ile *Karşı*’ya ulaştırdıkları metinlere yer verilmektedir.

Aslankara, M. Sadık, “Devlet Yardımının Yapısal ve İşlevsel İşleyişi Üzerine”, Karşı, Sayı 57, Ocak 1992, s.32-34, (Polemik/Tartışma)

Aslankara, yazısında devletin yardımlarının arttırılarak resmî ve özel tiyatro karmaşasının ortadan kaldırılmasını teklif etmektedir. Ayrıca demokratik bir yapı ve

işleyişle bu durumun oluşturulabileceğinin üzerinde durmaktadır. Aslankara'ya göre devlet yardımı, tiyatrolara bir katkı sağlayamamaktadır. “Sonuçta devlet yardımı tiyatromuzun niceliksel ve niteliksel değişimine hiçbir katkı sağlayamayan işlevsizleştirilmiş bir yardım olarak kendini gösteriyor!” (s.34) Yapılan yardımlar, tiyatrolar tarafından iyi değerlendirilememekte görüşüne sahiptir.

Habora, Bülent,” Görüntü: İstanbul’dan Şundan Bundan”, Karşı, Sayı 57, Ocak 1992, s.41-42, (Polemik/Tartışma)

Bülent Habora, çeşitli konulara değindiği bu yazısının ilk bölümünde TÜYAP Kitap Fuarı’nda yapılan anons hatalarına dikkati çeker. Bu durumun iki gidişinde de tekrarlandığını belirtir. İnsanların dikkatsizliği üzerinden konuyu ikinci bölüme bağlayarak bir operatör doktorun belirttiği kadın karşıtı birtakım cinsiyetçi sözleri eleştirir. Ayrıca bu kişiyi “Operatör Doktor Bay İlkel” olarak isimlendirip bu şahsın sözlerine karşı Ataol Behramoğlu, Osman Baymak ve Aysel Yenidoğanay’ın şiirlerinden bazı dizeler vererek kadınların saygın olduklarının altını çizer.

Balkız, Ali “Hayret Bişey”, Karşı, Sayı 58, Şubat 1992, s.38, (Polemik/Tartışma)

Yazar, son zamanlarda tüm topluma sirayet eden “hayret bişey” sözünü ele alarak bu sözün kullanımının artmasıyla son derece rahatsız olduğunu belirtir. Yazıya başlık olan bu söz dışında “art ve olay” sözcüklerinin de günlük kullanımda olması gerektiğinin dışında ve sıkça söylenmesinden kaynaklı duyduğu rahatsızlıkları gerekçeleriyle ele alır ve yazısını şu çarpıcı sözlerle bitirir: “ ‘Hayret bişey’siz, ‘artı’sız, ‘olay’sız konuşmalar dileğiyle... Ne çok şey istiyorum değil mi? ‘HAYRET BİŞEY!..’”(s. 38)

Özal, Rüşti “Bencil”, Karşı, Sayı 59, Mart 1992, s.25-26, (Polemik/Tartışma)

Yazar, yazısının başlangıcında ne kadar tutkulu bir gazete okuyucusu olduğundan, gazetenin her köşesini atlamadan okuduğu için tamamını okumak adına uzun vakitler harcadığından, bazı sabahlar gazetesi kapıya gelmediği için gelme zamanını sabırsızlıkla beklediğinden bahseder. Ardından, bu hevesle okuduğu gazetenin *Cumhuriyet* gazetesi olduğunu açıklayıp belli bir kitle ile sınırlı kalmasından duyduğu rahatsızlıkları dile getirir. “(...) *Cumhuriyet* içinde düşünce, görüşlerin ve o ağırlıklı yazıların sıkışıp kalmış olmasından çok yakınmış, belli sayılardaki okuyucu dışına taşılammış olmasından üzüntü duymuşumdur ve çözüm

bulunmasını istemişimdir, kendi kendime.” (s.26). Yazar, yazısının sonunda ise gazeteyi elli dokuz yıllık durumu üzerinden sorgular.

Habora, Bülent, “Görüntü: İstanbul’dan Şundan Bundan”, Karşı, Sayı 60, Nisan 1992, s.34-35, (Polemik/Tartışma)

Yazar, yazısının başlangıcında, ismini vermediği ressam ve öğretim üyeliği yapmış bir insanın zamanla yıkılan hayatını ele alır. Bu kişi, yazara göre “tüfeği değil mertliği savunduğu için” işinden olur; ailesi tarafından evden kovulur ve han köşelerinde kalır. Yazar, bu anlattığı insanı düşündüğü zamanlarda okuduğu *Çaresiz* başlıklı şiiri de okuyucularıyla paylaşır. Yazısının son bölümünde ise gazete ve dergilerde çıkan çıplaklık durumunun kendisini rahatsız ettiğine değinir.

Çiçekli, Ali, “Tepegözname”, Karşı, Sayı 61, Mayıs 1992, s.6-11 (Polemik /Tartışma)

Ali Çiçekli, kaleme aldığı bu yazıyı, sekiz başlık altında oluşturur. Bunlar: “İnsan Eti Yeme Zeneatından Adam Yeme Sanatına, Gelelim Yamyam Dediklerine, Homeros’un Tepegözü, Dede Korkut’un Tepegözü, Tepegözün Önlenemez Yükselişi, Tepegözün Doğuşu ve Önlenemez Yükselişi, Çağdaş Tepegözler ve Ağzının Tadını Bilir Balıkseverler”dir.

Çiçekli, birinci başlık altında, adam yiyen kişilerin tarihten gelme değil şimdilerde oluşma tipler olduğuna, ikinci başlık altında “yamyam” tabirinin yanlışlığına, üçüncü başlık altında Tepegöz’ün kim olduğuna, dördüncü başlık altında Tepegöz’ü ilk defa Homeros’un tanıttığına, beşince başlık altında *Dede Korkut Hikâyeleri*’nde geçen Tepegöz’ün kim olduğuna, altıncı başlık altında günümüzün Tepegözlerine, yedinci başlık altında Tepegöz’ün doğuşunun ve önlenemez yükselişinin sebebinin bizler olduğumuza, son başlık altında ise günümüzün çağdaş Tepegözlerine değinerek ve iğnelemelerde bulunarak yazısını sonlandırır.

Aslankara, M. Sadık, “Türk Tiyatrosu ve Devlet Yardımı” ”, Karşı, Sayı 61, Mayıs 1992, s.12-13 (Polemik /Tartışma)

Aslankara, devlet yardımının tiyatrolara olan katkısını ele aldığı yazısında “Özel Tiyatrolara Yapılacak Yardımlara Ait Yönetmelik”le verilen yardımların onuncu yılını doldurduğunu belirterek bu yardımların ne kadar yerine ulaştığı

üzerinde durur. Yapılan yardımların toplam yüzde dağılımını vererek eksikleri ve yetersizlikleri tespit eder. Bu durumların iyileştirilebilmesi için önerilerde bulunur.

Yılmaz, İlayda, “İğnedenlik” Karşı, Sayı 61, Mayıs 1992, s.15 (Polemik /Tartışma)

İlayda Yılmaz, seri olarak yazdığı İğnedenlik yazısının bu sayıdaki konusunu Haldun Taner Öykü Ödülü kazananlarından seçer. Bu ödülü alan kişilerin genel olarak tanınmamış, eli yüzü düzgün, bakımlı ve üç öyküyü birleştirerek öyküsünü ortaya koyan kadınlardan seçildiğini tespit ederek bu konuda iğnelemelerini yapar. Geçen yıl ödülü alan Nurten Ay’ı eleştirip ödül alanlardan olduğu halde geri planda kalan Adnan Özyalçın’ın ise bu durumdan uzun bir süre yararlandığını belirtir.

Mert, Necati, “ Aksı Halde Beyhudedir!..” Karşı, Sayı 61, Mayıs 1992, s.21-23 (Polemik /Tartışma)

Yazar, yazısına “taşralılık” kavramı üzerinde durarak ve bu kavramı taşra belediyeçiliği ile birleştirerek başlar. Kent yapılaşmasında “muhit”ten kopulmasını eleştirir. Yerel belediyelerin çeşitli yarışmalar düzenleyip jüriyi seçici özellikler taşıyan yerel kişilerden oluşturmaları gerektiğinin altını çizer. Edebiyatımızda çokça temsil edilen taşralılığın belediyeler aracılığıyla yaşatılabileceğini düşünür.

İzgü, Sevin, “Yazgıcı Toplumun Umutlu Sanatçısı” Karşı, Sayı 61, Mayıs 1992, s.43-44(Polemik /Tartışma)

Yazar bu yazısında 12 Eylül’den sonra oluşan “kültürsüzleştirme politikası”nı ele alır. Türkçenin itibarsızlaştırmasını eleştirir. Acısız arabesk kavramına da değinen İzgü, bu kavramdan duyduğu rahatsızlığını dillendirir. Satın alınan Brezilya dizilerini, o dizilerdeki yaşam ve giyim tarzlarını, dedektif filmlerinin kötü içerikli olmasını eleştirir. Televizyonların insanları uyuşturduğunu, etkisi altına aldığını vurgular. Tiyatro topluluklarının ekonomik nedenlerle dağılmasına, sanatçıların parasal sorunlarına ve özgür düşünme lüksüne sahip olamamalarına da temas edip yazısına son verir.

Onay, Yılmaz, “Tıkanıklık ve Çözüm”, Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.9-12(Polemik /Tartışma)

Onay, “İşin En İlginç Yanı ve Çaba Sürüyor” gibi alt başlıklara ayırdığı yazısında tiyatro dünyasının çok önemli bir yasa tasarısını beklediğini belirtir.

Tiyatrolardaki sorunların her şeyden önce çok sayıdaki tiyatro biriminin birden çok genel müdürün buyruğu ile yönetilmesiyle düzeleceğini, taleplerin iktidardan gelmesinin işin en ilginç yanını oluşturduğunu ifade eder. Destek olunması, endişelere mahal verilmemesi gerektiğinin de altını çizer.

Aşçı, Abdullah, “Dil Karıncaları”, Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.31 (Polemik /Tartışma)

Aşçı, yazarın biricik araç gerecinin yalnızca ana dili olduğunu savunur. Bazı yazarları, toplumda hiçbir gereksinmeyi karşılamayan, kendilerini dil karıncası sanan tipler olarak görür. “Yazar” olarak geçinen birçok meslek elemanını eleştirir.

Minibaş, Türkel, “Aya Giderken Afrika’yı Görmek!..”, Karşı, Sayı 65, Eylül 1992, s.4-6 (Polemik /Tartışma)

Yazarın çeşitli istatistiksel veriler sunarak başladığı yazısında gazete manşetlerine düşen çocukların haberleri verilmiştir. Bu çocukların sorunlar, zorluklar ve sıkıntılar yaşamasının sebebini Minibaş, şu sözlerle açıklamıştır: “(...) Teknoloji, tıp, haberleşme alanındaki hızlı gelişmeye rağmen 21.yy.a sekiz kalayı yaşayan Türkiye’nin eğitim, beslenme, sağlık gibi temel sorunlarını ne yazık ki tamamen çözölmediğini göstermekte.” (s.4) Yazar, bu sorunları yaşayan kişilerin yarının söz sahibi ve yöneticileri olacağının altını çizer. Düşünen, sorgulayan bireyler için her kararı kendimizin almaması gerektiğini belirtir. Türkiye’nin mevcut görüntüsünden memnun olmama sebeplerini de dile getirdikten sonra umutsuzluğa kapılmadan daha iyi olabilecek durumların oluşması için temennilerini bildirir ve Ahmet Telli’nin bir şiirini vererek yazısına nokta koyar.

Dizman, İbrahim, “Ak Elleri Kalem Tutar Yazar Telif Telif Diye”, Karşı, Sayı 65, Eylül 1992, s.12 (Polemik /Tartışma)

Yazar, yıllar önce yukarıdaki başlığı taşıyan bir dergi yazısıyla karşılaştığını hatırlatarak başladığı yazısında yazının içeriğinde ünlü bir şairin dize aşırmasının ele alındığını ve buna o zamanlar çok şaşırdığını ancak zamanla sanat/edebiyat dünyasının ikiyüzlü olduğunu anladığını belirtir. Artık kendisinin de dergi ve kitaplarda “aşırıtmalar” görüp şaşırmadığını, bunu yapanların belli bir yerde tıkanacağını bildiğini ifade eder. Bu durumu ise Ali Mustafa’nın “*Kırılan Kalem*

Sesiyle” şiirinin neredeyse aynısını yayımlayan Koray Feyiz’in “*Unutmamak Sözleri*” adlı şiirini çokça alıntılıyıp karşılaştırarak savını somutlaştırır.

Öz, Gülağ, “Sivas Her Zaman Hızır Paşa Barındırmaz”, Karşı, Sayı 65, Eylül 1992, s.36-37 (Polemik /Tartışma)

Gülağ Öz, gündemdeki bir tartışma konusunu kaleme aldığı yazısında 16. yüzyılda Sivas Valisi Hızır Paşa’nın Pir Sultan Abdal için padişah adına idam kararı vermesini eleştirip – yazının yazıldığı tarihte –Sivas Valisi Sayın Ahmet Karabilge’nin Pir Sultan Abdal için söylediği şu sözleri paylaşır: “Pir Sultan ismi, zulme ve baskıya başkaldırıyla özdeşleşmiştir”. (s.36) Vali Bey’in bu sözlerinden rahatsız olan Yavuz Bülent Bakiler ise Pir Sultan’ı, “hain” ilan edip Alevi kültürü adına yalnızca Âşık Veysel’i göstererek Öz’ün eleştirilerinin odağı olmuştur. Öz, Bakiler’in düşüncelerine katılmayıp Pir Sultan’ın Alevilik kültürünün önemli temsilcilerinden biri olduğunun altını çizer. Düşüncelerinin doğruluğunu desteklemek için de çeşitli alıntılar yapar. Bir gün Osmanlı arşivlerinin tamamen açılıp gerçeklerin ortaya çıkacağına inan Öz, Sivas’ın her zaman Hızır Paşalar barındırmayacağını belirterek yazısını sonlandırır.

Oluklu, İbrahim, “Talkın Salkım ve Etik”, Karşı, Sayı 66, Ekim 1992, s.10-11 (Polemik /Tartışma)

İbrahim Oluklu, daha önceki sayılardan Mart 1992’de Kemal Gündüzalp ile yaptığı röportajın Özgen Seçkin ve Aydoğan Yavaşlı’nın yazısına konu edildiğini söyler. Seçkin’in röportaj için etken çatı kullanıp kendisinin varlığını belirttiği halde Yavaşlı’nın edilgen çatı kullanarak kendi varlığını yok saydığını ifade eder. Yapılan alıntı cümlelerini de paylaşarak durumu somutlaştırır. Yavaşlı’nın yazısında “etik” kavramının altını çizercesine bahsettiği halde alıntılacağı röportajda kendi varlığını yok saymasını etik bulmadığını ima ederek yazısını sonlandırır.

Habora, Bülent, “İstanbul’dan Şundan Bundan”, Karşı, Sayı 66, Ekim 1992, s.39-40(Polemik /Tartışma)

Habora, son zamanlarda gençler arasında yayılan “Vaovv” sözcüğüne değindiği yazısında, bir yandan da kuponcuların yabancı sözcükleri- Avrupa Topluluğu’na girme umuduyla- halkın diline yerleştirdiklerini belirtir. Ülkemizde oldukça çoğalan yabancı dergilere olan talebe de değinir. Bu okumaların sonunda da

“Vaovv” çekildiğini sözler. T.C. Kültür Bakanlığının Yazarlar Odası konusundaki zorunlu tutumunu da doğru bulmaz. Yazısının bir kısmında ise İstanbul Dükaliği üzerinde durur

Bolulu, Osman, “Belleksiz Toplum”, Karşı, Sayı 69, Ocak 1993, s.11-13(Polemik /Tartışma)

Yazar, bellek kavramının tanımını yaparak başladığı yazısında, bellektekilerin yazıya dökülmezse unutulacağını, toplumsal bellekle kültür arasında sıkı bir bağ olduğunu, kültürlü ve uygar sayılabilmek için önce belleğimizin sağlam olması gerektiğini belirtir. Aralarında bağ olduğuna inandığı Ali Şükrü olayı için Topal Osman Ağa ile Ali Şükrü’nün gömütlerindeki yazıları okuduğunu ama gerçekleri tam olarak göremediğini anlatır. Bekir Semerci’nin bahsettiği on altı çavuşun sayısının aslında yirmi iki olduğunu ama herkes yaşamasına rağmen durumu ortaya çıkaramadığını, 12 Eylül’de tüm gazeteleri alıp okuduğunda aynı içerikli yazılar gördüğünü ifade eder. Mağdur edilenleri veya onların yakınlarını göremediğini de ekleyip tüm bunların belleksiz bir toplum olmaktan kaynaklandığını belirtir.

Selçuk, Sami, “Kıyılarda Yaşam Kesitleri ve Ağlayan Kısraç”, Karşı, Sayı 69, Ocak 1993, s.14-15 (Polemik /Tartışma)

Yazar, Ayvalık’ın eskisi kadar temiz olmamasına değinip bu durumun sebebi olarak insanları işaret eder. Hem denizde hem de kıyıda bulunan çöplerden ve atıklardan bahseder. Çöp kutularına rağmen çevreye atılan çöplerden rahatsızlığını dillendirir. Dinlenmek isteyerek kıyıya gitmeye niyetli insanları da saat ondan ya da on altıdan sonra denize gitmemeleri yönünde uyarır. Sebebi ise düşüncesizce oluşturulan gürültülerdir. Alanya’daki ruhsatsız otelden de bahseder. Her yerde oluşan betonlaşmadan duyduğu rahatsızlığı, Türkçenin geri plana itilip yabancı dildeki tabelaların artmasından dolayı duyduğu üzüntüyü de dile getirir. Sonrasında, ülkedeki insanlara hitap edip “bir ülkenin yaşanılır kılınıca” yurt olabileceğini belirtir. Son olarak da ülkemizi yaralı bereli bir kısrağa benzetir.

Habora, Bülent, “İzmir Mektubu: Anadolu’nun Sesi”, Karşı, Sayı 69, Ocak 1993, s.38-39(Polemik /Tartışma)

Habora, “haber verme yerine kupon vermeyi yeğleyen gazeteleri” eleştirerek onları “Cağaloğlu’ndan Anadolu’nun sesini duyamamakla ve dükalıkla” itham eder.

Zengin çocuklarının yazılarını övgü yağmurlarına tuttuklarını, henüz kitabı bitmemiş olan zengin hanımların göklere çıkarıldığını belirtir. “Anadolu’ya ve eş-dost dışındakilere kulaklarını kapayan dükalık yazıncılarının yanına şimdilerde bir de televizyoncular eklenmiştir. Korsanıyla, resmiyle tüm televizyon istasyonları, bol para dışında hiçbir birikimleri olmayan ve disko, kabare kültürlerinin dışına çıkamayan kişileri, çeşitli söyleşi programlarıyla Anadolu’ya yutturmaya çalışmaktadır.” (s.38) yorumlarında bulunan Habora, böyle insanlarla dolu olan İstanbul’u köy olarak niteleyip İzmir kentine taşındığını da ifade eder.

Türkel, Minibaş, “Senede Bir Gün”, Karşı, Sayı 71, Mart 1993, s.1-2(Polemik /Tartışma)

Yazar, tüketim toplumunun oluşması için gerekli olan unsurun insanları, bir şeye ihtiyaçları olduğuna ikna etmek olduğunu savunarak yazısına başlar. Bunun için de toplumun yarısını oluşturan kadınları ikna etmenin yeterli olacağını varsayar. Kapitalist sistemin, tüketim toplumunu ikna etmek için insanlara “Siz farklısınız, farklı olmalısınız” (s.1) düşüncesi aşıladığını öne sürer. Dönemin ekonomik yönelimlerinden bahseder. Tüketim ortamına alışan kadınların ülke gerçeklerine ilgisiz bir nesne olacağını da ekler.

Karas, Nursen, “Kadının Kısır Döngüsü”, Karşı, Sayı 71, Mart 1993, s.8-9(Polemik /Tartışma)

Karas yazısında bir kadının evlenip soyadını değiştirmesinin doğal yolla değil, hukuki yolla gerçekleştiğini, bu sebeple de yeni bir aileye katılmanın, kaynaşmanın zaman aldığını belirtir. Ayrıca bu adın kalıcı olmasının garanti taşımadığını, evliliğin kadını bir kalıba koyduğunu, evliliğin kadını ezdiğini, erkeklerin ev işlerine yeterince katılmadığını, kadınların ekonomik bağımsızlığı olmadığı için erkeğin patronluğunu kabul etmek zorunda kaldığını ifade eder. Her gün evin aynı işlerini yapan kadının bir teşekkür bile görmediğini, erkeklerin kusurlarının evlenince ortaya çıktığını söyler ve kadını kısır döngülerinden kurtarmanın yolunu, devlet karşısında ve toplum içinde erkekle aynı düzende olması olarak düşünür.

Dündar, Ali, “Ne Okur Ne Okumaz”, Karşı, Sayı 71, Mart 1993, s.21-22(Polemik /Tartışma)

Dündar, geçen yılın mart ayında bir Türkçe öğretmeninin Mahmut Makal’ın ne iş yaptığını bilmemesine olan şaşkınlığını ve gazetelerde yayımlanan araştırmaya göre ODTÜ, SBF ve Boğaziçi gibi üniversitelerden mezun gençlerin Robinson Crusoe’u tanımamasına, öğretmenlerin yüzde altmışının kitap okumamasına duyduğu üzüntüyü dile getirerek başladığı yazısında bu konular dışında üniversitelilerin kitap okumaya tahammülleri olmadığına, ülkemizde bilim/ sanat alanındaki süreli yayınların sayısının azlığına, günlük gazetelerin lotarya ile ayakta kalabildiklerine, insanların son zamanlarda sadece mide olarak algılanmasına, ülkemizde okuryazarlığın az olduğuna, bu durumun tarihsel bir olay olduğuna değinir ve kitabı gelecek olarak görür.

Arsel, İlhan, “Aydınlara Çağrı”, Karşı, Sayı 74, Haziran 1993, s.29-30(Polemik /Tartışma)

Yazar, “*Aydın ve Aydın*” adlı yeni kitabının İstanbul Basın Savcılığı tarafından tutulan bir din adamının bilirkişiliğiyle yasaklanması ve toplatılmasına karşı çıkmaktadır. Diyanet’in yayımladığı metinlerden çokça örnek sıralayıp savcılığın kendi eseri yerine bu yayınları toplatmasını ister. Bilirkişi seçilen kişinin kendisi ile ilgili bir davada tarafsız davranamayacak biri olduğunu da belirtir. Toplatma olayı karşısında susan baro, üniversite ve basının bu davranışını “esef verici” bulur. Türk aydınlarını kitap toplatılmasına karşı savaşıma çağırarak yazısını sonlandırır. Yazının sonunda parantez içi ifadeyle bu yazının 13 Mayıs 1993 günü *Milliyet* gazetesinde yayınlandığı ve oradan alındığı belirtilir.

Erdem, Tanju, “ Demokrasi için Ulusal Uzlaşma ama Nasıl? , Karşı, Sayı 75-76, Temmuz- Ağustos 1993, s.65-66 (Polemik /Tartışma)

Erdem, Almanya’nın kırk yıl önceki Nazi eğilimine bugünkü tavrını hatırlatan bir girişle konuyu Sivas olaylarına getirir. Demokratik bilinçlenme demokrasisinin temel ilkelerinde uzlaşma olgunluğuna erişemediğimize dikkat çeker. Yasalar içinde kalmak koşuluyla herkesin istediği etkinliğe katılabileceğini, herkesin buna hoşgörüyü yaklaşması gerektiğini belirtir. Barış ve özgürlük içinde yaşamak için yönetim üstyapısı, medya ile aydınların bu olaylardan sonra çağdaş demokratik standartları yakalama çabası içine girmeleri gerektiğine işaret eder.

Ay, Behzat, “Sivas Katliamının Ardından Çağrı”, Karşı, Sayı 75-76, Temmuz-Ağustos 1993, s.67 (Polemik /Tartışma)

Ay, Sivas’ta diri diri yakılan sanatçı ve aydınlardan sonra birçok kesimdeki insanın kan ağlamasına rağmen “hükümet ve sempatizanlarının düğün bayram ettikleri” iddiasında bulunur. Gözü dönmüşlerin bir gün devletin kapısına dayanıp devleti yıkmaya kalkacaklarını belirtir. Belediye Başkanı ve Belediye Meclis Üyesini olaylar sebebiyle ve Aziz Nesin’e davranışları üzerine yerer. Laik demokrasi yanlılarına Cumhuriyet’e sahip çıkmaları çağrısında bulunur. Laik devlet düzeninin, örgütlü bir biçimde yıkılmaya çalışıldığını ifade edip aymazlığa paydos diyerek yazısını sonlandırır.

Özel, Sevgi, “Sivas Elllerinde Sazım Çalınır”, Karşı, Sayı 75-76, Temmuz-Ağustos 1993, s.68 (Polemik /Tartışma)

Özel, Cumhuriyet tarihinin anılar kenti olan Sivas’ta kalem tutan ellerin kül olduğunu, ölenlere üzülp kurtulanlara sevindiklerini belirtip yitip giden canların anısı önünde saygıyla eğildiğini ifade eder. Laik eğitime su ve ekmek gibi gereksinim duyulduğunu kavratamadıklarından şikâyet eder. Devlet makamlarında oturmanın kolay olmadığına dikkat çekip TBMM’ye güvenmek zorunda olduklarının altını çizer. Ölen yazarların yaşarken telif ücretlerinin kesintisinin Savunma Sanayi Destekleme Fonu’na alındığını ama o savunma sanayisinin sekiz saat kurtarılma bekleyen yazarlar için hiçbir şey yapmadığını belirtir. Sadece üzülp baş sağlığı dilemek dışında ellerinden hiçbir şey gelmemesini acizlik olarak görür ve bu duruma içerler.

Balkız, Ali, “TBMM Araştırma Komisyonuna Verilen Rapor”, Karşı, Sayı 75-76, Temmuz- Ağustos 1993, s.69-74 (Polemik /Tartışma)

Şenlikte görevli yazarlardan olan Ali Balkız, TBMM Araştırma Komisyonu Başkanlığına sunulan raporu vererek başladığı yazısında raporun içinde Pir Sultan Abdal Kültür ve Tanıtma Derneği hakkında bilgiler yer aldığını ve 1993 yılı şenlik programının detaylarının bulunduğunu gösterir. Ardından çeşitli başlıklar altında Sivas’ta yaşadıkları zor anları ve sebeplerini paylaşır. “Saldırıların Amacı Neydi?” başlığı altında saldırının amacının düzenlenen etkinlik veya Aziz Nesin olmadığını belirtip amacın atılan dini sloganlarda gizli olduğuna dikkat çeker. Sonra da yapılanları maddeler halinde sıralar.

“Güvenlik Güçlerinin ve Devlet Yetkilerinin Tutumu “ başlığı altında, mahsur kaldıkları yedi saat boyunca içerideki polislerin davranışlarını, Emniyet Müdürü ve gelen askerlerin komutanının saldırganlar karşısındaki müdahalesi eksik tavırlarını anlatır. “ Taviz Üstüne Taviz” başlığıyla ise saldırganların istedikleri heykeli, şenliklerinin iptalini, gelenlerin canını aldıklarını belirtip bunların hepsinin taviz olduğuna dikkat çeker. “Devlet Durumu Biliyordu” başlığı altında çeşitli illerden Sivas’a katliam için gelindiğini, kaldırım taşlarının otele yakın yerde çalışma bahanesiyle günler önce sökülüp bırakıldığını, bildiriler dağıtıldığını, yazar. “Belediye Başkanı Bir Provakatördü” başlığının altında ise halkı yatıştırması gereken başkanın onları desteklediğini ima eder. “Aziz Nesin’i Polis Kurtarmadı” başlığının altında ise Aziz Nesin’in bilinçli bir biçimde kurtarılmayıp kim olduğunu bilmeden kurtarıldığını belirtir. “Emniyet Müdürü Diyor ki: Yanan 38. kişi Ben olsaydım” başlığının altında ise müdürün “Takdir-i ilahi “ sözünü eleştirir. “ Siyasi Sorumluluk” başlığı altında ise devlet yetkililerinin tartışma oluşturan sözlerine yer verip gereken müdahaleyi yapmamalarını eleştirir. Son başlık olan “Sonuç ve İstem” başlığı altında ise zamanında Kahramanmaraş ve Sivas toplu kıyımlarının faillerinin ve arkalarındaki gizli örgütlerin ortaya çıkarılmamasının yeni bir Sivas katliamına sebep olduğunu ifade edip dökülen kanların hesabının sorulmasını ister. Olayları yapanları ellerini kollarını sallayarak ortalarda gezdiğine dikkat çeker. Devlet yetkililerini de istifaya davet eder.

Eruz, Nahit, “Vay Sivas Vay”, Karşı, Sayı 75-76, Temmuz- Ağustos 1993, s.75-76 (Polemik /Tartışma)

Eruz, Pir Sultan Abdal zamanından birkaç yüz yıl sonra Sivas’ın yeniden “Kanlı Sivas” olmasına dikkat çekip olayları yapanları “kudurgan” olarak niteler. Yapılanların utanç verici olduğunu vurgular. Bu acının unutulacak gibi olmadığını, olayların şeriatçıların ayaklanması olduğunu, bu durumun sadece Sivas’a özgü olmayıp her an her yerde olabileceğini, Sivas’a bu durumların ve kanlı olaylarla anılmanın yakışmadığını, ölenlerin unutulmasının olası olmadığını belirtir.

Habora, Bülent, ”Tetanos”, Karşı, Sayı 75-76, Temmuz- Ağustos 1993, s.77 (Polemik /Tartışma)

Habora, Sivas olaylarına gönderme yaptığı yazısında olayın faillerini “mikroplar” olarak niteler ve “bir cuma günü pırıl pırıl insanları yok etmek için

arkalarına devlet desteğini de alarak para uğruna yürüyüp iyi insanları yaktıklarını” belirtir. Olay sonrası yorumda bulunanları da “tezekler” olarak adlandırıp Aziz Nesin’i kastederek söyledikleri sözlerin üzerinde durur. Sonunda ise tezekler ile mikropların aynı çizgide birleşip tetanos olduklarını ifade

Kalender Önel, Arife, “Kan Sıçramış Bir Kitapta”, Karşı, Sayı 75-76, Temmuz-Ağustos 1993, s.78-79 (Polemik /Tartışma)

Önel, Sivas’ta yitirilen canlara dikkat çektiği yazısında özellikle ünlü yazar Asım Bezirci üzerinde durur. Üzüntüsünü şiir dizelerine yansıtır. Doğduğu şehirde iki mezhepten insanların barış içinde, beraberce yaşadıkları zamanları anlatır. “Arabozucuların suları bulandırmasının” bu durumlara sebep olduğunu ifade edip Atatürk’ün sözlerinden alıntılar yapar. Metin Altıok, Halim Yazıcıoğlu gibi isimlerin şiirlerinden dizeler paylaşır. Atatürk’e, Pir Sultan’a tetik çekenin kimler olduğunu sorgulayarak yazısına son verir.

Güçlü, Faruk, “Sivas Olaylarının Bugün Düşündürdükleri”, Karşı, Sayı 78, Ekim 1993, s.39-40 (Polemik /Tartışma)

Yazar, Sivas’ta yaşanan olayların üstünden dört ay geçmiş olduğunu belirtip Başbakan’ın tartışmalı sözlerini paylaşır ve ne demek istediğini sorgular. Olayları yatıştırmaya çalışan polislerin, eylemcilerin sakalını öpmesini eleştirir. Yapılanların amacını sorgular. Olaylara ses çıkarmayan yöneticilerin aslında Cumhuriyet’in geleceğini dinamitlediklerini savunur. Diyanet İşleri Başkanlığının olaylar karşısındaki sessiz tavrını anlamlandıramaz. Dini dergi yöneticilerinin yaşananlar sonucu yazdıklarını eleştirir. Tutuklananlar dışında asıl suçluların dışarıda olduğunu düşünür. Yaşananlar karşısında yetkili herkesin yeterince sorgulanıp sorgulanmadığına da dikkat çeker.

Erbaş, Şükrü, “Tahrik Olmak”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.3-4 (Polemik /Tartışma)

Erbaş, yazısına “tahrik” sözcüğünü çeşitli sözlüklere göre açıklayarak başlar. Toplumsal olarak tahrik olduğumuz durumları eleştirel bir dille örneklendirir. Ardından, konuyu son zamanlarda tahrik sözcüğünü sıkça kullanan dinci kesimlere getirir. Devlet yöneticilerinin de aynı minvaldeki söylemlerine karşı eleştirel bir tutum sergiler. Tahrik adı altında 37 kişinin yakılmasına ve devletin bu duruma yine

“tahrik” sözcüğüyle yaklaşmasına dikkat çeker. Bu tutumun devam etmesi halinde ilerleyen zamanlarda halkın dini gerekçelerle zorluklar çekmek zorunda kalacağı uyarısında bulunup çekilecek sıkıntıları sıralar.

Güçlü, Faruk, “Türkiye ‘Maganda’ İşgali Altında Mıdır?” Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.22 (Polemik /Tartışma)

Güçlü, son zamanlarda popüler olan bazı yaşam biçimlerini “maganda tipi yaşam” olarak tanımlayıp müzikten yazın dünyasına kadar bu tip bir yaşamla karşılaşıldığına işaret eder. Gazeteci Aydın Borsan’ın “Türkiye maganda işgali altındadır.” tespitini hatırlatıp bunun gerçek olup olmadığını sorgular. Üniversitelerin bilimden uzaklaştığı ve adeta ortaöğretim kurumlarına dönüştüğünü savunur. Öğretmenlerin gazete ve kitap okumamasını, kahvelerde oyun oynamasını eleştirir. Rüşvetin ve dinin siyasete girdiğini iddia eder. Millete ahlak dersi verenlerin ahlaksızlıklarını örnekendirir. Tüm bunlardan sonra da Aydın Boysan’ın tespitine hak verdiğini belirtir.

Güldal, Bülent, “Atatürk’le Söyleşi”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.32-33 (Polemik /Tartışma)

Güldal, televizyon kanallarından birinde izlediği, “gelecekte haber verdiğini iddia eden şarlatandan” ve ona şaşkınlıkla bakan insanların durumundan bahsettikten sonra birkaç yıl içinde yeni bir yüzyıla girileceğini hatırlatarak hâlâ mağaralarda fısıldaşılmanın yaşanmasından dert yakınır. Uygarlığın neresinde olduğumuzu Atatürk’e sorar. Yaşananlar karşısında atamızın kemiklerinin sızladığı iddiasında bulunur, çeşitli konularda toplumu Atatürk’e şikâyet eder: “Millet olabildik mi atam? Herkes birbirine yabancı, birbirine düşman, birbirinin açığını kolluyor. Yolsuzluk dosyaları arşivlere sığmıyor.(...) Dış politikada durumumuz yürekler acısı... Uğruna binlerce insanın öldüğü yerleri masa başında geri vermeye uğraşıyoruz.” (s.32) Güldal, bu serzenişlerde bulunurken karşısında Atatürk varmışçasına sorular sorup cevaplar verir. Yer yer O. Kâzım Atak ve H. Yağcıoğlu’nun Atatürk üzerine yazdığı şiir ve metinlerden de alıntılar yapar.

Otyam, Nusret Kemal, “2 Temmuz 1993’e Doğru”, Karşı, Sayı 84-85, Nisan-Mayıs 1994, s.40-41 (Polemik /Tartışma)

Otyam, yazısında her yıl yaz tatiline çıkmadan önce dostlarıyla vedalaştığını, 1993 Haziran’ının da bu bakımdan şanslı geçtiğini, birçok dostunu bir arada görebildiğini belirtir. İki hafta sonra haberlerden duyup gazetelerden okuduklarıyla şoke olduklarını, Sivas’ta yetkili onca görevli olmasına rağmen yaşananlara akıl erdiremediğini ekler. Bu olayın -37 insanın öldürülmesinin- yetmiş yıl önceki Menemen Olayı’nı kat kat aştığını, yapılanın laiklik ve Cumhuriyet’in temel ilkelerine karşı yapıldığını düşünür. Kimler tarafından bu olayın yapıldığının bilinmesine rağmen sonuç alınmadığını, çağdışı eylem ve gösterilerin hemen her gün olduğunu, oy uğruna gericiliğe sürekli ödün verildiği, yeni Sivas Olayları’nın çıkmaması için önlem alınması gerektiğini söyleyip yazısını sonlandırır.

Eruz, Nahit, “Kirlenme”, Karşı, Sayı 84-85, Nisan- Mayıs 1994, s.46-47 (Polemik /Tartışma)

Eruz, yirminci yüzyılın bitimine yaklaşılacak bu yıllarda Türkiye’nin gittikçe kirlenmeye başladığını, çağdışı davranış ve isteklerin yaşamımıza girdiğini, siyasal olayların ekonominin önüne geçtiğini belirtir. “Demokrasi, Kemalizm ve çağdaşlık düşmanı bir akımın gündemde olduğunu, Türkiye insanının ileriye değil geriye götürülmek istendiğini, insanımızın bu kirliliği kabullenme veya temizleme eşiğinde olduğunu, yobazlığın demokrasiyle ilgisinin olmadığını, nereye gitmek istediğimizi düşünmemiz gerektiğini” yazar.

Yağcı, Öner, “Sivas Katliamının Ardından...”, Karşı, Sayı 86-87, Haziran-Temmuz 1994, s.2-8 (Polemik /Tartışma)

Yağcı, “Acıyı ve Utancı Yaşadık”, “Olay”, “Yangının Külleri Ne Öğretiyor?”, Asım Bezirci, Metin Altıok, Behçet Aysan” alt başlıklarıyla oluşturduğu yazısında 1993 yılında Sivas’ta yaşanan acı olayın habercisi olarak 1993 Ocak’ta Uğur Mumcu’nun öldürülmesini gösterir. Sivas katliamının siyasal ve kültürel yaşamda koyu karanlık bir leke olduğunu belirtir. Olayın nedenini sorgulayan sorular sorar. Sivas’ta düzenlenen şenliğin olması gereken programını verir. Bu programın yerine gerçekleşen olayları anlatır. Olayla alakalı çeşitli saptamalarda bulunur. Saptamalarını yedi madde halinde sıralar. Ardından, olayda ölenlerden bazılarını paragraflar halinde tanıtır. Diğer isimleri de doğum yılları, doğum yerleri ve

meslekleri olarak verir. Son olarak da Asım Bezirci, Metin Altıok ve Behçet Aysan'ın hayat öykülerini, çalışmalarını ve eserlerini aktarır.

Başaran, Mehmet, “Yalan Rüzgârları”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim-Kasım 1994, s.1-3 (Polemik /Tartışma)

İnsanların birçok durumu oluşturacak imkâna sahip olduktan sonra yanlış uygulamalar yüzünden umut bağlanan yaşam biçimlerinin çöktüğünü belirterek yazısına başlayan Başaran, Afrika ve Bosna'nın insanlık dışı durumlara maruz kalmasını eleştirir. Bu durumu hangi güçlerin oluşturduklarını sorgular. Alın teri ve emeğin totaliter, demokratik ve çoğulcu yalanlarla sömürüldüğünü iddia eder. Russell'in bir sözünden alıntı yaparak sözlerini destekler. Laik düşünce ve Fransız Devrimi ile gelen insan haklarının ne kadar sürede yayılıp geliştiğini, dünyadaki gelişmelerin neresinde olduğumuzu sorgular. Eğitim düzenimizin 12 Mart'tan ve 12 Eylül'den sonra geldiği hali anlatır. İnsanı insan eden tüm değerlerin ayaklar altında olduğunu belirtip çeşitli şiirlerden dizeler vererek düşüncelerini destekler.

Kuşkaya, Hayrunnisa, “Atatürk'ü Anmak”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim-Kasım 1994, s.14-6(Polemik /Tartışma)

Falih Rıfkı Atay'ın 21 Kasım 1938'de *Ulus* gazetesinde yazdığı yazıdan ve Naci Sadullah'ın yine aynı tarihli *Tan* gazetesinde çıkan yazısından alıntılarla yazısına başlayan Kuşkaya, *Karşı*'nın Kasım ayına denk gelen bu sayısında Atatürk üzerine yazar. Selahattin Batum'un yazısından ve M. Zekeriya Sertel'in Atatürk düşünden söz eder. Kuşkaya Atatürk'ün anısına yapılan saygısızlıklara tepki gösterir. Yapılanları ve yapanları sert sözlerle eleştirir. Atatürk'ün ardından yapmamız gerekenlerden bahseder. “Atatürk'ün ve başta Cumhuriyet olmak üzere tüm yapıtlarının sonsuzluğa kadar yaşayacağına inancımızı bir kez daha yeniliyor, tüm Atatürkçüleri, tüm aydınları, tüm uygar insanları Cumhuriyet'in savunulması için çaba göstermeye çağırıyoruz.” (s.6) sözleri ile yazısını sonlandırır.

Eruz, Nahit, “Gülmek ve Ağlamak”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim-Kasım 1994, s.9-10(Polemik /Tartışma)

Eruz, bazı durumların insanı gülmek ve ağlamak arasında bıraktığını belirterek Gökçek'in yeni paylaştığı sözlerinden bazılarını verir. Bu sözlerin sebebini irdeler. Laiklik üzerine Gökçek'in sözlerine ters düşen fikirlerini paylaşır. Anayasa'nın 2.

maddesini verir. Buradan laikliğin gerekliliğine göndermelerde bulunur. Anayasa'ya konulan "laiklik" ilkesinin tesadüfen konulmadığına dikkat çeker. Gökçek'in sözlerine şaşırmanın olası olmadığına işaret eder. Onun sözlerinin çok tehlikeli bir yere, yani karanlığa gittiğini ifade eder. Karanlığa karşı olanları biraz kımıldanmaya çağırır.

Tezel, Tülay, "Doğru Sorular Sormak!" Karşı, Sayı 90-91, Ekim-Kasım 1994, s.11-15 (Polemik /Tartışma)

Tezel, son yıllarda kendine toplumsal konularda sıkça soru sorduğunu belirtip bu sorulardan bazılarını paylaşır. Laik bir toplum olmamıza rağmen laiklik karşıtı veya laikliğe ters düşen durumların artmasından şikâyet eder. Kavram kargaşası oluşturmak isteyenlerin çokluğuna dikkate çeker. İslamiyet ve Hristiyanlık arasındaki farkları irdeler. Bazı konuları sorgular. Osmanlı toplumunun yapısını ele alır. Atatürk'e konuyu getirip imzasını bin yıllara attığını ifade eder. İlkelerinin, öğretilerinin, çağlar ve yüzyıllarla sınırlı kalmayacak denli evrensel olduğunu belirtir. Laikliğin temelinin atıldığı olaylardan bahseder. Atatürk ilkelerinin ödünsüz korunup onlara sarılmak gerekliliğini anlatır.

Günel, Burhan "Düşünce Özgürlüğü ve Devlet-Aydın Çatışması", Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994-Ocak 1995, s.3-4 (Polemik /Tartışma)

Günel sosyopolitik ortamda yaşananlara tanık olmanın kendisine ağır geldiğini, bu durumu namuslu aydınların hepsinin yaşadığını belirtip çatışma ve çekişmenin kaynağını sorgular. Aydınlanmanın ne olduğu üzerinde durur, neleri savunduklarına temas eder. Aydın kavramını ve kimlerin aydın olduğunu irdeler. Düşünceden korkulmasının sebeplerini sorgular. Devlet kavramının da içeriğini açıklar. "Değişen ve gelişen yaşamın sürekliliğinde, düşüncenin değişerek gelişerek toplumsallaşması devlete karşı bir olgu değil, insanı insan yapan ve tüm ilişkilerinde daha iyiye, daha güzeli arayan yaklaşımların bütünüdür." (s.9) görüşünü savunur. Durum istedikleri gibi olmasa da umutsuz ve yılgın olmadıklarını ifade edip yazısını sonlandırır.

Yavaşlı, Aydoğan, "Bu Cennet Bu Cehennem...", Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994-Ocak 1995, s.25-29 (Polemik /Tartışma)

Yavaşlı Özbek İncebayraktar'ın bir dörtlüğünü alıntılararak başladığı yazısında ülke gerçeklerinden olan zinayı, İstanbul'un susuzluğunu, yurt dışında

okutulan siyasi çocuklarını, enflasyonun %120 olmasını eleştirir. Televizyonlarda anlatılanları, mafyaların yaptıklarını, Atatürk heykeline yapılan saldırılara, düşüncelerinden dolayı içeri atılan bilim adamlarını, tütüne kota uygulanmasını, dolandırıcıların ilk duruşmada dışarı bırakılmasını, kapitalist kâr hırsını, ülkenin doğal harikalarının yok oluşunu, Milli Eğitim'deki sorunları ele alır ve hepsini eleştirir. Bu eleştirilerini, kendisi gibi düşünen şairlerin şiirlerinden aldığı örneklerle destekler.

Dündar, Ali “Tarih Sever Misiniz?”, Karşı, Sayı 96-97 Nisan- Mayıs 1995, s.21-24 (Polemik /Tartışma)

Dündar, Sabahattin Ali'nin çevirdiği “*Tarihteki Garip Vakıalar*” adlı Almanca eserin 1936'da yayınlandığını, Sabahattin Ali'nin kitap hakkında kısa bir tanıtımının bulunduğunu belirterek başladığı yazısında kitaptan çeşitli alıntılar yapar. Kitabı ilginç bulur. Kitaptaki ilginç tarihi olaylardan örnekler sunar. Buradan konuyu bizim tarihimizin ilginç konularını yazan Reşat Ekrem Koçu ve Elif Naci'nin “*Tarihimizdeki Garip Vakıalar*” adlı eserine getirir. Her iki ismin de yaptığı derlemeler üzerinde durur. Eserden örnek olaylar aktarır. Karl Marx'ın tarih bilinci konusundaki görüşlerini paylaşır. Kendisindeki tarih bilincinin öğretmeni sayesinde oluştuğunu belirtir. Kanunname-i Al-i Osman'ın kardeş katilini ve Kanuni'nin evladını boğdurmasını eleştirir, bu durumları “mide bulandırıcı” olarak görür. Osmanlı'nın çeşitli politikalarını eleştirir. Osmanlı tarihinden örnekler verir. Osmanlı Maliyesinin durumu da ele alır. Yaşanan olayları anlatır. Osmanlı'yı iflase götüren durumları aktarır. Arapların Osmanlı'nın arkasından oynadığı oyunları anlatır. Güncel zamanda tarihin çarpıtılarak ve taraflı aktarıldığını öne sürer.

Güçlü, Faruk, “Ülkemizde İnsan ve İnsani Değer Yargıları”, Karşı, Sayı 98-99 Haziran- Temmuz 1995, s.16 (Polemik /Tartışma)

Güçlü, yazısında özel televizyonlarda çıkan reklamlardaki çıplaklığı, ülke siyasilerine göre her şeyin yolunda gidişini, arabesk müzikçisi olarak tanımlanan İbrahim Tatlıses'in otobüs filosu kurmuş olmasını, kadınlara karşı kötü davranışlarını, futbolcu Tanju Çolak'ın karıştığı olayları eleştirir. Ahmet Özal'ın siyasi konuşmalarını, Emin Çölaşan'ın boşu boşuna çırpınışlarını, güneydoğuda askerlerimizin terör örgütü ile mücadelesini, iş adamlarının israflarını, Sivas'ta 37 aydın insanın yakılışını da ekler. Galatasaray'a verilen paraları, dünyaca ünlü

yazarlarımızın aç, sefil ve tutuklu oluşlarını, milletvekillerinin asgari ücretlilerden yirmi kat fazla maaş almalarını, uzman çavuşların profesörlerden çok maaş almalarını da kaleme alıp rahatsızlıklarını dillendirir.

Karadayı, İsmet Kemal, “Geçim Dünyasının Umut Kapıları”, Karşı, Sayı 98-99 Haziran- Temmuz 1995, s.16 (Polemik /Tartışma)

Karadayı, yazısında gereksizce yapılan israflara, harcamalara, az kullanılıp atılmış eşyalara, sürekli yenilenen elektronik eşyalara, bir lokma ekmek için el açanların durumuna dikkat çekip toplumsal israfları ve hoyrat yaşam biçimlerini eleştirir. Çağdaş koşulları toplum olarak yerine getirip getiremeyeceğimizi sorgular. Yazısının sonuç başlıklı bölümünde ise toplumun mutluluğuna eğilmenin önemini vurgular. Lüks yaşantılardan uzaklaşıp kemer sıkma politikalarını uygulamak gerektiğini ifade eder. Bu koşulda gerçek yurtsever ve insansever olacağımızı belirterek yazısına son verir.

Aslankara, M. Sadık, “Yerel Birikimden Yerel Erke”, Karşı, Sayı 106, Haziran-Temmuz 1996, s.16-18 (Polemik/ Tartışma)

Aslankara yazısında “yükselen değerler” kavramıyla 12 Eylül sonrası tanışıldığını, bunun “alçalan insanların kimliğini ele veren bir değer şablonu” olduğunu belirtir. 1923 Anadolu Aydınlanmasıyla “birey-yurttaş-kenttaş” kimliği kazanmış olan insanlarımızın 1980’le birlikte “birey-uyruk-kul” olmaya zorlandığını ifade eder. Halkımızın Cumhuriyet tarihi boyunca en sarsıcı, en kahredici, en olumsuz yıllarını 1980-1989 yılları arasında geçirdiğini anlatır. Türkçenin yerini Arapçanın almasından, aydın olmanın lanetlenmesinden, toplumun modernizmden uzaklaştırılmasından şikâyet eder. “12 Eylül yöneticilerinin içini boşalttıkları çağdaş, laik, demokratik merkezi yönetim modeli, yerini aynı niteliklerde bir yerel yönetim modeline, daha da ileri giderek söyleyelim, bir ‘yerel erk’e bırakmaya başladı.” (s.16) gibi yorumlarda bulunur. Bergama gerçeği konusuna temas eder. Konuyu detaylarıyla aktarmaya çalışır.

Günel, Burhan, “Ateş Yılları”, Karşı, Sayı 107, Ağustos- Eylül 1996, s.2-4 (Polemik/ Tartışma)

Günel, yazısında ateş yıllarından geçtiklerini, kara ateşin gittikçe “gürelediğini”, yaşamın her alanında “pislik, çürüme, bozulma, yozlaşma”

görüldüğünü belirtip bazı durumlara gözünü kapayan insanları eleştirir. Ulusal bilincin köretilip “küreselleşme” ile ulusal kimliğimizin yok edilişine dikkat çeker. Cumhuriyet’i ve ulusal kimliğimizi yok etme eylemleri içinde olan iki gruptan bahsedip onları yerer. Yargıyı kullananlara engel olunamadığı için üzülr. Milletvekillerinin tavır ve davranışlarını eleştirir. Gidişatın hiç iyi olmadığına, Sivas Olayları’nı hatırlatarak dikkat çeker. Tüm bu durumlar karşısında kaygılanmaktan öte “karşı çıkma, direnme içinde olunması” gerektiğini ifade eder. İç ve dış düşmanlara dikkat çeker. Maddeler halinde Atatürk’ün bir zamanlar söylediği sözleri aktarır. Atatürk’ün kurduğu Cumhuriyet’in yıkılmaya çalışıldığını belirtip çeşitli uyarılarda bulunur.

Erbil, Leyla, “Özgürlük Atlası”, Karşı, Sayı 107, Ağustos- Eylül 1996, s.38-45 (Polemik/ Tartışma)

İmam Rabbani’nin bir sözünü alıntılararak yazısına başlayan Erbil, “Orhan Pamuk’un Evren-Özal döneminin depolitik bir ürünü” sayıldığı, sanatının medyayla iç içe olduğu, yazdıklarının karşılığının bulunmadığı, sentetik sayılacağı gibi eleştirilerinin Orhan Koçak tarafından sert bir üslupla karşılanmasından duyduğu rahatsızlığı dillendirir. Koçak’ın yazısından alıntılar yapıp kendisini özellikle rahatsız eden bölümlere cevap verir. Koçak’ın yazısının temelsizliği ve eksiklikleri üzerinde durur. “Koçak’ın kafasının, benim bir yazarı eleştirme hakkımı “haset”ten başka bir kaba sığdıramayacak kadar dar, tek boyutlu olduğunu sanmıyorum. Öyleyse?” (s.39) diyerek Koçak’ın yazısının temellerini sorgular. Şavkar Altınel’in de yine aynı konu sebebiyle kendisini eleştirdiğini belirtip her iki eleştirinin de içini çürütecek gerekçeler sunar. Düşüncelerini güçlendirmek için çeşitli yazarların ve düşünürlerin sözlerini paylaşır. Pamuk hakkındaki düşüncelerini açıklamak zorunda bırakılmasının hoşuna gitmediğini de belirtir.

3.15. Röportaj

Arabul, Zeynep Ece, “Nuri Abaç’a Sorular”, Karşı, Sayı 57, Ocak 1992, s.8-9, (Röportaj)

“Ustalarla Söyleşi” başlığı altında verilen bu röportajda Zeynep Ece Arabul, ressam ve mimar olan Nuri Abaç’a birtakım sorular yönelndirmektedir. Röportajın içeriği, Nuri Abaç’ın sanatsal faaliyetleri ve sanatçı yönüdür. Ayrıca Türk resim sanatı ve çağdaş resim sanatı da karşılaştırılmıştır.

Oluklu, İbrahim, “ 80’li Yılların Şiiri Üstüne Gülsüm Akyüz’e Sorular”, Karşı, Sayı 57, Ocak 1992, s.11-23, (Röportaj)

İbrahim Oluklu’nun sorup Gülsüm Akyüz’ün cevapladığı bu röportajda 80’li yılların şiiri irdelenmiştir. Gülsüm Akyüz, o günlere dair tanıklıklarından bahsettikten sonra 80’li yıllardaki suskunluk ortamında yazma imkânı bulan kişilerin yanlış doğru birçok şey söylediğini ve bu durumun sonucunda anlamsızlığın arttığını belirtir. “Anlamsızlık öylesine boyutlara ulaştı ki, içinde anlamlı tek bir sözcük bile bulunmayan şiir kitapları yayınlandı.”(s.13) Bu ortamda toplumcu gerçekçi şiirin de itibarsızlaştırılmaya çalışıldığının üstünde durur.

Gülsüm Akyüz, başka ülkelerin şairlerinden çevrilen şiirlerin genç ozanlara katkı sağlayacağından, genç ozanların 80’li yılların yönetimine direnişinden, demokrasi mücadelelerinden, kendi şiirlerinin özelliklerinden de bahseder.

Özyalçiner, Adnan, “ Adnan Özyalçiner Sordu Sennur Sezer Yanıtladı” Karşı, Sayı 58, Şubat 1992, s.14-15, (Röportaj)

Adnan Özyalçiner, Sennur Sezer’le edebî sorular içerikli bir röportaj gerçekleştirmiştir. İlk sorusu, Sennur Sezer’in ilk şiirini nasıl oluşturduğudur. Bu sorunu cevabı, “Yaza boza, çalışa çalışa. O yüzden ‘ilk’ini hatırlamıyorum bile.” (s.14) cümleleri olmuştur. Röportajın devamında da Sezer’in şairliği, kitaplaştırdığı şiirler, şiir ve yaşam ilişkisi, kadın şairlerin edebiyat ortamındaki durumu, şairin yeni şiir kitabı *Afış*, şiirin gündelik hayattaki yeri, gündelik yazılar gibi konular üzerinde durularak röportaj tamamlanmıştır.

Sezer, Sennur, “ Sennur Sezer Sordu Adnan Özyalçiner Yanıtladı”, Karşı, Sayı 58, Şubat 1992, s.16-18, (Röportaj)

Önceki röportajın farklı bir devamı olarak düşünülebilecek bu röportajda bu defa Sennur Sezer soru soran, Adnan Özyalçiner yanıtlayan taraftadır. Bu röportajın genel konusu, yazar Özyalçiner’in sanatı, sanatçı yönü ve sanata bakış açısıdır. Özyalçiner’in son kitabı *Alaycı Öyküler*, yazarın çok ödüllü olmasının yazdıklarına etkisi, yaşantısının yazdıklarına yansımaları gibi konular da röportajın içeriğini oluşturan öğelerdir.

Durak, Mustafa/ Yemenicioğlu Özdemir “ Nihal Topal ile Resim Üzerine”, Karşı, Sayı 58, Şubat 1992, s.27-32, (Röportaj)

Mustafa Durak ve Özdemir Yemenicioğlu'nun Nihal Topal ile gerçekleştirdikleri bu röportajın ana çerçevesi resimdir. Öncelikle Nihal Topal'ı tanımakla başlarlar. Nihal Topal, kendisini tanıtırken sanatının oluşumu üzerinde etkili olan durumları da anlatır. Röportajın devamında ise nesnenin özü, sanatçının özneliliği, tasarım süreci, sanatçının izlenimleri gibi konular üzerinde durularak bunların sanata etkisi ele alınır.

Ertem, Cengiz, “Zahit Büyükişliyen’le Söyleşi”, Karşı, Sayı 59, Mart 1992, s.7-9, (Röportaj)

Cengiz Ertem, Zahit Büyükişliyen’le yaptığı röportajın öncesinde, ressam ve akademisyen Büyükişliyen’in kısa bir biyografisini ve sanatçı yönünü okuyucuya sunar. Yapılan röportajın içeriği ise sanat eğitimi, sanat yapıtının anlattıkları, özgür sanat ortamı ve çevre sorunlarının sanata yansımalarıdır.

Durak, Mustafa, “Burhan Günel ile Roman ve Romanı (Baraka) Üzerine”, Karşı, Sayı 59, Mart 1992, s.21-24, (Röportaj)

Mustafa Durak, Burhan Günel ile gerçekleştirdiği röportajına, Günel’in romanlarındaki şiirsellik üzerinde durarak başlar. Ardından Burhan Günel’in eserlerindeki ateş(yangın) izleğine temas eder ve Günel, bu izleğin varlığını tatbik eder. Röportajın devamında yazar ile romancının ayrılıp ayrılamayacağı üzerinde dururlar. Ardından Durak, *Baraka*’nın neden gecikerek geldiğini merak eder. Günel, bunun sebebi olarak romanı subayken yayınlamaktan korkmasını ve romanın oluşum- yazım süresinin uzamasını gösterir. *Baraka* romanının oluşum süreci ve doğurduğu sorunsalları da konuştuktan sonra röportajı sonlandırırlar.

İmzasız, “Ahmet Say’la Müzik Üzerine Bir Konuşma”, Karşı, Sayı 59, Mart 1992, s.27-28, (Röportaj)

Soruların kimin tarafından sorulduğunun belli olmadığı “*Karşı*” isminin yazıldığı röportajın cevap veren ismi ise Fazıl Say’ın babası Ahmet Say’dır. Röportajın çıkış noktası, *Karşı*’nın 58. sayısında da haber olarak verilen Fazıl Say’ın Avrupa Topluluğu 3. Pişano Yarışması’nda ödöl almasıdır. Ahmet Say, bu başarının

devlet makamlarınca ilgi görmediğini belirtip ilgi çekici bir durum olmadığı ironisiyle rahatsızlıklarını dillendirir.

Oluklu, İbrahim, “80’li Yılların Şiiri Üzerine Kemal Gündüzalp’e Sorular” Karşı, Sayı 59, Mart 1992, s.32-39, (Röportaj)

Dizi söyleşi başlığı altında gerçekleştirilen röportajda İbrahim Oluklu, şair Kemal Gündüzalp’e seksenli yılların şiiri üzerine sorular sorar. Röportajın içeriğini seksenli yıllarda genç bir şair olan Gündüzalp’in geleneğe bakış açısı, kendi şiirinin kapsamı, Gündüzalp’in şiirinde irdelediği sorunlar, şairin güncel olana bakış açısı, dünya görüşü, estetik kavrayışı, şiirin yapısal özellikleri gibi konular oluşturmaktadır.

Arabul, Zeynep Ece, “Gönül Duranoğlu’nun Evleri”, Karşı, Sayı 60, Nisan 1992, s.14-15, (Röportaj)

Arabul, şair ve ressam olarak tanınan Gönül Duranoğlu ile sanat üzerine bir konuşma gerçekleştirir. Röportajda sanatta ulusallık ve evrensellik, devletin sanata olan tavrı, Duranoğlu’nun açtığı sergiler ve bu sergilerde işlenen eski evler, resimlerindeki evlerin Seydişehir’de olmasının sebepleri gibi konular üzerinde durularak Duranoğlu’nun sanatsal kişiliği hakkında okuyucuların fikir edinmeleri sağlanır.

Yağan, Emir Ali, “Yekta Güngör Özden’e Sorular”, Karşı, Sayı 60, Nisan 1992, s.17-20, (Röportaj)

Bu röportajda Emir Ali Yağan “avukat, danışman, bürokrat, teknokrat, dilci, denemeci, yazar- şair” kimlikleri taşıyan Yekta Güngör Özden’le şiir üzerine bir konuşma yapar. Röportajda Özden’in şiir serüveni, Özden’in gözünden şiir kavramı ve evrenselliği, şiirinin yaslandığı izlekler, şiirinin duyarlılık öğeleri, hukuk-sanat ilişkisi gibi konular ele alınmıştır.

Sezer, Çiğdem/ Dizman, İbrahim, “ Kanadı Atlas Kuşlar ve Adımız Düşer Üzerine” Karşı, Sayı 60, Nisan 1992, s.28-31, (Röportaj)

Çiğdem Sezer, İbrahim Dizman’la gerçekleştirdiği bu röportajında Dizman’a öncelikle “*Adımız Düşer*” kitabına kadarki şiir yolculuğunu sorar. Ardından Dizman, Sezer’e “*Kanadı Atlas Kuşlar*” kitabına varan şiir serüvenini sorar. Karşılıklı soru cevapla ilerleyen konuşmada şiirde yabancılaşma kavramı, her ikisinin şiirindeki

içerikler, ana izlekler, şiirde imge, bundan sonraki ilk başlangıçlarının ne olacağı gibi konular konuşularak röportaj sonlandırılmıştır.

Turan, Metin, “Tolga Ersoy’ a Sorular”, Karşı, Sayı 61, Mayıs 1992, s.45, (Röportaj)

Metin Turan, Tolga Ersoy’la gerçekleştirdiği röportajına Ersoy’un “*Sinop’un Hanı*” adlı kitabına değinerek başlar. Röportajın devamında 30 Kasım 1853 baskınının Sinop Kalesi’ne etkisi, edebi yazında hapisane ve yazarın son çalışmaları konuşulmuştur.

Yağcı, Öner, “Osman Şahin’le Söyleşi”, Karşı, Sayı 62, Haziran 1992, s.5-8, (Röportaj)

Öner Yağcı, öykücü Osman Şahin ile yaptığı röportajına, birçok ödül almış olan Şahin’in öykü anlayışını sorarak başlar. Röportajın devamında ise Şahin’in öykülerinin sinemaya taşınmasını, son romanı *Başaklar Gece Doğar*’ı, gerçek bir sanatçının tanımını, ülkemiz kültüründe görülen yozlaşma, yabancılaşma ve kirliliği, 1980 sonrası direnme içinde olan edebiyat ortamını ve sorunlarını konuşmuşlardır.

Üstüntaş, Gülçin/ Üstüntaş, Aydın/ Dizman, İbrahim, “Ordu Sanat Evi Nisan Etkinliklerinin Ardından”, Karşı, Sayı 62, Haziran 1992, s.25-28, (Röportaj)

Yapılan röportajda, öncelikle Ordu Sanat Evi’nin (ORSEV) ardındaki birikim konuşulmuştur. Ardından OBKT içinde gelişen sanat günleri, şiir dinletisi, etkinlik için kullanılan mekân, yazar ve halkın söyleşileri, söyleşilerin okuyucuları kitaba yöneltmedeki etkisi, etkinlikteki tiyatrolar, yeni tasarlanan tiyatrolar ve gündemlerindeki projelerin özetlenmesi ile röportaj son bulmuştur.

İmzasız, “Ressam Bülent Burgaç’la Kısa Bir Söyleşi”, Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.18-19, (Röportaj)

Yapılan röportajda ressam Bülent Burgaç’ın resim sanatı ile olan dostluğunun nasıl başladığı, galerilerin artışının ressamlarımıza etkisi, resimde ulusallık ve evrensellik, sanatçının ilerleyen dönemler için planlarının ne olduğu, konuşulan konular arasındadır.

İmzasız, “İncilay’a Sorular”, Karşı Sayı 64, Ağustos 1992, s.20-21, (Röportaj)

Şair İncilay’la yapılan röportaj, şairin kendisini tanıtmasıyla ve neden sadece soy ismiyle çıkmak istediğini anlatmasıyla başlamıştır. Ardından, şairin niçin şiir yazdığı, kitabında en çok sevdiği şiirin hangisi olduğu gibi konular üzerinde durulmuştur. Şair, en sevdiği şiiri “*Göğe Yazılan Şiir*” olarak belirlemiş ve şiirin ilk hâlini de paylaşmıştır.

İmzasız, “ ‘Karşı’ Sordu Ziya Gürel Yanıtladı”, Karşı Sayı 66, Ekim 1992, s.24-25, (Röportaj)

Dergi tarafından imzasız yayımlanan bu röportajda, ressam Ziya Gürel’in niçin resim yaptığı, çabasının sebebinin ne olduğu, resim ve yazına ilgisinin bağlaşıklığı, resim oluşturma yöntemi gibi konular konuşulmuştur. Röportajın ardından “Ziya Gürel’in Sanatı” başlıklı kısa bir yazı, Ziya Gürel’in sergileri ve katıldığı karma sergiler verilerek sanatçının daha iyi tanınması sağlanmıştır.

Yağcı, Öner, “Soğuk Tanrı’dan Sıcak Ekmek Üzerine Veysel Dikmen ile Söyleşi”, Karşı Sayı 66, Ekim 1992, s.24-25, (Röportaj)

Öner Yağcı, Veysel Dikmen ile yaptığı röportajda Dikmen’in “*Soğuk Tanrı’dan Sıcak Ekmek Üzerine*” adlı romanı üzerinde durur. Röportajda, romanda alışlagelmişin dışında kullanılan teknik, romandaki kişilerin gerçeklik boyutu, romandaki parçalanmış ve soyutlanmış yaşam biçimleri, romandaki kahramanlar aracılığıyla sunulan düşünceler gibi konular konuşulmuştur.

Büyükcebeci, İlhan “ Maviler de Eskidi Üzerine Arife Kalender Önel’le Söyleşi”, Karşı Sayı 67, Kasım 1992, s.8-10, (Röportaj)

Röportajda, Arife Kalender Önel’in şiirle tanışma zamanı, nasıl tanıştığı, uzun bir süre -1992’ye kadar- dergilerde şiir yazmama sebebi, yetmişli yılların toplumcu şiiri üzerine görüşleri, şiirdeki folklorik imge ve sözcüklerin ağırlıklı olmasının sebebi, seksen sonrası şiirde yönelmeler, “*Maviler de Eskidi*” adlı eserinin isim serüveni gibi konular konuşulmuştur.

Günel, Burhan, “Zeynep Aliye’ye Sorular”, Karşı Sayı 69, Ocak 1993, s.30-32, (Röportaj)

Burhan Günel’in öykücü Zeynep Aliye ile yaptığı röportajda yazarın öykü anlayışı, öykücülüğünü geliştirmek için yaptıkları, ilerleyen zamanlar için tasarladıkları, yapmak istedikleri, ilk öykülerini beğenmeyen Günel’e karşı şu andaki bakış açısı, edebiyata yeni başlayan gençlere yazarın tavsiyesi gibi konular konuşulmuştur.

Demirci, Hacı, “Ressam Nihal Ersöz ile Söyleşi”, Karşı Sayı 69, Ocak 1993, s.33, (Röportaj)

Ressam Nihal Ersöz ile yapılan röportajda, Ersöz’ün galeri yöneticiliğine nasıl başladığı, Milli Piyango Sanat Galerisi’ni kuran kişinin kim olduğu, ressamın kullandığı resim teknikleri, galeri yöneticisi olarak genç ressamların eserlerine yer vermesi ve onlara karşı bakış açısı, resim piyasası hakkındaki görüşleri, sadece satışa yönelik resim yapan tanınmış ressamlar hakkındaki düşünceleri, galeri yöneticiliğinin nasıl bir durum olduğu, kamu ve özel galerilerin çalışma şekilleri gibi konular konuşulmuştur.

Yenidoğanay, Aysel, “Ressam Ahmet Yeşil’le Söyleşi”, Karşı Sayı 70, Şubat 1993, s.28-30, (Röportaj)

Yapılan röportajda Ahmet Yeşil’in resme başlamadan önce ve başladıktan sonraki yaşamı, sanatın özgünlüğünü belirlemede düşlerin ve yeteneğin rolü, ressamdaki ütopyanın nasıl oluştuğunu, resimlerindeki lirik anlatımla romantizmin birleşmesi, sanatta artistlik ve artizanal ağırlıktaki çalışmalar, sanatta çağdaşlık, sanat ve yaşamda cesaret, sevgi, sadakat kavramları, ressamın resimlerindeki konu seçimini nasıl yaptığı, konu seçiminde rastlantının payı, sanatçı ve toplum ilişkileri, ressamın son dönem çalışmaları, ipler serisi, ressamın gözünde yaşamın başlangıç ve uç noktaları, sanatın bugünü ve yarını gibi konular konuşulmuştur.

Büyükcebeci, İlhan, “ ‘Aşk Düşü’ Üzerine Ece Aykız’la Söyleşi”, Karşı Sayı 71, Mart 1993, s.40-43, (Röportaj)

Yapılan röportajda Ece Aykız’ın şiirle tanışma serüveni, kitabı aşk düşünün isim macerası, hayatın ve gençliğin yozlaştırılması, şiirlerinde çokça geçen “ses” sözcüğünün şairin yaşamı ve şiirindeki yeri, öğretmen bakış açısıyla sevgi,

sevgisizlik, çocuk ilişkisi üzerine görüşleri, şairin ilk şiir kitabını çıkarmış olmanın verdiği duygu, şiirlerinde çokça yinelediği sözcükler, şairin sonraki günlerde yapmak istediği planlar ve şiirindeki çarpıcı imgeler konuşulmuştur. Röportajın arkasından şairin “*Böğürtlen Günlüğü*” adlı şiiri verilmiştir.

Alçı, Gülseren, “Tanju Erdem’le Barış ve Dostluk Üzerine Söyleşi”, Karşı Sayı 73, Mayıs 1993, s.20-27, (Röportaj)

Alçı’nın Erdem ile yaptığı röportaj metninden önce Tanju Erdem ve Gülseren Alçı’nın kısa birer biyografisi verilerek bu iki isim okuyucuya daha yakından tanıtılmıştır. Röportajda Duverger’in demokrasi tanımını gerçekleştirebilen ülkeler, barışın ve dostluğun ne olduğu, barış için kullanılan modeller, eylemler, insanların barışa daha kolay ulaşabilmesinin yolları, barış konusunda tüm insanları düşündürmeye çağırmanın gerekliliği, barış-dostluk-devlet-hak kavramlarının birbiriyle çelişip çelişmediği, dünya barışının düş olarak kalıp kalmayacağı, yurdumuzda demokrasi, barış ve dostluğun kurulması için neler yapılabileceği, barışın çağrıştırdığı savaş sözcüğü ile ülkelerin nasıl savaşı gerçekleştirebildikleri, sevgi ve barış dolu bir dünyada yaşamak için öneriler gibi konular konuşulmuştur.

Kademoğlu, Mustafa, “Osman Bolulu’yla Hayat Yollarında”, Karşı Sayı 73, Mayıs 1993, s.35-37, (Röportaj)

Röportaj öncesinde Osman Bolulu’nun son çıkan ve ödül alan eserleri tanıtılmıştır. Şair, yürekte tebrik edilir ve röportajda insanların sanatçı yönü, şairin taşlamaları sebebiyle “halk feylozofu” olarak adlandırılması, aydın kavramı, yazarın bugüne gelişinde geçirdiği evreler, şairin övgü ve yergiyi özdeşleştirmesi, aldığı ödüller konusundaki görüşleri, “*Yurt/ Boyu Sevişmek ve Taşın İyisi*” adlı eserlerinin oluşum düzeni, bu eserlerin içerikleri gibi konular üzerinde durulur.

Büyükcebeci, İlhan, “Fırat Mehmet Eroğlu ile Söyleşi”, Karşı Sayı 73, Mayıs 1993, s.38-41, (Röportaj)

Röportajda, “Fırat Kitap Galerisi”nin oluşturulma serüveni, bu galeriye destek veren gruplar ve yayınevleri, şairin oluşturduğu “şiir akşamları”, ileriye dönük yeni tasarılarının ne olacağı, şairin yazı uğraşı, “*Kırk Kırık Söz*” adlı eseri için düşünceleri, şairin yazılmamış bir tarihle neyi kastettiği, şairin gün yüzüne çıkmamış şiirleri ile dosyaları, yalnızlaştırılan insan gibi konular konuşulmuştur.

Yurttaş, Hüseyin/ Karakuş, Hidayet, “Yurttaşla Karakuş Birbirlerine Sordular”, Karşı Sayı 77, Eylül 1993, s.21-25, (Röportaj)

Karşılıklı soru ve cevapların kullanıldığı bu röportajda Hüseyin Yurttaş’ı şiire yöneltten unsurlar, şairliğinin verimliliği, Hidayet Karakuş’un 1993 yılı Ceyhun Atuf Kansu Şiir Ödülü’nü almasının İzmir ile ilgisi, Yurttaş’ın ilk kitabından son kitabına kadar şiirinin değişenleri, Karakuş’un “*Sesini Bana Bırak*” adlı şiir dosyası ve içinde farklı çizgide bulunan şiirler, Yurttaş’ın son kitabı “*Kod Adı: Mansur*” un içeriği, aşk izleği, aşkla yüklü dizeler, şair olarak dil tutumu, sanatta kalıcılık, şiirlerinde geleneksel şiirin izleri, Türkçenin anlatım gücü, şairlerin yeni şiir dosyaları gibi konular konuşulmuştur.

Eren, Macit, “Ayrı Bir Coşkudur ’50. Şiir Yılı’ Şiir Röportaj: Şükran Kurdakul”, Karşı Sayı 78, Ekim 1993, s.3-5, (Röportaj)

Şiir dizeleri yoluyla yapılan röportajda şair Şükran Kurdakul’un kendi dizeleri hakkındaki açıklamalarına yer verilmiştir. Röportajda aydın olma durumuna, ölüm ve öldürülmeye, 12 Mart küskünlüğüne, Anadolu insanının karşı karşıya kaldığı sıkıntılara, toplumsal ve siyasal olayların içindeki şairin hislerine, umar kavramına, insandaki güzelliklere, şairin duyarlılığına, sanatta kalıcılığına, öldürmenin normalleşmesine, 1953 yargılamalarındaki tutukluluk günlerine, masumiyetlerin karşıtlarıyla birlikte sergilenmesine değinilmiştir.

Günel, Burhan, “ ‘Öyküler’ Kitabı Üstüne Feyza Hepçilingirler’e Sorular”, Karşı Sayı 79, Kasım 1993, s.10-13, (Röportaj)

Burhan Günel’in Feyza Hepçilingirler’le yaptığı röportajda yazarın yazın serüveni, yazın sürecinin neresinde yer aldığı, “*Öyküler*” kitabını niçin daha önce yayımlanan kitaplardan oluşturduğu, yazar için sanatın işlevinin ne olduğu, ulaştığı noktalar, ulaşamadığı erekler, yazarın öykülerden sonra “*Kırmızı Karanfil Ne Renk Solar?*” adlı romana geçiş yapma serüveni, niçin buna gerek duyduğu gibi konular üstünde durulmuştur. Ayrıca, Hepçilingirler bazı cevaplarında öykülerinden alıntılar da yapmıştır.

Durak, Mustafa, “Mate Başgu ile Resim Üzerine”, Karşı Sayı 79, Kasım 1993, s.16-21, (Röportaj)

Mustafa Durak’ın Mate Başgu ile yaptığı röportajda sulu boyalardaki teknik özellikler, kâğıt farklılıkları, sanatçının malzemesiyle yaşadığı hazzın izleyiciye yansımaları, bir izleyicinin sulu boyada neler araması gerektiği sulu boyayı iyi ya da kötü kılan özellikler, sulu boya sergilerinden ressamın ilk dikkat ettiği unsurlar, herhangi bir ressamın ustalığını nasıl anladığı, sulu boyanın herhangi bir hatayı affetmediği, sulu boyanın gizleri, ressamın peyzaj çalışmaları, ressamın peyzaj çalışmalarının sulu boyada olduğu gibi yağlı boyada da devam etmesi, ressamın peyzajlarındaki ev sıklığı, ressamın farklı türde farklı resimler üretme durumu, ressama göre soyut kavramı, klasik kavramı, ressamın hocası Sırrı Bey ve ressama kattıkları, Sırrı Bey’le ilgili anıları, ne zaman karşılaştıkları gibi konular konuşulmuştur.

Oluklu, İbrahim, “80’li Yılların Şiiri Üstüne Yunus Koray’a Sorular”, Karşı Sayı 80, Aralık 1993, s.5-14, (Röportaj)

İbrahim Oluklu’nun Yunus Koray’la 80’li yılların şiiri hakkında yaptığı röportajda, şairin geleneğe bağlanış ve gelenekten kopuşu, nasıl bir tavır içinde olduğu, çeviri şiirlerin genç zan poetikasına yapmış olduğu etkiler, şairin şiirinin sentez oluşu, 80’li yıllarının genç ozanının geçmiş dönemlerden devredilenler karşısında nasıl bir tavır içinde olduğu, hangi sorunsalları irdelediği, şairin güncel olana bakışı, 80’li yıllarda genç ozanın ideolojiler karşısındaki tavrı, genç ozanın kuramsal seçişle kılğısal seçiş arasında çelişik bir tavra düşmemesi, perestroika ve glasnost kavramları ile dünyadaki yeni oluşumların genç ozanın poetikasına etkileri, bireyin ele alınışının şiir ortamına yansımaları, bireyin öteki karşısındaki tavrının şairin şiirine etkisi, ozanlarda toplumsal bağlaşıklık arama çabası, şairin şiirinin yapı taşları, kentteki ve kırdaki yeni oluşumlar karşısında genç ozanın tavrı konularına temas edilmiştir.

Menemencioğlu, Muazzez, “Muazzez Menemencioğlu Tansu Bele’yle Söyleşiyor”, Karşı Sayı 82-83, Şubat- Mart 1994, s.5-14, (Röportaj)

Yapılan röportajda Tansu Bele’nin hayata ve sanata bakış açısı, kullandığı edebi türler, ilk kitabı “*Ah Benim Bir Başıma İstanbul Kadınlığım*”, *Uçurtma* adlı öyküsünün kendi çocukluğunu yansıtmaları, “*Ay Geceye Yalnız Doğar*” adlı ikinci

kitabı, anlattığı sınıfsal insanlar, Faik Baysal'ın bu kitaba yazdığı sunu yazısı, ilk kitabı için İlhami Soysal'ın yazdıkları, öykülerinin gerçek yaşamda tanık olduğu durumlardan esinlenilerek oluşturduğu; doğa, çevre ve hayvanlarla ilgili bir yazar olması, yeni çalışmaları, kitaplaşmayı bekleyen dosyaları, film öyküleri gibi konular üzerinde durulmuştur.

Doğan, M. Mahzun, “İbrahim Yıldız’a Sorular”, Karşı Sayı 82-83, Şubat- Mart 1994, s.86-88, (Röportaj)

Yapılan röportajda öncelikle İbrahim Yıldız'ın sanat hayatı kısaca paylaşıp eserleri sıralanmıştır. Ardından da şairin 1960-1970'li yıllarda uzun süre şiir yayımlatmamasının nedenleri, şiir ve politika üzerine düşünceleri, şiirlerindeki naif duygulanım, eşitsizliklere karşı tepkili oluşu, insandan umudunu kesmeyen tavrı, şiir-gerçekçilik ilişkisine bakış açısı, şiir ve tanıklık konusundaki görüşleri, ilk şiir kitabı “*Kıyıda Bir İbrahim*”de şiirlere tarih düşülmemişken ikinci kitabı “*Doruktaki Koltuk Boş*”ta şiirlere çift tarih düşülmesinin sebebi, zamanın şairin gözündeki değeri ve ne ifade ettiği, edebi akım ve kuşaklara bakış açısı, son çalışmalarının neler olduğu gibi konular konuşulmuştur.

Oskay Leloğlu, Filiz, “Mustafa Köz ile Söyleşi”, Karşı Sayı 84-85, Nisan-Mayıs 1994, s.39 (Röportaj)

Yapılan bu kısa röportajda şair Mustafa Köz'ün şiirinin kendine özgü dili, şiirindeki kapalılık durumu, şiirinde atılmamış başlıkların sebebi, 78'lilerin kendi şiirlerini yazıp yazmadıkları, en iyi ürünlerinin yolculukta yazıldığı, yolculuğun tılsımı, şiirinin okur kimliği, gibi konular üzerinde durulmuştur.

Tuncel, Murat, “Çevirmen Annike Krytje ile Söyleşi”, Karşı Sayı 84-85, Nisan-Mayıs 1994, s.42-45 (Röportaj)

Tuncel, röportaj öncesi eklediği paragrafta Hollanda'ya gittiği günden beri Hollanda yazının ne kadar tanıdığı üzerine düşünmeye başladığını, yüzeysel bir araştırma yaptığını, Hollanda yazını hakkında fikir sahibi olmak için de çevirmen Annike Krytje ile röportaj yaptığını belirtir. Yapılan röportajda Hollanda yazınının geç başladığı, bu durumun sürekli el değiştiren topraklar sebebiyle olduğu, gelişen Hollanda yazınının II. Dünya Savaşı döneminde başka bir ivme kazandığı, bazı sanatçıların II. Dünya Savaşı sırasında Almanların yanında yer alarak rahat ettiği,

bazılarının ise halkın yanında yer alıp acı çektiği, savaş sonrası tarihi romanların ağırlıkta olduğu, güncel yazının ise yaşam üzerine modern eleştirilerle sürdüğü, Hollanda yazını ile Türk yazını arasındaki folklor, çevirmenin şimdiye kadar çevirdiği yapıtlar, Hollandacaya çevrilmiş diğer yapıtlar hakkında düşündükleri gibi konular üzerinde durulmuştur. Röportajın bitimine Annike Krytje'nin yaşam öyküsü ve Türkçe öğrenme serüveni eklenmiştir.

Kıyat, Mehmet, “Eşref Üren’le Söyleşi”, Karşı Sayı 88-89, Ağustos-Eylül 1994, s.15-18 (Röportaj)

“Ölümünden bir süre önce Nisan 1984’te açtığı sergi nedeniyle Mehmet Kıyat’ın Eşref Üren ile yaptığı son söyleşi” notu ile yayımlanan röportajda dönemin Türk Resmi’nin durumu, resimde geleneğin rolü, yaşananların resme aktarımı, eleştiri sürecinde temellere inme, güncel Türk resminin dünya resim çizgisindeki yeri, resim piyasasının durumu, Üren’in çalışma düzeni, ressamlara tavsiyeleri gibi konular üzerinde durulmuştur.

Günel, Burhan, “Gülsüm Akyüz’e Sorular”, Karşı Sayı 88-89, Ağustos-Eylül 1994, s.28-30 (Röportaj)

Günel’in Akyüz ile yaptığı röportajda Akyüz’ün şiir serüveni, ödülleri, eyllüllü günlerin şiirine yansısı, son kitabı “*Mayısta Üzgün Gönlüm*” kitabının içindeki bölümlerin hikâyesi, sanatın ve şiirin işlevleri, şair için şiirin anlamı, yaşamın şiirde yer alışı, siyasi dönemlerin şiirine yansısı, Sivas olaylarının şair üzerinde bıraktığı etki, kaybettiği insanların şiirinde can buluşu, güncel çalışmaları, hedefleri, yapmak istedikleri konuşulmuştur.

Yeşilyurt, Türkân, “Sezai Kara ile Söyleşi”, Karşı Sayı 88-89, Ağustos-Eylül 1994, s.81 (Röportaj)

Türkan Yeşilyurt’un Ressam Sezai Kara ile yaptığı röportajda ressamın kim olduğu, geçmişi, resmin ne olduğu, ressamın resim anlayışı, ne duyumsamak istediği, etkilendiği ressamlar, resim sanatının diğer sanatlarla olan ilişkisi hakkındaki düşünceleri konuşulmuştur.

Ali Mustafa, “Genel Yayın Yönetmeni Şair Gündoğdu Sanımer’le Söyleşi”, Karşı Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.39-41 (Röportaj)

Kıyı dergisinin yüzüncü sayıya ulaşması dolayısıyla derginin Genel Yayın Yönetmeni Şair Gündoğdu Sanımer’le yapılan röportajda *Kıyı*’nın yayın serevünü *Kıyı*’yı yaşatan sevdanın dayanağı, *Kıyı* ve yerellik, hiç reklam almayışı, derginin varlığında Ahmet Selim Teymur’un yeri, *Kıyı*’nın üç döneminde farklı isimler tarafından yönetilmesi, yönetimlerden kaynaklı ayrımların neler olduğunu, dördüncü *Kıyı*’nın uzun soluklu olmasına Sanımer’in bakış açısı, Ahmet Özer’in dördüncü *Kıyı*’daki özverili çalışmaları, derginin saygın bir konuma gelmesindeki faktörler, dergide düzenlenen ödüller, *Kıyı*’nın okul olma kimliği gibi konular konuşulmuştur.

Yavaşlı, Aydoğan, “M. Mahzun Doğan’la İzmir’de...”, Karşı Sayı 90-91, Ekim-Kasım 1994, s.60-62(Röportaj)

Doğan’ın “*Sesimde Mimosalar*” adlı şiir kitabı çıktıktan sonra İzmir’de Yavaşlı ile yaptığı röportajda “*Önce Ellerim Uyanır*” adlı eserinden sonra ikinci eseri çıkarmak için Doğan’ın neden dokuz yıl beklediği, şiir tüketiciliği, şairin Ankara’nın, sokakların, aşkların şairi olarak görülmesi, Ankara’nın Doğan için neden önemli olduğu, uzaklıkların şair için ne anlam ifade ettiği, geçen üç dört ay içinde son eseri *Sesimde Mimosalar*’ın nasıl eleştiriler aldığı, okuruna ulaşmışlığı, kitaptaki “Benim Sesim Kurumaz Bir Papatya” adlı şiirin ne anlamlar ifade ettiği, Türk şiirinin ve şairin nerede olduğu gibi konular konuşulmuştur.

Bilir, Ali F./Büyükcebeci, İlhan, “Yirmi Beşinci Sanat Yılında Burhan Günel’e ‘Ateşi Seçtim’ ‘Karanfil ve Hançer’ Adlı Kitapları Nedeniyle İki Sanatçıdan Sorular”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994- Ocak 1995, s.55-60 (Röportaj)

Bilir ve Büyükcebeci’nin Burhan Günel’le yaptıkları röportajda medya-yazar ilişkisi, medyanın ilgisizliğine rağmen yazarın üretkenliğini nasıl sağladığı, ilgisiz medyanın kendisini rahatsız edip etmemesi, Günel’in şiir geçmişi, Günel’e göre aşkın ne olduğu, hüznün insanları nereye götürdü, insanoğlunun sevgi ve umut kapısını nasıl aşacağı, Günel’in niçin ateşi seçtiği, “*Karanfil ve Hançer*”’in Günel’in öykücülüğündeki yeri, eser içinde ödül alan “Söylence” adlı öykünün bütünden farklılığı, öykülerde önce çıkan ateş kavramı, eserdeki cinselliğin şiirsel anlatımı, Günel’in son çalışmaları, neden bu kadar acı üzerine yazdığı, her ürünün bir diğerinden farklı olması gibi konular üzerinde durulmuştur.

Menemencioğlu, Muazzez, “Yirmi Beşinci Sanat Yılında ‘Karanfil ve Hançer’ Adlı Yeni Kitabı Nedeniyle Burhan Günel’e Sorular”, Karşı, Sayı 98-99, Haziran- Temmuz 1995, s.55-60 (Röportaj)

Menemencioğlu’nun Günel’le yaptığı röportajda Günel’in özgeçmişi, kitapları ve ödülleri hakkında bilgiler verildikten sonra *Karanfil ve Hançer* adlı eserinden hareketle erkeklerin duyarlılığı, kitaptaki öyküler arası göndermeler, sevgisizlik durumu, bireyden toplumsala uzanış, aşk ve kadın kavramları, çevre kirlenmesi, öykülerindeki felsefî durumlar, müzik ve şiir, öykülerdeki karanfil ve hançer simgeleri, erkeklerin evlilik hayatındaki hovardalıkları, sevmek ve üretmek arasındaki ilişki, istenmeyen çocuklar, zorbalık karşısında yazarın tavrı, dokunma kavramına yazarın bakış açısı, eserde bahsedilen Sivas yangını, yazarın yansıttığı yaşamın gerçekleri, umudun yanıışı, ülke aydınlarının “Kızılderililer gibi yakılışı”, konukseverlik geleneği, yazarın sevgiyi buluşu, kendisini en iyi yorumlayan sanatçılar, sanatçının kişisel olarak kadına bakış açısı üzerinde durulmuştur.

Başak, Pınar, “Durcan Yaşacan’a Sorular”, Karşı, Sayı 98-99, Haziran- Temmuz 1995, s.20-23 (Röportaj)

Pınar Başak’ın Durcan Yaşacan’la yaptığı röportajda yazarın son kitabı “*Sen Eylüle Şükret*” için plajda düzenlediği imza töreni, bu fikrin nasıl ortaya çıktığı, yazara “ilklerin yazarı” denmesinin temelinde yatan faktörler, yazarın dört bin kişiyle yazışması, bu yazışmaların nasıl başladığı, dosyalı “muhalefet yazarı” lakabını taşımasının nedenleri, “*Konuşsana*” adlı kitabı, “*İlk Kitap, İlk İmza Günü ve Edebiyatta İlk Teşekkür*” başlıklı duyurusu üzerinde durulmuştur.

Başak, Pınar, “Sabahattin Yalkın’a Sorular”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.55-56 (Röportaj)

Pınar Başak’ın Sabahattin Yalkın ile yaptığı röportajda Yalkın’ın Çankaya Belediyesi ile *Damar* dergisinin ortaklaşa düzenlediği yarışmada “Çocuk Deliceleri” dosyasıyla birinci olması, çocuk şiirlerini yazma sebebi, ödül almanın nasıl bir duygu olduğu, çocuk şiirlerinin özellikleri, çocuk ve şiir kavramı, imgeler, çocuk şiirleri üzerine düşünceleri, gelecekte çocuk şiirleri yazıp yazmayacağı, çocuklara bakış açısı gibi konular konuşulmuştur.

İmzasız, “Sevda Yüksel’le Söyleşi”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.57-58(Röportaj)

Sevda Yüksel’le yapılan röportajda Yüksel’in kim olduğu, edebi kişiliği, *Karşı*’da ilk öyküleri yayımlanan genç bir öykücü olarak yazarın öykü serüveni, yazma alışkanlığını nasıl edindiği, ödüllü bir yazar olması, Türkçeye çok özen göstermesi, imla kurallarına dikkat etmesi, niçin öyküyü tercih ettiği, diğer türlerde de yazıp yazmayacağı, öykülerinin olgunluğa ulaşmasında kimlerin katkısının olduğu, öykü konularının seçiminde nelerin etkili olduğu, yazarın yaşamında öykünün yeri gibi konular üzerinde durulmuştur.

Meriçkan Güleç, Güler, “ ‘ Halâ Bir Yerleri Kanıyor Dünyamızın’ ‘Truva’nın Kırılalı Elleri’ Adlı Şiir Kitabı Üzerine Nusret Kemal Otyam’la Söyleşi”, Aslankara, M. Sadık, “Düş İşçileri”, Karşı, Sayı 103, Şubat 1996, s.11-13 (Röportaj)

Güler Meriçkan Güleç’in Nusret Kemal Otyam’la yaptığı röportajda, Güleç, Otyam’ın kitabına ismini veren şiirinden dizeler alıntılar. Kitabının özünün tarihle ilişkisini sorgular. Röportajın devamında şairin kimliğinin ne olduğu, Türk halkının çağdaş uygarlığa varmakta geciktirildiğinin şiirlerine yansımaları, aydın kimliğe çağrı, şiirlerindeki açık betimlemeler ve duygusal ağırlık sentezi, şairin yakın tarihimizi saptama ve değerlendirmesi, şairin şiiri kuşatması, toplumumuzda ölümün kaderciliği temsil edip etmemesi, şairin şiirlerinde tutkuyla sürdürdüğü deniz ögesi konuşulmuştur.

Başak, Pınar, “ ‘Karşı Yazılar’ Adlı Yeni Kitabı Nedeniyle Edebiyatımızda Burhan Günel”, Karşı, Sayı 104, Mart 1996, s.25-30 (Röportaj)

Pınar Başak’ın Burhan Günel’le yaptığı röportajda Günel’in özgeçmişi, yazarlığa yönelik serüveni, yazar olmaya duyduğu istek üzerine yaptıkları, yazdığı eserlerde kimleri konu edindiği, bazı durumlarda aşırı sert olmasının sebepleri, yazarın biçimlendiği durumlar, yazar olma hevesinin gerçeğe dönüşmesinde etkili olan yazarların kimler olduğu, yaşamında geçirdiği zorluklar, bunların kendisini nasıl etkilediği, güzel günlere olan inancı, *Karşı*’nın tirajının Günel için ifade ettiği anlam, hedefleri, geleceğe kalacağına olan inancı, yazdığı yayın organlarının hangileri olduğu, yapıtları, ödülleri, yurt içi ve yurt dışı sanatsal etkinlikleri konuşulmuştur.

Bilgin, Tamer K. , “Tamer K. Bilgin Gülağ Öz ile Konuştu”, Karşı, Sayı 104, Mart 1996, s.35-37 (Röportaj)

Bilgin’in Öz ile yaptığı röportajda, ikilinin dostluğu, yüreklerindeki edebiyat aşkı, Öz’ün dünden geleceğe sanatla ilgisi, geleceğe ilişkin projelerinin neler olduğu, yazarın “*Bütün Yönleriyle Âşık Veysel Yaşamı Sanatı Şiirleri*” kitabını neden kaleme aldığı, bu kitapla amaçladıkları, Öz’ün Âşık Veysel’in herkes tarafından benimsenmesi hakkındaki düşünceleri, halk ozanlığı geleneğinin son halkası olan Âşık Veysel’in derli toplu bir çalışma olarak sunulması, iletişim çağı olan bu güncel çağda ve gelecekte ozanların olup olamayacağı üzerine düşünceleri, internetin olduğu bir dünyada halk ozanlığının olabilirliği, tarihi süreç içerisinde Âşık Veysel’i nasıl değerlendirdiği, Âşık Veysel ile Pir Sultan Abdal, Yunus Emre, Karacaoğlan gibi şairler arasındaki farklılıkların neler olduğu konuşulmuştur.

Öztürk, Aydın, “Öner Yağcı ile Son Romanı ‘Yediveren’ Üzerine Söyleşi”, Karşı, Sayı 105, Nisan-Mayıs 1996, s.11-13(Röportaj)

Aydın Öztürk’ün Öner Yağcı ile yaptığı röportajda Yağcı’nın çokça basım yapan ve ödül alan kitapları, bu kitapların neden bu kadar ardı ardına basıldığı, yaygın bir okuyucu edinmesinin ardındaki nedenler, kitaplarıyla okuyucusuna ulaşamayan yazarlara somut örnekler, yazarın Anadolu’nun en ücra köşelerine kadar nereye çağırılırsa gitmesinin okuyucu kitlesi oluşturmaya etkisi, sanatçının misyonunun yazara göre neler olduğu, sonraki romanlarında seçeceği konular konuşulmuştur.

Yaşar, Yunus, “Hikmet Uğurlu ile Resim Üzerine Bir Söyleşi”, Karşı, Sayı 106, Haziran- Temmuz 1996, s.39-40 (Röportaj)

Yaşar, ressam Hikmet Uğurlu’yla röportajında önce onu tanıtan açıklamaları paylaşılmıştır. Ardından Uğurlu ile öğretmenliği, yazdığı şiirleriyle tanınması, resimle tanışma serüveni, resimlerindeki sulu boya tekniği, sergisindeki bir çok resmin doğa ve deniz olgusunu işleyişi, insan unsurunun tablolarında bulunmayışı, kendisini bir akıma dahil edip etmediği, kendisine nasıl bir yol seçtiği fotoğraflarla da ilgilenişi, fotoğraf sanatının izlediği iki ayrı genel çizgi hakkındaki görüşleri, resimde postmodernizm gibi konular üzerinde durulmuştur.

Günel, Burhan, “M. Sadık Aslankara ile Söyleşi”, Karşı, Sayı 107, Ağustos-Eylül 1996, s.28-34 (Röportaj)

Burhan Günel’in M. Sadık Aslankara ile yaptığı röportajda Aslankara’nın eskisi gibi yoğun içerikli yazı ve kitaplarıyla tekrar görünmesi, yazındaki geçici kopuşlarının sebepleri, Aslankara’nın yazınının son otuz yılı üzerine görüş ve düşünceleri, yazarın son üç yılda iki roman ve pek çok yazı yazmış olması, romanlarının yoğun çabasının neresinde yer aldığı, tasarladığı çalışmalar, disiplini, yazılarını üretmedeki amacı, çabalarının detayları, yazarlara karşı bakış açısı, yazın dünyasının barışık olması gerektiğine olan inancı, gününün önemli bir bölümünü okuyarak geçirmesi, on beş saatini okuma yazmaya ayırışı, yazarın pek çok türü bir arada götürmesi, yazarları yazar yaptığına inandığı durumlar konuşulmuştur.

Şeyhoğlu, Recai, “Hüznün Şairi: Yusuf Alper”, Karşı, Sayı 107, Ağustos- Eylül 1996, s.46-49 (Röportaj)

Recai Şeyhoğlu’nun, “hüznün şairi” olarak adlandırdığı Yusuf Alper ile yaptığı röportajda, şairin şiirle nasıl tanıştığı, gün içinde şiirle ne zaman buluştuğu, bugüne kadar yayımlanan kitapları, kitaplarının birbirlerinden ayrıldığı noktalar, benzerlikler, kitapları için düşünceleri, kimlerden ve hangi şairlerden etkilendiği, tüm kitaplarında yer alan “hüzün” izleğinin ne ifade ettiği, yeni yeni şiir yazmaya çalışan şiir tutkunlarına şairin önerileri gibi konular üzerinde durulmuştur.

Bezirci, Asım, “Oktay Akbal’a Sorular”, Karşı, Sayı 108, Ekim- Kasım 1996, s.6-15, (Röportaj)

Asım Bezirci’nin Oktay Akbal’la yaptığı bu röportajda Akbal’ın ne zaman, neyin ve kimin etkisiyle yazmaya başladığı, romanlarını nasıl ve nerede yazdığı, ilk yazarlık yıllarındaki uğraşları, spora ilgisi, Fenerbahçeli olması sebebiyle Galatasaray Lisesine gitmeyişi, yazmaya başladığı zamanlar, ilk neler yazdığı, ilk yazılarında kimlerden etkilendiği, özendiği yazarlar, yazdıklarını nerede yayımladığı, gazetede hikâyesi çıkmayınca yaptıkları, ilk hikâyelerinin yayımlandığı gazeteler ve kullandığı isimler, Nurullah Ataç’la tanışıklığı, tanınmayan şair yönü, 1946’ da yayımlanan ilk kitabı “*Önce Ekmekler Bozuldu*” hakkındaki görüşleri, kitabın nasıl basıldığı, başından geçen serüvenler, kitaptaki öyküleri daha önce yayımladığı yerler, kitabın basında karşılanması, Nurullah Ataç ve Nazım Hikmet’in kitap için düşünceleri, Akbal’ın bağlı olduğu hikâye anlayışları, ilk kitabı sonrasındaki eserleri, hikâyelerini

yazma serüveni; en sevdiği hikâyeleri, basınla ilişkisi, yazılarını eleştiri değil de deneme saymasının nedenleri, siyasal fıkraları, köşe yazarlığı yapması, hikâye ve romanlarını yazarken nasıl davrandığı, gazete yazılarını hangi tür olarak kabul ettiği, üzerinde en çok durduğu konular ve sebepleri, köşe yazarlığından anladıkları, diğer köşe yazarlarından ayrıldığı noktalar, aldığı en ağır eleştiri, yaşamında kendisini en çok üzen durum, ödüller konusundaki düşünceleri, aldığı ödüller, jüri olduğu ödüller, gezi sevdalısı yanı, bulunduğu kuruluş ve dernekler, Ataç’la birleştiği ve ayrıştığı noktalar, geleceğe yönelik tasarıları, yakında çıkacak eseri konuşulmuştur.

Bezirci, Asım, “Oktay Akbal’ın Yazın Anlayışı”, Karşı, Sayı 108, Ekim- Kasım 1996, s.51-57, (Röportaj)

Asım Bezirci’nin “*Oktay Akbal*” kitabından alınan bu röportajda Akbal’ın gözünde romanın ne olduğu, roman anlayışı, “*Yaşamı Yeniden Kurmak*” adlı eseri, bir yazarın gözlem ve yaşadıklarını romana aktarma durumu, yazarın otobiyografik olarak tanımladığı romanları ve birçok yazarın da Akbal’ın romanlarını otobiyografik kabul etmesi hakkındaki düşünceleri konuşulmuştur. Röportajın ardından yine aynı kitapta yer alan “Günce Yazarı Oktay Akbal, Akbal’a Göre Köşe Yazarlığı, Akbal’ın Deneme ve Söyleşileri, Önce Şiir Vardı” başlıklı yazılara da yer verilerek Akbal’ın günceleri, köşe yazarlığı, denemeleri, söyleşileri, şiir hakkındaki düşünceleri de Bezirci tarafından değerlendirilmiştir.

Kutlar, Berna, “Kemal Ateş ile Söyleşi”, Karşı, Sayı 109, Aralık 1996, s.29-32 (Röportaj)

Berna Kutlar’ın Kemal Ateş ile gerçekleştirdiği röportajda Ateş’in bir yazın adamı olması dışında bir bilim adamı oluşu, bu iki yönünü ürünlere yansıtışı, eski dil ve edebiyatın etkisinde kalışı, *Dede Korkut Hikâyeleri*’nden etkilenmesi, öykülerine Dede Korkut etkisinin yansıtışı, öykülerinde kullandığı duru dil, kullandığı deyimler, halka dayanan kişileri örnek alması, kitaplarında toplumsal yapıya eleştireler getirmesi, kendi öykülerine bakış açısı, küçürek öykü konusundaki düşünceleri, yeni öykü türüne bakışı, yazının bugünkü koşulları hakkında bir dilci olarak görüşleri konuşulmuştur.

Meriçkan Güleç, Güler, “Muazzez İlmiye Çığ ile Söyleşi ‘Tarih Sümer’de Başlar” Karşı, Sayı 110, Ocak-Şubat 1997, s.9-13(Röportaj)

Röportaj öncesinde konuya giriş yapmak amacıyla Samuel Noah Kramer’in Sümerolojiyle ilgili sözlerinden alıntılar yapılmıştır. Sümerler hakkında özet niteliğinde açıklamalar yapıldıktan sonra da bugünkü tek tanrılı dinlere geçişin temel kuramların ve aralarındaki benzerlikleri belgeleriyle sunan kitabın çevirmeni Muazzez İlmiye Çığ ile röportaja geçilir. Röportajda Çığ’ın bir bilim insanı olarak geç tanınması, Sümerolojiyi seçmesindeki etkenler, kitabındaki Sümerce ve Türkçe benzerliğin nasıl bir yapıya sahip olduğunun, Sümerlerin kullandığı çivi yazısının detayları, Sümerlerden kalan yazı ve kanunlar, Sümer tabletleri içinde önem taşıyanların özellikleri, tek tanrılı dinlerin Sümer’deki kökeni, “*Kur’an, İncil ve Tevrat’ın Sümer’deki Kökeni*” adlı kitabını yayımlamasındaki amaçları konuşulmuştur. Röportajın sonunda ise sözü edilen kitaplar ile Muazzez İlmiye Çığ’ın hayatına yer verilmiştir.

Ece, Zeynep, “Ateş Uykusu Romanı Hakkında Burhan Günel’e Sorular”, Karşı, Sayı 110, Ocak-Şubat 1997, s.68-71(Röportaj)

Zeynep Ece’nin Burhan Günel’le “*Ateş Uykusu*” üzerine gerçekleştirdiği röportajda romanın bilinçleme romanı olması; eserdeki cinsellik, aşk, sevgi durumları, Çilli Kız’ın ruh hali, içinde bulunduğu ikilemler, romandaki adamın başına gelenleri nasıl karşıladığı, davranışlarını biçimlendirmesindeki etkenler, adamın içinde bulunduğu yanlışlar, Günel’in roman kahramanlarına bakış açısı ve Çilli Kız’a yakın oluşunun sebepleri, romanda ele aldığı din konusuyla Günel’in amaçladıkları, adamın yaşadıkları, işe gidişindeki ironi, Günel’in insan sevgisi, Zeynep Ece’nin yanlış tespitleri, Günel’in bu tespitleri düzeltmesi, kitabını yeniden okuması gerektiğine işaret etmesi gibi konular konuşulmuştur.

Menemencioğlu, Muazzez, “Doğu Perinçek ile Söyleşi”, Karşı, Sayı 111, Eylül 1997, s.4-6 (Röportaj)

Yapılan röportaj öncesinde Doğu Perinçek’in hayatı ve eserlerine yer verilir, ardından röportajın içeriğinin yazarın 95 Yunus Nadi Ödülü alan kitabı *Kemalist Devrim 2/ Din ve Allah* adlı yapıtı olduğu belirtilir. Röportajın birinci bölümünün *Varlık* dergisinde, ikinci bölümünün de *Türk Dili* dergisinde yayımlandığı ifade edilir. Röportajın söz konusu bölümlerinde konuşulanların özeti de sunulduktan

sonra devamı aktarılır. Bu bölümde Perinçek'in ödül alan kitabı ile Atatürk'e hakaretten yargılanmasının barındırdığı çelişki, Atatürk hakkında esas kaynaklara ulaşmayanların yargılara vardığı yönündeki düşünceleri, kitabında bahsettiği kimi bölümler, Atatürk Dönemi için görüşleri, kitabındaki kimi gözlemleri, İşçi Partisi lideri olarak özgürlükler konusundaki fikirleri, Prof. Bülent Tanör'le ayrışma sebepleri, Atatürk'ün kadına bakışı hakkındaki düşünceleri, Türkiye'de ekonomiyi düze çıkarabilecek bir gücün oluşup oluşmayacağına dair görüşleri yer almıştır.

Menemencioğlu, Muazzez, “Yekta Güngör Özden’le ‘Çağrı Özgürlüğe Barışa Mutluluğa’ ve ‘Yüreğim Güneş’ Adlı Kitapları Üstüne Bir Söyleşi”, Karşı, Sayı 112, Ekim 1997, s.3-9 (Röportaj)

Muazzez Menemencioğlu'nun 13 Ocak 1997' de İstanbul'da Yekta Güngör Özden'le yaptığı röportajın öncesinde Özden'in biyografisine, aldığı ödüllere yayımlanmış yapıtlarına, katkıda bulunduğu yapıt ve yayınlara yer verilmiştir. Ardından röportajda şairin dostluklara düşkün olma özelliği, sanatçı ve hukukçu olarak kadına bakışı, Peşte ile ilgisi, *Tançıçeği* adlı kitabın adının konma ve basılma serüveni, şairin şiirlerine sıkça konu olan çeşitli kavramlar, kızına düşkünlüğü, ülkemizde kız çocuklarının durumuna bakışı, bir Anayasa Mahkemesi Başkanı olarak bir tutuklunun şiirini yazması, birçok kesim tarafından Atatürkçü olarak suçlanması, Atatürk için düşünceleri konuşulmuştur.

G. Ozan, “Öner Yağcı ile Söyleşi”, Karşı, Sayı 112, Ekim 1997, s.12-18 (Röportaj)

Ozan G.'nin Öner Yağcı ile yaptığı röportaja Öner Yağcı kendini tanıtarak başlamıştır. Ardından dünya görüşü, sanat anlayışı, yazdıkları ile yaşadıkları arasında bağlantılar, “*Kardelen*” ve “*Yediveren*” adlı romanlarını hayatıyla ilgisi açısından ele alışı, eğitim ile sanat arasındaki ilişki konusundaki görüşleri, 1980 sonrasında ülkemizde her alanda görülen yozlaşmanın sanata yansıması konusundaki düşünceleri, yazarlığın yaşamını etkileyişi, Türkiye'deki düşünce özgürlüğü hakkındaki düşünceleri, bu konuda yazarlığın işlevi ve sorumluluğu, “yeni dünya” düzeni, küreselleşme, postmodernizm” konusundaki görüşleri, gelecekle ilgili tasarıları üzerinde durulmuştur.

3.16. Sohbet

Yılmaz, İlayda, “Bu Öyküde Kimler Var?”, Karşı, Sayı 58, Şubat 1992, s.25-26(Sohbet)

Uzun bir aradan sonra okuyucusuyla tekrar kavuşan İlayda Yılmaz, bu durumun kimilerini rahatsız edebileceğinin farkındadır. Okuyucusuyla bir sohbet havasında süren yazının ilk bölümünde, okurlarına yazının devamında ne sunacağından bahsedip ilgi çekici bir hava oluşturur. “(...) belli de olmaz, belki bu öykü umutsuz dünyanıza, kimlerin neleri anlatarak ‘ünlü’ olduğu yolunda bir ışık yakıp bundan sonraki yolunuzu aydınlayabilir. Daha kötüsü, ağlanacak hâlimize güldürüp sizi eğlendirebilir.”(s.25) Yazının ikinci bölümünde ise daha önce bahsettiği öyküyü okurlara sunar.

Eruz, Nahit, “Notlar”, Karşı, Sayı 58, Şubat 1992, s.37(Sohbet)

Nahit Eruz, “Anılar, Kitap Eki, Umutlar” şeklinde üç bölüme ayırdığı yazısında okuyucusuyla sohbet havasındadır. Anılar bölümünde, Ahmet Oktay’ın “*Gizli Çekmece*” adlı anı kitabını değerlendirir. Kitap Eki bölümünde *Cumhuriyet* gazetesinin verdiği kitap ekinin reklamla dolu olmasını eleştirir. Umutlar bölümünde ise yeni yılın umutlar getirip giderken onları götürmesinden dem vurur.

Kat, Ayşegül, “Bir’i Öğrendik”, Karşı, Sayı 58, Şubat 1992, s.39(Sohbet)

Yazar, küçükken annesinin kendisine sayıları öğretirken “bir”i yanlış öğretmesi ve toplum içinde, halk arasında “bir” sözcüğünün aslında çok farklı kavramlara işaret ettiği üzerine yazısını kurgular. Kapı komşularının, en yakın arkadaşlarının, sevdiği diğer insanların “bir” sözcüğüyle aslında birden çok şeyi anlattıklarını fark eden yazar, kendisine öğretilen “bir” ile gerçek hayatta kullanılan “bir”in farklı olduğunu, tecrübeleri sonucu on sene sonra anlar. “Ben tam on sene sonra anlıyorsam siz bir dakikanın içinde hiç anlayamazsınız. Öyleyse daha açık anlatayım.” (s.39) diyerek örneklerle durumu okuyucusuna aktarır.

Yavaşlı, Aydoğan, “Yazılası Yazılar-3”, Karşı, Sayı 59, Mart 1992, s.40-42(Sohbet)

18 Aralık 1991 günü Ankara Beşevler’den Zafer Çarşısı’na giden ve oradaki resim sergisini hızlıca gezen Yavaşlı, en büyük hobilerinden biri olan kitapçılara gezer, merak ettiklerini okumaya başlar ve okuyucusuyla söyleşisini gerçekleştirir.

Mehmet H. Doğan'ın eleştirilerini beğenmediğini belirtir. Mustafa Öneş'in genç sanatçılara karşı tutumunu da hoş bulmaz ve Öneş'i "Laf ola beri gele, işte o kadar! Öneş'in 'değerlendirmesi', 'bir yazı nasıl yazılmaz'a iyi örnek, kaçırmayın!" (s.41) sözleriyle eleştirir. Necati Mert'in *Acının İşlediği Yer* adlı yazısını beğendiğini belirtir ancak bununla beraber üslûbunu garipsediğini de söyler. Son olarak "Derdim olmasa niye inileyeyim ben?" (s.42.) diyerek yazısını kaleme almasının sebebini de gösterir.

Eruz, Nahit, "Notlar/ Hayal ve Gerçek" Karşı, Sayı 60, Nisan 1992, s.36-37(Sohbet)

Eruz, okuyucularla konuşma havası içinde kaleme aldığı yazısında Mahmut Makal'ın tavsiyesi üzerine edindiği, Zihni Anadol'un *Kırmızı Gül ve Kasket* adlı anı kitabını ele alır. Anadol, bu kitabında Aksaray'da 1960 sonrası dönemde yaşadıklarını kaleme almıştır. Eruz, aynı dönemde Aksaray'da bulunduğu için, kitapta yazarların gerçekliğini şüpheli bulur. Ardından, kitapta geçen bölümlerin gerçek halini okuyucuyla paylaşır, yazısını ise "Atma martini, boş ver, dağlar inlesin." (s.37) sözleriyle eleştirel bir biçimde sonlandırır.

Say, Ahmet, " Bir Tutam Not", Karşı, Sayı 61, Mayıs 1992, s.36-37(Sohbet)

Yazar, nisan ayında üç günlük bir İzmir gezisi yaptığını, altmış kişilik edebiyatçı topluluğuyla yaptığı toplantının kendisi için düş gibi olduğunu belirtip ortamdaki davranışları eleştirir. Toplantı bitiminde hâlâ düşten çıkamadığını, kendisine kitaplar verildiğini, düldülüne binip gazladığını, emniyet kemerini taktığını, Karşıyaka'dan Alsancak'a doğru giderken püsür kokusuyla kendine geldiğini belirtir.

Şahan, Yakup, "Vur ama Dinle", Karşı, Sayı 62, Haziran 1992, s.10-14(Sohbet)

Yakup Şahan bu yazısında "Arthur Rimbaud'un Mucizesi Mi?" başlıklı yazısına bir önceki sayıda Özdemir İnce'nin mektup yoluyla itiraz etmesine cevap vermiştir. İnce'yi tutarsızlıkla suçlamış, kendisinin eleştirdiği konulara alıntılarla ve dayanaklarla açıklık getirmiştir.

Yavaşlı, Aydoğan, “Yazılası Yazılar-4” Karşı, Sayı 62, Haziran 1992, s.15-17(Sohbet)

Yavaşlı, yazısına *Karşı*’nın Mart 1992 tarihli 59. sayısında çıkan Kemal Gündüzalp’in yazısından bir alıntıyla başlar ve onun toplumcu gerçekçilik üzerine olan görüşlerini haklı bulur. Yazarlığı bırakma isteğini ise “acı” olarak karşılar. Meydanı sırtı olanlara bırakmaması gerektiğini düşünür. Daha sonra Ahmet Cemal’den yaptığı alıntılarla edebiyat dünyasında bulunmaması gereken birçok insanın durumunu eleştirir. Yavaşlı, yazısını Gündüzalp’in yazmayı bırakmamasını, kimselere aldırmadan yazmasını tavsiye ederek sona erdirir.

Dündar, Ali, “Okumanın Dayanılmaz Sıcaklığı”, Karşı, Sayı 68, Aralık 1992, s.18-20(Sohbet)

Dündar, okumanın güzelliği ve sıcaklığı üzerine yazdığı yazısında kitap okumakla “insanı arayıp bulmaya çalıştığını” ifade eder. Aradığı insanı ise hem bulduğunu hem de bulamadığını belirtir. Bunu söylerken de okuyucuyla konuşmayı ihmal etmez. Bilimsel yapıtlarla yazınsal yapıtları bir harman ederek okuduğunu belirtir. Bu eserlerden örnekler verir. Ayrıca şiir de okuduğunu, şiirin kendisini dinlendirdiğini söyler. Birçok şiir antolojisinden örnekler sıralayıp bunların sürekli elinin altında bulunduğunu vurgular. Kitap düşmanı bir denetmenle anısını da anlatıp kimsenin onun gibi olmaması temennisiyle yazısını sonlandırır.

Tuzcu, Mehmet Mümtaz, “Yaşamsanat Günlüğü(4)” , Karşı, Sayı 71, Mart 1993, s.44-45(Sohbet)

Yazar, sevgilisinin öfkelenince zafer kazanmış gibi olduğunu, evin içinde hışımla dolaştığını, bayram günü İzmir’in bomboş olduğunu, insanın acı ile yaşadığını, acı çekilmeden yaşanmasının pek mümkün olmadığını, mutsuzluğun yalnızlıktan geldiğini, aptallıkla kötü huyluluğun çok farklı şeyler olmadığını, yolun yarısını geçince bunu anladığını, boşboğazlığın da bir kötülük olduğunu, bugün hiçbir şeyin tadını alamamasını dün dilini yakmasından ötürü olduğunu, büyük hatalara son vermek için yine büyük hatalar işlemiş olmak gerektiğini yazmıştır.

Günel, Burhan, “Yazar-Kitap-Okur İlişkileri”, Karşı, Sayı 72, Nisan 1993, s.3-8(Sohbet)

Günel, yazar kavramını sorgulayarak başladığı yazısında yazarın birçok özelliğini sıralar. Verdiği özellikleri taşımayan kişileri yazar olarak kabul etmez. Böyle insanların yazar değil yazıcı olabileceklerini işaret eder. Gerçek bir yazarın üslubu ve kendine özgü bir anlatı dünyası olması gerektiğine dikkat çeker. Biçemi oluşmamış, yazdıkları toplumdan uzak olan kişilerin yazar olarak çıkarılmasını eleştirir. Bu durumu da siyasal yozlaşmaya bağlar. Görünümünün karanlık olmasına rağmen aydınlığın her alanda etkili olacağına olan inancını belirtir. Günel, ikinci olarak kitap kavramı üzerinde durur. Kitabın tanımını verip tarihçesinden bahseder. Ardından kitabın bugünkü yerini ele alır. Kitap ile bağlantılı olarak kitaplıklara da değinmeyi ihmal etmez. Son olarak da okur kavramını sorgular. Bilincini ortaya koyarak hareket etmeyen okuru sorgular. Çok okunması istenen kitapların algıyla o listelere alındığını ve tüketim yapılmasının hedeflendiğini göstermek ister. İnsanın kültürel kimliğine sahip çıkması ve kültürel birikimini zenginleştirmesi için kitap okuması gerektiğini de belirterek yazısına son verir.

Michaux, Henri, (Çev.: Nedim Kula), “Düşler Çağı” Karşı, Sayı 72, Nisan 1993, s.10-11(Sohbet)

Yazar, kalemi ikiyüzlü olarak görür ve ne zaman bunu bırakacağını, yoksulların bile gerçeklerden ne zaman söz edeceğini, ne zaman hayvanların insanları susturacağını sorgular. Beylerin hep kuşkulu kalıp insanların kesin bir tutum takınması gerektiğini vurgular. Her gün verilen sözlerin gözden geçirilmesi gerektiğini düşünür. Her şeye rağmen insanların kulakları tıkalı bir şekilde amaca doğru yürümelerini ister. Kılı kırk yaran insanların ve iskambil oyunuyla oyalananları eleştirir. Okurunu uzun süre düş peşinde dolaşılamayacağı konusunda da uyarır. Ayrıca yazısı bağlamında bir şiir de okuruna sunar.

Yavaşlı, Aydoğan, “ Hangi Attila İlhan/ Edebiyat”, Karşı, Sayı 72, Nisan 1993, s.35-36(Sohbet)

Yavaşlı, Attila İlhan’ın nasıl bir insan olarak tanındığını sorgulayarak başladığı yazısında şairin kendindeki karşılığını “tutarlılık” sözcüğüyle tanımlar. İlhan’ın bazı eserlerini sıralayarak bunların alınıp okunmasını ister. İlhan’ın eserlerinin okunduktan sonra “tutarlı” olduğunun görüleceğinin altını çizer. Attila İlhanın tüm

sırrının okumak olmadığını, aynı zamanda yazdıklarını yaşadığını, bir diğer tabirle yaşayarak yazdığını belirtir. İlhan'ın "Açtırma Kutuyu" başlıklı yazısından söz eder. Son olarak da okuyucudan İlhan'ın "*Hangi Edebiyat*" adlı eserinin okunmasını isteyip kendi kendine konuşmak istemediğini ifade ederek yazısını sonlandırır.

Bilgin, Tamer K. "Oradan Buradan", Karşı, Sayı 74, Haziran 1993, s.48-49(Sohbet)

Bilgin, Fransız Kültür Merkezi'nde izlediği ve çok güzel olarak nitelediği programından, Pir Sultan Abdal Kültür Derneğinin Semah Ekibini fazla beğenmemesinden, Âşık Veysel'den okunan şiirleri beğendiğinden, sinevizyondan Bir Anadolu Düğünü ile ilgili düşündürücü bir gösteri izlediğinden bahseder. *Kıyı*'nın mayıs sayısındaki söyleşiye değinip Ünsal Akpak'ın şiirinde dizeler paylaşır, Ordu Sanatevi Yayınlarından ilki olan "*Bir Zamanlar Ordu*" adlı eserin çıktığını belirtir. Kitabın içindeki bölümleri sıralar. Salah Birsal'in günlük yazısından bir alıntı sunar, bunu ara sıra eskiye dönmekte yarar gördüğü için yapar. İlhan Topçu'nun şiirinden dizeler paylaşır. *Yaba Öykü* dergisinin "Adım Adım Edebiyat" adlı- güzel bulduğu- köşesinden bahseder. *Aykırı Sanat*'ın yazışma adresini ve yayın kurulunu verir. Pablo Neruda'dan birkaç dize verir, J. J. Rousseau'nun anılarla ilgili sözünü de paylaşarak yazısını sonlandırır.

Gökhan, Halil, "Kara Uykuya Son Söz", Karşı, Sayı 75-76, Temmuz- Ağustos 1993, s.91(Sohbet)

Yazar, belli bir kitlenin sadece uyanmasını istediğini ancak onların çağrılara kötülükle, ölümle karşılık verdiğini, insanları kara uykulara attıklarını, karşı düşünceye sahip olanların ölümünün savunduklarını, yükseldiklerini sanarak alçaldıklarını belirtip "Çözüm Yolu" başlıklı şiiriyle Sivas'ta olanlara karşı ne yapılabileceğini anlatır.

Bilgin, Tamer, "Oradan Buradan", Karşı, Sayı 75-76, Temmuz- Ağustos 1993, s.93-96(Sohbet)

Bilgin, yazısında Abdullah Rıza Ergüven'in son kitabı olan "*Bir Elim Anadolu*" adlı eserinden övgüyle bahseder. Mehmet Ali Baştuji ve Hüseyin Yurttaş'ın şiirlerinden dizeler aktarır. 15 Mayıs günü *Kardelen*'de edebi sohbet yaptıklarını, *Ekonomist* dergisinin iyi bir borsa bilgisi verdiğini, *Karşı*'nın mayıs

sayısının doyurucu olduğunu belirtip dikkatini çeken yazılardan bahseder. Kurban Bayramı öncesi yaptığı tatili anlatır. Tatilde okuduğu *Milliyet* ve *Aydınlık* gazeteleri ile Aydoğan Yavaşlının kitabından söz eder. Okuyucuya tarihi yolculuk tavsiyesinde bulunur. Trabzon’a gideceği bilgisini paylaşıp dostu Ahmet Özer’in Yunus Nadi Ödülü almasına mutlu olduğunu bildirir.

Bilgin, 12 Haziran’da Tüketici Hakları Derneğinin düzenlediği bir panele katıldığını belirtip ilgisini çeken konuşmalardan bahseder. Aynı gün Edebiyatçılar Derneğinin kongresine katıldığını da ekler. *Karşı*’nın haziran sayısını çok iyi bulur. Kuzeysu Yayınları’nın şiir dizisinden ilk kitabın çıktığını bildirir. Hafta sonu Trabzon’un tarihi yerlerini, turistik yerlerini gezdiğini anlatır. Son olarak da Sivas’tan gelen kötü haberlere değinip olaylar karşısındaki duygularını paylaşır.

Bele, Tansu, “Sisler İçinde”, *Karşı*, Sayı 77, Eylül 1993, s.2-3(Sohbet)

Yazar, bir süredir suskun olduğunu ve içinden bir şeyler yazmak gelmediğini, ülkenin ve İstanbul’un bir sis içinde olduğunu, bu sisi Tevfik Fikret’ten beri iyi tanıdığını ifade edip Fikret’in Sis şiirinin bir bölümünü günümüz Türkçesi ile verir. Kaç kişinin bu şiiri anmakta olduğunu sorgular. Kazanç kapısı olarak nitelendirilmeye başlanan yolsuzluk, üçkağıtçılık, rüşvet, namussuzluk gibi durumları eleştirir. Bu bataklık karanlığının dağılması için ne yapılması gerektiğini sorgular. Bu durumlar karşısında benliğinin acıdığını, kanadığını ve başkaldırdığını belirtip yazısını sonlandırır.

Selçuk, Sami, “Yanılıgsavar”, *Karşı*, Sayı 77, Eylül 1993, s.4-5(Sohbet)

Yazar, dokuz yıl önceki bir yazısında eleştiri sözcüğü yerine “yanılıgsavar” sözcüğünün gelmesi gerektiği yönündeki fikrini hatırlatıp neden bu sözcüğü seçtiğini açıklar. Eleştirinin bizi yanılıglardan koruyacağına dikkat çekip toplum olarak eleştiriye açık olmadığımızı belirtir. Özleşme akımını hatırlatır. Yazar, yazısının son bölümünde ise konuyu toparlayarak eleştirinin dost, iyilik olduğunu ifade edip değerinin bilinmesini tavsiye eder. Düşünceler arasında hiyerarşi olmayacağına dikkat çekip hiçbir düşüncenin küçümsenmemesi gerektiğini düşünür.

Aslankara, M. Sadık, “Perdeler Açılırken Siz Hiç Perde Kapadınız Mı?”, Karşı, Sayı 80, Aralık 1993, s.35-38(Sohbet)

Yazar, Denizi Tiyatrosu’nun kesintisiz olarak on iki yıl boyunca perdesini açtığı halde bir daha açmamak üzere kapatmasına duyduğu üzüntüyü anlattığı yazısında bahsettiği tiyatrodaki yirmi yedi oyunun oynandığını belirtip bu oyunların yazarlarını sıralar. Oyun istatistiklerini verir. Denizli Amatör Tiyatrolar Şenliği’nin de altı yıl yine aynı tiyatro tarafından gerçekleştirildiğini ifade eder. Bu tiyatronun çeşitli işlevlerini aktarır. Tiyatronun Denizli’de başlayıp Ankara’da serüvenini tamamladığını belirtir. Tiyatronun perdesinin kapanmasının sebeplerini ise şöyle açıklar:

“Perdemizi kapatan ne Kültür Bakanlığı ne de polis! Biziz perde kapatan, başkası değil! Artık tüm çabalarımıza karşın seyirciye ulaşamıyorsanız; teknik ve ekonomik güçlüklerin üstesinden gelemiyorsanız; insan ögesine yaslanmanız gerekirken ardınızdan bu tiyatroyu yaşatacak coşkulu ve gönüllü bir insan akışı sağlayamıyorsanız perdenizin açık kalması neye yaradı zaten? Bunlarsız bir tiyatroyu yapmaktansa yapmamak daha iyi değil mi sizce?” (s.36)

Bilgin, Tamer K. “Oradan Buradan”, Karşı, Sayı 80, Aralık 1993, s.46-48(Sohbet)

Bilgin, yerel gazeteleri sevdiğinden ve ilgi ile okunacak bölümleri olduğundan bahsederek başladığı yazısında bu bağlamda *Devrek Postası*’ndan söz eder. *Aktüel*’in 1993 Ekim sayısında güzel bir ek verdiğinden bahseder. Isaac Asimov’un “*Dünya Hepimize Yeter*” adlı öykü kitabını beğendiğini belirtir. İbrahim Yıldız’dan dizeler sunar. *Tını* dergisinden, Osman Bolulu’nun yazısından, *Kıyı* dergisinden bahsedip M. Özer Ciravoğlu’nun şiirinden dizeler aktarır. *Yansıma Aylık Sanat ve Kültür* dergisinin ilk sayısından da bahseder. Müslim Çelik’in şiirinden dizeler verir. *Türk Dili* dergisinin Eylül/Ekim 1993 sayısı ve *Çağdaş Türk Dili* dergisinin içeriklerini ele alır. Nüfus sayımında evlere kapanılmasından, bu işin bir türlü halledilememesinden dert yanar. Cavit Yıldırım’ın eleştiri kitabından bahsedip mide kanaması geçiren Sabahattin Yalkın’a da geçmiş olsun dileğini sunar. Ali Dinçal’ın üzerinde çalıştığı kitaptan söz eder. *Karşı*’nın Ekim 1993 sayısındaki yazısının bazı azizliklere uğradığını açıklayıp kendini eleştirir. Turgay Değirmenci’ye “*Serüvenci*” eseri

üzerinden seslenir. Yılmadan üretmesini tavsiye eder. Aydın Doğan'ın son eserinden söz ederek yazısını sonlandırır.

Bilgin, Tamer K. “Oradan Buradan”, Karşı, Sayı 81, Ocak 1994, s.47-48(Sohbet)

Bilgin, yazısına ülkemizdeki eleştirmen sayısının azlığı ve eleştiri ürünlerinin sayısının yetersiz olduğu gibi genel yargıların sebeplerini irdelleyerek başlar. ORSEV Bülteni'nden, Naim Tirali'den okuduğu yazılardan, *Kıyı* dergisinin Kasım 1993 sayısını sevdiğinden, *Sesleniş* dergisinin içini kıpır kıpır ettiğinden, *Aykırı Sanat*'ın Ekim- Kasım 1993 sayısındaki Adnan Yücel şiirinden, uzun zaman sonra gördüğü Koray Feyiz'den, eski dergileri irdelemenin iyi olacağından bahseder ve bazı eski dergileri ele alır. Ardından, Çiğdem Sezer'in “Buluşma” şiirinden dizeler sunar, Ali Balkız'ın dördüncü öykü kitabından, Türkân Yeşilyurt'un ilk şiir kitabından bahsedip eserden dizeler paylaşp yazısına son verir.

Bezirci, Refika, “Ölen Eş Nasıl Anlatılır?” Karşı, Sayı 86-87, Haziran- Temmuz 1994, s.30-33(Sohbet)

Refika Bezirci, 2 Temmuz 1993'te Sivas'ta yaşanan olaylar sonrası kaybettiği eşi Asım Bezirci'yi anlattığı yazısında görücü usulüyle hızlıca evlendiklerini, yazar olduğunu nişanlıyken öğrendiğini, aralarındaki ilişkinin benzer uyumlarla geliştiğini, kayınvalidesiyle tanışma fırsatı olmadığını, kayınbabasıyla beş yıl aynı evde üç kişi yaşadıklarını anlatır. Eşi Asım Bezirci'nin çok yoğun biçimde çalıştığını, emeklilikten sonra da evdeki ortamında çalışmasını düzenli sürdürdüğünü, ikisinin de onun yazılarıyla mutlu olduğunu, inandığı doğrulardan en küçük bir ödün vermediğini, haksızlık ederek yazmadığını, yaşamı boyunca inandığı ideolojisinden kopmayan biri olduğunu, yazdığı hiçbir satırın onu tanımak ve tanıtmaya yetmeyeceğini ekler. Ayrıldıkları sabah kendisini yolcu ettiğini, duygusal anlar yaşadığını, ölüm haberini alınca yaşadığı duyguları, onun üzerindeki kıyafetlerin son halini görünce hissettiklerini anlatır. Asım Bezirci'nin ölümü sonrası yapacağı şeyin onun kitaplarına sahip çıkıp basımlarını devam ettirmek olduğunu belirtip yanında olan insanlara teşekkür ederek yazısını sonlandırır.

Yahşi, Cahit, “Hela Kültürü Üzerine”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan- Mayıs 1995, s.36-39 (Sohbet)

Yahşi, hela kültürünün görmezden gelinemeyecek denli önemli bir konu olduğunu belirterek başladığı yazısında canlıların dışkılama sistemi hakkında bilgiler sunar. Helayı uygarlığın şaşmaz bir göstergesi olarak görür. Turistlerle anlaşmanın ve uyuşmanın ilk kaçınılmaz koşulunun hela kültürüne yaklaşım olduğunu öne sürer. İnsanların temizlik anlayışla hela kültürlerinin uyuşma gösterdiğini ifade eder. Hela kültürünün neresinde olduğumuzu sorgular. Belleğindeki bazı anıları canlandırıp okuyucuyla beraber saptamalarda bulunur. Türkiye’nin çeşitli yerlerinde karşılaştığı hela alışkanlıklarını ve helaların durumunu aktarır. Okuyucuyu çevresine bakıp toplu alanlardaki helaların halini düşünmeye çağırır. Helalarda su ve sabun kullanma alışkanlığımızı sorgular. Okuyucuyu da bazı durumları sorgulamaya davet ederek yazısını sonlandırır.

Aslankara, M. Sadık, “Düş İşçileri”, Karşı, Sayı 103, Şubat 1996, s.8-9 (Sohbet)

Aslankara yazısında, iki bin yılındaki sanatın üçüncü bin yılın sanatı olduğunu belirtir. Homeros’un tarihinden bahseder. İlk binde oluşan eserler üzerine fikirlerini ifade eder. Sözüünü ettiği binli yılları, iki binli yıllar yavesi ile karıştırmamak gerektiğine inanır. “Demokrasi, laiklik, insan hakları ve Sivas Olayları”na değinir. Geçmişten bugüne yanan insanların kimler olduğunu sorgular. Yeryüzüne seslenir. Sanatçının çıktığı serüvenli yolculuğun sebeplerine değinir. Sanatçıları düş işçileri olarak adlandırır. Sanatı, uçsuz bucaksız evrende yitip gitmek olarak görür. Okuyucuyu uyararak düş işçilerinin ellerini bırakmamalarını ister. Onların gitmesiyle düşlerin de gideceğini vurgular.

Akbal, Oktay, “Bir Ayna Var Beni Seyreden...” Karşı, Sayı 108, Ekim-Kasım 1996, s.3-4 (Sohbet)

Akbal, yazısında ilk köşe yazısını yayımlayalı tam kırk yıl, ilk kitabını yayımlayalı da elli yıl olduğunu belirtir. *Yeni Sabah* ve *İkdam*’da öykülerini görebilmek için heyecanla beklediği zamanları anlatır. Yazar olmanın bir kararla veya doğuştan olunamayacağını düşündüğünü, bunun bir oluşum, bir coşku, bir taşkın, bir patlama olduğunu ifade eder. Yazarlığın Amerika’daki gibi ders alınarak da gerçekleştirilemeyeceğine dikkat çeker. Herkesin ayrı bir yolu, bir tutumu, bir çıkış noktası olduğunu söyler. Bazı durumların yazarlarda yazmasalar deliliğe sebep

olabilecek etki uyandırdığını belirtir. Burhan Günel'in Karşı'nın bir sayısında kendisine yer ayırdığını öğrendiği için bu sayıyı kaleme aldığını anlatır. “*Senin Adın Aşk*” adlı kitaptaki “Bir Ayna Önünde” başlıklı yazısından alıntısı ve Karşı'ya teşekkürle yazısına son verir.

Akbal, Oktay, “Nasıl Yazar Olunmaz?”, Karşı, Sayı 108, Ekim- Kasım 1996, s.33-34, (Sohbet)

Akbal; ilkokul, ortaokul ve lise yıllarını gözünde canlandırarak başladığı yazısında bizi biz yapan durumlar üzerinde durur. İlkokulda, izlemiş olduğu filmlerin etkisiyle bir defteri roman diye doldurduğunu, yazdığı romanda iyiler ve kötülerin olduğunu, bunların ikisinin de önemli olduğunu ve kahramanlarının meziyetlerini anlatır. İlkokulda yazdığı tahrirleri öğretmenlerin pek beğendiğini, ortaokulda Haşim'in “Merdiven”i için yazdığı yazı sebebiyle öğretmeni tarafından yazar olacağının ön görüldüğünü söyler. Yazarlığının lisede büsbütün hız kazandığından, dergi ve gazetelere sürekli yazı gönderdiğinden, yazılarının lise öğrencisiyken yayımlandığından bahseder. Tüm bu anlattıklarından sonra sözü, kendisine şiirler, öyküler, romanlar getiren insanlara bağlar. Onlara toplu tavsiyelerde bulunur. Kendilerine güvenmeleri gerektiğini vurgular. Danışılan eserlerin belki çok iyi olduğunu ama o kişinin bunu anlayamayacağı ihtimali üzerinde durur. Böylece nasıl yazar olunamayacağını da anlatmış olur.

Akbal, Oktay “Gazi’yi Gördün Mü?”, Karşı, Sayı 108, Ekim- Kasım 1996, s.46-47, (Sohbet)

Akbal, yazısında otuz yıldır ilk kez 10 Kasım 1983'te Atatürk üzerine yazısının çıkmadığını, tanımsız bir acı içinde olduğunu, otobüs durağında ortaokul öğrencileriyle karşılaştığını ve “Gazi’yi gördün mü?” diye bağırdıklarını, bu bağırımlarla kendi yazısına göndermede bulunduklarını belirtir. O gece hücresinde düşünür Gazi'nin girdiğini ifade edip düşünüyünce anlatır. Ondaki güç aldığını, nutkunu dinlediğini aktarır. Okuyucuya seslenip doksan gün ve gece geçirdiğini, hiç bu kadar uzun bir yazarlık tatili yapmadığını söyler. Otuz yıllık köşe yazarlığında hiçbir dönemin rahat olmadığına değinir. “Dürüst yazarlık, hele ‘Gazi’yi içinde gören’, Atatürk Devrimine bağlı bir yazarlık günden güne güçleşiyor, garip, anlaşılmaz engellerle savaşmak gerekiyor.” (s.47) diyerek içinde bulunulan durumu özetler.

Zamanın bir su, bir duman, bir esinti olduğunu ve birçok şeyi yıkan, yıpratın bir yapısının bulunduğunu belirterek yazısına son verir.

Aslankara, M. Sadık, “Gizli Yüz Açık Maske”, Karşı, Sayı 109, Aralık 1996, s.17-21 (Sohbet)

Aslankara, 1995 Ekim sonlarında Ankara’ya üç yabancı konuğunun geldiğini ve bu konukların “yaratıcı drama” uzmanı olduklarını belirterek başladığı yazısında konukların ismini sıralayıp yaratıcı drama kavramını açıklamaya başlar. Prof. Dr. İnci San’ın açıklanmalarından yararlanır ve çeşitli alıntılar yapar. Yaratıcı dramının eğitimde kullanılan önemli bir yöntem olduğunu vurgular. Amacın “öğrenmeyi öğretme” olduğuna dikkat çeker. Tüm eğitim kademelerinde her yaştan insana uygulanabileceğini ifade eder. Ardından yaratıcı dramının bizdeki geçmişini aktarır. Bu konuda San’ın amacını açıklayıp Çağdaş Drama Derneği’nin kurucusu olduğunu da paylaşır sözü yeniden Ankara’ya gelen konuklarına getirip her birinin yaratıcı drama konusunda sunduğu bilgileri anlatır. Yapılan maskelerden ve etkinliklerden bahseder. Çağdaş Drama Derneğinin yaptıklarını anlatıp dernek hakkında bilgi verdikten sonra yazışma adresleri ve telefonunu da paylaşarak yazısını noktalar.

3.17. Şiir³

Lisle, Leconte De (Çev.: M. Mümtaz Tuzcu), “Cengeller”, Karşı, Sayı 57, Ocak 1992, s.10,(Şiir)

Şiirde Dil: Şiir, çeviri olduğundan dili sade ve anlaşılırdır.

Şiirde Ahenk: Bazı dizelerin sonunda ses benzerliklerine yer verilmiştir. (burnundan, üstünden/ havada, altında vb.) Yılan, yel, çöl insana benzetilerek kişileştirme sanatı kullanılmıştır. Panterin göğsü fırına benzetilerek de teşbih sanatına başvurularak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiirde belli bir dize anlayışı bulunmamakla birlikte otuz üç mısralık bir bütün halinde oluşturulmuştur. Serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Çöl ortamında bulunan panter, yılan, kunduz böceği gibi hayvanların içinde bulundukları durum, şiirin temasını oluşturmaktadır.

³ Çalışmamızın şiir çözümleme bölümünde Şerif Aktaş’ın “Şiir Tahlili- Teori ve Uygulama-“ ve Nurullah Çetin’in “Şiir Çözümleme Yöntemi” adlı eserlerinden yararlanılmıştır.

Kıyat, Mehmet, “Şiirler”, Karşı, Sayı 57, Ocak 1992, s.24, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili sade olmakla birlikte “godoş, çaça” gibi alışlagelmişin dışında sözcüklerin kullanıldığı ve “nato kafa nato mermer” gibi kalıplaşmış tabirlere de yer verildiği görülmektedir.

Şiirde Ahenk: Redif, kafiye gibi unsurlar kullanılmadan, devrik cümle yapısıyla ahenk kurulmaya çalışılmıştır.

“Ne söylesem az

Yüzüne tükürsen yağmur sanıyor.”(s.24) dizeleriyle iğneleme sanatından faydalanılmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, iki bölümden meydana getirilip birinci bölümün ilk dizesi ile ikinci bölümün son dizesi bütünden ayrı biçimde oluşturulmuştur.

Şiirde Tema: Kötülük içinde olan insanlara yapılan eleştiri, şiirin temasını oluşturmaktadır.

Kıyat, Mehmet, “İkilikler”, Karşı, Sayı 57, Ocak 1992, s.25, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili yalın, açık ve akıcıdır.

Şiirde Ahenk: “İrmaklar, dağlar, iniş, yokuş” sözcükleri arasında tenasüp yapılarak ahenk sağlanmıştır. İkiliklerin sonunda herhangi bir ses uyumu yoktur.

Şiirde Yapı: Şiir, on adet ikilikten oluşmaktadır. Şiirin başlığı da buradan gelmektedir.

Şiirde Tema: Özleminden kaynaklı öfke ve çıkarıcı insanlardan şikâyet, şiirin temasını oluşturmaktadır.

Necdet, Ahmet, “Gün Yüzleri/I” Karşı, Sayı 57, Ocak 1992, s.30, (Şiir)

Şiirde Dil: Anlaşılır, sade bir dil hâkimdir. “de ki” ifadeleriyle samimi bir söylem yakalanmıştır.

Şiirde Ahenk: Her iki dizede bir, kafiyeyle ahenk sağlanmıştır (ikiz, giz/hoşgörüsüz, yüz). Ayrıca “sis/ duman/ kirli deniz”, “gündüz, yüz” sözcüklerinin tekrarıyla da tekrar sanatı kullanılarak ahenk oluşturulmuştur.

Şiirde Yapı: Şiir, 7’li hece ölçüsü kullanılan dört adet dördlükten meydana gelmiştir. “aa, bb” biçiminde düz kafiye şeması kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Günün belli bir vakti olan “gündüz” ifadesi ile insan yüzünün bütünleştirilmesi şiirin temasını oluşturmuştur.

Akdeniz, Zekine, “Çocuklar” Karşı, Sayı 57, Ocak 1992, s.38, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili durudur. Bazı dizelerdeki devrik cümlelerle vurgu oluşturulmuştur:

“Çamurda yürüyorlardı,

Kan içinde elbiseleri.” (s.38)

Şiirde Ahenk: Şiirin bazı dizelerinin sonunda rediflere yer verilmesi(çocuklar/ bıraktılar, aşıl原因/ topraktan) ahengi sağlamıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, dört adet dörtlükten meydana gelmiştir. Serbest nazım kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Çocukların ölümü üzerine duyulan üzüntü şiirin temasıdır.

Tunç, İlyas, “Çocuksuz Parklar İkindisi”, Karşı, Sayı 57, Ocak 1992, s.40, (Şiir)

Şiirde Dil: Sade, anlaşılır bir dil kullanılmıştır. Devrik cümlelerin kullanıldığı mısralarla anlam tamamlanmıştır.

Şiirde Ahenk: Şiirde ahenk sağlayan unsurlardan en dikkat çekicisi, her ikiliğin sonunda tekrar eden ve ilk beyitle uyumlu olan bölümlerdir (İkindisi, sisi, ilintisi, iniltisi, serpintisi, beklentisi, eğrisi). Şiirde eylül ayı, salıncak, çiçekler, atlaslar kişileştirilerek teşhis sanatına başvurulmuş, tüm bunlarla da ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, altı adet ikilikten meydana gelmiştir. Eski edebiyatta beyit olarak adlandırılan bu ikilikler, şiirde “aa, ba, ca, da, ea, fa” düzeninde oluşturulup her ikiliğin ikinci kısmının sonunda öncekilerle kafiye uyumu sağlanmıştır.

Şiirde Tema: Çocuksuz kalan parklar karşısındaki üzüntü, şiirin temasıdır.

Koray, Yunus, “Sarkaç”, Karşı, Sayı 57, Ocak 1992, s.50, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili yalın olmakla birlikte vurgunun güçlenmesi adına devrik cümlelere yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: Şiirde kafiye veya redif bulunmadan, söz tekrarları yoluyla (öyle yaparak, hepsi) ahenk oluşturulmuştur. Yaz mevsimi kişileştirilmiş ve

“sokaklar, bahçeler, yalçın kayalar, sis, uçurum” sözcükleriyle de tenasüp uygulanarak ahenk sağlanmıştır.

“Nerde eski çemberim

Çemberim nerde eskir?” (s.50) dizelerindeki gibi söz değişiklikleri de ahengin sağlanmasında etkili olmuştur.

Şiirde Yapı: Şiir, belli bir dize düzenine sahip olmayıp “altı, üç, dört, bir, iki, bir, iki” dize düzeninde oluşturulmuştur. Serbest ölçüden yararlanılmıştır.

Şiirde Tema: Geçmişe olan özlem, şiirin temasıdır.

İnce, Kaan, “Ölümün Oğlu”, Karşı, Sayı 58, Şubat 1992, s.10, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade bir dil kullanılmıştır. Bununla birlikte “can evimden geçiyor, can çekişiyor” (s.10) gibi, deyimler kullanılarak da şiirin dili kuvvetlendirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Çırpınışlarıyla, kayboluşuyla” sözleriyle uyum yakalanmıştır. “Kıvranan lacivert düşlerime, sevincin kanattığı sıcaklığı örterken” gibi söz gruplarıyla alışlagelmişin dışında bir imgelem kurularak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiirin belli bir dördlük sistemi olmayıp kendine has bir kurulum yapısı mevcuttur (4+3+4+7+4+3+1). Serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Sevgiliye duyulan özlemin şairi saran ölüm duygusuyla daha da artması, şiirin temasını oluşturmaktadır.

İnce, Kaan, “Doğum”, Karşı, Sayı 58, Şubat 1992, s.11, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili açık ve anlaşılırdır. “Dağıtadursun, damıtık” gibi günlük dilde sıkça kullanılmayan sözcükler görülmektedir.

Şiirde Ahenk: “Çekişmeydi, benliğimi, bebeğimi” sözcükleriyle çok sınırlı bir ölçüde uyum sağlanmıştır. “Korkunun korkunun kemirdiği yeri” dizesinde korku kavramı kişileştirilerek teşbih sanatına başvurulmuştur. “Gece, ölüm, can çekişme, korku” sözcükleriyle tenasüp sanatından yararlanılarak ahenk oluşturulmuştur.

Şiirde Yapı: Serbest ölçü kullanılmış olup belirli bir dize anlayışından uzak kalınmıştır (8+4+4+2).

Şiirde Tema: Bebeğini aldırان şairin iç çekişmesi ve acısı şiirin temasıdır.

Çetin, Burhan “Esmer Eskizi”, Karşı, Sayı 58, Şubat 1992, s.24, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde duru ve akıcı bir dil kullanılmakla birlikte “ eskiz, yalabık” gibi gündelik dilde sıkça karşılaşılmayan sözcükler kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “İlikledim, kesitim, semaim, içirdim”, “dizim, fedaim, geleceğim, gideceğim” sözcükleriyle kafiye ve redif kullanılarak “kuş, sokak “ sözcükleriyle de teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle ve kendine has dize anlayışıyla oluşturulmuştur(5+5+5+6). Dizeler, klasik dize anlayışının dışında, bazı dizeler içte, bazı dizeler dışta olacak şekilde düzenlenmiştir.

Şiirde Tema: Kavuşulamamış sevgiliye duyulan hasret, şiirin temasıdır.

Olta, Adil, “Onlar ki”, Karşı, Sayı 58, Şubat 1992, s.36, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili sadedir. “Sadakor” sözcüğünün kullanımıyla günlük dilde bulunmayan sözcüklerin şiirde yer aldığı da görülür.

Şiirde Ahenk: Şiirin ikinci bölümünde “kenti, sürüklendi, vakti” sözcüklerindeki kafiyeyle, “onlar şimdi nerde ki?” cümlesinin şiirde yinelenmesiyle, ayrıca “hayalet, kent” gibi sözcüklerle teşhis yapılmasıyla ahenk sağlanmıştır

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. Şiirin birimleri, üçlükler hâlinde, dört adet üçlükten meydana gelmiştir.

Şiirde Tema: Özlemle gelen hüznün, şiirin temasıdır.

Bilge, Ayşegül, “Durgun At”, Karşı, Sayı 58, Şubat 1992, s.36, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açık ve anlaşılır bir dil kullanılmıştır. “Tırıs” sözcüğüyle gündelik, samimi bir dil yakalanmıştır.

Şiirde Ahenk: Şiirde düzenli bir kafiye kurulmamakla birlikte “mutlu, onu”, “nehir, yarışabilir” sözcüklerindeki kafiyeyle, “ah” sözcüğündeki nida sanatıyla, “söz, fırtınalar” sözcüklerindeki teşhisle ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, tek bent hâlinde on dizeden meydana gelmiştir. Serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Durgun bir atın aslında özgürlüğünü kazanınca yapabileceklerinin hayali kurularak tema oluşturulmuştur.

Yeteroğlu, Kirkor, “ Kanayıp Dururdu Yüreği”, Karşı, Sayı 58, Şubat 1992, s.41, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili sadedir. Ayrıca dizelerin konuşma havasında olurcasına oluşturulduğu da dikkati çekmektedir.

Şiirde Ahenk: Şiirin baş dizelerindeki “telefonda, sularda, aynalarda” sözcükleriyle ahenk yakalanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. Kendine has bir düzende (7+5+4+5+1) oluşturulmuştur.

Şiirde Tema: Şair Nahit Övünç’ün ölümünden duyulan acı, şiirin temasıdır.

Şanlıdağ, Halim Şafak, “Kalbi Durur”, Karşı, Sayı 58, Şubat 1992, s.48, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili duru, anlaşılır ve akıcıdır.

Şiirde Ahenk: Şiirin belli dizelerinde “düşler, kuşlar, yuhlar, sevişmeler, küser” sözcükleriyle ses uyumu yakalanmıştır. “ Mavi ve resim” sözcükleri sıkça kullanılarak tekrar sanatından faydalanılmıştır. “ Adım, mavi, güz, deniz, sözcükler” kelimeleriyle de teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle kaleme alınıp tek bentten meydana gelmiştir.

Şiirde Tema: Mavinin İstanbul’la harmanlanması, şiirin temasıdır.

Balcı, Bayram “ Yağmurda Yürü Saçlarına Karışsın Gökyüzü”, Karşı, Sayı 58, Şubat 1992, s.50, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açık ve anlaşılır bir dil kullanılıp “telek” sözcüğü şiire alınmıştır. “Dantel” sözcüğüyle halkın içinden sözlere yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Bulut, nem, toprak, rüzgâr, gökyüzü, gelincik, reyhan, yağmur, dağlar” sözcüklerinin uyumuyla tenasüp sanatı kullanılmıştır. “Yağmurda yürü, saçlarına karışsın gökyüzü” dizesinin birden çok tekrarı da ahengi sağlamıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılan ve dört bölümden meydana gelen bir yapıya sahiptir. Dize sayılarında eşitlik bulunmamaktadır.

Şiirde Tema: Sevgiliyle doğanın güzelliklerinin bütünleşmesi, şiirin temasıdır.

Apaydın, Talip, “Karınca Gücü”, Karşı, Sayı 59, Mart 1992, s.1, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili sadedir. Konuşma havası hâkimdir. “Ofлая pufлая” sözüyle ikilemelerden yararlanıldığı görülür.

Şiirde Ahenk: Şiirde ahengin sağlanması için bolca redif ve kafiye kullanıldığını görmekteyiz, “elimizden, yerimizden”, “aşağılara, buralara, pufлая”, “kurtarmıştık, varmıştık”, “dayanarak, ulayarak”, “emek, demek”, “deneyimliyiz, izlerimiz” sözcükleri arasındaki uyum, buna örnektir.

Şiirde Yapı: Şiirde belirli bir yapı bulunmayıp kendine özgü bir yapıya sahip olduğu görülmektedir (6+6+6+3). Serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Yaşanan olumsuzluklar karşısında yılmadan tekrar harekete geçebilme azmi, şiirin temasıdır.

Otyam, Nusret Kemal, “Uçan Hollandalı”, Karşı, Sayı 59, Mart 1992, s.2, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade ve yalın bir dil kullanılmıştır. “Dile gelmek” deyiimiyle “başkaldırmak, kazan kaldırmak” tabirleriyle şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: Şiirde “Uçan Hollandalı” söz grubunun sürekli tekrarıyla tekrar sanatına başvurulmuştur. Ayrıca kimi dizelerin sonunda yer alan kafiye ve redifler de ahengin sağlanmasında etkili olmuştur. “Söylencesi, aryası, sevdası”, “çıkımlar, sadrazamlar” gibi sözcükler bu duruma örnektir. “Samur kürk, vezirler, sadrazamlar, Tanzimat, Meşrutiyet” sözcükleri arasındaki uyumla da tenasüp sanatına başvurularak ahenk sağlanmıştır

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılıp iki bölümden meydana getirilmiştir. Birinci bölümde on bir, ikinci bölümde yirmi dört dize bulunmaktadır.

Şiirde Tema: Birçok olumsuzluğa rağmen yine de pes etmemek gerektiği, şiirin temasıdır.

Yüce, Ali, “Okullu”, Karşı, Sayı 59, Mart 1992, s.3, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili açık ve akıcıdır. Konuşma havası şiire hâkimdir.

Şiirde Ahenk: “Çocuk, okul, önlük, defter, silgi, çanta” sözcükleriyle tenasüp, “düş, gerçek” sözcükleriyle tezat sanatına başvurularak ahenk sağlanmıştır. Ayrıca,

son kısımlarda söylenenin tersi kastedilerek kinaye yapılmıştır. “Annesi” sözünün çokça tekrarlanmasıyla da tekrar yapılmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir serbest ölçüyle yazılan dört bölümden meydana gelmektedir. Bu bölümler arasında dize sayısında eşitlik görülmemektedir (8+7+8+6).

Şiirde Tema: Çağın getirdiği kötü durumlardan çocukların da etkilenebileceği, şiirin temasıdır.

Necdet, Ahmet, “Gün Yüzleri: II/ Ey Gece! Ey Uçurum”, Karşı, Sayı 59, Mart 1992, s.10, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabî bir dil kullanılmıştır. Gecenin ve intiharın tanımlandığı görülür.

Şiirde Ahenk: “Zalim ve mazlum” sözcüklerinin kullanımıyla tezat sanatı, “ey” sözcüğüyle nidâ sanatı, “revolver/ beyaz zehir, hüküm giymemiş mahkûm, hem münkir hem nekir sözlerinin yinelenmesiyle de tekrar sanatı kullanılıp ahenk sağlanmıştır. Ayrıca dize sonlarında kafiyeler kullanılması da ahengin oluşmasında etkili olmuştur. (Zifir, şiir/ uçurum, mazlum vb.).

Şiirde Yapı: Şiir, yedili hece ölçüsüyle yazılmıştır. Dört adet dörtlükten meydana gelmiştir. “ abba” şeklinde sarmal uyak şeması kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Gece ve uçurumun hissettirdiği duygular şiirin temasıdır.

Gör, Sıtkı Salih, “Omurgamda Yerküre”, Karşı, Sayı 59, Mart 1992, s.11, (Şiir)

Şiirde Dil: Açık bir dille yazılan şiirde yer yer sorular sorulduğu görülür. İkilemelere de yer verilmiştir (Sıçraya sıçraya, seke seke).

Şiirde Ahenk: “İri, küçük”, “dar, geniş” sözcükleriyle tezat yapılarak “su, güneş, yıldız, yağmur” sözcükleri arasındaki uyumla da tenasüp kullanılarak ahenk sağlanmıştır. Ayrıca şiirin ilk ve son bölümünün aynı olması da ahengin oluşumunda etkili olmuştur.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle ve kendine has bir bütünlükte oluşturulmuştur (6+6+6+8+6).

Şiirde Tema: Şairin sevgiliye duyulan aşkın doğa ile bütünleşmesi, şiirin temasıdır.

Feyiz, Koray, “Zaman”, Karşı, Sayı 59, Mart 1992, s.12, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili açık ve anlaşılırdır. Yer yer şairin kendini tanımlaması görülmektedir.

Şiirde Ahenk: Şiirin her dördlüğünde ikişer kafiye kurularak ahenk sağlanmıştır (yara, aynalara/ yeniden, üşüyen vb.).“ Yemek, bulaşık, çamaşır sözcükleri arasındaki uyumla tenasüp yapılarak ahenk arttırılmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, altı adet dördlükten meydana gelmiştir. Her dördlükte “abab” çapraz uyak şeması kullanılmıştır. Serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Şairin, yalnızlığın verdiği acıları ve duyguları zamana yansıtması ile hissettiklerini zaman aracılığıyla unutmama temennisi şiirin temasıdır.

Hakkı, Ruşen, “Defter Arasında Bir Kuru Çiçek”, Karşı, Sayı 59, Mart 1992, s.20, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır. Genellikle düz yazıda karşılaşılan ara sözün şiirde kullanıldığı görülür.

Şiirde Ahenk: “Şurdan burdan toplamıştım.” Dizesi ile “merhaba” sözcüğünün yinelenmesiyle tekrar sanatına başvurulmuştur. Almak ve satmak sözcüklerinin bir arada kullanılmasıyla tezat sanatı yapılmıştır. Dize sonlarında kullanılan kafiye ve rediflerle de ahenk sağlanmıştır. (aldım, rakılandım/ hüznünü, günü vb.)

Şiirde Yapı: Şiir serbest ölçüyle yazılan beş dördlükten oluşmaktadır.

Şiirde Tema: Hayat yolunda yolculuğa çıkıp çeşitli sıkıntılar atlatan şairin okuyuculara verdiği “dert toplamama” tavsiyesi, şiirin temasıdır.

Uçkan, H. Vasfi, “Biz Hep Böyle”, Karşı, Sayı 59, Mart 1992, s.26, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde yalın bir dil kullanılmıştır. Fiilimsilerin yoğun olarak kullanıldığını söyleyebiliriz.

Şiirde Ahenk: “Hep” sözcüğünün yinelenmesiyle tekrar yapılmıştır. “Çayır, çimen, su, söğüt, nilüfer” sözcükleri arasında tenasüp uygulanmıştır. “İlgın, yel, toprak, yaprak” sözcükleriyle de ikinci tenasüp yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. Belirli bir düzen kullanılmayıp kendine has bir düzen uygulanmıştır (5+2+5+4+4+4).

Şiirde Tema: Şair, şiirinin başında bu şiiri oğluna ithaf ettiğini belirtir. Şiirin teması da oğlunun kendisinde bıraktığı hüzündür.

Ergen, Mine, “Demirden Esinti”, Karşı, Sayı 59, Mart 1992, s.28, (Şiir)

Şiirde Dil: Sade ve anlaşılır bir dille yazılan şiirde “itiş kakış, satıyor satıyor” gibi ikilemelere yer verilerek dilinin zenginleştirildiği görülmektedir.

Şiirde Ahenk: Şiirde sıkça tekrarlanan “satıyor” sözcüğüyle yapılan tekrar, şiirin en dikkat çekici yönüdür. Şiirin öyküsel bir anlatımla yazılması da ayrı bir ahenk sağlayıcısı olmuştur.

Şiirde Yapı: Şiir, on iki dizelik iki bölümden meydana gelmiştir. Serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Toplumdaki maddi manevi çöküşün şairi rahatsız etmesi, şiirin temasıdır.

Gül, F. Kadri, “Ararken”, Karşı, Sayı 59, Mart 1992, s.50, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açık ve anlaşılır bir dil kullanılıp Orhan Veli’nin şiirinden bir dizeye de atıfta bulunulmuştur. Konuşma havası şiire hâkimdir.

Şiirde Ahenk: Şiirde “düşünce”, garip bir delikanlıya, sevdalı bir martıya ve taze bir geline benzetilerek teşbih yapılmıştır. “Zaman ve düşünce” kavramları kişileştirilerek teşhis sanatına başvurulmuştur. “Yaşamak, intihar/ gün, gece” sözcükleriyle tezat, “hey” sözcükleriyle nida kullanılıp ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılan yirmi yedi dizeden meydana gelmektedir.

Şiirde Tema: Düşünce kavramına yüklenen imgeler ve düşünce kavramının yolculuğu, şiirin temasıdır.

Nesin, Aziz, “Ölümsüz Yuvarlak Yonutla Ölümlü Sivri Adam”, Karşı, Sayı 60, Nisan 1992, s.1, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde kullanılan bazı sözcükler, günlük dilde alışlagelmişin dışındadır. “Böylecene, öylecene, sivriliksiz” sözcükleri, bu duruma örnektir. Ayrıca “zamaaaan” sözcüğünün yazımı da farklılaştırılmıştır.

Şiirde Ahenk: “O adam” sözünün sıkça tekrar edilmesiyle tekrar, “İsa” sözcüğü ve “Birinci Dünya Savaşı” kavramıyla telmih, “burun, kulak, parmak, el, ayak, dirsek, kol” sözcüklerinin bir arada kullanılmasıyla da tenasüp sanatına başvurulup ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmış olup üç bölümden meydana gelmiştir(7+8+5).

Şiirde Tema: Milattan öncesinden kalma bir yonutun zamanla değişen görüntüsü ve yaşayan bir adamın durumu, şiirin temasıdır.

Baudelaire, Charles,(Çev.: Yakup Şahan),“ Yolculukla Çağrı”, Karşı, Sayı 60, Nisan 1992, s.4-5, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiir, orijinal dilinden Türkçeye çeviri yoluyla aktarıldığından sade ve anlaşılır bir dil hâkimdir.

Şiirde Ahenk: “Orada her şey düzen ve güzellik/ Görkem, sessizlik ve de aşk!” dizelerinin sıkça tekrarlanması ahengi sağlamıştır. “Kayıklar ve dünya sözcükleri kişileştirilerek teşhis sanatı yapıp ahenk oluşturulmuştur.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, üç ana bölümden ve üç tekrarlı bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Sevgiliyle hayali kurulan yaşam alanının düşsel tasviri, şiirin temasıdır.

Uysal, Ahmet, “Hasta Kadınımsın Benim”, Karşı, Sayı 60, Nisan 1992, s.13, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili yalındır.

Şiirde Ahenk: Savaş, yangın ve ölüm sözcüklerinin uyumuyla tenasüp, “karanlık ve aydınlık kavramlarıyla da tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır. Ayrıca, her ikiliğin son sözcüğünde de uyum yakalanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, altı adet ikilikten meydana gelmiştir. Şiir, 14’lü hece ölçüsüyle yazılmıştır. Kafiye şeması, “aa, ba, ca, da, ea, fa” biçimindedir. Şiirin başlangıcında Baraka romanı üzerinde Burhan Günel’e ithaf edildiği de belirtilmiştir.

Şiirde Tema: Şiirin teması, ölüme giden bir kadının bir zamanlar hasta iken şairin aklında kalan durumlarıdır.

Avşar, Sevil, “Mona Lisa’dan”, Karşı, Sayı 60, Nisan 1992, s.15, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili açık ve anlaşılırdır.

Şiirde Ahenk: “ Elma, ayna, hüzn, deniz” sözcükleri kişileştirilip teşhis sanatı kullanılmıştır. “Bir” sözcüğünün tekrarıyla da tekrar sanatı kullanılmıştır. Ayrıca “İambanın, dünyanın, elmanın” sözcükleriyle de redif ve kafiye den yararlanılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, altı mısralık iki bölümden oluşmuştur. Serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Elma kavramı üzerinden hüzünel duyguların yansıtılması, şiirin temasıdır.

Yurttaş, Hüseyin, “Fokoia’da”, Karşı, Sayı 60, Nisan 1992, s.16, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili sade olmakla birlikte şiirde kullanılan “eski, üryan” sözcükleri dikkat çekicidir.

Şiirde Ahenk: “Surlar, yalnızlık, ses, gün ışığı” sözcükleri kişileştirilerek teşhis sanatından, “Promete” sözcüğüyle de telmih sanatından yararlanılarak ahenk oluşturulmuştur. Ayrıca “Ben burda Fokoia’da, mavi denizle haşır neşir/ Sappo’nun kızları öte yakada/ Çilek tadında bir ilk yaz” dizelerinin şiirin başında ve sonunda yinelenmesi de ahengi sağlayan bir diğer unsur olmuştur.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. Şiirin bir bölümünde basamaklı dizeler kullanılmıştır:

“kan şimdi

o diyor kan

baştan başa!” (s.16)

Şiirde Tema: Şairin, sevgilinin yapacağı çağrıyla her şeyi göze alabileceği, şiirin temasıdır.

Michaux, Henri, (Çev.: Nedim Kula), “ Mutsuzlukta Huzur”, Karşı, Sayı 60, Nisan 1992, s.24 (Şiir)

Şiirde Dil: Çeviri bir şiir olan bu şiirde açık ve anlaşılır bir dil hâkimdir. Şiirde “baş başa” gibi ikilemeler, çeşitli tanımlamalar olduğu da görülmektedir.

Şiirde Ahenk: Şair, sevgilisine olan duygularını tanımlamalar yoluyla belirterek ahengi oluşturmaya çalışmıştır (Hayat sahnem, limanım, ocağım, mahzenim, geleceğim, anam, ufkum).

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılıp on iki dizeden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Sevgiliye olan tutkunun onun gelmesiyle anlam bulacağı, şiirin temasıdır.

Önel, Arife Kalender, “Geviş Getiriyor Gece”, Karşı, Sayı 60, Nisan 1992, s.31(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili sade olmakla beraber “ataş, enik, cigara” gibi sözcüklerin kullanımıyla halk söylemine yaklaşılmıştır.

Şiirde Ahenk: Yunus Emre hatırlatılarak telmih sanatına, “ses ve gündüz” sözcükleriyle de teşhis sanatına başvurulmuştur. Ayrıca “özlemler, kuşkular, gece” sözcükleriyle kapalı istiare yapılmış, “belki” sözcüğünün tekrarıyla da tekrar sanatından yararlanılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle ve kendine has bir düzende yazılmıştır (5+5+5+9).

Şiirde Tema: Doğadaki olayların duygu sözcüklerine yüklenerek yeniden oluşturulması, şiirin temasıdır.

Meriçkan Güleç, Güler, “Pembesi Çingene Olan” Karşı, Sayı 60, Nisan 1992, s.33(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili akıcı ve yalındır.

Şiirde Ahenk: “En” sözcüğünün tekrarıyla tekrar sanatı yapılmıştır. “Çınarlar, selviler, yeşil, kahverengi, çitlembik dalları” sözcüklerinin uyumuyla tenasüp sanatı, “çınar” kavramıyla da teşhis sanatı yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, iki bölüm halinde, 9+8 dizeden oluşmaktadır. Serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Ölünün ardından duyulan hasret, şiirin temasıdır.

İzgören, A. Hicri, “Suskun”, Karşı, Sayı 60, Nisan 1992, s.40 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde duru bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Şiirde ocak ayından aralık ayına kadar devam eden bir akış söz konusudur. “Zaman”, kavramı kör bir bıçağı, “ocak” ayı ağaran saçlara, “günler” aynı masalın ikizlerine, “temmuz” bir düşe, “eylül” bir çocuğun çığlıklarına, “kasım” rüzgârda bir yaprağa, “aralık” günlerin son nefesine benzetilerek teşbih yapılmıştır. “Şubat, yaz mevsimi, mayıs, haziran, gül, ekim, aralık, gözler” kişileştirilerek teşhis yapılmıştır. “İtri ve Aram” isimlerinin anımsatılmasıyla da telmih sanatı yapıp ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle ve kendine has bir dize düzeninde yazılmıştır (4+2+6+2+8+2+6+3+1).

Şiirde Tema: Sevgilinin gözlerinin aşığı yaralaması sonucu duyulan acı, şiirin temasıdır.

Telli, Ahmet, ”Aşk Bitti”, Karşı, Sayı 61, Mayıs 1992, s.2 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili sade ve açıktır.

Şiirde Ahenk: “Aşk, bitti, gibi” sözcüklerinin çokça tekrarıyla tekrar, “aşk” kavramı uzun bir hastalığa ve aralıksız dinlenen alaturka bir fasıla benzetilerek teşbih sanatı yapılmış ve ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiirin kendine özgü bir düzende yazıldığı görülmektedir (7+6+2). Serbest ölçüyle kaleme alınmıştır.

Şiirde Tema: Şairin biten aşk sonrası hayata dönmeye ve katılmaya çabalaması şiirin temasıdır.

Ada, Ahmet, “Kısa Pantolonlu Çocuğa Şiir”, Karşı, Sayı 61, Mayıs 1992, s.5 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili açık ve anlaşılır olmakla beraber öykü anlatımı havası taşımaktadır.

Şiirde Ahenk: Şiirin bazı dizelerinin sonunda ahenk sağlayıcı kafiye ve redifler olduğu görülmektedir(kanıyor, uçuyor/ inceliği, ipi gibi). “Sokak” sözcüğü ile teşhis, “mandolin” sözcüğü ile istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir altı adet ikilikten meydana getirilmiştir. Serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Şiirin teması, şairin küçüklüğünde geçirdiği bir günün kendi üzerinde bıraktığı etkidir.

Güven, Metin“Gölge”, Karşı, Sayı 61,Mayıs 1992, s.11 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiir, açık ve yalın bir dille konuşma havası içinde yazılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Gelecek ve geçmiş” sözcükleriyle tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. İki bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Sevgilinin yapabileceklerine karşı razı oluş, şiirin temasıdır.

Hatipoğlu, Aydın, “Bahar Şarkısı” Karşı, Sayı 61,Mayıs 1992, s.18 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili yalın olmakla birlikte şiirde geçen “üveylikler, apak, gümrah” sözcükleri dikkat çekicidir.

Şiirde Ahenk: “Umut” sözcüğüyle istiare, “üveylikler, soluk, mor menekşe” sözcükleriyle teşhis, “ eller” sözcüğüyle teşbih yapıp ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir serbest ölçüyle yazılan beş adet üçlükten meydana gelmiştir.

Şiirde Tema: Şairin baharın gelmesinden duyduğu sevinç, şiirin temasıdır.

Bleisch, Ernst Günther (Çev.: Özgür Savaşçı) “ Münihli Şairler (6): Yara İzleri” Karşı, Sayı 61,Mayıs 1992, s.19 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili çeviri olması sebebiyle açık ve yalındır.

Şiirde Ahenk: “ Kasım ve tüketilmiş yıllar” kişileştirilerek teşhis yapıp ahenk oluşturulmuştur.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yapıp kendine has bir düzende oluşturulmuştur.

Şiirde Tema: Şairin ruhunda açılan yara izleri, şiirin temasıdır.

Bleisch, Ernst Günther (Çev.: Özgür Savaşçı) “ Münihli Şairler (6): Ağustos Yanılsamaları” Karşı, Sayı 61, Mayıs 1992, s.19 (Şiir)

Şiirde Dil: Çeviri olan şiirin dili açık ve anlaşılırdır. “Masmavi” gibi pekiştirme kullanımı da mevcuttur.

Şiirde Ahenk: “ Yaz ve ağustos akşamları” ile teşhis yapılmıştır. “ Yeşil, mavi, masmavi” sözcükleri arasında da tenasüp yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir serbest ölçüyle yazılmıştır ve dört bölümden meydana gelmiştir.

Şiirde Tema: Ağustos ayının doğa konusunda üzerimizde bıraktığı yanılsamalar şiirin temasıdır.

Bleisch, Ernst Günther (Çev.: Özgür Savaşçı) “ Münihli Şairler (6): Dize Yok Artık”, Karşı, Sayı 61, Mayıs 1992, s.19 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili çeviri olması sebebiyle sadedir. “ Varsıl” sözcüğünün kullanımıyla eski dil canlı tutulmuştur.

Şiirde Ahenk: “ Varsıl ve yoksul” sözcükleri ile tezat, “ hüznün” sözcüğüyle teşhis, “ tek bir dize bile” söz grubunun tekrarıyla da tekrar sanatına başvurularak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir serbest ölçüyle yazılıp kendine özgü bir düzende, beş bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Şairin artık dize yazmama isteği, şiirin temasıdır.

Aykız, Ece, “ Bir Sevda İşleyip Yüreğine”, Karşı, Sayı 61, Mayıs 1992, s.19 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili açık ve anlaşılırdır. Devrik ifadeler dikkat çekicidir.

Şiirde Ahenk: “ Rüzgâr, yıldızlar, martılar, güneş, gamzeler ve şiirler” kişileştirilerek teşhis, “gülüş” sözcüğü yasemine benzetilerek de teşbih yapıp ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yapılan şiir kendine özgü bir düzende üç bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Doğanın sevgilinin güzelliğiyle bütünleşmesi, şiirin temasıdır.

Alper, Yusuf, “Acemi Bir Yüzücü” , Karşı, Sayı 61, Mayıs 1992, s.20 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde “ey” seslenmeleri ve sorulara verilen cevaplar, şiirin dili bakımından dikkat çekicidir. Genel olarak açık ve anlaşılır bir dil hâkimdir.

Şiirde Ahenk: “Gecenin soluğu, gece, ölüm” sözcükleriyle teşhis, “ey” sözcüğüyle nida ve tekrar, “ patika, gece” sözcükleriyle teşbih, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmış altı adet dörtlükten meydana gelmiştir.

Şiirde Tema: Doğadaki canlıların acemi bir yüzücü üzerinde bıraktığı duygular, şiirin temasıdır.

Odyakmaz, A. Nevzad, “ Göl Evi”, Karşı, Sayı 61, Mayıs 1992, s.38 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili oldukça yalındır ve tanımlamalar dikkat çekicidir.

Şiirde Ahenk: “Göl, gök, mavilik dinginlik, rüzgâr” sözcükleri arasında yapılan tenasüple ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılan üç adet dörtlükten oluşmuştur.

Şiirde Tema: Göl evinin ve çevresini tasviri, şiirin temasıdır.

Aykın, Bedrettin, “Kırpili Gece”, Karşı, Sayı 61, Mayıs 1992, s.42(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili akıcı, açık ve anlaşılırdır.

Şiirde Ahenk: “Ses” sözcüğü yangına benzetilerek teşbih soru sorularak istifham, “ tohum, toprak, karanfil” sözcükleriyle tenasüp, “ ateş, su sözcükleriyle de tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, dört adet beş mısralık bir yapıda oluşturulup serbest ölçüyle kaleme alınmıştır.

Şiirde Tema: Sevgisiz kalan bir kadının yine de hayata gülümseyebilmesi, şiirin temasıdır.

Aydın, Abidin , “ Buluşma Yeri”, Karşı, Sayı 61, Mayıs 1992, s.50(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili açık ve anlaşılır olmakla beraber bir anlatım havası mevcuttur.

Şiirde Ahenk: “ Ağız ve kitap” sözcükleriyle istiare, “ bıçak, kın, kanatmak” sözcükleriyle tenasüp, “ şiir” sözcüğüyle de teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. Şiirin başlangıcı ve sonu ikilikten, diğer bölümleri ise altı adet dördlükten oluşturulmuştur.

Şiirde Tema: Aşığın sevgiliye her koşulda kavuşma arzusu şiirin temasıdır.

Püsküllüoğlu, Ali, “Yurtsama”, Karşı, Sayı 62, Haziran 1992, s.1(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili açık ve anlaşılır olmakla birlikte emir cümleleri ve uzatma kullanımı (çoktaaan) dikkat çekicidir.

Şiirde Ahenk: “Var” sözcüğünün tekrarıyla tekrar, sorulan sorularla istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, üç adet dördlükten oluşmuştur ve serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Geçmişe olan özlem, şiirin temasıdır.

Verlaine, Paul, (Çev.: Halil Gökhan) “ Duygusal Buluşma”, Karşı, Sayı 62, Haziran 1992, s.4(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili çeviri olması sebebiyle açık ve anlaşılırdır. Şiirde öykü anlatma havası mevcuttur. Karşılıklı konuşmalar da dikkat çeken bir diğer husustur.

Şiirde Ahenk: Şiirin her ikiliğinin sonunda bulunan kafiyeler, “şekil gözler, umut gece” sözcükleriyle teşhis yapılması, sorular sorularak yapılan istifhamlar ahengi sağlamıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, sekiz adet ikilikten oluşmuştur. Her ikilik kendi içinde kafiyeli olup kafiye şeması “aa, bb, cc, dd, ee, ff, gg, hh” şeklindedir.

Şiirde Tema: İki şeklin duygusal buluşmasında yaşananlar, şiirin temasıdır.

Güven, Metin, “ Uçurumlarda Kanayan”, Karşı, Sayı 62, Haziran 1992, s.8(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili açık ve sadedir.

Şiirde Ahenk: “Ey” sözcüğüyle nida, “var, yok” sözcükleriyle tezat, “yarın” sözcüğüyle tekrar, “çığlık” sözcüğüyle teşbih, sorulan sorularla istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir serbest ölçüyle yazılmış olup üç bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Çaresiz aşk, şiirin temasıdır.

Ünlü, Aslan, “Bir Nehir Gibi”, Karşı, Sayı 62, Haziran 1992, s.8(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili yalın ve öyküseldir.

Şiirde Ahenk: “Yeşil, tohum, bulutlar, ay” sözcükleriyle teşhis, “gece” sözcüğüyle istiare, “bulut, sis, şimşek” sözcükleriyle de tenasüp yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmış olup 8+7+5 dize düzeninde oluşmuştur.

Şiirde Tema: Geçmiş günlere duyulan özlem, şiirin temasıdır.

Kemal, İsmet, “Dipnotsuz Şiirler”, Karşı, Sayı 62, Haziran 1992, s.9(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili sade ve anlaşılırdır. Konuşma havası hâkimdir.

Şiirde Ahenk: “Ölümler” sözcüğüyle teşhis, sorulan sorularla da istifham yapılıp ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, dört başlık altında yazılan beş dörtlükten meydana gelmiştir. Serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Toplumsal yozlaşmaya karşı yapılan eleştiri, şiirin temasıdır.

Oluklu, İbrahim, “Örtük Belki de Açık”, Karşı, Sayı 62, Haziran 1992, s.19(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili açık ve anlaşılırdır. Devrik ifadeler ve tamamlanmamış cümleler bulunmaktadır.

Şiirde Ahenk: “Duygular” sözcüğüyle teşhis, “Gencebay” sözcüğüyle ise telmih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmış ve kendine has bir dize düzeninde oluşturulmuştur(3+7+4+2).

Şiirde Tema: Otuz dokuz yaşına gelen şairin geçmiş günleri hatırlaması, şiirin temasıdır.

Özyürekli, Timuçin, “Bir Doğu Macerası”, Karşı, Sayı 62, Haziran 1992, s.20(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitap havası ve anlatma havası hâkimdir. “Seylap, şahbaz, şahrem, şahika, şavkır” sözcüklerinin şiirde yer bulduğunu görmekteyiz.

Şiirde Ahenk: Şiirde baştan sona kadar yapılan tasvirler ahengi sağlamıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılıp altı adet üçlük, bir adet ikilikten meydana getirilmiştir.

Şiirde Tema: Doğu kültürünün getirdiği ortamın bıraktığı tesir, şiirin temasıdır.

Övünç, Nahit, “İsteyip Hatırlayamayacağın Bir Şey”, Karşı, Sayı 62, Haziran 1992, s.24(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili akıcıdır ve betimlemeler oldukça fazladır.

Şiirde Ahenk: “Söylemek, susmak” sözcükleri arasında tezat, “mezarlık, tabut, gözyaşı, ruh” sözcükleriyle de tenasüp yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmış olup kendine özgü bir düzende oluşturulmuştur(9+7+9+5+1).

Şiirde Tema: Sevgili için unutulmaz olma arzusu, şiirin temasıdır.

Sölez, “Rüzgârlar ve Yıldızlar” Karşı, Sayı 62, Haziran 1992, s.29(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili açıktır ve doğrudan hitaplar, emir cümleleri dikkat çekicidir.

Şiirde Ahenk: “Prometheus, Erato, Eutepe, Aphrodite” isimleriyle telmih, “dutlar, aslanağızları, bakkal çiçekleri, narlar, çitlembik” sözcükleriyle tenasüp, “tan” sözcüğüyle de teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. Altı ve yedi numaralı başlıklar taşıyan iki bölüme ayrılmıştır.

Şiirde Tema: Rüzgâr ve yıldızların şair üzerinde bıraktığı etki, şiirin temasıdır.

Kalender Önel Arife, “ Sel Suları Evlerin”, Karşı, Sayı 62, Haziran 1992, s.50 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili sadedir. “İpıl ıpıl, sallaya sallaya” gibi ikilemeler şiiri zenginleştirmiştir.

Şiirde Ahenk: “Meryem, İsa” sözcükleriyle telmih, “aşklar, ikindi, gün” sözcükleriyle teşhis, “güneş” sözcüğüyle de istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, kendine has bir düzende altı bölümden oluşmuştur(7+7+4+9+5+4)

Şiirde Tema: Doğayla bütünleşme tavsiyesi, şiirin temasıdır.

Uysal, Ahmet, “Bursa’da Sisli Bir Sokak”, Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.1(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili yalın ve akıcıdır. Yoğun tasvirler kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Bursa’da sisli bir sokak” dizesi sıkça tekrarlanarak tekrar, “eylül ve çınar” sözcüklerinin kişiselleştirilmesiyle de teşhis yapıp ahenk sağlanmıştır. Ayrıca her bölümün ilk ve son dizelerinin aynı olması da ahengin sağlanmasında etkili olmuştur.

Şiirde Yapı: Şiir, dört adet beşlik ve bir adet ikilikten meydana gelmiştir. Serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Bursa’da sisli bir sokağın şairde bıraktığı izlenimler ve duygular, şiirin temasını oluşturmaktadır.

Çelebioğlu, Nurten “Sevginin Gözleri”, Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.6(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde yalın bir dil kullanılmıştır. Ayrıca, “en” gibi derecelendirme ifadelerine, “çığlık çığlığa” gibi ikilemelere de başvurulmuş şiirin dili güçlendirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Sevginin gözleri” ile teşhis, “en ve zaman” sözcükleriyle tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle ve kendine has bir özellikte oluşturulmuştur. Her bölümün ilk dizesi diğerlerinden farklı bir hizaya konumlandırılmıştır.

Şiirde Tema: Sevgi ile güzelleşen anlar, şiirin temasıdır.

Çelebioğlu, Nurten “Narçiçeği Sevgi”, Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.6(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili açık ve anlaşılırdır.

Şiirde Ahenk: “Çirkin ve güzel” sözcükleriyle tezat, “cam kırıkları, yığınlar, narçiçeği” sözcükleriyle de teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçü kullanılarak oluşturulan şiirde yedi ve dokuz dizeden oluşan iki bölüm bulunduğu, her bölümün ilk dizesinin diğerlerinden farklı hizalandığı görülmektedir.

Şiirde Tema: Sevginin sıcaklığının verdiği hissiyat, şiirin temasıdır.

Çelebioğlu, Nurten “Şiire Ne Zaman Başlasam”, Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.7-8(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: ”Ne zaman şiirine başlasam” sözlerinin tekrarıyla tekrar, ”gözler,

İstasyonlar, acılar ”sözcükleriyle teşhis, “kavuşmalar, ayrılmalar,/sevinç, acı” ile tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir serbest ölçüyle ve kendine has bir düzende yazılmıştır. Dört ana bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Üzüntü ve özlem, şiirin temasıdır.

Çelebioğlu, Nurten “Özlenen”, Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.8(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili yalındır. “Usulcacık” sözcüğüyle küçültme yapılmıştır. “Çıt” sözcüğüyle de yansıma sözcüğe yer verildiği görülmüştür.

Şiirde Ahenk: Şiirde soru sorularak istifham, “sessizlik” sözcüğüyle de tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılıp on iki ve on altı dizelik iki bölümden meydana getirilmiştir. Her bölümün ilk dizesi farklı hizalanmıştır.

Şiirde Tema: Özlem, şiirin temasıdır.

Hatipoğlu, Aydın, “Kuyruk”, Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.11(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili sadedir. Devrik ifadeler ve cümlelerin ikişer mısrada tamamlanması, “uzak uzak, çığlık çığlığa” gibi ikilemelerin kullanıldığı da görülmektedir.

Şiirde Ahenk: “Korku, çığlık, karanlık, karabasan, acı, yalnızlık” sözcükleriyle tenasüp, “yalnızlık” sözcüğüyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, dört adet üçlükten oluşmuştur. Her üçlüğün ilk satırı diğerlerinden ayrılmıştır. Serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Sevginin yetersizliğinden doğan eksiklik hissi, şiirin temasıdır.

Otyam, Nusret Kemal, “Ölümün Rengi”, Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.15(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde bir şeyleri ilan etme ve nitelendirmeler dikkat çekicidir.

Şiirde Ahenk: “Ölüm” sözcüğünün sık tekrarıyla tekrar, “gece, gündüz” kavramlarıyla tezat, “ey” sözcüğüyle nida yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmış ve 22 dizelik tek parçadan oluşmuştur.

Şiirde Tema: Ölüme karşı duyulan hisler, şiirin temasıdır.

Meriçkan Güleç, Güler “Telleri Şaha Kaldıran Usta”, Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.16-17(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde destansı bir dil kullanılmıştır. “Beni bildir/ Bildir beni” gibi yer değişiklikleriyle oluşturulmuş dizeler dikkat çekicidir.

Şiirde Ahenk: “Dost, düşman” sözcükleriyle tezat “ Yunus” sözcüğüyle telmih yapıp ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle kaleme alınan sekiz bölümlük bir şiirdir.

Şiirde Tema: Türk toplumunun kültürel mirasının şairde uyandırdığı etkiler, şiirin temasıdır.

Babacanoglu, M. Demirel, “ Gülü Sevmek” , s.22, Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.22(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde akıcı bir dil kullanılmıştır. Konuşma havası şiire hâkimdir.

Şiirde Ahenk: “Gül, diken” sözcükleriyle tezat, “ gül, reyhan, karanfil, menekşe, kaktüs” sözcükleriyle tenasüp, “Gülü sevmek/Yasak bana” dizelerinin tekrarıyla da tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmış ve dört bölümden oluşmuştur(7+5+8+5+1).

Şiirde Tema: Gül olarak görülen sevgilinin şair tarafından sevilmesinin yasak olmasından kaynaklı üzüntü, şiirin temasıdır.

Tunç, İlyas, “Anılar Mı?” Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.25(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade bir dil hâkim olmakla birlikte tanımlamalar sıkça kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Sorular sorularak istifham yapılmıştır. Dizelerin sonundaki ses benzerlikleriyle de kafiye ve redifler kullanılarak ahenk sağlanmıştır. (Boyunca, kararınca, karınca/ raflarda, fotoğraflarda)

Şiirde Yapı: Şiir, tek parça halinde on bir dizeden oluşmuştur. Dördüncü ve beşinci dizeler daha içeride yazılmıştır. Serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Fotoğraflarla çoğalan anılar ve bıraktığı hisler, şiirin temasıdır.

Tuna, İlyas, “Vadisinde Anıların”, Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.25(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde yalın bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Soru sorularak istifham yapıp dize sonlarında ses uyumu yakalanarak redif ve kafiyelerle ahenk sağlanmıştır. (Anıların, aradığın/ avlulara, topla/ içerden, tüketen, çöken/ günler, minderler/ odalara, arasında)

Şiirde Yapı: Şiir, tek parça halinde on üç dizeden oluşmuştur. On birinci dize daha içte yazılmış ve tek sözcükten meydana gelmiştir. Serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Eski yaşantıların ve anıların özlemi, şiirin temasıdır.

Uçkan, H. Vasfi, “Çocuklar”, Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.30(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili sade ve anlaşılırdır.

Şiirde Ahenk: Sorulan soruyla istifham, “çocuklar” sözcüğüyle teşbih, “gökler ve yıldızlar” sözcükleriyle teşhis, “gece, gökler, yıldızlar” sözcükleriyle de tenasüp yapıp ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılan dört adet dörtlükten meydana gelmiştir.

Şiirde Tema: Çocuklara karşı duyulan hassasiyet, şiirin temasıdır.

Erbaş, Emine, “Hayatın İpliği”, Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.35(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili açık ve anlaşılırdır. Tanımlamalardan yararlanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “ Doğu- batı” sözcükleriyle tezat, “ fotoğraflar” sözcüğüyle teşbih yapılarak ve bazı dize sonlarında kafiyeler, redifler kullanılarak ahenk sağlanmıştır.(kalsın, tutunacaksın/batım, duramadığım/ varım, yanıml/ hayatın, kadın/ eskir, negatifimdir)

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. Kendine has bir düzende oluşturulmuştur.(4+4+3+4+1)

Şiirde Tema: Hayatın içinden yaşantılar, şiirin temasıdır.

Yüce, Ali, “Totemimle Söyleşi”, Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.37(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili açık ve anlaşılırdır. Şiirde, bir söyleşi havası hâkimdir.

Şiirde Ahenk: “Gözlem, deney, bilim, teknik” sözcükleriyle tenasüp, sorulan sorularla istifham, “vermek, almak” sözcükleriyle tezat, “girdi” sözcüğüyle de tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, sekizli hece ölçüsüyle yazılmıştır. Kendine has bir düzeni mevcuttur. (7+8+8+7+7+6).

Şiirde Tema: Varlığının sebebi olarak görülen Totem’e, şair tarafından yapılan isyan, şiirin temasıdır.

Olta, Adil, “O An Ki”, Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.50 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde akıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Güneş, rüzgâr, gece” sözcükleriyle teşhis, “ad” sözcüğüyle tekrar ve bazı dizelerin sonunda kullanılan kafiye ile rediflerle ahenk sağlanmıştır. (Çanları, zamanları, yarası vb.)

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılan üç adet beşlik ve üç adet dördlükten meydana gelmiştir.

Şiirde Tema: Doğadaki devinimin şiirde bıraktığı izlenim, şiirin temasıdır.

Aykın, Bedrettin, “Satma Sakın”, Karşı, Sayı 64, Ağustos 1992, s.3 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili sade ve açıktır. Devrik kullanımlar, şiiri zenginleştirmiştir.

Şiirde Ahenk: “Ey” sözcüğüyle nida, “düşler, menekşeler” sözcükleriyle teşbih, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, dört adet altılıktan oluşmuştur. Serbest ölçüyle kaleme alınmıştır.

Şiirde Tema: Doğadaki güzelliklerle sevgilinin dünyasını değiştirmeye çalışan rakibin yaptıkları, şiirin temasıdır.

Lisle, Leconte de (M.Mümtaz Tuzcu), “Filler”, Karşı, Sayı 64, Ağustos 1992, s.8-9 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili, çeviri olması hasebiyle açık ve anlaşılırdır. Çeviride kafiye ve redife dikkat edilmiştir. “Kaba saba, yamrı yumru” gibi ikilemelerle şiirin dili zenginleştirilmiştir. Yoğun tasvirler, dikkat çekicidir.

Şiirde Ahenk: Şiirde sıkça kullanılan kafiye ve rediflerle ahenk sağlanmıştır.(aslanlar, uyuyorlar/ pınarda, altında/ yolcular, gidiyorlar vb.)

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle kaleme alınmış olup on bir adet dördlükten meydana getirilmiştir.

Şiirde Tema: Fillerin çöldeki tasviri ve davranışları, şiirin temasıdır.

Lisle, Leconte de (M.Mümtaz Tuzcu), “Öğle”, Karşı, Sayı 64, Ağustos 1992, s.10-11 (Şiir)

Şiirde Dil: Çeviri olan şiirin dili, açık ve anlaşılırdır. Seslenişler dikkat çekicidir. Çeviride kafiye ve redif oluşumuna dikkat edilmiştir.

Şiirde Ahenk: Şiirde “buğdaylar, orman, yer, yaz, sapsar ve güneş” sözcükleriyle teşhis, “sevinç ve üzüncü” sözcükleriyle tezat yapılarak ve dize sonlarında redif ve kafiye uyumu yakalanarak ahenk sağlanmıştır. (Dolu, kavurucu/ kırlardan, yaşayan/ vardıysan, istiyorsan/ susayarak, sarsılmak vb.)

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. Sekiz adet dördlükten meydana gelmiş ve “abab” çapraz uyak şemasıyla oluşturulmuştur.

Şiirde Tema: Öğle vakti doğanın görüntüsünün şairde uyandırdığı hissiyat ve sevgilisinin tavsiyeleri, şiirin temasıdır.

Gör, Sıtkı Salih, “Omurgamda Yerküre I”, Karşı, Sayı 64, Ağustos 1992, s.19 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade bir dil kullanılmıştır. “TUTSAĞIN” sözcüğü büyük harflerle yazılarak bağırma ve vurgulama oluşturulmuştur.

Şiirde Ahenk: Şiirin belli noktalarında kafiyeler yapılarak ahenk oluşturulmuştur(gözlerine, denize, emrinde). “Tutsak” sözcüğünün tekrarıyla tekrar, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle ve kendine özgü bir düzende oluşturulmuştur (3+4+2).

Şiirde Tema: Sevgili ile içinde bulunulan durumun üzüntüsü ve ağırlığı, şiirin temasıdır.

Altıok, Feriha, “ Yüzündedir”, Karşı, Sayı 64, Ağustos 1992, s.25 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açık bir dil kullanılmakla beraber emir cümleleri dikkati çekmektedir.

Şiirde Ahenk: “ Yüz ve kim” sözcüklerinin tekrarıyla tekrar, sorulan sorularla istifham, “yüz ve aşk” sözcüklerinin kişileştirilmesiyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle kaleme alınmış olup kendine has bir düzende oluşturulmuştur (5+5+3+5).

Şiirde Tema: Şairin, “yüzüyle” yüzleşme çabası, şiirin temasıdır.

İncilay, “ Bir Çırpıda”, Karşı, Sayı 64, Ağustos 1992, s.26 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açık bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Gece, gizem, kuş ilkyaz” sözcükleriyle teşhis, “kış, ilkyaz” sözcükleriyle tezat yapılarak şiirde ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılan altı adet üçlükten meydana gelmiştir.

Şiirde Tema: Doğanın uyanışının şair üzerinde bıraktığı etki, şiirin temasıdır.

Sezer, Çiğdem, “Yazıyı Ölümsüz Kılan”, Karşı, Sayı 64, Ağustos 1992, s.28 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde dil, açık ve anlaşılırdır. Nitelemelerden ve koşul anlamı taşıyan ifadelerden faydalanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Çıkarsam adını günlerden” dizesinin yinelenmesiyle tekrar yapıp ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle ve kendine has bir dize düzeninde oluşturulmuştur (4+1+4+1+4+2).

Şiirde Tema: Sevgilinin adının hayata kattığı anlamlar, şiirin temasıdır.

Odyakmaz, A. Nevzad, “Sevi”, Karşı, Sayı 64, Ağustos 1992, s.36 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade bir dil kullanılmıştır. Tasvirsel bir anlatım tercih edilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Uğultu ve oda” sözcükleriyle teşhis, “dal, rüzgâr, bahçe” sözcükleriyle de tenasüp yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, dokuz dizelik tek parça halinde oluşturulmuştur. Bazı dizeler tek sözcükten meydana gelmiş ve serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Rüzgârın ortamda oluşturduğu “soğuk” etki, şiirin temasıdır.

Aykız, Ece, “Aşk Düşü”, Karşı, Sayı 64, Ağustos 1992, s.40 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde akıcı bir dil kullanılmıştır. “Anafartalar” sözcüğünün şiirde yer bulduğu görülmektedir.

Şiirde Ahenk: “ Dalgalar, yanaklar, kulaklar, yürek” sözcüğüyle teşhis yapılarak ve bazı dizelerin sonunda kafiye, redif kullanılarak ahenk yapılmıştır (seninle, denizime, yüzümde, ellerine vb.)

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılan dört adet dörtlükten oluşmuştur.

Şiirde Tema: Sevdiğine olan aşkının şairi heyecanlandırması, şiirin temasıdır.

Yurttaş, Hüseyin, “Şiirin Ablası”, Karşı, Sayı 64, Ağustos 1992, s.50(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade bir dil ve ağırlıklı hitabet havası mevcuttur.

Şiirde Ahenk: “Sen” sözcüğüyle tekrar, “gün, sel, ilkyaz, şiirler, orman, söz” sözcükleriyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılıp kendine özgü bir yapıda, karışık dize düzeniyle oluşturulmuştur.

Şiirde Tema: Gülten Akın’ın ölümünden duyulan üzüntü, şiirin temasıdır.

Apaydın, Talip, “Bu Dönem”, Karşı, Sayı 65, Eylül 1992, s.1(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili yalın ve açıktır. Eleştirel bir dil ve tutum görülmektedir. Satirik şiir özelliği taşımaktadır.

Şiirde Ahenk: Soru sorularak istifham sanatı yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmış olup altı dizelik iki bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Dönemin zihniyetini taşıyanlardan duyulan rahatsızlık, şiirin temasıdır.

Özer, Ahmet, “Dökülen Çiçeklerle”, Karşı, Sayı 65, Eylül 1992, s.2(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküleyici bir dil ve lirik anlatım mevcuttur.

Şiirde Ahenk: “Ey” sözcüğüyle nida, “bahar” sözcüğüyle istiare, “mayıs ve yürek” sözcükleriyle teşbih, sorulan sorularla istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmış olup kendine özgü bir dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Aşkın yeniden oluşturulma hissi vermesi, şiirin temasıdır.

Doğan, M. Mahzun, “Mahzun, Şubat ‘88”, Karşı, Sayı 65, Eylül 1992, s.3(Şiir)

Şiirde Dil: Şairin kendini anlattığı şiirin dili yalın ve akıcıdır.

Şiirde Ahenk: “Jilet, kravat, yaz kelebeği, bozkır, gölge, şarkı” sözcükleriyle teşbih, “ey” sözcüğüyle nida yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle ve kendine ait bir düzende oluşturulmuştur (6+5+4+3+3+11+1)

Şiirde Tema: Kendi yaşantısını anlatan şairin anlattıklarına inanamaması ve hayatı sorgulaması, şiirin temasıdır.

Püsküllüoğlu, Ali, “Eskidikçe”, “Mahzun, Şubat ‘88”, Karşı, Sayı 65, Eylül 1992, s.7(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili akıcıdır. “ Kırk katırı kırk satırı” dizesiyle atasözüne yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Güneş ve akşam ezanı” sözcükleriyle teşhis, “zaman ve gibi” sözcükleriyle tekrar, sorulan sorularla istifham, “börtü böcek, kartal, leylek, karaca, kırlangıç, tarla kuşları, güvercin” sözcükleriyle tenasüp yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılan ve kendine özgü dize yapısına sahip olan yedi bölümden oluşmuştur. (8+5+5+8+10+7)

Şiirde Tema: Doğanın insan üzerinde uyandırdığı güzel hisler şiirin temasıdır.

Durali, Bünyamin “Beynini Yüreğinle Yüreğini Beyninle...”, Karşı, Sayı 65, Eylül 1992, s.7(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabın önde tutulduğu görülmektedir. Ara cümlelere de yer verilmiştir. “Yürek yürek, göze göze, ezgi ezgi, olsa olsa, ilmik ilmik” sözcüklerinin kullanımıyla ikilemelerden bolca yararlanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Yurt, dağ başı, gökyüzü, yel, beyin, yürek, güzellik” sözcükleriyle teşhis, “gencecik, yaşlı/ bahar, kış” sözcükleriyle tezat, “ey” sözcüğüyle nida, “ne kadar” sözünün tekrarıyla tekrar, sevgilinin buzul eriten sıcaklığa benzetilmesiyle teşbih, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle ve “a,b,c” bölümlerine ayrılarak oluşturulmuştur.

Şiirde Tema: Beyin ve yürek arasındaki sevdâ ilişkisi, şiirin temasıdır.

Yücel, Şevket, “Geride Kalan”, Karşı, Sayı 65, Eylül 1992, s.33(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açık ve anlaşılır bir dil kullanılmıştır. Devrik ifadelerin sıkça kullanılmasıyla anlatım güçlendirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Duvarların rengi, pembe mendil, saat, anılar, türkü” sözcükleriyle teşhis yapılarak “ses” sözcüğüyle de tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiirin kendine has bir düzeni olduğu görülmektedir. (4+5+6)

Şiirde Tema: Geride bırakılan aşığın sevgilisine olan hasreti, şiirin temasıdır.

Meriçkan Güleç, Güler, “Gül Zamanı”, Karşı, Sayı 65, Eylül 1992, s.50(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde yalın bir anlatım, ara söz kullanımı ve birbirlerine alternatif olabilecek sözcükler kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Su ve ateş” sözcükleriyle tezat, “su” sözcüğüyle de tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, kendine has bir biçimde ve üç bölümden oluşmuştur(10+6+2). Serbest ölçü ile kaleme alınmıştır.

Şiirde Tema: Sevgilinin, çocukluğuna kavuşma isteği, şiirin temasıdır.

İnce, Kaan, “ Gecede”, Karşı, Sayı 66, Ekim 1992, s.1(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde anlaşılır bir dil hâkimdir. “Yâr” sözcüğüyle eş seslilik de yapılmıştır. Açıklama dizeleri de dikkat çekmektedir.

Şiirde Ahenk: “Gece” sözcüğüyle istiare, “yürek ve eller” sözcükleriyle teşbih, “Pir Sultan, Şah” sözcükleriyle telmih, “direksiz gemiler” sözcük grubuyla teşhis, “geceler” sözcüğüyle de tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiirde serbest ölçü kullanılıp kendine has bir düzenle oluşturulmuştur. İçeride yazılan dizeler görülmektedir.

Şiirde Tema: Şairin “gece” ye olan tutumu, şiirin temasıdır.

İnce, Kaan, “ Deniz”, Karşı, Sayı 66, Ekim 1992, s.2(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili sadedir. “Atekistaneler” sözcüğünün kullanımı ile yeni sözcük kullanımına gidildiği görülmektedir. Eksilteli ifadeler de mevcuttur.

Şiirde Ahenk: “Ezilmiş sigaralar, deniz ve güz” sözcükleriyle teşhis, “saatler, sevgiler, yıllar, ölüm, çocuk sesi” sözcükleriyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle kaleme alınmıştır. İçeride yazılan dizeler oldukça fazladır.

Şiirde Tema: Doğadaki güzelliklerin şairi etkileme boyutu, şiirin temasıdır.

İnce, Kaan, “ Pus Gecenin Zemin Katı”, Karşı, Sayı 66, Ekim 1992, s.3(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde nitelemeler ön plana çıkmıştır. Parantez içi, ifadelere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Gece ve fener” sözcükleriyle teşhis, “sessizlik” sözcükleriyle de istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. İçte yazılan dizeler de mevcuttur. Yirmi beş dizelik tek parçadan oluşmuştur.

Şiirde Tema: Yalnızlığın etrafında gelişen duygu durumu, şiirin temasıdır.

İnce, Kaan, “ Gezginin Üç Tılsımı”, Karşı, Sayı 66, Ekim 1992, s.3-4(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde devrik ifadeler sıkça kullanılmıştır. Sade bir dil hâkimdir.

Şiirde Ahenk: “Sessizlik, yalnızlık, acılar” sözcükleriyle istiare, “gece, çığlık, rüzgâr, acılar” sözcükleriyle ve sorulan sorularla istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, “zaman, gül ışığı ve yaşam” olarak adlandırılan üç bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Ölüm beklentisinin şairin ruhuna yansıması, şiirin temasıdır.

Yurttaş, Hüseyin, “Fırtına Sonrası Gazeli”, Karşı, Sayı 66, Ekim 1992, s.9(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir durum anlatımı mevcuttur. Açık ve anlaşılır dil hâkimdir.

Şiirde Ahenk: “Kalır” sözcüğünün tekrarıyla tekrar, “fırtına, ölüm, gökyüzü” sözcükleriyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, sekiz adet ikilikten meydana gelmiştir. Şiirin isminden de anlaşılacağı üzere gazel nazım biçimi esas alınarak oluşturulmuştur ve “aa, ba, ca, da, ea, fa, ha” biçiminde gazel şeması uygulanmıştır. Şair, mahlas olarak da soyadını kullanmıştır.

Şiirde Tema: Fırtına sonrası yaşananlar, şiirin temasıdır.

Kalender Önel, Arife, “ Ölümdür Korkusu Önce Gelen”, Karşı, Sayı 66, Ekim 1992, s.12(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde devrik ifadeler ve eksilteli cümleler bulunmaktadır.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “adımlar, güneş” sözcükleriyle teşhis, “çiçek” sözcüğüyle de teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle ve kendine has bir düzende oluşturulmuştur (7+5+6+7+8).

Şiirde Tema: Ölüm korkusu, şiirin temasıdır.

Dursun, Tamer, “Yaşam Melahat’ın Memeleri Mi?”, Karşı, Sayı 66, Ekim 1992, s.16(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde konuşma havası mevcuttur.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “sağ, sol” sözcükleriyle tezat, “bahar” sözcüğüyle de istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. Şiirde kendine özgü bir oluşum mevcuttur (5+4+4+4+3).

Şiirde Tema: Şairin bahar anlayışı ve yaşamı sevgilisinin bedeninde araması, şiirin temasıdır.

Ölez, Ş. Avni, “Bocurgatla Gelen”, Karşı, Sayı 66, Ekim 1992, s.18(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade bir dil mevcuttur. Pekiştirmeler de kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “O ve bir” sözcüklerinin tekrarıyla bazı dizelerin sürekli yinelenmesiyle tekrar, “gün ışığı” sözcüğüyle de teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, altı adet dörtlükten oluşmuştur ve serbest ölçüyle kaleme alınmıştır.

Şiirde Tema: Yaşamsal yüklerin hep beraber sırtlanması, şiirin temasıdır.

Ayçiçek, Yalçın Aydın “İki Deli”, Karşı, Sayı 66, Ekim 1992, s.30(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabî bir dil ve ara söz kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Sevgi, acı, umut” sözcükleriyle tenasüp yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiirde basamaklı dizeler kullanılmıştır. 5+7 dizelik iki bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Sevgilinin sirayet edişinin büyüklüğü, şiirin temasıdır.

Yeteroğlu, Kirkor, “Gül Yalnızlığı”, Karşı, Sayı 66, Ekim 1992, s.32(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili yalın ve anlaşılırdır.

Şiirde Ahenk: “Göçmen kuşlar” ile istiare “kurumuş gül” ile ise teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. Kendine has bir düzen kullanılmıştır (2+1+4)

Şiirde Tema: Yıllar sonra oluşan durumlar ve yalnızlığın kurumuş bir güle dönüşmesi, şiirin temasıdır.

Odyakmaz, A. Nevzad, “Günler Sayılı”, Karşı, Sayı 66, Ekim 1992, s.42(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde yalın bir dil kullanılmış, yakın anlamlı sözcüklere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Geçmiş, anılar” sözcükleriyle tenasüp yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılıp 3+2 dizelik iki bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Geçmişte kalan aşka özlem duygusu, şiirin temasıdır.

Avşar, Sevil, “Kışa Hazırlık”, Karşı, Sayı 66, Ekim 1992, s.43(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde anlatımcı bir dil ve sadelik hâkimdir.

Şiirde Ahenk: “Çimen kokusu” sözcüğüyle istiare, “kar, kış ve yağmak” sözcükleriyle de tenasüp yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, beş dizelik bir bütün hâlinde oluşturulmuş ve serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Kış mevsimine hazırlığın verdiği heyecan, şiirin temasıdır.

Özer, Ahmet, “Sesinle”, Karşı, Sayı 66, Ekim 1992, s.50(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde, seslenişsel bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “ Aydınlik bir gün, aşk” sözcükleriyle teşhis, “ad, bizler, anılar” sözcükleriyle istiare, “alın” sözcüğüyle teşbih, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiirde serbest ölçü kullanılmıştır. Kendine özgü bir düzende kaleme alınmıştır. (5+4+6).

Şiirde Tema: Sevgilinin aşkıyla oluşan ruh halinin şairi sorgulayıcı kılması, şiirin temasıdır.

Eluard, Paul (Çev.: Halil Gökhan), “Sonrası”, Karşı, Sayı 67, Kasım 1992, s.1(Şiir)

Şiirde Dil: Çeviri olan şiirin dili açık ve sadedir.

Şiirde Ahenk: “Ay, güneş” sözcükleriyle teşhis, “boşluk ve kuş “ sözcükleriyle de istiare yapıp, ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir iki dördlük halinde ve serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Doğal güzelliklerin aşkla birleşmesi, şiirin temasıdır.

Eluard, Paul (Çev.: Halil Gökhan), “Bunu Sana Söyledim”, Karşı, Sayı 67, Kasım 1992, s.1(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dil, çeviri olması sebebiyle açık ve anlaşılırdır.

Şiirde Ahenk: “İçin, bunu, sana” sözcükleriyle tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, on iki dizelik tek parça halinde yazılmıştır. Serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Sevginin yaşamla birleştirilmesi, şiirin temasıdır.

Hatipoğlu, Aydın, “Özyaşam”, Karşı, Sayı 67, Kasım 1992, s.2-3(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır. Şairin öz yaşamı kendi anlatımıyla şiirleşmiştir. “Gün be gün” gibi aşamalı sözcüklerin “Dayım da dayıymış ha “ gibi söylemlere yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Çelik, çomak, arak ve top sözcükleriyle tenasüp, “neden ve ne zaman?” sözcükleriyle istifham, “sevinçler ve umutlar” sözcükleriyle istiare, “Ne zaman yaşlandı saçlarım, yüzüm?” dizesiyle de tecahül-i arif yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir serbest ölçüden oluşan beş bölümden meydana gelmiştir(14+11+9+16+9). Tek sözcüklü dizelerde mevcuttur.

Şiirde Tema: Şairin sevgilisiyle olan yaşamına kadarki hayat hikâyesi, şiirin temasıdır.

Char, René (Çev.: Mustafa Durak), “Şairler”, Karşı, Sayı 67, Kasım 1992, s.5(Şiir)

Şiirde Dil: Çeviri olan şiirin dili açık ve anlaşılırdır.

Şiirde Ahenk: Sözcük nitelemeleriyle ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, üç dizelik iki bölümden oluşmuştur ve serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Şair yalnızlığı, şiirin temasıdır.

Char, René (Çev.: Mustafa Durak), “Düğünsel Yüz”, Karşı, Sayı 67, Kasım 1992, s.5-7(Şiir)

Şiirde Dil: Hitâbî bir dile, emirsel ifadelere ve parantez içine yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Uyku” sözcüğüyle istiare, “ey” sözcüğüyle nidâ, “görmeyeceğim” sözcüğüyle tekrar, “İsa” sözcüğüyle telmih, “hüzün, yaralar, yalınlık, mevsim, mevsim, tahıllar, sınırlar, ekmek, soy, söz ve kum” sözcükleriyle de teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, on iki bölümden oluşmuş, kendine özgü bir düzende kaleme alınmıştır.

Şiirde Tema: Doğa ile tarihin şairin dünyasındaki izleri, şiirin temasıdır.

Önel, Arife Kalender, “Kuş Kanadı”, Karşı, Sayı 67, Kasım 1992, s.12 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade bir dil kullanılmıştır. “Tümür tümür” gibi ikilemeler, “ha-ha” gibi tekrarlı bağlaçlarla şiirin dili güçlendirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Gibi” sözcüğüyle tekrar, “orman” sözcüğüyle teşhis, “gözler” sözcüğüyle de istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. Kendine özgü bir düzende kurulmuştur (17+8).

Şiirde Tema: Ölüm karşısında cesaretli olmanın herkese nasip olmayacağı, şiirin temasıdır.

Mustafa, Ali, “Gökyüzüne Yakışan”, Karşı, Sayı 67, Kasım 1992, s.25 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde bildirme ifadeleri ve “ta” sözcüğüyle uzaklığın verilişi, dikkat çekici dil özellikleridir. Genel olarak sade bir dil mevcuttur.

Şiirde Ahenk: “Sesler ve hayat” sözcükleriyle istiare, “gökyüzü” sözcüğüyle teşhis, sorulan soruyla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. Bazı dizeler, içeride yazılarak şiirin yapısı kendine özgü bir hale getirilmiştir.

Şiirde Tema: Gökyüzüne güzelliklerini yakışacağı düşüncesi, şiirin temasıdır.

Karaçoban, Aytekin, “Aşk İçin”, Karşı, Sayı 67, Kasım 1992, s.36(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tavsiye sözcükler içeren ifadeler mevcuttur. Seslenişler de yer almaktadır.

Şiirde Ahenk: ”Ey” sözcükleriyle nidâ, “uçurum” sözcüğüyle teşhis yapılarak, “dost ve düşman sözcükleriyle de tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir kendine has bir düzende yazılmıştır (4+7+2). Serbest ölçü ile kaleme alınmıştır.

Şiirde Tema: Sevgiliden vazgeçilmesi durumu, şiirin temasıdır.

Sezer, Çiğdem, “Yağmur Kıskanmaz Gözyaşlarını”, Karşı, Sayı 67, Kasım 1992, s.50(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde yalın bir dil, parantez içi ifadeler, bol nitelemeler ve “ah” gibi iç çekiş ifadeleri kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Şiir” sözcüğüyle istiare, “dağ yeli, deniz, korkular, sabah, şarkı, yağmur” sözcükleriyle teşhis, “ah” sözcüğüyle de nida yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle ve kendine özgü bir düzenle oluşturulmuştur. Şiirin ana bölümlerinin altında, parantez içi dizeler bulunmaktadır.

Şiirde Tema: Anılara duyulan özlemin duygu yoğunluğu yaşatması, şiirin temasıdır.

Aydın, Abidin, “ Seni Anlatıyorum Çarpışmada”, Karşı, Sayı 68, Aralık 1992, s.2(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açık, anlaşılır ve hüznü dolu bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Göller, çiçekler, acı” sözcükleriyle teşhis, “kalabalık, تنها” sözcükleriyle tezat, “hüznü” sözcüğüyle de teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçü ile kaleme alınmıştır. Üç ana, iki ara bölümden oluşmuştur(5+2+5+2+5).

Şiirde Tema: Şiirde Ahmet Arif’in ölümü üzerine duyulan hüznü, tema olarak görülmektedir.

Köz, Mustafa, “Kör At”, Karşı, Sayı 68, Aralık 1992, s.26(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir anlatım mevcuttur. Sade bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Hamut, koşum, kamçı, tekerlek, üzengi, at nalı” sözcükleriyle tenasüp, “dirlik” sözcüğüyle de teşhis yapılarak ve şiirin sondaki ikiliğinde kafiye kullanılarak ahenk sağlanmıştır. (üstelik/küspelik)

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle ve kendine özgü bir yapıda yazılmıştır (5+4+2).

Şiirde Tema: Kör bir atın üzülesi hâli, şiirin temasıdır.

Otyam, Nusret Kemal, “ Üçgen Tuzağı”, Karşı, Sayı 68, Aralık 1992, s.29(Şiir)

Şiirde Dil: Devrik cümlelerin ön planda olduğu dizeler sıklıkla kullanılmıştır. “Alev alev, börtü böcek ” gibi ikilemelere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Otlar, çiçekler, orman, börtü böcek, yılan, tavşan” sözcükleriyle tenasüp, “Bermuda Üçgeni” ile telmih, “çiçekler” sözcüğüyle teşhis, “üçgen” sözcüğünün tekrarıyla tekrar, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, yirmi sekiz dize hâlinde bir bütün olarak oluşturulmuş ve serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Savaşların getirdiği üçgenlerin varlığından duyulan üzüntü, şiirin temasıdır.

Gönenç, Tekin, “Onlarsız”, Karşı, Sayı 68, Aralık 1992, s.38 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açık ve anlaşılır bir dil kullanılmıştır. Devrik ifadeler yoğun olarak tercih edilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Sokaklar” sözcüğüyle teşhis, “kaçışlar” sözcüğüyle teşbih, sorulan sorularla istifham, dize tekrarlarıyla da tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, kendine özgü bir dize düzeniyle oluşturulmuştur.

Şiirde Tema: Birtakım insanlardan soyutlanma arzusu, şiirin temasıdır.

Büyükcebeci, İlhan, “Ortancalar Zamanı” Karşı, Sayı 68, Aralık 1992, s.50 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili açık, anlaşılır ve sadedir.

Şiirde Ahenk: “Yaz bitti” dizesinin tekrarıyla tekrar, “mavi, çiçek” sözcükleriyle teşhis, “rüzgâr” sözcüğüyle de teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. Kendine has bir yapıda oluşturulmuştur (6+5+2). Tekrarlı dizeler de dikkat çekmektedir.

Şiirde Tema: Yazın bitmesiyle şairde kalan hüznün, şiirin temasıdır.

Uysal, Ahmet, “Sana Ne Söylesem Ömrüm?”, Karşı, Sayı 69, Ocak 1993, s.2 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabî bir dil kullanılmıştır. Birden çok ikileme kullanıldığı görülür.

Şiirde Ahenk: “Gül” sözcüğüyle teşhis, sorulan sorularla istifham, “Sana ne söylesem ömrüm?” dizesinin tekrarıyla tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, beş adet beşlikten oluşmuştur. Serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Şairin ömrüne hayıflanması, şiirin temasıdır.

Akpak, Ünsal, “Mesih”, Karşı, Sayı 69, Ocak 1993, s.5 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde anlatımcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “ Kaf Dağı, Anka, Godot” sözcükleriyle telmih, “liberal, sosyal, demokrat” sözcükleriyle de tenasüp yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, dokuz dizelik bir bütün halinde, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Yaşamın zavallılığı içinde olan kişinin yaşadıkları, şiirin temasıdır.

Kızıltoprak, Kemal, “Ayna Suretleri-1”, Karşı, Sayı 69, Ocak 1993, s.6-7 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde, açık, anlaşılır bir dil kullanılmıştır. Şiirin altında bulunan dipnottan anlaşıldığı üzere şair, soru eklerini bilinçli olarak birleşik yazmıştır.

Şiirde Ahenk: Çokça sorulan sorularla istifham, “gümüş” sözcüğüyle teşbih, bazı dizelerin sıkça tekrarıyla da tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. Bazı bölümlerde, dize sonundaki sözcükler, bir sonraki dizenin ilk sözcüğü olmuştur. Tek sözcüklü dizeler de kullanılmıştır. Bazı dizelerin tamamı ise bilinçli olarak büyük harflerle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Şairin zihnindeki belirsizlikler, şiirin temasıdır.

Kızıltoprak, Kemal, “Ayna Suretleri-2”, Karşı, Sayı 69, Ocak 1993, s.8 (Şiir)

Şiirde Dil: Sade bir dil ve bol soru ifadesi kullanılmıştır. Şiirin bir önceki versiyonundaki gibi soru ekleri birleşik yazılmıştır.

Şiirde Ahenk: Sorulan çok sayıda soruyla istifham, “yalan” sözcüğüyle teşhis, “Gogh” sözcüğüyle telmih, “sonra” sözcüğüyle de tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. Daha önce olduğu gibi bu şiirde de dize sonlarındaki sözcüklerin bir sonraki dize başında kullanıldığı ve bazı dizelerin de büyük harflerle yazıldığı görülmektedir.

Şiirde Tema: Merak, şiirin temasıdır.

Kızıltoprak, Kemal, “Ayna Suretleri-3”, Karşı, Sayı 69, Ocak 1993, s.9 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde soru dizeleri oldukça fazladır. Şiirin önceki bölümlerinde olduğu gibi soru ekleri birleşik yazılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Teniniz, kaç, elleriniz” sözcükleriyle tekrar, “sabah” sözcüğüyle teşbih, “toprak, bahar, buhar” sözcükleriyle tenasüp, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. Bazı dizeler düzenli bir sırada parantez içinde verilmiştir.

Şiirde Tema: Şiirin teması, şairin merak ettikleridir.

Kızıltoprak, Kemal, “Ayna Suretleri-4”, Karşı, Sayı 69, Ocak 1993, s.10 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili yalındır. Soru ekleri yine birleşik tercih edilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Hangi ve suret” sözcüklerinin tekrarıyla tekrar, “balık ve yağmur” sözcükleriyle teşhis, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. Bazı dizeler tek sözcükten oluşmuştur.

Şiirde Tema: Şairin, karşısındaki insanlarda merak ettikleri, şiirin temasıdır.

Yeteroğlu, Kirkor, “Gecenin Soluğunda Söylenen”, Karşı, Sayı 69, Ocak 1993, s.13 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tanımlamalar bulunmaktadır. Açık ve anlaşılır bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Sorulan soruyla istifham, “gözler, gül, kuş, ses” sözcükleriyle teşbih, “gülmek, ağlamak” sözcükleriyle de tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılan üç ana bölümden ve son dizesi ferdi olan bir yapıdan oluşmuştur.

Şiirde Tema: Anılar, şiirin temasıdır.

Avşar, Sevil, “Kalbim Diline Mahlas”, Karşı, Sayı 69, Ocak 1993, s.17 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili sadedir. Yansıma sözcükler kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Heyecanlar” sözcüğüyle teşhis, “uğultu ve vuslat” sözcükleriyle teşbih yapılmasıyla ve son dördümlükteki kafiyeyle ahenk sağlanmıştır.(iflas/ mahlas vb.)

Şiirde Yapı: Şiir, yedili hece ölçüsüyle ve 6+2+4 dize düzeniyle yazılmıştır. Son dördümlükte kafiye şeması olarak çapraz kafiye şeması tercih edilmiştir.

Şiirde Tema: Şiirin teması aşktır.

Bilir, Ali F. “Tevellüt Ölüm Korkusu”, Karşı, Sayı 69, Ocak 1993, s.26 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir anlatımı çağrıştıran dil kullanılmıştır. “Ne...ne” gibi tekrarlı bağlaçlara da yer verilmiştir. Yabancı sözcüklerin kullanımı da görülmektedir.

Şiirde Ahenk: “Gece ve sabah” sözcükleriyle tezat, “ölüm ve kamış” sözcükleriyle de teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmış olup 10+13 dizelik iki bölümden oluşmuştur. Tek sözcükten oluşan dizeler de mevcuttur.

Şiirde Tema: Ölümün varlığının hatırdaki kalmasına çalışılması, şiirin temasıdır.

Topçu, İhsan “Biz Gerçekten Yenildik Mi?”, Karşı, Sayı 69, Ocak 1993, s.37 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde karşılaştırmalı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “dudak” sözcüğüyle de teşbih ve teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. Bir dizesi içte yer alıp kendine has bir düzende oluşturulmuştur(3+5+7+4).

Şiirde Tema: Yenilmemek, pes etmemek gerektiği, şiirin temasıdır.

Olta, Adil, “Çıkmazın Sesi”, Karşı, Sayı 69, Ocak 1993, s.39 (Şiir)

Şiirde Dil: Şairin kendiyle konuşup sorular sorması ve cevaplar vermesi, şiire diyalog havası kazandırmıştır.

Şiirde Ahenk: Sorular sorulmasıyla istifham, “hüzün, gök” sözcükleriyle de teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. Tek sözcüklü dizeye de yer verilmiştir. Kendine has bir düzende oluşturulmuştur(5+5+4+2).

Şiirde Tema: Yalnızlığın içinde kalan şairin çıkmazı, şiirin temasıdır.

Apaydın, Talip, “Bencil”, Karşı, Sayı 69, Ocak 1993, s.43 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde eleştirel bir dil kullanılıp satirik şiir oluşturulmuştur.

Şiirde Ahenk: “Büyüme, küçülme” sözcükleriyle tezat, “bencillik” sözcüğüyle de teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, 6+7 dizelik iki bölümden oluşmuştur. Serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Bencillik, şiirin temasıdır.

Ekner, Erdoğan, “Böyle Değildi Eskiden Bu Şehir”, Karşı, Sayı 69, Ocak 1993, s.50 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde, şairin karşısında biri varmışçasına konuştuğu görülmektedir.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “anılar” sözcüğüyle istiare, “türkü, öykü” sözcükleriyle teşbih, “sular” sözcüğüyle ise teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır. Ayrıca her ikiliğin sonunda kullanılan kafiyeleler de ahengin oluşmasında oldukça etkili olmuştur. (önceleri, günceleri/ artık, bıraktık/ gece, sessizce vb.)

Şiirde Yapı: Şiir, altı adet ikilikten oluşmuştur. Her ikilik kendi içinde kafiyeleli olup “aa, bb, cc, dd, ee, ff” kafiye şemasıyla oluşturulmuştur.

Şiirde Tema: Geçmişe duyulan özlem, şiirin temasıdır.

İmzasız, “Ölümünün Dokuzuncu Yılında Hasan Hüseyin’i Anıyoruz”, Karşı, Sayı 70, Şubat 1993, s.3 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili açık, anlaşılır ve sadedir. İkilemelere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Her ve öyle” sözcüklerinin tekrarıyla tekrar, “motor ve yabangülü” sözcükleriyle teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle ve yer yer basamaklı dize anlayışıyla oluşturulmuştur.

Şiirde Tema: Şiirin teması, yaşama sevincidir.

Kalender Önel, Arife, “ Sürgün”, Karşı, Sayı 70, Şubat 1993, s.7 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde devrik ifadeler ön plandadır.

Şiirde Ahenk: “Şafak” sözcüğüyle istiare, “gölge, ilkyaz çiçeği, aşk, su” sözcükleriyle teşhis, “ayak izi” söz öbeğiyle de teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılıp kendine has bir düzende oluşturulmuştur (6+4+6+7). Tek sözcüklü dizeler de mevcuttur.

Şiirde Tema: Sürgünün verdiği ruh hali, şiirin temasıdır.

Kalender Önel, Arife “İz Sürmektir Yaşamak”, Karşı, Sayı 70, Şubat 1993, s.8 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili yalındır. Devrik ifadeler dikkati çekmektedir.

Şiirde Ahenk: “Lıkyalı” sözcüğüyle telmih, “anılar” sözcüğüyle teşbih, “aşk” sözcüğüyle istiare, “kara, ak” sözcükleriyle tezat, “zaman, parmaklar, ölüm” sözcükleriyle de teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, kendine özgü bir dize düzeninde oluşturulmuştur(6+4+7+4+7).

Şiirde Tema: Geçmişin izleri, şiirin temasıdır.

Yaşar, Yunus, “Denzişırı Sevdalara Dalmıştık”, Karşı, Sayı 70, Şubat 1993, s.22(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil kullanılmıştır. Olayların anlatımı dizelere dağıtılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Hayat” sözcüğüyle teşbih, “aşk, ilkbahar ve şarkı” sözcükleriyle istiare, “yıldızlar, nefes, şiirler, zaman” sözcükleriyle de teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle ve 6+5+4+6+4 dize düzeniyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Geçen zamana yetişememek, şiirin temasıdır.

Odyakmaz, A. Nevzad, “Beklemeyi Bilmeli” , Karşı, Sayı 70, Şubat 1993, s.24(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde devinimsel ifadeler kullanılıp dili sade tutulmuştur.

Şiirde Ahenk: “Doğa ve bahçeler” sözcükleriyle teşhis “bitti, başladı” sözcükleriyle tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, dört adet dördlükten meydana gelmiştir ve serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Doğanın devinimine sabır göstermek, şiirin temasıdır.

N., Ozan, “Dur”, Karşı, Sayı 70, Şubat 1993, s.26(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili sade, açık ve anlaşılırdır.

Şiirde Ahenk: “Dur der” sözüyle tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, iki adet beşlikten oluşmuştur. Serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Her şeyden önce kendimizi sevmemiz gerektiği, şiirin temasıdır.

Kıyat, Mehmet, “Sokak Satıcıları”, Karşı, Sayı 70, Şubat 1993, s.27(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde, birden çok dizede tamamlanan bir dil tercih edilmiştir. “Ne...ne” bağlacı kullanılarak da şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Ağaçkakanlar” sözcüğüyle teşhis, “bilgelik, gece, dağ sessizliği” sözcükleriyle istiare, “gelmek, gitmek” sözcükleriyle tezat, “gibi” sözcüğüyle de tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, otuz üç dizelik tek parçadan oluşmuştur. Serbest ölçü kullanılmıştır ve tek sözcüklü dizelere de yer verilmiştir.

Şiirde Tema: Hayatın akışına kapılıp gitme, şiirin temasıdır.

Çelebioğlu, Nurten, “Kaos”, Karşı, Sayı 71, Mart 1993, s.3(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde devrik ifadeler ve fiilimsiler ön plandadır.

Şiirde Ahenk: “ Çiçekler” sözcüğüyle teşhis, “suskunluk” sözcüğüyle istiare, “yalnızlık” sözcüğüyle de teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, 7+9 dizelik iki bölümden oluşmuştur. Serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Yaşanan kaos, şiirin temasıdır.

Çelebioğlu, Nurten, “Gecikilen Yerlerde”, Karşı, Sayı 71, Mart 1993, s.3-4(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde dizeler boyu tamamlanmayan uzun ifadeler kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk:“Adımlar” sözcüğüyle teşhis, “geceler, yalnızlık, şafak” sözcükleriyle de istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılan 5+7+8 dizelik üç bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Çaresiz ve acılı ortamlarda bile yeni ve sevecen bir ortamın oluşabileceği, şiirin temasıdır.

Çelebioğlu, Nurten, “... Ve Zaman”, Karşı, Sayı 71, Mart 1993, s.4(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açık ve anlaşılır bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk:“Soluklar, yaşam sevinci” sözcükleriyle teşhis, “tohum, filiz, harman, tomurcuk” sözcükleriyle tenasüp, “zaman” sözcüğüyle teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, 10+13 dizelik iki bölümden oluşmuştur. Serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Zaman kavramının hayata yansıması, şiirin temasıdır.

Mutlu, Ayten, “Armağan, Ben ve Kuşlar”, Karşı, Sayı 71, Mart 1993, s.5-7(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil hâkimdir. Konuşma üslubu kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Gitmek ve gelmek” sözcükleriyle tezat, “Armağan ve gibi” sözcükleriyle tekrar, sorulan sorularla istifham, “acı” sözcüğüyle de teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılan ve kendine özgü bir düzen taşıyan yapıya sahiptir. Oldukça uzun bir yapıdadır. Tek sözcükten oluşan dizeler de mevcuttur.

Şiirde Tema: Yaşamın getirdiği zorluklar, şiirin temasıdır.

Yüce, Ali, “Bir Kadının Kızlık Gülüşleri”, Karşı, Sayı 71, Mart 1993, s.10(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır. Ayrıca “yunak yunmak” gibi yöresel ifadeler yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Anka kızı” söz grubuyla tekrar ve teşbih, “sözcükler, aşk” sözcükleriyle teşhis, “gurbet, sıra” sözcükleriyle tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. Kendine özgü bir düzende oluşturulmuştur (5+6+6+7+7).

Şiirde Tema: Anka kızının yaşamından kesitler, şiirin temasıdır.

Yüce, Ali, “Konserve Adam”, Karşı, Sayı 71, Mart 1993, s.11(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde olayların anlatımı, öyküsel bir dil olduğu görülmektedir.

Şiirde Ahenk: “Adam” sözcüğüyle teşbih, “bir ve baktı” sözcükleriyle tekrar, “dünya görüşü” sözcüğüyle teşbih ve istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. İki adet yedilik, iki adet sekizlikten oluşmuştur.

Şiirde Tema: Bir adamın başa çıkmaya çalıştığı dünya görüşü, şiirin temasıdır.

Zeynep Ece, “Sızı”, Karşı, Sayı 71, Mart 1993, s.12(Şiir)

Şiirde Dil: Sade bir dilin kullanıldığı şiirde “boydan boya, soluk soluğa” gibi ikilemelere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Şiir” sözcüğüyle istiare, “geçer” sözcüğüyle tekrar, “sızı” sözcüğüyle teşbih, “çiçek” sözcüğüyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, on bir dizelik tek parça halinde ve serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Sızının durumu, şiirin temasıdır.

Özyürekli, Timuçin, “Muzaffer İzgü Sokağı’nda Bir Akşamüstü”, Karşı, Sayı 71, Mart 1993, s.28(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde vurgulanmak istenen ifadeler tırnak içinde verilmiştir. İki nokta üst üste kullanılıp açıklamalar yapılmıştır. Eksilteli cümlelere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Muzaffer İzgü Sokağı’nda bir akşamüstü” dizesiyle tekrar, “ağlamak/gülmek, yoksul/zengin, ölüm/hayat” sözcükleriyle tezat, “gece” sözcüğüyle de teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. 3+4+3+4+3+1 dize düzeniyle oluşturulmuştur.

Şiirde Tema: Güzel bir sokağa isim olma duygusunu hissedebilmek, şiirin temasıdır.

Pietrass, Richard, (Çev.: Arife Kalender Önel), “Yeter”, Karşı, Sayı 71, Mart 1993, s.31(Şiir)

Şiirde Dil: Devrik ifadeler ağırlıklı kullanılmıştır. Çeviri olması sebebiyle dili açık ve anlaşılırdır.

Şiirde Ahenk: “Sevgi” sözcüğü ile teşhis, “görüntü ve karayel” sözcükleriyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, yedi dizelik tek parça halinde yazılmıştır ve serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Sevginin şair için yeterli olması, şiirin temasıdır.

Stephan, Martin, (Çev.: Arife Kalender Önel), “Aşk Kıyısında Anılar”, Karşı, Sayı 71, Mart 1993, s.31(Şiir)

Şiirde Dil: Çeviri olan şiirin dili açık ve sadedir.

Şiirde Ahenk: “Şarkıcılar, baharlar” sözcükleriyle teşbih, “yoktu” sözcüğüyle ise tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, 13+6 dizelik iki, bölümden oluşmuştur ve serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Hatırda kalan anılar, şiirin temasıdır.

Akpak, Ünsal, “Kül”, Karşı, Sayı 71, Mart 1993, s.37(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili açık ve anlaşılırdır.

Şiirde Ahenk: “Bir yanım” söz grubuyla tekrar, “denizler” sözcüğüyle de istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle ve kendine has bir düzende oluşturulmuştur (7+8+2).

Şiirde Tema: Şairin hayatının akışı, şiirin temasıdır.

Korkmaz, Şahbender, “Fişliler’e”, Karşı, Sayı 71, Mart 1993, s.38(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili yalın ve açıktır.

Şiirde Ahenk: “Doğrularım, yer” sözcükleriyle teşbih, “nehir, şiddet” sözcükleriyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, on üç dizelik tek parçadan oluşmuştur. Serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Üzüntü, şiirin temasıdır.

Korkmaz, Şahbender, “Vurulmuş Vurkaç”, Karşı, Sayı 71, Mart 1993, s.38(Şiir)

Şiirde Dil: Tanımlayıcı ifadeler ve “ya...ya” gibi tekrarlı bağlaçlar kullanılmıştır. Ayrıca vurgulanmak istenen ifadeler tırnak içinde verilmiştir.

Şiirde Ahenk: Şair, kendini ahşap bir eve benzeterek teşbih yapıp ahengi sağlamıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, on bir dizeden meydana gelmiştir. Serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Şairin içinde bulunduğu zor şartlar, şiirin temasıdır.

Korkmaz, Şahbender, “Körkütük”, Karşı, Sayı 71, Mart 1993, s.38(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade ve anlaşılır bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Aslan” sözcüğüyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, sadece iki dizeden meydana gelmiştir. Serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Geçim zorluğu ve geçinememe eleştirisi, şiirin temasıdır.

Sezer, Çiğdem, “Kimsin?” Karşı, Sayı 71, Mart 1993, s.39(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Gözlerin, kent” sözcükleriyle teşhis, “hayat” sözcüğüyle teşbih, “koku, kuş, ölüm, akşam” sözcükleriyle istiare, sorulan sorularla istifham, ilk ve son dizenin tekrarıyla da tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. Bazı dizeler içte bırakılmıştır. Tek sözcüklü dizelere de yer verilmiştir. 6+7+5+5+1 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Sevgilinin kimliğinin sorgulanması, şiirin temasıdır.

Aksal, Sabahattin Kudret, “Bir Gün Bir Akşam Vakti”, Karşı, Sayı 72, Nisan 1993, s.1(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde, varsayımsal ifadelerin kullanıldığı bir dil hâkimdir.

Şiirde Ahenk: “Bir gün bir akşam vakti” dizesiyle “kimseler duymasın, telaşa düşmeyin” söz gruplarının yinelenmesiyle tekrar, “ölüversem, gidersem” sözcükleriyle kafiye yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, iki adet üçlükten meydana gelmiştir. Serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Ölüm, şiirin temasıdır.

Akıncı, Oktay, “Kurdele”, Karşı, Sayı 72, Nisan 1993, s.2(Şiir)

Şiirde Dil: Devrik ifadeler sıkça kullanılmıştır. Öyküleyici bir anlatım tercih edilmiştir.

Şiirde Ahenk: “ölüm, sıcaklık, ihanet ve bulut” sözcükleriyle teşhis yapılarak, “Bir bulut geçiyor alçaktan” dizesinin tekrarıyla da tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir serbest ölçüyle yazılmış olup kendine özgü bir dize düzeninde oluşturulmuştur (5+3+7+3).

Şiirde Tema: Ölümün oluşturduğu ortamın görüntüsü, şiirin temasıdır.

Meriçkan Güleç, Güler, “Şimdi”, Karşı, Sayı 72, Nisan 1993, s.9 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açık ve anlaşılır bir dil hâkimdir. Ara söze de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Yağmurlar, güneş, nisanlar, denir sözcükleriyle teşhis, soru sorularak istifham, şairin kendini doğaya benzetmesiyle teşbih, “ilk” sözcüğüyle tekrar, “su ve ateş” sözcükleriyle tezat, “Promethus” sözcüğüyle telmih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır ve kendine has bir düzende oluşturulmuştur.(6+9+7+5+5). Tek sözcüklü ve çift sözcüklü çok sayıda dize de kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Aşkın örgütlenmesi, şiirin temasıdır.

Doğan, M. Mahzun , “Bütün İplerin İnceldiği”, Karşı, Sayı 72, Nisan 1993, s.21 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil tercih edilmiştir. “Pırıl pırıl, tık, tık” gibi ikilemelerden yararlanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Bisiklet” sözcüğüyle teşbih, “Salvador Dali” ismiyle telmih, her bölümün son sözcüğü olarak “artık” sözcüğü tekrarıyla tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir serbest ölçüyle yazılmış ve üç adet beşlik, bir adet üçlükten meydana gelmiştir.

Şiirde Tema: Kurulan hayaller, şiirin temasıdır.

Uysal, Oya, “Eski Bir Masaldan Bizim Masalımıza”, Karşı, Sayı 72, Nisan 1993, s.22 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde, sorgulayıcı bir dil kullanılmıştır. Tasvirlere başvurulmuştur. Ara cümleye de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Yürek” sözcüğüyle istiare, sorulan sorularla istifham, “yaşamak” sözcüğüyle teşhis, “buğday, başak, ekmek” sözcükleriyle tenasüp yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, 19+13 dizelik iki bölüm halindedir. Bazı dizeler içte bırakılmıştır. Serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Geçmişe hayıflanma, geleceğe hayaller kurma, şiirin temasıdır.

Atalay, Recai, “Nereye Gitsem?”, Karşı, Sayı 72, Nisan 1993, s.23 (Şiir)

Şiirde Dil: Anlatımcı bir dilin kullanıldığı şiirde parantez içi ifadeler ve ara cümle de kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “rüzgâr, gün, gölge” sözcükleriyle teşhis, “ışık” sözcüğüyle istiare, “Her bakışında başka bir deniz” dizesinin tekrarıyla da tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. Kendine has bir dize düzeniyle 7+7+7+4+4+5 dizelik bölümlerden oluşmuştur.

Şiirde Tema: şairin doğayı gözlemleyerek sorgulaması, şiirin temasıdır.

Yıldız, İbrahim, “Buz Gibi Bir Yangın”, Karşı, Sayı 72, Nisan 1993, s.27 (Şiir)

Şiirde Dil: Sade bir dilin kullanıldığı şiirde vurgulanan sözcüklerin tırnak içinde yazıldığı görülmektedir.

Şiirde Ahenk: “Açlık, tokluk” sözcükleriyle tezat, “beyin teri, soru imi” sözcükleriyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, 5+3+5+1 dizelik bölümlerden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Sevginin bileşenleri, şiirin temasıdır.

Selçuk, Ferda, “ Sen Gidince”, Karşı, Sayı 72, Nisan 1993, s.34 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Konuşmak, susmak” sözcükleriyle tezat, “sustum” sözcüğüyle tekrar, “nefes” sözcüğüyle teşbih, “kirpikler” sözcüğüyle teşhis yapılarak ve “üstüne, gülüşüne, gökyüzüne, bitişine/ gidişine, ötesinde, sesine, nefesine” sözcükleriyle redif ile kafiye kullanılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. 4+4+3+1 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiir Tema: Sevgilinin yokluğunun ölüme dönüşmesi, şiirin temasıdır.

Selçuk, Ferda, “Bilmezsin”, Karşı, Sayı 72, Nisan 1993, s.34 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil kullanılmıştır. Ara cümle şeklinde dizeye de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Sen” sözcüğüyle tekrar, “gözler” sözcüğüyle istiare, “yağmur yağışı” sözcüğüyle teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, 7+5 dizelik bölümlerden oluşup serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiir Tema: Sevgilisiz kalan şairin ölümü hissetmesi, şiirin temasıdır.

Alphan, M. Mazhar, “Siyah Gül”, Karşı, Sayı 72, Nisan 1993, s.49 (Şiir)

Şiirde Dil: Tanımlayıcı ifadelerin yer aldığı şiirde sade bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Kurumuş siyah bir güldür/ Mevsimlerden sonbahar” dizeleriyle tekrar, “ince” sözcüğüyle istiare, “gökyüzü” sözcüğüyle teşhis, “bakışlar ve bugün” sözcükleriyle teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün tercih edildiği şiirde 6+6+1 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiir Tema: Yitirilen zamanın hissettirdikleri, şiirin temasıdır.

Yurttaş, Hüseyin, “Yeryüzü Yitiği”, Karşı, Sayı 72, Nisan 1993, s.50 (Şiir)

Şiirde Dil: Öyküleyici ve hitabi bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Yağmur, bulut, su, bahar, rüzgâr” sözcükleriyle teşhis, “kan” sözcüğüyle istiare yapıp dize sonundaki ses benzerlikleriyle redif ve kafiye den yararlanılarak ahenk sağlanmıştır. (uslandım, karıştım, uğradım, ağladım vb.)

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçü ile oluşturulmuştur ve 7+7+9 dizelik üç bölümden meydana gelmiştir.

Şiir Tema: Sevgilinin şaire teslim olması için yapılan çağrı, şiirin temasıdır.

Altıok, Metin, “Sone”, Karşı, Sayı 73, Mayıs 1993, s.1 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açıklayıcı bir üslup kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Aynalar” sözcüğüyle teşhis yapılarak ve dize sonlarında ses benzerlikleri sağlanarak ahenk sağlanmıştır (değin, isteğin/benliğine, yüreğinle/ortalık, alık vb.)

Şiirde Yapı: Şiir, sone nazım biçimiyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Sevda, şiirin temasıdır.

Tarıman, Betül, “Gecenin Ayak Sesleri”, Karşı, Sayı 73, Mayıs 1993, s.14 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tanımlama ve açıklayıcı ifadeler kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Yıldızlar, gece” sözcükleriyle teşhis, “umutlar, ay ışığı” sözcükleriyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, basamaklı dize anlayışıyla ve serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Gecenin oluşturduğu duygu, şiirin temasıdır.

Kako, Hayri, “Amytis”, Karşı, Sayı 73, Mayıs 1993, s.19 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde Arapça tamlamalara yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Medya Plaza, gün” sözcükleriyle teşhis, “gün” sözcüğüyle tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. 6+5+6 dizelik üç bölümden oluşmuştur. Tek sözcüklü dizeler de kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Bütün dinlerden kovulan intihar içindeki insanın durumu, şiirin temasıdır. Şiirin altında yazan açıklamada başlık isminin Babil Kraliçesi’nin isminden geldiği ve Kral Nabakodnosor’un eşi olduğu belirtilmiştir.

Verlaine, Paul, (Çev.: A. Haydar Özbek), “Batan Güneşler”, Karşı, Sayı 73, Mayıs 1993, s.27 (Şiir)

Şiirde Dil: Çeviri olan şiirin dili açık ve anlaşılırdır.

Şiirde Ahenk: “Gurup (vakti), güneşler, melankoli, yürek” sözcükleriyle teşhis, “güneş” sözcüğüyle tekrar, “hayaletler, hortlaklar” sözcükleriyle teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiirde 3+4+5+2 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Güneşin batışı ve bu batışın çevreye yansımalarının görüntüsü, şiirin temasıdır.

Otyam, Nusret Kemal, “Yaşam Destan Olur”, Karşı, Sayı 73, Mayıs 1993, s.28 (Şiir)

Şiirde Dil: Benzetmelerin sıkça kullanıldığı görülmektedir. Devrik ifadeler de ağırlıktadır. “Kıvrım kıvrım, ister...ister, ne...ne, yıldan yıla” gibi ikileme ve tekrarlı bağlaçlar kullanılarak şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Islık” sözcüğüyle teşbih, “Neron” sözcüğüyle telmih, “yığınlar, türküler” sözcükleriyle teşhis, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, 9+9 dizelik iki bölümden oluşmuştur. Serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Temenni, şiirin temasıdır. Şiir, Uğur Mumcu’nun anısına yazılmıştır.

Çetin, Nebahat, “Gözlerimi Yumuyorum Hep Aynı Düş”, Karşı, Sayı 73, Mayıs 1993, s.37 (Şiir)

Şiirde Dil: Öyküsel bir dil kullanılmıştır. Açık, sade, anlaşılır bir biçimde oluşturulmuştur.

Şiirde Ahenk: “Gitmek- gelmek” sözcüğüyle tezat, “sardunyalar, yıldızlar, bozkır, söğütler, atlar, dolunay, zaman, Uzunyayla” sözcükleriyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılan dört adet dördlükten oluşmuştur.

Şiirde Tema: Şairin düşü, şiirin temasıdır.

Yeşilyurt, Türkan, “ Sirtaki”, Karşı, Sayı 73, Mayıs 1993, s.41 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açık ve anlaşılır bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Şiirde bağlaç yardımıyla dize bağlanması sağlanarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılan beş dizeden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Değerlerin yok sayılması eleştirisi, şiirin temasıdır.

Yeşilyurt, Türkan, “İtlaf”, Karşı, Sayı 73, Mayıs 1993, s.41 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde yalın bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Hüznüm” sözcüğüyle istiare, “hububat, tarım işçisi” sözcükleriyle tenasüp yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, on iki dizelik tek parçadan oluşmuş ve serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Ekonomik eleştiri, şiirin temasıdır.

Sezgin, Dinçer, “Yeniden”, Karşı, Sayı 73, Mayıs 1993, s.44(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde eski dildeki sözcüklerin az da olsa kullanıldığı görülmektedir.

Şiirde Ahenk: “Yeni, eski” sözcükleriyle tezat, “şiir” sözcüğüyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, 8+3 dizelik bölümlerden oluşmuş ve serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Şairin yazma sevgisi, şiirin temasıdır.

Hakkı, Ruşen, “Bilinçaltı Oyunu”, Karşı, Sayı 73, Mayıs 1993, s.50(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde “tiril tiril” ve “seke seke” gibi ikilemeler kullanılarak şiirin dili zenginleştirilmiştir. Gereklik kipi yoğun olarak kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Akdeniz, gömlek, aklım” sözcükleriyle teşhis, “konuş” sözcüğüyle tekrar, sorulan sorularla istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. 4+12+8+12+4 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Bilinçaltının getirdikleri, şiirin temasıdır.

Ran, Nazım Hikmet, “Yaşamaya Dair I”, Karşı, Sayı 74, Haziran 1993, s.6(Şiir)

Şiirde Dil: Örneklemlerden yararlanılıp hitabi bir dil tercih edilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Şaka, ciddiyet” sözcükleriyle tezat, “hem de” sözünün tekrarıyla tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, basamaklı dize anlayışıyla ve serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Yaşamamanın gerekliliği, şiirin temasıdır.

Ran, Nazım Hikmet, “Yaşamaya Dair II”, Karşı, Sayı 74, Haziran 1993, s.7(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde konuşma havası hâkimdir.

Şiirde Ahenk: “Diyelim ki” sözüyle tekrar yapılarak ve nitelermelerden yararlanılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, basamaklı dizeler halinde yazılmıştır.

Şiirde Tema: Koşullar ne olursa olsun yaşamak gerektiği, şiirin temasıdır.

Ran, Nazım Hikmet, “Yaşamaya Dair III”, Karşı, Sayı 74, Haziran 1993, s.8(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Bu dünya” sözünün tekrarıyla tekrar ve teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Basamaklı dizelerden oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Yaşamamanın anlaşılabilmesi için dünyanın çok sevilmesi gerektiği, şiirin temasıdır.

Ran, Nazım Hikmet, “Yine Memleketim Üzerine Söylenmiştir”, Karşı, Sayı 74, Haziran 1993, s.8(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açık bir dil kullanılmıştır. Tekrarlı bağlaçlardan “ne...ne” bağlacı tercih edilerek şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Memleketim” sözcüğünün sıkça tekrarıyla tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçü ve basamaklı dizelerle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Memleket sevdası, şiirin temasıdır.

Ahmed Arif, “Terk Etmedi Sevdan Beni”, Karşı, Sayı 74, Haziran 1993, s.22(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili yalın ve açıktır.

Şiirde Ahenk: Şiirin başında ve sonunda yinelenen “Terk etmedi sevdan beni” dizesiyle ve “can” sözcüğüyle tekrar, “gece” sözcüğüyle de teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, sekiz dizelik bir bütünden oluşmuştur. Serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Şairi hiçbir koşulda tek etmeyen sevdâ, şiirin temasıdır.

Ahmed Arif, “İçerde”, Karşı, Sayı 74, Haziran 1993, s.22(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sorgulayıcı ve açık bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “duvar, kapı, pencere, yastık, ranza, zincir, resim” sözcükleriyle teşhis, “Haberin var mı?” dizesinin tekrarıyla da tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılan ve dokuz dize olan tek parçadan oluşmuştur.

Şiirde Tema: Bir mahkûmun hayat sevinci, şiirin temasıdır.

Ahmed Arif, “Karanfil Sokağı”, Karşı, Sayı 74, Haziran 1993, s.23-24(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tasvirin ön planda bulunduğu bir dil kullanılmıştır. Mekânsal sözcüklere sıkça başvurulmuştur. Ara söz niteliğinde dizeye de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Gün” sözcüğüyle istiare, “bulvarlar, Ankara, aralık, Venüs, ümit, Fırat” sözcükleriyle teşhis, “kar altındadır” sözüyle tekrar, “tütün, pamuk, buğday ovaları, çeltikler” sözcükleriyle tenasüp, “Garcia Lorca, Pierre Curie” isimleriyle de telmih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır ve kendine özgü bir dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Şairin gözünden Karanfil Sokak manzarası, şiirin temasıdır.

Lamartin, A. (Çev.:Bilal İlhan), “Sonbahar”, Karşı, Sayı 74, Haziran 1993, s.30(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde nitelemelerin çokça kullanıldığı ve anlaşılır olan bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Suların şarkısı ve güneş” sözcükleriyle teşhis yapılarak ve dize sonlarında redif ile kafiye kullanılarak ahenk sağlanmıştır.(uzaklaşmakta, altında/ çalılıkları, çığlıkları/ kardeş, güneş vb.)

Şiirde Yapı: Serbest ölçü ile yazılan şiir, dokuz dizelik tek bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Sonbaharın doğadaki görüntüsü, şiirin temasıdır.

Apaydın, Talip, “Her Gece”, Karşı, Sayı 74, Haziran 1993, s.40(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi ve sade bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Yara” sözcüğüyle açık istiare, “yürek” sözcüğüyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılıp kendine özgü bir düzende oluşturulmuştur(5+5+7+4).

Şiirde Tema: Şairin hayatının rutini, şiirin temasıdır.

Övünç, Nahit, “Nostaljik Esintiler”, Karşı, Sayı 74, Haziran 1993, s.41 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil ve anlatımcı bir yaklaşım kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Yaşam” sözcüğüyle teşbih, “bir” sözcüğüyle tekrar, “geçmiş, tanışma “ sözcükleriyle teşhis, ”anılar” sözcüğüyle kapalı istiare, sorulan soruya istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiirde serbest ölçü kullanılmıştır ve kendine özgü bir düzen kullanılmıştır.(8+11+8+5).

Şiirde Tema: Şairin nostaljisi, şiirin temasıdır.

Ekiner, Erdoğan, “Hazırlan”, Karşı, Sayı 74, Haziran 1993, s.42(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade bir dil kullanılmıştır. “Ne...ne” bağlacının kullanımıyla şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: Dize sonlarında yapılan ses benzerlikleriyle (boğan, çoğaltan, hazırlan vb.) ve “ne” sözcüğü tekrarıyla ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, altı dizelik tek bölümden oluşup serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Günlerin savaşımına hazırlık çağrısı, şiirin temasıdır.

Ekiner, Erdoğan, “Yarınlar”, Karşı, Sayı 74, Haziran 1993, s.42-43(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır. Olay anlatımı mevcuttur.

Şiirde Ahenk: “Acılar ve yol” sözcükleriyle teşbih, “yürüdük, yarınlar” sözcükleriyle tekrar, “umutlar” sözcüğüyle istiare, “günler” sözcüğüyle teşhis yapılarak ve dize sonlarında redif ile kafiye kullanılarak ahenk sağlanmıştır (olanlar, duyanlar, uyananlar vb.)

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir kendine özgü bir dize düzeniyle kurulmuştur(5+7+6+7+8). Şiirde tek sözcüklü dizeler ve içte yazılan dizeler de mevcuttur.

Şiirde Tema: Yarınlar yapılan yolculuk, şiirin temasıdır.

Ekiner, Erdoğan, “Sitem Günleri”, Karşı, Sayı 74, Haziran 1993, s.43-44(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sorgulayıcı bir dil kullanılmış, sade ifadeler tercih edilmiştir.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “uzaklarda ve nedir” sözcükleriyle tekrar, “güller, türküler, günler” sözcükleriyle teşhis, “sevdamız, günler” sözcükleriyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, basamaklı dize anlayışıyla ve serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Sitem, şiirin temasıdır.

Aykız, Ece , “Kavgası Mavi”, Karşı, Sayı 74, Haziran 1993, s.50(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde devrik ifadeler ve dizelerce devam eden anlam mevcuttur.

Şiirde Ahenk: “Gözler” sözcüğüyle istiare, “ çözümler, öfke, tulum, ocak” sözcükleriyle teşhis, “Ferhatlar” sözcüğüyle de telmih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir serbest ölçüyle yazılmış ve 3+4+3+4+3 dize düzeninde oluşturulmuştur.

Şiirde Tema: Hayat kavgası şiirin temasıdır.

Apaydın, Talip, “3 Temmuz 93 Sivas’ta”, Karşı, Sayı 75-76, Temmuz-Ağustos 1993, s.7(Şiir)

Şiirde Dil: Anlatımcı bir dil kullanılmıştır. Açık ve sade ifadelere yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Gitmek, gelmek/ ölmek, dirilmek” sözcükleriyle tazat, “a” sesinin kullanımıyla da asonans yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, 8+6+3 dizelik üç bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Yas, şiirin temasıdır. Şiirin 37 cana ithaf edildiği belirtilmiştir.

Gör, Sıtkı Salih, “Söz Sustu”, Karşı, Sayı 75-76, Temmuz-Ağustos 1993, s.8(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili eleştireldir. Pekiştirmelerden yararlanılmıştır. Konuşma havası hâkimdir.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “ak, kara” sözcüğüyle tezat, “kan, ağlıyor ve duman” sözcükleriyle tekrar, “aydınlık” sözcüğüyle de teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır ve tekli dizelerin yoğunlukta olduğu bir düzen tercih edilmiştir.

Şiirde Tema: Hüzün ve öfke, şiirin temasıdır. Şiir, Asım Bezirci anısına yazılmıştır.

Uysal, Ahmet, “O Temmuzlar”, Karşı, Sayı 75-76, Temmuz-Ağustos 1993, s.87(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde aç, yalın bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Temmuzlar” sözcüğüyle teşbih yapıp dize sonlarında ise ikinci dizenin son sözcüğüyle kafiye ve redif oluşturularak ahenk sağlanmıştır.(kızın, yıldızın, yalnızlığın, temmuzların, yazların)

Şiirde Yapı: Şiir beş adet ikilikten meydana gelmiştir. 14’lü hece ölçüsüyle yazılmıştır. Gazel tipi kafiye şeması kullanılmıştır. (aa, ba, ca, da, ea)

Şiirde Tema: Temmuzun bıraktığı hüznün, şiirin temasıdır.

Erbaş, Şükrü, “Ülkenin Uçurumu”, Karşı, Sayı 75-76, Temmuz-Ağustos 1993, s.88(Şiir)

Şiirde Dil: Satirik tarzda yazılan şiirin iğneleyici bir dili vardır.

Şiirde Ahenk: “Adam” sözcüğüyle tekrar, “boy, parmaklar” sözcükleriyle teşhis, “devlet” sözcüğüyle teşbih yapılarak dize sonlarında ise redif ve kafiye kullanılarak ahenk sağlanmıştır.(külhan, duman, zaman vb).

Şiirde Yapı: Şiir, üç adet dördlükten oluşmuştur ve serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Yetkili bir ismin yükselişinin ülkenin uçuşu olarak görülmesi şiirin temasıdır.

Meriçkan Güleç, Güler, “Tanıklığımızdır!”, Karşı, Sayı 75-76, Temmuz-Ağustos 1993, s.89 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili sadedir, ara söze ve parantez içi ifadelerle yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Üç telli cura sarı tambura “ sözcükleriyle teşhis, “direnc” sözcüğüyle teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir serbest ölçüyle yazılan 8+8+7 dizeden oluşmuştur. Kimi dizeler tek sözcükten meydana gelmiştir.

Şiirde Tema: Sivas’ta kaybedilen canların üzüntüsü, şiirin temasıdır.

Bilir, Ali F. , “Çiçek Taşıyor”, Karşı, Sayı 75-76, Temmuz-Ağustos 1993, s.92 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiir, açık ve anlaşılır bir dille yazılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Mor bir kelebeğin kanatlarında/ çiçek taşıyor Sivaslı çocuklar” dizelerinin tekrarlanmasıyla ve “bozkır” sözcüğünün kapalı istiare, “Veysel, Pir Sultan” sözcükleriyle telmih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçü yazılıp 4+3+7 dizelik üç bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Sivas olaylarının acısı, şiirin temasıdır.

Uysal, Oya, “Rıfat Ilgaz/ Şehitler Hükümet Nikâhı”, Karşı, Sayı 75-76, Temmuz-Ağustos 1993, s.98 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde konuşma havası mevcuttur. Yergi ön plandadır.

Şiirde Ahenk: “Ölüm” sözcüğüyle teşhis yapılarak “ öyle ve Sivas elleri” sözcükleriyle tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmış olup kendine has bir dize düzeni tercih edilmiştir. Çoğu dize içeride yazılmıştır.

Şiirde Tema: Sivas'ta ölen insanların ölümüne duyulan acı ve öfke şiirin temasıdır. Hükümet eleştirisi de şiirde yerini almıştır.

Grande, Felix, (Çev.: Cengiz Büker), “Söz Dinlememeye Övgü”, Karşı, Sayı 77, Eylül 1993, s.6 (Şiir)

Şiirde Dil: Çeviri olan şiirin dili açık ve anlaşılırdır. Çeviride “gözüne kestirmek” deyimini tercih edilip şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Buz ve ateş” sözcükleriyle tezat, “ateş ve kestirir kestirmez gözüne” sözcükleriyle tekrar, “alev” sözcüğüyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiirde 4+2 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Yasaklara karşı direniş, şiirin temasıdır.

Kıyat, Mehmet, “Körçikarın Karanlığı”, Karşı, Sayı 77, Eylül 1993, s.18 (Şiir)

Şiirde Dil: Anlatımın dizeler boyunca uzadığı bir dil kullanılmış ve “sessiz sessiz, kıpır kıpır” gibi ikilemeler, “ne...ne” bağlacı gibi tekrarlı bağlaçlarla şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Kış, ölüm, günler, acılar” sözcükleriyle teşhis, “her şeyden daha” ifadesiyle tekrar, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılmış olup onar dizelik beş bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Çıkarıcılığa eleştiri, şiirin temasıdır.

Erbaş, Şükrü, “Altın Kafes”, Karşı, Sayı 77, Eylül 1993, s.19 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açık bir dil kullanılmakla beraber eksilteli cümleler, “yumak yumak” gibi ikilemeler, “ne...ne” gibi tekrarlı bağlaçlarla da şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Bulut” sözcüğüyle teşbih, “ağaçlar, ülke” sözcükleriyle teşhis, “uzun, kısa” sözcükleriyle tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün tercih edildiği şiir, 11+5 dizelik iki bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: “Ülkesinden koparılan herkese” ithaf edilen şiirde gurbet teması kullanılmıştır.

Strittmatter, Eva, (Çev.: Arife Kalender Önel), “Geciken Aşk”, Karşı, Sayı 77, Eylül 1993, s.20 (Şiir)

Şiirde Dil: Çeviri olan şiirin sade bir dili bulunmaktadır. Parantez içi ifadelerle de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Açlık, tokluk” sözcükleriyle tezat, sorulan sorularla istifham, “bir kez daha” ifadesiyle tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle kaleme alınan şiir, beş adet dördlükten meydana gelmiştir.

Şiirde Tema: Geciken aşkın hissettirdikleri, şiirin temasıdır.

Gönenç, Tekin, “Gözlerin”, Karşı, Sayı 77, Eylül 1993, s.34 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade bir dil ve koşul içerikli ifadeler kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Göller” sözcüğüyle istiare, “aklım” sözcüğüyle de teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, 2+5+2 dize düzeninde oluşturulmuştur.

Şiirde Tema: Gözlerin anlattıkları, şiirin temasıdır.

Avşar, Sevil, “Seni Şubata Rağmen Sevdim”, Karşı, Sayı 77, Eylül 1993, s.38 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Gözlerim” sözcüğüyle teşbih, “omuzlarım, gözlerim” sözcükleriyle teşhis, her iki bölümün son iki dizesinin yinelenmesiyle de tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, iki adet altılıktan oluşup serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Şairin bir şeylere rağmen sevmekten vazgeçmeyişi şiirin temasıdır.

Oluklu, İbrahim, “Kabuğun Altındaki”, Karşı, Sayı 77, Eylül 1993, s.40 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde devrik ifadeli bir anlatım söz konusudur.

Şiirde Ahenk: “İncelikler” sözcüğüyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, 4+3+3+3 dize düzeniyle kurulmuştur.

Şiirde Tema: Sevgi, şiirin temasıdır.

Büyükcebeci, İlhan, “Bahçe Duvarındaki Kız”, Karşı, Sayı 77, Eylül 1993, s.50 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Anne” sözcüğüyle teşbih, sorulan sorularla istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, 3+5+4+2+4+3+1 dize düzeninde oluşturulmuştur.

Şiirde Tema: Geçmiş, şiirin temasıdır.

Nesin, Aziz, “Tek Sahteciliğim”, Karşı, Sayı 78, Ekim 1993, s.1 (Şiir)

Şiirde Dil: Öyküsel bir dilin kullanıldığı şiir, açık ve anlaşılırdır.

Şiirde Ahenk: “Dedi ve dedim” sözcükleriyle tekrar, “varsıl, yoksul” sözcükleriyle de tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, otuz iki dizelik tek parçadan oluşmuştur. Serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Yanılgıları düzeltme, şiirin temasıdır.

Nesin, Aziz, “Yetmiş Sekiz Yaşında Düello”, Karşı, Sayı 78, Ekim 1993, s.2 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açık ve anlaşılır bir dil kullanılmıştır. “Ya...ya” gibi tekrarlı bağlaçlar ve “kılıç kılıca” gibi ikilemelerle şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: Mübalağa yapılarak “b” sesiyle aliterasyon, “i” sesiyle de asonans yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılan üç adet dördlükten oluşmuştur.

Şiirde Tema: Şairin aşksız kalamaması, şiirin temasıdır.

Bahar, Halil İbrahim, “Araştırı”, Karşı, Sayı 78, Ekim 1993, s.8 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde konuşma havası mevcuttur. “Başı göğşe ermek” deyiminin kullanılmasıyla da şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Gece, gündüz/ var, yok” sözcükleri ile tezat, sorulan sorularla istifham, “ırmak” sözcüğüyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, kendine özgü bir dize yapısıyla oluşturulmuştur(4+3+6+3+2+4+2).

Şiirde Tema: Şairin araştırması, şiirin temasıdır.

Yurttaş, Hüseyin, “Gazel”, Karşı, Sayı 78, Ekim 1993, s.28 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sitemkâr bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Geldim” sözcüğüyle tekrar, “buzullar, kuzey iklimleri, üşümek, donmak” sözcükleriyle tenasüp, “ ey” sözcüğüyle de nida yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, gazel nazım biçimiyle altı adet beyit halinde “aa,.....fa” kafiye şemasıyla yazılmıştır. Son beyitte şairin mahlası da geçmiştir.

Şiirde Tema: Şairin yaşadığı sevgisizlik ve şiir tutkusu, şiirin temasıdır.

Pütmek, Metin, “Bittiğini Bir Yazın” Karşı, Sayı 78, Ekim 1993, s.38 (Şiir)

Şiirde Dil: Sorgulayıcı bir dil kullanılmıştır. “Boy friend” sözcüğü kullanılarak yabancı sözcük şiirde yer almıştır.

Şiirde Ahenk: “Yahya Kemal” sözcüğüyle telmih, sorulan sorularla istifham, “en iyi ne anlatır/kim anlatır bir yazın bittiğini?” dizelerinin tekrarıyla da tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir serbest ölçüyle ve basamaklı dize anlayışıyla yazılan dört adet altılıktan oluşmuştur.

Şiirde Tema: Yazın bitimine aranan tabir şiirin temasıdır.

Çetin, Ergül, “Kimselere Söylemeyin Öldüğümü”, Karşı, Sayı 78, Ekim 1993, s.50 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde konuşma havası mevcuttur. Dizeler, birbirini tamamlayacak anlam bütünlüğüyle oluşturulmuştur. Pekiştirilmiş sözcük kullanımı da bulunmaktadır. (Paramparça)

Şiirde Ahenk: “Kimseler söylemeyin öldüğümü” sözlerinin tekrarıyla tekrar, “ey” sözcüğüyle nida ve yer yer teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, kendine has bir dize düzenine sahiptir(3+1+3+4+5+2).

Şiirde Tema: Varlığının sona ermesi sonrası hatırlanmak istemeyen şairin hissiyatı, şiirin temasıdır.

Otyam, Nusret Kemal, “Senin Suçun Değil Çocuğum”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.2 (Şiir)

Şiirde Dil: Satirik tarzda yazılan şiir, eleştirel bir dile sahiptir.

Şiirde Ahenk: “Senin suçun değil çocuğum” dizesinin tekrarıyla tekrar yapıp ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, kırk iki dizelik tek bölüm halinde ve serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Dünya düzeninin bozulup yerini kötülüklerin alması, şiirin temasıdır.

Uysal, Oya, “O Dostunuz İçin”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.5-6 (Şiir)

Şiirde Dil: Tasvirin ön planda olduğu açık bir dil kullanılmıştır. “Ne...ne” gibi tekrarlı bağlaçlardan ve “yavaş yavaş” gibi ikilemelerden yararlanılarak şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “İnsanlar ve yüreğiniz” sözcükleriyle teşbih ve sorulan sorularla istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı. Şiir, basamaklı dizelerden oluşan üç bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Şiirin teması dostluktur.

Uysal, Oya, “Üstüm Başım Şiir”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.7 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili konuşma havası biçimindedir. “Gözümü açtım onu gördüm” gibi halk söylemlerinden de yararlanılmıştır. “Çil çil” gibi ikilemeler ve “ne...ne” bağlacı gibi tekrarlı bağlaçlar kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Şiir” sözcükleriyle teşhis, “haziran” sözcüğüyle istiare, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Bazı dizelerin içte yazıldığı şiirde serbest ölçü kullanılmıştır. 4+11+12 dizelik üç bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Şairin şiirle haşır neşir olması, şiirin temasıdır.

Uysal, Oya, “Kenar Mahalle”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.8 (Şiir)

Şiirde Dil: Öyküsel bir dilin tercih edildiği görülmektedir. Ara söz niteliğinde dizeye de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Cumbalar, sazlar” sözcükleriyle teşbih, “eğlence kutuları” tamlamasıyla istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Basamaklı dizelerin görüldüğü şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Mahalle kültürü, şiirin temasıdır.

Uysal, Oya, “Acının Islak İzleri”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.9 (Şiir)

Şiirde Dil: Olay anlatımına dayalı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Şiirin can alıcı son dizesi, pasaport, umut, rastgele bir şeyler” sözcükleriyle teşhis, sorulan sorularla istifham, “düşler” sözcüğüyle de istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle ve bazı dizeleri içte yazılan şiir, 3+7+15+5+8 dizelik beş bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Acı, şiirin temasıdır.

Kıyat, Mehmet, “Hüzün ve Öfke”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.14 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade bir dil kullanılmış olup “ve” bağlacı ile başlanarak şiire farklı bir bakış açısı kazandırılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Ve, acı” sözcüklerinin tekrarıyla tekrar, “örümcek ve defne” sözcükleriyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, otuz üç dizelik bir bütün halinde oluşturulmuş olup serbest ölçü kullanılmıştır. Tek sözcüklü dizelere de yer verilmiştir.

Şiirde Tema: Hüzün ve öfke, şiirin temasıdır.

Gelencik, Ragıp, “Ayrılık”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.15 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde uyarıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Unutma, ayrılık” sözcükleriyle tekrar, “ayrılmak, buluşmak” sözcükleriyle tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılan tek dörtlükten oluşmuştur.

Şiirde Tema: Ayrılık, şiirin temasıdır.

Gelencik, Ragıp, “Cemal Süreya İçin”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.15 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “b” sesiyle aliterasyon yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, tek dörtlükten oluşmuştur.

Şiirde Tema: Ölüm üzüntüsü, şiirin temasıdır.

Gelencik, Ragıp, “Ruhi Su İçin”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.15 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde akıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “İnsanlar ölüyor sesleri kalıyor” dizesiyle tekrar, “ağlıyor, kalıyor” sözcükleriyle redif ve kafiye yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Tek dörtlükten oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Hüzün ve acı, şiirin temasıdır.

Duranoğlu, Gönül, “Eylül Rondosu”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.23 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tanımlayıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Akşamlar, hüznün rengi, özlem” sözcükleriyle teşbih, “hüzün” sözcüğüyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, iki dörtlük, bir altılıktan oluşmuştur.

Şiirde Tema: Şiirin teması hasrettir. “Çiğdem’e” notuyla yayımlanmıştır.

Mutlu, Ayten, “O Düşler”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.24-25 (Şiir)

Şiirde Dil: Açık olan şiirin dili ara söz niteliğindeki dizeler ve çangır çığlık gibi ikilemeler kullanılarak şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “O düşler, akasyalar, telgraf direkleri, acılar, ay ışığı, düşler” sözcüğüyle teşhis, “o düşler” sözcükleriyle tekrar ve teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, aynı başlık altında yazılan I, II ve III numaralı bölümlerden oluşmuştur ve serbest ölçü ile yazılmıştır.

Şiirde Tema: Şairin düşleri, şiirin temasıdır.

Ece, Zeynep, “Aklımdasın”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.26 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tasvir ağırlıklı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Aklımdasın” sözcüğüyle tekrar, “erik” sözcüğüyle teşhis, “sözcük” kelimesiyle de teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiirde 5+5+6+1 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Şairin aklında olan sevdiğine karşı hissettikleri, şiirin temasıdır.

Ece, Zeynep, “Aklımdasın”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.26 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin öyküleyici bir dili mevcuttur.

Şiirde Ahenk: “Irmak” sözcüğüyle teşhis, “gece” sözcüğüyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılan on bir dizeden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Şairin gece ile ilişkisi, şiirin temasıdır.

Ece, Zeynep, “Devrilen”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.27 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde yalın bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham yapılarak ve “gece” sözcüğüyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılan beş dizeden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Gecenin durumu, şiirin temasıdır.

Ece, Zeynep, “Yakarış”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.27 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sorgulayıcı bir dil ön plana çıkmıştır.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “incir, umut” sözcükleriyle de teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün tercih edildiği şiir, 5+3+5 dizelik üç bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Yakarış, şiirin temasıdır.

Ece, Zeynep, “Derin”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.28 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde benzetmelere dayalı açık bir dil hâkimdir.

Şiirde Ahenk: “Düşlerim ve derinliğim” sözcükleriyle teşbih, sorulan sorularla istifham, “düşlerim, gençliğim, derinliğim” sözcükleriyle de kafiye ve redif kullanılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, beş dizeden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Hayıflanma, şiirin temasıdır.

Ece, Zeynep, “Eksildi”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.28(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Vurgunluk” sözcüğüyle teşbih, “zaman” sözcüğüyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiirde serbest ölçü kullanılmış olup on dizeden meydana gelmiştir.

Şiirde Tema: Sevginin eksilmesi, şiirin temasıdır.

Ece, Zeynep, “Ateşle”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.28(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Şairin kendisini ipek bir mendile benzetmesiyle teşbih yapıp ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, sekiz dizelik tek bölümden oluşup serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Şairin kaybolmasını hissetmesi, şiirin temasıdır.

Ece, Zeynep, “Boşluğun”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.28(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde anlatımcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Toyluğumla, sana, altınına” sözcükleriyle kafiye ve redif kullanılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, dokuz dizeden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Şairin hissettiği boşluk, şiirin temasıdır.

Ece, Zeynep, “Giz”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.29(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde emredici bir dil hâkimdir.

Şiirde Ahenk: “s” sesiyle aliterasyon yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, beş dizeden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Sır (giz), şiirin temasıdır.

Ece, Zeynep, “Yüreğim”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.29(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde yalın bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Yüreğim” sözcüğüyle teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, yedi dizeden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Şairin yüreği, şiirin temasıdır.

Ece, Zeynep, “Uğultu”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.29(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tanımlayıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “S” sesi ile aliterasyon, “ses” sözcüğüyle tekrar ve teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, üç dizeden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Şairin sevdiğinin sesinin hissettirdiği, şiirin temasıdır.

Odyakmaz, A. Nevzad, “Şiir Zamanı”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.41(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküleyici bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Rüzgâr ve akıl” sözcükleriyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, dört adet dördlükten meydana gelmiştir. Tek sözcüklü dizeler de mevcuttur.

Şiirde Tema: Doğanın durumu, şiirin temasıdır.

Ünlü, Aysan, “Su”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.48(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir anlatım kullanılmıştır. İkileme ve tekrarlı bağlaçlarla da şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Toprak, ağaç, çakal, sümbül” sözcükleriyle teşhis, “akrep” sözcüğüyle teşbih, “kızlar” sözcüğüyle de istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiirde 4+5+5+5+4+2 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Su karşısında yapılanlar, şiirin temasıdır.

Yeşilyurt, Türkan, “Yoksun”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.50(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde yabancı kökenli sözcüklere sıkça yer verilmiştir. (gül-i ra’nâ, nonfigüratif nü, mukayeseli, fotomontaj, paradoks)

Şiirde Ahenk: Bazı dizelerin sonundaki ses benzerlikleriyle redif ve kafiye kullanılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, altı adet üçlükten oluşmuştur.

Şiirde Tema: Yokluk kavramı, şiirin temasıdır.

Başaran, “İda’nın Sesi”, Karşı, Sayı 80, Aralık 1993, s.2(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sorgulayıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Çokça sorulan sorularla istifham, “İda, Sisiphos, Olimpos, Homeros, Troya” sözcükleriyle telmih, “yer ve gök” sözcükleriyle de tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, yedişer dizelik üç bölümden arasına bir dizelik bölümlerin yazılmasıyla oluşmuştur.

Şiirde Tema: Tarih, şiirin temasıdır.

Cengizkan, Ali, “Mutsuzluğumuzun Yazı”, Karşı, Sayı 80, Aralık 1993, s.3(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde anlatımcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Sorular sorularak istifham, “sabah, mutluluk, mutsuzluk” sözcükleriyle istiare, “anneden” sözcüğüyle tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, başında ve sonunda ikilik, geriye kalan altı bölümünde ise üçlükler kullanılarak şiir oluşturulmuştur. Serbest ölçü ile yazılmıştır.

Şiirde Tema: Mutsuzluğumuzun sebebinin sorgulanması, şiirin temasıdır.

Menemencioğlu, Muazzez, “Yerleşik Yargılar”, Karşı, Sayı 80, Aralık 1993, s.3(Şiir)

Şiirde Dil: Şiir, “ve” bağlacı ile başlatılarak öncesi de varmış veya sözün ortasından başlanmış algısı oluşturulmuştur. “ Sarılıp sarılıp, cıvıl cıvıl” gibi ikilemeler kullanılarak şiirin dili zenginleştirilmiştir. Ayrıca, ara söz niteliğinde dizeler de kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Hüzün, bellek, güneş” sözcükleriyle teşhis, sevgilinin güneşe benzetilmesiyle teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılıp 7+8+8 dizelik üç bölümden oluşturulmuştur.

Şiirde Tema: Toplumda bulunan yerleşik yargılar, şiirin temasıdır.

Koray, Yunus, “Göge Çekilmenin Şiiri”, Karşı, Sayı 80, Aralık 1993, s.15(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde fantastik bir dil kullanılmıştır. Argo sözcüklere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Ay, mahşer” sözcükleriyle teşhis, “İstafil” sözcüğüyle telmih, “toplum” sözcüğüyle teşbih, “öfke, kahkaha” sözcükleriyle de tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, iki adet dördlük ve iki adet üçlükten oluşmuştur.

Şiirde Tema: Gökyüzüne çekilme, şiirin temasıdır.

Koray, Yunus, “Öte Ayna Şiiri”, Karşı, Sayı 80, Aralık 1993, s.15(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir anlatım ve argo sözcük kullanımını mevcuttur. İkilemeler de şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Ay, gül, kaktüs, vâha, cilet” sözcükleriyle teşhis, “Korkuteli” sözcüğüyle teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, iki dördlük ve iki üçlükten oluşmuş, serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Mekânlarla özdeşleşme, şiirin temasıdır.

Alper, Yusuf, “Dağlara Bakmak”, Karşı, Sayı 80, Aralık 1993, s.19-21(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde uyarıcı ve emredici bir dil kullanılmıştır. “İnsan insanın kurdudur.” gibi halk söylemlerine de yer verilmiştir. Eş seslilik oluşturan sözcükler ve ara söz niteliğinde dizelere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “dağlar, dağlara bakmak, kırılanlar, kimi dost, umurumuzda” sözcükleri ile “İnsanlar dağlara bakınız! Ufkunuz genişleyiverir bakarsınız.” dizeleri kullanılarak tekrar, “dağlar, sular, ölüm,” sözcükleriyle teşhis, “bulutlar” sözcükleriyle teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçü kullanılarak yazılmış olup aynı başlık altında I,II, III, IV numaralı dört bölümden oluşmuştur. Tekrarlı dizeler de kullanılmıştır.

Şiirde Tema: İnsanların birçok durumda dağlara bakması gerektiği, şiirin temasıdır.

Doğan, M. Mahzun, “Acemi Bir Aşk Şiiri”, Karşı, Sayı 80, Aralık 1993, s.30-31(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil kullanılmıştır, parantez içi ifadeler de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Bakış” sözcüğüyle istiare, “bulup, düş, sana” sözcükleriyle tekrar, “dizeler” sözcüğüyle teşhis, “Che, Modi, Jeanne” sözcükleriyle telmih, sorulan sorularla istifham, “akşamüstüler” sözcüğüyle teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, 6+7+8+6+10+10 dize düzeniyle oluşturulmuştur.

Şiirde Tema: Aşk şiirin temasıdır. “ O masal kıza, Şükran’a” notuyla yayımlanmıştır.

Doğan, M. Mahzun, “Ba’sü Bad-el-mevt”, Karşı, Sayı 80, Aralık 1993, s.32(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde emredici bir dil ve yabancı sözcüklerin sıklığı dikkat çekmektedir. Ayrıca, “kızdırıp kızdırıp” gibi ikilemeler de kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Sevgili, paraya benzetilerek teşbih, “nehir” sözcüğüyle istiare, meşaleler, ba’sü bad-el-mevt” tamlamasıyla tekrar, “ten, defterler, yüz” sözcükleriyle teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, beş adet altılıktan, bir ve iki dizelik bölümlerden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Şairin hayal kırıklığı, şiirin temasıdır. Şiire “tell me there’s a heaven”-Chris Rea- notu düşülmüştür.

Doğan, M. Mahzun, “Sen Kuruma”, Karşı, Sayı 80, Aralık 1993, s.33(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde benzetmelerle dolu bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Her insan bir ırmak” dizesiyle tekrar, “insan” sözcüğüyle teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılan 4+5+1 dizeden oluşmuştur.

Şiirde Tema: İnsanın nitelikleri, şiirin temasıdır. Ayrıca şiirin altında Temmuz ’87, Ankara ibaresi de yer almıştır.

Doğan, M. Mahzun, “Bellek”, Karşı, Sayı 80, Aralık 1993, s.33(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Soru” sözcüğüyle istiare, “bir” sözcüğüyle tekrar yapılarak ahenk sağlamıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir 6+5+4+4 dizelik dört bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Şairin hatırında kalanlar, şiirin temasıdır.

Doğan, M. Mahzun, “Vasfi Bey’e Kaside”, Karşı, Sayı 80, Aralık 1993, s.34(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil öne çıkmaktadır; “ne...ne” gibi tekrarlı bağlaçlara da yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Güneş” sözcüğüyle teşhis, sorulan sorularla istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılan 11+8 dizelik iki bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Vefa, şiirin temasıdır.

Büyükcebeci, İlhan, “Yüzümün Uçurumu”, Karşı, Sayı 80, Aralık 1993, s.50(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde nitelemelerin ağırlıkta olduğu bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “aşklar ve sözler” sözcükleriyle teşhis, “sözler” sözcüğüyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, altı adet ikilikten oluşmuştur ve aa, ba, ca, da, ea, fa biçiminde gazel tipi kafiye şeması kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Yaşanmamışlıklar, şiirin temasıdır.

Brassons, Georges, (Çev.: Sami Selçuk), “Damlalar”, Karşı, Sayı 81, Ocak 1994, s.10(Şiir)

Şiirde Dil: Çeviri olan şiirin dili açık ve anlaşılırdır.

Şiirde Ahenk: Şiirde rakam tekrarlarıyla ve “ırmak, nehir, deniz, bulut” sözcükleri arasındaki tenasüple ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, on iki dizeden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Damlaların doğayla bütünleşmesi, şiirin temasıdır.

Yüce, Ali, “Postmodern Üretim Merkezi”, Karşı, Sayı 81, Ocak 1994, s.11-12(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili konuşma havası biçimindedir. “Hem...hem” gibi tekrarlı bağlaçlar ile “cız” gibi yansıma sözcükler de kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Öküz, melek” sözcükleriyle teşbih, “gerçek, düş/var, yok” sözcükleriyle tezat, “kuş, solucan, kır, kel, dağ” sözcükleriyle istiare, “çiçek, demir, makine, beton, eşek” sözcükleriyle teşhis, “Michael Jackson, Atatürk, Madonna” sözcükleriyle telmih, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün tercih edildiği şiirde 7+7+10+8+7+8+9+6 dizelik sekiz bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Post- modernizmin alaya alınması, şiirin temasıdır.

Öngören, Veysel, “Emil Galip Sandalcı”, Karşı, Sayı 81, Ocak 1994, s.13(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin öyküsel bir dili vardır.

Şiirde Ahenk: “Sabah tebessümleri, sözcük” gibi sözcüklerle teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 8 dizeden oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Emil Galip Sandalcı’nın durumu, şiirin temasıdır.

Tığ, İbrahim, “Sevda Adına Oldu Her Şey”, Karşı, Sayı 81, Ocak 1994, s.13(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Sevda adına oldu her şey” dizesiyle tekrar, sorulan sorularla istifham yağılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, 3+5+3 dizelik bölümlerden oluşmuştur. Tek sözcüklü dizeler de mevcuttur.

Şiirde Tema: Sevda adına olanlar, şiirin temasıdır.

Cinozoğlu, Hüseyin Avni, “Sinema En Güzel Düşüdür Kasabanın”, Karşı, Sayı 81, Ocak 1994, s.22(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tanımlayıcı bir dil hâkimdir.

Şiirde Ahenk: “Var, yok” kavgalarıyla tezat, “şairin kendini serçeye benzetmesi ve akşamlar” sözcükleriyle teşbih, “kasaba” sözcükleriyle mecaz-ı Mürsel, “Kaf Dağı” ile de telmih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, 7+5 dizelik iki bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Sinemanın küçük bir yerde düş olacak kadar ulaşılmaz olması, şiirin temasıdır.

Cinozoğlu, Hüseyin Avni, “Tac”, Karşı, Sayı 81, Ocak 1994, s.22(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde niteleyici bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Ben” sözcüğüyle tekrar, “Kleopatra, Antonyus, Sezar” sözcükleriyle de telmih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, 12 dizeden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Şairin tarihsel kişiliklere hizmeti, şiirin temasıdır.

Cinozoğlu, Hüseyin Avni, “Benim Sinemalarım”, Karşı, Sayı 81, Ocak 1994, s.22(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Akşam” sözcükleriyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, iki adet dörtlükten oluşmuştur.

Şiirde Tema: Sinema sevdası, şiirin temasıdır.

Karadayı, İsmet Kemal, “Kürdili Hataylarda Hicazkâr...”, Karşı, Sayı 81, Ocak 1994, s.46(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde konuşma havası ve sorgulayıcı bir dil mevcuttur.

Şiirde Ahenk: Çokça sorulan sorularla istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, 13+21+9 dizelik üç bölümden meydana gelmiş olup tek sözcüklü dizelere de oldukça fazla yer verilmiştir.

Şiirde Tema: Aşk ve müziğin birleşimi, şiirin temasıdır.

Göksel, Orhan, “Gözyaşı Vadisi”, Karşı, Sayı 81, Ocak 1994, s.50(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade ve öyküsel bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Gözler, şair, gövde” sözcükleriyle teşbih, “güneş, lambanın ışığı” sözcükleriyle teşhis, “gün ve gece” sözcükleriyle tezat, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, 5+6+4+4+3+2 dize düzenine sahiptir.

Şiirde Tema: Akıp geçen zamanın şairde bıraktığı izler, şiirin temasıdır.

Apaydın, Talip, “Yirminci Yüzyıl”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat-Mart 1994, s.2-3(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil kullanılmıştır. “Köprüleri atmak” gibi deyimler ile “hem...hem” bağlacı gibi tekrarlı bağlaçlar kullanılarak şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Yirminci yüzyıl, halklar” sözcükleriyle teşbih, sorulan sorularla istifham, “heey” sözcüğüyle nida, “yirminci yüzyıl” sözüyle teşhis, “Mustafa Kemal, Lenin, Nazım, Lorka, Neruda, Şarlo, Tito” sözcükleriyle telmih, “insan akli, geçmiş yüzyıllar” sözleriyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, 6+8+9+5+9+5+5+8+5 dizelik dokuz bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Yirminci yüzyılın şairde uyandırdığı kötü etkiler ve hayal kırıklığı, şiirin temasıdır.

Karakuş, Hidayet, “Kalpağını Arayan Şehit”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat-Mart 1994, s.4(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Sivas ve Kemal” sözcükleriyle telmih, “Akdeniz, umut” sözcükleriyle istiare, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün tercih edildiği şiir, kendine özgü bir dize düzeniyle oluşturulmuştur.

Şiirde Tema: Bir şehidin durumu, şiirin temasıdır.

Çelebioğlu, Nurten, “Serçe Yalnızlığında Biçimlenen”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat-Mart 1994, s.8(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır. “Art arda” gibi ikilemelere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “şarkılar” sözcüğüyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün tercih edildiği şiir, 9+8+9 dizelik üç bölümden oluşmuş olup her bölümün ilk dizesi dışarıda yazılmıştır.

Şiirde Tema: Küçük görünen yalnızlığın büyüklüğü, şiirin temasıdır.

Çelebioğlu, Nurten, “Yalımlı Yürekler”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat-Mart 1994, s.9-10 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sitemkâr bir dil mevcuttur.

Şiirde Ahenk: “Çağdaşlık” sözcüğüyle teşbih, “acı ve umutlar” sözcükleriyle istiare, sorulan sorularla istifham, “güzellik” sözcüğüyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, 5+9++8+6+7+8 dizelik altı bölümden oluşmuştur. Her bölümün ilk dizesi dışarıda kalacak biçimde yazılmıştır.

Şiirde Tema: Şiirin teması acı ve kederdir. Şiire düşülen notta “Belleklere kazılı 2 Temmuzlar” yazılıdır.

Kıyat, Mehmet, “İpeğin Sesi”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat-Mart 1994, s.14-15 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade bir dil kullanılmıştır. Benzetmeler ön plandadır.

Şiirde Ahenk: “Yıldızlar, dolunay, atlar, şiir, yürek, martılar” sözcükleriyle teşhis, “yıldızlar, güzellik” sözcükleriyle teşbih, “martıların sevişen yazı” tamlamasıyla istiare, “gibi” sözcüğüyle tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, 55+12 dizelik bölümlerden oluşmuştur. Tek sözcüklü dizelere çokça yer verilmiştir.

Şiirde Tema: Doğanın güzelliklerinin şairdeki görüntüsü, şiirin temasıdır.

Bolulu, Osman, “Ustası”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat-Mart 1994, s.19 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açık ve anlaşılır bir dil hâkimdir.

Şiirde Ahenk: “Davut, İsa, Musa, Muhammet” sözcükleriyle telmih, “ilkyaz bahçesi” tamlamasıyla teşhis, “ha” sözcüğüyle tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir 7+7+3 dizelik bölümlerden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Şairin sevdada ustalık iddiası, şiirin temasıdır.

Hatipoğlu, Aydın, “Susku”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat-Mart 1994, s.20 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Sis, ağaç, sabah, gün, ihanet, sevdâ, karanlık, susku” sözcükleriyle teşhis, “susuyor, iyi ki” sözcükleriyle tekrar, “es ve sevdâm” sözcükleriyle de istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün tercih edildiği şiir, 5+8+7 dizelik üç bölümden meydana gelmiştir.

Şiirde Tema: Susmanın hayatlardaki yeri, şiirin temasıdır.

Hatipoğlu, Aydın, “Kırgın”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat-Mart 1994, s.21 (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Tam güle uyanıyordum” dizesiyle tekrar, “sabah, ay” sözcükleriyle istiare, “içimin taşrası, sesim” sözcükleriyle teşbih, “yaprak, bostan dolabı, sular, seher, dal, orman, ay, gün” sözcükleriyle teşhis, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır. Ayrıca, “sürgününü, sür gününü” sözcüklerindeki cinas da ahengi oluşturmuştur.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, kendine özgü bir dize düzeniyle kurulmuştur(7+4+8+6+4+4+4+2).

Şiirde Tema: Şairin hedeflere ulaşmadaki kırgınlığı, şiirin temasıdır.

Hatipoğlu, Aydın, “Nevruz ve Eros”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat-Mart 1994, s.22(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tasvirlerin ön planda olduğu açık bir dil kullanılmıştır. “Tül tül” gibi ikilemelerle de şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Bülbül, keklik,” sözcükleriyle teşhis, her beşliğin sonunda bulunan “bal, kal, lâl” sözcükleriyle de kafiye yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, üç adet beşlikten oluşmuştur.

Şiirde Tema: Doğanın devinimi, şiirin temasıdır.

Bahar, Halil İbrahim, “Çanduyarı”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat-Mart 1994, s.76(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde uyarıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Aşk” sözcüğüyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, 5+3+4+3 dize düzeniyle oluşturulmuştur.

Şiirde Tema: Şairin risk uyarısı, şiirin temasıdır.

Bahar, Halil İbrahim, “Çilek”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat-Mart 1994, s.76(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Martı” sözcüğüyle teşhis, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, 3+2+3+2+1 dizelik beş bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Şairin gelecek için varsayımları, şiirin temasıdır.

Kalender Önel, Arife, “Ölüme Direnç”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat-Mart 1994, s.84(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir anlatım mevcuttur.

Şiirde Ahenk: “Okyanusların bitki örtüsü” tamlamasıyla teşhis, “serinliğine/dibinde” sözcükleriyle de kafiye uyumu sağlanarak ahenk oluşturulmuştur.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, 5+7 dizelik iki bölümden oluşturulmuştur.

Şiirde Tema: Ölüm karşısındaki direnç, şiirin temasıdır.

Kalender Önel, Arife, “Yüreğim Tanıktır”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat-Mart 1994, s.84(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açık ve anlaşılır bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Gözlerin” sözcüğüyle teşhis, “orman” sözcüğüyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, beş dizeden oluşmaktadır.

Şiirde Tema: Sevdaya tanıklık, şiirin temasıdır.

Kalender Önel, Arife, “Körlüğün Kollarında”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat-Mart 1994, s.85(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tahminlerle dolu bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Kar, soğuk, çam, körlük” sözcükleriyle teşhis “yaşam, sabahlar” sözcükleriyle istiare, “uyutacaksın, bırakacaksın” sözcükleriyle kafiye ve redif, ilk bölüm ile sn bölümün başında tekrarlanan “Sen şimdi” dizeleriyle ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, 6+4+7+4 dizelik bölümlerden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Hayatın körlüğün kollarında görünmemesi, şiirin temasıdır.

Lisle, Leconte De (Çev.: Mehmet Mümtaz Tuzcu), “Albatros”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat-Mart 1994, s.91(Şiir)

Şiirde Dil: Çeviri olan şiirin dili sade tutulup “ne...ne” bağlacı gibi bağlaçlara yer verilerek zenginlik sağlanmıştır.

Şiirde Ahenk: “Rüzgâr, okyanus, yel” sözcükleriyle teşhis, “bulutlar” sözcüğüyle ise istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçü kullanılan şiirde yirmi altı dize yer almıştır.

Şiirde Tema: Şairin doğaya yüklediği anlamlar, şiirin temasıdır.

Paksoy, Abdülkadir, “Antakya”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat-Mart 1994, s.106(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır. Mekânsal ve tarihsel unsurlara bolca yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Defre(ilçesi), ağaçlar, cumbalar, kapı, Amik Ovası, portakal” sözcükleriyle teşhis, “dost-düşman” sözcükleriyle tezat, “Dionysos, Orpheus, Gılgamış, Apollon, Hz. Ali, Sen Piyer” sözcükleriyle de telmih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, 6+4+6+6+4+4+4 dizelik yedi bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Antakya’yı oluşturan unsurların şairde bıraktığı izlenimler, şiirin temasıdır.

Nesin, Aziz, “Ölmek ve Olmak”, Karşı, Sayı 84-85, Nisan- Mayıs 1994, s.2(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde karşılıklı konuşma havası mevcuttur. “Yavaş yavaş” gibi ikilemelerden yararlanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Ey” sözcüğüyle nida, sorulan sorularla istifham, “bulutlar, güneş, uçaklar, vapurlar, trenler, bütün taşıtlar, güz yeli” sözcükleriyle teşhis, “doğmak, batmak/ dolmak, boşalmak” gibi sözcüklerle tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle ve 4+4+6+8 dize düzeninde yazılmıştır.

Şiirde Tema: Şairin ölüm ve sonrası için acelesi, şiirin temasıdır.

Neruda, Pablo (Çev.: Aytekin Karaçoban), “Macchu Picchu Dorukları”, Karşı, Sayı 84-85, Nisan- Mayıs 1994, s.3-4(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sorgulayıcı ve yer yer açıklayıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Ey” sözcüğüyle nida, “tahıl, hava, yolların tuzu, sonbahar, el, ayak, Amerika, yaşam” sözcükleriyle teşhis, sorulan sorularla istifham, “insan” sözcüğüyle tekrar, “hava” sözcüğüyle istiare, “Amerika” sözcüğüyle teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı çeviri şiir, 19+5+7+7+19 dizelik beş bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: İnsanın doğa dengesinde nerde yer aldığı, şiirin temasıdır.

Kıyat, Mehmet, “Gül ve Defne”, Karşı, Sayı 84-85, Nisan- Mayıs 1994, s.11-12(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde benzetmelerin yoğun olduğu bir anlatım tercih edilmiştir. “Hem...hem” gibi tekrarlı bağlaçlar ile “zehir zemberek” gibi ikilemelerle şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “İç-dış/ acı, sevinç” sözcükleriyle tezat, “ırmak, uzaklar, ürkeklik, dalgakıran” sözcükleriyle teşhis, şairin kendini bir şeylere benzetmesiyle teşbih, “sabah ve kara sevda” sözcükleriyle de istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiirde çok sayıda tek sözcüklü dize kullanılmış olup şiir, 49+30 dizelik iki bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Unutulmuşluk düşüncesi, şiirin temasıdır.

Apaydın, Talip, “Yangın”, Karşı, Sayı 84-85, Nisan- Mayıs 1994, s.22(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde yakınmacı bir anlatım mevcuttur.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “ülke, odun”

Şiirde Yapı: Şiir, 8’li hece ölçüsüyle yazılan üç adet dördlükten oluşmuştur.

Şiirde Tema: Ülkenin durumuna üzülmeye, şiirin temasıdır.

Sezer, Çiğdem, “Akşam”, Karşı, Sayı 84-85, Nisan- Mayıs 1994, s.22(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir anlatım kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Gözler, türkü, sokak, umut” sözcükleriyle teşhis, “akşam” sözcüğüyle teşbih, “uzak, yakın” sözcükleriyle tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, 2+5+4+4+3 dizeden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Akşamın şairde bıraktığı hisler, şiirin temasıdır.

Çetin, Nebahat, “Bir Kentten Bugüne Taşınanlar”, Karşı, Sayı 84-85, Nisan- Mayıs 1994, s.23(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde devrik ifadeli bir dil ön plandadır.

Şiir Ahenk: “Yürek” sözcüğüyle teşbih, “yaşam” sözcüğüyle istiare, “renkler, kent” sözcükleriyle teşhis, “yer, gök” sözcükleriyle tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, beş adet beşlikten oluşmuştur.

Şiirde Tema: Şairin hatıraları, şiirin temasıdır.

Köz, Mustafa, “Drim Nehri”, Karşı, Sayı 84-85, Nisan- Mayıs 1994, s.38(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde anlatımcı bir dil hâkimdir. “Fısıf fısıf” gibi yansıma sözcüklü ikilemelere yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Gece, nehir, ağaç ve göl” sözcükleriyle teşhis, sorulan sorularla istifham, “yeryüzü, gökyüzü” sözcükleriyle tezat, “ah, savaş/ olacak burada da” dizeleriyle tekrar, “acı” sözcüğüyle istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, kendine özgü bir dize yapısına sahiptir (2+4+4+4+5+3+3+4+2).

Şiirde Tema: Yaşamın zorlukları ve savaş gerçeği, şiirin temasıdır.

Akıncı, Oktay, “Ada”, Karşı, Sayı 84-85, Nisan- Mayıs 1994, s.58(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde yalın bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Ardından, olan” sözcükleriyle kafiye yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, tek dörtlükten oluşmuştur.

Şiirde Tema: Terkediliş, şiirin temasıdır.

Büyükcebeci, İlhan, “Bir Gürcü Kilimine İşli Ayrılık”, Karşı, Sayı 84-85, Nisan- Mayıs 1994, s.82(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Nice aşklardan sonra/ Buldum seni” dizeleri ve “nice” sözcüğüyle tekrar, sorulan soruyla istifham, “aşk ve ayrılık” sözcükleriyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir 3+4+3+3+1+2 dizelik bölümlerden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Geç gelen kavuşma, şiirin temasıdır. Şiirin başında “Neşegül’e” notuna yer verilmiştir.

Ciritoğlu, Ali Ulvi, “Şimdilik Ölüm Uzaklarda”, Karşı, Sayı 86-87, Haziran-Temmuz 1994, s.13(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade bir dil kullanılmıştır. “Zehir zıkkım” gibi ikilemelere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Köln, biz” sözcükleriyle teşbih, sorulan sorularla istifham, “cennet, cehennem” sözcükleriyle tezat yapılarak ahenk oluşturulmuştur.

Şiirde Yapı: 14+2 dizelik düzenden oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

ŞiirdeTema: Hayata sarılıp ölümün uzak olduğuna inanılması, şiirin temasıdır.

Kıyat, Mehmet, “Gecenin Camı Çatlak”, Karşı, Sayı 86-87, Haziran-Temmuz 1994, s.22(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde akıcı ve birbirinin devamı niteliğinde bir sözcük yapılanması kullanılmıştır. “Ne...ne” bağlacına yoğun bir biçimde başvurulmuştur.

Şiirde Ahenk: “N” sesiyle aliterasyon, “ne...ne” bağlacıyla tekrar, “yel, karanlık, güneş, gelincikler, çiçek, su” sözcükleriyle teşhis, “şeker, tuz” sözcükleriyle tezat, “gece” sözcüğüyle istiare, “Gecenin camı çatlak” dizesiyle de tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle oluşturulan şiir, dört adet dokuzluktan meydana gelmiştir.

Şiirde Tema: Gecenin şair üzerinde bıraktığı etki, şiirin temasıdır.

Menemencioğlu, Muazzez, “Buluşacağımız Günün Gecesi”, Karşı, Sayı 86-87, Haziran-Temmuz 1994, s.23(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir anlatım tercih edilmiştir. Nitelemelere ve eksiltili cümlelere de başvurulmuştur.

Şiirde Ahenk: “Eğildi, doğruldu” sözcükleriyle tezat, “endişe, kuşku, karabasan” sözcükleriyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, dört adet dörtlükten oluşmuştur.

Şiirde Tema: Karamsarlık, şiirin temasıdır.

Mandela, Zindzi, (Çev.: Hüseyin Pekin), “Babamı Düşlüyorum”, Karşı, Sayı 86-87, Haziran-Temmuz 1994, s.27(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sorgulayıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Babamı düşlüyorum” dizesi ile “acaba, eğer, sen” sözcüklerinin tekrarıyla tekrar, “ağlamak, gülmek” sözcükleriyle tezat, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, beş adet dördlük arasına alınan tekli tekrar dizesinden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Babasız kalmanın oluşturduğu düşünce dolu durum, şiirin temasıdır.

Mandela, Zindzi, (Çev.: Hüseyin Pekin), “Soweto Sokaklarında Bilinmeyen Bir Dere Akıyor”, Karşı, Sayı 86-87, Haziran-Temmuz 1994, s.28(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde diyalogların ön planda olduğu bir dil tercih edilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Ceset, kan, ölüm” sözcükleriyle tenasüp, “Soweto”da bilinmeyen bir ağaç duruyor” dizesi ve “bir, akan, meyve, kimse” sözcükleriyle de tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiirde tek sözcüklü dize dikkati çekmektedir. Şiir, 6+7+9 dizelik üç bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Şiirin altına düşülen nottan anlaşıldığı kadarıyla Soweto ırkçılık tepkisine karşı direnilen bir Afrika şehridir. Şiirin teması da direnen insanların katledilmesinin verdiği acıdır.

Mandela, Zindzi, (Çev.: Hüseyin Pekin), “Kadınlar”, Karşı, Sayı 86-87, Haziran-Temmuz 1994, s.29(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde benzetmelerle çevrili bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Benim yaşamım” tamlamasıyla teşbih ve tekrar, “gibidir” sözcüğüyle de tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, dört adet ikilikten oluşmuştur.

Şiirde Tema: Bir kadının değersiz gördüğü hayatı için düşündükleri, şiirin temasıdır.

Özyürekli, Timuçin, “Alkışlarla...Alkışlarla...”,Karşı, Sayı 86-87, Haziran-Temmuz 1994, s.34(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde varsayımsal durumların ön planda olduğu ifadeler ağırlıktadır. Parantez içi ifadelere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Ölüm” sözcüğüyle teşbih, sorulan sorularla istifham, “Bir gün ben de öleceğim/ Kim bilir belki yalnız başıma/ belki de alkışlarla” dizeleriyle tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, üç adet dokuzluk arasına üçer dize alınmasından oluşmuştur.

Şiirde Tema: Şairin ölümü sonrası olabilecekleri düşünmesi, şiirin temasıdır.

Seçkin, Özgen, “Yüzündeki Papatya Tarlası”, Karşı, Sayı 86-87, Haziran-Temmuz 1994, s.56(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açıklamacı bir dil kullanılmıştır. “Memnu” gibi eski kullanımdaki sözcüklere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Ben, ellerim, bakışlarım, yara” sözcükleriyle teşbih, “kaldırımlar, sevgi, kimlik” sözcükleriyle teşhis, “Âdem ve memnu meyve” sözcükleriyle telmih, “korku, aşk” sözcükleriyle kapalı istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Yedi adet dördlükten oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Sevgilinin yüzünden şaire hissettirdikleri, şiirin temasıdır.

Aykız, Ece, “Sarıp Dergilere Sesinizi”, Karşı, Sayı 86-87, Haziran-Temmuz 1994, s.57(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde devrik ifadelerle örülü bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “ Sivas, güvercinler, sabah, sözcükler, serçe uçuşları, şiirler, karanfil, öfke” sözcükleriyle teşhis, “ses” sözcüğüyle kapalı istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Üç adet dördlük ve bir adet altılıktan oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Sivas yangını, şiirin temasıdır.

Aykız, Ece, “Penceresi Kırık Bir Sevinç”, Karşı, Sayı 86-87, Haziran-Temmuz 1994, s.58(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde, benzetmelerin yoğun olduğu bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Şiir, bulutlar, yağmurlar, kitaplar, sevdamız” sözcükleriyle teşhis, “sevdamız” sözcüğüyle teşbih, “Yüreğim, gözlerin, günün, sevinci” sözcükleriyle de kapalı istiare kullanılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçü kullanıldığı şiir, 3+4+5+4+6 dizelik beş bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Geçmişin buruk sevinci, şiirin temasıdır.

Özkuş, Kaya, “Düş Giysileriyle Dolaşırdı Çocukluğum”, Karşı, Sayı 86-87, Haziran-Temmuz 1994, s.58(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir anlatım mevcuttur.

Şiirde Ahenk: “Çocuktuk” dizesinin yinelenmesiyle, tekrar “sevgiler, düşlerimiz” sözcükleriyle istiare, “karanlık” sözcüğüyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, yedişer dizeli iki bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Çocukluk, şiirin temasıdır.

Aliye, Zeynep, “Gecenin Sonu”, Karşı, Sayı 86-87, Haziran-Temmuz 1994, s.86(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili yalındır.

Şiirde Ahenk: “Akbabalar, şiirim, bahar, gün ışığı, uyku” sözcükleriyle teşhis, “kralın soytarısı, rüzgârın kanatları” sözcükleriyle istiare “kanatları, parmakları, kadehte, perde” sözcükleriyle de redif ve kafiye kullanılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, on dördlü hece ölçüsüyle yazılan üç adet dördlükten oluşmuştur.

Şiirin Teması: Gecenin bıraktığı iz, şiirin temasıdır.

Durak Tuncer, Serpil, “Çingene”, Karşı, Sayı 86-87, Haziran-Temmuz 1994, s.87(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tasvirlerin ön planda olduğu bir dil kullanılmıştır. “Gül-bülbül” mazmununa da yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Hırçınlık, yürek, göçmen kuşları, gönül, sevgiler, meydanlar” sözcükleriyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, yirmi üç dizeden meydana gelmektedir.

Şiirde Tema: Bir çingenenin içinde bulunduğu durumlar, şiirin temasıdır.

Ada, Ahmet, “Manoli’ye Bozgun Gazeli”, Karşı, Sayı 86-87, Haziran-Temmuz 1994, s.98(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “deniz, köyler, yurt” sözcükleri ile teşhis, “ hayat, yurdum” sözcükleri ile teşbih, “gece” sözcüğü ile de istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, beş adet dördlükten oluşmuş olup serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Manoli’ye dert yanılması, şiirin temasıdır.

Yüce, Ali, ”Postmodern Piknik”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos- Eylül 1994, s.4-5(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküleyici bir dil mevcuttur. “Sapır sapır, cazır cazır, ballı ballı, hapır hupur, uça uça” gibi ikilemelerle şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Sırat” sözcüğü ile telmih, “cennet, cehennem/ öne, arkaya/gülerek, ağlayarak” sözcükleriyle tezat, “biz” sözcüğü ile teşbih, “umut” sözcüğüyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, beş adet, altılık iki adet yedilikten oluşup serbest ölçüyle kaleme alınmıştır.

Şiirde Tema: Çocukluğun hayal gücünün inançla birleşimi, şiirin temasıdır.

Kıyat, Mehmet, “Çıkmaz Sokak”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos- Eylül 1994, s.14(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde anlatımcı bir dil kullanılmıştır. “Kösnü” sözcüğü üzerinde durulmuştur.

Şiirde Ahenk: “Doyumsuzluk, çözümsüzlüğün komşu kapısı” ifadeleriyle teşbih “toprak, kent” sözcükleriyle teşhis yapılarak ve şiirin ilk ile son ikiliklerinin tekrarıyla ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, 2+24+2 dize düzeniyle oluşturulmuştur.

Şiirde Tema: Çıkmaz sokağın görüntüsü şiirin temasıdır.

Güven, Metin, “Eski Yazlar”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos- Eylül 1994, s.18(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküleyici bir dil hâkimdir.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorular ile istifham, “yazlar” sözcüğü ile teşhis, sevgilinin kehribar güneşine benzetilmesi ile teşbih, “ne söylenir/ne anlatılır şimdi” dizelerinin yinelenmesiyle tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Tema: Eski yaz anıları, şiirin temasıdır.

Akyüz, Gülsüm, “Hasretin Türküsü”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos- Eylül 1994, s.27(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sorgulayıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “Nasıl dinlenir bilmem ki /Yakılan bir ozanın türküsü/ Sesinin titreşiminde hüznü/ ve o acı ölümü/duyumsamadan” dizeleriyle ve “hasret” sözcüğüyle tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, 11+12+12+2 dizelik bölümlerden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Sivas olaylarında yakılarak öldürülen Hasret Gültekin’in ölümüne duyulan üzüntü ve acı, şiirin temasıdır.

Gör, Sıtkı Salih, “Karyağı, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos- Eylül 1994, s.31(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sorgulayıcı bir dil kullanılıp sorulan sorulara da cevap verilmiştir. “Doya doya, kana kana” gibi ikilemelerle de şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Soframda kim olaydı, kimler olaydı?” dizesiyle tekrar, sorulan sorularla istifham, “sevgili kahkahası” sözüyle istiare, “ey” sözcüğüyle nida yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, dört adet altılık ve bir adet ikilikten meydana gelmiş, serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Şiirinde sevdiği edebiyatçı dostlarını anan şairin, dost özlemi, şiirin temasıdır. Ayrıca şiirin girişinde not olarak “Harputlu Hacı Hayri”nin aynı minvaldeki bir dörtlüğü verilmiştir.

Gör, Sıtkı Salih, “Derin Göl”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos- Eylül 1994, s.32(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküleyici bir dil tercih edilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Bataklık” sözcüğüyle teşhis, soru sorularak istifham, “sen” sözcüğüyle tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, üç adet dörtlük sonrası bir mısra düzeyinde serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Derin Göl’ün şairde bıraktığı etki, şiirin temasıdır.

Gör, Sıtkı Salih, “Vadim Mi Yeşildi?”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos- Eylül 1994, s.32(Şiir)

ŞiirdeDil: Şiirde sorgulayıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “ey” sözcüğüyle nida, “duygu” sözcüğüyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, üç adet altılık ve bir adet bağımsız dizeden oluşmuştur. Serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: “Uykusuz gecelerimin yoldaşı karıma” notuyla paylaşılan şiirin teması, karısının eşi üzerindeki olumlu etkileridir.

Gör, Sıtkı Salih, “Dün Gibi”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos- Eylül 1994, s.33(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tasvirlerin ön planda olduğu bir dil tercih edilmiştir.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifam, “Bu dünyanın dört bucağı tel üretir, dün gibi” sözleriyle tekrar, “acı, tatlı” sözcükleriyle tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 6+6+6+6+2+1 dize düzeni kullanılarak serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Şairin gözünde “dün gibi” olan durumlar, şiirin temasıdır.

Gör, Sıtkı Salih, “Uğultulu Tepe-1”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos- Eylül 1994, s.34(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açık ve anlaşılır bir dil kullanılmıştır. “Tutup tutup, güle oynaya” gibi ikilemelerle de şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Ölüm ve yalnızlık” sözcükleriyle teşhis “güneş” sözcüğüyle istiare, sorulan sorularla istifham “uğultu” sözcüğüyle teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Üç adet dörtlük ve ferdi bir dizeden oluşan şiir serbest ölçü ile yazılmıştır.

Şiirde Tema: Zamanın akışında şairin kendini değerlendirmesi, şiirin temasıdır.

Gör, Sıtkı Salih, “Zümrüt”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos- Eylül 1994, s.34-35(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküleyici bir dil hâkimdir. “Art arda” gibi ikilemeler kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Öfke, kalbim” sözcükleriyle istiare, “aşk, gözler, dudaklar, yalnızlık, ipek” sözcükleriyle teşhis, “yaz günü” tamlamasıyla ise teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 5+5+5+6+1 dize düzeninde yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Şairin Ihlamur Sokağı izlenimleri, şiirin temasıdır.

Gör, Sıtkı Salih, “Kendinin Çingenesi”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos- Eylül 1994, s.35(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde betimleyici bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “uzak, yakın” sözcükleriyle tezat, “şarkı” sözcüğüyle istiare, güzel sebebe bağlanılarak hüsn-i talil yapıp ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 4+4+4+2+1 dize düzeni ile yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Bir çingenenin durumu şiirin temasıdır.

Gör, Sıtkı Salih, “Uğultulu Tepe-2”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos- Eylül 1994, s.35(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde emredici bir dil kullanılmıştır. “Azar azar” gibi ikilemelere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Göğsümün çılgılığı” tamlamasıyla teşhis, “şiir” sözcüğüyle istiare, sorulan sorularla istifham, “Göğsümün çılgılığına yasla başına” dizesiyle tekrar, güzel sebebe bağlamayla hüsn-i talil yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: İki dördlük ve bir ikilikten oluşan şiir serbest ölçü ile yazılmıştır.

Şiirde Tema: Sevgilinin aşkının şairde haykırıya dönüşmesi şiirin temasıdır.

Bilir, Ali F. ,“Sevi ve Ölüm”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos- Eylül 1994, s.50(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde emredici bir dil tercih edilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Acı” sözcüğüyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Sekiz dizeden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Aşk ve ölüm, şiirin temasıdır.

Yalkın, Sabahattin, “Budapeşte’den Gelen Son Mektup”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos- Eylül 1994, s.51(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküleyici, bir dil tercih edilmiştir.

Şiirde Ahenk: “İlona son mektubunda” dizesiyle tekrar, “Moskova Meydanı” tamlamasıyla teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, “1.2.3.” numaraları verilen üç adet beşlikten oluşmuştur ve serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: İlonna’nın son mektubunda yazdıkları, şiirin temasıdır.

Yalkın, Sabahattin, “Homo Meridionalis”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos- Eylül 1994, s.51-52(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküleyici, bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Mavi, güneş” sözcükleriyle teşhis, “gün, gece/ doğdu, öldü” sözcükleriyle tezat, “sevgili” kast edilerek teşbih, “gün, güneş” sözcükleriyle tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: “1.2.3.4.5.6.7.” numaraları verilen şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: “Yakında çıkacak ‘A-Ş-KDENİZ’ kitabından” dipnotuyla yayımlanan şiirin teması, güneşin insan hayatındaki yeridir.

Bolulu, Osman, “Dön Bana”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos- Eylül 1994, s.59(Şiir)

Şiirde Dil: Tanımlayıcı bir dil hâkimdir. “Debussy” gibi yabancı isimlere de yer verilmektedir.

Şiirde Ahenk: “Tekillik, şafak, günler” sözcükleriyle teşhis, sevgili kast edilerek de istiare yapıp ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, 4+4+5+5+4+4+5 dize düzeninden meydana gelmiştir.

Şiirde Tema: Osman Bolulu’nun (Ekim 94’te çıkacak) Hüzünleri Soyundum Eğinimden adlı yapıtından” dipnotuyla yayımlanan şiirin teması, şairin sevgilisinin yeniden kendisine dönmesini istemesidir.

Kalender Önel, Arife , “Kırvem ve Dikdörtgen”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos- Eylül 1994, s.60(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sorgulayıcı bir dik kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “sevda” sözcüğüyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 3+9+7+10 dizelik dört bölümden oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Şairin sevdayı sorgulayışı, şiirin temasıdır.

Ertence, Serap, “Ben Orada Yokum”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos- Eylül 1994, s.66(Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil tercih edilmiştir.

Şiirde Ahenk: Sevgili kast edilerek teşbih, “alt, üst” sözcükleriyle tezat, “uçurum” sözcüğüyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Basamaklı dize anlayışıyla ve serbest ölçü kullanılarak yazılan şiir, dört bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Yokluk, şiirin temasıdır.

İncilay, “Kendi Olamayan Bir Kent”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos- Eylül 1994, s.71(Şiir)

Şiirde Dil: Sade bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Güvercin, sevinç, çürümüşlük, kent, yangın” sözcükleriyle teşhis, “homosapiens” sözcüğüyle telmih, “bahar, zaman” sözcükleriyle istiare, “bir başında” sözcüğüyle tekrar, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, birkaç dizelik sekiz bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Şairin gözünde kentin durumu, şiirin temasıdır.

Meriçkan Güleç, Güler, “Nisan Dönencesi”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos-Eylül 1994, s.78, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde coğrafi terimlerin yoğun olduğu bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “dünya, çağ, nisan” sözcükleriyle teşhis, “ey” sözcüğüyle nidâ, “baharlar” sözcükleriyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Tema: Beklenti, şiirin temasıdır.

Ünver, M. Naci, “Ben Anadolu’yum”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos-Eylül 1994, s.79, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tanımlatıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Ben Anadolu’yum” dizesiyle tekrar, “yüzbinler” sözcüğüyle tecahül-i arif, “tarih” sözcükleriyle istiare, “koynumda, alnımda/ yalnızlığıma, uzaklara/var, bahar/ tahtım, bahtım” sözcükleriyle redif ve kafiye kullanılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Dört adet dördlükten oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Şairin Anadolu ile kendini özdeşleştirmesi, şiirin temasıdır.

Ünver, M. Naci, “Sanrı”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos-Eylül 1994, s.79, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküleyici bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Soru-cevap tekniğiyle ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 12 dizeden oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmış olup bazı dizeler daha içte yer almıştır.

Şiirde Tema: Sevgilinin aranması, şiirin temasıdır.

Namdar, Osman, “Prematüre”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos-Eylül 1994, s.80, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir anlatım tercih edilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Kehanet, ölüm”, sözcükleriyle teşhis, “ihamet” sözcükleriyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, üçer dizelik dört bölüm arasına yazılan birer dizeden oluşmuş, serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Doğumun şair üzerindeki derin etkisi, şiirin temasıdır.

Yeşilyurt, Türkân, “De Ki Hiç Sevmedin Mi?”, Karşı, Sayı 88-89, Ağustos-Eylül 1994, s.98, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde emredici bir dil hâkimdir.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “ey” sözcüğüyle nidâ, “baltalar, şiir” sözcükleriyle teşhis, “sen” sözcüğüyle tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: “I numarası” altında yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır. İkişer, üçer dizelik on bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Erdemli olma tavsiyesi, şiirin temasıdır.

Otyam, Nusret Kemal, “Şiire Kan Bulaştı”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.7, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır. “Oradan oraya” gibi ikilemelere de yer verilmiştir. Bolca isim tamlaması kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Güneşin yüzü, harman bulaşığı, tarihin maskesi, ülkenin geleceği” tamlamalarıyla teşhis, “Sivas, Pir Sultan Abdal, Hızır Paşa” isimleriyle telmih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 22 dizeden oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Türkiye’de yaşanan olayların Atatürk’ü hayal kırıklığına ve derin bir üzüntüye uğratacağı savı, şiirin temasıdır.

Apaydın, Talip, “Şaşılacak Şey”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.8, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde olay anlatımına dayalı bir dil hâkimdir.

Şiirde Ahenk: “Şaşılacak şey” dizesiyle tekrar, “olaylar” sözcüğüyle teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 7+6+4 dize düzeninde yazılan şiirde serbest ölçü tercih edilmiştir.

Şiirde Tema: Hayatta bazı durumların şaşkınlık uyandırabilmesi, şiirin temasıdır.

Apaydın, Talip, “Biz Dinozorlar”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.8, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin şikâyetçi bir dili vardır.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “gece, gündüz” sözcükleriyle tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 5+5+7 dizeden oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Dönemin şaire ters gelen durumlarının eleştirisi, şiirin temasıdır.

Kıyat, Mehmet, “Şafağın Sesi”, Apaydın, Talip, “Şaşılacak Şey”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.16, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili yalındır.

Şiirde Ahenk: “Şafak, kuşlar, erdem, sözcük” sözleriyle teşhis, “erdem ve mavi” sözcükleriyle istiare, “buldun” sözcüğüyle tekrar, güzel sebebe bağlamayla hüsn-i talil, “soluğun” sözcüğüyle de teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: “1.2.3.4.” olarak adlandırılan dört bölümden oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Sevgilinin şairin gözünde yaptıkları, şiirin temasıdır.

Hakkı, Ruşen, “Uzun Yürüyüş”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.17, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır. Açıklamalar ve bilinen türkülere göndermeler yapılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Elsa” sözcüğüyle telmih, “söz, bahar” sözcükleriyle kapalı istiare, “giderdik” sözcüğüyle tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 2+6+11+2 dize düzeniyle serbest ölçü tercih edilmiştir.

Şiirde Tema: Uzun yürüyüşteki gidişler, şiirin temasıdır.

Ada, Ahmet, “Yannis’e Kuşlar Gazeli”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.18, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil ve anlatım mevcuttur.

Şiirde Ahenk: “Çocukluk, evlerin ışıkları” sözleriyle istiare, “yürek, akşam” sözcükleriyle teşhis, “hey” sözcüğüyle nida yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: İsminden de anlaşılacağı üzere, şiir gazel nazım biçimi esas alınarak “ab, cb, db, eb, fb” kafiye şemasıyla ve beyitler hâlinde yazılmıştır. Gazelin ilk beytindeki “aa” düzeni bu şekilde korunmamıştır.

Şiirde Tema: Yannis özelinde Rumlara şairin bakış açısı, şiirin temasıdır.

Bereng, Patrick (Çev.: Hüseyin Pekin), “Bu Melodiyi Duyuyor Musun?”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.27-28, (Şiir)

Şiirde Dil: Çeviri olan şiirin dili yalın ve durudur.

Şiirde Ahenk: “Düş, ağaçlar, kayalar” sözcükleriyle teşhis, “Mari” sözcüğüyle tekrar, “hey” sözcüğüyle nida, sorulan sorularla istifham, şairin kendini buluta benzetmesiyle teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, altı adet altılıktan meydana gelmiş olup serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: “Siyah Afrika Şiirinden Seçmeler” başlığı altında verilen şiirin Lesotho/ Güney Afrika Cumhuriyeti’nde yazıldığı belirtilmiştir.

Sitinus, Erik, (Çev.: Hüseyin Pekin), “ Sonria Usted Por Fovor”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.28, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde anlatımcı bir dil kullanılmıştır. Çeviri olması sebebiyle açık ve anlaşılırdır.

Şiirde Ahenk: “Kış” sözcüğüyle teşhis, “güneş” sözcüğüyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, dört adet üçlükten oluşmuştur. Serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: “Siyah Afrika Şiirinden Seçmeler” başlığı altında yer alan şiir, Mozambik’te yazılmıştır. Başlığın anlamı “Lütfen Gülünüz”dür. Franco İspanya’ında slogan olmuştur. Şiirin teması ise barış arayışıdır. Başlık altında parantez içinde “ İspanya’da iç barıştan 25 yıl sonra” notu düşülmüştür.

Carney, M. (Çev.: Hüseyin Pekin), “Ben Bir Dans Eden Işık Işını Gibiyim”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.29, (Şiir)

Şiirde Dil: Çeviri olan şiirin dili açık ve anlaşılırdır.

Şiirde Ahenk: “Aşk, yürek” sözcükleriyle teşhis, “tepe, ben” sözcükleriyle teşbih, “iç, dış/ acı, tatlı” sözcükleriyle tezat, “güneş, parıltı, kamaştırmak” sözcüğüyle tenasüp yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 5+2+3+4+4+5 dize düzenine sahip olan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: “Siyah Afrika Şiirinden Seçmeler” başlığı altında yer alan son şiir olan bu şiir Bostwana’da yazılmıştır. Teması, koşullu aşktır.

Yurttaş, Hüseyin, “Sömürge”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.30-31, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde, argo sözler “ne...ne” bağlacı gibi tekrarlı bağlaçlar, “usul usul, diken diken” gibi ikilemeler, ara söz kullanılarak dilin zenginliğinden yararlanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Kuytular, gölgeler, yığınlar, okyanusun uğultusu, ölüm korkusu, yel, şapka, toprak, trenler, kamyon sürüleri, bozkır” sözcük ve tamlamalarıyla teşhis, “gitmek, gelmek/ girip çıkmak” sözcükleriyle tezat, sorularla istifham, “Afyonkeş şehirler” tamlamasıyla mecaz-ı Mürsel yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, 5+10+8+7+5+6+4 dize düzenine sahiptir

Şiirde Tema: Sömürü düzeni, şiirin temasıdır.

Tuzcu, Mehmet Mümtaz, “Sema”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.32, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili nitelemelerle örülü, parantez içi ifadelerin ağırlıkta olduğu, alıntılara yer verilen, “ağır ağır, korka korka” gibi ikilemelerin kullanıldığı bir yapıya sahiptir.

Şiirde Ahenk: “İlk harf, camın buğu tülü” tamlamalarıyla teşhis yapılarak ve konuşma havası içeren ifadeler kullanılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiirde uzun dizeler içinde kısa dörtlüğe yer verilmiştir. Tek sözcüklü dizeler de kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Seveda ve sevgi profili, şiirin temasıdır.

Topçu, İhsan, “Erotik”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.33, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde, isteklerin ön planda olduğu bir dil kullanılmıştır. Nitelemelerde ağırlıktadır.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “atlar” sözcüğüyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiirde dört adet dördlük kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Cinsel arzular, şiirin temasıdır.

Oluklu, İbrahim, “Zemberek”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.37, (Şiir)

Şiirde Dil: Birbiri ardınca uzun dizelerde tamamlanan bir şiir dili kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “K” sesiyle aliterasyon, “yasa” sözcüğüyle kapalı istiare, “ah” sözcüğüyle nida, “gün ve bülbül” sözcükleriyle teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır. Ayrıca “gül, bülbül” manzumuna da yer verilmiştir.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiirin içinde alıntı bir dördlüğe yer verilmiş, 20+1 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Günlük yaşanmışlık, şiirin temasıdır.

Sümer, Nesrin, “Yak Ateşini Sözlerin”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.38, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açıklamacı ve emredici bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Çılgılık-suskunluk” sözcükleriyle tezat, sorulan sorularla istifham, “özlem, küller” sözcükleriyle teşhis, “sözler, ses” sözcükleriyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 3+10+2 dizelik üç bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Tutkulu aşk, şiirin temasıdır.

Sümer, Nesrin, “Solgun Anlar”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.38, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde yönlendirmeye dayalı emredici bir dil hâkimdir.

Şiirde Ahenk: “Kırlangıçlar, zaman, yıldızlar, güneş” sözcükleriyle teşhis, sorulan sorularla istifham, “Bir mola ver/ biraz sabır” dizesiyle tekrar, “düşlerimin ateşi” tamlamasıyla da istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 4+5+5+1 dize düzeninin kullanıldığı şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. Parantez içi sözcük ve dizelere yer verilmiştir.

Şiirde Tema: Şairin belleğindeki anlar, şiirin temasıdır.

Taşçier, Süheyla, “Bağ”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.42-44, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sorgulayıcı ve varsayımsal bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Işık” sözcüğüyle teşbih, sorulan sorularla istifham, “kim bilir, kaç kadın” sözleriyle tekrar, “geçmiş, güneş” sözcükleriyle kapalı istiare, “rüzgâr, Ankara, bakışlar, ayaklarımız, Sakarya, düşünce, özgürlük, nameler” sözcükleriyle teşhis, “Sivas, Mumcu” sözcükleriyle telmih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Tek sözcüklü dizelerin çok kullanıldığı şiir, uzun solukludur ve serbest ölçüyle yazılmıştır(13 bölüm). Alıntılar ve sloganlara da yer verilmiştir.

Şiirde Tema: Bağın şairde bıraktığı duygular, şiirin temasıdır.

Odyakmaz, A. Nevzat, “Zamana Uzanmak”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.49, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde niteleyici ve sorgulayıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Kalabalıklar, bellek” sözcükleriyle istiare, “zaman” sözcüğüyle teşbih, sorulan sorularla istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 5+2 dize düzeninde yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Zaman kavramı, şiirin temasıdır.

Olta, Adil, “Bakarken Bir Uzağa”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.57, (Şiir)

Şiirde Dil: Öyküsel dil tercih edilmiştir. “Durup durup, ince ince” gibi ikilemelere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “Gece var ya gece” dizesiyle tekrar, “gece” sözcüğüyle teşbih ve istiare, “gelip giden” sözcükleriyle tezat, “akasya, petunya” sözcükleriyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, 9+8+8+8+7 dizelik bölümlerden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Gecenin şaire tesiri, şiirin temasıdır.

Zeynep Aliye, “Şarkılanıyor Trenin Tekerlekleri, Karşı, Sayı 90-91, Ekim-Kasım 1994, s.58, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküleyici ve tanımlayıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Aşklar, karanlık” sözcükleriyle istiare, “bulutlar, girdaplar, dalga, acılar, güneş, istasyonlar, nehirler” sözcükleriyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, beş adet üçlükten oluşmuş, serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: İstasyon görüntülerinin şairin gözündeki etkisi, şiirin temasıdır.

Güzel, Muhammet, “Başarısız Bir ‘Hoşça kal’ Denemesi”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.59, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde emredici bir dil kullanılmıştır. “Güllük güneşlik” gibi halk tabirlerine ve ara söz niteliğinde dizeye yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “yürek, yasalar” sözcükleriyle teşhis, şair ve sevgilisi kast edilerek teşbih yapıp ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 10+3+11+2 dizelik dört bölümden oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Ayrılık, şiirin temasıdır.

Kaya, Burhanettin, “Coğrafyam Sığar Mı Atlaslara?”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim-Kasım 1994, s.63-64, (Şiir)

Şiirde Dil: Öyküleyici bir dil kullanılmıştır. “Boş boş” gibi ikilemeler, “ne...ne” gibi tekrarlı bağlaçlara da yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Şehirler” sözcüğüyle mecaz-ı Mürsel, “ölüm, kalbim, gözlerim, hüznün çiçekleri, su, yağmurlar, şarkılar, coğrafyam, şehirler, şiirler, aşk” sözcükleriyle teşhis, “özlem” sözcüğüyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 1. ve 2. numaraları verilen iki bölümden oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Aşk ve ayrılık, şiirin temasıdır.

Dündar, Suca, “Son Derece Göl”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.65, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde anlatımcı bir dil kullanılmıştır

Şiirde Ahenk: . “Gezegenler” sözcüğüyle teşhis, “Cerberus” sözcüğüyle telmih, sevgilinin çiye benzetilmesiyle de teşbih yapıp ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, üç adet dördlük arasına serpiştirilen üçer ferdi dizeden oluşmuştur. Serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Aşkın müzikle harmanlanması, şiirin temasıdır.

Nazlı, Berrin, “Vatan Sağ Olsun”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.66, (Şiir)

Şiirde Dil: Epik tarzda yazılan şiir, coşkulu bir dile sahiptir.

Şiirde Ahenk: “Toprak” sözcüğüyle teşhis, “gözlerim, kirpiklerim, Anadolu Dağları” sözcükleriyle teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 6+3+5 dizelik üç bölümden oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Vatan için ödenen bedeller, şiirin temasıdır.

Nazlı, Berrin, “Yıkmayalım”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.66, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Zaman” sözcüğüyle teşbih, “perdelerin betonu” tamlamasıyla teşhis, “yazlık sinemalar, sinemaskop, siyah-beyaz, film” sözcükleriyle tenasüp yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 6+4+4+4 dize düzenine sahip olan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Anılar, şiirin temasıdır.

Uzun, Muazzez, “Sarıçta Atlar”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.67-68, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküleyici bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Mesih”, sözcüğüyle tekrar, teşbih ve telmih, “yağmurlar, utançlar, su, günahlar” sözcükleriyle teşhis, sorulan sorularla istifham, “sen”

sözcüğüyle tekrar, “öncesiz ve sonrasız” sözcükleriyle tezat, “ellerimiz” sözcüğüyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Basamaklı dize anlayışıyla yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Şairin kaydettiği anlar, şiirin temasıdır.

Taş, Engin, “Yangın Yarası”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.73, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde niteleyici bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Bugünler sırma günler” dizesiyle tekrar, “Olimpios” sözcüğüyle telmih, “gözler, ayrılık, susuş” sözcükleri ve şair ile sevgilinin çeşitli varlıklara benzetilmesiyle teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, 28 dizelik bir bütünden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Şiirin teması, sevgilinin yokluğunun şairdeki derin izleridir.

Taş, Engin, “Sürülmüş Yüreğim”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.73, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açık, anlaşılır ve sade bir dil kullanılmıştır. “(k)aşımızdır, (y)ardır” sözcükleriyle çift anlam oluşturulmaya çalışılmış ve “azar azar” gibi ikileme kullanımıyla da dilin zenginliğinden yararlanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Yüreğim” sözcüğüyle teşhis, “bakışlarımız” sözcüğüyle teşbih, “Yaz sürülmüş yüreğim” dizesiyle tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 12 dizelik tek parça hâlinde yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Sürgün yüreğin incinmişliği, şiirin temasıdır.

Çakaz, Ahmet Tazebey, “Madımak Toplar Rençber Çocukları”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim- Kasım 1994, s.82, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Bahar, bulutlar, yollar” sözcükleriyle teşhis, “Nuh, Pir Sultan, Veysel, Tebrizli Şems” sözcükleriyle telmih, “ten” sözcüğüyle teşbih, “yanar” sözcüğüyle tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 4+6+12+12 dizelik dört bölümden oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Sivas'ta yanarak ölenlere duyulan acı, şiirin temasıdır.

Kutlar, Onat, “Bir Cetvel İçin İkinci Eleştirisi”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994-Ocak 1995, s.3-4, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açık, anlaşılır ve sade bir dil kullanılmıştır. Argo sözcüklere yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Uçurtmalar, çiçek, zaman, gözyaşı çanağı” sözcükleriyle teşhis, “Orhan Veli” sözcüğüyle telmih, “siyah, beyaz/ başlamak, bitmek” sözcükleriyle tezat, “severim” sözcükleriyle tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 11+3+2+18+1+3+5+2 dize düzeni ve serbest ölçüyle oluşturulmuştur.

Şiirde Tema: Şairin ölçülemeyen kavramlara olan sevdası, şiirin temasıdır.

Odyakmaz, A. Nevzad, “Sabahattin Kudret Aksal”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994-Ocak 1995, s.10, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde bol tasvirli bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Sözcükler, perçem” sözcükleriyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Beş adet dördlük arasında bulunan bir adet üçlükten oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: “Dostluk”, şiirin temasıdır.

Uysal, Ahmet, “Orda Yağmur Sokağında”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994-Ocak 1995, s.11, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde uyarıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Orda yağmur sokağında” dizesiyle tekrar, sorulan sorularla istifham, “gece, evler, unutma” sözcükleriyle teşhis, “kendin” sözcüğüyle de istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, dört adet altılık ve bir adet ikilikten meydana gelmiştir. 8’li hece ölçüsü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Yağmur sokağı anıları, şiirin temasıdır.

Kıyat, Mehmet, “İkilikler”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994-Ocak 1995, s.12-13, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde olay anlatımına dayalı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Bir” sözcüğüyle tekrar, “ses, renk, güzellik, göz kapakları” sözcükleriyle teşbih, “ses, korku, ırmaklar” sözcükleriyle istiare “ini, yokuş” sözcükleriyle de tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, serbest ölçüyle yazılan on seliz adet ikilikten oluşmuştur.

Şiirde Tema: Doğanın şairdeki yorumu, şiirin temasıdır.

Alper, Yusuf, “Dün Gibi Zamanlarda”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994-Ocak 1995, s.14, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel ve eleştirel bir dil kullanılmıştır. Ara söz niteliğinde dizeye de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Kaygı kuşları” tamlamasıyla teşhis, “zamanlarda” sözcüğüyle tekrar, sorulan sorularla istifham, “Yusuf” sözcüğüyle telmih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir serbest ölçüyle kaleme alınmış olup 7+6+5+5+10 dizelik beş bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Geçmişe özlem, şiirin temasıdır.

Avni, Cinozoğlu, “Aşıkların Kadim Tarihi”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994-Ocak 1995, s.15, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sorgulayıcı ve sitemkar bir dil kullanılmıştır. Parantez içi ifadeler de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Fişek” sözcüğüyle teşhis, “şair” sözcüğüyle teşbih, “Hitler, Platon, Hitit” sözcükleriyle telmih, sorulan sorularla istifham, “efkarlar” sözcüğüyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, 1. ve 2. bölüm olarak adlandırılan iki bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Şairin değersizleştirilmeye olan tepkisi, şiirin temasıdır.

Wilde, Oscar (Çev.: Altay Ömer Erdoğan) , “Reading Zindanı Baladından”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994-Ocak 1995, s.20, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde, öyküsel ve betimlemelerle yüklü bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Ve” sözcüğüyle tekrar, “İsa” sözcüğüyle de telmih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Üç adet altılıktan oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Sevginin ölümle anılışı, şiirin temasıdır.

Göksel, Orhan, “Oyuncaklar”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994-Ocak 1995, s.21, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir anlatımla örülü dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Sen, düşlerim” sözcükleriyle istiare, “bulutlar, güneş, ay, oyuncaklar” sözcükleriyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 2+4+4+4 dize düzeninde yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Oyuncakların şair için ifade ettiği anlamlar, şiirin temasıdır.

Göksel, Orhan, “Hüzüntü”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994-Ocak 1995, s.21, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “gün” sözcüğüyle teşhis yapıp ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, iki adet dördlükten oluşmuş ve serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Yastan gelen hüznün, şiirin temasıdır.

Göksel, Orhan, “Pelin”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994-Ocak 1995, s.22, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde olay anlatımına dayalı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “dilim, anılar, geceler, pelin çiçeği” sözcükleriyle teşhis, “sevdalar” sözcüğüyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Dört adet dördlükten oluşan şiirde, serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Pelin çiçeğinin kaderi, şiirin temasıdır.

Bayar, Zühtü, “Yakılacak Adam”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994-Ocak 1995, s.23, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde, açık ve anlaşılır bir dil kullanılmıştır. Ara söz niteliğindeki dizelere yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Yakılacak adam” dizesinin tekrarıyla ve “okudu” sözcüğüyle tekrar, “Sivas” sözcüğüyle telmih, “aydınlık, karanlık” sözcükleriyle tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Basamaklı dizelerden oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Şiirin teması, ölüme duyulan üzüntüdür. “Asım Bezirci için” notuyla yayımlanmıştır.

Çağlar, Ali Özenç, “Özgürlüğün Saati”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994-Ocak 1995, s.24, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tanımlayıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Özgürlük” sözcüğüyle tekrar yapıp ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 5+3+1 dize yapısına sahip şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Özgürlük, şiirin temasıdır.

Kaba, Betül, “Karışık İp”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994-Ocak 1995, s.24, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde şikâyetçi ve eleştirel bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Eşkıyalık” sözcüğüyle teşhis, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 7+5 dize düzeninde yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Eşkıyalık, şiirin temasıdır.

Alphan, M. Mazhar, “Dünya Dalından Kopar”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994-Ocak 1995, s.30, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde anlatımcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Toroslar” sözcüğüyle teşhis, “dünya” sözcüğüyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, iki adet dördlük ardına yazılan üç adet ikilikten oluşmaktadır.

Şiirde Tema: Dünya devinimi, şiirin temasıdır.

Köse, Hüseyin, “Hüzünçağ”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994-Ocak 1995, s.40, (Şiir)

Şiirde Dil: Varsayımsal bir dilin kullanıldığı şiirde parantez içi dizeler de yer almıştır.

Şiirde Ahenk: “İnsanlık” sözcüğüyle teşhis, sorulan sorularla istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Altı bölümden oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Hüzün ve üzüntü, şiirin temasıdır.

Doğan, Tan, “Pır”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994-Ocak 1995, s.41, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tanımlayıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Kuş, ölüm” sözcükleriyle teşhis, “dört” sözcüğüyle tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 4+4+3+1+3 dize düzeniyle yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Ölüm, şiirin temasıdır.

Yurdakul, Kuvvet, “-?-”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994-Ocak 1995, s.42, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde anlatımcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Sevda ve yüzyıl” sözcükleriyle istiare, “suskunluk” sözcüğüyle teşhis, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, on iki dizelik tek parça halinde, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Sevda, şiirin temasıdır.

Yılmaz, Yasemin, “Tabu”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994-Ocak 1995, s.42, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde, benzetmelerle dolu bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Zaman, ruhum” sözcükleriyle teşbih, “girdabım, acılarım, ruhum, şiirlerim” sözcükleriyle de teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Dokuz dizeden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Hayâl kırıklığı, şiirin temasıdır.

Topal, Mustafa, “Dilimi Elim Ettiler”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994-Ocak 1995, s.75, (Şiir)

Şiirde Dil: Satirik tarzda yazılan şiirde eleştirel bir dil kullanılmıştır. “Gutın abın, gut morgın, okey, hello” gibi yabancı sözcüklere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Dil” sözcüğüyle tekrar, “cahil, âlim” sözcükleriyle tezat yapılarak dize sonlarında ise redif ve kafiye uyumlarıyla ahenk sağlanmıştır. (Türkçesi, tarihçesi, erkekçesi/ etek, diskotek, ipotek/ sazlar, cazlar, dansözler/ dilimiz, gülümüz, yolumuz).

Şiirde Yapı: Altı adet dördlükten oluşan şiir, “nakarat” başlıklı bir dördlük de taşımaktadır. Nakarat dışındaki dördlüklerde “aaab” düz kafiye şeması kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Türkçenin, yabancı dillerin egemenliği altında bırakılmasına duyulan tepki, şiirin temasıdır.

Gül, F. Kadri, “Şarkı”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994-Ocak 1995, s.77, (Şiir)

Şiirde Dil: Sade ve anlaşılır bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Yüreğim” sözcüğü ve sevgili kast edilerek teşbih, “kanın ve yüreğim” sözcükleriyle teşhis, “şarkı” sözcüğüyle de istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 14 dizelik şiirde, serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Sevginin şarkıya dönüşmesi, şiirin temasıdır.

Ulusoy İbşiroğlu, Saliha, “Sıcak Buzlardayım”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994-Ocak 1995, s.78, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde benzetmelerle örülü bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Şairin kendisini kast etmesiyle teşbih, “umut, tünel, güneş” sözcükleriyle teşhis, “düş” sözcüğüyle istiare, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Üç adet dördlük ve bir adet beşlikten oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Umutsuzluk, şiirin temasıdır.

Büyükcebeci, İlhan, “Erguvan Günler”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994-Ocak 1995, s.78, (Şiir)

Şiirde Dil: Yalın bir dilin kullanıldığı şiirde, alıntı dize de yer almıştır.

Şiirde Ahenk: Sevgili ve sedef köpüklü bir dalgaya teşbih edilerek ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 5+5+4+4+3 dize düzeninde yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Şairin erguvan olarak gördüğü günlerin izleri, şiirin temasıdır.

Uysal, Ahmet, “Oralar ki Şiirin İklimindedir”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat- Mart 1995, s.1, (Şiir)

Şiirde Dil: Tasvirlerin ön planda olduğu bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Gelmek, geçmek” sözcükleriyle tezat, “yüz” sözcüğüyle teşhis, “yanım” sözcüğüyle teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Üç adet dördlükten oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Şiir iklimi bölgeleri, şiirin temasıdır.

Uysal, Ahmet, “Suların Rüzgârı”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat- Mart 1995, s.1, (Şiir)

Şiirde Dil: Sade bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Şiir, rüzgâr, bulutlar, toprak” sözcükleriyle tekrar, “güz” sözcüğüyle teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Dört adet dördlük ve bir adet ikilikten oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Doğa ile şairin bütünleşmesi, şiirin temasıdır.

Gökhan, Halil, “Göçer Şenlik”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat- Mart 1995, s.6, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin yabancı sözcüklerle çevrili bir dili vardır. Parantez içi dizelere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Gece” sözcüğüyle istiare, “gitmesin/büyümesin” sözcükleriyle de redif ve uyak kullanılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Ferdi bir dize sonrası üç dörtlükten oluşan şiirde konuşma çizgisi de kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Şenlik, şiirin temasıdır.

Gör, Sıtkı Salih, “Öykü Bitti”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat- Mart 1995, s.7, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir anlatım kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Mor, körfez, dalgalar, ses, gece” sözcükleriyle teşhis, “geceydi” sözcüğüyle tekrar, “yürek” sözcüğüyle istiare, sorulan sorularla istifham ve sevgili kast edilerek teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 7+9+6+6+6+1 dize düzeni ve serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Sevgilinin gidişinin şairdeki olumsuz etkisi, şiirin temasıdır.

Köz, Mustafa, “Gül Gazel”, “Öykü Bitti”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat- Mart 1995, s.7, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tavsiyeci ve emredici bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Ten, gece, gün” sözcükleriyle teşhis, “ey” sözcüğüyle nida, “ağlar, güler” sözcükleriyle tezat, “gül” sözcüğüyle tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Hatayî'nin bir dörtlüğü alıntılanarak başlanan şiir, beş adet beyitten oluşmuştur. İsminden de anlaşılacağı üzere gazel nazım biçimiyle ve “aa, ba, ca, da, ea” şemasıyla oluşturulmuştur.

Şiirde Tema: “Altıok”a notuyla paylaşılan şiirin teması, gülün şairdeki anlamıdır.

Topçu, İhsan, “Gülten Hanım’ı Tanımazsınız”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat- Mart 1995, s.9, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tanıtımcı bir dil kullanılmıştır. Konuşma havası mevcuttur.

Şiirde Ahenk: “Gözler, güzellik, mutluluk” sözcükleriyle teşhis, “yıldızlar” sözcüğüyle istiare, “Siz Gülten Hanım’ı tanımazsınız” dizesiyle de tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 3+6+3+6+3 dize düzeninde yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Gülten Hanım hayranlığı, şiirin temasıdır.

Kıyat, Mehmet, “Gölgesine Oturan Güneş”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat- Mart 1995, s.24-26, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Damarlar, şair, atlar, kuşlar, dans, direnç” sözcükleriyle teşbih, “orman, ilkyaz, güneş, başak” sözcükleriyle teşhis, “toprak, kum, deniz/ deniz, zeytin, güneş, kekik, defne, ağustos böceği” sözcükleriyle de tenasüp yazılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 1.2.3.4.5.6.7.8.9. ve 10. bölüm başlıklarıyla yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır. Tek sözcüklü dizelere de yer verilmiştir.

Şiirde Tema: Doğanın devinimi, şiirin temasıdır.

Karadayı, İsmet Kemal, “Yok-sun”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat- Mart 1995, s.29, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tavsiyeci bir dil kullanılmıştır. “Ne...ne” gibi bağlaçlara yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Sevgili” kast edilerek teşbih, “güzel, çirkin/ iyi, kötü/ doğru, yanlış” sözcükleriyle tezat, “deniz” sözcüğüyle de teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Üç adet beşlikten oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Sevgilinin yokluğu, şiirin temasıdır.

Bayar, Zühtü, “Punkie Func.”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat- Mart 1995, s.29, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde uyarıcı bir dil kullanılmıştır. Tasvirlerden de yararlanılmıştır. “Punkie, Mohikanlar, cadde-i kebir” gibi yabancı sözcüklere de yer verilmiştir. Argo sözcükler de kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Ah” sözcüğüyle nida, “Bana bir çengel/ Sana bir çengel/ Ona bir çengel” dizeleriyle tekrar, “Punkie” sözcüğüyle teşbih, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Basamaklı dizelerin kullanıldığı şiirde üç bölüm bulunup serbest ölçü tercih edilmiştir.

Şiirde Tema: Bir kadının ruhunun bedeninden daha güzel olduğuna çekilen dikkat, şiirin temasıdır.

Gönenç, Tekin, “Şarkılarım”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat- Mart 1995, s.31, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tasvirici bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “ Gelirdiniz, giderdiniz” sözcükleriyle tezat, “ellerim, saçlarım, sarhoşluğum” sözcükleriyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Bir adet dördlük ve üç adet beşlikten oluşan şiirin bazı yerleri basamaklı dizelerle yazılmıştır. Serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Eskiye özlem, şiirin temasıdır.

Grande, Félix, (Çev.: Cengiz Büker), “Korku”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat- Mart 1995, s.32, (Şiir)

Şiirde Dil: Çeviri olan şiirin dili sade tutulmuştur parantez içi dizelere de yer verilmiştir. Şiir, İspanyolcadan çevrilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Korkumuz” sözcüğüyle teşbih, “Biz korkuyoruz, siz korkuyorsunuz” dizesi ve “hâlâ” sözcüğüyle tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 8+11+7 dizelik üç bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Korku, şiirin temasıdır.

Yücel, Şevket, “Şiirli Dakikalar”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat- Mart 1995, s.37, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “O, şiirler” sözcükleriyle tekrar, “ikinci güneşi” tamlamasıyla teşbih, sorulan sorularla istifham, şairin kendini kast etmesiyle teşbih, “o” sesiyle de asonans yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 3+3+5+5+5 dize düzeniyle oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Şiirin şair üzerindeki etkisi, şiirin temasıdır.

Akman, Sabahattin, “Kırbaç”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat- Mart 1995, s.42, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde akıcı ve sade bir dil kullanılmıştır. “Köpük köpük” gibi ikilemelerle şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Ey, ah” sözcükleriyle nida yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 8+6 dizelik iki bölümden oluşan şiirde tek sözcüklü dizeye de yer verilmiştir. Serbest ölçü tercih edilmiştir.

Şiirde Tema: Şairin arzuları, şiirin temasıdır.

Akman, Sabahattin, “ Ozanın Nefesi”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat- Mart 1995, s.42, (Şiir)

Şiirde Dil: Yalın bir dilin kullanıldığı şiirde “ne...ne” bağlacı gibi tekrarlı bağlaçlarla şiirin dili zenginleştirilmiştir. Parantez içi ifadeler de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Ah” sözcüğüyle nida yapılarak ve “nefesi, ezgisi” sözcükleriyle redif ve kafiye kullanılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 8 dizelik tek bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Bir şairin durumu, şiirin temasıdır.

Yaşar, Yunus, “Seni Sevmekten Sanık”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat- Mart 1995, s.43, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde durum anlatımına dayalı bir dil mevcuttur. “Ne...ne” bağlacı çokça kullanılmış, sayısal ifadeler de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Yalnızlığım, sevdam, tarihin” sözcükleriyle teşhis, “yalnızlığım” sözcüğüyle tekrar, “şehir” sözcüğüyle mecâz-ı mürsel, “göğüs ve kahkaha” sözcükleriyle de istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: “a,b,c,d” başlıklı dört bölümlü şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Sevme suçu, şiirin temasıdır.

Nazlı, Berrin, “Anne Yüreği”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat- Mart 1995, s.50, (Şiir)

Şiirde Dil: Tasvirlerin ön planda olduğu bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Belki bir gün” dizesiyle tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 3+4+3+2+4+3 dize düzeniyle yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Hayaller, şiirin temasıdır.

Göksel, Orhan, “Gün Yırtıldı” , Karşı, Sayı 94-95, Şubat- Mart 1995, s.56, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Gün” sözcüğüyle istiare,, “sabah, güneş” sözcükleriyle teşhis, “bir” sözcüğüyle de tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 6+3+4 dizelik üç bölümden oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Hayatın içindeki ters durumlar, şiirin temasıdır.

A., Nurcihan, “Ne Ettiler Ne Buldular”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat- Mart 1995, s.63, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sorgulayıcı bir dil kullanılmıştır. “Damar damar” gibi ikilemelerle de şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “ben, dalgalar” sözcükleriyle teşbih, “papatya” sözcüğüyle teşhis, “yarın” sözcüğüyle de istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Yedişer dizelik iki bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Yalnızlaşma, şiirin temasıdır.

Ercin, Erdal, “Ömrüm”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat- Mart 1995, s.68, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tanımlayıcı bir dil kullanılmıştır. “Ne...ne” bağlacı da sıkça kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Hey” sözcüğüyle nida, “ne...ne” bağlacının sık kullanılmasıyla tekrar, “ömrüm” sözcüğüyle teşbih ve teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Üç adet beşlik, bir adet altılıktan oluşan şiirde tek sözcüklü dizeler de yer almıştır. Serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Şairin ömrüne bakış açısı, şiirin temasıdır.

Yurttaş, Hüseyin, “Sömürge”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan- Mayıs 1995, s.6-7, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde, argo sözler “ne...ne” bağlacı gibi tekrarlı bağlaçlar, “usul usul, diken diken” gibi ikilemeler, ara söz kullanılarak dilin zenginliğinden yararlanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Kuytular, gölgeler, yığınlar, okyanusun uğultusu, ölüm korkusu, yel, şapka, toprak, trenler, kamyon sürüleri, bozkır” sözcük ve tamlamalarıyla teşhis, “gitmek, gelmek/ girip çıkmak” sözcükleriyle tezat, sorularla istifham, “Afyonkeş şehirler” tamlamasıyla mecaz-ı Mürsel yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, 5+10+8+7+5+6+4 dize düzenine sahiptir

Şiirde Tema: Sömürü düzeni, şiirin temasıdır.

Kıyat, Mehmet, “Yaşadığımız”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan- Mayıs 1995, s.8-11, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde benzetmelerle örülü bir dil kullanılmıştır. “Katlayıp katlayıp, kırıp dökmek, diken diken, ırmak ırmak, kentten kente” gibi çok sayıda kullanılan ikilemeyle şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Günler” sözcüğüyle teşbih, “günler, ilkyaz, göz ağrısı, giyotin, karanlık, deniz fenerleri, toprak, çiçek, yüreğimiz, mızrağım, güneş” sözcükleriyle teşhis, “bir” sözcüğüyle tekrar, “boşalmak, dolmak/ gülmek, ağlamak” sözcükleriyle tezat, “gülüş” sözcüğüyle hüsn-i talil yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Birden ona kadar numaralandırılan on bölümden oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Yaşananlar, şiirin temasıdır.

Kıyat, Mehmet, “Yaşadığımız”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan- Mayıs 1995, s.8-11, (Şiir)

Bu şiirin düzeltilmiş hali yüzüncü sayıda yeniden yayımlandığı için incelemesi yüzüncü sayıda yapılmıştır.

Çelebioğlu, Nurten, “Direncin Soluğu”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan- Mayıs 1995, s.14, (Şiir)

Şiirde Dil: Anlamın uzun dizelere yayıldığı bir dil tercih edilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Direnç, mevsimler”, sözcükleriyle teşhis, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 7+8 dizelik iki bölüm hâlinde yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Acıya direnç, şiirin temasıdır.

Çelebioğlu, Nurten, “Hüzünlü Dokunuşunda Bahar”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan- Mayıs 1995, s.14, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde akıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Meltem, hüznün, yürek” sözcükleriyle teşhis, sorulan sorularla istifham, “ah” sözcüğüyle nida, “gözlerinde” sözcüğüyle de istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 8+10 dizelik iki bölümden oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Hüzün, şiirin temasıdır.

Aşut, Attila, “77’yi Unutma”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan- Mayıs 1995, s.15, (Şiir)

Bu şiirin düzeltilmiş hali yüzüncü sayıda yeniden yayımlandığı için incelemesi yüzüncü sayıda yapılmıştır.

Çolak, Veysel, “Hayata Çıkalım”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan- Mayıs 1995, s.16, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde konuşma havası mevcuttur.

Şiirde Ahenk: “Sokaklar, öfke, yüreğim, yalnızlık, ellerim, ayaz, sabahlar, gün” sözcükleriyle teşhis, “kent” sözcüğüyle mecaz-ı mürsel, “ellerim” sözcüğüyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiirde 8+8+10+6 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: İstenenlerin yapılamaması, şiirin temasıdır.

Paksoy, Abdülkadir, “Kapılar Kapanmadan Tren Kalkmıyor”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan- Mayıs 1995, s.27, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili konuşma havası biçimindedir.

Şiirde Ahenk: “Radyo” sözcüğüyle teşbih, “akşam oluyor akşam/ akşam olsun/ kapılar kapansın” dizeleriyle tekrar, “radyo ve ışıklar” sözcükleriyle teşhis, “a” sesiyle de asonans yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 6+8+11 dizelik üç bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Belirli şartlarla gerçekleşen durumlar, şiirin temasıdır.

Sarıaslan, Ümit, “El Eli Yur El de Yüzü”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan- Mayıs 1995, s.28, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sorgulayıcı bir dil kullanılmıştır. “El eli yur idi el de yüzü” gibi halk tabirlerine yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “ruh, ölüm, günler” sözcükleriyle teşhis, “uçurum” sözcüğüyle de teşbih, “buz, yangın” sözcükleriyle de tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Dört adet dörtlükten oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Hayatın insanı kirletiş, şiirin temasıdır.

Yücel, Şevket, “Eskimişliğiniz”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan- Mayıs 1995, s.29, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sitemkâr bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Düşünceleriniz, siz” sözcükleriyle istiare, “incelikler” sözcüğüyle teşhis, “sevgileriniz” sözcüğüyle teşbih, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 3+3+4+3+3 dize düzeninin kullanıldığı şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Eskimişliğe karşı sitem, şiirin temasıdır.

Doğan, Tan, “Nisan”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan- Mayıs 1995, s.30, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde istekle bütünleşen emredici bir dil kullanılmıştır. “Ağır ağır, kanat kanat, çakıl çakıl, kum kum, afiş afiş, pankart pankart, taş taş kaya kaya, dağ dağ” ikilemeleriyle “ne...ne” bağlacının kullanımıyla şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Pas, acı, horonlar, halaylar, sazlar” sözcükleriyle teşhis, “soluk” sözcüğüyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 20+2 dizelik iki bölümden oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Nisan ayının yaşattığı hisler, şiirin temasıdır.

Kafalı, Serkan, “ Yaz Dostum”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan- Mayıs 1995, s.31, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde emredici ve öğüt verici bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Şiirler, yalnızlık, meltem, karanlık, ölüm, gözler” sözcükleriyle teşhis, “kendin” sözcüğüyle de teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 8+9+7+10 dizelik dört bölümden oluşan şiirde serbest ölçü tercih edilmiştir.

Şiirde Tema: Dosta tavsiyeler, şiirin temasıdır.

Fried, Erich (Çev.: Arife Kalender Önel), “İlan”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan- Mayıs 1995, s.32, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde emredici bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “ Yağmur” sözcüğüyle teşhis, “şair” kast edilerek de teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı:6+5 dizelik iki bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: İyi dilekler, şiirin temasıdır.

Fried, Erich (Çev.: Arife Kalender Önel), “Ayrılma”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan-Mayıs 1995, s.32, (Şiir)

Şiirde Dil: Çeviri olan şiirin dili, konuşma havası taşımaktadır.

Şiirde Ahenk: “Sudan, tuzdan” sözcükleri arasındaki redif ve kafiyeyle ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: İki adet dördlükten oluşan şiirde serbest ölçü tercih edilmiştir.

Şiirde Tema: Başa gelecek durumlar, şiirin temasıdır.

Savaşçı, Özgür, “Akdeniz Türküsü”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan- Mayıs 1995, s.33, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tasvirin ön planda olduğu betimleyici bir dil kullanılmıştır

Şiirde Ahenk: “Oy Akdeniz Akdeniz” dizesiyle tekrar, “ey” sözcüyle nida, “ağaçların yaprakları” tamlamasıyla teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Beş adet dördlükten oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Akdeniz atmosferi, şiirin temasıdır.

Savaşçı, Özgür, “Ortaköy İzlenimleri”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan- Mayıs 1995, s.33, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel anlatımlı bir dil tercih edilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Ay, sular, teknelerin çıpaları, gemilerin bayrakları” sözcük ve tamlamalarıyla teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Üç adet dördlükten oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Ortaköy’den görüntüler, şiirin temasıdır.

Meriçkan, Güleç Güler, “Düğüm İşi”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan- Mayıs 1995, s.40, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade bir dil kullanılmıştır. “Gün gün, iğneden ipliğe” ikilemeleri ile şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Ağrı, güvercin sekmesi, silah” sözcükleriyle teşhis, sorulan sorularla istifham, “gülmek/ağlamak” sözcükleriyle tezat, “ey” sözcüğüyle de nida yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, 7+6+7+6+7 dizelik bölümlerden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Hayatın gergef gibi işleniş, şiirin temasıdır.

Ertence, Serap, “Renklerle Çiçeklerle”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan- Mayıs 1995, s.41, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde çağrışımsal bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Ses ve demet” sözcükleriyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 4+10 dizelik iki bölümden oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Beklenti, şiirin temasıdır.

Öztürk, Melahat, “Sevgi Ulağı”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan- Mayıs 1995, s.42, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tasvirlerin ön planda olduğu bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Bir sevgi getirdim sana” dizesiyle tekrar, “Hiroşima” ile telmih, “gün, yürek, tarlalar” sözcükleriyle teşhis, “eski, yeni” sözcükleriyle de tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiirde 6+5+8+6 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Sevgi, şiirin temasıdır.

Kale, Muzaffer, “Rücû”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan- Mayıs 1995, s.53, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde konuşma havası tercih edilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Sedir ağaçları, ışıklar” sözcükleriyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiirde 3+3+2+1+2 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: İyiye, güzele olan beklenti, şiirin temasıdır.

Çamlı, Fevzi, “Geçip Gitmeyen İlkyaz”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan- Mayıs 1995, s.54, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde benzetmelerle örülü bir dil kullanılmıştır. Alıntı dizeye de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Gece, nabız, bakışlar, Haydarpaşa Garı, vapur kampanaları, gonca” sözcükleriyle teşhis, “sevda, pazar, saçlar, gözler, bakışlar” sözcükleriyle teşbih, “nabız” sözcüğüyle intak yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Üç adet altılık ve bir adet beşlikten oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Sevgi, şiirin temasıdır.

Kılıç, Mehmet, “Akdeniz’e Monolog”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan- Mayıs 1995, s.55, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sorgulayıcı bir dil kullanılmıştır. “Direngen” gibi pek rastlanmayan sözcüklere yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “Şimdi şurdan konuşsam/ Duyar da alevlenir mi?/ Alevlenir mi Akdeniz?” dizeleri ve “konuşsam, velev ki” sözcükleriyle tekrar, “bahar, yar, duyar” sözcükleri arasındaki kafiyeyle, “Sportakist, Kral Liebknecht, Nazım Hikmet” isimleriyle telmih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiirde 4+5+5+5+5+5+1 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Akdeniz’den beklenenler, şiirin temasıdır.

Topçugil, Hüseyin, “A Be Ce”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan- Mayıs 1995, s.58, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde anlatımsal bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Harfler, aydınlık, ayak izleri, yalnızlık” sözcükleriyle teşhis, “harfler, türküler, şiir, kitap” sözcükleriyle de teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, 6+8+5+6 dizelik dört bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Harflerin hayatımızdaki önemi, şiirin temasıdır.

Cinozoğlu, Avni, “Çocuk ve Kaptan”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan- Mayıs 1995, s.66, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tanımlayıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “y” sesiyle aliterasyon, “şair” kast edilerek de teşbih yapıp ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, yedi dizen oluşmuştur.

Şiirde Tema: Çocuk bakış açısıyla kaptanın durumu, şiirin temasıdır.

Sümer, Nesrin, “Solgun Anlar”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan- Mayıs 1995, s.69, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde devrik ifadelerin ön planda bulunduğu bir dil kullanılmıştır. Parantez içi dize ve ifadelere yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “gönlümün kırlangıçları, zamanın umutları, yıldızlar, güneş” sözcükleriyle teşhis, “Bir mola ver/ biraz sabır” dizesiyle de tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 4+5+5+1 dize düzeniyle serbest ölçü kullanılarak oluşturulmuştur.

Şiirde Tema: Anılar, şiirin temasıdır.

Sümer, Nesrin, “Yak Ateşini Sözlerin”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan- Mayıs 1995, s.69, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tanımlayıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Dün, bugün, yarın” sözcükleriyle tenasüp, sorulan sorularla istifham, “küller, sözler” sözcükleriyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiirde 3+10+2 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Sözlerin etkisi, şiirin temasıdır.

Uysal, Ahmet, “Adı Aşk Olur”, Karşı, Sayı 98-99, Haziran- Temmuz 1995, s.2, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açık ve sade bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Adı aşk olur, tutunursun” dizesiyle tekrar, “çakıl taşları, kuşlar” sözcükleriyle de teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, dört adet beşlikten oluşmuştur.

Şiirde Tema: Aşka tutunma, şiirin temasıdır.

Özyürekli, Timuçin, “Seni Kim Benim Kadar Sevebilir?”, Karşı, Sayı 98-99, Haziran- Temmuz 1995, s.3, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde emredici bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Seni kim benim kadar sevebilir?” dizesiyle tekrar, sorulan sorularla istifham, “Yürüsek toprak yarılr çiçekler savrulur/ Gülsen dağılr bulutlar, ortalık aydınlanır/ Başımı kucağında saklasam ıslanır saçlarım/ Ağzın ağzıma değse güvercinler havalanır” dizeleriyle hüsn-i talil yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Üç adet dörtlük arasına üçer beyit yazılarak oluşturulan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Sevginin büyüklüğünün gösterilmesi, şiirin temasıdır.

Gör, Sıtkı Salih, “Requiem”, Karşı, Sayı 98-99, Haziran- Temmuz 1995, s.4, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel ve tasvirsel bir dil kullanılmıştır. “Korka korka” gibi ikilemelere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Gece, gündüz” sözcükleriyle tezat, “ey” sözcüğüyle nida ve tekrar, sorulan sorularla istifham, “Bruno” sözcüğüyle tekrar, “hızı, yıldızı/ gündüz, düpedüz” sözcükleriyle de redif ve kafiye yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, 10+4+5+4 dize düzeniyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Ölüm üzüntüsü, şiirin temasıdır. “Dost Bruno’nun anısına saygıyla” notuyla yayımlanmıştır.

Olta, Adil, “Geldiğim Yerlere”, Karşı, Sayı 98-99, Haziran- Temmuz 1995, s.5, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiird gereklilik dili kullanılmıştır. “Geldimdi” gibi Türkçe dil bilgisi kalıbı dışında üretilen sözcüklere yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Ay, atlar, samanyolu” sözcükleriyle teşhis, “kuşlarla” sözcüğüyle tekrar, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 11+7+5+5 dize düzeniyle oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: İstekler, şiirin temasıdır.

Yazıcı, Halim, “Prizma”, Karşı, Sayı 98-99, Haziran- Temmuz 1995, s.6, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Bir yıldız” sözcükleriyle tekrar, “gökyüzü” sözcüğüyle teşhis, “ömrümüzün ışığı, zaman” sözcükleriyle teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Bir adet üçlük ve dokuz adet ikilikten oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Hayatın yansımaları, şiirin temasıdır.

Cinozoğlu, Avni, “Sur”, Karşı, Sayı 98-99, Haziran- Temmuz 1995, s.15, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tanımlayıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Ankara, İstanbul” sözcükleriyle teşbih, “Kerbela, İsrail” sözcükleriyle telmih, “Kızkulesi, albatros” sözcükleriyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Dört adet dördlükten oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Surun gücü, şiirin temasıdır.

Topçu, İhsan, “Yaktınız ve Gittiniz”, Karşı, Sayı 98-99, Haziran- Temmuz 1995, s.18, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde isyankâr bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Yaktınız ve gittiniz” dizesiyle tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Yedi adet ikilikten oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Sivas katliamı, şiirin temasıdır.

Göksel, Orhan, “Yorum”, Karşı, Sayı 98-99, Haziran- Temmuz 1995, s.19, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde konuşma dili tercih edilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Zaman, daktilo, mısralar” sözcükleriyle teşhis, “babam, çocuk” sözcükleriyle teşbih, “ah” sözcüğüyle nida, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir 6+7+6+4+4+3+5+1 dize düzeninde oluşturulmuştur. Tek sözcüklü dizelere de yer verilmiştir.

Şiirde Tema: Geçmişe duyulan özlem, şiirin temasıdır.

Çağlar, Ali Özenç, “Ve Türküler Çılgına Dönüşüyor Doğuda”, Karşı, Sayı 98-99, Haziran- Temmuz 1995, s.32, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açık ve anlaşılır bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “sistem, şiirleriniz” sözcükleriyle teşhis, “sözcükleriniz” ile istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, 11+16+2+1 dize düzeniyle kurulmuştur.

Şiirde Tema: İnsanların yokluğu, şiirin temasıdır.

Ecrin, Erdal, “Bu Sevda”, Karşı, Sayı 98-99, Haziran- Temmuz 1995, s.33, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tanımlayıcı bir dil kullanılmıştır. “Pır pır” gibi yansımaya bağlı ikilemelere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Bakış, sevda, sen” sözcükleriyle teşbih, “sabah, akşam” sözcükleriyle tezat, “sevda, bahar” sözcükleriyle teşhis, “gün gelir” sözcük grubuyla da tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiirde 6+6+7+5+5 dize düzeni mevcuttur.

Şiirde Tema: Sevda, şiirin temasıdır.

Avşar, Sevil, “Yunus’ça”, Karşı, Sayı 98-99, Haziran- Temmuz 1995, s.36, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde gereklilik söylemlerine dayalı bir dil kullanılmıştır. “Tek tek” gibi ikilemelere yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Sandık diplerinde saklanmamalı” dizesiyle tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Dokuz dizelik bir bütünden oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Yapılması gerekenler, şiirin temasıdır.

Akdemir, Yasin, “Anneme Övgülü Sözler”, Karşı, Sayı 98-99, Haziran- Temmuz 1995, s.43, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde konuşma dili kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “vuruyor usuma” söz grubuyla da tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiirde 5+2+3+5+2 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Bir çocuk gözüyle babanın korkunçluğu, annenin güzelliği, şiirin temasıdır.

Duranoğlu, Gönül, “Sevgiye Ağıt”, Karşı, Sayı 98-99, Haziran- Temmuz 1995, s.53, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tasvirici bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Ben, o” sözcükleriyle şair kast edilerek teşbih, “gemilerim” sözcüğüyle de teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 5+4+4 dizelik üç bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Ağıt, şiirin temasıdır. Şiir, “Yücel’e” notuyla yazılmıştır.

Alper, Yusuf, “Her Kapının Şiirle”, Karşı, Sayı 98-99, Haziran- Temmuz 1995, s.64, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde gerekliliğe dayalı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Bilinmeli” sözcüğüyle tekrar, “baykuş ve yürek” sözcükleriyle teşhis, “açmak, kapamak” sözcükleriyle de tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 7+2+11+2 dize düzeninde olan şiir serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Güzelliklere dikkat, şiirin temasıdır.

Özer, Ahmet, “Burda ve Her Yerde”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.6, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Deniz, sevinçlerimiz, aşklarımız, yağmur” sözcükleriyle teşhis, “şiir” sözcüğüyle istiare, “yüreğim” sözcüğüyle teşbih, “Yüreğimi rüzgârla doldurmak için/ Bir hançer olmuşlardı damarına şiirin” dizeleriyle hüsn-ü talil yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, 10+7+5+2 dize düzeniyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Doğanın ve zamanın şairde bıraktığı izlenimler, şiirin temasıdır.

Çolak, Veysel, “İşte O Zaman”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.7, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde konuşma havasına yakın bir dil kullanılmıştır. Konuşma çizgisine yer verilerek düzyazıya yaklaşılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Renkler, ışık, bulut ve akşam” sözcükleriyle teşhis, “çeliğe direnen ses” ifadesiyle tekrar, herkesin kırık bir gülümsemesinin olması bir nedene bağlanarak da hüsn-ü talil yapıp ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: “1. ve 2.” numaralı iki bölümden oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Bekleyiş, şiirin temasıdır.

Baki, Hayati, “7. Rosa Luxemburg Harfî”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.9-10, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tanımlayıcı ve öyküsel bir dil kullanılmıştır. “Pırıl pırıl” gibi ikilemelere yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Hışırtı, cam, bilinç, aşk, çiçek, rosa, kardeşlik, barış çiçeğinin aydınlığı, güneş, ölüm, umut, gün” sözcük ve tamlamalarıyla teşhis, “yürek, kader” sözcükleriyle de teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: “1.2.3.4.” numaralarıyla dört bölüme ayrılan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: “İnsan harfleri”, notuyla yazılan şiirin teması, şairin güle tutkusudur.

Odyakmaz, A. Nevzad, “Yeni Sevdalar”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.12, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde konuşma dili tercih edilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Sevda” sözcüğüyle teşhis, “haydi” sözcüğüyle nida yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 8 adet ikilikten oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Yeni sevdalara niyet etme, şiirin temasıdır.

Çelebioğlu, Nurten, “Gül”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.13, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde niteleyici bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Çiçekler, gelecek” sözcükleriyle teşhis, “sabahlar” sözcüğüyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Üç adet beşlikten oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Doğanın durumu, şiirin temasıdır.

Yeşilyurt, Türkân, “Gül”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.13, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde betimleyici bir dil kullanılmıştır. “Sanal sanal” gibi ikilemeler, “neyçe” gibi sözcüklere yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Gül, bu” sözcükleriyle tekrar, “gül” sözcüğüyle teşhis, “ah” sözcüğüyle de nida yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Beş adet ikilikten oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Gül sevgisi, şiirin temasıdır.

Erbaş, Şükrü, “Uzun Ayaklanama”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.14, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade ve anlaşılır bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “ Ses, gözlerin, ağzın” sözcükleriyle teşbih, “uçurum” sözcüğüyle teşhis, “geliş, gidiş” sözcükleriyle tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 14 dizeden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Aşkın verdiği hisler, şiirin temasıdır.

Aydemir, Aydın, “Yitim”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.14, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde akıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Gözler” sözcüğüyle teşhis, “yüzlüm, gözlüm, sözlüm” sözcükleriyle de redif ve kafiye yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 3+3+1 dizelik bölümlerden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: “Uğur Altınok için” notuyla paylaşılan şiirin teması, sevilen insanın yokluğudur.

Oluklu, İbrahim, “Yakınmadan”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.15, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde devrik ifadelerin ağırlıkta olduğu bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “İlkyaz günleri” tamlamasıyla teşbih, “selamlar” sözcüğüyle de istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, 9+2 dizelik iki bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Yakınma, şiirin temasıdır.

Meriçkan, Güler, “Azizce”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.16, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde emredici bir dil kullanılmıştır. Ara söz niteliğinde dizelere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Ey” sözcüğüyle nida, “yüreğim” sözcüğüyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün tercih edildiği şiirde 7+6+6 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Aşkın tuhaflığı, şiirin temasıdır.

Meriçkan, Güler, “Aziz Bir Tanı”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.17, (Şiir)

Şiirde Dil: Satirik şiir türünde yazılan şiirde eleştirel bir dil kullanılmıştır. Ünlemli ifadelerle sıkça yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “Muhammed, İsa, Kemal, 37 can” sözcükleriyle de telmih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 5+10+3 dize düzeniyle yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Sivas katliamı, şiirin temasıdır.

Sezer, Çiğdem, “Hanım Sultan”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.34, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil kullanılmıştır. “Zehir zemberek gibi ikilemelere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: Hanım Sultan ismiyle tekrar, sorulan sorularla istifham “biz” ifadesi kast edilerek teşbih, “asmalar” sözcüğüyle de teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: “I. ve II.” numaraları verilen iki bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Hanım Sultan’ın akıbeti, şiirin temasıdır.

Savaşçı, Özgür, “Akdeniz Türküsü”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.35, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tasvirlerin ve nitelemelerin ön planda olduğu bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Oy Akdeniz Akdeniz” dizesiyle tekrar, “ey” sözcüğüyle nida, “ağaçlar” sözcüğüyle teşhis ve “Vur dalgayı doysun toklar” dizesiyle kinaye yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Beş adet dörtlükten oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Akdeniz'in atmosferi, şiirin temasıdır.

Kıyat, Mehmet, “Yüreğim Yüreğim Doyumsuzluk”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.40-43, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde betimleyici bir dil kullanılmıştır. “Bellekten belleğe gibi ikilemeler, emir ifadeleri, “zangoç” gibi sözcüklere, “hem...hem/ ne...ne” gibi tekrarlı bağlaçlara yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Karanlık, sokaklar, taş, kurşun, güneş, ölüm, zamansızlık, su, özlem, sabahın gülü” sözcükleriyle teşhis, “doğa, su, güneş” sözcükleri ve şairin kast edilmesiyle teşbih, “gece, şafak” sözcükleriyle tezat, “deniz, orman, kuşlar, atlar” sözcükleriyle tenasüp yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Birden ona kadar on bölüme ayrılan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Doğanın, şairin yüreğinde bıraktığı izler, şiirin temasıdır.

Aşut, Attilâ, “77’yi Unutma”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.44, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde akıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “O 1 Mayıs'ta” ifadesinin tekrarıyla tekrar yapıp dördlük sonlarındaki redif ve kafiyelerle de ahenk sağlanmıştır (sevincimiz, direncimiz, kıvancımız/ yasağı, bağı, şafağı/ başımız, düşümüz, yürüyüşümüz/ alanı, canı, destanı).

Şiirde Yapı: Dört adet önüne bir adet ayrı dördlüğün yazılmasıyla oluşan şiirde sekizli hece ölçüsü kullanılmıştır. Dördlüklerde “aaab” düz kafiye şeması tercih edilmiştir.

Şiirde Tema: Kanlı sonuçlanan 1 Mayıs günü, şiirin temasıdır.

Duranoğlu, Gönül, “Toros Masalı”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.61, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel ve açıklamalara dayalı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Ey” sözcüğüyle nida, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, 17 dizeden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Torosların bıraktığı duygular, şiirin temasıdır.

Paksoy, Abdülkadir, “Ölüler Arasında”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.62, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir anlatım ve dil tercih edilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Şu, öldü, unuttu” sözcükleriyle tekrar, “güneş” sözcüğüyle teşhis, “ölü, diri/ yeryüzü, yer altı” sözcükleriyle tezat, sorulan sorularla da istifham, “kent” sözcüğüyle de mecaz-ı mürsel yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 4+6+4+4+4+4+6 dizelik yedi bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Yaşadığını sanan ölülerin hâli, şiirin temasıdır.

Özdenoğlu, Şinasi, “Bir Güzel Dul İçin Güzelleme”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.63, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tasvirlerin ön planda olduğu bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Ah” sözcüğüyle nida, “aynalar, insanın baht yıldızı” sözcük ve tamlamasıyla teşhis, sorulan sorularla da nida yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: İki adet beşlikten oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Hayıflanma, şiirin temasıdır.

Evren, Ergun, “Karşı Söylem”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.64, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Öyle bir söyleysin ki” dizesi ve “tek, tam” sözcükleriyle tekrar, “söylem” sözcüğüyle teşbih, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 21 dizeden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: “ Nice yüzüncü sayılara” notuyla paylaşılan şiirin teması, bir duruştur.

Yaşar, Yunus, “Yeni Milat”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.65, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır. “Ne...ne” bağlacı, “böyle böyle” gibi ikilemelerle şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Zaman, fotoğraf, gece, vals, anı, ay ışığı”, sözcükleriyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Dört adet üçlük ve bir adet ferdi dizeden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Yeni başlangıcın oluşum serüveni, şiirin temasıdır.

Sarıaslan, Ümit, “Sarıçiçek”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.66-67, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde emredici ve istek sıralayıcı bir dil ve anlatım kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Artık” sözcüğüyle tekrar, “çiçek, sarı, toprak, gök, zaman, tomurcuklar, pencereler, gün, sabah” sözcükleriyle de teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 9+8+9+11+9 dize düzeniyle yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır. Bölümler arasına üç nokta konarak anlam boşlukları oluşturulmuştur.

Şiirde Tema: Sarıçiçekten beklenenler, şiirin temasıdır.

Tüleylioğlu, Orhan, “Ezgi”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.66-67, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Nitelemelerle ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Basamaklı dizelerden oluşan şiirde her dizede bir sözcük bulunmaktadır. 3+6 dizelik iki bölüm mevcuttur.

Şiirde Tema: Şair için ezgi kavramının anlamı, şiirin temasıdır.

Özdem, Oğuz, “Uzak”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.68, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sorgulayıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Uzun, kısa” sözcükleriyle tezat, sorulan sorularla istifham, “yağmur, sesler, olaylar, nesneler, bakır” sözcükleriyle teşhis ve “söyler” sözcüğüyle de tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiirde 5+7+4+8+10 dizelik beş bölüm mevcuttur.

Şiirde Tema: Uzaklık hissiyatı, şiirin temasıdır.

Çakaz, Ahmet Tazebey, “Mart Kapıda”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.69, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde durum anlatımına dayalı bir dil kullanılmıştır. “Deli dolu” gibi ikilemelere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Mart kapıda” dizesiyle tekrar ve teşbih, “bahar, toprak, düşlerim, rüzgâr, Kızılırmak, türkümüz” sözcükleriyle teşhis, “ay” sözcüğüyle nida, “bahçe” sözcüğüyle de teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 5+6+11+8+8 dizelik bölümlerden oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Martın gelişinin şairin gözündeki durumu, şiirin temasıdır.

Kurada, Zeynep, “....Bilsen”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.69, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde şartlı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Ah” sözcüğüyle nida, “yüreğim, sevda” sözcükleriyle istiare, “renk” sözcüğüyle teşhis, şairin kast edilmesiyle de teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiir, 8+10 dizelik iki bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Şairin gençliğine içerlemesi, şiirin temasıdır.

Kafalı, Serkan, “Üç Mektup Yazdım Üç Ayrı Güne”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.71, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır. Duyular arası aktarım yapılmıştır. “Pul pul” gibi ikilemelerden yararlanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Korku, rüzgâr” sözcükleriyle teşhis, “gözlerin, gitar, ölüm” sözcükleriyle sevgilinin kast edilmesi dolayısıyla teşbih, “iki, çocuk” sözcükleriyle tekrar, “dost, düşman/ eksikimiz, fazlamız” sözcükleriyle de tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Manzum hikâye türünde yazılan şiir, beş bölümden oluşmuştur ve serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Şairin üç ayrı gündeki hisleri, şiirin temasıdır.

Kayabay, Bilal, “Ay Bedirse”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.81, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde anlatımcı bir dil kullanılmıştır. “Yürek yürek” gibi ikilemelere yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Dağ, temmuz, ay, ırmak” sözcükleriyle teşhis, “ay” sözcüğüyle tekrar, “önce, sonra” sözcükleriyle tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiirde 3+5+8+3+2+4+6 dizelik bölümler kullanılmıştır. Bazı yerlerde basamaklı dizelere yer verilmiştir.

Şiirde Tema: Ayın hâlleri, şiirin temasıdır.

Büyükcebeci, İlhan, “Hiçbir Zaman Söylenmeyecek Sözler”, Karşı, Sayı 100, Ağustos-Eylül 1995, s.82, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde konuşma dili tercih edilmiştir. “Kıpır kıpır” ikilemesiyle de şiir dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Yağmur, aşk, yüz” sözcükleriyle teşhis, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, 12+11 dizelik iki bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Söylenmeyen sözler, şiirin temasıdır.

Kıyat, Mehmet, “Güneşini Kaynatıyor Deniz”, Karşı, Sayı 101, Ekim-Kasım 1995, s.6-8, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır. “Parça parça, eskite eskite” gibi ikilemeler kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Gece, gündüz/ ayrılmalar, birleşmeler” sözcükleriyle tezat, “şafak, kösnü, güneş, duvarlar, şafak, orman, gün, yaprak, su, kuşlar, denizler, ılık seli” gibi sözcüklerle teşhis, “güneş” sözcüğüyle istiare, “yaşamak, tohum” sözcükleri ve şairin kast edilmesiyle teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Birden dokuza kadar numaralar verilen dokuz bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Deniz ve güneş ilişkisi, şiirin temasıdır.

Ayçiçek, Arzu, “Dip Vurgunu”, Karşı, Sayı 101, Ekim-Kasım 1995, s.13, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde emredici bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Kent” sözcüğüyle teşhis, “dip vurgunu bir acı” tamlamasıyla da teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 2+3+5+2 dize düzeniyle yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: İsteksizlik, şiirin temasıdır.

Alper, Yusuf, “Aç”, Karşı, Sayı 101, Ekim-Kasım 1995, s.21, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tanımlamaların ve tasvirlerin ön planda olduğu bir dil kullanılmıştır. “Paramparça” gibi pekiştirilmiş sözcükten de yararlanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Yüz” sözcüğüyle tekrar, “ben” sözcüğüyle teşbih, “giden, gelen” sözcükleriyle tezat, “sarkaç, yüz” sözcükleriyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiirde 6+4+5+3+4 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Duygusal açlık, şiirin temasıdır.

Alper, Yusuf, “İz”, Karşı, Sayı 101, Ekim-Kasım 1995, s.22, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde akıcı ve sade bir dil kullanılmıştır. Fiilimsilerden çokça yararlanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Başı, sonu/dün, yarın” sözcükleriyle tezat, “kimimiz” sözcüğü ve “biz” kast edilerek teşbih, “yürek, yollar” sözcükleriyle de teşhis yapılarak ve redif, kafiye kullanılarak ahenk sağlanmıştır (ilmiğiyyiz/ gibiyyiz)

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiirde beş adet ikilik ve gazel nazım biçimine ait kafiye şeması tercih edilmiştir (aa, ba, ca, da, ea)

Şiirde Tema: Hayatın içinde insanın biz iz gibi oluşu, şiirin temasıdır.

Haşal, Hilmi, “Tün Saati”, Karşı, Sayı 101, Ekim-Kasım 1995, s.62, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde emredici bir dil kullanılmıştır. “Kıymık kıymık” gibi ikilemelere yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Gökyüzü, acı, aşk” sözcükleriyle teşbih, “zaman, sevmek, gri, mor, acı, aşk” sözcükleriyle teşhis, “zaman hiç yetmez” sözüyle de tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiirde 4+4+7+5+2 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: “Zaman elimizde olmayan tek şeydir.” notuyla yazılan şiirin teması, tün saatinin oluşumundaki görünümleridir.

Güven, Metin, “Kuş”, Karşı, Sayı 102, Aralık 1995-Ocak 1996, s.5, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açık ve anlaşılır bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Kuş” sözcüğüyle teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: İki beşlikten oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Kuştan istekler, şiirin temasıdır.

Akıncı, Oktay, “Işığın Kanadı”, Karşı, Sayı 102, Aralık 1995-Ocak 1996, s.8, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade ve hitabi bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Çılgılığım, gençliğim, deniz” sözcükleriyle teşhis, “ışık” sözcüğüyle istiare, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 8+4 dizelik iki bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Geçmişe hayıflanma ve doğayla bütünleşme, şiirin temasıdır.

Yeteroğlu, Kirkor, “Sürgün Irmak”, Karşı, Sayı 102, Aralık 1995-Ocak 1996, s.9, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde akıcı bir dil kullanılmıştır. “Kargış” gibi öz Türkçe sözcükler de tercih edilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Gece” sözcüğüyle teşhis, “karagözler” sözcüğü ve şairin kast edilmesiyle teşbih, “sabır ve kader” sözcükleriyle de istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, 1+5+4+4+1+2 dize düzeniyle ve bazı dizeleri tek sözcükten oluşacak biçimde yazılmıştır.

Şiirde Tema: Şairin ailesine bakış açısı, şiirin temasıdır.

Taş, Şahin, “Kalır Redifli”, Karşı, Sayı 102, Aralık 1995-Ocak 1996, s.20, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde yalın bir dil kullanılmıştır. “Tertemiz” gibi pekiştirmelerle şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Kalır” sözcüğüyle tekrar, “karyola, tavan, aynalar” sözcükleriyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiirde 3+3+4+2+4 dizelik beş bölüm kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Geriye kalacak durumlar, şiirin temasıdır. “Turgut Uyar’ın anısına” notuyla yazılmıştır.

Taş, Şahin, “Süremler”, Karşı, Sayı 102, Aralık 1995-Ocak 1996, s.20, (Şiir)

Şiirde Dil; Şiirde sade bir dil kullanılmıştır

Şiirde Ahenk: “Ey” sözcüğüyle nida, “yer, gök” sözcükleriyle tezat, “sesler, yer, gök, yel” sözcükleriyle teşhis, “düşür, üşür, sermiştir, ısrar, yetişir” sözcükleriyle de redif ve kafiye kullanılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiirde 2+2+1+1+3 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Doğanın şairin gözündeki durumu, şiirin temasıdır.

Taş, Şahin, “Nişanlıların Nisanı”, Karşı, Sayı 102, Aralık 1995-Ocak 1996, s.20, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde emirci bir dil kullanılmıştır. “Ele verir” gibi deyimler, “döne döne” gibi ikilemelere de yer verilerek şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “İlkyaz dalı, öpücük, tomurcuk, renkler, ağaç” sözcükleriyle teşhis, “ağaç” sözcüğüyle teşbih, “erken, geç” sözcükleriyle de tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: I ve II numaralı iki bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Çağrı, şiirin temasıdır.

Auden, W. A. , (Çev.: A. Özhan) “Musée Des Beaux Arts”, Karşı, Sayı 102, Aralık 1995-Ocak 1996, s.21, (Şiir)

Şiirde Dil: Çeviri olan şiirin dili açık ve anlaşılırdır.

Şiirde Ahenk: “Her şey, güneş, gemi” sözcükleriyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 19+8+5 dizelik üç bölümden oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Şaşılacak durumlar, şiirin temasıdır.

Gör, Sıtkı Salih, “Siste Buğu”, Karşı, Sayı 102, Aralık 1995-Ocak 1996, s.22, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde fiilimsilerle örülü bir dil kullanılmıştır. “Elden ele” gibi ikilemeler de şiirin dilini zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Rüzgâr, güneş, kaygı, at” sözcükleriyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiirde 5+5+1 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Şairin tükenişi, şiirin temasıdır.

Bilir, Ali F. “Soru”, Karşı, Sayı 102, Aralık 1995-Ocak 1996, s.22, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tasvirici bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham yapıp tasvirler de kullanılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 4+7 dizelik bölümler halinde yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Merak, şiirin temasıdır.

Köse, Hüseyin, “O Kara Veba Yılları”, Karşı, Sayı 102, Aralık 1995-Ocak 1996, s.25, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde anlatımcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Sevdan” sözcüğüyle teşhis, “İstanbul” sözcüğüyle de tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 7+4+6 dize düzeniyle yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Kara veba yıllarının yaşattıkları, şiirin temasıdır.

Topçu, Alaattin, “Uzak Bir Çocuktan”, Karşı, Sayı 102, Aralık 1995-Ocak 1996, s.26, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tasvirici ve öyküsel bir dil kullanılmıştır. “Sık sık” ikilemesiyle şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Yalnızlık, ayrılık, gül, menekşe, karanfil” sözcükleriyle teşhis, “yakışır” sözcüğüyle tekrar, “gül, menekşe, karanfil” sözcükleriyle tenasüp yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, 5+3+3+5 dize düzeniyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Şairin farkındalığı, şiirin temasıdır.

Alphan, M. Mazhar, “Nedensel Varsılığı”, Karşı, Sayı 102, Aralık 1995-Ocak 1996, s.30, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde aktarımcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Çiçekler, hava” sözcükleriyle teşhis, “sıcaklık” sözcüğüyle teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Dört adet dördlükten oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Zenginlik, şiirin temasıdır.

Ünver, M. Naci, “Uğra Bana”, Karşı, Sayı 102, Aralık 1995-Ocak 1996, s.31, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde konuşma havası mevcuttur. Akıcı bir anlatım kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Sen” sözcüğüyle istiare yapılarak ve dize sonlarında redif ile kafiye kullanılarak ahenk sağlanmıştır (bana, sana/ gezelim, çözelim/ söz edelim, sözcüklerim/ dökelim, söyleyelim/ roman, okuyan/ diyeceksin, gideceksin/ bana, uğra).

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiirde 2+3+3+3+3+3+4+2+2 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Sevgilinin gelişinin arzulanması, şiirin temasıdır.

Keskin, Tuğrul, “İlayda”, Karşı, Sayı 103, Şubat 1996, s.2, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Ayrılığın karaçalısı, teşbih, ortaçağ, şiirler” sözcükleriyle teşhis, “İlayda” sözcüğüyle de tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün ve tek sözcüklü dizelerin kullanıldığı şiirde 4+3+5+5+5+5+1+1 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: İlayda’ya sesleniş, şiirin temasıdır.

Ada, Ahmet, “Buluşma”, Karşı, Sayı 103, Şubat 1996, s.6-7, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır. Tasvirlerden bolca yararlanılmıştır. “Çın çın, çiçeklerden çiçeklere” gibi ikilemeler ve “ne...ne” gibi tekrarlı bağlaçlarla şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Menekşe, şehir, Selçuki çeşmeleri, saat kulesi, Emirgan Parkı, kalbi” sözcük ve tamlamalarıyla teşhis, “sıla, şehir, kalbi” sözcükleriyle teşbih, “gök, sözler” sözcükleriyle de istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 41 dizeden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Buluşma isteği, şiirin temasıdır.

Uysal, Ahmet, “Ölüm ve Ben”, Karşı, Sayı 103, Şubat 1996, s.10, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili açık ve akıcıdır. Hitabî bir üslup görülmektedir.

Şiirde Ahenk: “Ölüm” sözcüğüyle tekrar ve teşhis yapıp sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: “Ölüm” redifiyle gazel nazım biçimiyle yazılan şiir, altı adet beyitten oluşmuştur ve “aa, ba, ca, da, ea, fa” kafiye şeması kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Şiirin teması, ölümün şaire göre durumudur.

Cinozoğlu, Avni, “Sözcükler Tanığıdır Anıların”, Karşı, Sayı 103, Şubat 1996, s.14-15, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde konuşma havası mevcuttur. “Şehram şehram” gibi ikilemeler, parantez içi ifadeler ve “yosma” gibi argo sözcükler kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “ Sözcükler, uğultu, Patrik’in fetişist köpeği”, sözcükleri ve tamlamasıyla teşhis, şairin kendini kast etmesiyle teşbih, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiirde 5+2+4+5+7+9+8 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Sözcüklere yüklenen anlamlar, şiirin temasıdır.

Yazıcı, Halim, “ ‘Permagon ve Prizma Şiirleri’nden”, Karşı, Sayı 103, Şubat 1996, s.14-19, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde akıcı ve açıklayıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Ay, deniz, renk” sözcükleriyle teşhis, “gece” sözcüğüyle teşbih ve tekrar, “Kokusunu unutmuşum hanımellerinin” dizesiyle de tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: “1.” olarak numaralanan şiir, altı bölümden oluşmuştur. Serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Doğanın şairdeki izleri, şiirin temasıdır.

Gül, F. Kadri, “Çelişkinin Anlamı”, Karşı, Sayı 103, Şubat 1996, s.20, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade bir dil kullanılmıştır. “Türkü türkü, şiir şiir” gibi ikilemelere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Bulut, dağlar, çınar, doğa” sözcükleriyle teşhis, “heey” sözcüğüyle nida, dağların konuşturulmasıyla intak, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiirde 5+6+5+8 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Çelişki, şiirin temasıdır.

Değirmenci, Turgay, “Sevda Tınıları”, Karşı, Sayı 103, Şubat 1996, s.33, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır. “Delik taş yerde kalmaz, üstüne titremek” gibi deyim ve atasözleriyle şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: Yapılan tasvirlerle şiirde ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: “1.2.3.4.” numaralı dört bölümden oluşan şiir, serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Aşk, öykünün temasıdır.

Köse, Hüseyin, “Biçimsiz Bir Kuş Tüner Yalnızlığıma”, Karşı, Sayı 103, Şubat 1996, s.33, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır. Parantez içi ifadeler de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Biçimsiz bir kuş tüner yalnızlığıma” dizesiyle tekrar, “yalnızlığıma” sözcüğüyle istiare, “uçuş, ötüş” sözcükleriyle teşbih, sorulan sorularla istifham, “gurbet” sözcüğüyle de teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiirde 4+2+3+2+3+2+5 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Yalnızlık, şiirin temasıdır.

Topçu, İhsan, “Geç Kalan Çağrı”, Karşı, Sayı 103, Şubat 1996, s.42, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır. “Ne...ne” gibi tekrarlı bağlaçlara da yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Sevdam, bataklık” sözcüğüyle teşhis, “geç, erken” sözcükleriyle de tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Dört adet dördlükten oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Şiirin teması, gecikmişliktir.

Koryürek, Ceylan, “Şiir ve Şeytan”, Karşı, Sayı 103, Şubat 1996, s.43, (Şiir)

Şiirde Dil: Açık ve öyküsel bir dilin kullanıldığı şiirde argo sözcüklere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Gece” sözcüğüyle teşbih, “hece, rüzgâr” sözcükleriyle teşhis, “günahlar” sözcüğüyle istiare, “yer, gök” sözcükleriyle de tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 8+4+4+2 dize düzeniyle yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Olağanüstü durumlar, şiirin temasıdır.

Koryürek, Ceylan, “Yalnızlığımda”, Karşı, Sayı 103, Şubat 1996, s.44, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil kullanılmıştır. “Sinsi sinsi” gibi ikilemelere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Sessizlik” sözcüğüyle teşbih, “yalnızlık” sözcüğüyle de teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Tek sözcüklü dizelerin de bulunduğu 18 dizelik şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Yalnızlık, şiirin temasıdır.

Koryürek, Ceylan, “Tut Elimi”, Karşı, Sayı 103, Şubat 1996, s.44, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde emirci bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Haydi tut elimi.” dizesiyle tekrar, “bulut” sözcüğüyle teşhis, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Üç adet altılıktan oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: İstekler, şiirin temasıdır.

Çetin, Keramettin, “Barış”, Karşı, Sayı 103, Şubat 1996, s.48, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde bildirisel bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Yarasalar, baykuşlar” sözcükleriyle teşhis, “savaş” sözcüğüyle de teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 12 dizelik tek bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Şiirin teması, barıştır.

Uysal, Ahmet, “İnce Bir Hançer”, Karşı, Sayı 103, Mart 1996, s.2, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tanımlayıcı bir dil kullanılmıştır. “Pul pul” gibi ikilemelere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Hançer” sözcüğüyle teşbih, tekrar ve teşhis kullanılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Altı adet dörtlükten oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Hançerin vasıfları, şiirin temasıdır.

Odyakmaz, A. Nevzad, “Doğaya Yatmak”, Karşı, Sayı 103, Mart 1996, s.4, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade bir dil kullanılmıştır. “Uçtan uca” gibi ikilemelere “yalazlanmak” gibi sözcüklere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Doğa” sözcüğüyle teşhis yapılarak ve devrik ifadeler kullanılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Üç adet üçlükten oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Doğanın serüveni, şiirin temasıdır.

Kıyat, Mehmet, “Gizimiz”, Karşı, Sayı 103, Mart 1996, s.10, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde yalın bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Güneş, orman, gökyüzü, örümcek, deniz, korku, tutku” sözcükleriyle teşhis, “doruklar, gökyüzü, yüreğim, yaşam” sözcükleriyle de istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 41 dizeden oluşan şiirde tek sözcüklü çok sayıda dize kullanılıp serbest ölçü tercih edilmiştir.

Şiirde Tema: Gizlilik, şiirin temasıdır.

Hatipoğlu, Aydın, “Analar”, Karşı, Sayı 103, Mart 1996, s.11, (Şiir)

Şiirde Dil: Tanımlayıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Hayt, bedenler” sözcükleriyle teşbih, “delikan, türküler” sözcükleriyle teşhis, “analar, nasıl” sözcükleriyle tekrar, “bugün, yarın, dün” sözcükleriyle tenasüp, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Üç adet dörtlükten oluşan şiirde 12’li hece ölçüsü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Annelerin hâli, şiirin temasıdır.

Sarıaslan, Ümit, “Yaz Bitti”, Karşı, Sayı 103, Mart 1996, s.17, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açık ve anlaşılır bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Yaz” sözcüğüyle tekrar, “Aziz Nesin, Bilge Karasu” isimleriyle de telmih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 6+6+5 dizelik üç bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Yazın bitişinin hayatın olumsuz gidişatıyla ilişkili olması, şiirin temasıdır.

Ayçiçek, Arzu, “Pembe Portakal Kırmızı Ayva”, Karşı, Sayı 103,Mart 1996, s.24, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tasvirlerin ön plânda olduğu bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Sözler, güneş, ışık” sözcükleriyle istiare, “umut” sözcüğüyle teşbih, “ışıklar, sevinçler” sözcükleriyle teşhis, “ah” sözcüğüyle de nida yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiirde 5+4+7+2 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Doğadan istekler, şiirin temasıdır.

Schwitters, Kurt(Çev.: Ali Ekber Danabaş), “Anna Blume’ye Merz Şiiri”, Karşı, Sayı 103,Mart 1996, s.34, (Şiir)

Şiirde Dil: Çeviri olan şiirde konuşma dili kullanılmıştır. “Yumyumuşak” gibi pekiştirmelere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Sen, kırmızı, Anna” sözcükleriyle tekrar, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Konuşma çizgileri ve madde sıralamalarının kullanıldığı şiir, manzum hikâye biçiminde yazılmıştır.

Şiirde Tema: Aşk ve sevgi, şiirin temasıdır.

Schwitters, Kurt(Çev.: Ali Ekber Danabaş), “Dünya”, Karşı, Sayı 103,Mart 1996, s.34, (Şiir)

Şiirde Dil: Çeviri olan şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Ağlar” sözcüğüyle teşhis, “gök” sözcüğüyle de istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 8+6 dizelik iki bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Dünyanın durumu, şiirin temasıdır.

Kıyat, Mehmet, “Güneş ve Yaşam İçin İkilikler”, Karşı, Sayı 105, Nisan- Mayıs 1996, s.2, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde benzetmeci bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Yüreğim, geceler, su, sabah” sözcükleriyle teşhis, “güneş” sözcüğüyle ve “şair ile biz” sözcükleri kast edilerek teşbih yapıp ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiirde birden ona kadar numaralanmış on adet ikilik yer almaktadır.

Şiirde Tema: Doğa ile yaşam ortaklığı, şiirin temasıdır.

Bektaş, Cengiz, “İnsan Olmak”, Karşı, Sayı 105, Nisan- Mayıs 1996, s.10, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili konuşma dili biçimindedir.

Şiirde Ahenk: “Hasandağı” sözcüğüyle teşhis, “adım” sözcüğüyle teşbih, “İsa, Musa, Muhammed” isimleriyle telmih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: İki adet dörtlük, iki adet de beşlikten oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: İnsan olmanın zorlukları, şiirin temasıdır.

Çelebioğlu, Nurten, “Çiçekler Sevgidir”, Karşı, Sayı 105, Nisan- Mayıs 1996, s.14, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili yalındır.

Şiirde Ahenk: “Yalnızlıklar” sözcüğüyle teşhis, “umutlar” sözcüğüyle teşbih, “sevgi” sözcüğüyle de istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 11+11 dizelik iki bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Sevgi, şiirin temasıdır.

Gör, Sıtkı Salih, “Erguvan”, Karşı, Sayı 105, Nisan- Mayıs 1996, s.17, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde benzetmelerin ağırlıkta olduğu bir dil kullanılmıştır. “Dura dura” gibi ikilemeler de kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Acılar, onun sıcaklığı, beden” sözcükleriyle teşbih, “arılar, gece, deniz yankısı” sözcükleriyle teşhis, “zakkum, çınar, narçiçeği” sözcükleriyle tenasüp, “dokuna, o” sözcükleriyle tekrar ve sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır. Kimi dörtlüklerde ise redif ve kafiye kullanılmıştır(gibi, dibi/kuşku, su/uçar, korkular vb.)

Şiirde Yapı: 4+4+4+4+5+1 dize düzeniyle yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Doğanın devinimi, şiirin temasıdır.

Saraç, Tahsin, “Karşıyakanın Üç Gülü”, Karşı, Sayı 105, Nisan- Mayıs 1996, s.20, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade ve yalın bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Korku” sözcüğüyle istiare, “fidan” sözcüğüyle teşhis, “inanç” sözcüğüyle teşbih yapılarak ve “gülü, gömülü” sözcükleriyle de redif ve kafiye kullanılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiirde 7+7+5 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: İdam edilen üç isme duyulan üzüntü, şiirin temasıdır.

Haşal, Hilmi, “Oyuncu”, Karşı, Sayı 105, Nisan- Mayıs 1996, s.22, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açıklamalara dayalı bir dil kullanılmıştır. Sayı ve rakamlara yoğun olarak yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Raylar, yaşam, sayılar, çok” sözcükleriyle teşhis, “umutsuzluk, kış, hiçlik” sözcükleriyle istiare, “sayılar” sözcüğüyle de teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiirde 6+6+13 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: “Venüs’le Aşk’tan” notuyla paylaşılan şiirin teması sayılarla hayatın bağlantısıdır.

Arslan, Yılmaz, “Aşk’a Zeyl”, Karşı, Sayı 105, Nisan- Mayıs 1996, s.23, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde anlaşılır bir dil kullanılmıştır. Parantez içi ifadelerle, eksiltili söylemlere ve “ağır, aksa” gibi ikilemelere yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Aldanış, ben, gamzelerin, sen, şiir, gülüşüm, aynalar” sözcükleriyle teşbih, “aşklar, aysberg sıcağı, eller” sözcükleriyle istiare, “isyan, su” sözcükleriyle de teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 5+12+8+2+2 dize düzeniyle yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: “Bırak onarılmamış bir yerleri kalsın bu aşkın” notuyla paylaşılan şiirin teması aşktır.

Kako, Hayri, “Değil Şiir”, Karşı, Sayı 105, Nisan- Mayıs 1996, s.26-27, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde akıcı ve açık bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Değil, değildir ve şiir” sözcükleriyle tekrar, “özdeyiş, şiir, metin” sözcükleriyle teşbih, “metin” sözcüğüyle teşhis, “doğum, doğurtan, doğuran ve doğan” sözcükleriyle tenasüp, “ş” sesiyle de aliterasyon yapılarak ahenk sağlanmıştır. “Değil,” redifi de ahengi oluşturan unsurlardandır.

Şiirde Yapı: 54 dizelik bir bütünden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Şiirin ne olmadığı, şiirin temasıdır.

Öztürk, Asım, “Irmak Korkularım”, Karşı, Sayı 105, Nisan- Mayıs 1996, s.28, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sorgulayıcı bir dil kullanılmıştır. “Ne...ne “ bağlacına, “salkım söğüt, serin serin” gibi ikilemelere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Korku, yıldızlar” sözcükleriyle istiare, “sazlıklar, Roma” sözcükleriyle teşhis, “dalıp çıkmak” sözcüğüyle tezat, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiirde 16+11+4+5 dizelik dört bölüm kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Korku, şiirin temasıdır.

Çankaya, İslâm, “Sesin!”, Karşı, Sayı 105, Nisan- Mayıs 1996, s.29, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açık, sade ve akıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Sesin” sözcüğüyle tekrar, teşhis ve istiare, “s” sesiyle de aliterasyon yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiirde 4+4+3+4+1 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Şair için sevdiğinin sesinin ifade ettiği anlam, şiirin temasıdır.

Temo, Selim, “Kül Yazıtı”, Karşı, Sayı 105, Nisan- Mayıs 1996, s.29, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde olay anlatımına dayalı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Gece” sözcüğüyle teşbih, “ürperti” sözcüğüyle istiare, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Üç adet dördlük ve bir adet üçlükten oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır. Tek sözcüklü dizelere de yer verilmiştir.

Şiirde Tema: “Paprika’ya” notuyla paylaşılan şiirin teması sevgiliden isteklerdir.

Ölez, Ş. Avni, “Dilekçe”, Karşı, Sayı 105, Nisan- Mayıs 1996, s.30, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde varsayımsal bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Düşlerimiz” sözcüğüyle teşbih, sorulan sorularla istifham, ilk ve son beşliğin aynı olmasıyla da tekrar yapıp ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiirde 5+14+14+5 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Sitem, şiirin temasıdır.

Koryürek, Ceylan, “Aşk Üstüne”, Karşı, Sayı 105, Nisan- Mayıs 1996, s.31, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açık ve anlaşılır bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Yürek ve gökkuşağı” sözcükleriyle istiare, “göz, hıçkırıklar” sözcükleriyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiirde birden altıya kadar numaralanmış altı bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Aşk, şiirin temasıdır.

Atasoy, H. Tuğrul, “Öylece”, Karşı, Sayı 105, Nisan- Mayıs 1996, s.36, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade ve duru bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “benden, bilinmeden” sözcükleriyle de redif ve kafiye kullanılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 10 dizeden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Merak, şiirin temasıdır.

Atasoy, H. Tuğrul, “Öylece”, Karşı, Sayı 105, Nisan- Mayıs 1996, s.36, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde akıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Ruhuna” sözcüğüyle istiare, dize sonlarındaki benzerliklerle de redif ve kafiye kullanılarak ahenk sağlanmıştır(olmanın, yaşamın/ruhuna, aklına, aşkına, anına).

Şiirde Yapı: 8 dizelik şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Yaşamın kıymetli oluşu, şiirin temasıdır.

Yücel, Seher, “Kalem ve Ben”, Karşı, Sayı 105, Nisan- Mayıs 1996, s.40, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açıklamacı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Diye ve yazmak isterdim” sözcükleriyle tekrar, “kurusun, olsun, erisin, büyüsün” sözcükleriyle de redif ve kafiye kullanılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 10 dizelik bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Barış ve iyimserlik, şiirin temasıdır.

Özer, Ahmet, “Oturup Düşündüm Bir Akşam”, Karşı, Sayı 106, Haziran-Temmuz 1996, s.2-3, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Güneş, yurdum, tarih, Ankara, dalgalar, yağmurlar, nehirler” sözcükleriyle teşhis, “İzmit, İzmir, Konya” sözcükleriyle teşbih, “dize” sözcükleriyle istiare, “ah” sözcüğüyle nida, “Rüştü Onur, Mustafa Suphi, Cemal Süreya, Nazım, Behçet, Bezirci” isimleriyle telmih, “ve” sözcüğüyle tekrar, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 14 bölümlü şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Şehirlerin şairde bıraktığı duygular, şiirin temasıdır.

Dinamo, Hasan İzzettin, “Yine İnsanlar”, Karşı, Sayı 106, Haziran- Temmuz 1996, s.15, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde konuşma havası mevcuttur. “Sık sık” gibi ikilemelere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Kuşlar, rüzgârlar” sözcükleriyle teşhis, “insanlar” sözcüğüyle tekrar, şairin ağaçmışçasına konuşması intak, dize sonlarındaki benzerliklerle redif ve kafiye (tükürmüşüm, öksürmüşüm/ diyorlar, küfrediyorlar/ yalnızlığında, radarıma, kama/ kuş, baykuş) yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiirde 3+4+4+4+4 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: İnsanların şaire olan tavrı, şiirin temasıdır.

Ertence, Serap, “Nâzım Hikmet”, Karşı, Sayı 106, Haziran- Temmuz 1996, s.18, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde konuşma havası mevcuttur. “Acı acı” gibi ikilemlere ve Nâzım Hikmet’ten alıntıya da yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Denizler” sözcüğüyle teşhis, Nâzım Hikmet kast edilerek teşbih, dize sonlarındaki benzerliklerle de redif ve kafiye kullanılarak ahenk sağlanmıştır(demişsin, eklemiştir vb.)

Şiirde Yapı: 10+7 dizelik iki bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılıp kimi dizeler de içte yazılmıştır.

Şiirde Tema: Nâzım Hikmet sevgisi, şiirin temasıdır.

Yüce, Ali, “Vivaldi”, Karşı, Sayı 106, Haziran- Temmuz 1996, s.19, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde betimlemelerin ön planda bulunduğu bir dil kullanılmıştır. “Cık cık, vız vız, pır pır” gibi yansıma sözcüklere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Orman, ağaç, dal, yaprak, çiçek/ kuş, böcek, arı, ipek, kelebek/ sevgi, şiir, şarkı, türkü, ezgi/ boy, beden, fidan, gül, yaprak, dal” sözcükleriyle tenasüp, “düş, gerçek” sözcükleriyle tezat, “cıvıl, şırıl/ dal, al, masal” sözcükleriyle redif ve kafiye, “gök” sözcüğüyle de teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Yedişer dizelik iki bölüm halinde yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Doğanın güzelliği, şiirin temasıdır.

Yüce, Ali, “Pıçasso”, Karşı, Sayı 106, Haziran- Temmuz 1996, s.19, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde akıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Eril, dişil/ içsel, dışsal” sözcükleriyle tezat, “karın, kalça, bel, sırt, saç” sözcükleriyle tenasüp, “keçi, inek, boğa” sözcükleriyle teşhis, “tinsel, cinsel, sel/ dar, nar, uygar” sözcükleriyle de redif ve kafiye kullanılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Sekizer dizelik iki bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: İnsan ve doğa manzaraları, şiirin temasıdır.

Gürel, Nail, “Akro- Sevdâ”, Karşı, Sayı 106, Haziran- Temmuz 1996, s.25, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili sade ve anlaşılırdır.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham yapılarak ve “yeniden, bilmeden, birleştiren” sözcükleriyle de redif ve kafiye kullanılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 13 dizeden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır. Ziyade dizelere ve tek sözcüklü dizelere de yer verilmiştir.

Şiirde Tema: Sevdâ, şiirin temasıdır.

Gürel, Nail, “Guguklu Saat”, Karşı, Sayı 106, Haziran- Temmuz 1996, s.25, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabî bir dil kullanılmıştır. “Kare kare, buğu buğu, dur durak” gibi ikilemelere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Gün” sözcüğüyle teşhis, guguklu saatin konuşmasıyla da teşhis ve intak yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Basamaklı dizelerin de kullanıldığı şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Guguklu saatin sevdalanması, şiirin temasıdır.

Gürel, Nail, “Yaşamak ya da Yaşamamak”, Karşı, Sayı 106, Haziran- Temmuz 1996, s.26, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil kullanılmıştır. Ara söz niteliğinde dizeye de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Yaşamak” sözcüğüyle teşbih, “gelen, ürken, düşen” sözcükleriyle de redif ve kafiye kullanılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 7 dizeden oluşan ve serbest ölçüyle yazılan şiirde ziyade dizelere de yer verilmiştir.

Şiirde Tema: Yaşamak ve yaşamamanın anlamları, şiirin temasıdır.

Gürel, Nail, “Fotoğraflar”, Karşı, Sayı 106, Haziran- Temmuz 1996, s.26, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Zulüm” sözcüğüyle teşhis, “karanlık, aydınlık/ gelmek, gitmek” sözcükleriyle de tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 16 dizeden oluşan şiirde serbest ölçü ve ziyadeler kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Fotoğraflardaki anılar, şiirin temasıdır.

Berberoğlu, Arif, “Ateş Duası”, Karşı, Sayı 106, Haziran- Temmuz 1996, s.27, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır. “İnceden inceye, iliklerine iliklerine, terleye terleye” ikilemeleriyle de şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Rüzgâr, ölüm, bulutlar, alevler, duman” sözcükleriyle teşhis, sorulan sorularla istifham, “Mesih” sözcüğüyle telmih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 14+6++9+10+9 dizelik beş bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Şiirin teması, Sivas katliamına olan öfkedir.

Çetin, Ergül, “Bakır Dağlarında”, Karşı, Sayı 106, Haziran- Temmuz 1996, s.29, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “İnmek, kalkmak” sözcükleriyle tezat, “aya, yanaklarıma/ ordan, yukardan/ yapan, kaynaşan” sözcükleriyle de redif ve kafiye, “yılan” sözcüğüyle de istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 9+12+5 dizelik üç bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Şairin doğadaki maceraları, şiirin temasıdır.

Paksoy, Abdülkadir, “Kehribar Buğday Başağına Şiir”, Karşı, Sayı 107, Ağustos- Eylül 1996, s.6, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde akıcı bir dil kullanılmıştır. “El etmek” deyiimi, “ne...ne” bağlacı ve “baş başa” ikilemesiyle şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: Buğday başağı” tamlamasıyla teşbih ve teşhis “vermek, almak” sözcükleriyle tezat, “güller” sözcüğüyle teşhis, “Savurdum geçerken bir gül bahçesine/ ilkyazda güller şaşırırsın diye” dizeleriyle hüsn-ü tâlil, birinci ve yedinci dörtlüğün aynı olmasıyla da tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 8 dörtlükten oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Buğday başağının özel oluşu, şiirin temasıdır.

Yalkın, Sabahattin, “Venedikli Şiir”, Karşı, Sayı 107, Ağustos- Eylül 1996, s.11, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde yalın bir dil kullanılmıştır. “Ya...ya” bağlacı gibi tekrarlı bağlaçlar da tercih edilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Deniz, kent, ikinci güneşi, gondol, Ortaçağ taşları” sözcükleriyle teşhis, “Vivaldi” ismiyle telmih, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: “1.2.3.” numaralı üç bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Venedik görüntüleri, şiirin temasıdır.

Şafak, Halim, “Bireylikler Mecburi İstikamet-Bir”, Karşı, Sayı 107, Ağustos-Eylül 1996, s.12, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde emirci ve anlatımcı bir dil kullanılmıştır. “Olsa olsa” gibi ikilemelere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Yüzüm” sözcüğüyle istiare, “git, kal” sözcükleriyle tezat, “yollar” sözcüğüyle de teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 5+3+8 dizelik üç bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Mecburiyetlerin verdiği yorgunluk, şiirin temasıdır.

Onur, Orhan, “Çatlak”, Karşı, Sayı 107, Ağustos- Eylül 1996, s.13, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tasvirlerin ön planda bulunduğu bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “oluklar” sözcüğüyle teşhis, dize sonlarında da redif ve kafiye kullanılarak ahenk sağlanmıştır. (çekilmişçesine, denizine, delicesine/ aynasında, yanında/ dikmiş, yemiş/ tarlalarda, dallarında/ bozuk, koşuk/ yüzde, yerde/ karakolu, dolu/ saat, hasat/ çatlak, patlak/ belirtileri, geceleri/ yaprak, çatlak)

Şiirde Yapı: İlk ve son bölümü altılıktan oluşan şiirin ortadaki bölümleri de üç adet dörtlükten oluşmuştur.

Şiirde Tema: Olumsuz izlenim, şiirin temasıdır.

Alper, Yusuf, “Tersinden”, Karşı, Sayı 107, Ağustos- Eylül 1996, s.50, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde niteleyici bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Gitmek, gelmek/ gece, gündüz/ erken, geç” sözcükleriyle tezat, sorulan sorularla istifham, “ne?” sözcüğüyle tekrar, “bahar, kuşlar, gül” sözcükleriyle teşhis, “geç” sözcüğüyle de cinas yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 5+6+6+3+1 dize düzeniyle yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Mahlasın da kullanıldı şiirin teması, şairin kendine olan şaşkınlığıdır.

Kolbükten, Bilal, “İlayda-I”, Karşı, Sayı 107, Ağustos- Eylül 1996, s.58, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil kullanılmıştır. “Ne...ne” bağlacı gibi tekrarlı bağlaçlara da yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham yapılarak ve ilk üçlülle son üçlülle aynı dizelerden oluşturularak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 3+6+11+5+3 dizelik beş bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: İlayda’nın gidişine duyulan üzüntü, şiirin temasıdır.

Ayçiçek, Arzu K. “Bu Diyardan”, Karşı, Sayı 107, Ağustos- Eylül 1996, s.59, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tasvirlerin ön planda olduğu bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Uyku” sözcüğüyle istiare, “rüzgâr, Kızılırmak, ay” sözcükleriyle teşhis, “eller” sözcüğüyle teşbih kullanılarak ahenk yapılmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiir, kendi özgü bir dize düzeninde yazılmıştır.

Şiirde Tema: “Boşaltılan köylere dair” notuyla paylaşılan şiirin teması göçtür.

Hatipoğlu, Ö. Faruk, “Uyuyunca”, Karşı, Sayı 107, Ağustos- Eylül 1996, s.64, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Yaşamak” sözcüğüyle teşbih, “düşler” sözcüğüyle teşhis, “ölmek, dirilmek” sözcükleriyle de tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 6+3 dizelik iki bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Uyku halinde olunması, şiirin temasıdır.

Yüce, Ali, “Kalem: ‘Aziz Nesin’in Altıncı Parmağı’ ”, Karşı, Sayı 109, Aralık 1996, s.2, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır. “Doya doya” gibi ikilemelere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Çirkin, güzel/ uygar, barbar” sözcükleriyle tezat, “ölüm” sözcüğüyle teşhis, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 8+6+8+8 dizelik bölümlerden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Şiirin teması, Sivas katliamıdır.

Otyam, Nusret Kemal, “Aykırı Yaşam”, Karşı, Sayı 109, Aralık 1996, s.3, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tasvirici ve anlatımcı bir dil kullanılmıştır. “Dolu dizgin, üstüme üstüme, ağır aksak, elvan elvan” gibi çok sayıda ikilemeye yer verilerek şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “sabah” sözcükleriyle de teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 5+6+7+5 dizelik bölümlerden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Yaşamın aykırılığı, şiirin temasıdır.

Alper, Yusuf, “Yüreğinde Fırtına”, Karşı, Sayı 109, Aralık 1996, s.14, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde filimsilerin yoğun olduğu bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Sorulan sorularla istifham, “o” kişisi kast edilerek de teşbih yapıp ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Üç adet dörtlükten oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Yüreğin sıkıntıları, şiirin temasıdır.

Koryürek, Ceylan, “Kısa Bir Düş”, Karşı, Sayı 109, Aralık 1996, s.15, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Sonbahar” sözcükleriyle istiare, “düş” sözcüğüyle teşhis, “eller, gökkuşağı” sözcükleriyle teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Üç adet üçlük ve iki adet dörtlükten oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Şiirin teması, düşün içeriğidir.

Koryürek, Ceylan, “Sonrasızlık ve Cellat”, Karşı, Sayı 109, Aralık 1996, s.16, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tasvirici bir dil kullanılmıştır. Alıntı cümleler dize olarak yer almıştır ve “çığlık çığlığa” gibi ikilemelere yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Düşünce” sözcüğüyle teşbih, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 2+4+2+5+4+4 dize düzeninin kullanıldığı şiirde serbest ölçü tercih edilmiştir.

Şiirde Tema: Bilinmezlik, şiirin temasıdır.

Ada, Ahmet, “Keşke Ayrılık Olmasa”, Karşı, Sayı 109, Aralık 1996, s.28, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Menekşeler, kalbin” sözcükleriyle teşhis, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Kendine özgü bir dize düzende yazılan şiirde manzum hikâye türü, beşlikler ve dörtlük bir arada kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Ayrılığın istenmemesi, şiirin temasıdır.

Akkuş, Şükrü, “Paylaşmak”, Karşı, Sayı 109, Aralık 1996, s.61, (Şiir)

Şiirde Dil: Yalın bir dille yazılan şiirde “ne...ne” gibi tekrarlı bağlaçlara yer verilerek şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Ne” sözcüğüyle tekrar, “sevinç, hüznün” sözcükleriyle de tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 10 dizeden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Duyguları paylaşma isteği, şiirin temasıdır.

Akkuş, Şükrü, “Gece”, Karşı, Sayı 109, Aralık 1996, s.61, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade ve gösterişsiz bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Şiirde sözcüklerin kullanım biçimiyle ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Altı dizeden oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır. Dizelerin çoğu tek sözcükten oluşmuştur.

Şiirde Tema: Gece olanlar, şiirin temasıdır.

Akkuş, Şükrü, “Gidiyorum”, Karşı, Sayı 109, Aralık 1996, s.61, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde yalın ve hitabi bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Sözcük dizilimiyle şiirdeki ahenk oluşturulmuştur.

Şiirde Yapı: Yedi dizelik şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Şiirin teması, gidiştir.

Akkuş, Şükrü, “Üçlük ”, Karşı, Sayı 109, Aralık 1996, s.61, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde duru bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Gece ve karanlık” sözcükleriyle tenasüp yapıp ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Üçlük biçiminde yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Gecenin getirdiği, şiirin temasıdır.

Uysal, Ahmet, “Ne Kalır?”, Karşı, Sayı 110, Ocak-Şubat 1997, s.2, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade ve anlaşılır bir dil kullanılmıştır. Şiir içinde alıntıya da yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Eylül sonu, sular” sözcükleriyle teşhis, sorulan sorularla istifham yapıp “kalır” redifi de kullanılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Beş adet dörtlükten oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır. Ayrıca şiire Erbaş’tan bir alıntıyla giriş yapılmıştır.

Şiirde Tema: Şairin kendisine kalacak olanları sorgulaması, şiirin temasıdır.

Ölez, Ş. Avni, “Opus Ccv”, Karşı, Sayı 110, Ocak-Şubat 1997, s.3, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Yakın, uzak/ indi, çıktı” sözcükleriyle tezat, sorulan sorularla istifham, “anılarımız” sözcüğüyle teşhis, “ölüm” sözcüğüyle teşbih, “çok, ikinci” sözcükleri ile “Ben akşamları hep o geminin ikinci güvertesinde bekledim/ Ve beni miçoların meyhanesinde boşuna beklediniz.” dizeleriyle tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Yedi adet dörtlükten oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Bekleyiş, şiirin temasıdır.

Büyükcebeci, İlhan, “Yüzün Yalnızlığa”, Karşı, Sayı 110, Ocak-Şubat 1997, s.4, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde akıcı bir dil kullanılmıştır. “Ne...ne” bağlacı gibi tekrarlı bağlaçlara yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Umut” sözcüğüyle teşbih, “türkü, acı, uykusuzluk” sözcükleriyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 2+4+2+4 dize düzeninden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Yalnızlık, şiirin temasıdır.

Odyakmaz, A. Nevzad, “Ola ki Zaman”, Karşı, Sayı 110, Ocak-Şubat 1997, s.4, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirin dili yalındır.

Şiirde Ahenk: “Gök” sözcüğüyle istiare, “us” sözcüğüyle teşhis, “ey” sözcüğüyle nida yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Beş adet üçlükten oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Zamana yüklenen misyon, şiirin temasıdır.

Çelebioğlu, Nurten, “Öykü”, Karşı, Sayı 110, Ocak-Şubat 1997, s.4, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tanımlayıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “O” sözcüğüyle tekrar, “düşmek, kalkmak” sözcükleriyle tezat, “okyanus, sabahlar, yalnızlık, acılık” sözcükleriyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 8+10+11+8+7 dize düzeniyle oluşan şiirde, serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Bir insanın misyonları, şiirin temasıdır.

Gör, Sıtkı Salih, “Sinema”, Karşı, Sayı 110, Ocak-Şubat 1997, s.32, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tasvirici bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Ben” sözcüğüyle tekrar, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Üç adet dörtlük ve bir ferdi dizeden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Sinemanın şairdeki anlamı, şiirin temasıdır.

Yaşar, Yunus, “Bugün Günlerden Hasibe”, Karşı, Sayı 110, Ocak-Şubat 1997, s.32, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tanımlayıcı bir dil kullanılmıştır. “Tebdil ve tağyir” gibi yabancı kökenli sözcüklere ve Attila İlhan’ın şiirinden alıntı bir dizeye yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Hasibe, nice” sözcükleriyle tekrar, “yeryüzü” sözcüğüyle teşhis, “Üşümesin diye ‘aşkın ve devrimin’ çocukları/ İpekten bir öpüşü üzerine serdiniz” dizeleriyle hüsn-ü talil, “Dünyanın en büyük grizu patlaması/ Yüreğimde yaşandı” dizeleriyle mübalağa yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: “1.2.3.4.5.” numaralı bölümlerden oluşan şiirlerde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Şairin gözünde “Hasibe”nin nitelikleri, şiirin temasıdır.

Kurt, Esat, “Dün Bitirdim Askerliği”, Karşı, Sayı 110, Ocak-Şubat 1997, s.39, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde konuşma dili mevcuttur. “Uzun uzun” gibi ikilemelere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Yalnızlık” sözcüğüyle teşhis, “siyah, ak/ akşam, sabah/savaş, barış” sözcükleriyle tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 8+14 dizelik iki bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Bir askerin ruhi dünyası, şiirin temasıdır.

Değirmenci, Turgay, “Saklama Gözlerini”, Karşı, Sayı 110, Ocak-Şubat 1997, s.40, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “S” sesiyle aliterasyon yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 2+3+3 dizelik üç bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Sevgiliden istek, şiirin temasıdır.

Günbaş, Ahmet, “Gecede”, Karşı, Sayı 110, Ocak-Şubat 1997, s.45, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır. “Dımdızlak, dur durak, yumak yumak” gibi ikileme ve pekiştirmelere yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Islıklar, su, zamanlar, şarkılar, kent” sözcükleriyle teşhis, “gecede ıslıklardı, gecede aşıklardı” sözleriyle tekrar, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, “I, II, III” numaralı bölümlerden oluşmuştur ve serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Gecede olanlar, şiirin temasıdır.

Nurcihan, A. “Bir Sonbahar Amsterdam”, Karşı, Sayı 110, Ocak-Şubat 1997, s.46, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde akıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Ayçiçekleri, güneş, çiçekler” sözcükleriyle teşhis, “ıslanmış, kalabalıklaşmış/sonbahar, var/ dolaştım, bırakmışım/ bakıyordu, uğulduyordu” sözcükleriyle de redif ve kafiye kullanılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: İki adet altılıktan oluşan şiir, serbest ölçüyle yazılmıştır.

Şiirde Tema: Sonbaharda olanlar, şiirin temasıdır.

Olta, Adil, “Bir Kent Karmaşası”, Karşı, Sayı 110, Ocak-Şubat 1997, s.46, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açık ve anlaşılır bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: İstifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Beş adet üçlük ve bir adet ikilikten oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Kentin şairdeki görünümü, şiirin temasıdır.

Nazlı, Berrin, “İzmir Hatırası”, Karşı, Sayı 110, Ocak-Şubat 1997, s.46, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: Şiirin birinci ve beşinci bölümlerinin tekrarlanmasıyla ahenk sağlanmıştır. Ayrıca “gerdanı/ tanıdığı” sözcükleriyle de redif ve kafiye kullanılarak ahenk oluşumu gerçekleştirilmiştir.

Şiirde Yapı: 3+4+3+2+3+4 dize düzeniyle yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Bir hatıranın etkisi, şiirin temasıdır.

Doğan, Tan, “Gül”, Karşı, Sayı 110, Ocak-Şubat 1997, s.50, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade bir dil ve anlatım kullanılmıştır. “Ne...ne” bağlacından sıkça yararlanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Ne” sözcüğünün tekrarıyla ve “burnu, onu/ dalı, yaprağı” gibi sözcüklerle redif ve kafiyeyle ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı:”1,2,3” numaralı üç bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Şairin dikkatliliği, şiirin temasıdır.

Nemli, Sema, “Merhaba Tatlı Çocuk”, Karşı, Sayı 110, Ocak-Şubat 1997, s.54, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil kullanılmıştır. “Zaman zaman, uçsuz bucaksız, boncuk boncuk” gibi ikilemelerle şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Aynalar, rüzgârlar, yağmur” sözcükleriyle teşhis, “bulutlar” sözcükleriyle istiare, “çocuk” sözcüğüyle tekrar ve teşbih, “sen” sözcüğüyle tekrar ve sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 6+3+3+3+5+3+4 dize düzeniyle oluşturulan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Çocuk sevgisi, şiirin temasıdır.

Bilge, Ayşegül, “Köz”, Karşı, Sayı 110, Ocak-Şubat 1997, s.54, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde akıcı ve yalın bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Zaman, sardunyalılar” sözcükleriyle teşhis, “İlgisini çekmiyor kimsenin/ “Hüzünlü kızlar eskisi gibi” dizelerinin yinelenmesiyle de tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Beş adet dördlükten oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Eskiye özlem, şiirin temasıdır.

Kıyat, Mehmet, “Sesler”, Karşı, Sayı 111, Eylül 1997, s.2, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde yalın bir dil kullanılmıştır. “Kuşlar kuşlar, parmak parmak, yenilgiler yenilgiler, kurşunlar kurşunlar, kuğular kuğular, karanlıklar karanlıklar, seviler sevilir” gibi ikilemelerle şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Uçurum sesi, günler, beden, sevinçler” sözcükleriyle teşbih, “gül, çiçekler” sözcükleriyle teşhis, “ey” sözcüğüyle nida, “nevrular, çiğdemler, dağın ağaçları” sözcükleriyle tenasüp “ve” sözcüğüyle de tekrar, “aydınlık, karanlık” sözcükleriyle de tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Şiir, birden sekize kadar numaralandırılan sekiz bölümden oluşmuştur.

Şiirde Tema: Seslerin etkisi, şiirin temasıdır.

Yalkın, Sabahattin, “Güneş Yarıyı Geçince”, Karşı, Sayı 111, Eylül 1997, s.3, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde konuşma havası mevcuttur. “ İster....ister” gibi tekrarlı bağlaçlar, “göz göze” gibi ikilemelerle şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Yüreğim” sözcüğüyle teşbih, “günahtır, İzmir, ne” sözcükleriyle tekrar, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: “1’den 4’e” kadar numaralanan dört bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: İzmir’in hissettirdikleri, şiirin temasıdır.

Gör, Sıtkı Salih, “Havuzbaşının Gülleri”, Karşı, Sayı 111, Eylül 1997, s.7, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde tasvirlerin ön planda bulunduğu bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Su, yaz” sözcükleriyle teşbih, “hep seninle, ah” sözcükleriyle tekrar, “dallar, düşlerim, anılar” sözcükleriyle teşhis, “inmek, çıkmak” sözcükleriyle

tezat, “ah” sözcüğüyle nida, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 5+4+6+5+2 dize düzeniyle yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Doğanın hissettirdikleri, şiirin temasıdır.

Öztürk, Asım, “Evren Sisi”, Karşı, Sayı 111, Eylül 1997, s.14, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Afrika’m, ağaçlar, ay ışığı, kırbaç, ses, saat” sözcükleriyle teşhis, “ey” sözcüğüyle nida, “ben, sesim” sözcükleriyle teşbih yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 6+3+12+2+13 dizelik beş bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Evrende olanlar, şiirin temasıdır.

Sohtorik, Bahri, “Barış”, Karşı, Sayı 111, Eylül 1997, s.27, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “S ve b” sesleriyle aliterasyon, “Yorgi” ismiyle de tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 4+5+5+4+4+5 dize düzeniyle yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Barış içinde yaşamaya çağrı, şiirin temasıdır.

Danabaş, Ali Ekber, “Ar’ım”, Karşı, Sayı 111, Eylül 1997, s.30, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Dudakların” sözcüğüyle teşbih, “ateş” sözcüğüyle de tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 4+5+2 dizelik üç bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Sesleniş, şiirin temasıdır.

Akıncı, Oktay, “Beyaz Ölümüm”, Karşı, Sayı 111, Eylül 1997, s.31, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Yalnızlık” sözcüğüyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 4+3+4+3 dize düzeninde yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Ölümün görünümü, şiirin temasıdır.

Akıncı, Oktay, “Lir”, Karşı, Sayı 111, Eylül 1997, s.31, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde duru bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Telinden, izinden” sözcüklerinde bulunan redif ile kafiye dolayısıyla ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 8 dizeden oluşan şiirde basamaklı dize anlayışı kullanılmıştır ve serbest ölçü tercih edilmiştir.

Şiirde Tema: Lirin, sevgili ile uyumu, şiirin temasıdır.

Değirmenci, Turgay, “Genelev Kızı Ünzile’nin Not Defterinden”, Karşı, Sayı 111, Eylül 1997, s.32, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde konuşma dili kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Zorlanıyorum, özlüyorum/ insan, olsun/ küfürleri, kendimizi” sözcüklerindeki redif ve kafiyeyle ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: “1, 2, 3, 4” numaralı dört bölüm ve öncesindeki açıklama niteliğindeki bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Şiirin teması, genelev kadınlarının yaşadıklarıdır.

Değirmenci, Turgay, “İkimizde Dar”, Karşı, Sayı 111, Eylül 1997, s.32, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Bu şehir ikimize dar.” dizesiyle tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 2+4+3 dizelik üç bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Sevgiliden istekler ve umutsuzluk, şiirin temasıdır.

Yanık, Canan, “Hoş Geldin”, Karşı, Sayı 111, Eylül 1997, s.35, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Gözler, vadiler, yürek, yemek, orman, su” sözcükleriyle teşhis, “hoş geldin” söz öbeğiyle tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiirde 8+6+5 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Karşılama, şiirin temasıdır.

Yanık, Canan, “Rüzgârda”, Karşı, Sayı 111, Eylül 1997, s.35, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açık ve anlaşılır bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Toprak” sözcüğüyle teşhis, “hey” sözcüğüyle nida, “bilmiyorum” sözcüğüyle tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiirde 6+5+8 dize düzeni kullanılmıştır. Tek sözcüklü dizeler de mevcuttur.

Şiirde Tema: Doğadaki canlılık, şiirin temasıdır.

Yanık, Canan, “Susun”, Karşı, Sayı 111, Eylül 1997, s.35, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde emirci bir dil kullanılmıştır. “Duman duman” gibi ikilemelere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Kitaplar, eller, kuş, su, rüzgâr, dağlar” sözcükleriyle teşhis, sorulan sorularla istifham, “doğru, yanlış” sözcükleriyle tezat, “değil” sözcüğüyle de tekrar yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: İki adet dördlük ve bir adet beşlikten oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Doğayı dinlenme arzusu, şiirin temasıdır.

Külebi, Cahit, “Tereke”, Karşı, Sayı 111, Eylül 1997, s.66, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde seslenişsel ve hitabi bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Hayallerim” sözcüğüyle istiare, “böcekler ve saçlarım” sözcükleriyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçünün kullanıldığı şiirde üç adet dördlük bulunmaktadır.

Şiirde Tema: Şiirin teması vasiyettir.

Aydın, Mehmet, “Acının Ateşleri”, Karşı, Sayı 112, Ekim 1997, s.2, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde sade ve akıcı bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Gece” sözcüğüyle teşhis, “sen, yüreğim” sözcükleriyle istiare, “dünyam” sözcüğüyle teşbih, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 25 dizeden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Mutsuzluk, şiirin temasıdır.

Menemencioğlu, Muazzez, “Noktalanmaz Umut”, Karşı, Sayı 112, Ekim 1997, s.10, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır. “Tepserirdi” gibi pek kullanılmayan sözcüklere de yer verilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Sevgim” sözcüğüyle istiare yapıp “sevgim/ tekmillendim” sözcükleriyle de redif ve kafiye kullanılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Beş adet üçlükten oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Umut içinde olmak, şiirin temasıdır.

Atalay, Recai, “Sesin Yakamda”, Karşı, Sayı 112, Ekim 1997, s.11, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Yaşam, dayanılmazlık, o “sözcükleriyle teşbih, “sesin, kuşkların” sözcükleriyle istiare, “ah” sözcüğüyle nida, “ağaç, su, gece, dal” sözcükleriyle teşhis, “sesin” sözcüğüyle tekrar, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: “1, 2, 3, 4, 5” numaralı beş bölümden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Sevgilinin sesiyle yaşamak, şiirin temasıdır.

Bilge, Ayşegül, “Kurban”, Karşı, Sayı 112, Ekim 1997, s.43, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel ve emredici bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Mayta, Huayna” sözcükleriyle telmih, “saçlarım” sözcükleriyle teşbih, “ağaç, çiçek, ay” sözcükleriyle teşhis, “kanım” sözcüğüyle de istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 4+3+9+5+5 dize düzeniyle yazılan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır. Tek sözcüklü dizelere ve konuşma çizgisine de yer verilmiştir.

Şiirde Tema: Fedâkarlık, şiirin temasıdır.

Gör, Sıtkı Salih, “Güldiken Alevler”, Karşı, Sayı 112, Ekim 1997, s.44, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde öyküsel bir dil kullanılmıştır. “Yer yer” ikilemesiyle şiirin dili zenginleştirilmiştir.

Şiirde Ahenk: “Unuttum, hangi” sözcükleriyle tekrar, “ah” sözcüğüyle nida, “yengeç” sözcüğüyle teşhis, sorulan sorularla da istifham yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 5+4+4+4+1 dize yapısından oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Geçmiş, şiirin temasıdır.

Kolbüken, Bilal, “Yağmurlu Bir Gün”, Karşı, Sayı 112, Ekim 1997, s.44, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde konuşma havası mevcuttur.

Şiirde Ahenk: “Bir, gibi” sözcükleriyle tekrar, “kaygılar” sözcüğüyle teşhis yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 13 dizeden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Bir şeyler karşısında emin olma, şiirin temasıdır.

Yücel, Şevket, “Meğer Neleriniz Varmış Sizin”, Karşı, Sayı 112, Ekim 1997, s.49, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde hitabi bir dil kullanılmıştır. Satirik şiir olarak kaleme alınmıştır.

Şiirde Ahenk: “Siz” sözcüğüyle tekrar, “beyaz, siyah” sözcüğüyle de tezat yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: Serbest ölçüyle yazılan şiirde 3+5 dize düzeni kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Karşı taraftaki insanların kötü durumu, şiirin temasıdır.

Yeteroğlu, Kirkor, “Günlerle Büyüyen”, Karşı, Sayı 112, Ekim 1997, s.49, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde açık ve anlaşılır bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Büyük, küçük” sözcükleriyle tezat, “yüreğim, yaşam” sözcükleriyle istiare yapılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 6 dizelik şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: “Kızıma” notuyla yazılan şiirin teması evlat sevgisidir.

Aydoğan, Sami, “Kayıp”, Karşı, Sayı 112, Ekim 1997, s.50-53, (Şiir)

Şiirde Dil: Şiirde duru bir dil kullanılmıştır.

Şiirde Ahenk: “Bir yanı ve o yanda” söz gruplarıyla tekrar yapılarak ve “yanı, sarı, yaprakları” sözcükleriyle kafiye kullanılarak ahenk sağlanmıştır.

Şiirde Yapı: 3+1+3+2 dizelik bölümlerden oluşan şiirde serbest ölçü kullanılmıştır.

Şiirde Tema: Doğayla bütünlük hali şiirin temasıdır.

Edebiyat Dışında Kalan Başlıklar

3.18. Duyuru

İmzasız, “Vedat Güler Şiir Ödülü”, Karşı, Sayı 57, Ocak 1992, s.34, (Duyuru)

“Vedat Güler Şiir Ödülü” başlıklı duyuruda ozan Vedat Güler’in anısına “Türk edebiyatına yeni adlar ve yapıtlar kazandırmak amacıyla”(s.34) 1992 yılı şiir ödülü verileceği duyurulup katılım koşulları sıralanmıştır.

İmzasız, “Şair ve Yazarlarımızla İlgili Yeni Bir Dizi”, Karşı, Sayı 57, Ocak 1992, s.47, (Duyuru)

“Şair ve Yazarlarımızla İlgili Yeni Bir Dizi” başlığı altında Altın Kitaplar Yayınevi’nin Eğitime Yardımcı Kitaplar adıyla yeni bir diziye başladığı duyurulmuş ve dizinin kısa bir tanıtımı yapılmıştır.

İmzasız, “Dil Derneği ve Mahmut Karaveli Ödülü”, Karşı, Sayı 57, Ocak 1992, s.48, (Duyuru)

“Dil Derneği ve Mahmut Karaveli Ödülü” başlığı altında Dil Derneği tarafından Mahmut Karaveli adına verilecek olan ödülün başvuru koşulları sıralanmıştır.

İmzasız, “Bahriye Üçok İnceleme ve Araştırma Ödülü”, Karşı, Sayı 58, Şubat 1992, s.45, (Duyuru)

“Bahriye Üçok İnceleme ve Araştırma Ödülü” başlıklı yazıda, ödül almanın koşulları altı madde ile ilan edilip iki maddeyle de sonuç tarihi ve seçici kuruldakilerin isimleri bildirilmiştir.

İmzasız, “ Çankaya Belediyesi ve Damar Edebiyat Dergisi 1992 İlkbahar Öykü ve Şiir Ödülleri”, Karşı, Sayı 59, Mart 1992, s.49, (Duyuru)

Bu duyuruda on iki maddeyle yarışma koşulları duyurulur. Yarışmanın amacının kültürel ve sanatsal gelişime katkıda bulunmak, bu konu çerçevesinde öykücü ve şairleri desteklemek olduğu belirtilir.

İmzasız, “Edebiyatçılar Derneği Kuruldu”, Karşı, Sayı 60, Nisan 1992, s.49, (Duyuru)

Derginin 60. sayısındaki duyuru, Edebiyatçılar Derneğinin kurulması üzerinedir. Derneğin, “Düşünce ve yazı özgürlüğünü savunarak yazarlar açısından demokrasiye yeni bir soluk getirmeyi amaçlayan” (s.49) bir yapısı olduğu belirtilir. Dernekte görevli isimlere de tek tek değinilir.

İmzasız, “Kocagöz Ödülü Gülten Akın’ın”, Karşı, Sayı 61, Mayıs 1992, s.31 (Duyuru)

Halil Kocagöz anısına 1986’dan beri verilen şiir ödülünün 1992 yılı kazananının “*Sevda Kalıcıdır*” adlı eserle Gülten Akın olduğu duyurulmuştur. Seçici kurul ve tarih de belirtilmiştir.

İmzasız, “Bayır Ödülü Ahmet Ümit’in”, Karşı, Sayı 61, Mayıs 1992, s.31 (Duyuru)

Ferit Oğuz Bayır Düşün ve Sanat Ödülü’nün Ahmet Ümit’in “*Çıplak Ayaklıydı Gece*” adlı yapıtına verildiği duyurulup seçici kuruldakilerin isimleri, törenin detayları da belirtilmiştir.

İmzasız, “Ferit Oğuz Bayır Düşün ve Sanat Ödülü Şiire Verilecek”, Karşı, Sayı 62, Haziran 1992, s.14 (Duyuru)

Yapılan duyuruda “Türk kültürüne, sanatına katkılar getirme amacıyla kurulan Ferit Oğuz Bayır Düşün ve Sanat Ödülü ‘şiiir’e verilecek” (s.14) ifadesi yer almaktadır ve ödöl alma koşulları, ödöl miktarı, seçici kurul, sonuç tarihi sıralanmaktadır.

İmzasız, “Özür” Karşı, Sayı 63, Temmuz 1992, s.25 (Duyuru)

Derginin bu sayısında, bir önceki sayıda yapılan hata için özür dilenip şu ifadeler kullanılmıştır: “ Haziran 1992, 62. sayımızın kapak fotoğrafı Sayın Güler Meriçkan Güleç’e aittir. Ancak, adı unutulmuştur. Dalgınlığımız için özür dileriz.

İmzasız, “Nâbi Üçüncüoğlu Şiir Ödölü Osman Bolulu’ ya Verildi”, Karşı, Sayı 66, Ekim 1992, s.36 (Duyuru)

Duyuruda, *Kıyı* dergisinin 1992 yılı için düzenlediği Nâbi Üçüncüoğlu Şiir Ödölü’nün sonuçlarının açıklandığı ve birincinin *Yurt Boyu Sevişmek/ Taşın İyisi* yapıtıyla Osman Bolulu, ikincinin *Usulca* kitabıyla Abdülkadir Paksoy ve üçüncünün ise *Ay Ülkesinde Dolaşan Sözler* kitabıyla Ali Coşkun Hirik olduğu yazılmıştır.

İmzasız, “Oben Güney Yaşamalı!” Karşı, Sayı 67, Kasım 1992, s.43 (Duyuru)

Yapılan duyuruda, Oben Güney’in ameliyat masrafları için 100 milyon liranın sağlanması adına tüm okuyuculardan maddi destek beklenmektedir. Para yatırılacak hesap detaylarına da yer verilmiştir.

Günel, Burhan, “Ural Armay’ı Yitirdik”, Karşı, Sayı 68, Aralık 1992, s.1 (Duyuru)

Günel, “dost, ağabey, arkadaş” olarak nitelendirdiği Ural Armay’ı yitirdiği için üzüntülü olduğunu, onu daha çok özleyeceğini bildirir. Onun aralarından ayrılışına da inanmadığını belirtip ölümünü okuyuculara duyurur.

İmzasız, “Halil Kocagöz Şiir Ödülü”, Karşı, Sayı 68, Aralık 1992, s.44 (Duyuru)

1987 yılından bu yana verilmekte olan Halil Kocagöz Şiir Ödülü’nün sekreteryaya ile kurumsallaşma yolunda geliştiği belirtilerek seçimin başvuru olmadan o yıl yayımlanan kitaplar arasında yapıldığı belirtilir. Adres verilerek yayımlanan şiir kitaplarının bir örneğinin gönderilmesi istenir.

İmzasız, “Vedat Güler Şiir Ödülü Katılım Koşulları”, Karşı, Sayı 68, Aralık 1992, s.49 (Duyuru)

Ozan Vedat Güler’in anısını yaşatmak adına ORSEV tarafından düzenlenen ödülün yedincisinin 1993 yılında verileceği ve katılım koşulları duyurulmuştur. Sonuçların ise Nisan 1993’te açıklanacağı belirtilmiştir.

İmzasız, “Okurlarımıza Yazarlarımıza”, Karşı, Sayı 70, Ocak 1993, s.48 (Duyuru)

Yazıda, Ocak 1993 sayısında dergi boyutlarının 20x28 cm olacağını belirten yazı hatırlatılarak okur ve yazarların itirazıyla bu durumun gerçekleştirilmediği, *Karşı*’nın kendi matbaalarında basıldığı, birkaç sayı daha aksaklıklar olabileceği, bir süre sonra derginin her ayın ilk günü okura ulaşacağı duyurulup bugüne kadarki aksaklıklar için özür dilenir. Destek verenlere de teşekkür sunulur.

İmzasız, “Ortak Açıklama”, Karşı, Sayı 70, Ocak 1993, s.49 (Duyuru)

Yapılan ortak açıklama metninde ortamın siyasal durumu ve dinin siyasetle olan ilişkisi eleştirilmiş, laik Cumhuriyet’in kurumlarının yok edildiği belirtilmiş, dini kurumlara ayrılan büyük bütçeye değinilmiş, siyasal partilerin dini mekânları kullanması eleştirilmiş ve kamuoyu bu konularda uyarılarak ayırım gözetmeksizin tüm siyasal partilerin sorumluluklarını yerine getirmesi için çağrıda bulunulmuştur. Metnin altında beş derneğin ve vakfın başkanlarının ismi yer almıştır.

İmzasız, “Buca Belediyesi Ali Rıza Ertan Şiir Ödülü”, Karşı, Sayı 71, Mart 1993, s.49 (Duyuru)

Yapılan duyuruda, verilecek olan şiir ödülünü almanın koşulları sıralanıp hangi tarihte ödülün verileceği, büyük ödülün miktarı, metinlerin gönderileceği adres ve seçici kuruldakilerin isimleri maddeler halinde belirtilmiştir.

İmzasız, “Vedat Güler Şiir Ödüllü Sonuçları”, Karşı, Sayı 73, Mayıs 1993, s.9 (Duyuru)

Yedincisi düzenlenen Vedat Güler Şiir Ödülü’nün sonuçlarının açıklandığı duyuruda seçici kuruldakilerin isimleri sıralanıp ödülü bu yıl Ünsal Akpak’ın “*Ertelenmiş Sözler Hançeremde*” adlı dosyasıyla aldığı belirtilir. Mansiyonun ise Sıtkı Salih Gör’ün “*Kehribar ve Tuğra*” adlı eserine verildiği belirtilmiştir.

Sabahattin Ali Kültür Günleri Komitesi, “Sabahattin Ali Dostlarına”, Karşı, Sayı 73, Mayıs 1993, s.34 (Duyuru)

Yapılan duyuruda III. Sabahattin Ali Kültür Günlerinin 19-20 Haziran günlerinde Kırklareli’de gerçekleştirileceği belirtilerek “*Sabahattin Ali’nin Şiiri*” konulu ortak kitabın oluşumu için tüm sanatçılar eser vermeye davet edilir. Eserlerin 15 Haziran 1993 tarihine değin metinlerin hangi adrese gönderileceği de paylaşılır.

İmzasız, “Edebiyatçılar Derneği Basın Duyurusu” Karşı, Sayı 75-76, Temmuz-Ağustos 1993, s.97 (Duyuru)

Türkiye Yazarlar Sendikası, PEN Yazarlar Derneği ve Edebiyatçılar Derneğinin gelişen olaylar sonrası “ortak bir platformda” birleştikleri duyurulur. Ortak platformda yer alan ilke ve görüşler sıralanır. Sivas olayları üzerinde durularak 2 Temmuz gününün bundan böyle “Laikliğe Saygı Günü” olarak kabul edilmesi için TBMM’ye başvurmak istediklerine de yer verilir.

İmzasız, “Başlıksız”, Karşı, Sayı 78, Ekim 1993, s.34 (Duyuru)

25.09.1993 Cumartesi günü 14.00’te Balıkesir Ticaret Odası Salonu’nda Balıkesir İl Kültür Müdürlüğü tarafından eleştirmen, incelemeci, araştırmacı, denemeci, çevirmen Asım Bezirci’nin edebiyatçılar, akademisyenler ve dostları vesilesiyle anıldığı duyurulmuştur.

Kezer, Sadettin, “Ödüllü Şiir Yarışması”, Karşı, Sayı 78, Ekim 1993, s.36 (Duyuru)

Serbest dalda, 6.000.000 TL ödüllü şiir yarışması düzenleneceği, amatör şairlerin de katılabileceği, katılma şartlarının 10.000 TL’lik posta pulu alınarak verilen adresten temin edilebileceği duyurulur.

İmzasız, “Abonelerimize Duyuru”, Karşı, Sayı 80, Aralık 1993, s.48 (Duyuru)

Karşı’nın abonelerine geç ulaşan sayılarından dolayı özür dilenip 1994 Şubat itibari ile aksaklık olmadan gönderim yapılacağı duyurulur. Ayrıca yılbaşı posta yoğunluğu sebebi ile bazı abonelerin alamadıkları sayılar için telefon numarası ve adres yazılarak iletişime geçmeleri belirtilir.

ORSEV, “Ordu Sanatevi/Vedat Güler Şiir Ödülü”, Karşı, Sayı 80, Aralık 1993, s.49(Duyuru)

Ozan Vedat Güler anısına 1994 yılında sekizincisi düzenlenecek olan yarışmanın koşullarının sıralandığı duyuruda seçici kurul üyeleri, sonuçların açıklanacağı tarih gibi bilgiler de paylaşılmıştır.

İmzasız, “Şükrü Gümüş Roman Ödülü”, Karşı, Sayı 81, Ocak 1994, s.49(Duyuru)

Genç yaşta yaşamını yitiren ödüllü yazar şükrü Gümüş’ün anısına ölümünün 10. yıldönümü nedeniyle bir roman ödülü konduğu belirtilip yarışmanın koşulları, seçici jüri, ödül miktarı, başvuru adresi gibi bilgiler de eklenerek duyuru yapılmıştır.

İmzasız, “Sabri Altınel Şiir Ödülü Yarışması”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat-Mart 1994, s.103(Duyuru)

Balıkesir Belediyesi ile İl Kültür Müdürlüğü tarafından Şair Sabri Altınel’in anısını yaşatmak için düzenlenen yarışmanın duyurusunda ikinci kez yapılacağı, yarışmaya katılım koşulları, verilecek ödül miktarı, seçici kurulda kimlerin yer aldığı, ödül töreninin tarihi, yazışma adresi gibi bilgiler yer almıştır.

Kıyı Kültür ve Sanat Dergisi, “Şükrü Gümüş Roman Ödülü”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat-Mart 1994, s.104(Duyuru)

Yapılan duyuruda, genç yaşta hayatını yitiren ödüllü yazar şükrü Gümüş’ün ölümünün onuncu yılı nedeniyle bir roman ödülü konduğu, yarışma koşulları, ödül miktarı, sonuç tarihi, seçici kurulda bulunanlar, yazışma adresi gibi bilgiler yer almıştır.

İmzasız, “Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi I. Ulusal Şiir Sempozyumu”, Karşı, Sayı 82-83, Şubat-Mart 1994, s.105(Duyuru)

Duyuruda, yapılacak olan sempozyuma katılma koşulları sıralanmış, “Bildiriler, Bildirilen Seçimi, Konaklama” gibi başlıklarla detaylar verilmiş ve “Düzenleme Kurulu” başlığı altında da ilgili kişiler belirtilmiştir.

İmzasız, “Vedat Güler Şiir Ödülü Sonuçlandı”, Karşı, Sayı 86-87, Haziran-Temmuz 1994, s.66(Duyuru)

Ordu Sanatevi (ORSEV)’nin düzenlediği Vedat Güler Şiir Ödülü’ nün 1994 yılı kazananının “Serüvenci” adlı şiiriyle Turgay Değirmenci olduğu, mansiyon ödülü alan ismin ise “Yol Boyu Notları” adlı şiirle Hilmi Haşal olduğu duyurulmuştur.

İmzasız, “Ahmet Selim Teymur ‘Köşe Yazısı’ Ödülü”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim-Kasım 1994, s.81(Duyuru)

Kıyı Kültür ve Sanat dergisinin kurucusu adına düzenlenen yarışmanın seçici kurulu verilip son katılma tarihi, standartlar belirtilmiştir.

İmzasız, “Vedat Güler Şiir Ödülü”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim-Kasım 1994, s.81(Duyuru)

Ordu Sanatevi (ORSEV) tarafından her yıl verilmekte olan ödülün kazanılması için gerekli koşullardan, yarışmaya katılım adresinden ve seçici kuruldaki isimlerden bahsedilmiştir.

İmzasız, “Dil Derneği Ömer Asım Aksoy Ödülü”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim-Kasım 1994, s.81(Duyuru)

Dil Derneği ile Ömer Asım Aksoy’un ailesince düzenlenecek olan yarışmada bir romana ödül verileceği, sonraki yıllarda ödül kapsamının genişletileceği, ödül miktarı ve seçici kurul belirtilmiştir.

İmzasız, “Behçet Aysan Şiir Ödülü”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim-Kasım 1994, s.81(Duyuru)

Türk Tabipler Birliği (TTB)’nin 14 Mart’a verilmek üzere Behçet Aysan Şiir Ödülü düzenlediği duyurulup yarışma koşulları, seçici kurul hakkında bilgi verilmiştir.

İmzasız, “Çankaya Belediyesi ve Damar Edebiyat Dergisi II. İlkbahar Öykü ve Şiir Yarışması”, Karşı, Sayı 92-93, Aralık 1994- Ocak 1995, s.81(Duyuru)

Çankaya Belediyesi ve Damar Edebiyat dergisinin ortak olarak düzenlediği yarışmasının “öykü, şiir, çocuk ve roman” olarak dört dalda gerçekleşeceği, ödül miktarları, danışma üyeleri, seçici kurullar duyurulmuştur. Başvuru adresi ve iletişim bilgileri de eklenmiştir.

Özer, Ahmet, “Basın Açıklaması”, Karşı, Sayı 96-97, Nisan-Mayıs 1995, s.60(Duyuru)

Özer, yaptığı duyuruda Trabzon’da yayımlanan *Kıyı* dergisinin kurucusu Ahmet Selim Teymur adına düzenlenen yarışmanın sonuçlandığını belirtip ödüle layık görülen isimler ve eserlerini vermiştir. Ödül töreninin ise 3 Nisan 1995’te yapılacağını duyurmuştur.

Şeboy, Cemil, “Buca Belediye Başkanlığı Ali Rıza Ertan Şiir Ödülü ’95 Yönetmelik”, Karşı, Sayı 98-99, Haziran- Temmuz 1995, s.73 (Duyuru)

Buca Belediye Başkanlığı tarafından üçüncüsü gerçekleştirilecek olan Ali Rıza Ertan Şiir Yarışmasının on maddelik yönetmeliğinin yayımlandığı duyuruda katılım koşulları, seçici kurulda yer alan isimler, çalışma takvimi yer almaktadır.

ETEV, “Emin Türk Eliçin Ödülü”, Karşı, Sayı 100, Ağustos- Eylül 1995, s.65 (Duyuru)

Yapılan duyuruda Emin Türk Eliçin Ödülü’nün Araştırma-İnceleme konusu belirtilmiş, ödül miktarları açıklanmış, seçici kurul üyeleri sıralanmış, son katılma tarihi başvuru adresi ve iletişim bilgileri verilmiştir.

Çukurova Gazeteciler Cemiyeti, “Orhan Kemal Öykü Yarışması-1995”, Karşı, Sayı 102, Aralık1995-Ocak 1996, s.47 (Duyuru)

Dokuz maddeyle yarışma koşullarının sıralandığı duyuruda yaş sınırına, öykü dosyası formatına, istenen belgelere, seçici kurul üyelerine, ödül miktarlarına, yarışma sonuçlarının nasıl duyurulacağına, ödüllerin hangi tarihte ve nerede verileceğine değinilmiştir.

İmzasız, “Ölümünün 23. Yıldönümünde Arkadaş Z. Özger Şiir Ödülü”, Karşı, Sayı 102, Aralık1995-Ocak 1996, s.47 (Duyuru)

Mayıs Yayınları’nın genç yaşta hayatını kaybeden şairi Arkadaş Z. Özger’in anısına düzenlenen şiir yarışmasında ödül verileceği duyurulup yarışma koşulları sıralanmıştır. Seçici kurul üyeleri sıralanıp ödül dosyasının kitap halinde yayımlanacağı belirtilip iletişim numarası verilmiştir. Ödül töreninin tarihi de açıkça belirtilmiştir.

Oluklu, İbrahim, “Basın Bülteni”, Karşı, Sayı 104, Mart 1996, s.47 (Duyuru)

Yapılan duyuruda, Mart 1995’ten bu yana kısıtlı olanaklarla yayın hayatını sürdüren *Yaklaşım* dergisinin Şubat 1996’da 12. sayısına ulaştığı, yeni dönemde sayfa sayısının on ikiden otuz ikiye çıkacağı belirtilip yeni dönemdeki yayın yönetmeninin, yazı işleri müdürünün, yayın danışmanının isimleri sıralanıp dergide yazıları ve şiirleri yayımlanacak olan isimler paylaşılmıştır.

Karşı Yayınlar Ekin Matbaacılık, “Yücel Saraçoğlu’na İlişkin Duyuru”, Karşı, Sayı 104, Mart 1996, s.48 (Duyuru)

Yapılan duyuruda, eski resim galericilerinden ve Evrim-Sanat Yayınları sahibi Yücel Saraçoğlu’nun Ekin Matbaası Yöneticileri tarafından aylardır görüşmeye çağırıldığı, ismi geçen matbaaya borçlu olduğu belirtilip matbaaya gelip borcunu ödemeye davet edilir.

Uludağ Üniversitesi Sağlık Kültür ve Spor Daire Başkanlığı, “Uludağ Üniversitesi 20. Yıl Öykü Yarışması Katılma Koşulları”, Karşı, Sayı 105, Nisan-Mayıs 1996, s.45 (Duyuru)

Yapılan duyuruda yarışma koşulları 13 madde ile sıralanmıştır. Ödül miktarlarından açıklanma tarihinden, seçici jüriden ödül töreni gününden, bahsedilip iletişim numaraları da eklenmiştir.

İmzasız, “Çankaya Belediyesi ve Damar Edebiyat Dergisi III. İlkbahar Öykü ve Şiir Yarışması”, Karşı, Sayı 105, Nisan- Mayıs 1996, s.46 (Duyuru)

Yapılan duyuruda yarışmanın amacı, şartname, ödüller, danışman üyeleri, ödül miktarları belirtilip, “Büyük Öykü Yarışması, Büyük Şiir Yarışması, Çocuk Öykü-

Roman Yarışması, Çocuk Şiir Yarışması” başlıkları altında seçici kurul üyeleri sıralanmıştır. Son olarak da başvuru için adres ve iletişim numaraları verilmiştir.

İmzasız, “Mevlüt Kaplan Öykü Ödülü”, Karşı, Sayı 105, Nisan- Mayıs 1996, s.47 (Duyuru)

Yapılan duyuruda 1964’ten buyana İzmir’de etkinliğini sürdüren Özgür Eğitim Yayınevi kurucusu eğitimci yazar Mevlüt Kaplan adına “Ödüllü Çocuk Kitapları Yarışması” düzenleneceği bu yıl ilkinin gerçekleştirileceği belirtilip amaç yarışması koşulları, seçici kurul üyeleri ve yazışma adresinden de bahsedilmiştir.

Karşı Yayınlar Ekin Matbaacılık, “Yücel Saraçoğlu’na İlişkin Duyuru”, Karşı, Sayı 105, Nisan- Mayıs 1996, s.48 (Duyuru)

Bir önceki sayıda yapılan duyurunun aynısı tekrarlanmıştır.

Türk Tabipler Birliği, “TTB Anlatı Yarışması Anı- Günlük”, Karşı, Sayı 111, Eylül 1997, s.64 (Duyuru)

Yapılan duyuruda hekimlerin duyup yaşadıklarını anlatarak yarışmaya katılmaları istenip seçici kurul üyeleri sıralanmıştır. Son katılma tarihi, katılım adresi ve iletişim numaraları da verilerek duyuru tamamlanmıştır.

İmzasız, “Mevlüt Kaplan Edebiyat Ödülü”, Karşı, Sayı 112, Ekim 1997, s.64 (Duyuru)

Özgür Eğitim Yayınevi’nin eğitimci yazar Mevlüt Kaplan adına başlattığı “Ödüllü Çocuk Kitapları Yarışması”nın duyurusu yapıp yarışmanın bu yıl Çocuk Romanı dalında gerçekleşeceği belirtilmiştir. On üç madde ile yarışma şartları sıralanıp yazışma adresi de en sonda verilmiştir.

3.19. Haber Yazısı

İmzasız, “Avrupa Piyano Yarışmasında İki Piyanistimizin Başarısı”, Karşı, Sayı 58, Şubat 1992, s.49, (Haber Yazısı)

“Avrupa Piyano Yarışmasında İki Piyanistimizin Başarısı” başlığı taşıyan haberde Avrupa Topluluğu ve Avrupa Ekonomik Birliği tarafından organize edilen 3. Avrupa Piyano Yarışmasında Muhittin Dürrüoğlu ve Fazıl Say’ın ilk sekiz piyanist içine girip övgüler aldıklarından bahsedilir. Son olarak da her ikisinin de piyanist olma yolunda aldıkları eğitimler aktarılır.

İmzasız, “Çankaya Belediyesi ve Damar Edebiyat Dergisi 1992 İlkbahar Öykü ve Şiir Ödülleri Sonuçları Açıklandı”, Karşı, Sayı 62, Haziran 1992, s.17, (Haber Yazısı)

Yayımlanan haberde, daha önce katılım koşulları duyurulan yarışmanın kazananları ilan edilmiştir. Şiir dalında birinci Alaaddin Emre, ikinci Mehmet Ragıp Ünal ve üçüncü Veysel Çolak olmuştur. Öykü dalında birinci Hasan Ali Toptaş, ikinci Ferhan Şaylıman, üçüncü Dinçer Sezgin olmuştur. Haberin devamında çocuk edebiyatı şiir ve öykü- roman dalında derece yapanlar sıralanmıştır.

İmzasız, “Basından”, Karşı, Sayı 75-76, Temmuz-Ağustos 1993, s.28-64, (Haber Yazısı)

Sivas olayları sonrası basından seçme yazıların yayınlandığı bu seride genel başlık altında imzasız demeyi uygun gördük. Seçkideki çoğu yazı, haber yazısı kategorisinde bulunduğu için bu başlık altında değerlendirdik. “Ödlek Saldırganlar” başlığı altında Hikmet Çetinkaya, Sivas’ta 37 kişinin canice öldürüldüğünü, asıl hedefin laik Türkiye Cumhuriyeti olduğunu, hükümetin olup bitenlere sustuğunu, yapılanın kanlı bir irtica olduğunu, aslında Aziz Nesin’in değil Atatürkçü düşünceli Vali Ahmet Karabilgin’in hedef alındığını, Pir Sultan Abdal’a karşı yıllardır süren bir kinin olduğunu, Kemalist olmanın suç olarak görüldüğünü, basındaki kimi kişilerin saldırıya geçtiklerini, bu insanların ödlek ve saldırgan olduklarını belirtir.

Cumhuriyet gazetesinde “Geleceğimiz İçin” başlığıyla yayımlanan yazıda, Pir Sultan Abdal için düzenlenen şenliklerin çok acı bir biçimde sonlandığı, Türkiye’yi insanlık karşısında utandıracak bir katliamla noktalandığı, bu katliamın hiçbir nedenle haklı gösterilemeyeceği, İçişleri Bakanı’nın henüz sıcak olan olaya talihsiz bir açıklama yaptığı, Sivas olaylarının yıllardan beri şeriatçılığa yapılan yatırımların doğal bir sonucu olduğu, aydınlık ve laik bir Türkiye’de yaşamak için “kara irtica” karşısında demokratik bir seferberliğe başlamak gerektiği ifade edilir.

“Devlet Şeriata Teslim Oldu” başlıklı yazıda Ankara Cumhuriyet Bürosu, Aziz Nesin’in bu sözünü ele alıp dönemin siyasilerinin teslimiyet içinde olduklarını belirten ifadelerine ve yetkililerin pasif kalmasını eleştiren söylemlerine yer verilir. Konuşmada öne çıkan bazı sözler şu başlıklar altında detaylıca ele alınır: Yakmak Mı Gerekir? , Başbakanı Saçlarından Sürüklerler, Türkiye Laik Değil, Dinsiz ama Dinlere Saygılıyım, İtfaiyeci Beni Öldürmeye Kalktı, O Hayvanı Kurtarmayın.

“Güzel Ölülerimizin Ardından” genel başlığı altında, Sivas’taki olaylarda öldürülen kişiler üzerine Server Tanilli, Memet Fuat, Rıfat Ilgaz, Orhan Alkaya gibi isimlerin üzüntü ve eleştiri içerikli kısa yazılarına yer verilir. Ardından, “Bezirci, 60 Yaşında Bir Delikanlı, Sırtında Fırçasıyla Asaf Koçak, Metin Altıok, Asım Bezirci, Uğur Kaynar, Hasret Gültekin, Muhlis Akarsu, Nesimi Çimen, Behçet Aysan, Erdal Ayrancı, Muhibe Akarsu, Edibe Sulari, Serkan Doğan, Muammer Çiçek, İnci Türk, Yasemin Sivri, Asuman Sivri, Menekşe Kaya, Koray Kaya, Özlem Şahin, Nurcan Şahin, Huriye Özkan Yeşim Özkan, Handan Metin, Sait Metin, Belkıs Çakır, Serpil Canik, Ahmet Özyurt, Murat Gündüz, Mehmet Atay, Gülsüm Karbaba, Sehergül Ateş, Gülender Akça, Carina Cuanna” başlıkları altında yakılarak öldürülen insanlar hakkında çeşitli isimler tarafından yazılan yazılara yer verilir.

“Hayat Bir Emrin Var Mı?” başlıklı yazıda, Cezmi Ersöz, bir zamanlar hayranlıkla şiirlerini okuduğu İsmet Özel’in Sivas Olayları sonrası *Millî Gazete*’de çıkan yazısında vefat eden 37 candan hiç bahsetmemesini eleştirir. Olaya farklı açıdan bakması Ersöz’ün Özel’le yollarını ayırdığını açıklamasını beraberinde getirir. Ersöz, Özel’i sert bir dille eleştirir ve bu düşüncelerinde yanılmış olmayı da ister. “Oy Kaygısı ile Şeriatçılara Göz Yumuldu” başlığı altında yazan Sami Karaören ise Aziz Nesin’in Sivas konuşmasının tahrik içermediğini, olayların planlanarak oluşturulduğunu, etkinlik öncesi buna zemin hazırlandığını, sağ partilerin politikaya dini karıştırdıklarını, Atatürk Dönemi’nin kötülenip dinsizlikle suçlanması olayları bu duruma getirdiğini belirtip belediye başkanına çeşitli durumlar yükler; Vali’nin yalnız bırakıldığını ifade eder. Sivas’ta ölümden kurtulan Lütfü Kaleli ise olayları bire bir yaşayan biri olarak o günkü gözlemlerini anlatır. Siyasetçilerin olaylar karşısında pasif kalmalarını eleştirir.

İmzasız, “Telif Haklarında Rekor Tazminat”, Karşı, Sayı 79, Kasım 1993, s.49, (Haber Yazısı)

Şair Ahmet Erhan’ın “Bugün de Ölmedim Anne” adlı şiirinin Ahmet Kaya tarafından izinsiz olarak kullanıldığı ve Ahmet Erhan’ın telif haklarının ihlal edildiği gerekçesiyle Ankara Ticaret Mahkemesi tarafından Ahmet Kaya’nın 250 Milyonu aşan tazminata mahkûm olduğunun haberi verilmiştir. Davayı yürüten Avukat Ünsal Piroğlu’nun sözleri de paylaşılmıştır.

İmzasız, “Şükrü Gümüş Roman Ödülü’nü Murat Tuncel Aldı”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim-Kasım 1994, s.72, (Haber Yazısı)

Derece sahibi yazar Şükrü Gümüş adına düzenlenen yarışmada, Murat Tuncel’in “*Maviydi Adalet Sarayı*” adlı yayımlanmamış romanıyla oy çokluğuyla birincilik ödülü kazandığının haberi yapılmıştır.

Piroğlu, Ünsal, “Heykeltıraş Mehmet Aksoy, Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek Aleyhine 5 Milyar TL’lik Tazminat Davası Açtı”, Karşı, Sayı 90-91, Ekim-Kasım 1994, s.80, (Haber Yazısı)

Altınpark’taki eseri parçalanarak kaldırılan ve toplum önünde aşağılanan sanatçının hem idari dava hem de idari davası açtığı konusunda yapılan haberde sanatçının avukatının açıklamasına da yer verilmiştir.

İmzasız, “M. Sunullah Arısoy Kitaplığı Kuşadası’nda Açıldı”, Karşı, Sayı 94-95, Şubat-Mart 1995, s.2-6 (Haber Yazısı)

Kuşadası Eğitim ve Geliştirme Vakfının oluşturduğu ve vakfa bağlı Naci Akdoğan Lisesinin binasında yer alan M. Sunullah Arısoy Kitaplığı’nın Mart 1995’te açıldığı belirtilmiştir. Kitaplığa ismi verilen Arısoy tanıtılıp kitaplıktaki kitap içerikleri verilmiştir.

İmzasız, “Vedat Güler Şiir Ödülü Salih Mercanoğlu’nun”, Karşı, Sayı 100, Ağustos- Eylül 1995, s.64 (Haber Yazısı)

Ordu Sanatevi (ORSEV) tarafından düzenlenen Vedat Güler Şiir Ödülü’nü “*Yağmur’un Elleri*” adlı yapıtıyla Salih Mercanoğlu’nun kazandığı, seçici kurulda yer alan isimlerin kimler olduğu, Salih Mercanoğlu’nun diğer eserleri gibi durumlara değinilmiştir.

T.C. Balıkesir Üniversitesi Rektörlüğü, “Basın Bülteni”, Karşı, Sayı 102, Aralık 1995- Ocak 1996, s.19(Haber Yazısı)

Balıkesir Üniversitesinin Sağlık-Kültür ve Spor Daire Başkanlığı Kültür İşleri Müdürlüğü Edebiyat ve Kitap Topluluğunca ilk kez düzenlenen “Şiir Ödülü 1995” yarışması sonucunda birincilik ödülü, başarı ödülleri kazananları sıralanıp seçici kuruldakilerin isimleri verilmiştir. 25 Ekim 1995’te düzenlenen ödül töreninde plâket ve para ödüllерinin verildiği de ifade edilmiştir.

İmzasız, “Telif Hakları Davaları Edebiyat Alanında da Yoğunlaşıyor”, Karşı, Sayı 103, Şubat 1996, s.47 (Haber Yazısı)

Yapılan haberde telif hakları üzerinde çalışan Av. Ünsal Piroğlu’nun açıklamalarına istinaden halk şairi Âşık Ali İzzet’in ünlü şiiri “Mühür Gözlüm” ü izinsiz olarak kaset yapan ve TV kanallarında, radyolarda icra eden İbrahim Tatlıses, Burhan Çaçan, Yıldız Tilbe, esin Avşar, Yavuz Bingöl gibi isimler ve ilgili yapımcı firmalar aleyhine tazminat davaları açılacağı belirtilmiştir. Yukarıda verilen isimlerin, ozanın şiirini izinsiz hem güfte olarak kullandıkları hem de ozan müziğinin özgün icrasını değiştirip kendilerine mâl ettikleri yer almıştır. Ayrıca şair Şinasi Özdenoğlu’nun bir şiiri, Ali Yüce’nin “Tunne” ve “Şiir Sıcağı” adlı şiirlerinin de izinsiz olarak müzik kaseti haline getirilmesi nedeniyle Av. Ünsal Piroğlu tarafından tazminat davaları açıldığı da ifade edilmiştir.

İmzasız, “Yayıncılardan- Yazarlardan Haberler” Karşı, Sayı 106, Haziran-Temmuz 1996, s.65 (Haber Yazısı)

Yapılan haberde Ekin Matbaacılık’ta bastırdığı kitaplarla ilgili borçlarını yaklaşık bir yıldır ödemeyen Yücel Saraçoğlu ile öykücü Durcan Yaşacan (Yaşacan Terzi) hakkında dava açıldığı, iki yıl önce bastırdığı kitapların bedelini ödemediği için hakkında dava açılan Eren Gündoğan (Gündoğan Yayınları)’yla ilgili kararın ise mahkemece belirlenmek üzere olduğu yazılmıştır.

3.20. Kınama

İmzasız, “Uğur Mumcu”yu da Öldürdüler”, Karşı, Sayı 70, Şubat 1993, s.2 (Kınama)

Yazılan yazıda, Uğur Mumcu’nun ölümünden duyulan üzüntü ve acı mevcuttur. Durum, öfke ve nefretle karşılanmıştır. Bu durumu yapanlar, “çağın yüz karası, vahşiler” olarak nitelendirilmiştir. Yazı, şu ifadelerle sonlandırılmıştır: “Ve ülkemizin geleceği için, aydınlanma yolunda, demokrasi, laiklik, çağdaşlık için hiçbir çabadan, savaşımdan vazgeçmeyeceğimize, gerektiğinde bu uğurda canımızı da vereceğimize and içiyoruz.”(s.2)

3.21. Reklâm

Karşı dergisinde reklamlar, incelemiş olduğumuz 57-112. sayılar arasında sayılar ilerledikçe artmaktadır. Bunun sebebi olarak derginin maddi sıkıntılar içinde

oluşu gösterilebilir. Özellikle derginin arka kapaklarında bulunan şiirlerin yerini reklamların alması dikkat çekicidir.

Dergi içerisinde en çok kitap reklamları bulunmaktadır. Derginin sahibi olması sebebiyle Burhan Günel'in kitaplarının reklamlarına bolca yer verildiği görülmektedir. Diğer şair ve yazarların da çıkmak üzere olan eserlerinin, yayımlanmış ve satışta bulunan eserlerinin reklamları sıkça yapılmıştır. Bazen de diğer dergilerin reklamlarına yer verilmiştir.





4. SONUÇ

Kasım 1985'te kurulan *Karşı* dergisinin çalışmamıza konu olan 57-112. sayıları 1992 Ocak ve 1997 Ekim tarihleri arasında bazen her ay düzenli olarak bazen de birleştirilmiş sayılar hâlinde yayımlanmıştır. Derginin 75-76, 82-83, 84-85, 86-87, 88-89, 90-91, 92-93, 94-95, 96-97, 98-99, 100, 101, 102, 105, 106, 107, 108 ve 110. sayıları birleştirilmiş olarak ve iki ayı temsil edecek biçimde, geriye kalan sayıları ise her sayı bir ayı temsil edecek biçimde çıkarılmıştır.

Karşı'da dönemin güncel olayları, siyasi ortam, çevre kirliliğine tepki, toplumsal bölünme ve ayrışmalara tavır, İngilizce kullanımının günlük dilde fazla bulunmasına olan eleştiriler kendini oldukça fazla göstermektedir. Ayrıca *Karşı*'da sanatsal faaliyetlere de önem verildiği dikkati çekmektedir. Sanatsal faaliyetlerin, yarışmaların, ödül törenlerinin duyurularına sıkça yer verilmiştir. Bu bakımdan derginin, çıktığı döneme ışık tuttuğu söylenebilir.

Karşı dergisinde anı, biyografi, değerlendirme, deneme, duyuru, eleştiri, gezi yazısı, günlük, haber yazısı, inceleme, kınama, kitap tanıtımı, makale, mektup, nutuk, öykü, polemik/tartışma, reklâm, röportaj, sohbet, şiir gibi türlere yer verilmiştir. “Edebiyat, Sanat ve Düşün” dergisi olarak çıktığını kapağında da belirten dergi, içerisinde yayımlanan türlerin çeşitliliğiyle sloganının doğruluğunu okuyuculara ispat etmektedir.

Karşı'da yayımlanan türler arasında sayıca fazla olması sebebiyle dikkati en çok şiir ve öykü çekmektedir. Yayımlanan şiirlerin çoğu serbest ölçüyle kaleme alınmıştır. Az sayıda da olsa hece ölçüsüyle yazılan şiirler de mevcuttur. Serbest şiirlerin dışında kalan şiirlerin bir kısmında dördlükler, bir kısmında da ikilikler tercih edilmiştir. Temalar doğa, aşk, acı, hüzn, yas gibi çeşitli konulardan seçilmiştir. Şiirler daha çok lirik, satirik ve didaktik biçimdedir. Az da olsa epik ve pastoral şiire de yer verilmiştir. *Karşı*'da yayımlanan şiirlerde deyimler, halk tabirleri, ikilemeler, somutlamalar, soyutlamalar, söz sanatları da kendine geniş çapta yer bulmuştur. Şiirlerde genel olarak bireysellik ön plânda bulunsa da dönemin güncel ve siyasi olaylarının seyri doğrultusunda toplumsal şiirler de yazılmıştır. Dergide incelediğimiz elli beş sayının kırk ikisinin arka kapağında şiir yayımlanarak bu türe verilen önem bir kez daha gösterilmiştir. Şiirler, bazen seri şiir olarak birbirinin devamı biçiminde, bazen de aynı şairin çok sayıda farklı şiiri biçiminde

yayımlanmıştır. Dergideki şiirlerde divan şiiri geleneği de beyit niteliği taşıyan ikilikler hâlinde kendine yer bulmuştur. Yerli şairlerin şiirlerinin yanı sıra yabancı şairlerden çeviri şiirler de *Karşı*’da yerini almıştır. Yalnızca Avrupalı şairlerden değil Afrikalı şairlerden de şiirler okuyucuların beğenisine sunulmuştur. Şiir türünde dergide en çok yazan şairler ise Mehmet Kıyat, Talip Apaydın, Ece Aykız, İlhan Büyükcebeci, Arife Kalender Önel, Hüseyin Avni Cinozoğlu, Nurten Çelebioğlu, M. Mahzun Doğan, Zeynep Ece, Sıtkı Salih Gör, Güler Meriçkan Güleç, A. Nevzad Odyakmaz, Adil Olta, Ahmet Uysal, Türkan Yeşilyurt, Hüseyin Yurttaş, Aydın Hatipoğlu ve Ali Yüce’dir.

Dergide sayıca fazla olan bir diğer tür öyküdür. *Karşı*’da bulunan öyküler genel olarak durum (kesit) öyküsü biçiminde kaleme alınmıştır. Öykülerde çoğunlukla açık ve anlaşılır bir dil kullanılmıştır. Bununla birlikte bazı öykülerde ise kapalı bir anlatıma başvurulmuş, okuyucuların bazı boşlukları kendi zihinlerinde tamamlamaları istenmiştir. Ayrıca öykülerde; yalnızlık, aşk, acı, beklenti, umut, pişmalık, karamsarlık gibi çeşitli konular tercih edilmiştir. Genel olarak öykülerde duygusallığa başvurulmuş, okuyucuların yüreklerine dokunmak hedeflenmiştir. Söz konusu durum hem bireysel hem de toplumsal konulu öykülerde yapılmıştır. Yapısal olarak bazen birden fazla öykü arka arkaya aynı başlık altında fakat numaralarla ayrılarak verilmiş, böylece bütünlük içindeki öyküler okuyucuya aynı anda sunulmuştur. Bu durum genellikle Burhan Günel’in öykülerinde mevcuttur. Dergide öykü türünde öne çıkan isimler, Burhan Günel, Sevdâ Yüksel, Berna Kutlar, Zafer Doruk, Tansu Bele, Nazife Öztok, Yılmaz Çongar, Emine Fikriye’dir. Yerli yazarların öyküleri dışında yabancı yazarların da öykülerine çeviri yoluyla yer verilmiştir. Çevirilerde genellikle olay öyküleri tercih edilmiştir. Sade, duru bir anlatıma yer verilip okuyucuların yabancı yazarları da yerli yazarlar gibi kolay ve anlaşılır biçimde okumaları sağlanmıştır.

Karşı’da öne çıkan türlerden biri de değerlendirme türüdür. Dergide bu türde en çok yazan isim Tamer K. Bilgin’dir. Bilgin, Ekim 1993, 78. sayıya kadar “Dergilerden İzlenimler” başlığı altında dergi izlenimlerini dergilerde beğendiği ve eleştirdiği noktalar hâlinde okuyucularla paylaşmış, onlara yeni dergiler hakkında fikirler verip ilk sayısı çıkan dergileri tanıtmış, dergi okuyuculuğunu arttırmayı amaçlamıştır. 78. sayıdan sonra ise “Oradan Buradan” başlığı altında yeni bir yazı

serisine geçmiştir. Bu yazı serisinde ise hem güncel konuları ele almış hem de çeşitli yayınları ve yazarların eserlerini değerlendirmiştir.

Dergide polemik/tartışma türü de dikkati çekmektedir. Güncel durumlar, sosyal eleştiriler, rahatsızlık duyulan olaylar bu başlık altında kendine yer bulmuştur. Polemikler bazen de yazarların birbirleri hakkında düşüncelerini dile getirmelerinden doğmuştur. İlerleyen sayılarda karşılıklı cevaplarla polemikler uzamıştır. Bencillik kavramı, dilde görülen sorunlar, telif mevzuları, toplumun belleksiz olarak görülmesi, İstanbul'dan Anadolu'ya bakış, kadının kısır bir döngü içinde olması, yerel yönetimlerdeki sorunlar, insani değer yargıları vb. polemik/tartışma türünün beslendiği konular olmuştur.

Karşı'da yayımlanan önemli türlerden biri olan röportajlar, söyleşi başlığıyla okuyucuya sunulmuştur. Derginin röportajları, genel olarak şair ve yazarlarla yapılmıştır. Bu röportajlarda en çok; sanatçıların son çıkan eserleri, ödül alan kitapları, sanatsal yönleri, 80'li yılların şiir anlayışına bakış açıları, sanata bakış açıları, ilerleyen yıllardaki hedefleri ve üzerinde durdukları çalışmalar konuşulmuştur. Röportaj sonunda röportajın yapıldığı şairlerin şiirlerinden örneklerle de yer verilmiştir. Bazı röportajlar ise ressamlarla yapılmış ve resim sanatı hakkında okuyuculara çeşitli bilgiler aktarılmış, ressamların teknikleri, sanatsal yönleri ile sergileri konuşulmuştur.

Dergide yayımlanan makaleler ise genel olarak sanat ve çeşitli bilimlerin üzerinedir. Bazen de eser incelemeleri karşımıza makale biçiminde çıkmıştır. Makaleler çoğunlukla felsefe ve edebiyat üzerine yazılmıştır. Tüm makaleler akademik isimlerin kaleminden çıkmasa da genel olarak akademisyenler tarafından yazılmıştır. Dergide makale türünün önde gelen isimleri Mustafa Durak ve Osman Nuri Türkay olmuştur.

Edebiyatımızın önde gelen türlerinden olan eleştiri türü, *Karşı*'da kendine yer bulan türlerden bir diğeridir. Dergide yayımlanan eleştiriler, genel olarak eser eleştirisidir. Bir kısmı da yazar eleştirisi üzerinedir. Eser eleştirileri, son çıkan eserler ile güncel ödüller alan eserlerde yoğunlaşmıştır. Yazar eleştirileri ise gündemde olan yazarlar ve sanata bakış açıları gibi konularda yapılmıştır. Eleştirilerin çoğu olumlu yönde kaleme alınmış, sanatçılar ve eserleri desteklenmiştir.

Eleştiri türüne yakın olan türlerden biri olan kitap tanıtımı da *Karşı*’da geniş yer bulmuştur. Özellikle yeni çıkan edebî eserlerin tanıtımı yapılarak okur kitlesinin artması sağlanmıştır. Eser tanıtımları genellikle derginin son sayfalarına sabitlenmiş biçimde olup seri hâlinde birden fazla yazarın birden fazla eseri tanıtması şeklinde dergideki yerini almıştır. Kitap tanıtımlarında olumlu ifadelerin kullanımına ve okuyucunun dikkatini çekecek yönlerden fazlaca bahsedilmesine özen gösterilmiştir. Tanıtılan kitapların alınıp okunması tavsiyesiyle de tanıtımlar son bulmuştur. Böylece, kitap satış oranlarının artması da gözlemlenmiştir.

Dergide yayımlanan sohbet türünde ise yazarlar hem edebiyatla ilgili konulara hem de edebiyat dışı konulara değinmişlerdir. Okuyucularla karşılıklı konuşma havası içerisinde kaleme alınan bu yazılarda samimiyetin ön plânda olmasına gayret gösterilmiştir. Bazen de okuyucu, olaylara ve durumlara dâhil edilerek sohbetin canlılığı sağlanmaya çalışılmıştır.

Mektuplar, genelde yazarların birbirlerine hitaben karşılıklı kaleme aldıkları bir tür olarak dergideki yerini almıştır. Çoğunlukla edebî içeriklidir. Bazen gurbet konulu ve memleket özlemleri yazıldığı da görülmektedir. Ahmed Arif ve Rıfat Ilgaz gibi sanatçıların birbirlerine yazdıkları mektupların orijinal biçimleri de yazarlarının el yazısıyla dergide yayımlanmıştır.

Karşı’da yayımlanan denemeler de ağırlıklı olarak edebî konuları içermiş, bir kısmı da yazarların çeşitli konularda fikir sunmalarıyla ortaya çıkmıştır. Denemelerde, edebiyat dışında günlük hayattan ve soyut durumlardan da bahsedilmiştir. Yakup Şahan tarafından çeviri yoluyla dergide yayımlanan ve Jean Hytier tarafından yazılan Roman Sanatı serisi, deneme türünün dergideki dikkat çeken yazılarından biridir.

Dergide yayımlanan günlükler ise genel olarak Muzaffer Buyrukçu imzasıyla karşımıza çıkmıştır. Buyrukçu, günlüklerini uzun uzadıya kaleme almış, yaşadıklarını detaylarıyla okuyucuya aktarmıştır. Buyrukçu, günlüklerinde yer yer anılarına da temas etmiş, edebiyat dünyasının yakından tanıdığı ünlü sanatçıların yaşadıklarını anlatmıştır. Yazarın günlüklerinde anlatımın öyküsel bir havada olması da dikkati çekmektedir. Bazen de Burhan Günel, Günlerden başlığı altında günlüklerini kısa bir biçimde ve birkaç günü kapsayacak şekilde yayımlamıştır. Bu günlüklerde edebî olaylara da yazarın çektiği anılara da rastlanmaktadır.

İnceleme, *Karşı*'da bulunan türlerden bir diğeridir. Bu yazı türünde çeşitli eserler ve metinler incelenmiştir. İncelenen eserler çoğunlukla edebiyat ürünlerinden seçilmiştir. Bazen de edebiyat dünyasının ünlü yazar ve şairlerinin edebî yönleri ele alınmıştır. Makale düzeyine yakın biçimde şiir incelemeleri ve eser incelemeleri de türün önde gelen yönlerindendir.

Nutuk türündeki metinlerde geniş halk kitlelerine veya bir gruba seslenişler görülmektedir. Bu tür, dergide sınırlı sayıda kaleme alınmıştır. Gezi yazısı türünde de nutuk türünde olduğu gibi metin sayısı kısıtlıdır. Gezi yazısı havası taşıyan bazı yazılar, nihayetinde başka türlerle ilişkilendirilip gezi yazısı olmaktan çıkmıştır. Anılar ise genel olarak sanatçıların birbirleriyle geçirdikleri zamanların metinlere yansımalarıyla oluşmuştur.

Dergide yayımlanan bir diğer tür de haber yazısıdır. Haber yazılarının başlıca konusu ise Sivas olayları ve bunun sonuçlarıdır. Bu yazılar, derleme biçiminde arka arkaya yayımlanmıştır. Haber yazılarında sıkça işlenen bir diğer konu ise şiir ve öykü yarışmalarında ödül kazananlardır. *Karşı*'da bazen de cinayetlerin kınandığı yazılar yayımlanmıştır. Bu tür kınama yazıları, dönemin siyasi ortamını eleştirir biçimdedir. Yayımlanan reklâmlar ise genel olarak eserler üzerinedir. Yeni çıkan eserler, yeni baskı yapan roman ve şiir kitapları, sanatçıların basımda olan eserleri, başlıca reklâm konularıdır. Bazen de Burhan Günel'in tükenen eserlerinin reklâmları yapılmıştır. 57. sayıdan 112. sayıya doğru reklâmların arttığı görülmektedir. Bu durum üzerinde derginin maddi sorunlarının etkili olduğu söylenebilir.

Karşı'da klâsik metinlerin yanı sıra şiir biçiminde röportaj, günlük biçiminde de öykü yazıldığı görülmektedir. Bu bağlamda derginin yeniliklere açık olduğu anlaşılmaktadır. Dergide çeviri metinler ve şiirler de kendilerine geniş yer bulmuştur. Yalnızca Batılı şair ve yazarlardan değil Afrikalı şair ve yazarlardan da çeviriler yapılmıştır. Vefat etmiş şair ve yazarlara duyulan saygı ve ölümlerinden dolayı içinde bulunulan üzüntü de *Karşı*'nın ilk sayfalarında Burhan Günel imzalı yazılar ile dergi içindeki metinlerde yerini almıştır. “Haziran ölülelerimizi anıyoruz” sloganıyla Türk edebiyatının önde gelen şair ve yazarlarından haziran ayında vefat edenler anılmıştır. Bu bağlamda *Karşı*'nın aynı zamanda vefa örneği gösteren bir dergi olduğu da söylenebilir. Dergideki vefa durumu yalnızca ölü isimler üzerine olmamış, o dönem yaşayan sanatçılar için de vefa örnekleri sergilenmiştir. Örnek vermek

gerekirse *Karşı*'nın 108. sayısı Oktay Akbal özel sayısı olarak çıkarılmıştır. Bu sayıda hem Oktay Akbal'ın birçok yazısı hem de ona dair birçok yazı yayımlanmıştır. Oktay Akbal'a "ağabey" diye hitap eden Burhan Günel, Mehmet Seyda için de özel bir sayı çıkarmayı istemiş fakat derginin ömrü buna yetmemiştir. Ayrıca, genç yaşta vefat etmiş olan şair Kaan İnce de *Karşı* 'da sıkça anılmıştır.

Dergide eski dönemlerin tefrika geleneğinin devam ettiği, öğretici metinlerde de sanatsal metinlerde de birkaç sayı hâlinde bulunan yazıların yayımlandığı görülmektedir. *Karşı* 'da edebî ürünlerin yanı sıra edebiyat dışında kalan resim gibi plâstik sanatlara, resamlara ve sergilerine düz yazılar ve röportajlarla genişçe yer verilmiştir. Özellikle Burhan Günel'in resim merakı ve sergileri geziyor olması bu durum üzerinde etkili olmuştur. Ayrıca *Karşı* 'da, çağdaşı olan diğer dergilerin anılması da dikkati çekmektedir. Bu dergilerin başında ise *Kıyı* dergisi gelmektedir. *Kıyı*'nın yüzüncü sayıya ulaştığı duyurulmuş, kurucusu olan isimlerle röportajlar yapılmış, dergideki çeşitli yarışma ve faaliyetlerin varlığına değinilmiştir. *Karşı* ile aynı dönemde çıkan diğer dergiler de Tamer K. Bilgin'in "Dergilerden İzlenimler" ve "Oradan Buradan" adlı yazı serilerinden öğrenilmektedir. Dönemdaş dergiler, yazar tarafından çoğu zaman övgüyle anılmıştır.

Bir dergi olarak yayım hayatına başlayan *Karşı*'nın sonraları "Karşı Yayınları" adı altında daha da kurumsal bir yapıya büründüğünü ve birçok kitabın çıkarılmasına ev sahipliği yaptığı söylenebilir. Bu kitapların reklamları da zaman zaman dergide yerini almıştır. Zamanla *Karşı* 'nın yayımlanmasında maddi sorunlar çıkmış ve bu durumu Burhan Günel, özellikle son sayıların ilk sayfalarında gerektiği ölçüde okuyuculara ve abonelere izah etmek durumunda kalmıştır. Derginin son sayılarına doğru birleştirilmiş bir yapıya bürünmesi ve yayımlandığı son yıl olan 1997'de yalnızca üç sayı çıkmış olması da bu durumun ispatı niteliğindedir.

Çalışmamızda *Karşı* dergisinin elli beş sayısı detaylı olarak incelenmiş, metinler tek tek ele alınmış, şiir ve öykü türleri ise kendi içinde alt başlıklar hâlinde incelenmiştir. Şiirlerin incelenmesi konusunda Şerif Aktaş'ın *Şiir Tahlili -Teori ve Uygulama-* adlı eseri ile Nurullah Çetin'in *Şiir Çözümleme Yöntemi* adlı eseri irdelenerek tahlil yöntemleri derlenmiş ve nihayetinde şiirler, "Şiirde Dil, Şiirde Ahenk, Şiirde Yapı ve Şiirde Tema" başlıkları altında incelenmiştir. Şiirde Dil başlığı altında, şairlerin şiirlerdeki yalın, duru, sade veya kapalı olan anlatımları,

anlaşılır olan veya olmayan dil kullanımları; halk deyişlerini, deyimleri, ikilemeleri kullanıp kullanmadıkları gibi durumlar ele alınmıştır. Şiirde Ahenk başlığı altında, ahenk unsurlarını sağlayan ses benzerlikleri, kafiyeler, tekrarlar, söz sanatları bulunmuştur. Şiirde Yapı başlığı altında şiirin hangi nazım birimiyle ve hangi nazım biçimi kullanılarak oluşturulduğu, şiirde kullanılan ölçünün türünün ne olduğu söylenmiştir. Son olarak Şiirde Tema başlığı altında ise şairlerin şiirlerinde tercih ettikleri temel duygu ve düşünceye yer verilmiştir.

Öykülerin incelenmesinde Şerif Aktaş'ın *Roman Sanatı ve Roman İncelemesine Giriş*, Nurullah Çetin'in *Roman Çözümleme Yöntemi* ve İsmail Çetişli'nin *Metin Tahlillerine Giriş/2 Hikâye Roman Tiyatro* adlı eserleri irdelenip tahlil yöntemleri derlenmiştir. Bu derleme sonucu öyküler, "Metin ve Zihniyet, Kişiler, Zaman ve Mekân, Olay Örgüsü, Tema, Dil ve Anlatım" başlıkları altında ele alınmıştır. Metin ve Zihniyet başlığı altında öykülerdeki dönemsel durumlar, yazarların olaylara ve durumlara bakış açıları, dünya görüşleri gibi kavramlar incelenmiştir. Kişiler başlığı altında, öykülerin şahıs kadrosu sıralanmıştır. Bazen hayâli olan veya hafıza yoluyla anılan kişiler de öykülerde kendine yer bulmuştur. Zaman ve Mekân başlığı altında, öykülerin hangi zaman dilimi içinde ve hangi yerlerde geçtiği gösterilmiştir. Olay Örgüsü başlığı altında öykülerde yaşanan olayların silsilesi aktarılmıştır. Tema başlığı altında, yazarın öyküde tercih ettiği duygu ve düşünceler saptanmıştır. Son başlık olan Dil ve Anlatım başlığı altında ise yazarın kullandığı dil, üslûp, söz dağarcığı, yerel söylemler, deyimler, halk tabirleri, atasözlerine yer verilmiştir.

Derginin tür incelemesinin ardından, dergideki tüm metinler yazar soyadına göre ve yayım tarihine göre sistematik dizin biçiminde hazırlanıp çalışmaya eklenmiştir. Dizinde edebî metinler dışında yer alan metin türlerine yer verilmemiş ancak bu metinlerin de çalışmamızda incelenmesi yapılmıştır.

Dergide düzenli olarak yazıları ve şiirleri çıkan Burhan Günel, Nusret Kemal Otyam, Öner Yağcı, Gülağ Öz, İbrahim Oluklu, M. Mümtaz Tuzcu, Türkan Yeşilyurt, Tamer K. Bilgin, Muzaffer Buyrukçu, Muzaffer Uyguner, Bülent Habora, Berna Kutlar, Arife Kalender Önel, Mehmet Kıyat, Mustafa Durak, Sıtkı Salih Gör, Güler Meriçkan Güleç, Mucize Özunal, Sevda Yüksel, Hüseyin Yurttaş, İlhan Büyükcebeci gibi tecrübeli isimlerin yanı sıra yazın dünyasına ilk kez giren birçok

yazar ve şair de *Karşı*'da yayımlanan eserleriyle yayımcılık tecrübesi kazanmıştır. Bu isimlerden bazıları: Aslan Ünlü, Zehra Ünüvar, Adil Yılmaz, İbrahim Tıgı, Hüseyin Topçugil, İlyas Tunç, Orhan Tüleylioğlu, Hülya Uçar, Ayhan Akcan, Emin Akdamar, Yasin Akdemir, Zekine Akdeniz, Eylem Akdeniz, Oktay Akıncı, Şükrü Akkuş, Neşe Aksakal, M. Mazhar Alphan, Zeynep Aliye, Göksel Altınışık, Hikmet Altınkaynak, Arzu Ayçiçek, Mehmet Aydın, Abidin Aydın, Ece Aykız, Halil İbrahim Bahar, Zeynel Bakıcı, Hayati Baki, Bayram Balcı, Eser Bölükoğlu, Birsan Can, Eray Canberk, Fevzi Çamlı, İslam Çankaya, Ergül Çetin, Nebahat Çetin, Keramettin Çetin, Mine Ergen, Osman Serhat Erkekli, İncilay, Betül Kaba, Serkan Kafal, Aytekin Karaçoban, Aygöl Kat, Burhanettin Kaya, Bilal Kayabay, İsmet kemal, Bilal Kolbüken, Ceylan Koryürek, Mustafa Köz, Hüseyin Köse, Esta Kurt, Berna Kutlar, Osman Namdar, Berrin Nazlı, Zeki Oğuz, Orhan Onur, Funda Özsoy, Asım Öztürk, Dilber Saka, Ümit Sarıaslan, Özgür Savaşçı, Özgen Seçkin, Ferda Selçuk, Çiğdem Sezer, Selim Temo, Süheyla Taşçier'dir. *Karşı*, incelediğimiz 57-112. sayılar arasında üç yüz yetmiş üç şair ve yazara ev sahipliği yaparak bir edebî okul vazifesi de görmüştür.

Dergi sahibi ve yayın yönetmeni olan Burhan Günel, genç yazarlar tarafından düz yazıların az, şiirlerin çok gelmesinden ve hepsinin de yayımlanmak istenmesi taleplerinden şikâyetçi olan tavrını dergide çıkan bir giriş metninde açıkça ifade etmiştir.

Karşı, toplumcu gerçekçi edebiyat anlayışına sahip olan ve bu doğrultuda yazılar kaleme alan yazarların eserlerinin rahatlıkla yayımlandığı bir dergi olmuştur. Toplumcu gerçekçi yazarlar, derginin çıkarıldığı zamana denk gelen güncel, toplumsal, siyasal hiçbir olayı atlamadan her konuda yazmaya gayret etmişlerdir. Örnek olarak Cumhuriyet gazetesinin eski çizgisinden çıkmasını eleştirmişler, çevre kirliliğine dikkat çekmişler, Türkçenin yabancı dillerin etkisine girmesinden duydukları rahatsızlığı yazmışlar, Sivas olayları karşısındaki üzüntülerini yansıtmışlar, Atatürk'ü ölüm yıldönümünde anmışlar, kadınlar gününü kutlamışlar, dönemin siyasi partilerinin politikalarını ve seçim sonuçlarını eleştirmişler, yapılan haksızlıklara susmamışlar, toplumsal yozlaşmayı gözler önüne sermişler, üniversite mezunlarının kendilerini yeteri kadar geliştirip yetiştirememelerini eleştirmişler, ustalara vefa örnekleri sergilemişlerdir.

Karşı, dönemine ve çıktığı edebi ortama ışık tutması, genç yazar ve şairlere ev sahipliği yapması, duruşunu ve çizgisini bozmaması, doğru bildiği durumları savunması bakımından edebiyat dünyasına adını kalıcı olarak yazdırmıştır. Derginin özellikle de son sayılarının giriş yazılarında Burhan Günel'in açıklamalarından da anlaşıldığı üzere maddi sorunlar, *Karşı*'nın yayım serüvenini sona erdirmesine sebep olmuştur. Gerçekleştirmiş olduğumuz bu çalışmanın *Karşı* dergisi okuryazarlarına, edebiyat meraklılarına ve süreli yayınlar alanına ilgisi olanlara detaylı bir kaynak oluşturması beklenmektedir.





KAYNAKLAR

- Aktaş, Ş. (2003). *Roman Sanatı ve Roman İncelemesine Giriş*, Ankara: Akçağ.
- Aktaş, Ş. (2013). *Şiir Tahlili- Teori ve Uygulama-*, Ankara: Kurgan Edebiyat.
- Çetin, N. (2009). *Şiir Çözümleme Yöntemi*, Ankara: Öncü Kitap.
- Çetin, N. (2015). *Roman Çözümleme Yöntemi*, Ankara: Öncü Kitap.
- Çetişli, İ. (2016). *Metin Tahlillerine Giriş/2 Hikâye Roman Tiyatro*, Ankara: Akçağ.
- Demir, K.(2016). “Osmanlı’da Dergiciliğin Doğuşu ve Gelişimi (1849-1923)”, *Iğdır Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi Araştırma Makalesi*, 9, 99.
- Duman, H.H. Pekman, C.(2018). *Türk Basın Tarihi*, Eskişehir: T.C. Anadolu Üniversitesi Yayını No.: 3763. Açık Öğretim Fakültesi Yayını No.: 2578.
- Günel, B. (1995). “Yüzüncü Sayı Nedeniyle Karşı’ya İlişkin Birkaç Söz”, *Karşı*, 100, 75-78
- Karahanoglu, E. (2020). *Karşı Edebiyat Dergisi Etrafında Gelişen Edebi Faaliyetler (1-56. Sayılar)*. Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Ankara
- Komisyon.(1992-1997). *Karşı(57-112.sayılar)*,Ankara: Karşı Yayınları.
- Polat, N. H.(2002). Türkiye’de Yerel Basının Gelişimine Kısa Bir Bakış, *TÜBAR-XII .Güz*.
- Sakallı, F. (2012). *Şiiri Düzyazıyla Kuşatan Yazar*, Ankara: Otorite Yayınları.
- Turan, E. (2005). *Türkiye’de Dergicilik ve Sorunları*, Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: İstanbul Üniversitesi.
- Yapar Gönenç, A.(2020). Türkiye’de Dergiciliğin Tarihsel Gelişimi. *İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi*, 29, 63-78.
- Yılmaz, A. (2017). *Acının ve Umudun Yazarı Burhan Günel’in Öykücülüğü*. Ankara: Gece Kitaplığı Yayınevi.



EKLER

EK-1. Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

YIL	SAYI	SAYFA NO	AY	YAZAR ADI	YAZAR SOYADI	BAŞLIK	YAZI TÜRÜ
1992	57	1	Ocak	Toktamış	ATEŞ	Belge Olsun/ 27 Mayıs'ın Farkı	Polemik Tartışma
1992	57	4	Ocak	Burhan	GÜNEL	Cumhuriyet'imizi Geri İstiyoruz	Polemik Tartışma
1992	57	6	Ocak	Cengiz	ERTEM	Cumhuriyet'te Sanat Anlayışı	Eleştiri
1992	57	8	Ocak	Zeynep	ECE	Nuri Abaç'la Söyleşi	Röportaj
1992	57	10	Ocak	Leconte (Çev.: M.Mümtaz Tuzcu)	DE LİSLE	Cengeller	Şiir
1992	57	11	Ocak	İbrahim	OLUKLU	Gülşüm Akyüz'e 80'li Yılların Şiiri Üzerine Sorular	Röportaj
1992	57	24	Ocak	Mehmet	KIYAT	Şiirler	Şiir
1992	57	25	Ocak	Mehmet	KIYAT	İkilikler	Şiir
1992	57	26	Ocak	Jean(Çev.: Yakup Şahan)	HYTIER	Roman Sanatı:IV Düğüm (İntrigue) ve Kompozisyon	Deneme
1992	57	29	Ocak	Sabahattin	YALKIN	Cleveland-Ohio Notları	Eleştiri
1992	57	30	Ocak	Ahmet	NECDET	Gün Yüzleri-I	Şiir
1992	57	31	Ocak	Bekir	YILDIZ	Konuşma	Nutuk
1992	57	32	Ocak	M.Sadık	ASLANKARA	Devlet Yardımcının Yapısal ve İşlevsel İşleyişi Üzerine	Polemik Tartışma
1992	57	35	Ocak	Sevin	İZGÜ	Ebe Nine	Öykü
1992	57	36	Ocak	Emin	AKDAMAR	Kanamalı Bir Hasta İçin	Şiir
1992	57	37	Ocak	Gülağ	ÖZ	Yunus Diye Bir Oyun	Eleştiri
1992	57	38	Ocak	Zekine	AKDENİZ	Çocuklar	Şiir
1992	57	39	Ocak	Hidayet	KARAKUŞ	Birey Mi Bireyci Mi?	İnceleme
1992	57	40	Ocak	İlyas	TUNÇ	Çocuksuz Parklar İkindisi	Şiir
1992	57	41	Ocak	Bülent	HABORA	Görüntü: İstanbul'dan Şundan Bundan	Polemik Tartışma
1992	57	43	Ocak	Tamer K.	BİLGİN	Dergilerden İzlenimler	Değerlendirme

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1992	57	45	Ocak	Muzaffer	UYGUNER	Kitaplar/Özyalçın er'in"Alaycı Öyküler"i	Kitap Tanıtımı
1992	57	46	Ocak	Mehmet	BAŞARAN	Kitaplar/Bidilik	Kitap Tanıtımı
1992	57	50	Ocak	Yunus	KORAY	Sarkaç	Şiir
1992	58	1	Şubat	Mustafa	DURAK	Sakarya Türküsü	Makale
1992	58	10	Şubat	Kaan	İNCE	Ölümün Oğlu	Şiir
1992	58	11	Şubat	Kaan	İNCE	Doğum	Şiir
1992	58	12	Şubat	Jean(Çev.: Yakup Şahan)	HYTİER	Roman Sanatı:V Anlatım ve Biçem	Deneme
1992	58	14	Şubat	Adnan	ÖZYALÇINER	Sennur Sezer'e Sorular	Röportaj
1992	58	16	Şubat	Sennur	SEZER	Adnan Özyalçın'er'e Sorular	Röportaj
1992	58	18	Şubat	Adnan	ÖZYALÇINER	Yazdan Kalma Bir Gün	Öykü
1992	58	21	Şubat	Nazife	ÖZTOK	Hüsniyusuf Sokağı	Öykü
1992	58	24	Şubat	Burhan	ÇETİN	Esmer Eskizi	Şiir
1992	58	25	Şubat	İlayda	YILMAZ	İğnedenlik/Bu Öyküde Kimler Var?	Sohbet
1992	58	27	Şubat	Mustafa Özdemir	DURAK/ YEMENİCİOĞLU	Nihal Topal ile Resim Üzerine	Röportaj
1992	58	33	Şubat	Tansu	BELE	Portreler/ Dondurmacı	Öykü
1992	58	36	Şubat	Adil	OLTA	Onlar ki	Şiir
1992	58	36	Şubat	Ayşegül	BİLGE	Durgun At	Şiir
1992	58	37	Şubat	Nahit	ERUZ	Notlar	Sohbet
1992	58	38	Şubat	Ali	BALKIZ	Hayret Bişey	Polemik Tartışma
1992	58	39	Şubat	Aygül	KAT	"Bir"i Öğrendik	Sohbet
1992	58	41	Şubat	Kirkor	YETEROĞLU	Kanayıp Durdu Yüreği	Şiir
1992	58	42	Şubat	Muzaffer	UYGUNER	Kitaplar/ Sennur Sezer'in "Afış"i	Kitap Tanıtımı
1992	58	43	Şubat	Muzaffer	UYGUNER	Kitaplar/ Özdenoğlu "Yasaklar Cehennemi"nde	Kitap Tanıtımı
1992	58	43	Şubat	Özel	ARABUL	"Bu Çağın Soylusu"	Kitap Tanıtımı
1992	58	46	Şubat	Tamer K.	BİLGİN	Dergilerden İzlenimler	Değerlendirme
1992	58	48	Şubat	Halim Şafak	ŞANLIDAĞ	Kalbi Durur	Şiir
1992	58	50	Şubat	Bayram	BALCI	Yağmurda Yürü Saçlarına Karışsın Gökyüzü	Şiir
1992	59	1	Mart	Talip	APAYDIN	Karınca Gücü	Şiir
1992	59	2	Mart	Nusret Kemal	OTYAM	Uçan Hollandalı	Şiir
1992	59	3	Mart	Ali	YÜCE	Okullu	Şiir

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1992	59	4	Mart	Yakup	ŞAHAN	Arthur Rimbaud'un 'Mucize'si mi?	İnceleme
1992	59	7	Mart	Cengiz	ERTEM	Zahit Büyükişleyen'le Söyleşi	Şiir
1992	59	10	Mart	Ahmet	NECDET	Gün Yüzleri-II	Şiir
1992	59	11	Mart	Sıtkı Salih	GÖR	Omurgamda Yerküre	Şiir
1992	59	12	Mart	Koray	FEYİZ	Zaman	Şiir
1992	59	13	Mart	Serpil Berrin	OPPERMAN KARAYAZICI	1960 Sonrası İngiliz ve Amerikan Romanına Genel Bir Bakış	Makale
1992	59	18	Mart	Öner	YAĞCI	Romanımızın Bugünkü Sorunlarına Yaklaşınca Yakaladığım İpuçları:Romana Devam	Deneme
1992	59	20	Mart	Ruşen	HAKKI	Defter Arasında Bir Kuru Çiçek	Şiir
1992	59	21	Mart	Mustafa	DURAK	Burhan Günel ile Roman ve Romanı(Baraka) Üzerine	Röportaj
1992	59	25	Mart	Rüştü	ÖZAL	Bencil	Polemik Tartışma
1992	59	26	Mart	H.Vasfi	UÇKAN	Biz Hep Böyle	Şiir
1992	59	27	Mart	İmzasız	İMZASIZ	Ahmet Say'la Müzik Üzerine Bir Konuşma	Röportaj
1992	59	28	Mart	Mine	ERGEN	Demirden Esinti	Şiir
1992	59	29	Mart	Yılmaz	ÇONGAR	Sürücü	Öykü
1992	59	32	Mart	İbrahim	OLUKLU	80'li Yılların Şiiri Üstüne Kemal Gündüzalp'e Sorular	Şiir
1992	59	40	Mart	Aydoğan	YAVAŞLI	Yazılası Yazılar-3	Sohbet
1992	59	43	Mart	Mehmet	AYDIN	Yaşama Soluk Katan Şiirler	Kitap Tanıtımı
1992	59	47	Mart	Tamer K.	BİLGİN	Dergilerden İzlenimler	Değerlendirme
1992	59	50	Mart	F.Kadri	GÜL	Ararken	Şiir
1992	60	1	Nisan	Aziz	NESİN	Ölümsüz Yuvarlak Yonutla Ölümlü Sivri Adam	Şiir
1992	60	2	Nisan	Aziz	NESİN	Ameliyat Masası	Şiir
1992	60	3	Nisan	Yakup	ŞAHAN	"Yolculuğa Çağrı"	Deneme
1992	60	4	Nisan	Charles	BAUDELAİRE	Yolculuğa Çağrı	Şiir
1992	60	5	Nisan	Charles	BAUDELAİRE	Yolculuğa Çağrı	Mektup
1992	60	7	Nisan	Burhan	GÜNEL	Sevgi Aşk ve Tutku Üzerine	Deneme

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1992	60	13	Nisan	Ahmet	UYSAL	Hasta Kadınımsın Benim	Şiir
1992	60	14	Nisan	Zeynep Ece	ARABUL	Gönül Duranoğlu'n	Röportaj
1992	60	15	Nisan	Sevil	AVŞAR	Mona Lisa'dan	Şiir
1992	60	16	Nisan	Hüseyin	YURTTAŞ	Fokaia'da	Şiir
1992	60	17	Nisan	Emir Ali	YAĞAN	Yekta Güngör Özden'e Sorular	Röportaj
1992	60	21	Nisan	Mustafa	YILDIZ	"Güzel" Değeri Üzerine	Makale
1992	60	24	Nisan	Henri (Çev.: Nedim Kula)	MİCHAUX	Mutsuzlukta Huzur	Şiir
1992	60	25	Nisan	Bekir	SEMERÇİ	Son Köy Enstitüsü	Kitap Tanıtımı
1992	60	28	Nisan	Çiğdem İbrahim	SEZER DİZMAN	"Kanadı Atlas Kuşlar ve Adımız Düşer" Üzerine	Röportaj
1992	60	31	Nisan	Arife	KALENDER ÖNEL	Geviş Getiriyor Gece	Şiir
1992	60	32	Nisan	Sevda	YÜKSEL	Hoş Geldin	Öykü
1992	60	33	Nisan	Güler	MERİÇKAN GÜLEÇ	Pembesi Çingene Olan	Şiir
1992	60	34	Nisan	Bülent	HABORA	Görüntü: İstanbul'dan Şundan Bundan	Polemik Tartışma
1992	60	36	Nisan	Nahit	ERUZ	Notlar	Sohbet
1992	60	38	Nisan	Özdemir	BAŞARGAN	Berlin'den Mektup	Mektup
1992	60	42	Nisan	Aydın	AYDEMİR	Kitaplar/ "Başaklar Gece Doğar"	Kitap Tanıtımı
1992	60	42	Nisan	İlhan Cem	ERSEVEN	Kitaplar/Şarkılar Ülkesi	Kitap Tanıtımı
1992	60	47	Nisan	Tamer K.	BİLGİN	Dergilerden İzlenimler	Değerlendirme
1992	60	49	Nisan	İmzasız	İMZASIZ	Edebiyatçılar Derneği Kuruldu	Duyuru
1992	60	50	Nisan	A.Hicri	İZGÖREN	Suskun	Şiir
1992	61	2	Mayıs	Ahmet	TELLİ	Aşk Bitti	Şiir
1992	61	3	Mayıs	Adnan Mehmet	TURANİ KIYAT	Nuri İyem Üstüne	Değerlendirme
1992	61	4	Mayıs	Mehmet	ERGÜVEN	Nuri İyem'in Sanatı	Deneme
1992	61	5	Mayıs	Ahmet	ADA	Kısa Pantolonlu Çocuk	Şiir
1992	61	6	Mayıs	Ali	ÇİÇEKLİ	Tepegözname	Polemik Tartışma
1992	61	11	Mayıs	Metin	GÜVEN	Gölge	Şiir
1992	61	12	Mayıs	M.Sadık	ASLANKARA	Türk Tiyatrosu ve Devlet Yardımı	Polemik Tartışma
1992	61	14	Mayıs	Birsen	CAN	Yoldaki	Günlük

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1992	61	15	Mayıs	İlayda	YILMAZ	İğnedenlik/ Fantastik Öykü	Öykü
1992	61	17	Mayıs	Özdemir	İNCE	Mektup	Mektup
1992	61	18	Mayıs	Aydın	HATİPOĞLU	Bahar Şarkısı	Şiir
1992	61	19	Mayıs	Ernst Günther (Çev.Özgür Savaşçı)	BLEİSCH	Münihli Şairler (6): Yara İzleri	Şiir
1992	61	19	Mayıs	Ernst Günther (Çev.Özgür Savaşçı)	BLEİSCH	Münihli Şairler (6): Ağustos Yanılsamaları	Şiir
1992	61	19	Mayıs	Ernst Günther (Çev.Özgür Savaşçı)	BLEİSCH	Münihli Şairler (6): Dize Yok Artık	Şiir
1992	61	20	Mayıs	Ece	AYKIZ	Bir Sevda	Şiir
1992	61	20	Mayıs	Yusuf	ALPER	Acemi Bir Yüzücü	Şiir
1992	61	21	Mayıs	Necati	MERT	Aksi Halde Beyhudedir	Polemik Tartışma
1992	61	24	Mayıs	Sabahattin	YALKIN	Cleveland-Ohio Notları	Değerlen- dirme
1992	61	26	Mayıs	Muzaffer	BUYRUKÇU	Baraka'da Kimler Oturur?	Kitap Tanıtımı
1992	61	30	Mayıs	Ahmet	SAY	Bir Tutam Not	Sohbet
1992	61	32	Mayıs	Nursel	İÇÖZ	Angus Wilson Üzerine	Makale
1992	61	38	Mayıs	A. Nevzad	ODYAKMAZ	Göl Evi	Şiir
1992	61	39	Mayıs	Zeynep	ALİYE	Aşkların Parmak İzleri	Öykü
1992	61	42	Mayıs	Bedrettin	AYKIN	Kirpili Gece	Şiir
1992	61	43	Mayıs	Sevin	İZGÜ	Yazgıcı Toplumun Sanatçısı	Polemik Tartışma
1992	61	45	Mayıs	Metin	TURAN	Tolga Ersoy'a Sorular	Röportaj
1992	61	46	Mayıs	Gülağ	ÖZ	Mavi Gök Mavi Deniz	Eleştiri
1992	61	47	Mayıs	Tamer K.	BİLGİN	Dergilerden İzlenimler	Değerlen- dirme
1992	61	48	Mayıs	Fahrettin K.	NİTTER	Kitaplar/"Hayret Bi'sey Yaa!"vaşlı	Eleştiri
1992	61	50	Mayıs	Abidin	AYDIN	Buluşma Yeri	Şiir
1992	62	1	Haziran	Ali	PÜSKÜLLÜOĞLU	Yurtsama	Şiir
1992	62	2	Haziran	Ali	DÜNDAR	Okumak Üstüne	Deneme
1992	62	4	Haziran	Paul (Çev.: Halil Gökhan)	VERLAINE	Duygusal Buluşma	Şiir
1992	62	5	Haziran	Öner	YAĞCI	Osman Şahin'le Söyleşi	Röportaj
1992	62	8	Haziran	Metin	GÜVEN	Uçurumlarda Kanayan	Şiir
1992	62	8	Haziran	Aslan	ÜNLÜ	Bir Nehir Gibi	Şiir
1992	62	9	Haziran	İsmet	KEMAL	Dipnotsuz Şiirler	Şiir
1992	62	10	Haziran	Yakup	ŞAHAN	Vur ama Dinle	Sohbet

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1992	62	15	Haziran	Aydoğan	YAVAŞLI	Yazıları Yazılar-4	Sohbet
1992	62	18	Haziran	Bülent	HABORA	Görüntü: İstanbul'dan Şundan Bundan	Değerlen- dirme
1992	62	19	Haziran	İbrahim	OLUKLU	Örtük Belki de Açık	Şiir
1992	62	20	Haziran	Timuçin	ÖZYÜREKLİ	Bir Doğu Macerası	Şiir
1992	62	21	Haziran	Göksel	ALTINIŞIK	Anka Kuşunu Aramak	Öykü
1992	62	24	Haziran	Nahit	ÖVÜNÇ	İsteyip Hatırlayamaya- cağın Bir Şey	Şiir
1992	62	25	Haziran	Gülçin Aydın İbrahim	ÜSTÜNTAŞ ÜSTÜNTAŞ DİZMAN	Ordu Sanatçı Nisan Etkinliklerinin Ardından	Röportaj
1992	62	29	Haziran	Sölez	SÖLEZ	Rüzgar ve Yıldızlar	Şiir
1992	62	30	Haziran	İlyas	HALİL	Boro	Öykü
1992	62	33	Haziran	Mehmet Mümtaz	TUZCU	Yaşam Sanat Günlüğü- 3	Deneme
1992	62	34	Haziran	Cahit	YAHŞİ	Bahtsızım	Öykü
1992	62	37	Haziran	Bülent	GÜLDAL	Halk Bahçesi/ Dertli	Biyografi
1992	62	40	Haziran	M.Sadık	ASLANKARA	Dünyanın Bütün Kocaları Birleşin	Öykü
1992	62	44	Haziran	Muzaffer	UYGUNER	Kitaplar/"Divan Bahçesi"nde	Kitap Tanıtımı
1992	62	45	Haziran	Tülay	FERAH	Kitaplar/Afiş	Kitap Tanıtımı
1992	62	47	Haziran	Tamer K.	BİLGİN	Dergilerden İzlenimler	Değerlen- dirme
1992	62	50	Haziran	Arife	KALENDER ÖNEL	Sel Suları	Şiir
1992	63	1	Temmuz	Ahmet	UYSAL	Bursa'da Sisli Bir Sokak	Şiir
1992	63	2	Temmuz	Mustafa	YILDIZ	Güzeli Çağırıştıran Değerler	Deneme
1992	63	6	Temmuz	Nurten	ÇELEBİOĞLU	Sevginin Gözleri	Şiir
1992	63	6	Temmuz	Nurten	ÇELEBİOĞLU	Nar Çiçeği Sevgisi	Şiir
1992	63	7	Temmuz	Nurten	ÇELEBİOĞLU	Şiire Ne Zaman Başlasam	Şiir
1992	63	7	Temmuz	Nurten	ÇELEBİOĞLU	Özlenen	Şiir
1992	63	9	Temmuz	Yılmaz	ONAY	Tıkanıklık ve Çözüm	Polemik Tartışma
1992	63	11	Temmuz	Aydın	HATİPOĞLU	Kuyruk	Şiir
1992	63	13	Temmuz	Seattle	SEATTLE	"Beyazadama"a Mektup	Mektup
1992	63	15	Temmuz	Nusret Kemal	OTYAM	Ölümün Rengi	Şiir
1992	63	16	Temmuz	Güler	MERİÇKAN	Telleri Şaha	Şiir

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

					GÜLEÇ	Kaldıran Usta	
1992	63	18	Temmuz	İmzasız	İMZASIZ	Ressam Bülent Burgaç'la Kısa Bir Söyleşi	Röportaj
1992	63	20	Temmuz	Tansu	BELE	Portreler/ Hasta Bir Adam	Öykü
1992	63	22	Temmuz	M.Demirel	BABACANOĞLU	Gülü Sevmek	Şiir
1992	63	25	Temmuz	İlyas	TUNÇ	Anılar Mı?	Şiir
1992	63	25	Temmuz	İlyas	TUNÇ	Vadisinde Anıların	Şiir
1992	63	26	Temmuz	Ömer	SEYFETTİN	Azerbaycan İstiklali Münasebetiyle	Deneme
1992	63	28	Temmuz	Kemal	ATEŞ	Şemsettin Bengil ve Ortakları	Öykü
1992	63	30	Temmuz	H.Vasfi	UÇKAN	Çocuklar	Şiir
1992	63	31	Temmuz	Abdullah	AŞÇI	Dil Karıncaları	Polemik Tartışma
1992	63	32	Temmuz	Cemil	KAVUKÇU	İllâki	Anı
1992	63	34	Temmuz	Bülent	GÜLDAL	Halk Bahçesi/ Aşık Ömer	Biyografi
1992	63	35	Temmuz	Emine	ERBAŞ	Hayatın İpliği	Şiir
1992	63	36	Temmuz	Muhsin	ŞENER	Kavram Kargaşası	Deneme
1992	63	37	Temmuz	Ali	YÜCE	Totemimle Söyleşi	Şiir
1992	63	39	Temmuz	Birsen	CAN	Aşk Artık Sensin	Öykü
1992	63	40	Temmuz	Sıtkı Salih	GÖR	Omurgamda Yerküre	Şiir
1992	63	42	Temmuz	Necdet	ÖKMEN	Azdeyişler	İnceleme
1992	63	42	Temmuz	Sevin	İZGÜ	Çocuk	Öykü
1992	63	44	Temmuz	Bülent	HABORA	Görüntü	Değerlendirme
1992	63	45	Temmuz	Fahrettin K.	NİTTER	Kitaplar/"Baraka" Üzerine Birkaç Söz	Kitap Tanıtımı
1992	63	46	Temmuz	A.Cengiz	BÜKER	Kitaplar/Öz Türkçe Sözlük	Kitap Tanıtımı
1992	63	48	Temmuz	Tamer K.	BİLGİN	Dergilerden İzlenimler	Değerlendirme
1992	63	50	Temmuz	Adil	OLTA	O An ki	Şiir
1992	64	1	Ağustos	Karşı	KARŞI	Cevdet Kudret de Gitti	Değerlendirme
1992	64	2	Ağustos	Henri (Çev.: Nedim Kula)	MİCHAUX	Ölüm Şarkısı	Deneme
1992	64	3	Ağustos	Bedrettin	AYKIN	Satma Sakın	Şiir
1992	64	4	Ağustos	Ruşen	HAKKI	Körfezden	Anı
1992	64	7	Ağustos	M.Mümtaz	TUZCU	Leconte De Lisle	Biyografi
1992	64	8	Ağustos	Leconte (Çev.:M. Mümtaz Tuzcu)	LİSLE	Filler	Şiir
1992	64	10	Ağustos	Leconte (Çev.:M. Mümtaz	LİSLE	Öğle	Şiir

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

				Tuzcu)			
1992	64	12	Ağustos	Aydoğan	YAVAŞLI	Edebiyatta Yeni Gelişmeler	Değerlendirme
1992	64	15	Ağustos	Ali	DÜNDAR	Kitap Deyince	Değerlendirme
1992	64	18	Ağustos	M.Mümtaz	TUZCU	Ağustos İkindisi	Öykü
1992	64	19	Ağustos	Sıtkı Salih	GÖR	Omurgamda Yerküre	Şiir
1992	64	20	Ağustos	Karşı	KARŞI	İncilay'a Sorular	Röportaj
1992	64	22	Ağustos	Mucize	ÖZÜNAL	Nar Sanat Galerisinde Naif Bir Sergi	Değerlendirme
1992	64	24	Ağustos	Sevda	YÜKSEL	Bu Kenti Çok Özlüyorum	Öykü
1992	64	25	Ağustos	Feriha	ALTIOK	Yüzündedir	Şiir
1992	64	26	Ağustos	İncilay	İNCİLAY	Bir Çırpıda	Şiir
1992	64	27	Ağustos	Behzat	AY	Yaşlı Adamlar Orta Yaşlı Kadın	Öykü
1992	64	28	Ağustos	Çiğdem	SEZER	Yazıyı Ölümsüz Kılan	Şiir
1992	64	30	Ağustos	Bülent	GÜLDAL	Halk Bahçesi	Biyografi
1992	64	35	Ağustos	Duran	YILMAZ	Çağdaş Bir Aşk Öyküsü	Öykü
1992	64	36	Ağustos	A.Nevzad	ODYAKMAZ	Sevi	Şiir
1992	64	39	Ağustos	Halil	ŞAHAN	Bir Çitlenbik Ağacı	Değerlendirme
1992	64	40	Ağustos	Ece	AYKIZ	Aşk Düşü	Şiir
1992	64	41	Ağustos	Nigün E.	ORHAN	Sevdiğim Gençliğim ve Bir Şiirin Nostaljisi	Değerlendirme
1992	64	43	Ağustos	Güngör	GENÇAY	Kitaplar/Öteyaz	Kitap Tanıtımı
1992	64	46	Ağustos	Fahrettin K.	NİTTER	Kitaplar/Şair "Bilge Zakkum"dur	Kitap Tanıtımı
1992	64	48	Ağustos	Tamer K.	BİLGİN	Dergilerden İzlenimler	Değerlendirme
1992	64	50	Ağustos	Hüseyin	YURTTAŞ	Şiirin Ablası	Şiir
1992	65	1	Eylül	Talip	APAYDIN	Bu Dönem	Şiir
1992	65	2	Eylül	Ahmet	ÖZER	Dökülen Çiçeklerle	Şiir
1992	65	3	Eylül	M.Mahzun	DOĞAN	Mahzun	Şiir
1992	65	4	Eylül	Türkel	MİNİBAŞ	Aya Giderken Afrika'yı Görmek	Polemik Tartışma
1992	65	7	Eylül	Ali	PÜSKÜLLÜOĞLU	Eskidikçe	Şiir
1992	65	8	Eylül	Bünyamin	DURALI	Beynini Yüreğinle Yüreğini Beyninle	Şiir
1992	65	10	Eylül	Kemal	SELÇUK	Ahmet Oktay Ne	Eleştiri
1992	65	12	Eylül	İbrahim	DİZMAN	Ak Elleri Kalem Tutar Yazar Telif Telif Diye	Polemik Tartışma
1992	65	13	Eylül	C.Ferdinand (Çev.:)	RAMUZ	Ateşin Gazabı	Öykü

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

				Tuna Ertem)			
1992	65	19	Eylül	Gülseren	ENGİN	Kavram Kargaşası	Deneme
1992	65	21	Eylül	M.Yaşar	BİLEN	Eylemli Günler	Değerlendirme
1992	65	25	Eylül	Osman	BOLULU	Kültürel Piknik	Deneme
1992	65	27	Eylül	Ramis	DARA	Bir Festival Günlüğü	Günlük
1992	65	32	Eylül	Ziya	GÜREL	Gerçeği Düşlerde Aramak	Öykü
1992	65	33	Eylül	Şevket	YÜCEL	Geride Kalan	Şiir
1992	65	36	Eylül	Gülağ	ÖZ	Sivas ve Hızır Paşa	Polemik Tartışma
1992	65	38	Eylül	Sabahattin	YALKIN	Cleveland-Ohio Notları	Değerlendirme
1992	65	41	Eylül	Arslan	PULATHANELİ	Eksikleri Bitmeyen Sözlük	Eleştiri
1992	65	45	Eylül	Ali F.	BİLİR	Toroslar'ı Görmeden Ölmeyin	İnceleme
1992	65	47	Eylül	Gülağ	ÖZ	Yine Bir Yunus Oyunu	Eleştiri
1992	65	48	Eylül	Tamer K.	BİLGİN	Dergilerden İzlenimler	Değerlendirme
1992	65	50	Eylül	Güler	MERİÇKAN GÜLEÇ	Gül Zamanı	Şiir
1992	66	1	Ekim	Kaan	İNCE	Gecede	Şiir
1992	66	2	Ekim	Kaan	İNCE	Deniz	Şiir
1992	66	3	Ekim	Kaan	İNCE	Pus Gecenin Zemin Katı	Şiir
1992	66	3	Ekim	Kaan	İNCE	Gezginin Üç Tılsımı	Şiir
1992	66	5	Ekim	Muhsin	ŞENER	Yazar ve Ötesi	Deneme
1992	66	9	Ekim	Hüseyin	YURTTAŞ	Fırtına Sonrası	Şiir
1992	66	10	Ekim	İbrahim	OLUKLU	Talkın Salkım	Polemik Tartışma
1992	66	12	Ekim	Arife	KALENDER ÖNEL	Ölümdür Korkusu Önce Gelen	Şiir
1992	66	13	Ekim	Osman Nuri	TÜRKAY	Filozofi Üzerine	Deneme
1992	66	16	Ekim	Tamer	DURSUN	Yaşam Melehat'ın Memeleri Mi?	Şiir
1992	66	18	Ekim	Ş.Avni	ÖZEL	Bocurgat'la Gelen	Şiir
1992	66	19	Ekim	M.Yaşar	BİLEN	Dil Nedir?	Makale
1992	66	24	Ekim	İmzasız	İMZASIZ	Ziya Gürel'e Sorular	Röportaj
1992	66	26	Ekim	Aydın	HATİPOĞLU	Ansiklopedide Öznellik	Eleştiri
1992	66	27	Ekim	Nahit	ERUZ	Bir Kutlama Günü	Öykü
1992	66	30	Ekim	Yalçın Aydın	AYÇİÇEK	İlki Deli	Şiir
1992	66	32	Ekim	Kırkor	YETEROĞLU	Gül Yalnızlığı	Şiir

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1992	66	34	Ekim	Funda	ÖZSOY	Yalnızlığın Adı	Öykü
1992	66	37	Ekim	Necdet	ÖKMEN	Az Değişler	Eleştiri
1992	66	39	Ekim	Bülent	HABORA	Görüntü	Polemik Tartışma
1992	66	41	Ekim	Öner	YAĞCI	Veysel Dikmen'le Söyleşi	Röportaj
1992	66	42	Ekim	A. Nevzad	ODYAKMAZ	Günler Sayılı	Şiir
1992	66	43	Ekim	Sevil	AVŞAR	Kışa Hazırlık	Şiir
1992	66	45	Ekim	Muzaffer	UYGUNER	Kitaplar/İzgü'nün Toplumsal Eleştiri Öyküleri	Kitap Tanıtımı
1992	66	46	Ekim	Mucize	ÖZÜNAL	Kitaplar/"Adımız Düşer"	Kitap Tanıtımı
1992	66	49	Ekim	Tamer K.	BİLGİN	Dergilerden İzlenimler	Değerlendirme
1992	66	50	Ekim	Ahmet	ÖZER	Sesinle	Şiir
1992	67	1	Kasım	Paul (Çev.: Halil Gökhan)	ELUARD	Sonrası	Şiir
1992	67	1	Kasım	Paul (Çev.: Halil Gökhan)	ELUARD	Bunu Sana Söyledim	Şiir
1992	67	2	Kasım	Aydın	HATİPOĞLU	Öz Yaşam	Şiir
1992	67	4	Kasım	Mustafa	DURAK	Rene Char	Biyografi
1992	67	5	Kasım	Rene(Çev.: Mustafa Durak)	CHAR	Şiirler	Şiir
1992	67	8	Kasım	İlhan	BÜYÜKCEBECİ	Arife Kalender'le Söyleşi	Röportaj
1992	67	11	Kasım	Mucize	ÖZÜNAL	Arasta	Öykü
1992	67	12	Kasım	Arife	KALENDER ÖNEL	Kuş Kanadı	Şiir
1992	67	14	Kasım	Sabahattin	YALKIN	Amerika'da Postmodernler	Deneme
1992	67	18	Kasım	Burhan	GÜNEL	Günlerden	Anı
1992	67	24	Kasım	Halil	GÖKHAN	Kopuk Uçurtma	Deneme
1992	67	25	Kasım	Ali	MUSTAFA	Gökyüzüne Yakışan	Şiir
1992	67	26	Kasım	Tansu	BELE	Nerdesin?	Deneme
1992	67	29	Kasım	Adil	YILMAZ	İki Göz	Şiir
1992	67	32	Kasım	Zihni	ANADOL	Çakır Doktor mu Çopur Doktor mu?	Anı
1992	67	35	Kasım	Sevin	İZGÜ	Yitik	Öykü
1992	67	36	Kasım	Aytekin	KARAÇOBAN	Aşk İçin	Şiir
1992	67	38	Kasım	Bülent	HABORA	Görüntü	Değerlendirme
1992	67	40	Kasım	Burhan	GÜNEL	Kitap Notları	Eleştiri
1992	67	44	Kasım	Muhsin	ŞENER	Kitaplar/Hacı Bektaş Destanı	Eleştiri
1992	67	46	Kasım	Fahrettin K.	NİTTER	Kitaplar/Konuş "Konuşsana"	Kitap Tanıtımı
1992	67	46	Kasım	F.Kadri	GÜL	Kitaplar/Evet Aşk'ta Şiir Dili	Eleştiri
1992	67	48	Kasım	Güngör	GENÇAY	Kitaplar/ Filler Mezarlığı	Eleştiri

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1992	67	50	Kasım	Çiğdem	SEZER	Yağmur Kıskanmaz Gözyaşlarını	Şiir
1992	68	2	Aralık	Abidin	AYDIN	Seni Anlatıyorum	Şiir
1992	68	3	Aralık	Mustafa	DURAK	Anlam ve Anlamlandırma	Makale
1992	68	14	Aralık	Gönülden	ESEMENLİ SÖKER	Savaş Sonrası Avusturya Nesri	Makale
1992	68	18	Aralık	Ali	DÜNDAR	Okumanın Dayanılmaz Sıcaklığı	Sohbet
1992	68	21	Aralık	Nazife	ÖZTOK	Bilinçaltı Suları	Öykü
1992	68	23	Aralık	Burhan	GÜNEL	Osmannuri	Öykü
1992	68	26	Aralık	Mustafa	KÖZ	Kör At	Şiir
1992	68	27	Aralık	Halim	YAZICI	Nedir Jazz?	Deneme
1992	68	29	Aralık	N.Kemal	OTYAM	Üçgen Tuzağı	Şiir
1992	68	30	Aralık	Charles Ferdinand (Çev.: Tuna Ertem)	RAMUZ	Kaza	Öykü
1992	68	38	Aralık	Tekin	GÖNENÇ	Onlarsız	Şiir
1992	68	39	Aralık	Ayhan	AKCAN	Kuşçu	Öykü
1992	68	41	Aralık	Muzaffer	UYGUNER	Kitaplar/ Köylülerle Ağaların Toprak Savaşımı	Eleştiri
1992	68	42	Aralık	Dinçer	SEZGİN	Kitaplar/Bir Günün Kavşaklarında "Ahmet Necdet"	Eleştiri
1992	68	45	Aralık	Tamer K.	BİLGİN	Dergilerden İzlenimler	Değerlen- dirme
1992	68	50	Aralık	İlhan	BÜYÜKCEBECİ	Ortancalar Zamanı	Şiir
1993	69	2	Ocak	Ahmet	UYSAL	Sana Ne Söylesem Ömrüm	Şiir
1993	69	3	Ocak	Henri (Çev.: Nedim Kula)	MICHAUX	Şairler Yolculuk Yapar	Deneme
1993	69	5	Ocak	Ünsal	AKPAK	Mesih	Şiir
1993	69	6	Ocak	Kemal	KIZILTOPRAK	Ayna Suretleri I	Şiir
1993	69	8	Ocak	Kemal	KIZILTOPRAK	Ayna Suretleri II	Şiir
1993	69	9	Ocak	Kemal	KIZILTOPRAK	Ayna Suretleri III	Şiir
1993	69	10	Ocak	Kemal	KIZILTOPRAK	Ayna Suretleri IV	Şiir
1993	69	11	Ocak	Osman	BOLULU	Belleksiz Toplum	Polemik Tartışma
1993	69	13	Ocak	Kirkor	YETEROĞLU	Gecenin Soluğunda Söylenen	Şiir
1993	69	14	Ocak	Sami	SELÇUK	Kıyılarda Yaşam Kesitleri ve Ağlayan Kısarak	Polemik Tartışma
1993	69	16	Ocak	Nahit	ERUZ	İnsanoğlunun Derdi Ne?	Deneme
1993	69	17	Ocak	Sevil	AVŞAR	Kalbim Diline	Şiir

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

						Mahlas	
1993	69	18	Ocak	Osman	ŞAHİN	Kayalara Vurmuş Suretin	Öykü
1993	69	22	Ocak	Nursen	KARAS	Kaybolan Kurbağa	Öykü
1993	69	26	Ocak	Ali F.	BİLİR	Tevellüt Ölüm Kokusu	Şiir
1993	69	27	Ocak	Merih	KIZAL	Simten	Öykü
1993	69	30	Ocak	Burhan	GÜNEL	Zeynep Aliye'ye Sorular	Röportaj
1993	69	33	Ocak	Hacı	DEMİRCİ	Ressam Nihal Ersöz ile Söyleşi	Röportaj
1993	69	34	Ocak	Nilgün	ESER ORHAN	Kardeşime Mektuplar Rendez-Vous A Paris	Mektup
1993	69	36	Ocak	İbrahim	OLUKLU	Mektebinde Oku	Eleştiri
1993	69	37	Ocak	İhsan	TOPÇU	Biz Gerçekten Yenildik mi?	Şiir
1993	69	38	Ocak	Bülent	HABORA	İzmir Mektubu: Anadolu'nun Sesi	Polemik Tartışma
1993	69	39	Ocak	Adil	OLTA	Çıkmazın Sesi	Şiir
1993	69	40	Ocak	Hayri	KAKO	Bedeli Ödenmiştir Aşk ve Acı	Eleştiri
1993	69	43	Ocak	Talip	APAYDIN	Bencil	Şiir
1993	69	44	Ocak	Nusret Kemal	OTYAM	Şair S. S. Gör ve Yeni Kitabı "Kehribar ve Tuğra"	Eleştiri
1993	69	47	Ocak	Tamer K.	BİLGİN	Dergilerden İzlenimler	Değerlendirme
1993	69	50	Ocak	Erdoğan	EKİNER	Böyle Değildi Eskiden Bu Şehir	Şiir
1993	70	2	Şubat	İmzasız	İMZASIZ	Uğur Mumcu'yu da Öldürdüler	Kınama
1993	70	3	Şubat	İmzasız	İMZASIZ	Ölümünün Dokuzuncu Yılında Hasan Hüseyin'i Anıyoruz	Şiir
1993	70	4	Şubat	Mucize	ÖZÜNAL	Çağdaşlık ve Uygarlık	Deneme
1993	70	7	Şubat	Arife	KALENDER ÖNEL	Sürgün	Şiir
1993	70	8	Şubat	Arife	KALENDER ÖNEL	İz Sürmektir Yaşamak	Şiir
1993	70	9	Şubat	Betül	KARA	Sevginin Don Kişot'u Olmak	Deneme
1993	70	12	Şubat	Mustafa	DURAK	Yunus Emre Şiirinde Düşünsel Düzgü	Makale
1993	70	22	Şubat	Yunus	YAŞAR	Denizaşırı Sevdalara Dalmıştık	Şiir

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1993	70	23	Şubat	Türkel	MİNİBAŞ	Savarona	Mektup
1993	70	24	Şubat	A. Nevzad	ODYAKMAZ	Beklemeyi Bilmeli	Şiir
1993	70	25	Şubat	Kemal	SELÇUK	Dünyada Sınıf Uyuşmazlığı Var Türkiye'de de Var Ya Sanatta?	Eleştiri
1993	70	26	Şubat	Ozan	N.	Dur	Şiir
1993	70	27	Şubat	Mehmet	KIYAT	Sokak Satıcıları	Şiir
1993	70	28	Şubat	Aysel	YENİDOĞANAY	Ressam Ahmet Yeşil ile Söyleşi	Röportaj
1993	70	31	Şubat	Burhan	GÜNEL	Köpekbalıkları	Öykü
1993	70	42	Şubat	Sevin	İZGÜ	Nasıl Eğleniyoruz?	Değerlendirme
1993	70	45	Şubat	Gülağ	ÖZ	Ferhad ile Şirin	Eleştiri
1993	70	47	Şubat	Tamer K.	BİLGİN	Dergilerden İzlenimler	Değerlendirme
1993	71	1	Mart	Türkel	MİNİBAŞ	Senede Bir Gün	Polemik Tartışma
1993	71	3	Mart	Nurten	ÇELEBİOĞLU	Kaos	Şiir
1993	71	3	Mart	Nurten	ÇELEBİOĞLU	Geciken Yerlerde	Şiir
1993	71	4	Mart	Nurten	ÇELEBİOĞLU	...ve Zaman	Şiir
1993	71	5	Mart	Ayten	MUTLU	Armağan Ben ve Kuşlar	Şiir
1993	71	8	Mart	Nursen	KARAS	Kadının Kısır Döngüsü	Polemik Tartışma
1993	71	10	Mart	Ali	YÜCE	Bir Kadının Kızlık Gültüşleri	Şiir
1993	71	11	Mart	Ali	YÜCE	Konserve Adam	Şiir
1993	71	12	Mart	Zeynep	ECE	Sızı	Şiir
1993	71	13	Mart	Muazzez	UZUN	Ve Soframızdaki Yeri Arabamızdan Sonra Gelen	Değerlendirme
1993	71	15	Mart	Muhsin	ŞENER	Diyalektik ve Şiir Biçim Biçem ve Yorum	Deneme
1993	71	21	Mart	Ali	DÜNDAR	Ne Okur Ne Okumaz	Polemik Tartışma
1993	71	23	Mart	Cemil	KAVUKÇU	Anı Hepsini Anı	Öykü
1993	71	26	Mart	Osman	ŞAHİN	Geniş Kenarlı Bir Nehrin Akışı: Yaşar Kemal	İnceleme
1993	71	28	Mart	Timuçin	ÖZYÜREKLİ	"Muzaffer İzgü Sokağı"nda Bir Akşamüstü	Şiir
1993	71	29	Mart	Özcan	YURDALAN	Bir Özgürlük Denemesi	Öykü
1993	71	31	Mart	Richard (Çev.:Arife Kalender Önel)	PIETRASS	Yeter	Şiir
1993	71	31	Mart	Martin (Çev.:Arife Kalender Önel)	STEPHAN	Aşk Kıyısında Anılar	Şiir

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1993	71	32	Mart	Osman Nuri	TÜRKAY	Kavramlar	Makale
1993	71	37	Mart	Ünsal	AKPAK	Kül	Şiir
1993	71	38	Mart	Şahbender	KORKMAZ	Fişliler'e	Şiir
1993	71	38	Mart	Şahbender	KORKMAZ	Vurulmuş Vurkaç	Şiir
1993	71	38	Mart	Şahbender	KORKMAZ	Körkütük	Şiir
1993	71	38	Mart	Şahbender	KORKMAZ	Manşet	Şiir
1993	71	39	Mart	Çiğdem	SEZER	Kimsin?	Şiir
1993	71	40	Mart	İlhan	BÜYÜKCEBECİ	"Aşk Düşü" Üzerine Ece Aykız'la Söyleşi	Röportaj
1993	71	44	Mart	Mehmet Mümtaz	TUZCU	Yaşamsanat Günlüğü (4)	Sohbet
1993	71	46	Mart	Mahir	ÜNLÜ	Sedat Simavi Vakfı Ödülleri	Eleştiri
1993	71	47	Mart	Tamer K.	BİLGİN	Dergilerden İzlenimler	Değerlen- dirme
1993	72	1	Nisan	Sabahattin Kudret	AKSAL	Bir Gün Bir Akşam Vakti	Şiir
1993	72	2	Nisan	Oktay	AKINCI	Kurdele	Şiir
1993	72	3	Nisan	Burhan	GÜNEL	Yazar Kitap Okur İlişkileri	Sohbet
1993	72	9	Nisan	Güler Meriçkan	GÜLEÇ	Şimdi	Şiir
1993	72	10	Nisan	Henri (Çev.: Nedim Kula)	MICHAUX	Düşler Çağı	Sohbet
1993	72	12	Nisan	Mustafa	DURAK	Toros Canavarı: Köşeye Kısıtlanmış Birey	Makale
1993	72	21	Nisan	M.Mahzun	DOĞAN	İplerin İnceldiği	Şiir
1993	72	22	Nisan	Oya	UYSAL	Eski Bir Masaldan Bizim Masalımıza	Şiir
1993	72	23	Nisan	H.Recai	ATALAY	Nereye Gitsen?	Şiir
1993	72	24	Nisan	Öner	YAĞCI	Bir Çınarın Şiirleri	İnceleme
1993	72	27	Nisan	İbrahim	YILDIZ	Buz Gibi Bir Yangın	Şiir
1993	72	28	Nisan	Gönülden	ESEMENLİ SÖKER	Attila İlhan'ın Aydın ve Kültür Anlayışı	Makale
1993	72	34	Nisan	Ferda	SELÇUK	Sen Gidince	Şiir
1993	72	34	Nisan	Ferda	SELÇUK	Bilmezsin	Şiir
1993	72	35	Nisan	Aydoğan	YAVAŞLI	Hangi Attila İlhan/Edebiyat?	Sohbet
1993	72	37	Nisan	M.Sadık	ASLANKARA	Takvim	Anı
1993	72	40	Nisan	Yılmaz	ÇONGAR	Ölü Evi	Öykü
1993	72	42	Nisan	Adil	OLTA	Kesitler	Şiir
1993	72	43	Nisan	Edebiyatçılar Derneği	Edebiyatçılar Derneği	Lise Türk Dili ve Edebiyatı Müfredat Programının Edebiyat Bölümü Üstüne Rapor Mart 1993	Değerlen- dirme
1993	72	48	Nisan	Tamer K.	BİLGİN	Dergilerden İzlenimler	Değerlen- dirme
1993	72	49	Nisan	M.Mazhar	ALPHAN	Siyah Gül	Şiir

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1993	72	50	Nisan	Hüseyin	YURTTAŞ	Yeryüzü Yitiği	Şiir
1993	73	1	Mayıs	Metin	ALTIOK	Sone	Şiir
1993	73	2	Mayıs	Burhan	GÜNEL	Post-Modernizm Üzerine	Deneme
1993	73	10	Mayıs	A.Didem	USLU	Yazar(Şair)-Edebiyat Eleştirmenleri	Makale
1993	73	14	Mayıs	Betül	TARIMAN	Gecenin Ayak Sesleri	Şiir
1993	73	15	Mayıs	Mustafa	YILDIZ	Güzel Çeşitleri Üzerine	Makale
1993	73	19	Mayıs	Hayri	KAKO	Amytis	Şiir
1993	73	20	Mayıs	Gülseren	ALÇI	Tanju Erdem'le Barış ve Dostluk Üzerine Söyleşi	Röportaj
1993	73	27	Mayıs	Paul (Çev.: A.Haydar Özbek)	VERLAINE	Batan Güneşler	Şiir
1993	73	28	Mayıs	Nusret Kemal	OTYAM	Yaşam Destan Olur	Şiir
1993	73	29	Mayıs	Ünsal	AKPAK	"Sistem 2000" ve Bir Türkçe Faciası	Eleştiri
1993	73	32	Mayıs	Erdem	ÜNVER	16.yy.Minyatür-cüsü Matrakçı Nasuh'un Beyan-ı Menazil'de Doğaya Bakış Tarzı	Kitap Tanıtımı
1993	73	35	Mayıs	Mustafa	KADEMOĞLU	Osman Bolulu'yla Hayat Yollarında	Röportaj
1993	73	37	Mayıs	Nebahat	ÇETİN	Gözlerimi Yumuyorum Hep Aynı Düş	Şiir
1993	73	38	Mayıs	İlhan	BÜYÜKCEBECİ	Fırat Mehmet Eroğlu ile Söyleşi	Röportaj
1993	73	41	Mayıs	Türkan	YEŞİLYURT	Sirtaki	Şiir
1993	73	41	Mayıs	Türkan	YEŞİLYURT	İtlaf	Şiir
1993	73	42	Mayıs	Muzaffer	UYGUNER	Lütfiye Aydın'ın Sevgi Dolu Öyküleri	Kitap Tanıtımı
1993	73	44	Mayıs	Diğer	SEZGİN	Yeniden	Şiir
1993	73	45	Mayıs	Muhsin	ŞENER	Şiirin Gerçekliği ve Düzenin Sarsılması	Deneme
1993	73	47	Mayıs	Muhsin	ŞENER	Ahmet Özer'de Şiirsel Söylem ve Şiirsel İşlev	İnceleme
1993	73	50	Mayıs	Ruşen	HAKKI	Bilinçaltı Oyunu	Şiir
1993	74	1	Haziran	Öner	YAĞCI	Ustalarla Yaşamak Ustaları Yaşamak	İnceleme
1993	74	6	Haziran	Nazım Hikmet	RAN	Yaşamaya Dair I	Şiir
1993	74	7	Haziran	Nazım Hikmet	RAN	Yaşamaya Dair II	Şiir

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1993	74	8	Haziran	Nazım Hikmet	RAN	Yaşamaya Dair III	Şiir
1993	74	9	Haziran	Ahmed	ARİF	Başlıksız	Mektup
1993	74	10	Haziran	Rıfat	İLGAZ	Başlıksız	Mektup
1993	74	11	Haziran	Hikmet	ALTINKAYNAK	"Orhan Kemal"	Biyografi
1993	74	18	Haziran	Orhan	KEMAL	Eski Plak	Öykü
1993	74	22	Haziran	Ahmed	ARİF	Terketmedi Sevdan Beni	Şiir
1993	74	22	Haziran	Ahmed	ARİF	İçerde	Şiir
1993	74	23	Haziran	Ahmed	ARİF	Karanfil Sokağı	Şiir
1993	74	25	Haziran	Cemal	SÜREYA	Ahmed Arif	İnceleme
1993	74	29	Haziran	İlhan	ARSEL	Aydınlara Çağrı	Polemik Tartışma
1993	74	30	Haziran	A.(Çev.: Bilal İlhan)	LAMARTİN	Sonbahar	Şiir
1993	74	31	Haziran	Muzaffer	BUYRUKÇU	Mor Karanfil ile Ceviz Oynayan Kızlar	Öykü
1993	74	40	Haziran	Talip	APAYDIN	Her Gece	Şiir
1993	74	41	Haziran	Nahit	ÖVÜNÇ	Nostaljik Esintiler	Şiir
1993	74	42	Haziran	Erdoğan	EKİNER	Hazırlan	Şiir
1993	74	42	Haziran	Erdoğan	EKİNER	Yarınlara	Şiir
1993	74	43	Haziran	Erdoğan	EKİNER	Sitem Günleri	Şiir
1993	74	45	Haziran	Ali F.	BİLİR	Karanlığa Çizilen Sesler	Öykü
1993	74	48	Haziran	Tamer K.	BİLGİN	Oradan Buradan	Sohbet
1993	74	50	Haziran	Ece	AYKIZ	Kavgası Mavi	Şiir
1993	75-76	3	Temmuz Ağustos	Öner	YAĞCI	Sivas:Şenlikten Katliama	Günlük
1993	75-76	7	Temmuz Ağustos	Talip	APAYDIN	3 Temmuz 93 Sivas'ta	Şiir
1993	75-76	8	Temmuz Ağustos	Sıtkı Salih	GÖR	Söz Sustu	Şiir
1993	75-76	9	Temmuz Ağustos	Hidayet	KARAKUŞ	Cehennemde Yedi Saat Dostlarla Buluşmaya Gidiyoruz	Anı
1993	75-76	18	Temmuz Ağustos	Aziz	NESİN	Sivas Konuşması	Nutuk
1993	75-76	23	Temmuz Ağustos	Asım	BEZİRCİ	Asım Bezirci'nin Son Konuşması	Nutuk
1993	75-76	24	Temmuz Ağustos	Öner	YAĞCI	Çağların Pir Sultanlarından Günümüz Pir Sultanlarına	Nutuk
1993	75-76	28	Temmuz Ağustos	İmzasız	İMZASIZ	Basından Seçme Yazılar	Haber Yazıları
1993	75-76	65	Temmuz Ağustos	Tanju	ERDEM	Demokrasi için Ulusal Uzlaşma ama Nasıl?	Polemik Tartışma
1993	75-76	67	Temmuz Ağustos	Behzat	AY	Sivas Katliamının Ardından Çağrı	Polemik Tartışma

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1993	75-76	68	Temmuz Ağustos	Sevgi	ÖZEL	Sivas Ellerinde Sazım Çalınır	Polemik Tartışma
1993	75-76	69	Temmuz Ağustos	Ali	BALKIZ	TBMM Araştırma Komisyonuna Verilen Rapor	Polemik Tartışma
1993	75-76	75	Temmuz Ağustos	Nahit	ERUZ	Vay Sivas Vay	Polemik Tartışma
1993	75-76	77	Temmuz Ağustos	Bülent	HABORA	Tetanos	Polemik Tartışma
1993	75-76	78	Temmuz Ağustos	Arife	KALENDER ÖNEL	"Kan Sıçramış Bir Kitapta"	Polemik Tartışma
1993	75-76	80	Temmuz Ağustos	Burhan	GÜNEL	Sivas Günlüğü	Günlük
1993	75-76	87	Temmuz Ağustos	Ahmet	UYSAL	O Temmuzlar	Şiir
1993	75-76	88	Temmuz Ağustos	Şükrü	ERBAŞ	Ülkenin Uçurumu	Şiir
1993	75-76	89	Temmuz Ağustos	Güler	MERİÇKAN GÜLEÇ	Tanıklığımızdır!	Şiir
1993	75-76	90	Temmuz Ağustos	Haydar	ÜNAL	"Belki Ayaklanırdı Güvercinler"	Mektup
1993	75-76	91	Temmuz Ağustos	Halil	GÖKHAN	Kara Uykuya Son Söz	Sohbet
1993	75-76	92	Temmuz Ağustos	Ali F.	BİLİR	Çiçek Taşıyor	Şiir
1993	75-76	93	Temmuz Ağustos	Tamer K.	BİLGİN	Oradan Buradan	Sohbet
1993	75-76	98	Temmuz Ağustos	Oya	UYSAL	Rıfat Ilgaz/Şehitler Hükümet Nikahı	Şiir
1993	77	2	Eylül	Tansu	BELE	Sisler İçinde	Sohbet
1993	77	4	Eylül	Sami	SELÇUK	Yanılgısavar	Sohbet
1993	77	6	Eylül	Felix(Çev.: A.Cengiz Büker)	GRANDE	Söz Dinlememeye Övgü	Şiir
1993	77	7	Eylül	Muzaffer	BUYRUKÇU	14.09.1992	Günlük
1993	77	18	Eylül	Mehmet	KIYAT	Körçikarın Karanlığı	Şiir
1993	77	19	Eylül	Şükrü	ERBAŞ	Altın Kafes	Şiir
1993	77	20	Eylül	Eva (Çev.:Arife Kalender Önel)	STRİTTMATTER	Geciken Aşk	Şiir
1993	77	21	Eylül	Hidayet Hüseyin	KARAKUŞ YURTTAŞ	Yurttaş'la Karakuş Birbirlerine Sordular	Röportaj
1993	77	26	Eylül	Nursen	KARAS	Bodrum Türküleri 2:Hayıtlının Hörü'sü	İnceleme
1993	77	31	Eylül	Nazife	ÖZTOK	PEM	Öykü
1993	77	34	Eylül	Tekin	GÖNENÇ	Gözlerin	Şiir
1993	77	35	Eylül	Berna	KUTLAR	Leylaklar	Öykü
1993	77	36	Eylül	Berna	KUTLAR	Gözlerim Ellerin	Öykü
						Seni Şubata	

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1993	77	38	Eylül	Sevil	AVŞAR	Rağmen Sevdim	Şiir
1993	77	39	Eylül	Türkel	MİNİBAŞ	Olduğun Kadar Varsın!	Öykü
1993	77	40	Eylül	İbrahim	OLUKLU	Kabuğun Altındaki	Şiir
1993	77	41	Eylül	Nahit	ERUZ	Notlar	Eleştiri
1993	77	43	Eylül	Ayhan	HÜNALP	Kaan İnce'nin "Gizdüşüm"ü	Eleştiri
1993	77	45	Eylül	Çiğdem	SEZER	Ordu'nun Dereleri Aksa Yukarı Aksa	Anı
1993	77	48	Eylül	Tamer K.	BİLGİN	Oradan Buradan	Değerlendirme
1993	77	50	Eylül	İlhan	BÜYÜKCEBECİ	Bahçe Duvarındaki Kız	Şiir
1993	78	1	Ekim	Aziz	NESİN	Tek Sahteciliğim	Şiir
1993	78	2	Ekim	Aziz	NESİN	Yetmiş Sekiz Yaşında Düello	Şiir
1993	78	3	Ekim	Macit	EREN	Ayrı Bir Coşkudur "50. Şiir Yılı" Şiir Röportaj:Şükran Kurdakul	Röportaj
1993	78	6	Ekim	Sabahattin	YALKIN	Kurdakul'un 50. Sanat Yılı	Anı
1993	78	8	Ekim	Halil İbrahim	BAHAR	Araştırı	Şiir
1993	78	9	Ekim	Muzaffer	BUYRUKÇU	14.09.1992	Günlük
1993	78	26	Ekim	Cengiz	BEKTAŞ	Yokum	Şiir
1993	78	27	Ekim	Orhan	PEKER	"Cornelius'a Mektuplar"	Mektup
1993	78	28	Ekim	Hüseyin	YURTTAŞ	Gazel	Şiir
1993	78	29	Ekim	Sevda	YÜKSEL	Bir Aşk Öyküsü	Öykü
1993	78	33	Ekim	Mucize	ÖZÜNAL	Aydınlanma Yolunda Bir Sıra Neferi	Değerlendirme
1993	78	35	Ekim	Mehmet Yaşar	BİLEN	Asım Bezirci	Biyografi
1993	78	37	Ekim	H.Recai	ATALAY	Konuşuyorum Öyleyse Yakın	Değerlendirme
1993	78	38	Ekim	Metin	PÜTMEK	Bittiğini Bir Yazın	Şiir
1993	78	39	Ekim	Faruk	GÜÇLÜ	Sivas Olaylarının Bugün Düşündürdükleri	Polemik Tartışma
1993	78	41	Ekim	Gülseren	ENGİN	Ölüm Kışkacından Kurtulan Bir Yaralı Kuş: Lütfiye Aydın	Anı
1993	78	43	Ekim	Burhan	GÜNEL	Bir Öykücü Dosta Mektup	Mektup
1993	78	47	Ekim	Tamer K.	BİLGİN	Oradan Buradan	Değerlendirme

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1993	78	50	Ekim	Ergül	ÇETİN	Kimselere Söylemeyin Öldüğümü	Şiir
1993	79	2	Kasım	Nusret Kemal	OTYAM	Senin Suçun Değil Çocuğum	Şiir
1993	79	3	Kasım	Şükrü	ERBAŞ	Tahrik Olmak	Polemik Tartışma
1993	79	5	Kasım	Oya	UYSAL	O Dostunuz İçin	Şiir
1993	79	7	Kasım	Oya	UYSAL	Üstüm Başım Şiir	Şiir
1993	79	8	Kasım	Oya	UYSAL	Kenar Mahalle	Şiir
1993	79	9	Kasım	Oya	UYSAL	Acının Islak İzleri	Şiir
1993	79	10	Kasım	Burhan	GÜNEL	"Öyküler" Kitabı Üstüne Feyza Hepçilingir'e Sorular	Röportaj
1993	79	14	Kasım	Mehmet	KIYAT	Hüzün ve Öfke	Şiir
1993	79	15	Kasım	Ragıp	GELENCİK	Ayrılık	Şiir
1993	79	15	Kasım	Ragıp	GELENCİK	Cemal Süreya İçin	Şiir
1993	79	15	Kasım	Ragıp	GELENCİK	Ruhi Su İçin	Şiir
1993	79	16	Kasım	Mustafa	DURAK	Mete Başgu ile Resim Üzerine	Röportaj
1993	79	22	Kasım	Faruk	GÜÇLÜ	Türkiye 'Maganda' İşgali Altında Mıdır?	Polemik Tartışma
1993	79	23	Kasım	Gönül	DURANOĞLU	Eylül Rondosu	Şiir
1993	79	24	Kasım	Ayten	MUTLU	O Düşler	Şiir
1993	79	26	Kasım	Zeynep	ECE	Aklımdasın	Şiir
1993	79	27	Kasım	Zeynep	ECE	İçinde	Şiir
1993	79	27	Kasım	Zeynep	ECE	Devrilen	Şiir
1993	79	27	Kasım	Zeynep	ECE	Yakarış	Şiir
1993	79	28	Kasım	Zeynep	ECE	Derin	Şiir
1993	79	28	Kasım	Zeynep	ECE	Eksildi	Şiir
1993	79	28	Kasım	Zeynep	ECE	Ateşle	Şiir
1993	79	28	Kasım	Zeynep	ECE	Boşluğun	Şiir
1993	79	29	Kasım	Zeynep	ECE	Giz	Şiir
1993	79	29	Kasım	Zeynep	ECE	Yüreğim	Şiir
1993	79	29	Kasım	Zeynep	ECE	Uğultu	Şiir
1993	79	30	Kasım	Mucize	ÖZÜNAL	Temmuz Sıcağı	Öykü
1993	79	32	Kasım	Bülent	GÜLDAL	Atatürk'le Söyleşi	Polemik Tartışma
1993	79	34	Kasım	Şule	ÜNSALDI	Sağanak	Öykü
1993	79	38	Kasım	İlayda	YILMAZ	İğnedenlik: Teptikçe Büyür Bunlar	Eleştiri
1993	79	41	Kasım	A.Nevzad	ODYAKMAZ	Şiir Zamanı	Şiir
1993	79	42	Kasım	Aydoğan	YAVAŞLI	Yazılası Yazılar-5	Eleştiri
1993	79	46	Kasım	Hidayet	KARAKUŞ	"Aykırı Yaşamak"	Eleştiri
1993	79	48	Kasım	Aslan	ÜNLÜ	Su	Şiir
1993	79	50	Kasım	Türkan	YEŞİLYURT	Yoksun	Şiir
1993	80	2	Aralık		BAŞARAN	İda'nın Sesi	Şiir
1993	80	3	Aralık	Ali	CENGİZKAN	Mutsuzluğumuzu	Şiir
1993	80	4	Aralık	Muazzez	MENEMENCİOĞLU	Yerleşik Yargılar	Şiir
1993	80	5	Aralık	İbrahim	OLUKLU	80'li Yılların Şiiri Üstüne Yunus Koray'a Sorular	Röportaj

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1993	80	15	Aralık	Yunus	KORAY	Göge Çekilmenin Şiiri	Şiir
1993	80	15	Aralık	Yunus	KORAY	Öte Ayna Şiiri	Şiir
1993	80	16	Aralık	Burhan	GÜNEL	Günlerden	Günlük
1993	80	19	Aralık	Yusuf	ALPER	Dağlara Bakmak	Şiir
1993	80	22	Aralık	Charles Ferdinand (Çev.: Tuna Ertem)	RAMUZ	Kuraklık	Öykü
1993	80	30	Aralık	M.Mahzun	DOĞAN	Acemi Bir Aşk Şiiri	Şiir
1993	80	32	Aralık	M.Mahzun	DOĞAN	Ba'sü Bâd-el-mevt	Şiir
1993	80	32	Aralık	M.Mahzun	DOĞAN	Sen Kuruma	Şiir
1993	80	33	Aralık	M.Mahzun	DOĞAN	Bellek	Şiir
1993	80	34	Aralık	M.Mahzun	DOĞAN	Vasfi Bey'e Kaside	Şiir
1993	80	35	Aralık	M.Sadık	ASLANKARA	Perdeler Açılırken Siz Hiç Perde Kapadınız mı?	Sohbet
1993	80	39	Aralık	Hüseyin	PEKİN	Çağdaş İsviçre Edebiyatına Toplu Bir Bakış	İnceleme
1993	80	41	Aralık	M.Güner	DEMİRAY	Salah Bırsel Deniz	İnceleme
1993	80	46	Aralık	Tamer K.	BİLGİN	Oradan Buradan	Değerlendirme
1993	80	50	Aralık	İlhan	BÜYÜKCEBECİ	Yüzümün Uçurumu	Şiir
1994	81	3	Ocak	Burhan	GÜNEL	Bağımsızlıktan Bağımlılığa Uzanan Süreçte Türkiye'de Edebiyat ve Sanat	İnceleme
1994	81	10	Ocak	Georges (Çev.: Sami Selçuk)	BRASSONS	Damlalar	Şiir
1994	81	11	Ocak	Ali	YÜCE	Postmodern Üretim Merkezi	Şiir
1994	81	13	Ocak	Veysel	ÖNGÖREN	Emil Galip Sandalcı	Şiir
1994	81	13	Ocak	İbrahim	TİĞ	Sevda Adına Oldu Her Şey	Şiir
1994	81	14	Ocak	Mustafa	DURAK	Roman Jakobson'da Şiir ve Ritim	İnceleme
1994	81	22	Ocak	Hüseyin Avn	CİNOZOĞLU	Sinema En Güzel Düşüdür Kasabanın	Şiir
1994	81	22	Ocak	Hüseyin Avn	CİNOZOĞLU	Tac	Şiir
1994	81	22	Ocak	Hüseyin Avn	CİNOZOĞLU	Benim Sinemalarım	Şiir
1994	81	23	Ocak	Muzaffer	BUYRUKÇU	06.08.1971	Günlük
1994	81	33	Ocak	Cahit	YAHŞİ	Sivas Kıyımını Lanetliyorum	İnceleme
						Ölümünün Yetmiş	

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1994	81	36	Ocak	Yılmaz	ÇONGAR	Dördüncü Yıldönümü Nedeniyle Ömer Seyfettin	Biyografi
1994	81	41	Ocak	Ruşen	HAKKI	İstanbul'da Bursa'da	Günlük
1994	81	43	Ocak	İbrahim	DİZMAN	"Sonra Yazı Vardı"	Kitap Tanıtımı
1994	81	46	Ocak	İsmet Kemal	KARADAYI	Kürdili Hayat'larında Hicazkar	Şiir
1994	81	47	Ocak	Tamer K.	BİLGİN	Oradan Buradan	Sohbet
1994	81	50	Ocak	Orhan	GÖKSEL	Gözyaşı Vadisi	Şiir
1994	82-83	2	Şubat Mart	Talip	APAYDIN	Yirminci Yüzyıl	Şiir
1994	82-83	4	Şubat Mart	Hidayet	KARAKUŞ	Kalpağını Arayan Şehit	Şiir
1994	82-83	5	Şubat Mart	Fusun	BALKAYA	Atatürk ve Kadın	Makale
1994	82-83	8	Şubat Mart	Nurten	ÇELEBİOĞLU	Serçe Yalnızlığında Biçimlenen	Şiir
1994	82-83	9	Şubat Mart	Nurten	ÇELEBİOĞLU	Yalımlı Yürekler	Şiir
1994	82-83	11	Şubat Mart	Cahit	YAHŞİ	Ergenlik Ayıbı Mı Eğitim Ayıbı Mı?	Değerlendirme
1994	82-83	14	Şubat Mart	Mehmet	KIYAT	İpeğin Sesi	Şiir
1994	82-83	16	Şubat Mart	Ali	DÜNDAR	Bir Takım Yapaylıklar Üstüne	Deneme
1994	82-83	19	Şubat Mart	Osman	BOLULU	Ustası	Şiir
1994	82-83	20	Şubat Mart	Aydın	HATİPOĞLU	Susku	Şiir
1994	82-83	21	Şubat Mart	Aydın	HATİPOĞLU	Kırgın	Şiir
1994	82-83	22	Şubat Mart	Aydın	HATİPOĞLU	Nevruz ve Eros	Şiir
1994	82-83	23	Şubat Mart	A. Mümtaz	İDİL	Kendime Dair	Değerlendirme
1994	82-83	27	Şubat Mart	Muzaffer	BUYRUKÇU	06.08.1971	Günlük
1994	82-83	33	Şubat Mart	Burhan	GÜNEL	Söylence	Öykü
1994	82-83	44	Şubat Mart	Haluk	CENGİZ	Dördüncü Dereceden Devlet Memuru Sultan Üçüncü Mahmut Bey	Öykü
1994	82-83	52	Şubat Mart	Eylem	AKDENİZ	Konuş Sol Baş Parmağım	Öykü
1994	82-83	61	Şubat Mart	Zehra	ÜNÜVAR	Aynalı Karpuzcu	Öykü

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1994	82-83	66	Şubat Mart	Gülseren	ENGİN	Hüzün Buruk Tadı	Öykü
1994	82-83	69	Şubat Mart	Özcan	KARABULUT	Yalnızlıktan Yalnızlığa Fısıldanan Sözcükler	Öykü
1994	82-83	76	Şubat Mart	Halil İbrahim	BAHAR	Çanduyarı	Şiir
1994	82-83	76	Şubat Mart	Halil İbrahim	BAHAR	Çilek	Şiir
1994	82-83	77	Şubat Mart	Muazzez	MENEMENCİOĞLU	Muazzez Menemencioğlu Tansu Bele'yle Söyleşiyor	Röportaj
1994	82-83	82	Şubat Mart	Halil	GÖKHAN	Güncel Tarih	Deneme
1994	82-83	84	Şubat Mart	Arife	KALENDER ÖNEL	Ölüme Direnç	Şiir
1994	82-83	84	Şubat Mart	Arife	KALENDER ÖNEL	Yüreğim Yanıktır	Şiir
1994	82-83	85	Şubat Mart	Arife	KALENDER ÖNEL	Körlüğün Kollarında	Şiir
1994	82-83	86	Şubat Mart	M.Mahzun	DOĞAN	İbrahim Yıldız'a Sorular	Röportaj
1994	82-83	89	Şubat Mart	Gülağ	ÖZ	Fehim Paşa Konağı	Eleştiri
1994	82-83	91	Şubat Mart	Leconte (Çev.: M.Mümtaz Tuzcu)	DE LİSLE	Albatros	Şiir
1994	82-83	92	Şubat Mart	Bülent	HABORA	İzmir Mektubu:Ege'de Şenlikli Günler	Anı
1994	82-83	94	Şubat Mart	Tuğrul Asi	BALKAR	Gerçek Oğlu Düşten Olma Şiirlerle Yolculuk	Eleştiri
1994	82-83	99	Şubat Mart	Yusuf	ALPER	"Sokağa Çıkma Yasağı"ndan Yansıyan Hüzün	Eleştiri
1994	82-83	101	Şubat Mart	Şükrü	ERBAŞ	"Kendi Ölümüyle Beslenen Bir Ardıç Kuşu"	Eleştiri
1994	82-83	106	Şubat Mart	Abdülkadir	PAKSOY	Antakya	Şiir
1994	84-85	2	Nisan Mayıs	Aziz	NESİN	Ölmek ve Olmak	Şiir
1994	84-85	3	Nisan Mayıs	Pablo(Çev.: Aytekin Karaçoban	NERUDA	Macchu Picchu Dorukları	Şiir
1994	84-85	4	Nisan Mayıs	Öner	YAĞCI	Evet Hâlâ Köy Enstitüleri	İnceleme
1994	84-85	11	Nisan Mayıs	Mehmet	KIYAT	Gül ve Defne	Şiir
1994	84-85	13	Nisan Mayıs	İbrahim	OLUKLU	Estetik Tercih ve Öteki	İnceleme

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1994	84-85	17	Nisan Mayıs	Alişan	ÖZDEMİR	Teksesliliği Aşamadık	Deneme
1994	84-85	22	Nisan Mayıs	Talip	APAYDIN	Yangın	Şiir
1994	84-85	22	Nisan Mayıs	Çiğdem	SEZER	Akşam	Şiir
1994	84-85	23	Nisan Mayıs	Nebahat	ÇETİN	Bir Kentten Bu Güne Taşınanlar	Şiir
1994	84-85	24	Nisan Mayıs	Muzaffer	İZGÜ	Eski Türk	Öykü
1994	84-85	28	Nisan Mayıs	Muzaffer	BUYRUKÇU	06.08.1971	Günlük
1994	84-85	38	Nisan Mayıs	Mustafa	KÖZ	Drim Nehri	Şiir
1994	84-85	39	Nisan Mayıs	Filiz	OSKAY LELOĞLU	Mustafa Köz ile Söyleşi	Röportaj
1994	84-85	40	Nisan Mayıs	Nusret Kemal	OTYAM	2 Temmuz 1993'e	Polemik Tartışma
1994	84-85	42	Nisan Mayıs	Murat	TUNCEL	Çevirmen Annike Krytje ile Söyleşi	Röportaj
1994	84-85	46	Nisan Mayıs	Nahit	ERUZ	Kirlenme	Polemik Tartışma
1994	84-85	48	Nisan Mayıs	Hayri	KAKO	Şiir İnsandır	Deneme
1994	84-85	51	Nisan Mayıs	Hasan	KIYAFET	Ben Londra'da İken	Gezi Yazısı
1994	84-85	57	Nisan Mayıs	Mehmet	SARMAZ	Niçin?	Deneme
1994	84-85	58	Nisan Mayıs	Oktay	AKINCI	Ada	Şiir
1994	84-85	59	Nisan Mayıs	Refika	BEZİRCİ	Gelmeyecek Mi?	Öykü
1994	84-85	61	Nisan Mayıs	Şevket	YÜKSEL	Dünya Dostlukla Güzel	Deneme
1994	84-85	63	Nisan Mayıs	Eser	BÖLÜKOĞLU	İda'nın Doruğundan	Öykü
1994	84-85	66	Nisan Mayıs	Muhsin	ŞENER	Sabahattin Yalkın'ın Şiir Söylemi ya da Tarih ve Şiir	Eleştiri
1994	84-85	72	Nisan Mayıs	Nazım	YILDIRIM	Sevginin Arayışın Karşı Çıkışın Öyküleri: Ateşi Seçtim	Eleştiri
1994	84-85	76	Nisan Mayıs	Ali F.	BİLİR	Merhaba "Selam Ateşleri" Merhaba Ölümsüz Sevi !..	Eleştiri
1994	84-85	80	Nisan Mayıs	Bülent	GÜLDAL	"Yüreğin Sesi Zeytin Ülkesi" ve Mehmet Başaran	Kitap Tanıtımı
1994	84-85	82	Nisan Mayıs	İlhan	BÜYÜKCEBECİ	Bir Gürcü Kilimine İşli Ayrılık	Şiir

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1994	86-87	2	Haziran Temmuz	Öner	YAĞCI	Sivas Katliamının Ardından...	Polemik Tartışma
1994	86-87	9	Haziran Temmuz	Kayıhan	KESKİNOK	Desen ve Çizgisel Biçimlendirmenin Eğitimi	İnceleme
1994	86-87	13	Haziran Temmuz	Ali Ulvi	CİRİTOĞLU	Şimdilik Ölüm Uzaklarda	Şiir
1994	86-87	22	Haziran Temmuz	Mehmet	KIYAT	Gecenin Camı Çatlak	Şiir
1994	86-87	23	Haziran Temmuz	Muazzez	MENEMENCİOĞLU	Buluşacağımız Günün Gecesi	Şiir
1994	86-87	24	Haziran Temmuz	Gaeton (Çev.: Yakup Şahan)	PİCON	Çağdaş Estetikte Bakış Açıları ve Sanat	Deneme
1994	86-87	27	Haziran Temmuz	Zindzi (Çev.: Hüseyin Pekin)	MANDELA	Babamı Düşlüyorum	Şiir
1994	86-87	28	Haziran Temmuz	Zindzi (Çev.: Hüseyin Pekin)	MANDELA	Soweto Sokaklarından Bilinmeyen Bir Dere Akıyor	Şiir
1994	86-87	29	Haziran Temmuz	Zindzi (Çev.: Hüseyin Pekin)	MANDELA	Kadınlar	Şiir
1994	86-87	30	Haziran Temmuz	Refika	BEZİRCİ	Ölen Eş Nasıl Anlatılır?	Sohbet
1994	86-87	34	Haziran Temmuz	Timuçin	ÖZYÜREKLİ	Alkışlarla Alkışlarla	Şiir
1994	86-87	35	Haziran Temmuz	Mustafa	DURAK	Necip Fazıl'ın Çile Şiiri Üzerine	Makale
1994	86-87	51	Haziran Temmuz	Öner	YAĞCI	Nazım'ı Anlatmak	İnceleme
1994	86-87	56	Haziran Temmuz	Özgen	SEÇKİN	Yüzündeki Papatya Tarlası	Şiir
1994	86-87	57	Haziran Temmuz	Ece	AYKIZ	Sarıp Dergilere Sesinizi	Şiir
1994	86-87	58	Haziran Temmuz	Ece	AYKIZ	Penceresi Kırık Bir Sevinç	Şiir
1994	86-87	59	Haziran Temmuz	Muzaffer	BUYRUKÇU	08.06.1992	Günlük
1994	86-87	67	Haziran Temmuz	Nazife	ÖZTOK	Kan Damlası	Öykü
1994	86-87	70	Haziran Temmuz	Kaya	ÖZKUŞ	Düş Giysileriyle Dolaşırdı Çocukluğum	Şiir
1994	86-87	71	Haziran Temmuz	Burhan	GÜNEL	Karanfil ve Hançer	Öykü
1994	86-87	78	Haziran Temmuz	Berna	KUTLAR	Mahzun Mor Menekşe	Öykü
1994	86-87	79	Haziran Temmuz	Berna	KUTLAR	Oyun	Öykü

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

	87		Temmuz				
1994	86-87	81	Haziran Temmuz	Hatice	GÜLER	Anne Bana Madımak Tohumu Gönder	Mektup
1994	86-87	85	Haziran Temmuz	Gülseren	ENGİN	Dantel Çoraplı Hamlet	Eleştiri
1994	86-87	86	Haziran Temmuz	Zeynep	ALİYE	Gecenin Sonu	Şiir
1994	86-87	87	Haziran Temmuz	Serpil	DURAK TUNCER	Çingene	Şiir
1994	86-87	88	Haziran Temmuz	Muzaffer	UYGUNER	Ömer Seyfettin ve Çeviri	Deneme
1994	86-87	90	Haziran Temmuz	Tuğrul Asi	BALKAR	Taceddin Bir İnsan:Sıradan Yaşantıya Eklemlenen Kahramanlık	İnceleme
1994	86-87	96	Haziran Temmuz	Tamer K.	BİLGİN	Oradan Buradan	Değerlen- dirme
1994	86-87	98	Haziran Temmuz	Ahmet	ADA	Manoli'ye Bozgun Gazeli	Şiir
1994	88-89	1	Ağustos Eylül	Burhan	GÜNEL	Yine Postmodernizm Üzerine	Deneme
1994	88-89	4	Ağustos Eylül	Ali	YÜCE	Postmodern Piknik	Şiir
1994	88-89	6	Ağustos Eylül	Ali	DÜNDAR	Sözcüklerin Dili	Deneme
1994	88-89	10	Ağustos Eylül	İsmail	ALTIOK	Resimde Kimlik Arayışı	Makale
1994	88-89	14	Ağustos Eylül	Mehmet	KIYAT	Çıkmaz Sokak	Şiir
1994	88-89	15	Ağustos Eylül	Mehmet	KIYAT	Eşref Üren'le Söyleşi	Röportaj
1994	88-89	17	Ağustos Eylül	Nusret Kemal	OTYAM	Abdullah Aşçı'yı da Yitirdik	Değerlen- dirme
1994	88-89	18	Ağustos Eylül	Metin	GÜVEN	Eski Yazlar	Şiir
1994	88-89	19	Ağustos Eylül	Mustafa	DURAK	Necip Fazıl'ın Çile Şiiri Üzerine	Makale
1994	88-89	27	Ağustos Eylül	Gülsüm	AKYÜZ	Hasret Türküsü	Şiir
1994	88-89	28	Ağustos Eylül	Burhan	GÜNEL	Gülsüm Akyüz'e Sorular	Röportaj
1994	88-89	31	Ağustos Eylül	Sıtkı Salih	GÖR	Karyağı	Şiir
1994	88-89	32	Ağustos Eylül	Sıtkı Salih	GÖR	Derin Göl	Şiir
1994	88-89	32	Ağustos Eylül	Sıtkı Salih	GÖR	Vadim mi Yeşildi	Şiir
1994	88-89	33	Ağustos	Sıtkı Salih	GÖR	Dün Gibi	Şiir

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

	89		Eylül				
1994	88-89	34	Ağustos Eylül	Sıtkı Salih	GÖR	Uğultulu Tepe-1	Şiir
1994	88-89	34	Ağustos Eylül	Sıtkı Salih	GÖR	Zümrüt	Şiir
1994	88-89	35	Ağustos Eylül	Sıtkı Salih	GÖR	Kendinin Çingenesi	Şiir
1994	88-89	35	Ağustos Eylül	Sıtkı Salih	GÖR	Uğultulu Tepe-2	Şiir
1994	88-89	36	Ağustos Eylül	Muzaffer	BUYRUKÇU	08.06.1992	Günlük
1994	88-89	50	Ağustos Eylül	Ali F.	BİLİR	Sevi ve Ölüm	Şiir
1994	88-89	51	Ağustos Eylül	Sabahattin	YALKIN	Budapeşte'den Gelen Son Mektup	Şiir
1994	88-89	51	Ağustos Eylül	Sabahattin	YALKIN	Homo Meridionalis	Şiir
1994	88-89	53	Ağustos Eylül	Yılmaz	ÇONGAR	Mehmet Rauf'u Anımsamak	Biyografi
1994	88-89	59	Ağustos Eylül	Osman	BOLULU	Dön Bana	Şiir
1994	88-89	60	Ağustos Eylül	Arife Kalender	ÖNEL	Kırvem ve Dikdörtgen	Şiir
1994	88-89	61	Ağustos Eylül	Sadık	ASLANKARA	Bir Mayıs	Öykü
1994	88-89	65	Ağustos Eylül	Sevda	YÜKSEL	"Döner Misin? Dönebilir Misin? "	Öykü
1994	88-89	66	Ağustos Eylül	Serap	ERTENCE	Ben Orda Yokum	Şiir
1994	88-89	67	Ağustos Eylül	Guy (Çev.: Alev Yılmaz)	DE MAUPASSANT	Gece	Öykü
1994	88-89	70	Ağustos Eylül	Muzaffer	KALE	Çiçek Çıkartıyor Yüzümdeki Çocuk	Şiir
1994	88-89	71	Ağustos Eylül	İncilay	...	Kendi Olamayan Bir Kent	Şiir
1994	88-89	72	Ağustos Eylül	Seyhan	TEMÜR	Çanta	Mektup
1994	88-89	74	Ağustos Eylül	Muzaffer	UYGUNER	Halk Edebiyatımızı Neden Anlamayalım?	Eleştiri
1994	88-89	76	Ağustos Eylül	Muazzez	MENEMENCİOĞLU	Bir Konak Bir Ömür Bir Devir	Kitap Tanıtımı
1994	88-89	78	Ağustos Eylül	Güler	MERİÇKAN GÜLEÇ	Nisan Dönencesi	Şiir
1994	88-89	79	Ağustos Eylül	M.Naci	ÜNVER	Ben Anadolu'yum	Şiir
1994	88-89	79	Ağustos Eylül	M.Naci	ÜNVER	Sanrı	Şiir

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1994	88-89	80	Ağustos Eylül	Osman	NAMDAR	Prematüre	Şiir
1994	88-89	81	Ağustos Eylül	Türkan	YEŞİLYURT	Sezai Kara ile Söyleşi	Röportaj
1994	88-89	82	Ağustos Eylül	Öner	YAĞCI	Şiir Bahçemden Kitaplar	Kitap Tanıtımı
1994	88-89	86	Ağustos Eylül	Alişan	ÖZDEMİR	Düş Gezginleri	Eleştiri
1994	88-89	88	Ağustos Eylül	André(Çev.: Halil Gökhan)	BRETON	Kırılmaz Atmaca	Öykü
1994	88-89	88	Ağustos Eylül	André(Çev.: Halil Gökhan)	BRETON	Göçmen Kuş	Öykü
1994	88-89	88	Ağustos Eylül	Halil	GÖKHAN	Bu Toprak ve Şair	Değerlendirme
1994	88-89	90	Ağustos Eylül	Gülağ	ÖZ	Duyduk Duymadık Demeyin ve Tiyatro Alternatif	Eleştiri
1994	88-89	92	Ağustos Eylül	İrem	GEMİCİ	Senin Adın Aşk	Kitap Tanıtımı
1994	88-89	94	Ağustos Eylül	Tamer K.	BİLGİN	Oradan Buradan	Değerlendirme
1994	88-89	98	Ağustos Eylül	Türkan	YEŞİLYURT	De ki Hiç Sevmedin Mi?	Şiir
1994	90-91	1	Ekim Kasım	Mehmet	BAŞARAN	Yalan Rüzgarları	Polemik Tartışma
1994	90-91	4	Ekim Kasım	Hayrünnisa	KUŞKAYA,	Atatürk'ü Anmak	Polemik Tartışma
1994	90-91	7	Ekim Kasım	Nusret Kema	OTYAM	Şiire Kan Bulaştı	Şiir
1994	90-91	8	Ekim Kasım	Talip	APAYDIN	Şaşılacak Şey	Şiir
1994	90-91	8	Ekim Kasım	Talip	APAYDIN	Biz Dinozorlar	Şiir
1994	90-91	9	Ekim Kasım	Nahit	ERUZ	Gülmek ve Ağlamak	Polemik Tartışma
1994	90-91	11	Ekim Kasım	Tülay	TEZEL	Doğru Sorular Sormak	Polemik Tartışma
1994	90-91	16	Ekim Kasım	Mehmet	KIYAT	Şafağın Sesi	Şiir
1994	90-91	17	Ekim Kasım	Ruşen	HAKKI	Uzun Yürüyüş	Şiir
1994	90-91	18	Ekim Kasım	Ahmet	ADA	Yannis'e Kuşlar Gazeli	Şiir
1994	90-91	19	Ekim Kasım	Gaeton (Çev.: Yakup Şahan)	PİCON	Çağdaş Estetikte Bakış Açıları ve Sanat - II	Deneme
1994	90-91	23	Ekim Kasım	Ali	YÜCE	Applaudimo La Turchia (Türkiye'yi Alkışlayalım)	Anı
1994	90-91	27	Ekim	Patrick (Çev.:)	BERENG	Bu Melodiyi	Şiir

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

	91		Kasım	Hüseyin Pekin)		Duyuyor Musun?	
1994	90-91	28	Ekim Kasım	Erik (Çev.: Hüseyin Pekin)	SİTİNUS	Sonria Usted Por Fovor	Şiir
1994	90-91	29	Ekim Kasım	M.	CARNEY	Ben Bir Dans Eden Işık Işını Gibiyim	Şiir
1994	90-91	30	Ekim Kasım	Hüseyin	YURTTAŞ	Sömürge	Şiir
1994	90-91	32	Ekim Kasım	Mehmet Mümtaz	TUZCU	Sema	Şiir
1994	90-91	33	Ekim Kasım	İhsan	TOPÇU	Erotik	Şiir
1994	90-91	34	Ekim Kasım	Hüseyin	YURTTAŞ	Muzaffer İzgü ile Olmak	İnceleme
1994	90-91	37	Ekim Kasım	İbrahim	OLUKLU	Zemberek	Şiir
1994	90-91	38	Ekim Kasım	Nesrin	SÜMER	Yak Ateşini Sözlerin	Şiir
1994	90-91	38	Ekim Kasım	Nesrin	SÜMER	Solgun Anlar	Şiir
1994	90-91	39	Ekim Kasım	Ali	MUSTAFA	Genel Yayın Yönetmeni Şair Gündoğdu Sanımer'le Söyleşi	Röportaj
1994	90-91	42	Ekim Kasım	Süheyla	TAŞÇIER	Bağ	Şiir
1994	90-91	45	Ekim Kasım	A.Mümtaz	İDİL	Alışılmadık Bir Diyalog	Öykü
1994	90-91	49	Ekim Kasım	A.Nevzad	ODYAKMAZ	Zamana Uzanmak	Şiir
1994	90-91	50	Ekim Kasım	Muzaffer	BUYRUKÇU	27.03.1970	Günlük
1994	90-91	57	Ekim Kasım	Adil	OLTA	Bakarken Bir Uzaklığa	Şiir
1994	90-91	58	Ekim Kasım	Zeynep	ALİYE	Şarkılanıyor Trenin Tekerlekleri	Şiir
1994	90-91	59	Ekim Kasım	Muhammet	GÜZEL	Başarısız Bir 'Hoşça kal' Denemesi	Şiir
1994	90-91	60	Ekim Kasım	Aydoğan	YAVAŞLI	M.Mahzun Doğan'la İzmir'de...	Röportaj
1994	90-91	63	Ekim Kasım	Burhanettin	KAYA	Coğrafyam Sığar Mı Atlaslara?	Şiir
1994	90-91	65	Ekim Kasım	Suca	DÜNDAR	Son Derece Göl	Şiir
1994	90-91	66	Ekim Kasım	Berrin	NAZLI	Vatan Sağ Olsun	Şiir
1994	90-91	66	Ekim Kasım	Berrin	NAZLI	Yıkmayalım	Şiir

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1994	90-91	67	Ekim Kasım	Muazzez	UZUN	Sarıçta Atlar	Şiir
1994	90-91	69	Ekim Kasım	Afşar	TİMUÇİN	ÇokKöpekli ve Şiirsiz Bir Yazdan Şiir İzlenimleri	Değerlendirme
1994	90-91	73	Ekim Kasım	Engin	TAŞ	Yangın Yarası	Şiir
1994	90-91	73	Ekim Kasım	Engin	TAŞ	Sürülmüş Yüreğim	Şiir
1994	90-91	74	Ekim Kasım	Hülya	UÇAR	Günlerden 'Soğuk' Yıl Geçmiş Zaman Mekan Yazıcı'nın Şifonyerinin Üstten İkinci Çekmecesini Kahramanlar Feride ile Maide ve Yaşlı Bir Zat Yakınlık Dereceleri Dost	Öykü
1994	90-91	78	Ekim Kasım	Tamer K.	BİLGİN	Oradan Buradan	Değerlendirme
1994	90-91	82	Ekim Kasım	Ahmet Tazebey	ÇAKAZ	Madımak Toplar Rençber Çocukları	Şiir
1994-1995	92-93	3	Aralık Ocak	Onat	KUTLAR	Bir Cetvel İçin İkinci Eleştirisi	Şiir
1994-1995	92-93	5	Aralık Ocak	Burhan	GÜNEL	Düşünce Özgürlüğü ve Devlet-Aydın Çatışması	Polemik Tartışma
1994-1995	92-93	10	Aralık Ocak	A.Nevzad	ODYAKMAZ	Sabahattin Kudret Aksal	Şiir
1994-1995	92-93	11	Aralık Ocak	Ahmet	UYSAL	Orda Yağmur Sokağında	Şiir
1994-1995	92-93	12	Aralık Ocak	Mehmet	KIYAT	İkilikler	Şiir
1994-1995	92-93	14	Aralık Ocak	Yusuf	ALPER	Dün Gibi Zamanlarda	Şiir
1994-1995	92-93	15	Aralık Ocak	Avni	CİNOZOĞLU	Aşkların Kadim Tarihi	Şiir
1994-1995	92-93	16	Aralık Ocak	Hüseyin	KILIÇ	Müslüman Kadını	Deneme
1994-1995	92-93	20	Aralık Ocak	Oscar (Çev.: Altay Ömer Erdoğan)	WİLDE	Reading Zindanı Baladından	Şiir
1994-1995	92-93	21	Aralık Ocak	Orhan	GÖKSEL	Oyuncaklar	Şiir
1994-1995	92-93	21	Aralık Ocak	Orhan	GÖKSEL	Hüzüntü	Şiir
1994-1995	92-93	22	Aralık Ocak	Orhan	GÖKSEL	Pelin	Şiir

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1994-1995	92-93	23	Aralık Ocak	Zühtü	BAYAR	Yakılacak Adam	Şiir
1994-1995	92-93	24	Aralık Ocak	Ali Özenç	ÇAĞLAR	Özgürlüğün Saati	Şiir
1994-1995	92-93	24	Aralık Ocak	Betül	KABA	Karışık İş	Şiir
1994-1995	92-93	25	Aralık Ocak	Aydoğan	YAVAŞLI	"Bu Cennet Bu Cehennem ..."	Polemik Tartışma
1994-1995	92-93	30	Aralık Ocak	M.Mazhar	ALPHAN	Dünya Dalından Kopar	Şiir
1994-1995	92-93	31	Aralık Ocak	Muzaffer	BUYRUKÇU	29.03.1994	Günlük
1994-1995	92-93	40	Aralık Ocak	Hüseyin	KÖSE	Hüzünçağ	Şiir
94-19	92-93	41	Aralık Ocak	Tan	DOĞAN	Pır	Şiir
1994-1995	92-93	42	Aralık Ocak	Kuvvet	YURDAKUL	-?-	Şiir
1994-1995	92-93	42	Aralık Ocak	Yasemin	YILMAZ	Tabu	Şiir
1994-1995	92-93	43	Aralık Ocak	Hayri	KAKO	Uy Havar: Bir Ahmed Arif Senfonisi	İnceleme
1994-1995	92-93	51	Aralık Ocak	Ali F.	BİLİR	Sevgi Sevi ve Sevginin Sanata Dönüştürülmesi	Deneme
1994-1995	92-93	55	Aralık Ocak	Ali F. İlhan	BİLİR BÜYÜKCEBECİ	Yirmi Beşinci Sanat Yılında Burhan Günel'e "Ateşi Seçtim" "Karanfil ve Hançer" Adlı Kitapları Nedeniyle İki Sanatçıdan Sorular	Röportaj
1994-1995	92-93	61	Aralık Ocak	Ruşen	HAKKI	Karanfil ve Hançer	Kitap Tanıtımı
1994-1995	92-93	64	Aralık Ocak	Hidayet	KARAKUŞ	Şiir Sıcağı	Eleştiri
1994-1995	92-93	69	Aralık Ocak	Hayrünnisa	KUŞKAYA	Yusuf Alper'in Yeni Şiirleri	Eleştiri
1994-1995	92-93	71	Aralık Ocak	Bedii	DEMİR SEREN	Ölü Nokta	Öykü
1994-1995	92-93	75	Aralık Ocak	Mustafa	TOPAL	Dilimi Elim Ettiler	Şiir
1994-1995	92-93	76	Aralık Ocak	Sevda	YÜKSEL	Ankara'da Kar Yok	Öykü
1994-1995	92-93	77	Aralık Ocak	F.Kadri	GÜL	Şarkı	Şiir
1994-1995	92-93	78	Aralık Ocak	Saliha	ULUSOY İBŞİROĞLU	Sıcak Buzlardayım	Şiir
1994-1995	92-93	79	Aralık Ocak	Tamer K.	BİLGİN	Oradan Buradan	Değerlendirme
1994-	92-	82	Aralık	İlhan	BÜYÜKCEBECİ	Erguvan Günler	Şiir

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1995	93		Ocak				
1995	94-95	1	Şubat Mart	Ahmet	UYSAL	Oralar ki Şiir İklimindedir	Şiir
1995	94-95	1	Şubat Mart	Ahmet	UYSAL	Suların Rüzgarı	Şiir
1995	94-95	2	Şubat Mart	Yakup	ŞAHAN	Post-Modernizm Üstüne' Bir Açıklama Denemesi	Deneme
1995	94-95	6	Şubat Mart	Halil	GÖKHAN	Göçer Şenlik	Şiir
1995	94-95	7	Şubat Mart	Sıtkı Salih	GÖR	Öykü Bitti	Şiir
1995	94-95	8	Şubat Mart	Mustafa	KÖZ	Gül Gazel	Şiir
1995	94-95	9	Şubat Mart	İlhan	TOPÇU	Gülten Hanım'ı Tanımazsınız	Şiir
1995	94-95	10	Şubat Mart	Zeynel	BAKICI	Liberta Egalite Fraternite	Deneme
1995	94-95	12	Şubat Mart	Kayıhan	KESKİNOK	Özdeksel Renkçilik Bireşimci Renkçilik	Makale
1995	94-95	24	Şubat Mart	Mehmet	KIYAT	Gölgesine Oturan Güneş	Şiir
1995	94-95	27	Şubat Mart	Burhan	GÜNEL	Özüne Dönük Bir Ressam : Şeref Bigalı	Eleştiri
1995	94-95	29	Şubat Mart	İsmet Kemal	KARADAYI	Yok-sun	Şiir
1995	94-95	30	Şubat Mart	Zühtü	BAYAR	Punkie Punc	Şiir
1995	94-95	31	Şubat Mart	Tekin	GÖNENÇ	Şarkılarım	Şiir
1995	94-95	32	Şubat Mart	Félix (Çev.: A.Cengiz Büker)	GRANDE	Korku	Şiir
1995	94-95	33	Şubat Mart	M.Sadık	ASLANKARA	"Öykücülüğümüz"ün Aydınlanmaya	Eleştiri
1995	94-95	37	Şubat Mart	Şevket	YÜCEL	Şiirli Dakikalar	Şiir
1995	94-95	38	Şubat Mart	Behzat	AY	Önemli Adam	Öykü
1995	94-95	41	Şubat Mart	Murat	SOHTORİK	w 1-4 12 Ağustos 93	Değerlendirme
1995	94-95	42	Şubat Mart	Sabahattin	AKMAN	Kırbaç	Şiir
1995	94-95	42	Şubat Mart	Sabahattin	AKMAN	Ozanın Nefesi	Şiir
1995	94-95	43	Şubat Mart	Yunus	YAŞAR	Seni Sevmekten Sanık	Şiir
1995	94-95	44	Şubat Mart	Zafer	DORUK	Çek Bir İstanbul Güvercin Bakışlı Olsun	Öykü

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1995	94-95	50	Şubat Mart	Berrin	NAZLI	Anne Yüreği	Şiir
1995	94-95	51	Şubat Mart	Dilber	SAKA	Avuçlarım Yıldız Yıldız	Öykü
1995	94-95	56	Şubat Mart	Orhan	GÖKSEL	Gün Yırtıldı	Şiir
1995	94-95	57	Şubat Mart	Pınar	ÖZCAN	Lahana	Öykü
1995	94-95	61	Şubat Mart	Hülya	UÇAR	Cahide Karatay Dosyası	Öykü
1995	94-95	63	Şubat Mart	A.	NURCİHAN	Ne Ettiler Ne Buldular	Şiir
1995	94-95	64	Şubat Mart	Alişan	ÖZDEMİR	Yaşamımız Gülünçleme mi?	Eleştiri
1995	94-95	66	Şubat Mart	Faruk	GÜÇLÜ	İntihar Yalanları	Deneme
1995	94-95	68	Şubat Mart	Erdal	ERCİN	Ömrüm	Şiir
1995	94-95	69	Şubat Mart	F.Kadri	GÜL	Toplumsal Yozlaşmaya Şiirle Başkaldırı: "Yağmuru Yıkadılar"	Eleştiri
1995	96-97	2	Nisan Mayıs	Orhan	VELİDEDEOĞLU	Hoşgörü	Makale
1995	96-97	6	Nisan Mayıs	Hüseyin	YURTTAŞ	Sömürge	Şiir
1995	96-97	8	Nisan Mayıs	Mehmet	KIYAT	Yaşadığımız	Şiir
1995	96-97	11	Nisan Mayıs	Mehmet	KIYAT	Yüreğim Yüreğim Doyumsuzluk	Şiir
1995	96-97	14	Nisan Mayıs	Nurten	ÇELEBİOĞLU	Direncin Soluğu	Şiir
1995	96-97	14	Nisan Mayıs	Nurten	ÇELEBİOĞLU	Hüzünlü Dokunuşunda Bahar	Şiir
1995	96-97	15	Nisan Mayıs	Attila	AŞUT	77'yi Unutma	Şiir
1995	96-97	16	Nisan Mayıs	Veysel	ÇOLAK	Hayata Çıkalm	Şiir
1995	96-97	17	Nisan Mayıs	Gaeton (Çev.: Yakup Şahan)	PİCON	Çağdaş Estetikte Bakış Açıları ve Sanat - III	Deneme
1995	96-97	19	Nisan Mayıs	Gaeton (Çev.: Yakup Şahan)	PİCON	Çağdaş Estetikte Bakış Açıları ve Sanat - IV	Deneme
1995	96-97	21	Nisan Mayıs	Ali	DÜNDAR	Tarih Sever Misiniz?	Polemik Tartışma
1995	96-97	25	Nisan Mayıs	Aydoğan	YAVAŞLI	Mizahın İzahı	Deneme
1995	96-97	27	Nisan Mayıs	Abdülkadir	PAKSOY	Kapılar Kapanmadan Tren Kalkmıyor	Şiir

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1995	96-97	28	Nisan Mayıs	Ümit	SARIASLAN	El Eli Yur El de Yüzü	Şiir
1995	96-97	29	Nisan Mayıs	Şevket	YÜKSEL	Eskimişliğiniz	Şiir
1995	96-97	30	Nisan Mayıs	Tan	DOĞAN	Nisan	Şiir
1995	96-97	31	Nisan Mayıs	Serkan	KAFALI	Yaz Dostum	Şiir
1995	96-97	32	Nisan Mayıs	Erich(Çev.: Arife Kalender Önel)	FRIED	İlan	Şiir
1995	96-97	32	Nisan Mayıs	Erich(Çev.: Arife Kalender Önel)	FRIED	Ayrılma	Şiir
1995	96-97	33	Nisan Mayıs	Özgür	SAVAŞÇI	Akdeniz Türküsü	Şiir
1995	96-97	33	Nisan Mayıs	Özgür	SAVAŞÇI	Ortaköy İzlenimleri	Şiir
1995	96-97	34	Nisan Mayıs	Burhan	GÜNEL	Özgün Bir Sanatçı: Mustafa Ayaz	Eleştiri
1995	96-97	36	Nisan Mayıs	Cahit	YAHŞİ	Hela Kültürü Üzerine	Sohbet
1995	96-97	40	Nisan Mayıs	Güler	MERİÇKAN GÜLEÇ	Düğüm İşi	Şiir
1995	96-97	41	Nisan Mayıs	S.	ERTENCE	Renklerle Çiçeklerle	Şiir
1995	96-97	42	Nisan Mayıs	Melahat	ÖZTÜRK	Sevgi Ulağı	Şiir
1995	96-97	43	Nisan Mayıs	Şule	ÜNSALDI	Afişleme Geceleri	Öykü
1995	96-97	48	Nisan Mayıs	Sevda	YÜKSEL	İki Kardeş	Öykü
1995	96-97	50	Nisan Mayıs	Chenjerai (Çev.: Hüseyin Pekin)	HOVE	Marita	Öykü
1995	96-97	53	Nisan Mayıs	Muzaffer	KALE	Rücû	Şiir
1995	96-97	54	Nisan Mayıs	Fevzi	ÇAMLI	Geçip Gitmeyen İlk Yaz	Şiir
1995	96-97	55	Nisan Mayıs	Mehmet	KILIÇ	Akdeniz'e Monolog	Şiir
1995	96-97	56	Nisan Mayıs	Kaan	ÖZKAN	Sardunya	Öykü
1995	96-97	58	Nisan Mayıs	Hüseyin	TOPÇUGİL	A Be Ce	Şiir
1995	96-97	59	Nisan Mayıs	İsmet Kemal	KARADAYI	Dağlar Gibi Dağlarca	Değerlendirme
1995	96-97	61	Nisan Mayıs	Muhsin	ŞENER	Makal İnsanımızın Tarihini Yazıyor	İnceleme

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1995	96-97	64	Nisan Mayıs	Hidayet	KARAKUŞ	Doğan Öz'ün Şiirleri	Eleştiri
1995	96-97	65	Nisan Mayıs	Bülent	GÜLDAL	Henri-Frédéric Blanc ve Yırtıcıların Alacakaranlıkta Savaşı	Kitap Tanıtımı
1995	96-97	66	Nisan Mayıs	Avni	CİNOZOĞLU	Çocuk ve Kaptan	Şiir
1995	96-97	67	Nisan Mayıs	Tamer K.	BİLGİN	Oradan Buradan	Değerlendirme
1995	96-97	69	Nisan Mayıs	Nesrin	SÜMER	Solgun Anlar	Şiir
1995	96-97	69	Nisan Mayıs	Nesrin	SÜMER	Yak Ateşini Sözlerin	Şiir
1995	98-99	2	Haziran Temmuz	Ahmet	UYSAL	Adı Aşk Olur	Şiir
1995	98-99	3	Haziran Temmuz	Timuçin	ÖZYÜREKLİ	Seni Kim Benim Kadar Sevebilir?	Şiir
1995	98-99	4	Haziran Temmuz	Sıtkı Salih	GÖR	Requiem	Şiir
1995	98-99	5	Haziran Temmuz	Adil	OLTA	Geldiğim Yerlere	Şiir
1995	98-99	6	Haziran Temmuz	Halim	YAZICI	Prizma	Şiir
1995	98-99	7	Haziran Temmuz	Muazzez	MENEMENCİOĞLU	Yirmi Beşinci Sanat Yılında "Karanfil ve Hançer"Adlı Yeni Kitabı Nedeniyle Burhan Günel'e Sorular	Röportaj
1995	98-99	15	Haziran Temmuz	Avni	CİNOZOĞLU	Sur	Şiir
1995	98-99	16	Haziran Temmuz	Faruk	GÜÇLÜ	Ülkemizde İnsan ve İnsani Değer Yargıları	Polemik Tartışma
1995	98-99	17	Haziran Temmuz	İsmet Kemal	KARADAYI	"Geçim Dünyası"nın Umut	Polemik Tartışma
1995	98-99	18	Haziran Temmuz	İhsan	TOPÇU	Yaktınız ve Gittini	Şiir
1995	98-99	19	Haziran Temmuz	Orhan	GÖKSEL	Yorum	Şiir
1995	98-99	20	Haziran Temmuz	Pınar	BAŞAK	Durcan Yaşacan'a Sorular	Röportaj
1995	98-99	24	Haziran Temmuz	Sadık	ASLANKARA	Ahmed Arif'in Bebeleri	Anı
1995	98-99	28	Haziran Temmuz	Nusret Kemal	OTYAM	Bir "Yayın ve Yayım" Serüveni	Anı
1995	98-99	32	Haziran Temmuz	Ali Özenç	ÇAĞLAR	ve Türküler Çılgına Dönüşüyor Doğuda	Şiir
1995	98-	33	Haziran	Erdal	ERCİN	Bu Sevda	Şiir

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

	99		Temmuz				
1995	98-99	34	Haziran Temmuz	Halil	GÖKHAN	Toplu Ölüm	Öykü
1995	98-99	36	Haziran Temmuz	Sevil	AVŞAR	Yunusça	Şiir
1995	98-99	37	Haziran Temmuz	Burhan	GÜNEL	Evrenselliğin Peşinde Bir Ressam Kayıhan Keskinok	Eleştiri
1995	98-99	39	Haziran Temmuz	Cahit	YAHŞİ	Bir Sergiden İzlenimler	Değerlendirme
1995	98-99	43	Haziran Temmuz	Yasin	AKDEMİR	Anneme Övgülü Sözler	Şiir
1995	98-99	44	Haziran Temmuz	Abdülkadir	PAKSOY	Dulavrat Çorbası	Anı
1995	98-99	51	Haziran Temmuz	Gülağ	ÖZ	Şeyh Bedrettin-Nazım ve Tuncel Kurtiz	Eleştiri
1995	98-99	53	Haziran Temmuz	Gönül	DURANOĞLU	Sevgiye Ağıt	Şiir
1995	98-99	54	Haziran Temmuz	Zühtü	BAYAR	"Kızın Biri İşte"	Eleştiri
1995	98-99	60	Haziran Temmuz	Hüseyin	PEKİN	Ayşe Abla Temizlikçi Kadın ...	Anı
1995	98-99	62	Haziran Temmuz	Fuat	OVAT	Kayalar Bir Kahkaha İşitti	Öykü
1995	98-99	64	Haziran Temmuz	Yusuf	ALPER	Her Kapının Şiirle	Şiir
1995	98-99	65	Haziran Temmuz	Hayrünnisa	KUŞKAYA	Acının Koyaklarında İki Kitap	Eleştiri
1995	98-99	70	Haziran Temmuz	Tülay	YAMAN	Yeni Hayat ve Yeni Roman	Eleştiri
1995	100	4	Ağustos Eylül	Öner	YAĞCI	Karşı'nın 100. Sayısı ya da Temmuzun	Değerlendirme
1995	100	6	Ağustos Eylül	Ahmet	ÖZER	Burda ve Her Yerde	Şiir
1995	100	7	Ağustos Eylül	Veysel	ÇOLAK	İşte O Zaman	Şiir
1995	100	8	Ağustos Eylül	İbrahim	BERKSOY	Bir Akşamüzeri Kayseri'de Emirgân Parkı'nın Serinliğinde Karşı'nın 100.Sayısını Beklemek	Anı
1995	100	9	Ağustos Eylül	Hayati	BAKİ	7. Rosa Luxemburg Harfi	Şiir
1995	100	11	Ağustos Eylül	Nahit	ERUZ	İnsanca Yaşamak Varken	Değerlendirme
1995	100	12	Ağustos Eylül	A.Nevzad	ODYAKMAZ	Yeni Sevdalar	Şiir
1995	100	13	Ağustos	Nurten	ÇELEBİOĞLU	Algılama	Şiir

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

			Eylül				
1995	100	13	Ağustos Eylül	Türkan	YEŞİLYURT	Gül	Şiir
1995	100	14	Ağustos Eylül	Şükrü	ERBAŞ	Uzun Ayaklanma	Şiir
1995	100	14	Ağustos Eylül	Aydın	AYDEMİR	Yitim	Şiir
1995	100	15	Ağustos Eylül	İbrahim	OLUKLU	Yakınmadan	Şiir
1995	100	16	Ağustos Eylül	Güler	MERİÇKAN	Aziz'ce	Şiir
1995	100	17	Ağustos Eylül	Güler	MERİÇKAN	Aziz Bir Tanı	Şiir
1995	100	18	Ağustos Eylül	Muzaffer	BUYRUKÇU	Mayhoş Şeylerle Birlikte	Öykü
1995	100	30	Ağustos Eylül	Gülağ	ÖZ	Türk Tiyatrosunun Yüz Yılı	İnceleme
1995	100	34	Ağustos Eylül	Çiğdem	SEZER	Hanım Sultan	Şiir
1995	100	35	Ağustos Eylül	Özgür	SAVAŞCI	Akdeniz Türküsü	Şiir
1995	100	36	Ağustos Eylül	Sevgi	ÖZEL	Asma Sakal Takma Bıyık	Öykü
1995	100	40	Ağustos Eylül	Mehmet	KIYAT	Yüreğim Yüreğim Doyumsuzluk	Şiir
1995	100	44	Ağustos Eylül	Attila	AŞUT	77'yi Unutma	Şiir
1995	100	45	Ağustos Eylül	Berna	KUTLAR	Dönüş	Öykü
1995	100	48	Ağustos Eylül	Yılmaz	ÇONGAR	Turgut Uyar	Biyografi
1995	100	55	Ağustos Eylül	Pınar	BAŞAK	Sabahattin Yalkın'a Sorular	Röportaj
1995	100	57	Ağustos Eylül	İmzasız	İMZASIZ	Sevda Yüksel'le Söyleşi	Röportaj
1995	100	59	Ağustos Eylül	Avni	CİNOZOĞLU	Sevda Sürgünü	Öykü
1995	100	61	Ağustos Eylül	Gönül	DURANOĞLU	Toros Masalı	Şiir
1995	100	62	Ağustos Eylül	Abdülkadir	PAKSOY	Ölümler Arasında	Şiir
1995	100	63	Ağustos Eylül	Şinasi	ÖZDENOĞLU	Bir Güzel Dul İçin	Şiir
1995	100	64	Ağustos Eylül	Ergun	EVREN	Karşı Söylem	Şiir
1995	100	65	Ağustos Eylül	Yunus	YAŞAR	Yeni Milat	Şiir
1995	100	66	Ağustos Eylül	Ümit	SARIASLAN	Sarıçiçek	Şiir
1995	100	67	Ağustos Eylül	Orhan	TÜLEYLİOĞLU	Ezgi	Şiir
1995	100	68	Ağustos Eylül	Oğuz	ÖZDEM	Uzak	Şiir

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1995	100	69	Ağustos Eylül	Ahmet Tazebey	ÇAKAZ	Mart Kapıda	Şiir
1995	100	70	Ağustos Eylül	Zeynep	KURADA	...Bilsen	Şiir
1995	100	71	Ağustos Eylül	Serkan	KAFALI	Üç Mektup Yazdım Üç Ayrı Güne	Şiir
1995	100	72	Ağustos Eylül	Muhsin	ŞENER	Felsefe Yapmaya İzin Vermeyenler	Eleştiri
1995	100	75	Ağustos Eylül	Burhan	GÜNEL	Yüzüncü Sayı Nedeniyle Karşı'ya İlişkin Birkaç Söz	Değerlendirme
1995	100	79	Ağustos Eylül	İsmail	ERTEN	Sularla Gelen Ozam Hoş Geldi	Eleştiri
1995	100	81	Ağustos Eylül	Bilal	KAYABAY	Ay Bedirse	Şiir
1995	100	82	Ağustos Eylül	İlhan	BÜYÜKCEBECİ	Hiçbir Zaman Söylenmeyecek Sözler	Şiir
1995	101	2	Ekim Kasım	Adnan	TURANİ	Plastik Sanatlarda Yaratıcılığa İlişkin Estetik Sorunlar ve Bunların Ortaya Çıkış Nedenleri	Deneme
1995	101	6	Ekim Kasım	Mehmet	KIYAT	Güneşini Kaynatıyor Deniz	Şiir
1995	101	9	Ekim Kasım	Ali	BALKIZ	Menengiç Ağacı	Değerlendirme
1995	101	12	Ekim Kasım	Aydın	HATİBOĞLU	Rıfat İlgaz Bana Kitabını Gönderdi	Anı
1995	101	13	Ekim Kasım	Arzu	AYÇİÇEK	Dip Vurgunu	Şiir
1995	101	14	Ekim Kasım	Zeynep	ALİYE	Bir Reklam Arası	Öykü
1995	101	21	Ekim Kasım	Yusuf	ALPER	Aç	Şiir
1995	101	22	Ekim Kasım	Yusuf	ALPER	İz	Şiir
1995	101	23	Ekim Kasım	Halil	GÖKHAN	Büyük Oda	Öykü
1995	101	28	Ekim Kasım	Burhan	GÜNEL	Renklerin Devinimi ve Ali Candaş	Eleştiri
1995	101	29	Ekim Kasım	Burhan	GÜNEL	İzmir Tutkunu Bir Ressam: Fahri Sümer	Eleştiri
1995	101	30	Ekim Kasım	Oktay	TAFLAN	Şiirde Benzerlikler ve Zorlanan Sınırlar	İnceleme
1995	101	33	Ekim Kasım	Ali Özenç	ÇAĞLAR	Yerdeki Yazı' ve Nuri Erkal	Eleştiri

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1995	101	35	Ekim Kasım	Burhan	GÜNEL	Edebiyatçılar Derneği 4.Olağan Genelkurulu Konuşması	Nutuk
1995	101	39	Ekim Kasım	Özcan	KARABULUT	Edebiyatçılar Derneği 4.Olağan Genelkurulu Konuşması	Nutuk
1995	101	44	Ekim Kasım	Veysel	ÇOLAK	Edebiyatçılar Derneği 4.Olağan Genelkurulu Nedeniyle Zorunlu Bir Açıklama	Değerlen- dirme
1995	101	46	Ekim Kasım	Mustafa Şerif	ONARAN	Edebiyatçılar Derneği	Mektup
1995	101	47	Ekim Kasım	İmzasız	İMZASIZ	Yeniden Yapılanma İçin Girişim	Değerlen- dirme
1995	101	53	Ekim Kasım	Burhan	GÜNEL	Edebiyatçılar Derneği Kurultayında Dile Getirilmemiş Kişisel Görüşlerim	Değerlen- dirme
1995	101	57	Ekim Kasım	Ali Osman	KIVRAK	Edebiyatçılar Derneğinin Dördüncü Olağan Genel Kurulundan İzlenimler	Değerlen- dirme
1995	101	62	Ekim Kasım	Hilmi	HAŞAL	Tün Saati	Şiir
1995- 1996	102	2	Aralık Ocak	Adnan	TURANİ	Güzel Sanatlar Fakülteleri ve Bu Kurumlardaki Eğitim- Öğretimin Programlaşması Üzerine	İnceleme
1995- 1996	102	5	Aralık Ocak	Metin	GÜVEN	Kuş	Şiir
1995- 1996	102	6	Aralık Ocak	Gaeton (Çev.: Yakup Şahan)	PİCON	Çağdaş Estetikte Bakış Açıkları ve Sanat IV	Deneme
1995- 1996	102	8	Aralık Ocak	Oktay	AKINCI	Işğın Kanadı	Şiir
1995- 1996	102	9	Aralık Ocak	Kirkor	YETEROĞLU	Sürgün Irmak	Şiir
1995- 1996	102	10	Aralık Ocak	Yılmaz	UÇAR	Barış Şiirdir	Deneme
1995- 1996	102	11	Aralık Ocak	Muzaffer	BUYRUKÇU	Telefon Konuşmaları:(1) Gizli Rüzgârlar	Öykü
1995- 1996	102	20	Aralık Ocak	Şahin	TAŞ	Kalır Redifli	Şiir
1995- 1996	102	20	Aralık Ocak	Şahin	TAŞ	Süremler	Şiir

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1995-1996	102	20	Aralık Ocak	Şahin	TAŞ	Nişanlıların Nisanı	Şiir
1995-1996	102	21	Aralık Ocak	W.A.(Çev...: A.Özhan)	AUDEN	Musée Des Beaux	Şiir
1995-1996	102	22	Aralık Ocak	Sıtkı Salih	GÖR	Siste Buğu	Şiir
1995-1996	102	22	Aralık Ocak	Ali F.	BİLİR	Soru	Şiir
1995-1996	102	23	Aralık Ocak	Mucize	ÖZÜNAL	Gün Tutulması Öyküleri:Sudan Suret Çalmak	Öykü
1995-1996	102	25	Aralık Ocak	Hüseyin	KÖSE	O Kara Veba Yılları	Şiir
1995-1996	102	26	Aralık Ocak	Alaattin	TOPÇU	Uzak Bir Çocuktan	Şiir
1995-1996	102	27	Aralık Ocak	Burhan	GÜNEL	İki Ressam	Eleştiri
1995-1996	102	28	Aralık Ocak	Serap	GÖKALP	Çekinngen Bir Şarkının Uçuşması	Öykü
1995-1996	102	30	Aralık Ocak	M.Mazhar	ALPHAN	Nedensel Varsıllık	Şiir
1995-1996	102	31	Aralık Ocak	M.Naci	ÜNVER	Uğra Bana	Şiir
1995-1996	102	32	Aralık Ocak	Hüseyin	PEKİN	Sevgi(Amor) ve Sevgi Şiirleri	Deneme
1995-1996	102	36	Aralık Ocak	Muzaffer	UYGUNER	Şiir Kitapları İçin Notlar	Eleştiri
1995-1996	102	39	Aralık Ocak	Adil	BOZKURT	Şeyh Bedreddin Destanı ya da Yayla Dilinde Bedreddin	Eleştiri
1995-1996	102	41	Aralık Ocak	Halim	ŞAFAK	Edebiyatta Akı Netleştirmek Aşk Saflaştırmak'ın Düşündürdükleri	Eleştiri
1995-1996	102	45	Aralık Ocak	Tamer K.	BİLGİN	Oradan Buradan	Değerlendirme
1996	103	2	Şubat	Tuğrul	KESKİN	İlayda	Şiir
1996	103	3	Şubat	Öner	YAĞCI	Zaman ve Yazın Zaman İçinde Zamana Karşı Yarışan ve Zamanı Dünden Yarına Taşıyan Bir Kurum:Yazın	Deneme
1996	103	6	Şubat	Ahmet	ADA	Buluşma	Şiir
1996	103	8	Şubat	M.Sadık	ASLANKARA	Düş İşçileri	Sohbet
1996	103	10	Şubat	Ahmet	UYSAL	Ölüm ve Ben	Şiir
1996	103	11	Şubat	Güler	MERİÇKAN GÜLEÇ	"Hâlâ Bir Yerleri Kanyor Dünyamızın Truva'nın Kırılması Elleri " Adlı Şiir Kitabı Üzerine Nusret Kemal	Röportaj

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

						Otyam'la Söyleşi	
1996	103	14	Şubat	Avni	CİNOZOĞLU	Sözcükler Tanıdır Anıların	Şiir
1996	103	16	Şubat	Osman Serhat	ERKEKLİ	Günlük	Günlük
1996	103	19	Şubat	Halim	YAZICI	"Pergamon ve Prizma Şiirleri"nden	Şiir
1996	103	20	Şubat	F. Kadri	GÜL	Çelişkinin Anlamı	Şiir
1996	103	21	Şubat	Muzaffer	BUYRUKÇU	Telefon Konuşmaları:(2) Gece Arayan Gölgele	Öykü
1996	103	33	Şubat	Turgay	DEĞİRMENCİ	Sevda Tınıları	Şiir
1996	103	34	Şubat	Sevda	YÜKSEL	Kenan ile Sezgin Bir de Gülseren	Öykü
1996	103	36	Şubat	Münevver	OĞAN	Sığınak	Öykü
1996	103	37	Şubat	Emine	FİKRİYE	Dost Tutmak	Öykü
1996	103	38	Şubat	Hüseyin	KÖSE	Biçimsiz Bir Kuş Tüner Yalnızlığıma	Şiir
1996	103	39	Şubat	Safai	...	Telefon Telleri	Öykü
1996	103	42	Şubat	İhsan	TOPÇU	Geç Kalan Çağrı	Şiir
1996	103	43	Şubat	Ceylan	KORYÜREK	Şiir ve Şeytan	Şiir
1996	103	44	Şubat	Ceylan	KORYÜREK	Yalnızlığımda	Şiir
1996	103	44	Şubat	Ceylan	KORYÜREK	Tut Elimi	Şiir
1996	103	45	Şubat	Muzaffer	UYGUNER	"Sevginin Ötesi Cehennem" Üzerine	Kitap Tanıtımı
1996	103	47	Şubat	İsimsiz	İSİMSİZ	Telif Hakları Davaları Edebiyat Alanında da Yoğunlaşıyor	Polemik Tartışma
1996	103	48	Şubat	Keramet	ÇETİN	Barış	Şiir
1996	103	49	Şubat	Burhan	GÜNEL	Lacivert Büyücü	Eleştiri
1996	104	2	Mart	Ahmet	UYŞAL	İnce Bir Hançer	Şiir
1996	104	3	Mart	Berna	KUTLAR	Onat Kutlar	Değerlendirme
1996	104	4	Mart	A.Nevzad	ODYAKMAZ	Doğaya Yatmak	Şiir
1996	104	5	Mart	Muhsin	ŞENER	Okurken ve Düşünürken V	Değerlendirme
1996	104	10	Mart	Mehmet	KIYAT	Gizimiz	Şiir
1996	104	11	Mart	Aydın	HATİPOĞLU	Analar	Şiir
1996	104	12	Mart	Ali Özenç	ÇAĞLAR	Hafız	Öykü
1996	104	14	Mart	Kemal Lütfü	SARI	Hülleli Tayin	Öykü
1996	104	17	Mart	Ümit	SARIASLAN	Yaz Bitti	Şiir
1996	104	18	Mart	Neşe	AKSAKAL	Kolsuz Gömlek	Öykü
1996	104	20	Mart	Veli	URGAL	Hikmet'in Hikmeti ya da Beş İntihal Daha Var	İnceleme
1996	104	24	Mart	Arzu	AYÇİÇEK	Pembe Portakal Kırmızı Ayva	Şiir
1996	104	25	Mart	Pınar	BAŞAK	"Karşı Yazılar" Adlı Yeni Kitabı Nedeniyle	Röportaj

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

						Edebiyatımızda Burhan Günel	
1996	104	31	Mart	Halim	ŞAFAK	Karanfil ve Hançer	Eleştiri
1996	104	34	Mart	Kurt(Çev.: Ali Ekber Danabaş)	SCHWİTTERS	Merz Şiiri	Şiir
1996	104	34	Mart	Kurt(Çev.: Ali Ekber Danabaş)	SCHWİTTERS	Dünya	Şiir
1996	104	35	Mart	Tamer K.	BİLGİN	Tamer K. Bilgin Gülağ Öz ile Konuştu	Röportaj
1996	104	38	Mart	Kemal	AYDOĞMUŞ	Çok Eskiden Yazılmış Bir Şiirdeki Yalana Dair	Öykü
1996	104	39	Mart	Hayri	KAKO	Kemiksiz Şiir	Eleştiri
1996	104	42	Mart	Hayrünnisa	KUŞKAYA	"Albatros Yüksek Uçar"	Eleştiri
1996	104	44	Mart	Mustafa	KADEMOĞLU	Yıldız'ın Kitapları	İnceleme
1996	104	46	Mart	Berna	BAYSAL	Karasevda Çiçeği	Eleştiri
1996	105	2	Nisan Mayıs	Mehmet	KIYAT	Güneş ve Yaşam İçin İkilikler	Şiir
1996	105	3	Nisan Mayıs	Burhan	GÜNEL	Postmodernist Görüşün Günümüz Koşullarında Dünyadaki ve Ülkemizdeki Anlamı	Deneme
1996	105	10	Nisan Mayıs	Cengiz	BEKTAŞ	İnsan Olmak	Şiir
1996	105	11	Nisan Mayıs	Aydın	ÖZTÜRK	Öner Yağcı ile Son Romanı "Yediveren" Üzerine Söyleşi	Röportaj
1996	105	14	Nisan Mayıs	Nurten	ÇELEBİOĞLU	Çiçekler Sevgidir	Şiir
1996	105	15	Nisan Mayıs	Osman Nuri	TÜRKAY	İnsan	Deneme
1996	105	17	Nisan Mayıs	Sıtkı Salih	GÖR	Erguvan	Şiir
1996	105	18	Nisan Mayıs	Mümtaz	İDİL	Martı	Eleştiri
1996	105	20	Nisan Mayıs	Tahsin	SARAÇ	Karşıyakanın Üç Gülü	Şiir
1996	105	21	Nisan Mayıs	Münevver	OĞAN	Bir Yıldız Kaydı Dilek Tut	Öykü
1996	105	22	Nisan Mayıs	Hilmi	HAŞAL	Oyuncu	Şiir
1996	105	23	Nisan Mayıs	Yılmaz	ARSLAN	Aşk'a Zeyl	Şiir
1996	105	24	Nisan Mayıs	Emine	FİKRİYE	Kuma	Öykü

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1996	105	26	Nisan Mayıs	Hayri	KAKO	Değil Şiir	Şiir
1996	105	28	Nisan Mayıs	Asım	ÖZTÜRK	Irmak Korkularım	Şiir
1996	105	29	Nisan Mayıs	İslam	ÇANKAYA	Sesin!	Şiir
1996	105	29	Nisan Mayıs	Selim	TEMO	Kül Yazıtı	Şiir
1996	105	30	Nisan Mayıs	Ş.Avni	ÖLEZ	Dilekçe	Şiir
1996	105	31	Nisan Mayıs	Ceylan	KORYÜREK	Aşk Üstüne	Şiir
1996	105	32	Nisan Mayıs	Ali	KEMAL	Hasır Fötr Şapka	Öykü
1996	105	36	Nisan Mayıs	H.Tuğrul	ATASOY	Öylece	Şiir
1996	105	36	Nisan Mayıs	H.Tuğrul	ATASOY	An Be An Yaşam	Şiir
1996	105	37	Nisan Mayıs	Burhan	GÜNEL	Benzer Romanlar: Bir Karşılaştırma (Ses Sese Karşı-Bir Düğün Gecesi)	İnceleme
1996	105	40	Nisan Mayıs	Seher	YÜCEL	Kalem ve Ben	Şiir
1996	105	41	Nisan Mayıs	Sadi	SEDAT	"Mitolojik Bir Kuş ve Göktaşı"	Eleştiri
1996	105	44	Nisan Mayıs	Muzaffer	UYGUNER	"Gençtürk 'Yolumuz Nereye?' Diye Soruyor	Kitap Tanıtımı
1996	106	2	Haziran Temmuz	Ahmet	ÖZER	Oturup Düşündüm	Şiir
1996	106	4	Haziran Temmuz	Öner	YAĞCI	Aziz Nesin Aydınlığı	İnceleme
1996	106	15	Haziran Temmuz	Hasan İzzettin	DİNAMO	Yine İnsanlar	Şiir
1996	106	16	Haziran Temmuz	M.Sadık	ASLANKARA	Yerel Birikimden Yerel Erke	Polemik Tartışma
1996	106	18	Haziran Temmuz	Serap	ERTENCE	Nâzım Hikmet	Şiir
1996	106	19	Haziran Temmuz	Ali	YÜCE	Vivaldi	Şiir
1996	106	19	Haziran Temmuz	Ali	YÜCE	Picasso	Şiir
1996	106	20	Haziran Temmuz	Gaeton (Çev.: Yakup Şahan)	PICON	Çağdaş Estetikte Bakış Açıları ve Sanat	Deneme
1996	106	23	Haziran Temmuz	Sami	SELÇUK	Atatürk'e Saygı	Değerlendirme
1996	106	25	Haziran Temmuz	Nail	GÜRELİ	Akro Sevda	Şiir
1996	106	25	Haziran	Nail	GÜRELİ	Guguklu Saat	Şiir

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

			Temmuz				
1996	106	26	Haziran Temmuz	Nail	GÜRELİ	Yaşamak ya da Yaşamamak	Şiir
1996	106	26	Haziran Temmuz	Nail	GÜRELİ	Fotoğraflar	Şiir
1996	106	27	Haziran Temmuz	Arif	BERBEROĞLU	Ateş Duası	Şiir
1996	106	29	Haziran Temmuz	Ergül	ÇETİN	Bakır Dağlarında	Şiir
1996	106	30	Haziran Temmuz	Sururi	BAYKAL	Edebiyatçılar Derneği Haberler Bülteni	Değerlen- dirme
1996	106	34	Haziran Temmuz	Burhan	GÜNEL	İnsanı Güzelleştiren Resimler	Eleştiri
1996	106	36	Haziran Temmuz	Berna	KUTLAR	Şimdi Gitme Zamanı	Öykü
1996	106	37	Haziran Temmuz	M.Sadık	ASLANKARA	"Bu Yurdu Bize Verenler"	Kitap Tanıtımı
1996	106	39	Haziran Temmuz	Yunus	YAŞAR	Hikmet Uğurlu ile Resim Üzerine Bir Söyleşi	Röportaj
1996	106	41	Haziran Temmuz	Sevda	YÜKSEL	Yaşamdan Görüntüler	Günlük
1996	106	43	Haziran Temmuz	Hagop(Çev.: Nurhan Büyük Kürkçüyan)	MINTZURİ	Onun Tadı	Öykü
1996	106	46	Haziran Temmuz	Halim	ŞAFAK	"Şair ve Otorite Şiir ve Yanılsama"	Eleştiri
1996	106	50	Haziran Temmuz	Burhan	GÜNEL	Bir Karşılaştırma (Adalet Ağaoğlu/Aldous Huxley)	İnceleme
1996	106	61	Haziran Temmuz	Tamer K.	BİLGİN	Oradan Buradan	Değerlen- dirme
1996	106	63	Haziran Temmuz	Sadi	SEDAT	Hayatın Resmini Çizdim	Eleştiri
1996	107	2	Ağustos Eylül	Burhan	GÜNEL	Ateş Yılları	Polemik Tartışma
1996	107	5	Ağustos Eylül	Timuçin	ÖZYÜREKLİ	Mustafa Kemal'in Süvarileri	Şiir
1996	107	6	Ağustos Eylül	Abdülkadir	PAKSOY	Kehribar Buğday Başına Şiir	Şiir
1996	107	7	Ağustos Eylül	Muzaffer	İZGÜ	Mahkeme Duvarı	Öykü
1996	107	11	Ağustos Eylül	Sabahattin	YALKIN	Venedikli Şiir	Şiir
1996	107	12	Ağustos Eylül	Halim	ŞAFAK	Bireylikler Mecburi İstikamet - Bir	Şiir

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1996	107	13	Ağustos Eylül	Orhan	ONUR	Çatlak	Şiir
1996	107	14	Ağustos Eylül	Muzaffer	BUYRUKÇU	18.06.1993	Günlük
1996	107	27	Ağustos Eylül	Ş.Avni	ÖLEZ	Mörfelden Mektupları	Mektup
1996	107	28	Ağustos Eylül	Burhan	GÜNEL	M.Sadık Aslankara ile Söyleşi	Röportaj
1996	107	35	Ağustos Eylül	Zafer	DORUK	Ay Çiçekleri	Öykü
1996	107	38	Ağustos Eylül	Leyla	ERBİL	Özgürlük Atlası	Polemik Tartışma
1996	107	46	Ağustos Eylül	Recai	ŞEYHOĞLU	Hüznün Şairi: Yusuf Alper	Röportaj
1996	107	50	Ağustos Eylül	Yusuf	ALPER	Tersinden	Şiir
1996	107	51	Ağustos Eylül	Burhan	GÜNEL	Bir Karşılaştırma (Adalet Ağaoğlu/Aldous Huxley)	İnceleme
1996	107	58	Ağustos Eylül	Bilâl	KOLBÜKEN	İlayda 1	Şiir
1996	107	59	Ağustos Eylül	Arzu K.	AYÇİÇEK	Bu Diyardan	Şiir
1996	107	60	Ağustos Eylül	Hayrünnisa	KUŞKAYA	"Selgesus'ta Buse"	Kitap Tanıtımı
1996	107	64	Ağustos Eylül	Ö.Faruk	HATİPOĞLU	Uyuyunca	Şiir
1996	108	3	Ekim Kasım	Oktay	AKBAL	"Bir Ayna Var Beni Seyreden..."	Sohbet
1996	108	5	Ekim Kasım	İmzasız	İMZASIZ	Oktay Akbal	Biyografi
1996	108	6	Ekim Kasım	Asım	BEZİRCİ	Oktay Akbal'a Sorular	Röportaj
1996	108	16	Ekim Kasım	M.Sadık	ASLANKARA	Oktay Akbal Öykücülüğü Üzerine Yaklaşımlar	İnceleme
1996	108	33	Ekim Kasım	Oktay	AKBAL	Nasıl Yazar Olunmaz?	Sohbet
1996	108	35	Ekim Kasım	Afşar	TİMUÇİN	Oktay Akbal İçin	Eleştiri
1996	108	37	Ekim Kasım	Oktay	AKBAL	Önce Ekmekler Bozuldu	Öykü
1996	108	41	Ekim Kasım	Eray	CANBERK	O Bir Edebiyatçıdır	Değerlen- dirme
1996	108	43	Ekim Kasım	Öner	YAĞCI	Oktay Akbal Aydınlığı	Eleştiri
1996	108	46	Ekim Kasım	Oktay	AKBAL	"Gazi'yi Gördün Mü?"	Sohbet
1996	108	48	Ekim Kasım	Ahmet	ÖZER	Oktay Akbal: Edebiyatımızın Duyarlık Rüzgârı	Değerlen- dirme

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1996	108	51	Ekim Kasım	Asım	BEZİRCİ	Oktay Akbal'ın Yazın Anlayışı	Röportaj
1996	108	58	Ekim Kasım	Oktay	AKBAL	Müzeyyen Abla	Öykü
1996	108	60	Ekim Kasım	Burhan	GÜNEL	Sevgiyi İyi Bilen ve Öykülerine Sindiren Yazar	Değerlen- dirme
1996	108	62	Ekim Kasım	Kırkor	YETEROĞLU	Yalnızlık Bana Yasak ve Oktay Akbal	Anı
1996	108	64	Ekim Kasım	Nil	KARA	"Suçumuz İnsan Olmak"	Kitap Tanıtımı
1996	108	67	Ekim Kasım	Burhan	GÜNEL	Günlerden	Günlük
1996	109	2	Aralık	Ali	YÜCE	Kalem:"Aziz Nesin'in Altıncı Parmağı"	Şiir
1996	109	3	Aralık	Nusret Kemal	OTYAM	Aykırı Yaşam	Şiir
1996	109	4	Aralık	Münevver	OĞAN	Yazınımızda Çevr	Makale
1996	109	11	Aralık	Osman Nuri	TÜRKAY	Gerçek	Deneme
1996	109	14	Aralık	Yusuf	ALPER	Yüreğinde Fırtına	Şiir
1996	109	15	Aralık	Ceylan	KORYÜREK	Kısa Bir Düş	Şiir
1996	109	15	Aralık	Ceylan	KORYÜREK	Sonrasızlık ve Cellat	Şiir
1996	109	17	Aralık	M.Sadık	ASLANKARA	Gizli Yüz Açık Maske	Sohbet
1996	109	22	Aralık	Kurt(Çev.: Ali Ekber Danabaş)	SCHWITTERS	Anna Blume'ye Merz Şiiri I	Şiir
1996	109	23	Aralık	H.Tuğrul	ATASOY	Beyin Yapı ve İşleyişi Açısından Sanat	Deneme
1996	109	28	Aralık	Ahmet	ADA	Keşke Ayrılık Olmasa	Şiir
1996	109	29	Aralık	Berna	KUTLAR	Kemal Ateş ile Söyleşi	Röportaj
1996	109	33	Aralık	Burhan	GÜNEL	Burhan Günel'in "Eski Desenler" Adındaki Romanı ve Başka Kitapları ile Pınar Kür'ün Bitmeyen Aşk" Adlı Romanı Arasındaki Benzerlikler	İnceleme
1996	109	56	Aralık	Ş.Avni	ÖLEZ	Mörfelden Mektupları	Mektup
1996	109	57	Aralık	Veli	URGAL	İslâm (Kitap Basma) Ahlâkı	Değerlen- dirme
1996	109	61	Aralık	Şükrü	AKKUŞ	Paylaşmak	Şiir
1996	109	61	Aralık	Şükrü	AKKUŞ	Gece	Şiir
1996	109	61	Aralık	Şükrü	AKKUŞ	Gidiyorum	Şiir
1996	109	61	Aralık	Şükrü	AKKUŞ	Üçlük	Şiir

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1996	109	62	Aralık	Muzaffer	UYGUNER	Yeni Bir Edebiyat Sözlüğü	Kitap Tanıtımı
1996	109	64	Aralık	Tamer K.	BİLGİN	Oradan Buradan	Değerlendirme
1997	110	2	Ocak Şubat	Ahmet	UYSAL	Ne Kalır?	Şiir
1997	110	3	Ocak Şubat	Ş.Avni	ÖLEZ	Opus Ccv	Şiir
1997	110	4	Ocak Şubat	İlhan	BÜYÜKCEBECİ	Yüzün Yalnızlığa	Şiir
1997	110	5	Ocak Şubat	Osman Nuri	TÜRKAY	Akıl	Deneme
1997	110	9	Ocak Şubat	Güler	MERİÇKAN GÜLEÇ	Muazzez İlmiye Çığ ile Söyleşi "Tarih Sümer'de Başlar"	Röportaj
1997	110	13	Ocak Şubat	A.Nevzad	ODYAKMAZ	Ola ki Zaman	Şiir
1997	110	14	Ocak Şubat	Nurten	ÇELEBİOĞLU	Öykü	Şiir
1997	110	15	Ocak Şubat	Burhan	GÜNEL	Burhan Günel'in "Eski Desenler" Adındaki Romanı ve Başka Kitapları ile Pınar Kür'ün Bitmeyen Aşk" Adlı Romanı Arasındaki Benzerlikler	İnceleme
1997	110	32	Ocak Şubat	Sıtkı Salih	GÖR	Sinema	Şiir
1997	110	33	Ocak Şubat	Yunus	YAŞAR	Bugün Günlerden Hasibe	Şiir
1997	110	34	Ocak Şubat	Hüseyin	KILIÇ	Teshil-i Teehhül	Kitap Tanıtımı
1997	110	39	Ocak Şubat	Esat	KURT	Dün Bitirdim Askerliği	Şiir
1997	110	40	Ocak Şubat	Turgay	DEĞİRMENCİ	Saklama Gözlerini	Şiir
1997	110	41	Ocak Şubat	Şule	ÜNSALDI	Sabaha Karşı Uyanmak	Şiir
1997	110	45	Ocak Şubat	Ahmet	GÜNBAŞ	Gecede	Şiir
1997	110	46	Ocak Şubat	Adil	OLTA	Bir Sonbahar Amsterdam	Şiir
1997	110	46	Ocak Şubat	Adil	OLTA	Bir Kent Karmaşası	Şiir
1997	110	47	Ocak Şubat	Yılmaz	ÇONGAR	Aliş	Öykü
1997	110	50	Ocak Şubat	Berrin	NAZLI	İzmir Hatırası	Şiir
1997	110	50	Ocak Şubat	Tan	DOĞAN	Gül	Şiir
1997	110	51	Ocak Şubat	Zeki	OĞUZ	Lida	Öykü

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1997	110	54	Ocak Şubat	Sema	NEMLİ	Merhaba Tatlı Çocuk	Şiir
1997	110	54	Ocak Şubat	Ayşegül	BİLGE	Köz	Şiir
1997	110	55	Ocak Şubat	H.Tuğrul	ATASOY	Zor Yıllar Zor İnsanlar	Öykü
1997	110	57	Ocak Şubat	Münevver	OĞAN	Yazınımızda Çevr	Makale
1997	110	68	Ocak Şubat	Zeynep	ECE	"Ateş Uykusu" Romanı Hakkında Burhan Günel'e Sorular	Röportaj
1997	111	2	Eylül	Mehmet	KIYAT	Sesler	Şiir
1997	111	3	Eylül	Sabahattin	YALKIN	Güneş Yarıyı Geçince	Şiir
1997	111	4	Eylül	Adnan	TURANİ	Yanıtlarını Aradığım Sorular	Deneme
1997	111	7	Eylül	Sıtkı Salih	GÖR	Havuzbaşının Gülleri	Şiir
1997	111	8	Eylül	Osman Nuri	TÜRKAY	Aklın Rakipleri	Deneme
1997	111	14	Eylül	Asım	ÖZTÜRK	Evren Sisi	Şiir
1997	111	15	Eylül	Halim	ŞAFAK	Formalizm Bağlamında "Şiirin Diyalektiği"	İnceleme
1997	111	21	Eylül	Muazzez	MENEMENCİOĞLU	Doğu Perinçek ile Söyleşi	Röportaj
1997	111	27	Eylül	Bahri	SOHTORİK	Barış	Şiir
1997	111	28	Eylül	Ali Ekber	DANABAŞ	Muharrem Pire Acı İsyan ve Savaşım	Eleştiri
1997	111	30	Eylül	Ali Ekber	DANABAŞ	Ar'ım	Şiir
1997	111	31	Eylül	Oktay	AKINCI	Beyaz Ölüm	Şiir
1997	111	31	Eylül	Oktay	AKINCI	Lir	Şiir
1997	111	32	Eylül	Turgay	DEĞİRMENCİ	Genelev Kızı Ünzile'nin Not Defterinden	Şiir
1997	111	32	Eylül	Turgay	DEĞİRMENCİ	İkimizde Dar	Şiir
1997	111	33	Eylül	Emine	FİKRİYE	Bibi	Öykü
1997	111	35	Eylül	Canan	YANIK	Hoş Geldin	Şiir
1997	111	35	Eylül	Canan	YANIK	Rüzgarda	Şiir
1997	111	35	Eylül	Canan	YANIK	Susun	Şiir
1997	111	36	Eylül	Belgin	ÖZCAN ÖKMEN	Kader Kısmet Bir Şehir ...	Öykü
1997	111	44	Eylül	Ahmet	GÜNBAŞ	Buğusu Tüten Söyleşiler	Kitap Tanıtımı
1997	111	45	Eylül	Burhan	GÜNEL	Eski Desenler/ Bitmeyen Aşk Benzerliği ve Ötekiler...	İnceleme
1997	111	66	Eylül	Cahit	KÜLEBİ	Tereke	Şiir
1997	112	2	Ekim	Mehmet	AYDIN	Acının Ateşleri	Şiir
						Yekta Güngör Özden'le "Çağrı	

EK-1. (devam) Karşı Dergisinin Kronolojik Dizini

1997	112	3	Ekim	Muazzez	MENEMENCİOĞLU	Özgürlüğe Barışa Mutluluğa ve "Yüreğim Güneş" Adlı Kitapları Üstüne Bir Söyleşi	Röportaj
1997	112	10	Ekim	Muazzez	MENEMENCİOĞLU	Noktalanmaz Umut	Şiir
1997	112	11	Ekim	Recai	ATALAY	Sesin Yakamda	Şiir
1997	112	12	Ekim	Ozan	G.	ÖnerYağcı ile Söyleşi	Röportaj
1997	112	19	Ekim	H.Tuğrul	ATASOY	Bilim-Kurgu Edebiyatı	Deneme
1997	112	26	Ekim	Burhan	GÜNEL	Tekin	Öykü
1997	112	41	Ekim	Sevda	YÜKSEL	Günlük Yaşamadan Görüntüler	Günlük
1997	112	43	Ekim	Ayşegül	BİLGE	Kurban	Şiir
1997	112	44	Ekim	Sıtkı Salih	GÖR	Güldiken Alevler	Şiir
1997	112	44	Ekim	Bilal	KOLBÜKEN	Yağmurlu Bir Gün	Şiir
1997	112	45	Ekim	Zafer	DORUK	Zakkum Çiçeği Başlıyor	Öykü
1997	112	49	Ekim	Şevket	YÜKSEL	Meğer Neleriniz Varmış Sizin	Şiir
1997	112	49	Ekim	Kirkor	YETEROĞLU	Günlerle Büyüyen	Şiir
1997	112	50	Ekim	Serap	GÖKALP	Kuru Ocak	Öykü
1997	112	54	Ekim	Adnan	BİNYAZAR	Yarattığına El Sürdürmeyen Gizli Tanrı	Eleştiri
1997	112	56	Ekim	Burhan	GÜNEL	Eylül Yangını	Eleştiri
1997	112	59	Ekim	Burhan	GÜNEL	Yazarlık Bilinci Sorumluluk ve Bir İnsan-Bir Şair:Nusret Kemal Otyam	Eleştiri
1997	112	60	Ekim	Güler	MERİÇKAN GÜLEÇ	"Yirminci Yüzyıl Ağıtları"	Eleştiri
1997	112	62	Ekim	Tamer K.	BİLGİN	Oradan Buradan	Değerlen- dirme
1997	112	63	Ekim	Sami	AYDOĞAN	Kayıp	Şiir

EK-2. Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

YAZAR SOYADI	YAZAR ADI	YIL	SAYI	SAYFA NO	AY	BAŞLIK	YAZI TÜRÜ
...	İncilay	1994	88-89	71	Ağustos Eylül	Kendi Olamayan Bir Kent	Şiir
...	Safai	1996	103	39	Şubat	Telefon Telleri	Öykü
ADA	Ahmet	1992	61	5	Mayıs	Kısa Pantolonlu Çocuk	Şiir
ADA	Ahmet	1994	86-87	98	Haziran Temmuz	Manoli'ye Bozgun Gazeli	Şiir
ADA	Ahmet	1994	90-91	18	Ekim Kasım	Yannis'e Kuşlar Gazeli	Şiir
ADA	Ahmet	1996	103	6	Şubat	Buluşma	Şiir
ADA	Ahmet	1996	109	28	Aralık	Keşke Ayrılık Olmasa	Şiir
AKBAL	Oktay	1996	108	3	Ekim Kasım	"Bir Ayna Var Beni Seyreden..."	Sohbet
AKBAL	Oktay	1996	108	33	Ekim Kasım	Nasıl Yazar Olunmaz?	Sohbet
AKBAL	Oktay	1996	108	37	Ekim Kasım	Önce Ekmekler Bozuldu	Öykü
AKBAL	Oktay	1996	108	46	Ekim Kasım	"Gazi'yi Gördün Mü?"	Sohbet
AKBAL	Oktay	1996	108	58	Ekim Kasım	Müzeyyen Abla	Öykü
AKCAN	Ayhan	1992	68	39	Aralık	Kuşçu	Öykü
AKDAMAR	Emin	1992	57	36	Ocak	Kanamalı Bir Hasta İçin	Şiir
AKDEMİR	Yasin	1995	98-99	43	Haziran Temmuz	Anneme Övgülü Sözler	Şiir
AKDENİZ	Zekine	1992	57	38	Ocak	Çocuklar	Şiir
AKDENİZ	Eylem	1994	82-83	52	Şubat Mart	Konuş Sol Baş Parmağım	Öykü
AKINCI	Oktay	1993	72	2	Nisan	Kurdele	Şiir
AKINCI	Oktay	1994	84-85	58	Nisan Mayıs	Ada	Şiir
AKINCI	Oktay	1995-1996	102	8	Aralık Ocak	Işığın Kanadı	Şiir
AKINCI	Oktay	1997	111	31	Eylül	Beyaz Ölüm	Şiir
AKINCI	Oktay	1997	111	31	Eylül	Lir	Şiir
AKKUŞ	Şükrü	1996	109	61	Aralık	Paylaşmak	Şiir
AKKUŞ	Şükrü	1996	109	61	Aralık	Gece	Şiir
AKKUŞ	Şükrü	1996	109	61	Aralık	Gidiyorum	Şiir
AKKUŞ	Şükrü	1996	109	61	Aralık	Üçlük	Şiir
AKMAN	Sabahattin	1995	94-95	42	Şubat Mart	Kırbaç	Şiir
AKMAN	Sabahattin	1995	94-95	42	Şubat Mart	Ozanın Nefesi	Şiir
AKPAK	Ünsal	1993	69	5	Ocak	Mesih	Şiir
AKPAK	Ünsal	1993	71	37	Mart	Kül	Şiir
AKPAK	Ünsal	1993	73	29	Mayıs	"Sistem 2000" ve Bir Türkçe Faciası	Eleştiri
AKSAKAL	Neşe	1996	104	18	Mart	Kolsuz Gömlek	Öykü

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

AKSAL	Sabahattin Kudret	1993	72	1	Nisan	Bir Gün Bir Akşam Vakti	Şiir
AKYÜZ	Gülsüm	1994	88-89	27	Ağustos Eylül	Hasret Türküsü	Şiir
ALÇI	Gülseren	1993	73	20	Mayıs	Tanju Erdem'le Barış ve Dostluk Üzerine Söyleşi	Röportaj
ALİYE	Zeynep	1992	61	39	Mayıs	Aşkların Parmak İzleri	Öykü
ALİYE	Zeynep	1994	86-87	86	Haziran Temmuz	Gecenin Sonu	Şiir
ALİYE	Zeynep	1994	90-91	58	Ekim Kasım	Şarkılamıyor Trenin Tekerlekleri	Şiir
ALİYE	Zeynep	1995	101	14	Ekim Kasım	Bir Reklam Arası	Öykü
ALPER	Yusuf	1992	61	20	Mayıs	Acemi Bir Yüzücü	Şiir
ALPER	Yusuf	1993	80	19	Aralık	Dağlara Bakmak	Şiir
ALPER	Yusuf	1994	82-83	99	Şubat Mart	"Sokağa Çıkma Yasası"ndan Yansıyan Hüzün	Eleştiri
ALPER	Yusuf	1994-1995	92-93	14	Aralık Ocak	Dün Gibi Zamanlarda	Şiir
ALPER	Yusuf	1995	98-99	64	Haziran Temmuz	Her Kapının Şiirle	Şiir
ALPER	Yusuf	1995	101	21	Ekim Kasım	Aç	Şiir
ALPER	Yusuf	1995	101	22	Ekim Kasım	İz	Şiir
ALPER	Yusuf	1996	107	50	Ağustos Eylül	Tersinden	Şiir
ALPER	Yusuf	1996	109	14	Aralık	Yüreğinde Fırtına	Şiir
ALPHAN	M.Mazhar	1993	72	49	Nisan	Siyah Gül	Şiir
ALPHAN	M.Mazhar	1994-1995	92-93	30	Aralık Ocak	Dünya Dalından Kopar	Şiir
ALPHAN	M.Mazhar	1995-1996	102	30	Aralık Ocak	Nedensel Varsıllık	Şiir
ALTINIŞIK	Göksel	1992	62	21	Haziran	Anka Kuşunu Aramak	Öykü
ALTINKAYNAK	Hikmet	1993	74	11	Haziran	"Orhan Kemal"	Biyografi
ALTIOK	Feriha	1992	64	25	Ağustos	Yüzündedir	Şiir
ALTIOK	Metin	1993	73	1	Mayıs	Sone	Şiir
ALTIOK	İsmail	1994	88-89	10	Ağustos Eylül	Resimde Kimlik Arayışı	Makale
ANADOL	Zihni	1992	67	32	Kasım	Çakır Doktor mu Çopur Doktor mu?	Anı
APAYDIN	Talip	1992	59	1	Mart	Karınca Gücü	Şiir
APAYDIN	Talip	1992	65	1	Eylül	Bu Dönem	Şiir
APAYDIN	Talip	1993	69	43	Ocak	Bencil	Şiir
APAYDIN	Talip	1993	74	40	Haziran	Her Gece	Şiir
APAYDIN	Talip	1993	75-76	7	Temmuz Ağustos	3 Temmuz 93 Sivas'ta	Şiir

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

APAYDIN	Talip	1994	82-83	2	Şubat Mart	Yirminci Yüzyıl	Şiir
APAYDIN	Talip	1994	84-85	22	Nisan Mayıs	Yangın	Şiir
APAYDIN	Talip	1994	90-91	8	Ekim Kasım	Şaşıllacak Şey	Şiir
APAYDIN	Talip	1994	90-91	8	Ekim Kasım	Biz Dinozorlar	Şiir
ARABUL	Özel	1992	58	43	Şubat	"Bu Çağın Soylusu"	Kitap Tanıtımı
ARABUL	Zeynep Ece	1992	60	14	Nisan	Gönül Duranoğlu'n	Röportaj
ARİF	Ahmed	1993	74	9	Haziran	Başlıksız	Mektup
ARİF	Ahmed	1993	74	22	Haziran	İçerde	Şiir
ARİF	Ahmed	1993	74	23	Haziran	Karanfil Sokağı	Şiir
ARİF	Ahmed	1993	74	22	Haziran	Terketmedi Sevdan Beni	Şiir
ARSEL	İlhan	1993	74	29	Haziran	Aydınlara Çağrı	Polemik Tartışma
ARSLAN	Yılmaz	1996	105	23	Nisan Mayıs	Aşk'a Zeyl	Şiir
ASLANKARA	M.Sadık	1992	57	32	Ocak	Devlet Yardımının Yapısal ve İşlevsel İşleyişi Üzerine	Polemik Tartışma
ASLANKARA	M.Sadık	1992	61	12	Mayıs	Türk Tiyatrosu ve Devlet Yardımı	Polemik Tartışma
ASLANKARA	M.Sadık	1992	62	40	Haziran	Dünyanın Bütün Kocaları Birleşin	Öykü
ASLANKARA	M.Sadık	1993	72	37	Nisan	Takvim	Anı
ASLANKARA	M.Sadık	1993	80	35	Aralık	Perdeler Açılırken Siz Hiç Perde Kapadınız mı?	Sohbet
ASLANKARA	Sadık	1994	88-89	61	Ağustos Eylül	Bir Mayıs	Öykü
ASLANKARA	M.Sadık	1995	94-95	33	Şubat Mart	"Öykücülüğümüz"ün Aydınlanmaya	Eleştiri
ASLANKARA	Sadık	1995	98-99	24	Haziran Temmuz	Ahmed Arif'in Bebeleri	Anı
ASLANKARA	M.Sadık	1996	103	8	Şubat	Düş İşçileri	Sohbet
ASLANKARA	M.Sadık	1996	106	16	Haziran Temmuz	Yerel Birikimden Yerel Erke	Polemik Tartışma
ASLANKARA	M.Sadık	1996	106	37	Haziran Temmuz	"Bu Yurdu Bize Verenler"	Kitap Tanıtımı
ASLANKARA	M.Sadık	1996	108	16	Ekim Kasım	Oktay Akbal Öykücülüğü Üzerine Yaklaşımlar	İnceleme
ASLANKARA	M.Sadık	1996	109	17	Aralık	Gizli Yüz Açık Maske	Sohbet
AŞÇI	Abdullah	1992	63	31	Temmuz	Dil Karıncaları	Polemik Tartışma

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

AŞUT	Attila	1995	96-97	15	Nisan Mayıs	77'yi Unutma	Şiir
AŞUT	Attila	1995	100	44	Ağustos Eylül	77'yi Unutma	Şiir
ATALAY	H.Recai	1993	72	23	Nisan	Nereye Gitsem?	Şiir
ATALAY	H.Recai	1993	78	37	Ekim	Konuşuyorum Öyleyse Yakın	Değerlendirme
ATALAY	Recai	1997	112	11	Ekim	Sesin Yakamda	Şiir
ATASOY	H.Tuğrul	1996	105	36	Nisan Mayıs	Öylece	Şiir
ATASOY	H.Tuğrul	1996	105	36	Nisan Mayıs	An Be An Yaşam	Şiir
ATASOY	H. Tuğrul	1996	109	23	Aralık	Beyin Yapı ve İşleyişi Açısından Sanat	Deneme
ATASOY	H. Tuğrul	1997	110	55	Ocak Şubat	Zor Yıllar Zor İnsanlar	Öykü
ATASOY	H. Tuğrul	1997	112	19	Ekim	Bilim-Kurgu Edebiyatı	Deneme
ATEŞ	Toktamış	1992	57	1	Ocak	Belge Olsun/ 27 Mayıs'ın Farkı	Polemik Tartışma
ATEŞ	Kemal	1992	63	28	Temmuz	Şemsettin Bengil ve Ortakları	Öykü
AUDEN	W.A. (Çev.: A. Özhan)	1995-1996	102	21	Aralık Ocak	Musée Des Beaux	Şiir
AVŞAR	Sevil	1992	60	15	Nisan	Mona Lisa'dan	Şiir
AVŞAR	Sevil	1992	66	43	Ekim	Kışa Hazırlık	Şiir
AVŞAR	Sevil	1993	69	17	Ocak	Kalbim Diline Mahlas	Şiir
AVŞAR	Sevil	1993	77	38	Eylül	Seni Şubata Rağmen Sevdim	Şiir
AVŞAR	Sevil	1995	98-99	36	Haziran Temmuz	Yunusça	Şiir
AY	Behzat	1992	64	27	Ağustos	Yaşlı Adamla Orta Yaşlı Kadın	Öykü
AY	Behzat	1995	94-95	38	Şubat Mart	Önemli Adam	Öykü
AY	Behzat	1993	75-76	67	Temmuz Ağustos	Sivas Katliamının Ardından Çağrı	Polemik Tartışma
AYÇİÇEK	Yalçın Aydın	1992	66	30	Ekim	İlki Deli	Şiir
AYÇİÇEK	Arzu	1995	101	13	Ekim Kasım	Dip Vurgunu	Şiir
AYÇİÇEK	Arzu	1996	104	24	Mart	Pembe Portakal Kırmızı Ayva	Şiir
AYÇİÇEK	Arzu K.	1996	107	59	Ağustos Eylül	Bu Diyardan	Şiir
AYDEMİR	Aydın	1992	60	42	Nisan	Kitaplar/ "Başaklar Gece Doğar"	Kitap Tanıtımı
AYDEMİR	Aydın	1995	100	14	Ağustos Eylül	Yitim	Şiir
AYDIN	Mehmet	1992	59	43	Mart	Yaşama Soluk Katan Şiirler	Kitap Tanıtımı

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

AYDIN	Abidin	1992	61	50	Mayıs	Buluşma Yeri	Şiir
AYDIN	Abidin	1992	68	2	Aralık	Seni Anlatıyorum	Şiir
AYDIN	Mehmet	1997	112	2	Ekim	Acının Ateşleri	Şiir
AYDOĞAN	Sami	1997	112	63	Ekim	Kayıp	Şiir
AYDOĞMUŞ	Kemal	1996	104	38	Mart	Çok Eskiden Yazılmış Bir Şiirdeki Yalana Dair	Öykü
AYKIN	Bedrettin	1992	61	42	Mayıs	Kirpili Gece	Şiir
AYKIN	Bedrettin	1992	64	3	Ağustos	Satma Sakın	Şiir
AYKIZ	Ece	1992	61	20	Mayıs	Bir Seveda	Şiir
AYKIZ	Ece	1992	64	40	Ağustos	Aşk Düşü	Şiir
AYKIZ	Ece	1993	74	50	Haziran	Kavgası Mavi	Şiir
AYKIZ	Ece	1994	86- 87	57	Haziran Temmuz	Sarıp Dergilere Sesinizi	Şiir
AYKIZ	Ece	1994	86- 87	58	Haziran Temmuz	Penceresi Kırık Bir Sevinç	Şiir
BABACANOĞLU	M.Demirel	1992	63	22	Temmuz	Gülü Sevmek	Şiir
BAHAR	Halil İbrahim	1993	78	8	Ekim	Araştırı	Şiir
BAHAR	Halil İbrahim	1994	82- 83	76	Şubat Mart	Çanduyarı	Şiir
BAHAR	Halil İbrahim	1994	82- 83	76	Şubat Mart	Çilek	Şiir
BAKICI	Zeynel	1995	94- 95	10	Şubat Mart	Liberta Egalite Fraternite	Deneme
BAKİ	Hayati	1995	100	9	Ağustos Eylül	7. Rosa Luxemburg Harfi	Şiir
BALCI	Bayram	1992	58	50	Şubat	Yağmurda Yürü Saçlarına Karışsın Gökyüzü	Şiir
BALKAR	Tuğrul Asi	1994	82- 83	94	Şubat Mart	Gerçek Oğlu Düşten Olma Şiirlerle Yolculuk	Eleştiri
BALKAR	Tuğrul Asi	1994	86- 87	90	Haziran Temmuz	Taceddin Bir İnsan:Sıradan Yaşantıya Eklemlenen Kahramanlık	İnceleme
BALKAYA	Fusun	1994	82- 83	5	Şubat Mart	Atatürk ve Kadın	Makale
BALKIZ	Ali	1992	58	38	Şubat	Hayret Bişey	Polemik Tartışma
BALKIZ	Ali	1993	75- 76	69	Temmuz Ağustos	TBMM Araştırma Komisyonuna Verilen Rapor	Polemik Tartışma
BALKIZ	Ali	1995	101	9	Ekim Kasım	Menengiç Ağacı	Değerlen- dirme
BAŞAK	Pınar	1995	98- 99	20	Haziran Temmuz	Durcan Yaşacan'a Sorular	Röportaj
BAŞAK	Pınar	1995	100	55	Ağustos Eylül	Sabahattin Yalkın'a Sorular	Röportaj
BAŞAK	Pınar	1996	104	25	Mart	"Karşı Yazılar" Adlı Yeni Kitabı Nedeniyle	Röportaj

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

						Edebiyatımızda Burhan Günel	
BAŞARAN	Mehmet	1992	57	46	Ocak	Kitaplar/Bidilik	Kitap Tanıtımı
BAŞARAN		1993	80	2	Aralık	İda'nın Sesi	Şiir
BAŞARAN	Mehmet	1994	90- 91	1	Ekim Kasım	Yalan Rüzgarları	Polemik Tartışma
BAŞARGAN	Özdemir	1992	60	38	Nisan	Berlin'den Mektup	Mektup
BAUDELAİRE	Charles	1992	60	4	Nisan	Yolculuğa Çağrı	Şiir
BAUDELAİRE	Charles	1992	60	5	Nisan	Yolculuğa Çağrı	Mektup
BAYAR	Zühtü	1994- 1995	92- 93	23	Aralık Ocak	Yakılacak Adam	Şiir
BAYAR	Zühtü	1995	94- 95	30	Şubat Mart	Punkie Punc	Şiir
BAYAR	Zühtü	1995	98- 99	54	Haziran Temmuz	"Kızın Biri İşte"	Eleştiri
BAYKAL	Sururi	1996	106	30	Haziran Temmuz	Edebiyatçılar Derneği Haberler Bülteni	Değerlen- dirme
BAYSAL	Berna	1996	104	46	Mart	Karasevda Çiçeği	Eleştiri
BEKTAŞ	Cengiz	1993	78	26	Ekim	Yokum	Şiir
BEKTAŞ	Cengiz	1996	105	10	Nisan Mayıs	İnsan Olmak	Şiir
BELE	Tansu	1992	58	33	Şubat	Portreler/ Dondurmacı	Öykü
BELE	Tansu	1992	63	20	Temmuz	Portreler/ Hasta Bir Adam	Öykü
BELE	Tansu	1992	67	26	Kasım	Nerdesin?	Deneme
BELE	Tansu	1993	77	2	Eylül	Sisler İçinde	Sohbet
BERBEROĞLU	Arif	1996	106	27	Haziran Temmuz	Ateş Duası	Şiir
BERENG	Patrick (Çev.: Hüseyin Pekin)	1994	90- 91	27	Ekim Kasım	Bu Melodiyi Duyuyor Musun?	Şiir
BERKSOY	İbrahim	1995	100	8	Ağustos Eylül	Bir Akşamüzeri Kayseri'de Emirgân Parkı'nın Serinliğinde Karşı'nın 100.Sayısını Beklemek	Anı
BEZİRCİ	Asım	1993	75- 76	23	Temmuz Ağustos	Asım Bezirci'nin Son Konuşması	Nutuk
BEZİRCİ	Refika	1994	84- 85	59	Nisan Mayıs	Gelmeyecek Mi?	Öykü
BEZİRCİ	Refika	1994	86- 87	30	Haziran Temmuz	Ölen Eş Nasıl Anlatılır?	Sohbet
BEZİRCİ	Asım	1996	108	6	Ekim Kasım	Oktay Akbal'a Sorular	Röportaj
BEZİRCİ	Asım	1996	108	51	Ekim Kasım	Oktay Akbal'ın Yazın Anlayışı	Röportaj
BİLEN	M.Yaşar	1992	65	21	Eylül	Eylemli Günler	Değerlen- dirme

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

BİLEN	M.Yaşar	1992	66	19	Ekim	Dil Nedir?	Makale
BİLEN	Mehmet Yaşar	1993	78	35	Ekim	Asım Bezirci	Biyografi
BİLGE	Ayşegül	1992	58	36	Şubat	Durgun At	Şiir
BİLGE	Ayşegül	1997	110	54	Ocak Şubat	Köz	Şiir
BİLGE	Ayşegül	1997	112	43	Ekim	Kurban	Şiir
BİLGİN	Tamer K.	1992	57	43	Ocak	Dergilerden İzlenimler	Değerlendirme
BİLGİN	Tamer K.	1992	58	46	Şubat	Dergilerden İzlenimler	Değerlendirme
BİLGİN	Tamer K.	1992	59	47	Mart	Dergilerden İzlenimler	Değerlendirme
BİLGİN	Tamer K.	1992	60	47	Nisan	Dergilerden İzlenimler	Değerlendirme
BİLGİN	Tamer K.	1992	61	47	Mayıs	Dergilerden İzlenimler	Değerlendirme
BİLGİN	Tamer K.	1992	62	47	Haziran	Dergilerden İzlenimler	Değerlendirme
BİLGİN	Tamer K.	1992	63	48	Temmuz	Dergilerden İzlenimler	Değerlendirme
BİLGİN	Tamer K.	1992	64	48	Ağustos	Dergilerden İzlenimler	Değerlendirme
BİLGİN	Tamer K.	1992	65	48	Eylül	Dergilerden İzlenimler	Değerlendirme
BİLGİN	Tamer K.	1992	66	49	Ekim	Dergilerden İzlenimler	Değerlendirme
BİLGİN	Tamer K.	1992	68	45	Aralık	Dergilerden İzlenimler	Değerlendirme
BİLGİN	Tamer K.	1993	69	47	Ocak	Dergilerden İzlenimler	Değerlendirme
BİLGİN	Tamer K.	1993	70	47	Şubat	Dergilerden İzlenimler	Değerlendirme
BİLGİN	Tamer K.	1993	71	47	Mart	Dergilerden İzlenimler	Değerlendirme
BİLGİN	Tamer K.	1993	72	48	Nisan	Dergilerden İzlenimler	Değerlendirme
BİLGİN	Tamer K.	1993	74	48	Haziran	Oradan Buradan	Sohbet
BİLGİN	Tamer K.	1993	75-76	93	Temmuz Ağustos	Oradan Buradan	Sohbet
BİLGİN	Tamer K.	1993	77	48	Eylül	Oradan Buradan	Değerlendirme
BİLGİN	Tamer K.	1993	78	47	Ekim	Oradan Buradan	Değerlendirme
BİLGİN	Tamer K.	1993	80	46	Aralık	Oradan Buradan	Değerlendirme
BİLGİN	Tamer K.	1994	81	47	Ocak	Oradan Buradan	Sohbet
BİLGİN	Tamer K.	1994	86-87	96	Haziran Temmuz	Oradan Buradan	Değerlendirme
BİLGİN	Tamer K.	1994	88-89	94	Ağustos Eylül	Oradan Buradan	Değerlendirme
BİLGİN	Tamer K.	1994	90-91	78	Ekim Kasım	Oradan Buradan	Değerlendirme
BİLGİN	Tamer K.	1994-1995	92-93	79	Aralık Ocak	Oradan Buradan	Değerlendirme

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

BİLGİN	Tamer K.	1995	96-97	67	Nisan Mayıs	Oradan Buradan	Değerlendirme
BİLGİN	Tamer K.	1995-1996	102	45	Aralık Ocak	Oradan Buradan	Değerlendirme
BİLGİN	Tamer K.	1996	104	35	Mart	Tamer K. Bilgin Gülağ Öz ile Konuştu	Röportaj
BİLGİN	Tamer K.	1996	106	61	Haziran Temmuz	Oradan Buradan	Değerlendirme
BİLGİN	Tamer K.	1996	109	64	Aralık	Oradan Buradan	Değerlendirme
BİLGİN	Tamer K.	1997	112	62	Ekim	Oradan Buradan	Değerlendirme
BİLİR	Ali F.	1992	65	45	Eylül	Toroslar'ı Görmeden Ölmeyin	İnceleme
BİLİR	Ali F.	1993	69	26	Ocak	Tevellüt Ölüm Kokusu	Şiir
BİLİR	Ali F.	1993	74	45	Haziran	Karanlığa Çizilen Sesler	Öykü
BİLİR	Ali F.	1993	75-76	92	Temmuz Ağustos	Çiçek Taşıyor	Şiir
BİLİR	Ali F.	1994	84-85	76	Nisan Mayıs	Merhaba "Selam Ateşleri" Merhaba Ölümsüz Sevi !..	Eleştiri
BİLİR	Ali F.	1994	88-89	50	Ağustos Eylül	Sevi ve Ölüm	Şiir
BİLİR	Ali F.	1994-1995	92-93	51	Aralık Ocak	Sevgi Sevi ve Sevginin Sanata Dönüştürülmesi	Deneme
BİLİR	Ali F.	1995-1996	102	22	Aralık Ocak	Soru	Şiir
BİLİR BÜYÜKCEBECİ	Ali F. İlhan	1994-1995	92-93	55	Aralık Ocak	Yirmi Beşinci Sanat Yılında Burhan Günel'e "Ateşi Seçtim" "Karanfil ve Hançer" Adlı Kitapları Nedeniyle İki Sanatçıdan Sorular	Röportaj
BİNYAZAR	Adnan	1997	112	54	Ekim	Yarattığına El Sürdürmeyen Gizli Tanrı	Eleştiri
BLEİSCH	Ernst Günther (Çev.Özgür Savaşçı)	1992	61	19	Mayıs	Münihli Şairler (6): Yara İzleri	Şiir
BLEİSCH	Ernst Günther (Çev.Özgür Savaşçı)	1992	61	19	Mayıs	Münihli Şairler (6): Ağustos Yanılsamaları	Şiir
BLEİSCH	Ernst Günther (Çev.Özgür	1992	61	19	Mayıs	Münihli Şairler (6): Dize Yok	Şiir

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

	Savaşçı)					Artık	
BOLULU	Osman	1992	65	25	Eylül	Kültürel Piknik	Deneme
BOLULU	Osman	1993	69	11	Ocak	Belleksiz Toplum	Polemik Tartışma
BOLULU	Osman	1994	82-83	19	Şubat Mart	Ustası	Şiir
BOLULU	Osman	1994	88-89	59	Ağustos Eylül	Dön Bana	Şiir
BOZKURT	Adil	1995-1996	102	39	Aralık Ocak	Şeyh Bedreddin Destanı ya da Yayla Dilinde Bedreddin	Eleştiri
BÖLÜKOĞLU	Eser	1994	84-85	63	Nisan Mayıs	İda'nın Doruğundan	Öykü
BRASSONS	Georges (Çev.: Sami Selçuk)	1994	81	10	Ocak	Damlalar	Şiir
BRETON	André(Çev.: Halil Gökhan)	1994	88-89	88	Ağustos Eylül	Kırılmaz Atmaca	Öykü
BRETON	André(Çev.: Halil Gökhan)	1994	88-89	88	Ağustos Eylül	Göçmen Kuş	Öykü
BUYRUKÇU	Muzaffer	1992	61	26	Mayıs	Baraka'da Kimler Oturur?	Kitap Tanıtımı
BUYRUKÇU	Muzaffer	1993	74	31	Haziran	Mor Karanfil ile Ceviz Oynayan Kızlar	Öykü
BUYRUKÇU	Muzaffer	1993	77	7	Eylül	14.09.1992	Günlük
BUYRUKÇU	Muzaffer	1993	78	9	Ekim	14.09.1992	Günlük
BUYRUKÇU	Muzaffer	1994	81	23	Ocak	06.08.1971	Günlük
BUYRUKÇU	Muzaffer	1994	82-83	27	Şubat Mart	06.08.1971	Günlük
BUYRUKÇU	Muzaffer	1994	84-85	28	Nisan Mayıs	06.08.1971	Günlük
BUYRUKÇU	Muzaffer	1994	86-87	59	Haziran Temmuz	08.06.1992	Günlük
BUYRUKÇU	Muzaffer	1994	88-89	36	Ağustos Eylül	08.06.1992	Günlük
BUYRUKÇU	Muzaffer	1994	90-91	50	Ekim Kasım	27.03.1970	Günlük
BUYRUKÇU	Muzaffer	1994-1995	92-93	31	Aralık Ocak	29.03.1994	Günlük
BUYRUKÇU	Muzaffer	1995	100	18	Ağustos Eylül	Mayhoş Şeylerle Birlikte	Öykü
BUYRUKÇU	Muzaffer	1995-1996	102	11	Aralık Ocak	Telefon Konuşmaları:(1) Gizli Rüzgârlar	Öykü
BUYRUKÇU	Muzaffer	1996	103	21	Şubat	Telefon Konuşmaları:(2) Gece Arayan Gölgeleler	Öykü
BUYRUKÇU	Muzaffer	1996	107	14	Ağustos	18.06.1993	Günlük

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

					Eylül		
BÜKER	A.Cengiz	1992	63	46	Temmuz	Kitaplar/Öz Türkçe Sözlük	Kitap Tanıtımı
BÜYÜKCEBECİ	İlhan	1992	67	8	Kasım	Arife Kalender'le Söyleşi	Röportaj
BÜYÜKCEBECİ	İlhan	1992	68	50	Aralık	Ortancalar Zamanı	Şiir
BÜYÜKCEBECİ	İlhan	1993	71	40	Mart	"Aşk Düşü" Üzerine Ece Aykız'la Söyleşi	Röportaj
BÜYÜKCEBECİ	İlhan	1993	73	38	Mayıs	Fırat Mehmet Eroğlu ile Söyleşi	Röportaj
BÜYÜKCEBECİ	İlhan	1993	77	50	Eylül	Bahçe Duvarındaki Kız	Şiir
BÜYÜKCEBECİ	İlhan	1993	80	50	Aralık	Yüzümün Uçurumu	Şiir
BÜYÜKCEBECİ	İlhan	1994	84-85	82	Nisan Mayıs	Bir Gürcü Kilimine İşli Ayrılık	Şiir
BÜYÜKCEBECİ	İlhan	1994-1995	92-93	82	Aralık Ocak	Erguvan Günler	Şiir
BÜYÜKCEBECİ	İlhan	1995	100	82	Ağustos Eylül	Hiçbir Zaman Söylenmeyecek Sözler	Şiir
BÜYÜKCEBECİ	İlhan	1997	110	4	Ocak Şubat	Yüzün Yalnızlığa	Şiir
CAN	Birsen	1992	61	14	Mayıs	Yoldaki	Günlük
CAN	Birsen	1992	63	39	Temmuz	Aşk Artık Sensin	Öykü
CANBERK	Eray	1996	108	41	Ekim Kasım	O Bir Edebiyatçıdır	Değerlendirme
CARNEY	M.	1994	90-91	29	Ekim Kasım	Ben Bir Dans Eden Işık Işını Gibiyim	Şiir
CENGİZ	Haluk	1994	82-83	44	Şubat Mart	Dördüncü Dereceden Devlet Memuru Sultan Üçüncü Mahmut Bey	Öykü
CENGİZKAN	Ali	1993	80	3	Aralık	Mutsuzluğumuzu n	Şiir
CHAR	Rene(Çev.: Mustafa Durak)	1992	67	5	Kasım	Şiirler	Şiir
CİNOZOĞLU	Hüseyin Avn	1994	81	22	Ocak	Sinema En Güzel Düşüdü Kasabanın	Şiir
CİNOZOĞLU	Hüseyin Avn	1994	81	22	Ocak	Tac	Şiir
CİNOZOĞLU	Hüseyin Avn	1994	81	22	Ocak	Benim Sinemalarım	Şiir
CİNOZOĞLU	Avni	1994-1995	92-93	15	Aralık Ocak	Aşkların Kadim Tarihi	Şiir
CİNOZOĞLU	Avni	1995	96-97	66	Nisan Mayıs	Çocuk ve Kaptan	Şiir
CİNOZOĞLU	Avni	1995	98-99	15	Haziran Temmuz	Sur	Şiir

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

CİNOZOĞLU	Avni	1995	100	59	Ağustos Eylül	Sevda Sürgünü	Öykü
CİNOZOĞLU	Avni	1996	103	14	Şubat	Sözcükler Tanıdır Anıların	Şiir
CİRİTOĞLU	Ali Ulvi	1994	86- 87	13	Haziran Temmuz	Şimdilik Ölüm Uzaklarda	Şiir
ÇAĞLAR	Ali Özenç	1994- 1995	92- 93	24	Aralık Ocak	Özgürlüğün Saati	Şiir
ÇAĞLAR	Ali Özenç	1995	98- 99	32	Haziran Temmuz	ve Türküler Çığlığa Dönüşüyor Doğuda	Şiir
ÇAĞLAR	Ali Özenç	1995	101	33	Ekim Kasım	Yerdeki Yazı' ve Nuri Erkal	Eleştiri
ÇAĞLAR	Ali Özenç	1996	104	12	Mart	Hafız	Öykü
ÇAKAZ	Ahmet Tazebey	1994	90- 91	82	Ekim Kasım	Madımak Toplar Rençber Çocukları	Şiir
ÇAKAZ	Ahmet Tazebey	1995	100	69	Ağustos Eylül	Mart Kapıda	Şiir
ÇAMLI	Fevzi	1995	96- 97	54	Nisan Mayıs	Geçip Gitmeyen İlk Yaz	Şiir
ÇANKAYA	İslam	1996	105	29	Nisan Mayıs	Sesin!	Şiir
ÇELEBİOĞLU	Nurten	1992	63	6	Temmuz	Sevginin Gözleri	Şiir
ÇELEBİOĞLU	Nurten	1992	63	6	Temmuz	Nar Çiçeği Sevgisi	Şiir
ÇELEBİOĞLU	Nurten	1992	63	7	Temmuz	Şiire Ne Zaman Başlasam	Şiir
ÇELEBİOĞLU	Nurten	1992	63	7	Temmuz	Özlenen	Şiir
ÇELEBİOĞLU	Nurten	1993	71	3	Mart	Kaos	Şiir
ÇELEBİOĞLU	Nurten	1993	71	3	Mart	Geciken Yerlerde	Şiir
ÇELEBİOĞLU	Nurten	1993	71	4	Mart	...ve Zaman	Şiir
ÇELEBİOĞLU	Nurten	1994	82- 83	8	Şubat Mart	Serçe Yalnızlığında Biçimlenen	Şiir
ÇELEBİOĞLU	Nurten	1994	82- 83	9	Şubat Mart	Yalımlı Yürekler	Şiir
ÇELEBİOĞLU	Nurten	1995	96- 97	14	Nisan Mayıs	Direncin Soluğu	Şiir
ÇELEBİOĞLU	Nurten	1995	96- 97	14	Nisan Mayıs	Hüzünlü Dokunuşunda Bahar	Şiir
ÇELEBİOĞLU	Nurten	1995	100	13	Ağustos Eylül	Algılama	Şiir
ÇELEBİOĞLU	Nurten	1996	105	14	Nisan Mayıs	Çiçekler Sevgidir	Şiir
ÇELEBİOĞLU	Nurten	1997	110	14	Ocak Şubat	Öykü	Şiir
ÇETİN	Burhan	1992	58	24	Şubat	Esmer Eskizi	Şiir
ÇETİN	Nebahat	1993	73	37	Mayıs	Gözlerimi Yumuyorum Hep Aynı Düş	Şiir
ÇETİN	Ergül	1993	78	50	Ekim	Kimsele Söylemeyin	Şiir

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

						Öldüğümü	
ÇETİN	Nebahat	1994	84-85	23	Nisan Mayıs	Bir Kentten Bu Güne Taşınanlar	Şiir
ÇETİN	Keramet	1996	103	48	Şubat	Barış	Şiir
ÇETİN	Ergül	1996	106	29	Haziran Temmuz	Bakır Dağlarında	Şiir
ÇİÇEKLi	Ali	1992	61	6	Mayıs	Tepegözname	Polemik Tartışma
ÇOLAK	Veysel	1995	96-97	16	Nisan Mayıs	Hayata Çıkalım	Şiir
ÇOLAK	Veysel	1995	100	7	Ağustos Eylül	İşte O Zaman	Şiir
ÇOLAK	Veysel	1995	101	44	Ekim Kasım	Edebiyatçılar Derneği 4.Olağan Genelkurulu Nedeniyle Zorunlu Bir Açıklama	Değerlendirme
ÇONGAR	Yılmaz	1992	59	29	Mart	Sürücü	Öykü
ÇONGAR	Yılmaz	1993	72	40	Nisan	Ölü Evi	Öykü
ÇONGAR	Yılmaz	1994	81	36	Ocak	Ölümünün Yetmiş Dördüncü Yıldönümü Nedeniyle Ömer Seyfettin	Biyografi
ÇONGAR	Yılmaz	1994	88-89	53	Ağustos Eylül	Mehmet Rauf'u Anımsamak	Biyografi
ÇONGAR	Yılmaz	1995	100	48	Ağustos Eylül	Turgut Uyar	Biyografi
ÇONGAR	Yılmaz	1997	110	47	Ocak Şubat	Aliş	Öykü
DANABAŞ	Ali Ekber	1997	111	28	Eylül	Muharrem Pire Acı İsyan ve Savaşım	Eleştiri
DANABAŞ	Ali Ekber	1997	111	30	Eylül	Ar'ım	Şiir
DARA	Ramis	1992	65	27	Eylül	Bir Festival Günlüğü	Günlük
DE LİSLE	Leconte (Çev.: M.Mümtaz Tuzcu)	1992	57	10	Ocak	Cengeller	Şiir
DE LİSLE	Leconte (Çev.: M.Mümtaz Tuzcu)	1994	82-83	91	Şubat Mart	Albatros	Şiir
DE MAUPASSANT	Guy (Çev.: Alev Yılmaz)	1994	88-89	67	Ağustos Eylül	Gece	Öykü
DEĞİRMENCİ	Turgay	1996	103	33	Şubat	Sevda Tımları	Şiir
DEĞİRMENCİ	Turgay	1997	110	40	Ocak Şubat	Saklama Gözlerini	Şiir
DEĞİRMENCİ	Turgay	1997	111	32	Eylül	Genelev Kızı Ünzile'nin Not Defterinden	Şiir
DEĞİRMENCİ	Turgay	1997	111	32	Eylül	İkimizde Dar	Şiir
DEMİRAY	M.Güner	1993	80	41	Aralık	Salah Bırsel Deniz	İnceleme

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

DEMİRCİ	Hacı	1993	69	33	Ocak	Ressam Nihal Ersöz ile Söyleşi	Röportaj
DEMİRSEREN	Bedii	1994-1995	92-93	71	Aralık Ocak	Ölü Nokta	Öykü
DİNAMO	Hasan İzzettin	1996	106	15	Haziran Temmuz	Yine İnsanlar	Şiir
DİZMAN	İbrahim	1992	65	12	Eylül	Ak Elleri Kalem Tutar Yazar Telif Telif Diye	Polemik Tartışma
DİZMAN	İbrahim	1994	81	43	Ocak	"Sonra Yazı Vardı"	Kitap Tanıtımı
DOĞAN	M.Mahzun	1992	65	3	Eylül	Mahzun	Şiir
DOĞAN	M.Mahzun	1993	72	21	Nisan	İplerin İnceldiği	Şiir
DOĞAN	M.Mahzun	1993	80	30	Aralık	Acemi Bir Aşk Şiiri	Şiir
DOĞAN	M.Mahzun	1993	80	32	Aralık	Ba'sü Bâd-el-mevt	Şiir
DOĞAN	M.Mahzun	1993	80	32	Aralık	Sen Kuruma	Şiir
DOĞAN	M.Mahzun	1993	80	33	Aralık	Bellek	Şiir
DOĞAN	M.Mahzun	1993	80	34	Aralık	Vasfi Bey'e Kaside	Şiir
DOĞAN	M.Mahzun	1994	82-83	86	Şubat Mart	İbrahim Yıldız'a Sorular	Röportaj
DOĞAN	Tan	94-19	92-93	41	Aralık Ocak	Pır	Şiir
DOĞAN	Tan	1995	96-97	30	Nisan Mayıs	Nisan	Şiir
DOĞAN	Tan	1997	110	50	Ocak Şubat	Gül	Şiir
DORUK	Zafer	1995	94-95	44	Şubat Mart	Çek Bir İstanbul Güvercin Bakışlı Olsun	Öykü
DORUK	Zafer	1996	107	35	Ağustos Eylül	Ay Çiçekleri	Öykü
DORUK	Zafer	1997	112	45	Ekim	Zakkum Çiçeği Başlıyor	Öykü
DURAK	Mustafa	1992	58	1	Şubat	Sakarya Türküsü	Makale
DURAK	Mustafa	1992	59	21	Mart	Burhan Günel ile Roman ve Romanı(Baraka) Üzerine	Röportaj
DURAK	Mustafa	1992	67	4	Kasım	Rene Char	Biyografi
DURAK	Mustafa	1992	68	3	Aralık	Anlam ve Anlamlandırma	Makale
DURAK	Mustafa	1993	70	12	Şubat	Yunus Emre Şiirinde Düşünsel Düzyü	Makale
DURAK	Mustafa	1993	72	12	Nisan	Toros Canavarı:Köşeye Kısıtlanmış Birey	Makale
DURAK	Mustafa	1993	79	16	Kasım	Mete Başgu ile Resim Üzerine	Röportaj
DURAK	Mustafa	1994	81	14	Ocak	Roman Jakobson'da Şiir ve Ritim	İnceleme

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

DURAK	Mustafa	1994	86-87	35	Haziran Temmuz	Necip Fazıl'ın Çile Şiiri Üzerine	Makale
DURAK	Mustafa	1994	88-89	19	Ağustos Eylül	Necip Fazıl'ın Çile Şiiri Üzerine	Makale
DURAK TUNCER	Serpil	1994	86-87	87	Haziran Temmuz	Çingene	Şiir
DURAK/ YEMENİCİOĞLU	Mustafa Özdemir	1992	58	27	Şubat	Nihal Topal ile Resim Üzerine	Röportaj
DURALİ	Bünyamin	1992	65	8	Eylül	Beynini Yüreğinle Yüreğini Beyninle	Şiir
DURANOĞLU	Gönül	1993	79	23	Kasım	Eylül Rondosu	Şiir
DURANOĞLU	Gönül	1995	98-99	53	Haziran Temmuz	Sevgiye Ağıt	Şiir
DURANOĞLU	Gönül	1995	100	61	Ağustos Eylül	Toros Masalı	Şiir
DURUN	Tamer	1992	66	16	Ekim	Yaşam Melehat'ın Memeleri Mi?	Şiir
DÜNDAR	Ali	1992	62	2	Haziran	Okumak Üstüne	Deneme
DÜNDAR	Ali	1992	64	15	Ağustos	Kitap Deyince	Değerlen- dirme
DÜNDAR	Ali	1992	68	18	Aralık	Okumanın Dayanılmaz Sıcaklığı	Sohbet
DÜNDAR	Ali	1993	71	21	Mart	Ne Okur Ne Okumaz	Polemik Tartışma
DÜNDAR	Ali	1994	82-83	16	Şubat Mart	Bir Takım Yapaylıklar Üstüne	Deneme
DÜNDAR	Ali	1994	88-89	6	Ağustos Eylül	Sözcüklerin Dili	Deneme
DÜNDAR	Suca	1994	90-91	65	Ekim Kasım	Son Derece Göl	Şiir
DÜNDAR	Ali	1995	96-97	21	Nisan Mayıs	Tarih Sever Misiniz?	Polemik Tartışma
ECE	Zeynep	1992	57	8	Ocak	Nuri Abaç'la Söyleşi	Röportaj
ECE	Zeynep	1993	71	12	Mart	Sızı	Şiir
ECE	Zeynep	1993	79	26	Kasım	Aklımdasın	Şiir
ECE	Zeynep	1993	79	27	Kasım	İçinde	Şiir
ECE	Zeynep	1993	79	27	Kasım	Devrilen	Şiir
ECE	Zeynep	1993	79	27	Kasım	Yakarış	Şiir
ECE	Zeynep	1993	79	28	Kasım	Derin	Şiir
ECE	Zeynep	1993	79	28	Kasım	Eksildi	Şiir
ECE	Zeynep	1993	79	28	Kasım	Ateşle	Şiir
ECE	Zeynep	1993	79	28	Kasım	Boşluğun	Şiir
ECE	Zeynep	1993	79	29	Kasım	Giz	Şiir
ECE	Zeynep	1993	79	29	Kasım	Yüreğim	Şiir
ECE	Zeynep	1993	79	29	Kasım	Uğultu	Şiir
ECE	Zeynep	1997	110	68	Ocak Şubat	"Ateş Uyku" Romanı Hakkında Burhan Günel'e	Röportaj

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

						Sorular	
Edebiyatçılar Derneği	Edebiyatçılar Derneği	1993	72	43	Nisan	Lise Türk Dili ve Edebiyatı Müfredat Programının Edebiyat Bölümü Üstüne Rapor Mart 1993	Değerlendirme
EKİNER	Erdoğan	1993	69	50	Ocak	Böyle Değildi Eskiden Bu Şehir	Şiir
EKİNER	Erdoğan	1993	74	42	Haziran	Hazırlan	Şiir
EKİNER	Erdoğan	1993	74	42	Haziran	Yarınlara	Şiir
EKİNER	Erdoğan	1993	74	43	Haziran	Sitem Günleri	Şiir
ELUARD	Paul (Çev.: Halil Gökhan)	1992	67	1	Kasım	Sonrası	Şiir
ELUARD	Paul (Çev.: Halil Gökhan)	1992	67	1	Kasım	Bunu Sana Söyledim	Şiir
ENGİN	Gülseren	1992	65	19	Eylül	Kavram Kargaşası	Deneme
ENGİN	Gülseren	1993	78	41	Ekim	Ölüm Kışkacından Kurtulan Bir Yaralı Kuş: Lütüye Aydın	Anı
ENGİN	Gülseren	1994	82-83	66	Şubat Mart	Hüznün Buruk Tadı	Öykü
ENGİN	Gülseren	1994	86-87	85	Haziran Temmuz	Dantel Çoraplı Hamlet	Eleştiri
ERBAŞ	Emine	1992	63	35	Temmuz	Hayatın İpliği	Şiir
ERBAŞ	Şükrü	1993	75-76	88	Temmuz Ağustos	Ülkenin Uçurumu	Şiir
ERBAŞ	Şükrü	1993	77	19	Eylül	Altın Kafes	Şiir
ERBAŞ	Şükrü	1993	79	3	Kasım	Tahrik Olmak	Polemik Tartışma
ERBAŞ	Şükrü	1994	82-83	101	Şubat Mart	"Kendi Ölümüyle Beslenen Bir Ardiç Kuşu"	Eleştiri
ERBAŞ	Şükrü	1995	100	14	Ağustos Eylül	Uzun Ayaklanma	Şiir
ERBİL	Leyla	1996	107	38	Ağustos Eylül	Özgürlük Atlası	Polemik Tartışma
ERCİN	Erdal	1995	94-95	68	Şubat Mart	Ömrüm	Şiir
ERCİN	Erdal	1995	98-99	33	Haziran Temmuz	Bu Seveda	Şiir
ERDEM	Tanju	1993	75-76	65	Temmuz Ağustos	Demokrasi için Ulusal Uzlaşma ama Nasıl?	Polemik Tartışma
EREN	Macit	1993	78	3	Ekim	Ayrı Bir Coşkudur "50. Şiir Yılı" Şiir Röportaj:Şükran Kurdakul	Röportaj

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

ERGEN	Mine	1992	59	28	Mart	Demirden Esinti	Şiir
ERGÜVEN	Mehmet	1992	61	4	Mayıs	Nuri İyem'in Sanatı	Deneme
ERKEKLİ	Osman Serhat	1996	103	16	Şubat	Günlük	Günlük
ERSEVEN	İlhan Cem	1992	60	42	Nisan	Kitaplar/Şarkılar Ülkesi	Kitap Tanıtımı
ERTEM	Cengiz	1992	57	6	Ocak	Cumhuriyet'te Sanat Anlayışı	Eleştiri
ERTEM	Cengiz	1992	59	7	Mart	Zahit Büyükişleyen'le Söyleşi	Şiir
ERTEN	İsmail	1995	100	79	Ağustos Eylül	Sularla Gelen Ozam Hoş Geldi	Eleştiri
ERTENCE	Serap	1994	88-89	66	Ağustos Eylül	Ben Orda Yokum	Şiir
ERTENCE	S.	1995	96-97	41	Nisan Mayıs	Renklerle Çiçeklerle	Şiir
ERTENCE	Serap	1996	106	18	Haziran Temmuz	Nâzım Hikmet	Şiir
ERUZ	Nahit	1992	58	37	Şubat	Notlar	Sohbet
ERUZ	Nahit	1992	60	36	Nisan	Notlar	Sohbet
ERUZ	Nahit	1992	66	27	Ekim	Bir Kutlama Günü	Öykü
ERUZ	Nahit	1993	69	16	Ocak	İnsanoğlunun Derdi Ne?	Deneme
ERUZ	Nahit	1993	75-76	75	Temmuz Ağustos	Vay Sivas Vay	Polemik Tartışma
ERUZ	Nahit	1993	77	41	Eylül	Notlar	Eleştiri
ERUZ	Nahit	1994	84-85	46	Nisan Mayıs	Kirlenme	Polemik Tartışma
ERUZ	Nahit	1994	90-91	9	Ekim Kasım	Gülmek ve Ağlamak	Polemik Tartışma
ERUZ	Nahit	1995	100	11	Ağustos Eylül	İnsanca Yaşamak Varken	Değerlendirme
ESEMENLİ SÖKER	Gönülden	1992	68	14	Aralık	Savaş Sonrası Avusturya Nesri	Makale
ESEMENLİ SÖKER	Gönülden	1993	72	28	Nisan	Attila İlhan'ın Aydın ve Kültür Anlayışı	Makale
ESER ORHAN	Nilgün	1993	69	34	Ocak	Kardeşime Mektuplar Rendez-Vous A Paris	Mektup
EVREN	Ergun	1995	100	64	Ağustos Eylül	Karşı Söylem	Şiir
FERAH	Tülay	1992	62	45	Haziran	Kitaplar/Afiş	Kitap Tanıtımı
FEYİZ	Koray	1992	59	12	Mart	Zaman	Şiir
FİKRİYE	Emine	1996	103	37	Şubat	Dost Tutmak	Öykü
FİKRİYE	Emine	1996	105	24	Nisan Mayıs	Kuma	Öykü
FİKRİYE	Emine	1997	111	33	Eylül	Bibi	Öykü
FRİED	Erich(Çev.: Arife	1995	96-	32	Nisan	İlan	Şiir

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

	Kalender Önel)		97		Mayıs		
FRİED	Erich(Çev.: Arife Kalender Önel)	1995	96- 97	32	Nisan Mayıs	Ayrılma	Şiir
G.	Ozan	1997	112	12	Ekim	ÖnerYağcı ile Söyleşi	Röportaj
GELENCİK	Ragıp	1993	79	15	Kasım	Ayrılık	Şiir
GELENCİK	Ragıp	1993	79	15	Kasım	Cemal Süreya İçin	Şiir
GELENCİK	Ragıp	1993	79	15	Kasım	Ruhi Su İçin	Şiir
GEMİCİ	İrem	1994	88- 89	92	Ağustos Eylül	Senin Adın Aşk	Kitap Tanıtımı
GENÇAY	Güngör	1992	64	43	Ağustos	Kitaplar/Öteyaz	Kitap Tanıtımı
GENÇAY	Güngör	1992	67	48	Kasım	Kitaplar/ Filler Mezarlığı	Eleştiri
GÖKALP	Serap	1995- 1996	102	28	Aralık Ocak	Çekinngen Bir Şarkının Uçuşması	Öykü
GÖKALP	Serap	1997	112	50	Ekim	Kuru Ocak	Öykü
GÖKHAN	Halil	1992	67	24	Kasım	Kopuk Uçurtma	Deneme
GÖKHAN	Halil	1993	75- 76	91	Temmuz Ağustos	Kara Uykuya Son Söz	Sohbet
GÖKHAN	Halil	1994	82- 83	82	Şubat Mart	Güncel Tarih	Deneme
GÖKHAN	Halil	1994	88- 89	88	Ağustos Eylül	Bu Toprak ve Şair	Değerlen- dirme
GÖKHAN	Halil	1995	94- 95	6	Şubat Mart	Göçer Şenlik	Şiir
GÖKHAN	Halil	1995	98- 99	34	Haziran Temmuz	Toplu Ölüm	Öykü
GÖKHAN	Halil	1995	101	23	Ekim Kasım	Büyük Oda	Öykü
GÖKSEL	Orhan	1994	81	50	Ocak	Gözyaşı Vadisi	Şiir
GÖKSEL	Orhan	1994- 1995	92- 93	21	Aralık Ocak	Oyuncaklar	Şiir
GÖKSEL	Orhan	1994- 1995	92- 93	21	Aralık Ocak	Hüzüntü	Şiir
GÖKSEL	Orhan	1994- 1995	92- 93	22	Aralık Ocak	Pelin	Şiir
GÖKSEL	Orhan	1995	94- 95	56	Şubat Mart	Gün Yırtıldı	Şiir
GÖKSEL	Orhan	1995	98- 99	19	Haziran Temmuz	Yorum	Şiir
GÖNENÇ	Tekin	1992	68	38	Aralık	Onlarsız	Şiir
GÖNENÇ	Tekin	1993	77	34	Eylül	Gözlerin	Şiir
GÖNENÇ	Tekin	1995	94- 95	31	Şubat Mart	Şarkılarım	Şiir
GÖR	Sıtkı Salih	1992	59	11	Mart	Omurgamda Yerküre	Şiir
GÖR	Sıtkı Salih	1992	63	40	Temmuz	Omurgamda Yerküre	Şiir
GÖR	Sıtkı Salih	1992	64	19	Ağustos	Omurgamda Yerküre	Şiir

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

GÖR	Sıtkı Salih	1993	75-76	8	Temmuz Ağustos	Söz Sustu	Şiir
GÖR	Sıtkı Salih	1994	88-89	31	Ağustos Eylül	Karyağı	Şiir
GÖR	Sıtkı Salih	1994	88-89	32	Ağustos Eylül	Derin Göl	Şiir
GÖR	Sıtkı Salih	1994	88-89	32	Ağustos Eylül	Vadim mi Yeşildi	Şiir
GÖR	Sıtkı Salih	1994	88-89	33	Ağustos Eylül	Dün Gibi	Şiir
GÖR	Sıtkı Salih	1994	88-89	34	Ağustos Eylül	Uğultulu Tepe-1	Şiir
GÖR	Sıtkı Salih	1994	88-89	34	Ağustos Eylül	Zümrüt	Şiir
GÖR	Sıtkı Salih	1994	88-89	35	Ağustos Eylül	Kendinin Çingenesi	Şiir
GÖR	Sıtkı Salih	1994	88-89	35	Ağustos Eylül	Uğultulu Tepe-2	Şiir
GÖR	Sıtkı Salih	1995	94-95	7	Şubat Mart	Öykü Bitti	Şiir
GÖR	Sıtkı Salih	1995	98-99	4	Haziran Temmuz	Requiem	Şiir
GÖR	Sıtkı Salih	1995-1996	102	22	Aralık Ocak	Siste Buğu	Şiir
GÖR	Sıtkı Salih	1996	105	17	Nisan Mayıs	Erguvan	Şiir
GÖR	Sıtkı Salih	1997	110	32	Ocak Şubat	Sinema	Şiir
GÖR	Sıtkı Salih	1997	111	7	Eylül	Havuzbaşının Gülleri	Şiir
GÖR	Sıtkı Salih	1997	112	44	Ekim	Güldiken Alevler	Şiir
GRANDE	Felix(Çev.: A.Cengiz Büker)	1993	77	6	Eylül	Söz Dinlememeye Övgü	Şiir
GRANDE	Félix (Çev.: A.Cengiz Büker)	1995	94-95	32	Şubat Mart	Korku	Şiir
GÜÇLÜ	Faruk	1993	78	39	Ekim	Sivas Olaylarının Bugün Düşündürdükleri	Polemik Tartışma
GÜÇLÜ	Faruk	1993	79	22	Kasım	Türkiye 'Maganda' İşgali Altında Mıdır?	Polemik Tartışma
GÜÇLÜ	Faruk	1995	94-95	66	Şubat Mart	İntihar Yalanları	Deneme
GÜÇLÜ	Faruk	1995	98-99	16	Haziran Temmuz	Ülkemizde İnsan ve İnsani Değer Yargıları	Polemik Tartışma
GÜL	F.Kadri	1992	59	50	Mart	Ararken	Şiir
GÜL	F.Kadri	1992	67	46	Kasım	Kitaplar/Evet Aşk'ta Şiir Dili	Eleştiri
GÜL	F. Kadri	1996	103	20	Şubat	Çelişkinin Anlamı	Şiir
GÜL	F.Kadri	1994-1995	92-93	77	Aralık Ocak	Şarkı	Şiir
						Toplumsal	

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

GÜL	F.Kadri	1995	94-95	69	Şubat Mart	Yozlaşmaya Şiirle Başkaldırı: "Yağmuru Yıkadılar"	Eleştiri
GÜLDAL	Bülent	1992	62	37	Haziran	Halk Bahçesi/ Dertli	Biyografi
GÜLDAL	Bülent	1992	63	34	Temmuz	Halk Bahçesi/ Aşık Ömer	Biyografi
GÜLDAL	Bülent	1992	64	30	Ağustos	Halk Bahçesi	Biyografi
GÜLDAL	Bülent	1993	79	32	Kasım	Atatürk'le Söyleşi	Polemik Tartışma
GÜLDAL	Bülent	1994	84-85	80	Nisan Mayıs	"Yüreğin Sesi Zeytin Ülkesi" ve Mehmet Başaran	Kitap Tanıtımı
GÜLDAL	Bülent	1995	96-97	65	Nisan Mayıs	Henri-Frédéric Blanc ve Yırtıcıların Alacakaranlıkta Savaşı	Kitap Tanıtımı
GÜLEÇ	Güler Meriçkan	1993	72	9	Nisan	Şimdi	Şiir
GÜLER	Hatice	1994	86-87	81	Haziran Temmuz	Anne Bana Madımak Tohumu Gönder	Mektup
GÜNBAŞ	Ahmet	1997	110	45	Ocak Şubat	Gecede	Şiir
GÜNBAŞ	Ahmet	1997	111	44	Eylül	Buğusu Tüten Söyleşiler	Kitap Tanıtımı
GÜNEL	Burhan	1992	57	4	Ocak	Cumhuriyet'imizi Geri İstiyoruz	Polemik Tartışma
GÜNEL	Burhan	1992	60	7	Nisan	Sevgi Aşk ve Tutku Üzerine	Deneme
GÜNEL	Burhan	1992	67	18	Kasım	Günlerden	Anı
GÜNEL	Burhan	1992	67	40	Kasım	Kitap Notları	Eleştiri
GÜNEL	Burhan	1992	68	23	Aralık	Osmannuri	Öykü
GÜNEL	Burhan	1993	69	30	Ocak	Zeynep Aliye'ye Sorular	Röportaj
GÜNEL	Burhan	1993	70	31	Şubat	Köpekbalıkları	Öykü
GÜNEL	Burhan	1993	72	3	Nisan	Yazar Kitap Okur İlişkileri	Sohbet
GÜNEL	Burhan	1993	73	2	Mayıs	Post-Modernizm Üzerine	Deneme
GÜNEL	Burhan	1993	75-76	80	Temmuz Ağustos	Sivas Günlüğü	Günlük
GÜNEL	Burhan	1993	78	43	Ekim	Bir Öykücü Dosta Mektup	Mektup
GÜNEL	Burhan	1993	79	10	Kasım	"Öyküler" Kitabı Üstüne Feyza Hepçilingir'e Sorular	Röportaj
GÜNEL	Burhan	1993	80	16	Aralık	Günlerden	Günlük
GÜNEL	Burhan	1994	81	3	Ocak	Bağımsızlıktan Bağımlılığa Uzanan Süreçte Türkiye'de	İnceleme

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

						Edebiyat ve Sanat	
GÜNEL	Burhan	1994	82-83	33	Şubat Mart	Söylence	Öykü
GÜNEL	Burhan	1994	86-87	71	Haziran Temmuz	Karanfil ve Hançer	Öykü
GÜNEL	Burhan	1994	88-89	1	Ağustos Eylül	Yine Postmodernizm Üzerine	Deneme
GÜNEL	Burhan	1994	88-89	28	Ağustos Eylül	Gülsüm Akyüz'e Sorular	Röportaj
GÜNEL	Burhan	1994-1995	92-93	5	Aralık Ocak	Düşünce Özgürlüğü ve Devlet-Aydın Çatışması	Polemik Tartışma
GÜNEL	Burhan	1995	94-95	27	Şubat Mart	Özüne Dönük Bir Ressam : Şeref Bigalı	Eleştiri
GÜNEL	Burhan	1995	96-97	34	Nisan Mayıs	Özgün Bir Sanatçı: Mustafa Ayaz	Eleştiri
GÜNEL	Burhan	1995	98-99	37	Haziran Temmuz	Evrenselliğin Peşinde Bir Ressam Kayıhan Keskinok	Eleştiri
GÜNEL	Burhan	1995	100	75	Ağustos Eylül	Yüzüncü Sayı Nedeniyle Karşı'ya İlişkin Birkaç Söz	Değerlendirme
GÜNEL	Burhan	1995	101	28	Ekim Kasım	Renklerin Devinimi ve Ali Candaş	Eleştiri
GÜNEL	Burhan	1995	101	29	Ekim Kasım	İzmir Tutkunu Bir Ressam: Fahri Sümer	Eleştiri
GÜNEL	Burhan	1995	101	35	Ekim Kasım	Edebiyatçılar Derneği 4.Olağan Genelkurulu Konuşması	Nutuk
GÜNEL	Burhan	1995	101	53	Ekim Kasım	Edebiyatçılar Derneği Kurultayında Dile Getirilmemiş Kişisel Görüşlerim	Değerlendirme
GÜNEL	Burhan	1995-1996	102	27	Aralık Ocak	İki Ressam	Eleştiri
GÜNEL	Burhan	1996	103	49	Şubat	Lacivert Büyücü	Eleştiri
GÜNEL	Burhan	1996	105	3	Nisan Mayıs	Postmodernist Görüşün Günümüz Koşullarında Dünyadaki ve Ülkemizdeki Anlamı	Deneme
					Nisan	Benzer Romanlar: Bir Karşılaştırma(Ses	

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

GÜNEL	Burhan	1996	105	37	Mayıs	Sese Karşı-Bir Düşün Gecesi)	İnceleme
GÜNEL	Burhan	1996	106	34	Haziran Temmuz	İnsanı Güzelleştiren Resimler	Eleştiri
GÜNEL	Burhan	1996	106	50	Haziran Temmuz	Bir Karşılaştırma (Adalet Ağaoğlu/Aldous Huxley)	İnceleme
GÜNEL	Burhan	1996	107	2	Ağustos Eylül	Ateş Yılları	Polemik Tartışma
GÜNEL	Burhan	1996	107	28	Ağustos Eylül	M.Sadık Aslankara ile Söyleşi	Röportaj
GÜNEL	Burhan	1996	107	51	Ağustos Eylül	Bir Karşılaştırma (Adalet Ağaoğlu/Aldous Huxley)	İnceleme
GÜNEL	Burhan	1996	108	60	Ekim Kasım	Sevgiyi İyi Bilen ve Öykülerine Sindiren Yazar	Değerlendirme
GÜNEL	Burhan	1996	108	67	Ekim Kasım	Günlerden	Günlük
GÜNEL	Burhan	1996	109	33	Aralık	Burhan Günel'in "Eski Desenler" Adındaki Romanı ve Başka Kitapları ile Pınar Kür'ün Bitmeyen Aşk" Adlı Romanı Arasındaki Benzerlikler	İnceleme
GÜNEL	Burhan	1997	110	15	Ocak Şubat	Burhan Günel'in "Eski Desenler" Adındaki Romanı ve Başka Kitapları ile Pınar Kür'ün Bitmeyen Aşk" Adlı Romanı Arasındaki Benzerlikler	İnceleme
GÜNEL	Burhan	1997	111	45	Eylül	Eski Desenler/ Bitmeyen Aşk Benzerliği ve Ötekiler...	İnceleme
GÜNEL	Burhan	1997	112	26	Ekim	Tekin	Öykü
GÜNEL	Burhan	1997	112	56	Ekim	Eylül Yangını	Eleştiri
GÜNEL	Burhan	1997	112	59	Ekim	Yazarlık Bilinci Sorumluluk ve Bir İnsan-Bir Şair:Nusret Kemal Otyam	Eleştiri
GÜREL	Ziya	1992	65	32	Eylül	Gerçeği Düşlerde Aramak	Öykü

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

GÜRELİ	Nail	1996	106	25	Haziran Temmuz	Akro Sevda	Şiir
GÜRELİ	Nail	1996	106	25	Haziran Temmuz	Guguklu Saat	Şiir
GÜRELİ	Nail	1996	106	26	Haziran Temmuz	Yaşamak ya da Yaşamamak	Şiir
GÜRELİ	Nail	1996	106	26	Haziran Temmuz	Fotoğraflar	Şiir
GÜVEN	Metin	1992	61	11	Mayıs	Gölge	Şiir
GÜVEN	Metin	1992	62	8	Haziran	Uçurumlarda Kanayan	Şiir
GÜVEN	Metin	1994	88- 89	18	Ağustos Eylül	Eski Yazlar	Şiir
GÜVEN	Metin	1995- 1996	102	5	Aralık Ocak	Kuş	Şiir
GÜZEL	Muhammet	1994	90- 91	59	Ekim Kasım	Başarısız Bir 'Hoşça kal' Denemesi	Şiir
HABORA	Bülent	1992	57	41	Ocak	Görüntü: İstanbul'dan Şundan Bundan	Polemik Tartışma
HABORA	Bülent	1992	60	34	Nisan	Görüntü: İstanbul'dan Şundan Bundan	Polemik Tartışma
HABORA	Bülent	1992	62	18	Haziran	Görüntü: İstanbul'dan Şundan Bundan	Değerlen- dirme
HABORA	Bülent	1992	63	44	Temmuz	Görüntü	Değerlen- dirme
HABORA	Bülent	1992	66	39	Ekim	Görüntü	Polemik Tartışma
HABORA	Bülent	1992	67	38	Kasım	Görüntü	Değerlen- dirme
HABORA	Bülent	1993	69	38	Ocak	İzmir Mektubu: Anadolu'nun Sesi	Polemik Tartışma
HABORA	Bülent	1993	5-7	77	Temmuz Ağustos	Tetanos	Polemik Tartışma
HABORA	Bülent	1994	82- 83	92	Şubat Mart	İzmir Mektubu:Ege'de Şenlikli Günler	Anı
HAKKI	Ruşen	1992	59	20	Mart	Defter Arasında Bir Kuru Çiçek	Şiir
HAKKI	Ruşen	1992	64	4	Ağustos	Körfezden	Anı
HAKKI	Ruşen	1993	73	50	Mayıs	Bilinçaltı Oyunu	Şiir
HAKKI	Ruşen	1994	81	41	Ocak	İstanbul'da Bursa'da	Günlük
HAKKI	Ruşen	1994	90- 91	17	Ekim Kasım	Uzun Yürüyüş	Şiir
HAKKI	Ruşen	1994- 1995	92- 93	61	Aralık Ocak	Karanfil ve Hançer	Kitap Tanıtımı
HALİL	İlyas	1992	62	30	Haziran	Boro	Öykü

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

HAŞAL	Hilmi	1995	101	62	Ekim Kasım	Tün Saati	Şiir
HAŞAL	Hilmi	1996	105	22	Nisan Mayıs	Oyuncu	Şiir
HATİBOĞLU	Aydın	1995	101	12	Ekim Kasım	Rıfat Ilgaz Bana Kitabını Gönderdi	Anı
HATİPOĞLU	Aydın	1992	61	18	Mayıs	Bahar Şarkısı	Şiir
HATİPOĞLU	Aydın	1992	63	11	Temmuz	Kuyruk	Şiir
HATİPOĞLU	Aydın	1992	66	26	Ekim	Ansiklopedide Öznellik	Eleştiri
HATİPOĞLU	Aydın	1992	67	2	Kasım	Öz Yaşam	Şiir
HATİPOĞLU	Aydın	1994	82- 83	20	Şubat Mart	Susku	Şiir
HATİPOĞLU	Aydın	1994	82- 83	21	Şubat Mart	Kırgın	Şiir
HATİPOĞLU	Aydın	1994	82- 83	22	Şubat Mart	Nevruz ve Eros	Şiir
HATİPOĞLU	Aydın	1996	104	11	Mart	Analar	Şiir
HATİPOĞLU	Ö.Faruk	1996	107	64	Ağustos Eylül	Uyuyunca	Şiir
HOVE	Chenjerai (Çev.: Hüseyin Pekin)	1995	96- 97	50	Nisan Mayıs	Marita	Öykü
HÜNALP	Ayhan	1993	77	43	Eylül	Kaan İnce'nin "Gizdüşüm"ü	Eleştiri
HYTİER	Jean(Çev.: Yakup Şahan)	1992	57	26	Ocak	Roman Sanatı:IV Düşüm (İntrigue) ve Kompozisyon	Deneme
HYTİER	Jean(Çev.: Yakup Şahan)	1992	58	12	Şubat	Roman Sanatı:V Anlatım ve Biçim	Deneme
İLGAZ	Rıfat	1993	74	10	Haziran	Başlıksız	Mektup
İÇÖZ	Nursel	1992	61	32	Mayıs	Angus Wilson Üzerine	Makale
İDİL	A.Mümtaz	1994	82- 83	23	Şubat Mart	Kendime Dair	Değerlen- dirme
İDİL	A.Mümtaz	1994	90- 91	45	Ekim Kasım	Alışılmadık Bir Diyalog	Öykü
İDİL	Mümtaz	1996	105	18	Nisan Mayıs	Martı	Eleştiri
İMZASIZ	İmzasız	1992	59	27	Mart	Ahmet Say'la Müzik Üzerine Bir Konuşma	Röportaj
İMZASIZ	İmzasız	1992	60	49	Nisan	Edebiyatçılar Derneği Kuruldu	Duyuru
İMZASIZ	İmzasız	1992	63	18	Temmuz	Ressam Bülent Burgaç'la Kısa Bir Söyleşi	Röportaj
İMZASIZ	İmzasız	1992	66	24	Ekim	Ziya Gürel'e Sorular	Röportaj
İMZASIZ	İmzasız	1993	70	2	Şubat	Uğur Mumcu'yu da Öldürdüler	Kınama

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

İMzasız	İmzasız	1993	70	3	Şubat	Ölümünün Dokuzuncu Yılında Hasan Hüseyin'i Anıyoruz	Şiir
İMzasız	İmzasız	1993	75-76	28	Temmuz Ağustos	Basından Seçme Yazılar	Haber Yazıları
İMzasız	İmzasız	1995	100	57	Ağustos Eylül	Sevda Yüksel'le Söyleşi	Röportaj
İMzasız	İmzasız	1995	101	47	Ekim Kasım	Yeniden Yapılanma İçin Girişim	Değerlendirme
İMzasız	İmzasız	1996	108	5	Ekim Kasım	Oktay Akbal	Biyografi
İNCE	Kaan	1992	58	10	Şubat	Ölümün Oğlu	Şiir
İNCE	Kaan	1992	58	11	Şubat	Doğum	Şiir
İNCE	Özdemir	1992	61	17	Mayıs	Mektup	Mektup
İNCE	Kaan	1992	66	1	Ekim	Gecede	Şiir
İNCE	Kaan	1992	66	2	Ekim	Deniz	Şiir
İNCE	Kaan	1992	66	3	Ekim	Pus Gecenin Zemin Katı	Şiir
İNCE	Kaan	1992	66	3	Ekim	Gezginin Üç Tılsımı	Şiir
İNCİLAY	İncilay	1992	64	26	Ağustos	Bir Çırpıda	Şiir
İSİMSİZ	İsimsiz	1996	103	47	Şubat	Telif Hakları Davaları Edebiyat Alanında da Yoğunlaşıyor	Polemik Tartışma
İZGÖREN	A.Hicri	1992	60	50	Nisan	Suskun	Şiir
İZGÜ	Sevin	1992	57	35	Ocak	Ebe Nine	Öykü
İZGÜ	Sevin	1992	61	43	Mayıs	Yazgıcı Toplumun Sanatçısı	Polemik Tartışma
İZGÜ	Sevin	1992	63	42	Temmuz	Çocuk	Öykü
İZGÜ	Sevin	1992	67	35	Kasım	Yitik	Öykü
İZGÜ	Sevin	1993	70	42	Şubat	Nasıl Eğleniyoruz?	Değerlendirme
İZGÜ	Muzaffer	1994	84-85	24	Nisan Mayıs	Eski Türk	Öykü
İZGÜ	Muzaffer	1996	107	7	Ağustos Eylül	Mahkeme Duvarı	Öykü
KABA	Betül	1994-1995	92-93	24	Aralık Ocak	Karışık İş	Şiir
KADEMOĞLU	Mustafa	1993	73	35	Mayıs	Osman Bolulu'yla Hayat Yollarında	Röportaj
KADEMOĞLU	Mustafa	1996	104	44	Mart	Yıldız'ın Kitapları	İnceleme
KAFALI	Serkan	1995	96-97	31	Nisan Mayıs	Yaz Dostum	Şiir
KAFALI	Serkan	1995	100	71	Ağustos Eylül	Üç Mektup Yazdım Üç Ayrı Güne	Şiir
KAKO	Hayri	1993	69	40	Ocak	Bedeli Ödenmiştir Aşk ve Acı	Eleştiri
KAKO	Hayri	1993	73	19	Mayıs	Amytis	Şiir

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

KAKO	Hayri	1994	84-85	48	Nisan Mayıs	Şiir İnsandır	Deneme
KAKO	Hayri	1994-1995	92-93	43	Aralık Ocak	Uy Havar: Bir Ahmed Arif Senfonisi	İnceleme
KAKO	Hayri	1996	104	39	Mart	Kemiksiz Şiir	Eleştiri
KAKO	Hayri	1996	105	26	Nisan Mayıs	Değil Şiir	Şiir
KALE	Muzaffer	1994	88-89	70	Ağustos Eylül	Çiçek Çıkıyor Yüzümdeki Çocuk	Şiir
KALE	Muzaffer	1995	96-97	53	Nisan Mayıs	Rücû	Şiir
KALENDER ÖNEL	Arife	1992	62	50	Haziran	Sel Suları	Şiir
KALENDER ÖNEL	Arife	1992	66	12	Ekim	Ölümdür Korkusu Önce Gelen	Şiir
KALENDER ÖNEL	Arife	1992	67	12	Kasım	Kuş Kanadı	Şiir
KALENDER ÖNEL	Arife	1993	70	7	Şubat	Sürgün	Şiir
KALENDER ÖNEL	Arife	1993	70	8	Şubat	İz Sürmektir Yaşamak	Şiir
KALENDER ÖNEL	Arife	1993	75-76	78	Temmuz Ağustos	"Kan Sıçramış Bir Kitapta"	Polemik Tartışma
KALENDER ÖNEL	Arife	1994	82-83	84	Şubat Mart	Ölüme Direnç	Şiir
KALENDER ÖNEL	Arife	1994	82-83	84	Şubat Mart	Yüreğim Yanıktır	Şiir
KALENDER ÖNEL	Arife	1994	82-83	85	Şubat Mart	Körlüğün Kollarında	Şiir
KALENDER ÖNEL	Arife	1992	60	31	Nisan	Geviş Getiriyor Gece	Şiir
KARA	Betül	1993	70	9	Şubat	Sevginin Don Kışot'u Olmak	Deneme
KARA	Nil	1996	108	64	Ekim Kasım	"Suçumuz İnsan Olmak"	Kitap Tanıtımı
KARABULUT	Özcan	1994	82-83	69	Şubat Mart	Yalnızlıktan Yalnızlığa Fısıldanan Sözcükler	Öykü
KARABULUT	Özcan	1995	101	39	Ekim Kasım	Edebiyatçılar Derneği 4.Olağan Genelkurulu Konuşması	Nutuk
KARAÇOBAN	Aytekin	1992	67	36	Kasım	Aşk İçin	Şiir
KARADAYI	İsmet Kemal	1994	81	46	Ocak	Kürdili Hayat'yılarda Hicazkar	Şiir
KARADAYI	İsmet Kemal	1995	94-95	29	Şubat Mart	Yok-sun	Şiir
KARADAYI	İsmet Kemal	1995	96-97	59	Nisan Mayıs	Dağlar Gibi Dağlarca	Değerlendirme
KARADAYI	İsmet Kemal	1995	98-	17	Haziran	"Geçim Dünyası"nın	Polemik

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

			99		Temmuz	Umut	Tartışma
KARAKUŞ	Hidayet	1992	57	39	Ocak	Birey Mi Bireyci Mi?	İnceleme
KARAKUŞ	Hidayet	1993	75- 76	9	Temmuz Ağustos	Cehennemde Yedi Saat Dostlarla Buluşmaya Gidiyoruz	Anı
KARAKUŞ	Hidayet	1993	79	46	Kasım	"Aykırı Yaşamak"	Eleştiri
KARAKUŞ	Hidayet	1994	82- 83	4	Şubat Mart	Kalpağını Arayan Şehit	Şiir
KARAKUŞ	Hidayet	1994- 1995	92- 93	64	Aralık Ocak	Şiir Sıcağı	Eleştiri
KARAKUŞ	Hidayet	1995	96- 97	64	Nisan Mayıs	Doğan Öz'ün Şiirleri	Eleştiri
KARAKUŞ YURTTAŞ	Hidayet Hüseyin	1993	77	21	Eylül	Yurttaş'la Karakuş Birbirlerine Sordular	Röportaj
KARAS	Nursen	1993	69	22	Ocak	Kaybolan Kurbağa	Öykü
KARAS	Nursen	1993	71	8	Mart	Kadının Kısır Döngüsü	Polemik Tartışma
KARAS	Nursen	1993	77	26	Eylül	Bodrum Türküleri 2:Hayıtlının Hörtü'sü	İnceleme
KARŞI	Karşı	1992	64	1	Ağustos	Cevdet Kudret de Gitti	Değerlen- dirme
KARŞI	Karşı	1992	64	20	Ağustos	İncilay'a Sorular	Röportaj
KAT	Aygül	1992	58	39	Şubat	"Bir"i Öğrendik	Sohbet
KAVUKÇU	Cemil	1992	63	32	Temmuz	İllâki	Anı
KAVUKÇU	Cemil	1993	71	23	Mart	Anı Hepsi Anı	Öykü
KAYA	Burhanettin	1994	90- 91	63	Ekim Kasım	Coğrafyam Sığar Mı Atlaslara?	Şiir
KAYABAY	Bilal	1995	100	81	Ağustos Eylül	Ay Bedirse	Şiir
KEMAL	İsmet	1992	62	9	Haziran	Dipnotsuz Şiirler	Şiir
KEMAL	Orhan	1993	74	18	Haziran	Eski Plak	Öykü
KEMAL	Ali	1996	105	32	Nisan Mayıs	Hasır Fötr Şapka	Öykü
KESKİN	Tuğrul	1996	103	2	Şubat	İlayda	Şiir
KESKİNOK	Kayıhan	1994	86- 87	9	Haziran Temmuz	Desen ve Çizgisel Biçimlendirmenin Eğitimi	İnceleme
KESKİNOK	Kayıhan	1995	94- 95	12	Şubat Mart	Özdeksel Renkçilik Bireşimci Renkçilik	Makale
KILIÇ	Hüseyin	1994- 1995	92- 93	16	Aralık Ocak	Müslüman Kadını	Deneme
KILIÇ	Mehmet	1995	96- 97	55	Nisan Mayıs	Akdeniz'e Monolog	Şiir
KILIÇ	Hüseyin	1997	110	34	Ocak Şubat	Teshîl-i Teehhül	Kitap Tanıtımı
					Ekim	Edebiyatçılar Derneğinin	Değerlen-

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

KIVRAK	Ali Osman	1995	101	57	Kasım	Dördüncü Olağan Genel Kurulundan İzlenimler	dirme
KIYAFET	Hasan	1994	84-85	51	Nisan Mayıs	Ben Londra'da İken	Gezi Yazısı
KIYAT	Mehmet	1992	57	24	Ocak	Şiirler	Şiir
KIYAT	Mehmet	1992	57	25	Ocak	İkilikler	Şiir
KIYAT	Mehmet	1993	70	27	Şubat	Sokak Satıcıları	Şiir
KIYAT	Mehmet	1993	77	18	Eylül	Körçükarın Karanlığı	Şiir
KIYAT	Mehmet	1993	79	14	Kasım	Hüzün ve Öfke	Şiir
KIYAT	Mehmet	1994	82-83	14	Şubat Mart	İpeğin Sesi	Şiir
KIYAT	Mehmet	1994	84-85	11	Nisan Mayıs	Gül ve Defne	Şiir
KIYAT	Mehmet	1994	86-87	22	Haziran Temmuz	Gecenin Camı Çatlak	Şiir
KIYAT	Mehmet	1994	88-89	14	Ağustos Eylül	Çıkmaz Sokak	Şiir
KIYAT	Mehmet	1994	88-89	15	Ağustos Eylül	Eşref Üren'le Söyleşi	Röportaj
KIYAT	Mehmet	1994	90-91	16	Ekim Kasım	Şafağın Sesi	Şiir
KIYAT	Mehmet	1994-1995	92-93	12	Aralık Ocak	İkilikler	Şiir
KIYAT	Mehmet	1995	94-95	24	Şubat Mart	Gölgesine Oturan Güneş	Şiir
KIYAT	Mehmet	1995	96-97	8	Nisan Mayıs	Yaşadığımız	Şiir
KIYAT	Mehmet	1995	96-97	11	Nisan Mayıs	Yüreğim Yüreğim Doyumsuzluk	Şiir
KIYAT	Mehmet	1995	100	40	Ağustos Eylül	Yüreğim Yüreğim Doyumsuzluk	Şiir
KIYAT	Mehmet	1995	101	6	Ekim Kasım	Güneşini Kaynatıyor Deniz	Şiir
KIYAT	Mehmet	1996	104	10	Mart	Gizimiz	Şiir
KIYAT	Mehmet	1996	105	2	Nisan Mayıs	Güneş ve Yaşam İçin İkilikler	Şiir
KIYAT	Mehmet	1997	111	2	Eylül	Sesler	Şiir
KIZAL	Merih	1993	69	27	Ocak	Simten	Öykü
KIZILTOPRAK	Kemal	1993	69	6	Ocak	Ayna Suretleri I	Şiir
KIZILTOPRAK	Kemal	1993	69	8	Ocak	Ayna Suretleri II	Şiir
KIZILTOPRAK	Kemal	1993	69	9	Ocak	Ayna Suretleri III	Şiir
KIZILTOPRAK	Kemal	1993	69	10	Ocak	Ayna Suretleri IV	Şiir
KOLBÜKEN	Bilâl	1996	107	58	Ağustos Eylül	İlayda 1	Şiir
KOLBÜKEN	Bilal	1997	112	44	Ekim	Yağmurlu Bir Gün	Şiir
KORAY	Yunus	1992	57	50	Ocak	Sarkaç	Şiir
KORAY	Yunus	1993	80	15	Aralık	Göge Çekilmenin Şiiri	Şiir
KORAY	Yunus	1993	80	15	Aralık	Öte Ayna Şiiri	Şiir
KORKMAZ	Şahbender	1993	71	38	Mart	Fışlılar'e	Şiir
KORKMAZ	Şahbender	1993	71	38	Mart	Vurulmuş Vurkaç	Şiir
KORKMAZ	Şahbender	1993	71	38	Mart	Körkütük	Şiir
KORKMAZ	Şahbender	1993	71	38	Mart	Manşet	Şiir

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

KORYÜREK	Ceylan	1996	103	43	Şubat	Şiir ve Şeytan	Şiir
KORYÜREK	Ceylan	1996	103	44	Şubat	Yalnızlığında	Şiir
KORYÜREK	Ceylan	1996	103	44	Şubat	Tut Elimi	Şiir
KORYÜREK	Ceylan	1996	105	31	Nisan Mayıs	Aşk Üstüne	Şiir
KORYÜREK	Ceylan	1996	109	15	Aralık	Kısa Bir Düş	Şiir
KORYÜREK	Ceylan	1996	109	15	Aralık	Sonrasızlık ve Cellat	Şiir
KÖSE	Hüseyin	1994- 1995	92- 93	40	Aralık Ocak	Hüzünçağ	Şiir
KÖSE	Hüseyin	1995- 1996	102	25	Aralık Ocak	O Kara Veba Yılları	Şiir
KÖSE	Hüseyin	1996	103	38	Şubat	Biçimsiz Bir Kuş Tüner Yalnızlığıma	Şiir
KÖZ	Mustafa	1992	68	26	Aralık	Kör At	Şiir
KÖZ	Mustafa	1994	84- 85	38	Nisan Mayıs	Drim Nehri	Şiir
KÖZ	Mustafa	1995	94- 95	8	Şubat Mart	Gül Gazel	Şiir
KURADA	Zeynep	1995	100	70	Ağustos Eylül	...Bilsen	Şiir
KURT	Esat	1997	110	39	Ocak Şubat	Dün Bitirdim Askerliği	Şiir
KUŞKAYA	Hayrünnisa	1994- 1995	92- 93	69	Aralık Ocak	Yusuf Alper'in Yeni Şiirleri	Eleştiri
KUŞKAYA	Hayrünnisa	1995	98- 99	65	Haziran Temmuz	Acının Koyaklarında İki Kitap	Eleştiri
KUŞKAYA	Hayrünnisa	1996	104	42	Mart	"Albatroslar Yüksek Uçar"	Eleştiri
KUŞKAYA	Hayrünnisa	1996	107	60	Ağustos Eylül	"Selgesus'ta Buse"	Kitap Tanıtımı
KUŞKAYA,	Hayrünnisa	1994	90- 91	4	Ekim Kasım	Atatürk'ü Anmak	Polemik Tartışma
KUTLAR	Berna	1993	77	35	Eylül	Leylâklar	Öykü
KUTLAR	Berna	1993	77	36	Eylül	Gözlerim Ellerind	Öykü
KUTLAR	Berna	1994	86- 87	78	Haziran Temmuz	Mahzun Mor Menekşe	Öykü
KUTLAR	Berna	1994	86- 87	79	Haziran Temmuz	Oyun	Öykü
KUTLAR	Onat	1994- 1995	92- 93	3	Aralık Ocak	Bir Cetvel İçin İkinci Eleştirisi	Şiir
KUTLAR	Berna	1995	100	45	Ağustos Eylül	Dönüş	Öykü
KUTLAR	Berna	1996	104	3	Mart	Onat Kutlar	Değerlen- dirme
KUTLAR	Berna	1996	106	36	Haziran Temmuz	Şimdi Gitme Zamanı	Öykü
KUTLAR	Berna	1996	109	29	Aralık	Kemal Ateş ile Söyleşi	Röportaj
KÜLEBİ	Cahit	1997	111	66	Eylül	Tereke	Şiir
LAMARTİN	A.(Çev.: Bilal İlhan)	1993	74	30	Haziran	Sonbahar	Şiir
LİSLE	Leconte (Çev.:M.	1992	64	8	Ağustos	Filler	Şiir

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

	Mümtaz Tuzcu)						
LİSLE	Leconte (Çev.:M. Mümtaz Tuzcu)	1992	64	10	Ağustos	Öğle	Şiir
MANDELA	Zindzi (Çev.: Hüseyin Pekin)	1994	86-87	27	Haziran Temmuz	Babamı Düşlüyorum	Şiir
MANDELA	Zindzi (Çev.: Hüseyin Pekin)	1994	86-87	28	Haziran Temmuz	Soweto Sokaklarından Bilinmeyen Bir Dere Akıyor	Şiir
MANDELA	Zindzi (Çev.: Hüseyin Pekin)	1994	86-87	29	Haziran Temmuz	Kadınlar	Şiir
MENEMENCİOĞLU	Muazzez	1993	80	4	Aralık	Yerleşik Yargılar	Şiir
MENEMENCİOĞLU	Muazzez	1994	82-83	77	Şubat Mart	Muazzez Menemencioğlu Tansu Bele'yle Söyleşiyor	Röportaj
MENEMENCİOĞLU	Muazzez	1994	86-87	23	Haziran Temmuz	Buluşacağımız Günün Gecesi	Şiir
MENEMENCİOĞLU	Muazzez	1994	88-89	76	Ağustos Eylül	Bir Konak Bir Ömür Bir Devir	Kitap Tanıtımı
MENEMENCİOĞLU	Muazzez	1995	98-99	7	Haziran Temmuz	Yirmi Beşinci Sanat Yılında "Karanfil ve Hançer" Adlı Yeni Kitabı Nedeniyle Burhan Günel'e Sorular	Röportaj
MENEMENCİOĞLU	Muazzez	1997	111	21	Eylül	Doğu Perinçek ile Söyleşi	Röportaj
MENEMENCİOĞLU	Muazzez	1997	112	3	Ekim	Yekta Güngör Özden'le "Çağrı Özgürlüğe Barışa Mutluluğa ve "Yüreğim Güneş" Adlı Kitapları Üstüne Bir Söyleşi	Röportaj
MENEMENCİOĞLU	Muazzez	1997	112	10	Ekim	Noktalanmaz Umut	Şiir
MERİÇKAN	Güler	1995	100	16	Ağustos Eylül	Aziz'ce	Şiir
MERİÇKAN	Güler	1995	100	17	Ağustos Eylül	Aziz Bir Tanı	Şiir
MERİÇKAN GÜLEÇ	Güler	1992	63	16	Temmuz	Telleri Şaha Kaldıran Usta	Şiir
MERİÇKAN GÜLEÇ	Güler	1994	88-89	78	Ağustos Eylül	Nisan Dönencesi	Şiir
MERİÇKAN GÜLEÇ	Güler	1995	96-97	40	Nisan Mayıs	Düğüm İşi	Şiir

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

MERİÇKAN GÜLEÇ	Güler	1996	103	11	Şubat	"Hâlâ Bir Yerleri Kanyor Dünyamızın Truva'nın Kırılması Elleri " Adlı Şiir Kitabı Üzerine Nusret Kemal Otyam'la Söyleşi	Röportaj
MERİÇKAN GÜLEÇ	Güler	1997	110	9	Ocak Şubat	Muazzez İlmiye Çığ ile Söyleşi "Tarih Sümer'de Başlar"	Röportaj
MERİÇKAN GÜLEÇ	Güler	1997	112	60	Ekim	"Yirminci Yüzyıl Ağrıları"	Eleştiri
MERİÇKAN GÜLEÇ	Güler	1992	60	33	Nisan	Pembesi Çingene Olan	Şiir
MERİÇKAN GÜLEÇ	Güler	1992	65	50	Eylül	Gül Zamanı	Şiir
MERİÇKAN GÜLEÇ	Güler	1993	75- 76	89	Temmuz Ağustos	Tanıklığımızdır!	Şiir
MERT	Necati	1992	61	21	Mayıs	Aksi Halde Beyhudedir	Polemik Tartışma
MICHAUX	Henri (Çev.: Nedim Kula)	1993	69	3	Ocak	Şairler Yolculuk Yapar	Deneme
MICHAUX	Henri (Çev.: Nedim Kula)	1993	72	10	Nisan	Düşler Çağı	Sohbet
MINTZURİ	Hagop(Çev.: Nurhan Büyük Kürkçüyan)	1996	106	43	Haziran Temmuz	Onun Tadı	Öykü
MICHAUX	Henri (Çev.: Nedim Kula)	1992	60	24	Nisan	Mutsuzlukta Huzur	Şiir
MICHAUX	Henri (Çev.: Nedim Kula)	1992	64	2	Ağustos	Ölüm Şarkısı	Deneme
MİNİBAŞ	Türkel	1992	65	4	Eylül	Aya Giderken Afrika'yı Görmek	Polemik Tartışma
MİNİBAŞ	Türkel	1993	70	23	Şubat	Savarona	Mektup
MİNİBAŞ	Türkel	1993	71	1	Mart	Senede Bir Gün	Polemik Tartışma
MİNİBAŞ	Türkel	1993	77	39	Eylül	Olduğun Kadar Varsın!	Öykü
MUSTAFA	Ali	1992	67	25	Kasım	Gökyüzüne Yakışan	Şiir
MUSTAFA	Ali	1994	90- 91	39	Ekim Kasım	Genel Yayın Yönetmeni Şair Gündoğdu Sanımer'le Söyleşi	Röportaj
MUTLU	Ayten	1993	71	5	Mart	Armağan Ben ve Kuşlar	Şiir
MUTLU	Ayten	1993	79	24	Kasım	O Düşler	Şiir
N.	Ozan	1993	70	26	Şubat	Dur	Şiir

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

NAMDAR	Osman	1994	88-89	80	Ağustos Eylül	Prematüre	Şiir
NAZLI	Berrin	1994	90-91	66	Ekim Kasım	Vatan Sağ Olsun	Şiir
NAZLI	Berrin	1994	90-91	66	Ekim Kasım	Yıkmayalım	Şiir
NAZLI	Berrin	1995	94-95	50	Şubat Mart	Anne Yüreği	Şiir
NAZLI	Berrin	1997	110	50	Ocak Şubat	İzmir Hatırası	Şiir
NECDET	Ahmet	1992	57	30	Ocak	Gün Yüzleri-I	Şiir
NECDET	Ahmet	1992	59	10	Mart	Gün Yüzleri-II	Şiir
NEMLİ	Sema	1997	110	54	Ocak Şubat	Merhaba Tatlı Çocuk	Şiir
NERUDA	Pablo(Çev.: Aytekin Karaçoban	1994	84-85	3	Nisan Mayıs	Macchu Picchu Dorukları	Şiir
NESİN	Aziz	1992	60	1	Nisan	Ölümsüz Yuvarlak Yonutla Ölümlü Sivri Adam	Şiir
NESİN	Aziz	1992	60	2	Nisan	Ameliyat Masası	Şiir
NESİN	Aziz	1993	75-76	18	Temmuz Ağustos	Sivas Konuşması	Nutuk
NESİN	Aziz	1993	78	1	Ekim	Tek Sahteciliğim	Şiir
NESİN	Aziz	1993	78	2	Ekim	Yetmiş Sekiz Yaşında Düello	Şiir
NESİN	Aziz	1994	84-85	2	Nisan Mayıs	Ölmek ve Olmak	Şiir
NİTTER	Fahrettin K.	1992	61	48	Mayıs	Kitaplar/"Hayret Bi'sey Yaa!"vaşlı	Eleştiri
NİTTER	Fahrettin K.	1992	63	45	Temmuz	Kitaplar/"Baraka" Üzerine Birkaç Söz	Kitap Tanıtımı
NİTTER	Fahrettin K.	1992	64	46	Ağustos	Kitaplar/Şair "Bilge Zakkum"dur	Kitap Tanıtımı
NİTTER	Fahrettin K.	1992	67	46	Kasım	Kitaplar/Konuş "Konuşsana"	Kitap Tanıtımı
NURCİHAN	A.	1995	94-95	63	Şubat Mart	Ne Ettiler Ne Buldular	Şiir
ODYAKMAZ	A. Nevzad	1992	61	38	Mayıs	Göl Evi	Şiir
ODYAKMAZ	A.Nevzad	1992	64	36	Ağustos	Sevi	Şiir
ODYAKMAZ	A. Nevzad	1992	66	42	Ekim	Günler Sayılı	Şiir
ODYAKMAZ	A. Nevzad	1993	70	24	Şubat	Beklemeyi Bilmeli	Şiir
ODYAKMAZ	A.Nevzad	1993	79	41	Kasım	Şiir Zamanı	Şiir
ODYAKMAZ	A.Nevzad	1994	90-91	49	Ekim Kasım	Zamana Uzanmak	Şiir
ODYAKMAZ	A.Nevzad	1994-1995	92-93	10	Aralık Ocak	Sabahattin Kudret Aksal	Şiir
ODYAKMAZ	A.Nevzad	1995	100	12	Ağustos Eylül	Yeni Sevdalar	Şiir
ODYAKMAZ	A.Nevzad	1996	104	4	Mart	Doğaya Yatmak	Şiir
ODYAKMAZ	A.Nevzad	1997	110	13	Ocak Şubat	Ola ki Zaman	Şiir

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

OĞAN	Münevver	1996	103	36	Şubat	Sığınak	Öykü
OĞAN	Münevver	1996	105	21	Nisan Mayıs	Bir Yıldız Kaydı Dilek Tut	Öykü
OĞAN	Münevver	1996	109	4	Aralık	Yazınımızda Çevr	Makale
OĞAN	Münevver	1997	110	57	Ocak Şubat	Yazınımızda Çevr	Makale
OĞUZ	Zeki	1997	110	51	Ocak Şubat	Lida	Öykü
OLTA	Adil	1992	58	36	Şubat	Onlar ki	Şiir
OLTA	Adil	1992	63	50	Temmuz	O An ki	Şiir
OLTA	Adil	1993	69	39	Ocak	Çıkılmaz Sesi	Şiir
OLTA	Adil	1993	72	42	Nisan	Kesitler	Şiir
OLTA	Adil	1994	90- 91	57	Ekim Kasım	Bakarken Bir Uzaklığa	Şiir
OLTA	Adil	1995	98- 99	5	Haziran Temmuz	Geldiğim Yerlere	Şiir
OLTA	Adil	1997	110	46	Ocak Şubat	Bir Sonbahar Amsterdam	Şiir
OLTA	Adil	1997	110	46	Ocak Şubat	Bir Kent Karışması	Şiir
OLUKLU	İbrahim	1992	57	11	Ocak	Gülsüm Akyüz'e 80'li Yılların Şiiri Üzerine Sorular	Röportaj
OLUKLU	İbrahim	1992	59	32	Mart	80'li Yılların Şiiri Üstüne Kemal Gündüzalp'e Sorular	Şiir
OLUKLU	İbrahim	1992	62	19	Haziran	Örtük Belki de Açık	Şiir
OLUKLU	İbrahim	1992	66	10	Ekim	Talkın Salkım	Polemik Tartışma
OLUKLU	İbrahim	1993	69	36	Ocak	Mektebinde Oku	Eleştiri
OLUKLU	İbrahim	1993	77	40	Eylül	Kabuğun Altındaki	Şiir
OLUKLU	İbrahim	1993	80	5	Aralık	80'li Yılların Şiiri Üstüne Yunus Koray'a Sorular	Röportaj
OLUKLU	İbrahim	1994	84- 85	13	Nisan Mayıs	Estetik Tercih ve Öteki	İnceleme
OLUKLU	İbrahim	1994	90- 91	37	Ekim Kasım	Zemberek	Şiir
OLUKLU	İbrahim	1995	100	15	Ağustos Eylül	Yakınmadan	Şiir
ONARAN	Mustafa Şerif	1995	101	46	Ekim Kasım	Edebiyatçılar Derneği	Mektup
ONAY	Yılmaz	1992	63	9	Temmuz	Tıkanıklık ve Çözüm	Polemik Tartışma
ONUR	Orhan	1996	107	13	Ağustos Eylül	Çatlak	Şiir
OPPERMAN KARAYAZICI	Serpil Berrin	1992	59	13	Mart	1960 Sonrası İngiliz ve Amerikan Romanına Genel	Makale

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

						Bir Bakış	
ORHAN	Nigün E.	1992	64	41	Ağustos	Sevdiğim Gençliğim ve Bir Şiirin Nostaljisi	Değerlendirme
OSKAY LELOĞLU	Filiz	1994	84-85	39	Nisan Mayıs	Mustafa Köz ile Söyleşi	Röportaj
OTYAM	Nusret Kemal	1992	59	2	Mart	Uçan Hollandalı	Şiir
OTYAM	Nusret Kemal	1992	63	15	Temmuz	Ölümün Rengi	Şiir
OTYAM	N.Kemal	1992	68	29	Aralık	Üçgen Tuzağı	Şiir
OTYAM	Nusret Kemal	1993	69	44	Ocak	Şair S. S. Gör ve Yeni Kitabı "Kehribar ve Tuğra"	Eleştiri
OTYAM	Nusret Kemal	1993	73	28	Mayıs	Yaşam Destan Olur	Şiir
OTYAM	Nusret Kemal	1993	79	2	Kasım	Senin Suçun Değil Çocuğum	Şiir
OTYAM	Nusret Kemal	1994	84-85	40	Nisan Mayıs	2 Temmuz 1993'e	Polemik Tartışma
OTYAM	Nusret Kemal	1994	88-89	17	Ağustos Eylül	Abdullah Aşçı'yı da Yitirdik	Değerlendirme
OTYAM	Nusret Kema	1994	90-91	7	Ekim Kasım	Şiire Kan Bulaştı	Şiir
OTYAM	Nusret Kemal	1995	98-99	28	Haziran Temmuz	Bir "Yayın ve Yayımlar" Serüveni	Anı
OTYAM	Nusret Kemal	1996	109	3	Aralık	Aykırı Yaşam	Şiir
OVAT	Fuat	1995	98-99	62	Haziran Temmuz	Kayalar Bir Kahkaha İşitti	Öykü
ÖKMEN	Necdet	1992	63	42	Temmuz	Azdeyişler	İnceleme
ÖKMEN	Necdet	1992	66	37	Ekim	Az Deyişler	Eleştiri
ÖLEZ	Ş.Avni	1996	105	30	Nisan Mayıs	Dilekçe	Şiir
ÖLEZ	Ş.Avni	1996	107	27	Ağustos Eylül	Mörfelden Mektupları	Mektup
ÖLEZ	Ş.Avni	1996	109	56	Aralık	Mörfelden Mektupları	Mektup
ÖLEZ	Ş.Avni	1997	110	3	Ocak Şubat	Opus Ccv	Şiir
ÖNEL	Arife Kalender	1994	88-89	60	Ağustos Eylül	Kırmızı ve Dikdörtgen	Şiir
ÖNGÖREN	Veysel	1994	81	13	Ocak	Emil Galip Sandalcı	Şiir
ÖVÜNÇ	Nahit	1992	62	24	Haziran	İsteyip Hatırlayamayacağın Bir Şey	Şiir
ÖVÜNÇ	Nahit	1993	74	41	Haziran	Nostalgik Esintiler	Şiir
ÖZ	Gülağ	1992	57	37	Ocak	Yunus Diye Bir Oyun	Eleştiri
ÖZ	Gülağ	1992	61	46	Mayıs	Mavi Gök Mavi Deniz	Eleştiri
ÖZ	Gülağ	1992	65	36	Eylül	Sivas ve Hızır Paşa	Polemik Tartışma

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

ÖZ	Gülağ	1992	65	47	Eylül	Yine Bir Yunus Oyunu	Eleştiri
ÖZ	Gülağ	1993	70	45	Şubat	Ferhad ile Şirin	Eleştiri
ÖZ	Gülağ	1994	82-83	89	Şubat Mart	Fehim Paşa Konağı	Eleştiri
ÖZ	Gülağ	1994	88-89	90	Ağustos Eylül	Duyduk Duymadık Demeyin ve Tiyatro Alternatif	Eleştiri
ÖZ	Gülağ	1995	98-99	51	Haziran Temmuz	Şeyh Bedrettin-Nazım ve Tuncel Kurtiz	Eleştiri
ÖZ	Gülağ	1995	100	30	Ağustos Eylül	Türk Tiyatrosunun Yüz Yılı	İnceleme
ÖZAL	Rüştü	1992	59	25	Mart	Bencil	Polemik Tartışma
ÖZCAN	Pınar	1995	94-95	57	Şubat Mart	Lahana	Öykü
ÖZCAN ÖKMEN	Belgin	1997	111	36	Eylül	Kader Kısmet Bir Şehir ...	Öykü
ÖZDEM	Oğuz	1995	100	68	Ağustos Eylül	Uzak	Şiir
ÖZDEMİR	Alişan	1994	84-85	17	Nisan Mayıs	Teksesliliği Aşamadık	Deneme
ÖZDEMİR	Alişan	1994	88-89	86	Ağustos Eylül	Düş Gezginleri	Eleştiri
ÖZDEMİR	Alişan	1995	94-95	64	Şubat Mart	Yaşamımız Güllünçleme mi?	Eleştiri
ÖZDENOĞLU	Şinasi	1995	100	63	Ağustos Eylül	Bir Güzel Dul İçin	Şiir
ÖZEL	Ş.Avni	1992	66	18	Ekim	Bocurgat'la Gelen	Şiir
ÖZEL	Sevgi	1993	75-76	68	Temmuz Ağustos	Sivas Elllerinde Sazım Çalınır	Polemik Tartışma
ÖZEL	Sevgi	1995	100	36	Ağustos Eylül	Asma Sakal Takma Bıyık	Öykü
ÖZER	Ahmet	1992	65	2	Eylül	Dökülen Çiçeklerle	Şiir
ÖZER	Ahmet	1992	66	50	Ekim	Sesinle	Şiir
ÖZER	Ahmet	1995	100	6	Ağustos Eylül	Burda ve Her Yerde	Şiir
ÖZER	Ahmet	1996	106	2	Haziran Temmuz	Oturup Düşündüm	Şiir
ÖZER	Ahmet	1996	108	48	Ekim Kasım	Oktay Akbal: Edebiyatımızın Duyarlık Rüzgârı	Değerlendirme
ÖZKAN	Kaan	1995	96-97	56	Nisan Mayıs	Sardunya	Öykü
ÖZKUŞ	Kaya	1994	86-87	70	Haziran Temmuz	Düş Giysileriyle Dolaşırdı Çocukluğum	Şiir
ÖZSOY	Funda	1992	66	34	Ekim	Yalnızlığın Adı	Öykü
ÖZTOK	Nazife	1992	58	21	Şubat	Hüsnüyusuf Sokağı	Öykü
ÖZTOK	Nazife	1992	68	21	Aralık	Bilinçaltı Suları	Öykü

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

ÖZTOK	Nazife	1993	77	31	Eylül	PEM	Öykü
ÖZTOK	Nazife	1994	86-87	67	Haziran Temmuz	Kan Damlası	Öykü
ÖZTÜRK	Melahat	1995	96-97	42	Nisan Mayıs	Sevgi Ulağı	Şiir
ÖZTÜRK	Aydın	1996	105	11	Nisan Mayıs	Öner Yağcı ile Son Romanı "Yediveren" Üzerine Söyleşi	Röportaj
ÖZTÜRK	Asım	1996	105	28	Nisan Mayıs	İrmak Korkularım	Şiir
ÖZTÜRK	Asım	1997	111	14	Eylül	Evren Sisi	Şiir
ÖZÜNAL	Mucize	1992	64	22	Ağustos	Nar Sanat Galerisinde Naif Bir Sergi	Değerlen- dirme
ÖZÜNAL	Mucize	1992	66	46	Ekim	Kitaplar/ "Adımız Düşer"	Kitap Tanıtımı
ÖZÜNAL	Mucize	1992	67	11	Kasım	Arasta	Öykü
ÖZÜNAL	Mucize	1993	70	4	Şubat	Çağdaşlık ve Uygarlık	Deneme
ÖZÜNAL	Mucize	1993	78	33	Ekim	Aydınlanma Yolunda Bir Sıra Neferi	Değerlen- dirme
ÖZÜNAL	Mucize	1993	79	30	Kasım	Temmuz Sıcağı	Öykü
ÖZÜNAL	Mucize	1995-1996	102	23	Aralık Ocak	Gün Tutulması Öyküleri:Sudan Suret Çalmak	Öykü
ÖZYALÇINER	Adnan	1992	58	14	Şubat	Sennur Sezer'e Sorular	Röportaj
ÖZYALÇINER	Adnan	1992	58	18	Şubat	Yazdan Kalma Bir Gün	Öykü
ÖZYÜREKLİ	Timuçin	1992	62	20	Haziran	Bir Doğu Macerası	Şiir
ÖZYÜREKLİ	Timuçin	1993	71	28	Mart	"Muzaffer İzgü Sokağı"nda Bir Akşamüstü	Şiir
ÖZYÜREKLİ	Timuçin	1994	86-87	34	Haziran Temmuz	Alkışlarla Alkışlarla	Şiir
ÖZYÜREKLİ	Timuçin	1995	98-99	3	Haziran Temmuz	Seni Kim Benim Kadar Sevebilir?	Şiir
ÖZYÜREKLİ	Timuçin	1996	107	5	Ağustos Eylül	Mustafa Kemal'in Süvarileri	Şiir
PAKSOY	Abdülkadir	1994	82-83	106	Şubat Mart	Antakya	Şiir
PAKSOY	Abdülkadir	1995	96-97	27	Nisan Mayıs	Kapılar Kapanmadan Tren Kalkmıyor	Şiir
PAKSOY	Abdülkadir	1995	98-99	44	Haziran Temmuz	Dulavrat Çorbası	Anı
PAKSOY	Abdülkadir	1995	100	62	Ağustos Eylül	Ölümler Arasında	Şiir
PAKSOY	Abdülkadir	1996	107	6	Ağustos Eylül	Kehribar Buğday Başağına Şiir	Şiir
PEKER	Orhan	1993	78	27	Ekim	"Cornelius'a Mektuplar"	Mektup

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

PEKİN	Hüseyin	1993	80	39	Aralık	Çağdaş İsviçre Edebiyatına Toplu Bir Bakış	İnceleme
PEKİN	Hüseyin	1995	98-99	60	Haziran Temmuz	Ayşe Abla Temizlikçi Kadın ...	Anı
PEKİN	Hüseyin	1995-1996	102	32	Aralık Ocak	Sevgi(Amor) ve Sevgi Şiirleri	Deneme
PİCON	Gaeton (Çev.:Yakup Şahan)	1996	106	20	Haziran Temmuz	Çağdaş Estetikte Bakış Açıları ve Sanat	Deneme
PİCON	Gaeton (Çev.:Yakup Şahan)	1994	86-87	24	Haziran Temmuz	Çağdaş Estetikte Bakış Açıları ve Sanat	Deneme
PİCON	Gaeton (Çev.:Yakup Şahan)	1994	90-91	19	Ekim Kasım	Çağdaş Estetikte Bakış Açıları ve Sanat - II	Deneme
PİCON	Gaeton (Çev.:Yakup Şahan)	1995	96-97	17	Nisan Mayıs	Çağdaş Estetikte Bakış Açıları ve Sanat - III	Deneme
PİCON	Gaeton (Çev.:Yakup Şahan)	1995	96-97	19	Nisan Mayıs	Çağdaş Estetikte Bakış Açıları ve Sanat - IV	Deneme
PİCON	Gaeton (Çev.:Yakup Şahan)	1995-1996	102	6	Aralık Ocak	Çağdaş Estetikte Bakış Açıları ve Sanat IV	Deneme
PİETRASS	Richard (Çev.:Arife Kalender Önel)	1993	71	31	Mart	Yeter	Şiir
PULATHANELİ	Arslan	1992	65	41	Eylül	Eksikleri Bitmeyen Sözlük	Eleştiri
PÜSKÜLLÜOĞLU	Ali	1992	62	1	Haziran	Yurtsama	Şiir
PÜSKÜLLÜOĞLU	Ali	1992	65	7	Eylül	Eskidikçe	Şiir
PÜTMEK	Metin	1993	78	38	Ekim	Bittiğini Bir Yazın	Şiir
RAMUZ	C.Ferdinand (Çev.:Tuna Ertem)	1992	65	13	Eylül	Ateşin Gazabı	Öykü
RAMUZ	Charles Ferdinand (Çev.:Tuna Ertem)	1992	68	30	Aralık	Kaza	Öykü
RAMUZ	Charles Ferdinand (Çev.:Tuna Ertem)	1993	80	22	Aralık	Kuraklık	Öykü
RAN	Nazım Hikmet	1993	74	6	Haziran	Yaşamaya Dair I	Şiir
RAN	Nazım Hikmet	1993	74	7	Haziran	Yaşamaya Dair II	Şiir

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

RAN	Nazım Hikmet	1993	74	8	Haziran	Yaşamaya Dair III	Şiir
SAKA	Dilber	1995	94-95	51	Şubat Mart	Avuçlarım Yıldız Yıldız	Öykü
SARAÇ	Tahsin	1996	105	20	Nisan Mayıs	Karşıyakanın Üç Gülü	Şiir
SARI	Kemal Lütü	1996	104	14	Mart	Hülleli Tayin	Öykü
SARIASLAN	Ümit	1995	96-97	28	Nisan Mayıs	El Eli Yur El de Yüzü	Şiir
SARIASLAN	Ümit	1995	100	66	Ağustos Eylül	Sarıçiçek	Şiir
SARIASLAN	Ümit	1996	104	17	Mart	Yaz Bitti	Şiir
SARMAZ	Mehmet	1994	84-85	57	Nisan Mayıs	Niçin?	Deneme
SAVAŞCI	Özgür	1995	96-97	33	Nisan Mayıs	Akdeniz Türküsü	Şiir
SAVAŞCI	Özgür	1995	96-97	33	Nisan Mayıs	Ortaköy İzlenimleri	Şiir
SAVAŞCI	Özgür	1995	100	35	Ağustos Eylül	Akdeniz Türküsü	Şiir
SAY	Ahmet	1992	61	30	Mayıs	Bir Tutam Not	Sohbet
SCHWİTTERS	Kurt(Çev.: Ali Ekber Danabaş)	1996	104	34	Mart	Merz Şiiri	Şiir
SCHWİTTERS	Kurt(Çev.: Ali Ekber Danabaş)	1996	104	34	Mart	Dünya	Şiir
SCHWİTTERS	Kurt(Çev.: Ali Ekber Danabaş)	1996	109	22	Aralık	Anna Blume'ye Merz Şiiri I	Şiir
SEATTLE	Seattle	1992	63	13	Temmuz	"Beyazadama"a Mektup	Mektup
SEÇKİN	Özgen	1994	86-87	56	Haziran Temmuz	Yüzündeki Papatya Tarlası	Şiir
SEDAT	Sadi	1996	105	41	Nisan Mayıs	"Mitolojik Bir Kuş ve Göktası"	Eleştiri
SEDAT	Sadi	1996	106	63	Haziran Temmuz	Hayatın Resmini Çizdim	Eleştiri
SELÇUK	Kemal	1992	65	10	Eylül	Ahmet Oktay Ne D	Eleştiri
SELÇUK	Sami	1993	69	14	Ocak	Kıyılarda Yaşam Kesitleri ve Ağlayan Kısarak	Polemik Tartışma
SELÇUK	Kemal	1993	70	25	Şubat	Dünyada Sınıf Uyuşmazlığı Var Türkiye'de de Var Ya Sanatta?	Eleştiri
SELÇUK	Ferda	1993	72	34	Nisan	Sen Gidince	Şiir
SELÇUK	Ferda	1993	72	34	Nisan	Bilmezsin	Şiir
SELÇUK	Sami	1993	77	4	Eylül	Yanılgısavar	Sohbet
SELÇUK	Sami	1996	106	23	Haziran Temmuz	Atatürk'e Saygı	Değerlendirme
SEMERCI	Bekir	1992	60	25	Nisan	Son Köy Enstitüsü	Kitap Tanıtımı

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

SEYFETTİN	Ömer	1992	63	26	Temmuz	Azerbaycan İstiklali Münasebetiyle	Deneme
SEZER	Sennur	1992	58	16	Şubat	Adnan Özyalçın'er'e Sorular	Röportaj
SEZER	Çiğdem	1992	64	28	Ağustos	Yazıyı Ölümsüz Kılan	Şiir
SEZER	Çiğdem	1992	67	50	Kasım	Yağmur Kıskanmaz Gözyaşlarını	Şiir
SEZER	Çiğdem	1993	71	39	Mart	Kimsin?	Şiir
SEZER	Çiğdem	1993	77	45	Eylül	Ordu'nun Dereleri Aksa Yukarı Aksa	Anı
SEZER	Çiğdem	1994	84- 85	22	Nisan Mayıs	Akşam	Şiir
SEZER	Çiğdem	1995	100	34	Ağustos Eylül	Hanım Sultan	Şiir
SEZER DİZMAN	Çiğdem İbrahim	1992	60	28	Nisan	"Kanadı Atlas Kuşlar ve Adımız Düşer" Üzerine	Röportaj
SEZGİN	Diğer	1992	68	42	Aralık	Kitaplar/Bir Günün Kavşaklarında "Ahmet Necdet"	Eleştiri
SEZGİN	Diğer	1993	73	44	Mayıs	Yeniden	Şiir
SİTİNUS	Erik (Çev.: Hüseyin Pekin)	1994	90- 91	28	Ekim Kasım	Sonria Usted Por Favor	Şiir
SOHTORİK	Murat	1995	94- 95	41	Şubat Mart	w 1-4 12 Ağustos 93	Değerlen- dirme
SOHTORİK	Bahri	1997	111	27	Eylül	Barış	Şiir
SÖLEZ	Sölez	1992	62	29	Haziran	Rüzgar ve Yıldızlar	Şiir
STEPHAN	Martin (Çev.:Arife Kalender Önel)	1993	71	31	Mart	Aşk Kıyısında Anılar	Şiir
STRİTTMATTER	Eva (Çev.:Arife Kalender Önel)	1993	77	20	Eylül	Geciken Aşk	Şiir
SÜMER	Nesrin	1994	90- 91	38	Ekim Kasım	Yak Ateşini Sözlerin	Şiir
SÜMER	Nesrin	1994	90- 91	38	Ekim Kasım	Solgun Anlar	Şiir
SÜMER	Nesrin	1995	96- 97	69	Nisan Mayıs	Solgun Anlar	Şiir
SÜMER	Nesrin	1995	96- 97	69	Nisan Mayıs	Yak Ateşini Sözlerin	Şiir
SÜREYA	Cemal	1993	74	25	Haziran	Ahmed Arif	İnceleme
						Edebiyatta Aklı Netleştirmek Aşkı	

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

ŞAFAK	Halim	1995-1996	102	41	Aralık Ocak	Saflaştırmak'ın Düşündürdükleri	Eleştiri
ŞAFAK	Halim	1996	104	31	Mart	Karanfil ve Hançer	Eleştiri
ŞAFAK	Halim	1996	106	46	Haziran Temmuz	"Şair ve Otorite Şiir ve Yanılsama"	Eleştiri
ŞAFAK	Halim	1996	107	12	Ağustos Eylül	Bireylikler Mecburi İstikamet - Bir	Şiir
ŞAFAK	Halim	1997	111	15	Eylül	Formalizm Bağlamında "Şiirin Diyalektiği"	İnceleme
ŞAHAN	Yakup	1992	59	4	Mart	Arthur Rimbaud'un 'Mucize'si mi?	İnceleme
ŞAHAN	Yakup	1992	60	3	Nisan	"Yolculuğa Çağrı"	Deneme
ŞAHAN	Yakup	1992	62	10	Haziran	Vur ama Dinle	Sohbet
ŞAHAN	Halil	1992	64	39	Ağustos	Bir Çitlenbik Ağacı	Değerlendirme
ŞAHAN	Yakup	1995	94-95	2	Şubat Mart	Post-Modernizm Üstüne' Bir Açıklama Denemesi	Deneme
ŞAHİN	Osman	1993	69	18	Ocak	Kayalara Vurmuş Suretin	Öykü
ŞAHİN	Osman	1993	71	26	Mart	Geniş Kenarlı Bir Nehrin Akışı: Yaşar Kemal	İnceleme
ŞANLIDAĞ	Halim Şafak	1992	58	48	Şubat	Kalbi Durur	Şiir
ŞENER	Muhsin	1992	63	36	Temmuz	Kavram Kargaşası	Deneme
ŞENER	Muhsin	1992	66	5	Ekim	Yazar ve Ötesi	Deneme
ŞENER	Muhsin	1992	67	44	Kasım	Kitaplar/Hacı Bektaş Destanı	Eleştiri
ŞENER	Muhsin	1993	71	15	Mart	Diyalektik ve Şiir Biçim Biçem ve Yorum	Deneme
ŞENER	Muhsin	1993	73	45	Mayıs	Şiirin Gerçekliği ve Düzenin Sarsılması	Deneme
ŞENER	Muhsin	1993	73	47	Mayıs	Ahmet Özer'de Şiirsel Söylem ve Şiirsel İşlev	İnceleme
ŞENER	Muhsin	1994	84-85	66	Nisan Mayıs	Sabahattin Yalkın'ın Şiir Söylemi ya da Tarih ve Şiir	Eleştiri
ŞENER	Muhsin	1995	96-97	61	Nisan Mayıs	Makal İnsanımızın Tarihini Yazıyor	İnceleme

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

ŞENER	Muhsin	1995	100	72	Ağustos Eylül	Felsefe Yapmaya İzin Vermeyenler	Eleştiri
ŞENER	Muhsin	1996	104	5	Mart	Okurken ve Düşünürken V	Değerlen- dirme
ŞEYHOĞLU	Recai	1996	107	46	Ağustos Eylül	Hüznün Şairi: Yusuf Alper	Röportaj
TAFLAN	Oktay	1995	101	30	Ekim Kasım	Şiirde Benzerlikler ve Zorlanan Sınırlar	İnceleme
TARIMAN	Betül	1993	73	14	Mayıs	Gecenin Ayak Sesleri	Şiir
TAŞ	Şahin	1995- 1996	102	20	Aralık Ocak	Kalır Redifli	Şiir
TAŞ	Şahin	1995- 1996	102	20	Aralık Ocak	Süremler	Şiir
TAŞ	Şahin	1995- 1996	102	20	Aralık Ocak	Nişanlıların Nisanı	Şiir
TAŞ	Engin	1994	90- 91	73	Ekim Kasım	Yangın Yarası	Şiir
TAŞ	Engin	1994	90- 91	73	Ekim Kasım	Sürülmüş Yüreğim	Şiir
TAŞÇIER	Süheyla	1994	90- 91	42	Ekim Kasım	Bağ	Şiir
TELLİ	Ahmet	1992	61	2	Mayıs	Aşk Bitti	Şiir
TEMO	Selim	1996	105	29	Nisan Mayıs	Kül Yazıtı	Şiir
TEMÜR	Seyhan	1994	88- 89	72	Ağustos Eylül	Çanta	Mektup
TEZEL	Tülay	1994	90- 91	11	Ekim Kasım	Doğru Sorular Sormak	Polemik Tartışma
TIĞ	İbrahim	1994	81	13	Ocak	Sevda Adına Oldu Her Şey	Şiir
TİMUÇİN	Afşar	1994	90- 91	69	Ekim Kasım	ÇokKöpekli ve Şiirsiz Bir Yazdan Şiir İzlenimleri	Değerlen- dirme
TİMUÇİN	Afşar	1996	108	35	Ekim Kasım	Oktay Akbal İçin	Eleştiri
TOPAL	Mustafa	1994- 1995	92- 93	75	Aralık Ocak	Dilimi Elim Ettiler	Şiir
TOPÇU	İhsan	1993	69	37	Ocak	Biz Gerçekten Yenildik mi?	Şiir
TOPÇU	İhsan	1995	98- 99	18	Haziran Temmuz	Yaktınız ve Gittini	Şiir
TOPÇU	Alaattin	1995- 1996	102	26	Aralık Ocak	Uzak Bir Çocuktan	Şiir
TOPÇU	İhsan	1996	103	42	Şubat	Geç Kalan Çağrı	Şiir
TOPÇU	İhsan	1994	90- 91	33	Ekim Kasım	Erotik	Şiir
TOPÇU	İlhan	1995	94- 95	9	Şubat Mart	Gülten Hanım'ı Tanımazsınız	Şiir
TOPÇUGİL	Hüseyin	1995	96- 97	58	Nisan Mayıs	A Be Ce	Şiir
TUNCEL	Murat	1994	84-	42	Nisan	Çevirmen Annike Krytje ile	Röportaj

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

			85		Mayıs	Söyleşi	
TUNÇ	İlyas	1992	57	40	Ocak	Çocuksuz Parklar İkindisi	Şiir
TUNÇ	İlyas	1992	63	25	Temmuz	Anılar Mı?	Şiir
TUNÇ	İlyas	1992	63	25	Temmuz	Vadisinde Anıların	Şiir
TURAN	Metin	1992	61	45	Mayıs	Tolga Ersoy'a Sorular	Röportaj
TURANİ	Adnan	1995	101	2	Ekim Kasım	Plastik Sanatlarda Yaratıcılığa İlişkin Estetik Sorunlar ve Bunların Ortaya Çıkış Nedenleri	Deneme
TURANİ	Adnan	1995-1996	102	2	Aralık Ocak	Güzel Sanatlar Fakülteleri ve Bu Kurumlardaki Eğitim- Öğretimin Programlaşması Üzerine	İnceleme
TURANİ	Adnan	1997	111	4	Eylül	Yanıtlarını Aradığım Sorular	Deneme
TURANİ KİYAT	Adnan Mehmet	1992	61	3	Mayıs	Nuri İyem Üstüne	Değerlendirme
TUZCU	Mehmet Mümtaz	1992	62	33	Haziran	Yaşam Sanat Günlüğü- 3	Deneme
TUZCU	M.Mümtaz	1992	64	7	Ağustos	Leconte De Lisle	Biyografi
TUZCU	M.Mümtaz	1992	64	18	Ağustos	Ağustos İkindisi	Öykü
TUZCU	Mehmet Mümtaz	1993	71	44	Mart	Yaşamsanat Günlüğü (4)	Sohbet
TUZCU	Mehmet Mümtaz	1994	90-91	32	Ekim Kasım	Sema	Şiir
TÜLEYLİOĞLU	Orhan	1995	100	67	Ağustos Eylül	Ezgi	Şiir
TÜRKAY	Osman Nuri	1992	66	13	Ekim	Filozofi Üzerine	Deneme
TÜRKAY	Osman Nuri	1993	71	32	Mart	Kavramlar	Makale
TÜRKAY	Osman Nuri	1996	105	15	Nisan Mayıs	İnsan	Deneme
TÜRKAY	Osman Nuri	1996	109	11	Aralık	Gerçek	Deneme
TÜRKAY	Osman Nuri	1997	110	5	Ocak Şubat	Akıl	Deneme
TÜRKAY	Osman Nuri	1997	111	8	Eylül	Aklın Rakipleri	Deneme
UÇAR	Hülya	1994	90-9	74	Ekim Kasım	Günlerden 'Soğuk' Yıl Geçmiş Zaman Mekan Yazarının Şifonyerinin Üstten İkinci Çekmecesini Kahramanlar Feride ile Maide ve Yaşlı Bir Zat Yakınlık Dereceleri Dost	Öykü

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

UÇAR	Hülya	1995	94-95	61	Şubat Mart	Cahide Karatay Dosyası	Öykü
UÇAR	Yılmaz	1995-1996	102	10	Aralık Ocak	Barış Şiirdir	Deneme
UÇKAN	H.Vasfi	1992	59	26	Mart	Biz Hep Böyle	Şiir
UÇKAN	H.Vasfi	1992	63	30	Temmuz	Çocuklar	Şiir
ULUSOY İBŞİROĞLU	Saliha	1994-1995	92-93	78	Aralık Ocak	Sıcak Buzlardayım	Şiir
URGAL	Veli	1996	104	20	Mart	Hikmet'in Hikmeti ya da Beş İntihal Daha Var	İnceleme
URGAL	Veli	1996	109	57	Aralık	İslâm (Kitap Basma) Ahlâkı	Değerlendirme
USLU	A.Didem	1993	73	10	Mayıs	Yazar(Şair)-Edebiyat Eleştirmenleri	Makale
UYGUNER	Muzaffer	1992	57	45	Ocak	Kitaplar/Özyalçın er'in"Alaycı Öyküler"i	Kitap Tanıtımı
UYGUNER	Muzaffer	1992	58	42	Şubat	Kitaplar/ Sennur Sezer'in "Afış"i	Kitap Tanıtımı
UYGUNER	Muzaffer	1992	58	43	Şubat	Kitaplar/ Özdenoğlu "Yasaklar Cehennemi"nde	Kitap Tanıtımı
UYGUNER	Muzaffer	1992	62	44	Haziran	Kitaplar/"Divan Bahçesi"nde	Kitap Tanıtımı
UYGUNER	Muzaffer	1992	66	45	Ekim	Kitaplar/İzgi'nün Toplumsal Eleştiri Öyküleri	Kitap Tanıtımı
UYGUNER	Muzaffer	1992	68	41	Aralık	Kitaplar/ Köylülerle Ağaların Toprak Savaşımı	Eleştiri
UYGUNER	Muzaffer	1993	73	42	Mayıs	Lütfiye Aydın'ın Sevgi Dolu Öyküleri	Kitap Tanıtımı
UYGUNER	Muzaffer	1994	86-87	88	Haziran Temmuz	Ömer Seyfettin ve Çeviri	Deneme
UYGUNER	Muzaffer	1994	88-89	74	Ağustos Eylül	Halk Edebiyatımızı Neden Anlamayalım?	Eleştiri
UYGUNER	Muzaffer	1995-1996	102	36	Aralık Ocak	Şiir Kitapları İçin Notlar	Eleştiri
UYGUNER	Muzaffer	1996	103	45	Şubat	"Sevginin Ötesi Cehennem" Üzerine	Kitap Tanıtımı
UYGUNER	Muzaffer	1996	105	44	Nisan Mayıs	"Gençtürk 'Yolumuz Nereye?' Diye Soruyor	Kitap Tanıtımı

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

UYGUNER	Muzaffer	1996	109	62	Aralık	Yeni Bir Edebiyat Sözlüğü	Kitap Tanıtımı
UYSAL	Ahmet	1992	60	13	Nisan	Hasta Kadınımın Benim	Şiir
UYSAL	Ahmet	1992	63	1	Temmuz	Bursa'da Sisli Bir Sokak	Şiir
UYSAL	Ahmet	1993	69	2	Ocak	Sana Ne Söylesem Ömrüm	Şiir
UYSAL	Oya	1993	72	22	Nisan	Eski Bir Masaldan Bizim Masalımıza	Şiir
UYSAL	Ahmet	1993	75-76	87	Temmuz Ağustos	O Temmuzlar	Şiir
UYSAL	Oya	1993	75-76	98	Temmuz Ağustos	Rıfat Ilgaz/Şehitler Hükümet Nikahı	Şiir
UYSAL	Oya	1993	79	5	Kasım	O Dostunuz İçin	Şiir
UYSAL	Oya	1993	79	7	Kasım	Üstüm Başım Şiir	Şiir
UYSAL	Oya	1993	79	8	Kasım	Kenar Mahalle	Şiir
UYSAL	Oya	1993	79	9	Kasım	Acının Islak İzleri	Şiir
UYSAL	Ahmet	1994-1995	92-93	11	Aralık Ocak	Orda Yağmur Sokağında	Şiir
UYSAL	Ahmet	1995	94-95	1	Şubat Mart	Oralar ki Şiir İklimindedir	Şiir
UYSAL	Ahmet	1995	94-95	1	Şubat Mart	Suların Rüzgarı	Şiir
UYSAL	Ahmet	1995	98-99	2	Haziran Temmuz	Adı Aşk Olur	Şiir
UYSAL	Ahmet	1996	103	10	Şubat	Ölüm ve Ben	Şiir
UYSAL	Ahmet	1996	104	2	Mart	İnce Bir Hançer	Şiir
UYSAL	Ahmet	1997	110	2	Ocak Şubat	Ne Kalır?	Şiir
UZUN	Muazzez	1993	71	13	Mart	Ve Soframızdaki Yeri Arabamızdan Sonra Gelen	Değerlendirme
UZUN	Muazzez	1994	90-91	67	Ekim Kasım	Sarnıçta Atlar	Şiir
ÜNAL	Haydar	1993	75-76	90	Temmuz Ağustos	"Belki Ayaklanırdı Güvercinler"	Mektup
ÜNLÜ	Aslan	1992	62	8	Haziran	Bir Nehir Gibi	Şiir
ÜNLÜ	Mahir	1993	71	46	Mart	Sedat Simavi Vakfı Ödülleri	Eleştiri
ÜNLÜ	Aslan	1993	79	48	Kasım	Su	Şiir
ÜNSALDI	Şule	1993	79	34	Kasım	Sağanak	Öykü
ÜNSALDI	Şule	1995	96-97	43	Nisan Mayıs	Afişleme Geceleri	Öykü
ÜNSALDI	Şule	1997	110	41	Ocak Şubat	Sabaha Karşı Uyanmak	Şiir
ÜNÜVAR	Zehra	1994	82-83	61	Şubat Mart	Aynalı Karpuzcu	Öykü
						16.yy.Minyatür-cüsü Matrakçı Nasuh'un Beyan-ı	Kitap

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

ÜNVER	Erdem	1993	73	32	Mayıs	Menazil'de Doğaya Bakış Tarzı	Tanıtımı
ÜNVER	M.Naci	1994	88-89	79	Ağustos Eylül	Ben Anadolu'yum	Şiir
ÜNVER	M.Naci	1994	88-89	79	Ağustos Eylül	Sanrı	Şiir
ÜNVER	M.Naci	1995-1996	102	31	Aralık Ocak	Uğra Bana	Şiir
ÜSTÜNTAŞ ÜSTÜNTAŞ DİZMAN	Gülçin Aydın İbrahim	1992	62	25	Haziran	Ordu Sanatevi Nisan Etkinliklerinin Ardından	Röportaj
VELİDEDEOĞLU	Orhan	1995	96-97	2	Nisan Mayıs	Hoşgörü	Makale
VERLAINE	Paul (Çev.: Halil Gökhan)	1992	62	4	Haziran	Duygusal Buluşma	Şiir
VERLAINE	Paul (Çev.: A.Haydar Özbek)	1993	73	27	Mayıs	Batan Güneşler	Şiir
WİLDE	Oscar (Çev.: Altay Ömer Erdoğan)	1994-1995	92-93	20	Aralık Ocak	Reading Zindanı Baladından	Şiir
YAĞAN	Emir Ali	1992	60	17	Nisan	Yekta Güngör Özden'e Sorular	Röportaj
YAĞCI	Öner	1992	59	18	Mart	Romanımızın Bugünkü Sorunlarına Yaklaşınca Yakaladığım İpuçları:Romana Devam	Deneme
YAĞCI	Öner	1992	62	5	Haziran	Osman Şahin'le Söyleşi	Röportaj
YAĞCI	Öner	1992	66	41	Ekim	Veysel Dikmen'le Söyleşi	Röportaj
YAĞCI	Öner	1993	72	24	Nisan	Bir Çınarın Şiirleri	İnceleme
YAĞCI	Öner	1993	74	1	Haziran	Ustalarla Yaşamak Ustaları Yaşamak	İnceleme
YAĞCI	Öner	1993	75-76	3	Temmuz Ağustos	Sivas:Şenlikten Katliama	Günlük
YAĞCI	Öner	1993	75-76	24	Temmuz Ağustos	Çağların Pir Sultanlarından Günümüz Pir Sultanlarına	Nutuk
YAĞCI	Öner	1994	84-85	4	Nisan Mayıs	Evet Hâlâ Köy Enstitüleri	İnceleme
YAĞCI	Öner	1994	86-87	2	Haziran Temmuz	Sivas Katliamının Ardından...	Polemik Tartışma
YAĞCI	Öner	1994	86-87	51	Haziran Temmuz	Nazım'ı Anlatmak	İnceleme
YAĞCI	Öner	1994	88-89	82	Ağustos Eylül	Şiir Bahçemden Kitaplar	Kitap Tanıtımı

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

YAĞCI	Öner	1995	100	4	Ağustos Eylül	Karşı'nın 100. Sayısı ya da Temmuzun	Değerlen- dirme
YAĞCI	Öner	1996	103	3	Şubat	Zaman ve Yazın Zaman İçinde Zamana Karşı Yarışan ve Zamanı Dünden Yarına Taşıyan Bir Kurum:Yazın	Deneme
YAĞCI	Öner	1996	106	4	Haziran Temmuz	Aziz Nesin Aydınlığı	İnceleme
YAĞCI	Öner	1996	108	43	Ekim Kasım	Oktay Akbal Aydınlığı	Eleştiri
YAHŞİ	Cahit	1992	62	34	Haziran	Bahtsızım	Öykü
YAHŞİ	Cahit	1994	81	33	Ocak	Sivas Kıyımını Lanetliyorum	İnceleme
YAHŞİ	Cahit	1994	82- 83	11	Şubat Mart	Ergenlik Ayıbı Mı Eğitim Ayıbı Mı?	Değerlen- dirme
YAHŞİ	Cahit	1995	96- 97	36	Nisan Mayıs	Hela Kültürü Üzerine	Sohbet
YAHŞİ	Cahit	1995	98- 99	39	Haziran Temmuz	Bir Sergiden İzlenimler	Değerlen- dirme
YALKIN	Sabahattin	1992	57	29	Ocak	Cleveland-Ohio Notları	Eleştiri
YALKIN	Sabahattin	1992	61	24	Mayıs	Cleveland-Ohio Notları	Değerlen- dirme
YALKIN	Sabahattin	1992	65	38	Eylül	Cleveland-Ohio Notları	Değerlen- dirme
YALKIN	Sabahattin	1992	67	14	Kasım	Amerika'da Postmodernler	Deneme
YALKIN	Sabahattin	1993	78	6	Ekim	Kurdakul'un 50. Sanat Yılı	Anı
YALKIN	Sabahattin	1994	88- 89	51	Ağustos Eylül	Budapeşte'den Gelen Son Mektup	Şiir
YALKIN	Sabahattin	1994	88- 89	51	Ağustos Eylül	Homo Meridionalis	Şiir
YALKIN	Sabahattin	1996	107	11	Ağustos Eylül	Venedikli Şiir	Şiir
YALKIN	Sabahattin	1997	111	3	Eylül	Güneş Yarıyı Geçince	Şiir
YAMAN	Tülay	1995	98- 99	70	Haziran Temmuz	Yeni Hayat ve Yeni Roman	Eleştiri
YANIK	Canan	1997	111	35	Eylül	Hoş Geldin	Şiir
YANIK	Canan	1997	111	35	Eylül	Rüzgarda	Şiir
YANIK	Canan	1997	111	35	Eylül	Susun	Şiir
YAŞAR	Yunus	1993	70	22	Şubat	Denizaşırı Sevdalara Dalmıştık	Şiir
YAŞAR	Yunus	1995	94- 95	43	Şubat Mart	Seni Sevmekten Sanık	Şiir
YAŞAR	Yunus	1995	100	65	Ağustos Eylül	Yeni Milat	Şiir
						Hikmet Uğurlu ile	

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

YAŞAR	Yunus	1996	106	39	Haziran Temmuz	Resim Üzerine Bir Söyleşi	Röportaj
YAŞAR	Yunus	1997	110	33	Ocak Şubat	Bugün Günlerden Hasibe	Şiir
YAVAŞLI	Aydoğan	1992	59	40	Mart	Yazılası Yazılar-3	Sohbet
YAVAŞLI	Aydoğan	1992	62	15	Haziran	Yazılası Yazılar-4	Sohbet
YAVAŞLI	Aydoğan	1992	64	12	Ağustos	Edebiyatta Yeni Gelişmeler	Değerlen- dirme
YAVAŞLI	Aydoğan	1993	72	35	Nisan	Hangi Attila İlhan/Edebiyat?	Sohbet
YAVAŞLI	Aydoğan	1993	79	42	Kasım	Yazılası Yazılar-5	Eleştiri
YAVAŞLI	Aydoğan	1994	90- 91	60	Ekim Kasım	M.Mahzun Doğan'la İzmir'de...	Röportaj
YAVAŞLI	Aydoğan	1994- 1995	92- 93	25	Aralık Ocak	"Bu Cennet Bu Cehennem ..."	Polemik Tartışma
YAVAŞLI	Aydoğan	1995	96- 97	25	Nisan Mayıs	Mizahın İzahı	Deneme
YAZICI	Halim	1992	68	27	Aralık	Nedir Jazz?	Deneme
YAZICI	Halim	1995	98- 99	6	Haziran Temmuz	Prizma	Şiir
YAZICI	Halim	1996	103	19	Şubat	"Pergamon ve Prizma Şiirleri"nden	Şiir
YENİDOĞANAY	Aysel	1993	70	28	Şubat	Ressam Ahmet Yeşil ile Söyleşi	Röportaj
YEŞİLYURT	Türkan	1993	73	41	Mayıs	Sirtaki	Şiir
YEŞİLYURT	Türkan	1993	73	41	Mayıs	İtlaf	Şiir
YEŞİLYURT	Türkan	1993	79	50	Kasım	Yoksun	Şiir
YEŞİLYURT	Türkan	1994	88- 89	81	Ağustos Eylül	Sezai Kara ile Söyleşi	Röportaj
YEŞİLYURT	Türkan	1994	88- 89	98	Ağustos Eylül	De ki Hiç Sevmedin Mi?	Şiir
YEŞİLYURT	Türkan	1995	100	13	Ağustos Eylül	Gül	Şiir
YETEROĞLU	Kirkor	1992	58	41	Şubat	Kanayıp Durdu Yüreği	Şiir
YETEROĞLU	Kirkor	1992	66	32	Ekim	Gül Yalnızlığı	Şiir
YETEROĞLU	Kirkor	1993	69	13	Ocak	Gecenin Soluğunda Söylenen	Şiir
YETEROĞLU	Kirkor	1995- 1996	102	9	Aralık Ocak	Sürgün İrmak	Şiir
YETEROĞLU	Kirkor	1996	108	62	Ekim Kasım	Yalnızlık Bana Yasak ve Oktay Akbal	Anı
YETEROĞLU	Kirkor	1997	112	49	Ekim	Günlerle Büyüyen	Şiir
YILDIRIM	Nazım	1994	84- 85	72	Nisan Mayıs	Sevginin Arayışın Karşı Çıkışın Öyküleri:Ateşi Seçtim	Eleştiri
YILDIZ	Bekir	1992	57	31	Ocak	Konuşma	Nutuk
YILDIZ	Mustafa	1992	60	21	Nisan	"Güzel" Değeri Üzerine	Makale

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

YILDIZ	Mustafa	1992	63	2	Temmuz	Güzeli Çağırıştıran Değerler	Deneme
YILDIZ	İbrahim	1993	72	27	Nisan	Buz Gibi Bir Yangın	Şiir
YILDIZ	Mustafa	1993	73	15	Mayıs	Güzel Çeşitleri Üzerine	Makale
YILMAZ	İlayda	1992	58	25	Şubat	İğnedenlik/Bu Öyküde Kimler Var?	Sohbet
YILMAZ	İlayda	1992	61	15	Mayıs	İğnedenlik/ Fantastik Öykü	Öykü
YILMAZ	Duran	1992	64	35	Ağustos	Çağdaş Bir Aşk Öyküsü	Öykü
YILMAZ	Adil	1992	67	29	Kasım	İki Göz	Şiir
YILMAZ	İlayda	1993	79	38	Kasım	İğnedenlik: Teptikçe Büyür Bunlar	Eleştiri
YILMAZ	Yasemin	1994-1995	92-93	42	Aralık Ocak	Tabu	Şiir
YURDAKUL	Kuvvet	1994-1995	92-93	42	Aralık Ocak	-?-	Şiir
YURDALAN	Özcan	1993	71	29	Mart	Bir Özgürlük Denemesi	Öykü
YURTTAŞ	Hüseyin	1992	60	16	Nisan	Fokaia'da	Şiir
YURTTAŞ	Hüseyin	1992	64	50	Ağustos	Şiirin Ablası	Şiir
YURTTAŞ	Hüseyin	1992	66	9	Ekim	Fırtına Sonrası	Şiir
YURTTAŞ	Hüseyin	1993	72	50	Nisan	Yeryüzü Yitiği	Şiir
YURTTAŞ	Hüseyin	1993	78	28	Ekim	Gazel	Şiir
YURTTAŞ	Hüseyin	1994	90-91	30	Ekim Kasım	Sömürge	Şiir
YURTTAŞ	Hüseyin	1994	90-91	34	Ekim Kasım	Muzaffer İzgü ile Olmak	İnceleme
YURTTAŞ	Hüseyin	1995	96-97	6	Nisan Mayıs	Sömürge	Şiir
YÜCE	Ali	1992	59	3	Mart	Okullu	Şiir
YÜCE	Ali	1992	63	37	Temmuz	Totemimle Söyleşi	Şiir
YÜCE	Ali	1996	109	2	Aralık	Kalem:"Aziz Nesin'in Altıncı Parmağı"	Şiir
YÜCE	Ali	1993	71	10	Mart	Bir Kadının Kızlık Güllüşleri	Şiir
YÜCE	Ali	1993	71	11	Mart	Konserve Adam	Şiir
YÜCE	Ali	1994	81	11	Ocak	Postmodern Üretim Merkezi	Şiir
YÜCE	Ali	1994	88-89	4	Ağustos Eylül	Postmodern Piknik	Şiir
YÜCE	Ali	1994	90-91	23	Ekim Kasım	Applaudimo La Turchia (Türkiye'yi Alkışlayalım)	Anı
YÜCE	Ali	1996	106	19	Haziran Temmuz	Vivaldi	Şiir
YÜCE	Ali	1996	106	19	Haziran Temmuz	Picasso	Şiir

EK-2. (devam) Karşı Dergisinin Yazar Soyadına Göre Dizini

YÜCEL	Şevket	1992	65	33	Eylül	Geride Kalan	Şiir
YÜCEL	Şevket	1995	94-95	37	Şubat Mart	Şiirli Dakikalar	Şiir
YÜCEL	Seher	1996	105	40	Nisan Mayıs	Kalem ve Ben	Şiir
YÜKSEL	Sevda	1992	60	32	Nisan	Hoş Geldin	Öykü
YÜKSEL	Sevda	1992	64	24	Ağustos	Bu Kenti Çok Özlüyorum	Öykü
YÜKSEL	Sevda	1993	78	29	Ekim	Bir Aşk Öyküsü	Öykü
YÜKSEL	Şevket	1994	84-85	61	Nisan Mayıs	Dünya Dostlukla Güzel	Deneme
YÜKSEL	Sevda	1994	88-89	65	Ağustos Eylül	"Döner Misin? Dönebilir Misin? "	Öykü
YÜKSEL	Sevda	1994-1995	92-93	76	Aralık Ocak	Ankara'da Kar Yok	Öykü
YÜKSEL	Şevket	1995	96-97	29	Nisan Mayıs	Eskimişliğiniz	Şiir
YÜKSEL	Sevda	1995	96-97	48	Nisan Mayıs	İki Kardeş	Öykü
YÜKSEL	Sevda	1996	103	34	Şubat	Kenan ile Sezgin Bir de Gülseren	Öykü
YÜKSEL	Sevda	1996	106	41	Haziran Temmuz	Yaşamdan Görüntüler	Günlük
YÜKSEL	Sevda	1997	112	41	Ekim	Günlük Yaşamadan Görüntüler	Günlük
YÜKSEL	Şevket	1997	112	49	Ekim	Meğer Neleriniz Varmış Sizin	Şiir

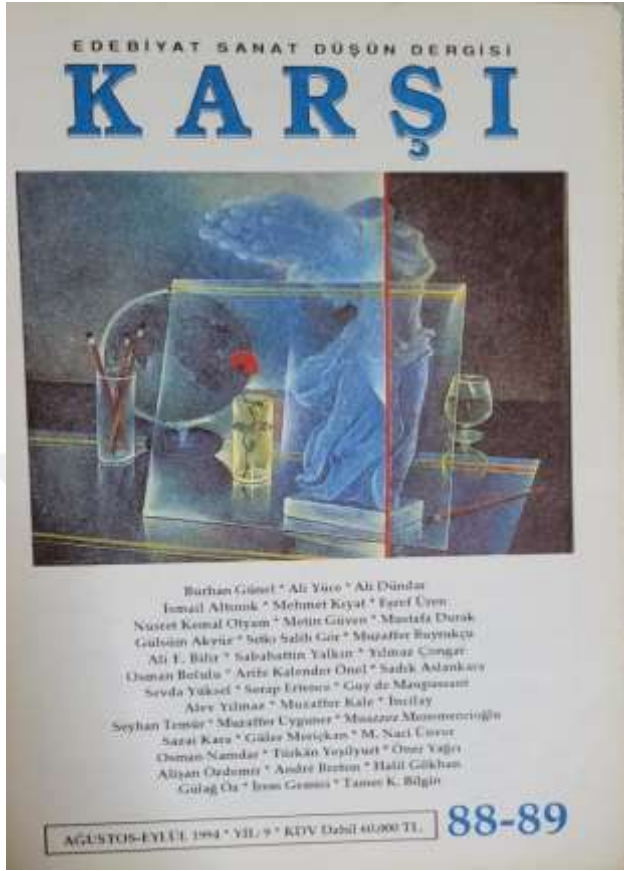
EK-3.



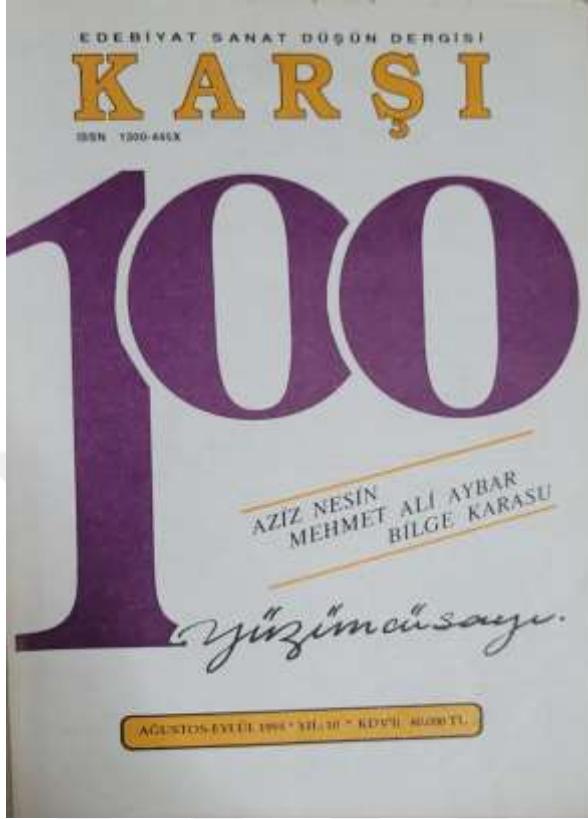
EK-4.



EK-5.



EK-6.



EK-7.





	K
BİZE GELEN YAYINLAR	
MUM , Aylık Kültür Sanat Seçkisi, İnikdal Cad. Azmavut Pansij 212/8 Galatakuray/İstanbul	
KIYI , Kültür ve Sanat Dergisi, P.K. 183 - 61001 Trabzon	☆
MORCA , Aylık Sanat Dergisi, Antalya Sanatçılar Derneği Sanat ve Çevre Bahçesi, 07100 Kaleskısı-Antalya	☆
POETİK'US , Aylık Kültür, Sanat, Şiir Seçkisi, Yıldıztepe Mah. 37/10 Sokak No: 19, 34600 Paşevler-Bağcılar/İstanbul	☆
YELKEN , Aylık Kültür-Sanat Dergisi, Çakırcı Cad. Gazioğlu İş Merkezi, A-Blok Kat: 5/8-Mersin	☆
GÖNLÜ GÜVERCİNLİ KADIN , Tekin Gönenç, Şiirler, Cep Kitaplar-İstanbul	☆
GEYİK VE YOLCU , İsmail Mert Bağat, Şiirler, Gibi Yayınlar, 418 06 84-Ankara	☆
NAMASTE , Özcan Yurdalan, Gezi Notları, Nae Kitapları, P.K. 19 - Didim	☆
IŞIK SAPAĞI , Sinan Kutlu, Şiirler, Bulunmaz Yayıncılık, (0.212) 513 74 31-İstanbul	☆
GÜNEŞİĞİ ŞİİRLERİ , Nihat Genç, Bulunmaz Yayıncılık, (0.212) 513 74 31-İstanbul	☆
SİYAH ALEVLER HAVZASI , Mete Alpars, Öyküçü Yayınları, P.K. 881 Yenigöller-Ankara	☆
TIP TARİH METAFÖR , Tolga Ersoy, Öteki Yayınevi, (312) 435 38 33-Ankara	☆
UFKUMUZ SONSUZ , Timur Özyürekli, Şiir, (232) 445 70 18-İzmir	☆
BİR UZUN YOLDA , Habir Pınar, Şiirler, SAYPA, (312) 434 52 62-Ankara	☆
KÜLRENGİ YAZILAR , O. Nuri Poyrazoğlu, İkiyaz Kitaplığı, P.K. 438 Yenigöller-Ankara	☆
DENİZİN KALBI , Emine Erbağ, Şiirler, Gerçek Sanat Yayınları, P.K. 973 Karaköy-İstanbul	☆



ÖZGEÇMİŞ

Kişisel Bilgiler

Soyadı, adı : ERGÜN AKKÖSE, Berrin
Uyruğu : T.C.

Eğitim

Derece	Eğitim Birimi	Mezuniyet tarihi
Yüksek Lisans	AHBV Lisansüstü Eğitim Enstitüsü	Devam ediyor
Lisans	Hacettepe Üniversitesi	2015
Lise	Battalgazi Lisesi	2011

İş Deneyimi

Yıl	Yer	Görev
2023-...	Metin Emiroğlu Anadolu Lisesi/Malatya	Öğretmen
2020-2023	Şehit Hakan Artuç ÇPAL/Malatya	Öğretmen
2018-2020	Erkenek Şehit Gökhan Kuzu Anadolu Lisesi/Malatya	Öğretmen

Yabancı Dil

İngilizce

Hobiler

Kitap okumak, müzik dinlemek, spor yapmak, yürüyüş vb.



